

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE LEGACY SERIES

RAIN
of
SHADOWS
and
ENDINGS

MELISSA K. ROEHRICH

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

GÖLGELER VE SONLAR YAĞMURU
MİRAS SERİSİ
BİRİNCİ KİTAP

MELISSA K. ROEHRICH

İÇİNDEKİLER

Birkaç Şey ve İçerik Uyarıları

Başlangıç

Bölüm I

1. Tessa

2. Tessa

3. Tessa

4. Tessa

5. Theon

6. Tessa

7. Theon

8. Tessa

9. Tessa

10. Theon

11. Tessa

12. Tessa

13. Theon

14. Tessa

15. Tessa

16. Theon

17. Theon

18. Tessa

19. Tessa

20. Tessa

21. Tessa

22. Theon

23. Theon

24. Theon

25. Tessa

26. Tessa

27. Tessa
28. Theon
29. Tessa

Bölüm II

30. Tessa
31. Theon
32. Theon
33. Tessa
34. Tessa
35. Tessa
36. Theon
37. Theon
38. Tessa
39. Theon
40. Tessa
41. Theon
42. Theon
43. Tessa
44. Theon
45. Tessa

Vahşi ve Evcilleştirilmemiş

Melissa K. Roehrich'in de yazısı

Melissa'dan Bir Not

Teşekkürler

Gölge Yağmuru ve Sonlar- 1. Baskı

Telif Hakkı © 2023 Melissa K. Roehrich

Her hakkı saklıdır

Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmadan, eleştirel makalelerde veya incelemelerde yer alan kısa alıntılar hariç, bilgi depolama ve alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik araçla veya herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

Bu kitapta tasvir edilen karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle herhangi bir benzerlik tesadüfidir ve yazarın böyle bir niyeti yoktur.

Kapak Tasarımı: Covers by Jules (www.coversbyjules.crd.co)

ISBN:

978-1-960923-06-6 (Ciltli)

978-1-960923-05-9 (Kapaklı)

Vellum ile oluşturuldu

BİRKAÇ ŞEY VE İÇERİK UYARILARI

Gelecekte neler olacağına dalmadan önce birkaç noktaya değinmem gerekiyor. Legacy Serisi, Karanlığın Leydisi serisiyle aynı evrende geçiyor, ancak yepyeni karakterlerin olduğu yepyeni bir dünya. Legacy Serisi'ni anlamak için Darkness serisini okumanıza GEREK YOK. Bu seri ayrı ayrı okunabilir. Theon ve Tessa'nın hikâyesi sonunda kendi sonunu bulacak; ancak, o anda spoiler olarak algılamasanız bile, Darkness serisine dair spoiler'larla karşılaşacaksınız.

Şimdi bunu ele aldığımıza göre, bu seri Karanlık'tan farklı bir havaya sahip. Tessa'nın Scarlett olmadığını ve Theon'un da Sorin olmadığını yeterince vurgulayamam. Benzer bir hikaye bekleyerek buna girişmeyin. Yine de kalbinizi sökecek miyim? Evet. Muhtemelen bir süre bazı karakterlerden NEFRET edeceksiniz? Neredeyse garanti edebilirim. Dünya daha gelişmiş. Miras hüküm sürüyor ve Periler onlara hizmet etmek için oradalar. Temalar ve yazım daha karanlık. Hem Tessa hem de Theon büyük travmalar yaşıyor. Her zaman olduğu gibi, sürece güvenin, ancak daha da önemlisi, bunun kurgu olduğunu unutmayın. Bu kitaptaki eylemleri ve davranışları hiçbir şekilde onaylamıyorum. Karanlık romantizm size göre değilse, sorun değil! Lütfen buna girmeyin ve sonra gafil avlanmış gibi davranmayın. Bunu size ben söylüyorum.

Kitapta şiddetli depresyon, anksiyete, cinsel istismar/saldırı tehditleri (FMC/MMC arasında değil) ve hem sayfalarda hem de anılarda (FMC/MMC arasında değil) fiziksel istismar gibi yoğun temalar yer alıyor. İçerik uyarılarının tam listesini www.melissakroehrich.com/trigger-warnings adresindeki web sitemde bulabilirsiniz. Birçoğu Karanlık ile aynı olsa da, dikkat etmeniz gereken bazı yeni uyarılar da var.

Son olarak, ailem ve dostlarım, sizi çok seviyorum. Beni desteklemek istemeniz çok hoşuma gidiyor, ama bu kitap muhtemelen size göre değil. Lütfen kendinizi okumaya zorlamayın. Söz veriyorum, bir dahaki sefere sizi gördüğümde bu kitaptaki bazı şeyleri tartışmak zorunda kalmaktansa, mutlu bir cehalet içinde yaşamamanızı tercih ederim. Baba, lütfen bu kitabı okuma.

Tüm bunlardan sonra hâlâ içerideyseniz, şarabı kapın! Gerçekte, Kaos yaşanacak. Devram'a hoş geldiniz.

XO- Melissa

ÇALMA LİSTESİ

Kitapların hikâyeyi takip eden çalma listeleriyle gelmesine bayılıyorum. Her şeyi daha çok hissediyorsunuz. Sizi daha çok içine çekiyor. Her şeyi canlandırıyor. Eğer siz de bunun sizin için de geçerli olduğunu düşünüyorsanız, buyurun! Keyfini çıkarın!

Spotify'ınız yoksa, tam Çalma Listesi'ni web sitemde:
<https://www.melissakroehrich.com> Kitap Ekstraları
bölümünde bulabilirsiniz!

Bu kitabın başından beri tutkuyla bağlı olan Sara Abel,
Tracey Goodson ve Brittney Irvin'e.

LEGACY SERIES REFERENCE GUIDE

I know. There's a lot to remember and keep straight as you dive into Devram.
So here's a little reference guide to help you out!
See the next page for a Kingdom Breakdown.

OUR MAIN PLAYERS

Tessalyn Ausra:

Tes-uh-lin Ah-sruh

Fae, Source of the Arius Heir,
A little (or a lot) wild and impulsive

Theon St. Orcas:

Thee-on Sānt Or-kus

Legacy, Heir to the Arius Kingdom,
probably not what you're expecting

Luka Mors:

Loo-kuh Morz

Legacy, Theon's best friend and
advisor

Axel St. Orcas:

Ax-ul Sānt Or-kus

Legacy, Second-in-Line for the Arius
Kingdom, Theon's brother

OTHERS OF NOTE

Dex: Dex

Fae, Tessa's best friend

Oralia: Or-āl-eeuh

Fae, Tessa's Friend

Corbin: Ker-bin

Fae, Tessa's friend, involved with
Lange

Lange: Lāng

Fae, Tessa's friend, involved with
Corbin

Brecken: Brck-in

Fae, Tessa's friend

Katya: Kat-ya

Fae, Tessa's friend

Tristyn Blackheart:

Tris-rin Blak-hārt
Mortal

Penelope: Pen-el-ō-pee

Fae, personal servant of Theon & Axel

Cressida St. Orcas:

Cres-ee-duh Sānt Or-kus
Legacy, Theon & Axel's mother

Eviana: Eve-ee-on-uh

Fae, Source of the Arius Lord

Felicity Davers: Fel-i-sit-ee Dav-ers

Legacy, Theon's prospective Match

LEGACY SERIES REFERENCE GUIDE

THE KINGDOMS

ACHIAZ KINGDOM

- Ruling Lord: Rordan Jove (Ror-dan Jō-vā)
- Heir: Dagian Jove (Dāj-ee-un Jō-vā)
- Heir's Source: Sasha (Sah-shuh)
- Responsibilities: upholding Devram's laws and accords, ruling the realm
- Loyal Lesser Bloodlines: Zinta and Sirana

SERAFINA KINGDOM

- Ruling Lady: Maya Isleen (My-uh Iz-lēn)
- Heir: Lealla Isleen (Lee-all-uh Iz-lēn)
- Heir's Source: Maxson (Max-sun)
- Responsibilities: artists and architects
- Loyal Lesser Bloodlines: Anahita and Nith

ANALA KINGDOM

- Ruling Lady: Kyra Aithne (Kī-ruh Āth-nee)
- Heir: Tana Aithne (Tan-uh Āth-nee)
- Heir's Source: Gatlan (Gat-lan)
- Responsibilities: food and agriculture
- Loyal Lesser Bloodlines: Silas and Rai

ARIUS KINGDOM

- Ruling Lord: Valter St. Orcas (Vall-tār Sānt Or-kus)
- Heir: Theon St. Orcas. (Thee-on Sānt Or-kus)
- Heir's Source: Tessa (Tes-uh)
- Responsibilities: ???
- Loyal Lesser Bloodlines: None

FALEIN KINGDOM

- Ruling Lady: Raye Farhan (Rā Far-han)
- Heir: Prudence Farhan (Prū-dens Far-han)
- Heir's Source: Dade (Dād)
- Responsibilities: scholars and healers
- Loyal Lesser Bloodlines: Reselda and Pax

CELESTE KINGDOM

- Ruling Lady: Luna Candra (Lū-nuh Can-druh)
- Heir: Mahina Candra (Muh-be-nuh Can-druh)
- Heir's Source: Jasper (Jas-per)
- Responsibilities: running the Selection
- Loyal Lesser Bloodlines: Sefarina and Gtaci

LEGACY SERIES REFERENCE GUIDE

THE GODS

THE FIRSTS

Achaz (Ā-kaz)
God of light and beginnings

Serafina (Sār-uh fee-nuh)
Goddess of dreams and stars

Anala (Ā-nall-uh)
Goddess of sun, day, and fire

Arius (Ar-ee-us)
God of death and endings

Falein (Fā-leen)
Goddess of wisdom/cleverness

Celeste (Sel-est)
Goddess of moon and sky

THE LESSERS

Zinta (Zēn-ruh)
Goddess of magic and sorcery

Sirana (Seer-an-uh)
Goddess of love and fertility

Sargon (Sar-gon)
God of war and courage

Pax (Pax)
God of peace and serenity

Silas (Sī-lus)
God of earth and land

Rai (Ra)
God of seasons

Nith (Neeth)
God of creativity

Anahita (On-uh-hee-tuh)
God of sea, water, and ice

Reselda (Rez-el-duh)
Goddess of healing

Sefarina (Sel-uh-ree-nuh)
Goddess of winds and air

Gracil (Grah-sil)
God of empathy

BAŞLANGIÇ

Her şeyde bir denge olmalı.

Başlangıçlar ve bitişler.

Aydınlık ve karanlık.

Ateş ve gölgeler.

Gökyüzü, deniz, alemler.

Dünyalar da farklı değil. Kaos'tan böyle bir şey yaratmak için varlıklar ortaya çıktı.

Ortaya çıkanlar arasında altı ilk vardı: Bilgelik ve zekâ tanrıçası Falein; gökyüzü ve ay tanrıçası Celeste; gündüz, ateş ve güneş tanrıçası Anala; yıldızlar ve rüyalar tanrıçası Serafina; başlangıçların tanrısı Achaz; ve sonların tanrısı Arius.

Önce Achaz ve Arius ortaya çıktı. Tanrıların en güçlüleri oldular ve dengeyi korumak için birlikte çalıştılar. Başlangıç yaratıldı. Son yargılandı.

İlk tanrılar, Küçük tanrıları yarattı. Yıldızların çeşitli yerlerine giderek, alemler arasında kendi krallıklarını kurdular ve dengeyi korudular. Dünyalar onlardan büyüyüp gelişti. Bazıları diğerlerinden daha hızlı büyüdü. Bazıları diğerlerinden daha fazla rağbet gördü. Bazıları kayboldu, bazıları ise unutuldu.

Yeni varlıklar yaratıldı ve alemlere dağıtıldı. Diğer varlıklar yaratıldı ve yakın tutuldu. Ancak giderek daha fazla varlık ortaya çıktıkça, tanrılar arasında gerilim arttı. Güç dengeleri değişmeye başladı ve tanrılar ölümlülerle birlikte varlıklar yaratmaya başladı; yarı tanrılar, onların soyundan gelenler Miras'ları olacaktı. Bu soylardan birinin diğerlerinden daha güçlü olacağı korkusu kök saldı, bu yüzden bir anlaşma yapıldı. Artık yarı tanrı yaratılmayacak ve alemler genelindeki Miras tek bir dünyada toplanacaktı. Yalnızca onların büyümesi, gelişmesi ve serpilmesi için yaratılmış bir alem. Miras, kendi dünyalarında hayatta kalmak için gereken sıradan görevleri yerine getirmekle

görevli ölümlülerdi. Ayrıca, en gelişmiş dünyalardan gelen teknolojilerle de donatılmışlardı.

Ve onlara Fae armağan edildi.

Miras'ın damarlarında akan tanrıların gücünü dengelemek için yaratılmış varlıklar. Kontrolsüzce bırakılamayacak kadar büyük bir güç. Perilerin kanında akan büyü, Miras'ın gücünü besliyor ve onları Perilere güvenmeye zorluyordu. Miras için bu güç kaynağı olmaları karşılığında, Perilere kendi yetenekleri verildi: dört elementten biri. Gelişmiş duyular ve uzun bir ömür bahşedildi. Tüm bunlar, Perilerin Miras'larına göz kulak olmaları ve soylarını güvende tutmaları için tanrılar tarafından verilmişti.

Sonra tanrılar bir daha oraya asla karışmama sözü vererek o dünyayı terk ettiler.

Zamanla yıldızlara Kaos çöktü. Savaşlar şiddetlendi ve dengeler bozuldu. Bazı dünyalar sona erdi. Bazıları terk edildi. Bazıları yeniden doğdu.

Ama tanrılar değişken varlıklardır ve unutulması gereken şeyler asla unutulmaz.

BİRİNCİ BÖLÜM

HAYAT VERMEK ZORUNDADIR

TESSA

"Çikolata yemek için bir girintiye mi saklanıyorsun?"

Tessa, alçak sesle duyulan çikolatayı ağzına götürürken donakaldı. Yeterince saklandığını sanıyordu. Belli ki değilmiş.

Kahretsin.

Hızla döndü ve çikolatayı arkasına sakladı. Bu aptalcaydı. Adam onu çoktan görmüştü.

"Ben, şey..."

Bakışları konuşan kişiye kaydığında sustu. Onu inceleyen koyu zümrüt yeşili gözlerinde belli belirsiz bir karanlığın döndüğüne yemin edebilirdi, dolgun dudaklarında hafif bir kaş çatması vardı. Abanoz rengi saçları, katılacakları resmi etkinlik için dağınıktı ve birkaç tutam öne düşüp koyu kaşlarını okşuyordu. Elleri, üzerine tam oturduğu belli olan siyah pantolonunun içine kaydı, ayrıca gövdesine yapışan siyah gömlek ve siyah yeleğin içine girdi. Diğer erkeklerin giydiği resmi ceket giymemişti, çünkü yavaşça içeri süzölmelerini izlemişti. Gömleğinin üst iki düğmesi açıktı ve görünürde kravat yoktu.

Bu gece kesinlikle beraberlik gerekiyordu.

Başını yana eğdi ve Tessa güçlkle yutkundu, ağzı aniden kurumuştı. İçindeki şey başını kaldırdı ve Tessa onu geri itti. Şu anda ihtiyacı olan son şey buydu.

"Hasta mısın?" diye sordu. Onun iyiliğini önemseydiği için değildi. Aslında çok az kişi onunla ilgileniyordu ve bu, ses tonunda kesinlikle bir rahatsızlık belirtisiydi.

İşte bu can sıkıntısı, onu içinde bulunduğu transtan çıkaran şeydi. Hızla önünde diz çöktü. Tanrım. O bir Miras'tı ve o sadece orada durup ona bakmıştı. Harika. Lange, bunu ona anlattığında yarına kadar gülmekten kırılacaktı.

"Özür dilerim," diye mırıldandı, gözlerini erkeğin siyah ayakkabılarına dikmiş halde, sesinin gerçekten de öyle

olduğunu belli edecek şekilde çıktığından emin olmaya çalışıyordu.

"Ayağa kalkabilirsin," dedi Miras sabırsızlıkla.

Eh, söylemesi yapmasından kolaydı. Üzerinde, adamın kendi diktiği kıyafetler kadar vücuduna oturan bir elbise vardı. Muhtemelen böylesine zarif bir şey giyeceği tek fırsat buydu. Bir kolu kolundan bileğine kadar uzanırken, diğer kolu omzundan parmak uçlarına kadar tamamen çıplaktı. Ayaklarının dibinde birikmişti ve bu gece o lanet şeye defalarca takılmıştı. Ortalamadan kısa boyu, giymek zorunda kaldığı on santimlik topuklu ayakkabılara rağmen durumu daha da zorlaştırıyordu. Elbise siyahtı ve üzerinde, apliklerin titrek alevlerinde parıldayan siyah boncuklarla süslenmiş, şeffaf, zümrüt yeşili bir örtü vardı.

Aplikler, Devram'ın altı krallığındaki diğer tüm binalar gibi ışıklar ve elektrik değil. Çünkü... Dürüst olmak gerekirse, Tessa Pantheon'un cep telefonları dışında tüm modern gelişmelerden neden yoksun olduğunu hiçbir zaman gerçekten anlamamıştı. Ama telefonlar bile yalnızca gelen aramalara izin veren özel bir ayara yerleştirilmeliydi. Başka bir şey değil. Dünyaların mütevazı başlangıcını onurlandırma isteğiyle ilgili bir şey. Bunu her zaman biraz aptalca bulmuştu. Tanrılar dünyalarını umursamıyordu. Pantheon'da temel bir aydınlatma olsa neden umursasınlardı ki?

Birdenbire yüzüne bir el dokundu ve şaşkınlıkla Miras'a baktı.

"Ee?" diye sordu parmaklarını oynatarak. "Sanırım o elbiseyle kalkmak zor olacak, özellikle de çikolatayı bırakmak istemediğin için."

Tessa yanaklarının kızardığını hissetti, ama parmaklarını yavaşça adamın avucuna kaydırды. Adamın eli parmaklarını sardı ve onu ayağa kaldırdı. Elini geri çekmeye çalıştığı anda, adamın tutuşu daha da sıkılaştı.

"Neden burada, diğer Perilerden uzakta, tek başınasın?" diye sordu, sesi aldatıcı derecede alçak ve masumdu.

Miras'ın kullanabileceği dürtüler kadar büyüleyici değildi ama o kadar da uzak değildi.

Burada olmaması gerektiğini biliyordu. Dex öfkeden deliye dönecekti. Uzaklaştığı için değil, ona haber vermeden, yanına gelebilmesi için bunu yaptığı için.

"Ben-"

"Bana yalan söylememenizi şiddetle tavsiye ederim," dedi Legacy soğuk bir şekilde.

"Sana yalan söylemeyecektim," diye karşılık verdi ve adamın kaşları onun bu sözlerine karşı kalktı.

İçten içe iç çekti. Dex'in tek başına gizlice kaçmasına asla izin vermemesinin sebebi buydu. Görünmeden hareket etmekte ve olmaması gereken yerlere gizlice girmekte oldukça ustaydı, ama aynı zamanda zaman zaman oldukça dürtüsel davranıyordu.

Tamam, çoğu zaman.

"Paylaşmak zorunda kalmadan bunu yiyebileceğim bir yer arıyordum," dedi, çikolata parçasını adamın yüzüne doğru sallayarak. Diğer eli hâlâ adamın elindeydi.

Sanki buna ne cevap vereceğini bilemiyormuş gibi ona baktı.

"İşte bu yüzden bir girintide saklanıyordum," diye ekledi, adam hâlâ bir şey söylemeyince kıpırdanmaya başlayarak. Kapalı alanlardan nefret ederdi. Girinti ilk tercihi değildi ama çaresiz zamanlar falan. "Ben sadece, şey... Büyük salona geri mi döneceğim?" dedi, parmaklarını adamın elinden kurtarmaya çalışarak, ama adamın tutuşu daha da sıkılaştı.

"Bu yapılacak en akıllıca şey olur," diye kabul etti.

"Tamam, o zaman elimi geri almam gerekiyor."

Ama onu bırakmak yerine, daha da yaklaşarak onu nişin içine sıkıştırdı. "Seçilmeyi mi planlıyorsun?"

"Ne?" diye sordu nefes nefese. Bu kötüydü. Çok kötüydü. Dex olmadan buraya neden gelmesi gerektiğini düşündü ki?

Legacy, "Altı krallığın da mirasçılarının aynı anda Kaynaklarını seçmesi, binyıldır ilk kez oluyor" dedi.

"Biliyorum ki."

"Tarihi bir gece."

"Biliyorum," diye tekrarladı Tessa.

"Herkes inanılmaz derecede tedirgin. Lordlar ve Leydiler gergin, mirasçılar ise endişeli bir beklenti içinde. Perilerin kutlamalara katılmasına izin veriliyor ve sen buradasın." Diğer eli uzanıp çikolatayı parmaklarından kaptı. "Saklanıp çikolata yiyorsun."

"Hey!" diye itiraz etti, şekere uzanırken, ama adam şekere uzanamadı. Kadın ortalamadan kısaydı, evet, ama adam da uzundu. Dex ve Brecken'dan daha uzundu ve ikisi de 1.80'den uzundu.

"Ve bir Miras'la tartışmak," diye sertçe ekledi.

Tessa ağzını kapattı. Acıkmıştı ve adam, önümüzdeki dört saat boyunca alabileceği tek yiyeceği almıştı. Çikolatayı, apliklerin yakınındaki, üstlerindeki çıkıntıya koyarken ona kibirli bir bakış attı.

Orada mutlaka eriyip gidecekti.

İçini çekti ve adam onun bu huysuzluğuna kaşlarını çatı. "Seçilmeyi mi planlıyorsun?"

"Ne?" Adamın bu soruyu tekrar sorması nefesini kesti. Eğer böyle bir şey için aday gösterilmiş olsaydı, bu zaten sahiplenildiği anlamına gelirdi ve mirasçılardan birini ve ebeveynlerini gücendirmeden ona dokunmasına izin verilmezdi.

Ancak Seçilmesi planlanmıyordu.

"Bana bu soruyu tekrar sordurma," dedi yumuşak bir uyarıyla, eğilip gevşek altın rengi saç buklesini parmağına dolayarak. "Kendimi tekrarlamaktan hoşlanmam."

"Hayır," diye fısıldadı, gözlerini kapatırken ona ne yapacağını bekliyordu.

"Bundan mı rahatsız oldun?"

"Hayır," dedi dürüstçe. Çünkü değildi. Şu anda ona bir nebze koruma sağlamış olabilirdi, ama altı Krallık'tan herhangi birinin hükümdar aile üyelerinden birinin kişisel

Kaynağı olarak hizmet etmek için Seçilmiş olma onurunu asla istememişti.

"HAYIR?"

Başını salladı ve gözlerini açarak adamın meraklı bakışlarıyla karşılaştı.

"Gerçekten mi?"

"Bana yalan söylemememi söylemiştin," diye çıkıştı.

"Evet, öyle yaptım," dedi, dudakları neredeyse bir gülümsemeye yukarı kalkıyordu ama gülümseme tam olarak oluşmadı. "Emirlere her zaman bu kadar iyi itaat ediyor musun... Adın ne?"

"Tessalyn," diye acı acı cevapladı, Mirası reddedemeyeceğini biliyordu.

"Emirlere her zaman bu kadar iyi itaat ediyor musun, Tessalyn?" diye sordu, ona daha da yaklaşarak. Önünde sert bir kasın sürtündüğünü hissedebiliyordu.

"Nadiren."

"Bir gerçek daha," dedi, parmağı saçlarını serbest bırakıp çenesi boyunca kayarken. Kendini hareketsiz kalmaya zorladı. "Yani ya itiraf etmek istediğinden daha itaatkârsın ya da..." Sözüünü yarıda keserek parmaklarını çıplak omzuna indirip kolunu okşadı.

"Yoksa ne?" diye sordu dişlerini gıcırdatarak.

"Ya da sadece bende öyle."

"Bunların hiçbirisi değil."

"Ah, şimdi yalan söylüyorsun," dedi, dudakları sonunda küçük bir gülümsemeye dönüşerek.

Kaşlarını çattı. "Gerçekten geri dönmem gerek. Seçim'in her an başlayacağından eminim."

"Muhtemelen öyledir."

"Ve ben orada olmalıyım. Sen de olmalısın. Gelecekteki Lord veya Leydinin Kaynaklarını seçmesini görmek için," diye ekledi, alt dudağını bükerek. Adamın gözleri harekete kaydı.

"Kesinlikle olmalıyız," diye onayladı, yüzünde bir eğlence ifadesi belirdi. "Yani orada olmalıyız."

"Bu yüzden..."

Uzun bir süre kıpırdamadı, sonra sonunda ondan uzaklaştı. Rahatlayarak çökebilirdi ama o an içini kaplayan şaşkınlık daha da yoğundu. Bir Peri olarak, bir Mirası reddetme hakkına sahip değildi. Bir Peri, sahiplenilip İşaretlenmedikçe bir Mirası reddedemezdi. Hayır diyebilirdi, ama bu onlar için illa ki bir şey ifade etmiyordu.

Adamın yanından geçip boş salona girdi, düşmemek için elbisesinin yanlarını yukarı çekti. Siyah topuklu ayakkabıları, tertemiz tutulan mermer zeminde tıkırdarken, bir daha düşmemeye odaklandı.

"Memnuniyetle, Tessalyn," diye seslendi arkasından ve dönüp onu selamlaması gerektiğini biliyordu. Bunu yapmamanın inanılmaz derecede saygısızlık olarak görüleceğini biliyordu ama yapmadı. Buradan gizlice çıkmak için bulduğu küçük yan kapıya koştu ve Açılış Seçimleri'nin yapılacağı büyük salona geri döndü. Periler ve Mirasçılar uçsuz bucaksız alanı dolduruyordu, ancak hiçbiri birbirine karışmıyordu.

"Nerelerdeydin?"

Tessa kulağındaki tanıdık sesi duyunca irkildi, döndüğünde gözleri neredeyse siyah sayılabilecek kadar koyu kahverengi olan uzun boylu bir adamın kendisine baktığını gördü.

Dex.

Adam beline kolunu doladığında ve onu göğsüne doğru çektiğinde derin bir nefes verdi ve rahatladı.

"Seçim bittikten sonra da gizlice dışarı çıkacağız, değil mi?" diye sordu Tessa, büyük salonda dolaşan ve Seçim için reşit olan diğer Perileri tarayarak.

"Seçilmediğimiz sürece," diye cevapladı Dex, çenesini onun başının üstüne koyarak.

Tessa kahkaha attı. "İkimiz de Seçilmeyeceğimizi biliyoruz. Seçim biter bitmez gizlice kaçabiliriz. Tanrılar biliyor ki bize yemek teklif edilmesi saatler sürecektir ve ben açlıktan ölüyorum."

"Gitmeden önce yemek yemeni söylemiştim."

"Denedim," diye itiraz etti surat asarak ve onu üzerinden iterek. Onu hareket ettirmek hayatında yaptığı en kolay şey değildi. Kendisinden en az yirmi santim uzundu ve kasları diğer bazı Periler kadar belirgin olmasa da kesinlikle oradaydı. "Mirasçı bir herif çikolatamı aldı."

"Bekle, ne? Ne zaman?" diye sordu Dex, onu kendisine doğru çevirip omuzlarından tutarak. Ceketinin kolları, sağ bileğinin iç kısmında, hangi malikanede yetiştiğini belirten Celeste Malikanesi sembolü görünecek kadar yukarı sıyrılmıştı. Kendi bileğinin iç kısmındakiyle aynıydı. Sonunda, iki İşaret daha ona katılacaktı. Biri elementlerini, diğeri ise hangi krallığa hizmet etmekle görevlendirildiklerini belirtmek için.

"Beş dakika önce," diye homurdandı Tessa. "Koridordaydım ve yanımda geçen bir tepsiden kaptığım bir parça çikolata vardı-"

"Legacy için yiyecek tepsileri," diye açıkladı Dex.

"Evet, o tepsiler," dedi gözlerini devirerek. "Neyse, yakalandım ve çikolatamı aldı."

"O mu?" Gözleri fal taşı gibi açıldı. "İyi misin? O..."

"İyiyim," dedi ve onun sözünü kesti.

"Beni almadan gitmemeliydin," dedi gergin bir sesle.

İçini çekti. "Biliyorum."

Omuzlarını bırakmadan önce aralarında gergin bir sessizlik oldu. "Bizimle gizlice kimler çıkıyor? Oralia ve Brecken?"

Tessa başını salladı, gözleri odada dolaşmaya ve toplanan tüm Perileri aramaya devam etti. Beklediğinden daha fazla insan vardı ve hepsi çeşitli koridorlardan geçerek bu alana doğru sürüklenirken ayrılmışlardı.

"Brecken'ın Katya'yı gelmeye ikna edeceğinden eminim," dedi Tessa. "Lange ve Corbin de elbette gelecekler."

Dex başını salladı. "Hiçbirimizin Seçilemeyeceğini varsayarsak yani."

Tessa, arkadaşlarından herhangi birini taramaya devam ederek kendi kendine "tıs ...

"Ve Achaz Varisi Sasha'yı seçiyor. Hepimizin bildiğini sandığı şeyi biliyorum, Tessa. Sadece..." Dex içini çekti, gözleri kadar kahverengi saçlarını eliyle tararken. "İş bitene kadar her şey olabilir. Ve Arius Varisi hâlâ kayıp." Tessa'nın tam olarak okuyamadığı bir duygu belirdi yüzünde. Huzursuzluk mu? Hayal kırıklığı mı? Emin değildi.

Doğruydı. Arius Krallığı inanılmaz derecede gizliydi ve sınırlarının dışına nadiren çıkardılar. Çıktıklarında ise hiçbir iyi şey olmazdı. Arius Krallığı, zalim ve kötülüğün tanıımıydı ve ölüm ve sonlar tanrısı Arius'un soyundan geldikleri için, bu da ona uyuyordu. Krallığın yönetici ailesi, gölgeleri ve karanlığı yönetme güçlerinin yanı sıra pek bilinmeyen diğer gizemli yetenekleriyle tüm bunları ve daha fazlasını bünyesinde barındırıyordu. Krallığa çok az yabancıların girmesine izin veriliyordu ve orada bir Kaynak Seçmek için yaşlı bir varisin olduğu biliniyordu, ancak o, diğer varisler gibi son birkaç yıldır çeşitli Peri topraklarını ziyaret edip seçeneklerini değerlendirmiyordu.

Tessa uzanıp Dex'in elini tuttu ve parmaklarını hafifçe sıktı. "Beklenmedik bir şey olabileceğini biliyorum ama ikimiz de şu anda şansımızın düşük olduğunu biliyoruz. O yüzden hiçbirimizin Seçilmeyeceğine ve önümüzdeki iki saat içinde hepimizin içip, daha da önemlisi karnımızı doyuracağımıza inanalım."

Dex ona çarpık bir sırıtış attı ama bu sırıtış gözlerine değmedi. Uzanıp bal sarısı saçlarından bir tutamı kulağının arkasına sıkıştırdı. "Sana umudun anlamsız olduğunu kaç kere söylemem gerekiyor?"

"Umutla vakit kaybetmem. Beni kurtaracak sen varken asla." Onun bu şakalarına homurdanarak güldü ve kız parmak uçlarında yükselip yanağına yumuşak bir öpücük kondurdu. "İyi olacağız, Dex."

Bakışlarını bir kalp atışı kadar daha ona dikti, sonra derin bir nefes verdi. "Biliyorum, Tessie. Sadece bitmesini

bekliyorum."

"Sanırım hepimiz öyleyiz."

Açılış Seçim Töreni sadece bir başlangıçtı. Bu, yeni başlayan bir yıllık bir etkinlikti. Seçim her beş yılda bir yapılırdı. Son Seçim'den bu yana reşit olan tüm Periler Akropolis'e getirilirdi. Perilerin yetenekleri, Ortaya Çıkış Töreni sırasında uyandırılırdı, ardından Krallıklar tarafından gözlemlenirken çeşitli görev ve eğitimlerden geçirilirlerdi. Sonunda, hizmet edecekleri Krallığa atanırlardı. Bir varis bir Kaynak Seçme yaşına gelirse, bu bir Seçim Yılı sırasında yapılırdı. Varislerin hepsi Kaynaklarını seçtikten sonra, varislerin ve yeni Kaynaklarının uyum sağlaması için birkaç haftalık kısa bir ara verilirdi. Ardından Akropolis'teki diğer Perilere yeniden katılırlardı. Sadece altı krallık olduğu için, Miras'ın uzayan ömrü nedeniyle bu pek sık olmazdı. Seçim varisleri olan altı krallığın hepsinin aynı anda reşit olması?

Gerçekten tarihi bir geceydi.

Sonunda Oralıa'nın soluk sarı saçlarının onlara doğru geldiğini gördü. Brecken hemen arkasından geliyordu ve gerçekten de Katya'yı da peşinden sürüklemişti.

"Gergin misin?" diye alay etti Brecken yanlarına vardıklarında. Koyu kaşlarını yukarı aşağı salladı.

Tessa gözlerini devirdi. "Hayır. Dex'e de söylediğim gibi, hepimiz bunun nasıl sonuçlanacağını biliyoruz. Mirasçılar, son bir yıldır, hatta belki daha uzun süredir Kaynaklarını seçiyor. Bu noktada her şey formalite."

Bu bilgiye rağmen, büyük salonda genel bir huzursuzluk havası vardı. Nişteki Miras'ın söyledikleri doğrudu. Odanın dört bir yanından gergin kahkahalar yükseliyordu ve herkes huzursuzdu. Çiftler ellerini biraz daha sıkı tutuyor, konuşmalar kısık sesle ve fısıltıyla yapılıyordu.

Seçilmiş olmanın bir onur olduğu öğretilmişti onlara. Seçilmiş olmanın, bir Fae'nin toplumda elde etmeyi umabileceği en büyük rol olduğu ve bir hükümdar Lord veya Leydi'nin Kaynağı olmanın asaletle eşdeğer olduğu, doğuştan onlara aşılarmıştı. Sadece Kaynak olmaya hak

kazanmış olanlar buna gerçekten inanıyordu ve Tessa, bunun kaderleriyle yüzleşmek için bir zorunluluk olduğundan oldukça emindi. Ancak tamamen birbirlerine bağlandıklarında buna inanacaklardı. Efendilerinin arzuları, onların arzuları olacaktı.

Miras, derin güç kuyularını zamanla doğal yollarla doldurabilirdi, ancak tamamen tükenmiş bir halden tamamen doldurmak haftalar, hatta aylar alırdı. Ne de olsa damarlarında tanrıların güçleri vardı. Bunun toparlanması biraz zaman alırdı ve bu arada savunmasız kalırlardı. Ama bir Peri'den güç aldıklarında, güç kuyuları anında yeniden dolar.

İşte bu yüzden tanrıların soyundan gelen hiçbir kişiye, hükümdar aileleri gibi kişisel bir Kaynak verilmemişti. Bu, Kaynak ve Efendi'yi dört işaretle birbirine bağlayan ve onları tek bir bütün haline getiren bir Rahibe tarafından gerçekleştirilen bir ayindi. Tüm işaretler verildiğinde, birbirlerinin varlığını hissedebiliyor, duygularını hissedebiliyor ve düşüncelerini duyabiliyorlardı.

Tessa bu fikirden bile nefret ediyordu. Kimsenin kafasının içinde olmak istemiyordu ve kesinlikle kimsenin kendi kafasının içinde olmasını istemiyordu. Hatta çoğu gün kendi kafasının içinde olmak bile istemiyordu.

Yine de yeteneklerinin ortaya çıkması onu heyecanlandırıyordu. Miras'ın aksine, Peri yetenekleri kendiliğinden ortaya çıkmazdı. Miras tarafından uyandırılmaları gerekiyordu ve bu, bu odadaki tüm Periler için birkaç hafta sonra gerçekleşecekti. Tessa her zaman ateş elementini hayal etmişti, ancak Anala Krallığı başka hiçbir Krallığın ateş Perisi olmasına izin vermiyordu. Hepsi Anala Krallığı'nın başkenti Idalia'da doğup büyümüşlerdi. Bunun yerine, tüm yetenek testleri onun için en olası elementin hava olduğunu öngörüyordu.

"Zavallı Sasha dehşete kapılmış görünüyor," dedi Katya, Tessa'ya sessizce ve dikkatini Seçilmesi planlanan beş Peri grubunun kenarında duran kahverengi saçlı güzele çekti.

Aslında, mirasçılarını tarafından çoktan sahiplenilmişlerdi. Yakında kendi türleri tarafından hoş karşılanmayacaklarını biliyorlardı. Herkes onlara farklı davranıyordu. Yakında bir Miras'a bağlanacak, anında bulunabilecek ve Efendilerinden hiçbir sır saklanmayacaktı.

Sasha, Tessa'dan birkaç santim uzundu ve saçları sırtına kadar dalgalı bir şekilde dökölüyordu. Bronz tenine yakışan ametist rengi elbisesi içinde muhteşem görünüyordu. Ellerini birbirine kenetlemiş, alt dudağını ovuşturuyordu.

"Achaz Varisi'nin bu gece beni seçeceğini bilseydim ben de öyle olurdu," diye cevapladı Tessa.

Oralia içini çekti. "Bunun bitmesi gerek."

"Tek yapmam gereken koca bir pizzayı tek başıma yemek," diye homurdandı Tessa.

"Sana yemeni söylemiştim," diye alaycı bir şekilde kulağına arkadan seslendi Dex.

Tessa'nın dudaklarında bir sırıtma belirdi ama gülümsemesine izin vermedi. "Ve sana denediğimi söylemiştim," diye karşılık verirken küçük bir adım geri çekildi.

Dex'in ona doğru adım attığını hissetti, o kadar yakındı ki göğsünden gelen hafif bir kıkırdamayı hissedebiliyordu. "Ah, Tessie," diye mırıldandı, sadece onun duyabileceği şekilde. "Seninle ne yapacağım ben?"

Miras'ın daha fazlası gelmeye başlamıştı. Tıpkı Periler gibi, resmi kıyafetleri ve cübbeleri içindeydiler. Tessa, birbirleriyle etkileşimlerini izliyordu. Krallık ordularından seçilen ve yönetici aileleri korumak için seçilen Perilerden oluşan Aile Muhafızları, odanın kenarlarını doldurmaya başlamıştı. Bazılarının yayları ve ok dolu sadakları vardı. Diğerlerinin bellerinde kılıçlar. Diyarın ölümlülerinin silahları vardı ama bunlar bir Miras'a veya Perilere karşı hiçbir işe yaramıyordu. Her iki ırk da hızla iyileşiyordu ve bu mermiler inanılmaz derecede pahalı ve sıkı düzenlemelere tabi olan şıra taşı veya gece taşından yapılmadığı sürece hiçbir işe

yaramazdı. O zaman bile, kafaya veya kalbe isabet etmeleri gerekirdi.

Garsonlar artık boldu, Legacy'ye kadeh kadeh şarap ikram ediyorlardı ve Tessa surat astı. Artık hem aç hem de susamıştı.

"Lange ve Corbin'i gören var mı?" diye sordu, Legacy'nin odada hareket etmesini izlemeye devam ederken.

Brecken homurdanarak güldü. "Sanırım şenliklerden önce hızlı bir sevişme odası bulmuşlardır."

"Yapmazlar," diye soludu Katya, kehribar rengi gözleri şaşkınlıkla büyüyerek. "Burada mı?"

"Ah, kesinlikle yaparlardı. İkisi de fırsat buldukça sevişiyorlar ve yasak yerlerin heyecanını seviyorlar," diye göz kırparak cevapladı Brecken.

Tessa, Brecken'ın sözlerinin ima ettiği şeyin kızardığından emindi ve Katya'nın koyu teninin bunu bu kadar iyi saklamasına imreniyordu. Brecken birkaç aydır Katya'ya göz koymuştu, ancak Tessa neden uğraştığını bilmiyordu. Aynı Krallığa atanma ihtimalleri pek yüksek değildi. Dürüst olmak gerekirse, neden herhangi birinin ilişki kurduğunu anlayamıyordu. En yakın arkadaşından ayrılırsa, bu yeterince zor olacaktı. Bu kadar sevdiği birinden ayrılmayı hayal bile edemiyordu.

Ama tam bunu düşünürken, Corbin ve Lange'nin el ele odaya girdiğini gördü. Corbin'in dağınık kahverengi saçları darmadağınaktı ve Lange'nin gömleği ceketinin ve kravatının altında yanlış düğmelenmişti. Lange'nin yüzündeki küstah sırtışı, kesinlikle biraz aldığını gösteriyordu.

Gruba ulaştıklarında Lange, "Neler oluyor çocuklar?" diye selamladı.

"Sen söyle," diye yanıtladı Tessa, düğmelerini düzeltmek için uzanıp kravatını düzelitti. "Burada olduğumuz yılın geri kalanında hangi odadan kaçınmam gerekiyor?"

Corbin ve Lange, Corbin'in ela gözleri onunkilerle buluşmadan önce birbirlerine yaramazca sırttılar. "Asla söylemeyeceğiz," dedi göz kırparak.

"Seçim biter bitmez hepimiz sarhoş olacağız, değil mi?" diye sordu Lange, gök mavisi gözleri şarap tepsi taşıyan garsonu hüzünle takip ederken.

"Evet," diye onayladı Tessa. "Ve donutlar. Çikolatalı olanlar. Pudra şekerli olanlar değil. Sonra da içecekler."

"Tanrı aşkına, Tessa. Sanki günlerdir bir şey yememişsin gibi davranıyorsun," dedi Dex bezgin bir iç çekişle.

Tessa sadece omuz silkti, bir ayağından diğerine geçti. Bu topuklular ayaklarını mahvediyordu. Spor ayakkabılara alışkındı. Ve pantolonlara. Elbiselere değil. "Sıkıldım. Bu şey ne zaman başlayacak?"

"Tatlım, seni vestiyer odasına götürecek birini bulmalısın. Zaman çok daha hızlı geçiyor," diye alay etti Lange ve Corbin kaburgalarına dirsek attı.

Tessa gözlerini devirdi ama gülümsemesini tutamadı. Bu gece tam da bunu yapmayı planlıyordu, hem de bir ölümlüyle. Hem de lanet olası bir vestiyerde değil.

Lordlar, Leydiler ve mirasçıları her an gelebilirdi ve sonra bu şey harekete geçebilirdi. Belki bir şekilde gizlice bir kadeh şarap içebilirdi...

Gözleri kalabalığın kenarında duran birkaç Legacy üyesine takıldı. Biri odanın sırtına dönüktü, diğeri ise herkesi dikkatle izliyor gibiydi. Sırtı dönük olandan biraz daha kısaydı ama sadece birkaç santim. Çenesine kadar uzanan koyu kahverengi saçları ve Tessa'nın odanın diğer ucundan görebildiği delici safir mavisi gözleri vardı.

Sonra diğeri kalabalığa doğru döndü ve Tessa derin bir nefes aldı.

Koridordaki Legacy'ydi bu. Onu girintide köşeye sıkıştıran. Diğer erkek kadar dikkatle herkesi izliyor gibiydi. Ara sıra, yanında duran Legacy'ye bir şeyler söylüyor ve bir an sonra ona bir çeşit dosya uzatılıyordu. Arkadaşının dosyaları nereden aldığı konusunda Tessa'nın hiçbir fikri yoktu. Eğer Pantheon'un dışında olsalardı, kağıt belgeler yerine tabletlere bakıyor olacaklarından emindi. İkisi, kafaları birbirine yakın, birkaç sayfa çevirerek dosyanın

içindekilere bakıyor, sonra ilki dosyayı ikincisine geri veriyor ve kalabalığı gözlemlemeye devam ediyordu. Tessa, iki Legacy'yi incelerken ve ne yaptıklarını anlamaya çalışırken şarabı çalmaya çalışmayı unuttu.

"Bakıp duruyorsun," diye mırıldandı Dex kulağına.

"Çikolatamı benden alan oydu," diye cevapladı, Legacy'ye tekrar bir dosya uzatıldı.

"Ne yapacaksın Tessie? Oraya yürüyüp geri mi isteyeceğim?" diye azarladı.

"Hayır," diye uyardı Tessa. "Ama bunun için ona zarar vermenin yollarını kesinlikle hayal edebilirim."

"Hayalini kurduğun tek şey bu mu?" diye takıldı.

"Defol git, Dex. Bir Legacy'yle asla yatmam, biliyorsun. En azından kendi isteğimle."

Dex cevap veremedi, ana girişteki bir kargaşa herkesin dikkatini çekti ve bir an sonra, hükümdar ailelerinden ilki kapıdan içeri girdi. Elbette, kolunda karısı ve bir adım arkasında Kaynağı olan Achaz Lordu'ydu. Diğer tarafında Achaz Varisi Dagian Jove vardı. Altın sarısı saçları, belirgin elmacık kemikleri ve altın rengi gözleri vardı. Siyah bir takım elbise ve beyaz bir gömlek giymişti. Siyah ceketinin altından altın rengi bir yelek görünüyordu; manşetleri ve yakaları boyunca altın iplikler uzanıyordu. Yeleğine uyumlu bir altın kravat takmıştı. Gözleri doğrudan Seçilecek Peri'ye kaydı ve Sasha ona zayıf bir gülümsemeye baktı.

Hükümdar aileler odanın önüne doğru yürümeye başlayınca, Tessa'nın aklı ve gözleri başka yerlere kaymaya başladı. Alcohol'daki Miras'ın durduğu yere baktı, ama ikisi de gitmişti. Kalabalığı tarayıp aradı ama hiçbir iz bulamadı.

Dex, kollarının hâlâ ona dolanmış olduğu belini sıktı. "Kıpırdanıyorsun."

"Canı sıkkın ve aç olmak insana bunu yapar," diye mırıldandı. Sözler dudaklarından dökülürken, bakışları kayıp Miras'a takıldı. Sanki görülmekten kaçınmaya çalışıyormuş gibi, odanın arkasındaki kalabalığın ortasına sinmişlerdi. İşin

aslı, Tessa onları gördüğünde, kendini zümrüt yeşili gözlere bakarken buldu. Dudaklarının bir kenarında haylaz bir sırıtış belirdi ve adam hafifçe başını salladı.

Tessa hızla gözlerini kaçırdı. Adamın onunla işinin bitmediğini hissetmişti. Adam muhtemelen akşamın bir vakti onu aramaya çalışacaktı. Ki bu da sorun değildi. Birkaç yıldır Miras'ın nahoş taleplerinden kaçınmayı başarmıştı. Edindiği bir beceri daha. Adam onu aramaya başladığında, o çoktan gitmiş ve yüzünü pizzayla doldurmuş olacaktı.

Elinden geldiğince gizlice ona baktı. Diğer Legacy ile birlikte başka bir dosyanın üzerine eğilmiş, kağıtları karıştırıp fısıldaşıyorlardı. Diğer Legacy başını birkaç kez salladı ve nişteki, baktıkları şeyin üzerindeki çeşitli şeyleri işaret ediyordu.

Ağır ana kapılar ardına kadar açıldığında odanın her yerinden yankılanan bir gürültü koptu ve bir Mirasçı odanın ortasına doğru yürüdü. Uzun boylu, açık altın rengi tenli ve gür siyah saçlıydı. Ela gözleri vardı ve herkes ondan uzaklaşıyor gibiydi. Kolunda, önü düşük siyah bir elbise giymiş, olağanüstü güzellikte bir kadın vardı. Koyu kırmızı saçları başında bukleler halinde toplanmış, kulaklarından ve boynundan yakut damlaları sarkıyordu. Erkeğin arkasından, gözleri yere dikilmiş ve ellerini önünde kavuşturmuş bir Peri geliyordu.

Arius Krallığının Efendisi— Valter St. Orcas.

Sonra Tessa'nın bacakları neredeyse pes etti ve oyuktaki Miras diğerinden ayrılıp boynuna siyah bir kravat bağlamayı bitirdiğinde dudaklarından duyulabilir bir nefes sesi çıktı. Kollarını, diğer kıyafetleri kadar kusursuz bir ceketin kollarına soktu ve Arius Lord'un yanına doğru yürürken düğmelerini ilikledi.

Ama bu mümkün olamazdı. Bu mümkün değildi.

Çünkü eğer Arius Lord ve Leydisi'nin yanında yürüyor olsaydı...

Zümrüt yeşili gözler ona dikildi ve dudaklarının köşesi kurnaz bir gülümsemeye kıvrıldı.

O, buraya Kaynak'ı talep etmek için gelen Arius Varisiydi.

TESSA

O, Arius'un varisiydi.

Ve ona neredeyse bağıracaktı.

Çikolatanın üstünde.

Aman Tanrım! Hâlâ ayakta olması, hâlâ nefes alması büyük şanstı.

O kadar gizli bir krallıktı ki, Tessa Arius Varislerinin isimlerini bile bilmiyordu, sadece hükümdar Lord ve Leydi'yi biliyordu. Varisin bir erkek kardeşi olduğunu biliyordu, ama daha önce yanında duran o olamazdı. Kardeşi burada olsaydı, diğer kardeşler gibi ailesiyle birlikte kürsüde olurdu, diğer Mirasçılarla birlikte değil. Hızla odayı tarayarak yanında olduğu Mirasçıyı bulmaya çalıştı, ama herkes toplanmış ve kürsüye odaklanmışken bu imkânsızdı.

"Tessa," dedi Dex yavaşça, sesi alçaktı. "Dediğin Miras o değil miydi-"

"Evet," diye fısıldadı ve sözünü kesti.

"Arius Varisi mi?" diye tısladı.

"O zamanlar bunu bilmiyordum. Elbette."

"Ona ne söyledin? Lütfen bana pervasızca bir şey yaptığını söyleme."

"Onunla yaptığım konuşmanın adım adım anlatımını yapmanın zamanı değil aslında."

Dex sessizleşti, onu daha sıkı kavradı.

Bu iyiydi. Arius Varisi'nin Kaynak olup olmayacağını sorması hiçbir şey ifade etmiyordu. Etmemeliydi de. Varisler, potansiyel Kaynakları gözlemlemek için Peri Malikaneleri'ne geldiklerinde fark edilmemek için elinden gelen her şeyi yapmıştı. Diğerleri de öyle. Değerlendirmeleri sıra dışı bir şey değildi ve dahası, kendisi de sıra dışı bir şey değildi. Kalabalıklar arasında sıradan bir Periydi. Tessa'nın sayamayacağı kadar çok kez malikaneden kaçmış, en

azından bazı kaçamaklarında yakalanmışlardı. Ufak tefek düzeltmeler gerektirecek kadar sorun çıkarmışlardı ama Yeraltı'na gönderilmelerine yetecek kadar değillerdi.

Tüm hükümdar aileler, salonun ön tarafında, tüm uzunluğu boyunca uzanan geniş bir kürsüde toplanmıştı. Arkalarında, Açılış Seçimi tamamlandıktan sonra düzenlenecek ziyafet için süslü masalar vardı. Tessa, Arius Varisi'nin ellerini ceplerine sokup topuklarının üzerinde geriye doğru sallanmasını ve gözlerinin altında duran herkesi yavaşça süzmesini izledi. Yüzü soğuk ve ifadesizdi. Tıpkı babası gibi karanlığın ta kendisiydi. Annesi eğildi, o da kulağına konuşabilmek için eğildi. Bir kez başını salladı ve annesi ona sakın bir şekilde gülümsedi.

Achaz Lordu öne çıktı ve tüm salon anında sessizliğe gömüldü. Tüm Periler dizlerinin üzerine çöktü. Lordlar ve Leydiler hariç tüm Mirasçılar, Mirasçılar da dahil olmak üzere bellerinden eğildiler ve sonra tekrar doğruldular. Achaz Lordu boğazını temizledi.

"Beş bin altı yüz yirmi ikinci Seçim'e hoş geldiniz," diye gürledi. "Periler yükselebilir."

Tessa ayağa kalktı, Dex de tıpkı Arius Varisi'nin nişte yaptığı gibi onu kaldırdı. Elbisesinin dizini silkeledi. Dex'in kolu beline dolandı ve Dex'in yanına yerleşip ellerini elbisesinin yanlarında gezdirdi. Achaz Lord, Seçim'in tarihi ve yıl boyu süren etkinliğin önemi hakkında durmadan konuşmaya başladı. Konuştukça, Tessa'nın sinirleri yatıştı ve Arius Varisi'yle konuşup hayatta kalmanın şoku geçti. Tessa, topuklu ayakkabıyla bile ayakta uyuyup uyuyamayacağını öğrenmek üzere olduğundan oldukça emindi ki Lord sonunda "Seçim başlasın!" dedi.

"Tanrıya şükür," diye mırıldandı ve Dex kısık bir kahkaha attı.

"Donut zamanı geldi," diye fısıldadı kulağına, kalçasını çimdikleyerek.

"Hatırlatma," diye homurdandı. Pepperonili pizza sipariş ediyordu. Hayır, bekle. Sosis. Hayır. Pepperoni ve sosis. Ve

donutlar. Birbirleriyle uyumsuz olmaları umurunda değildi. Donutlar her şeye yakışırdı. Evet, aldığı şey buydu. Kimseyle paylaşmıyordu. Dex'le bile. Ve Lange bir donut çalmaya kalksa, ısırmaktan çekinmezdi.

Achaz Varisi, seçimi sorulunca öne çıktı. "Sasha Roenya'yı bağlı Kaynağım olarak seçiyorum," diye duyurdu Dagian, sesi babasınınki kadar derin ve gürdü.

Sasha, büyü ve sihir tanrıçalarından biri olan Zinta soyundan bir Mirasçı tarafından kürsüye çıkarılıp Dagian'ın arkasında dururken tekrar alkış koptu. Küçük tanrıların Mirasçıları, krallıklardan birine yemin etmişti. Zinta soyu, aşk ve bereket tanrıçası Sirana soyu ile birlikte Achaz krallığına yemin etmişti. Küçük soyların en güçlüleri genellikle Lordlar ve Leydiler Yüksek Konseyleri'nde danışman olarak görev yapardı.

Tüm Seçilmiş Kaynaklar, yeni efendileriyle birlikte durmak üzere kürsüye çıkarılacaktı. Ziyafet başlamadan önce, mirasçılar ve yeni Kaynakları özel olarak konuşmak üzere ayrılacaktı. Görünüşe göre bağ kurma o zaman başlamıştı, ancak Seçilmişler ilk İşaretlerini akşamki şenliklerden sonra alacaklardı. İşaretlere alışma sürecinin saatler sürebileceği söylenmişti, bu yüzden bu, ziyafet ve balo sonunda, mirasçılar ayrılmadan hemen önce yapılıyordu.

Falein Varisi Prudence, daha sonra öne çağrıldı ve Kaynağını Seçmesi istendi. Her Seçim beklendiği gibi gerçekleşti. Sürpriz olmadı, ancak Arius Varisi öne çağrıldığında tüm oda sessizleşti.

"Theon St. Orcas," diye seslendi Achaz Lordu ve nişteki Miras öne çıktı.

Kimse ondan ne bekleyeceğini bilmiyordu. Tüm Periler gerildi, hiçbiri nefes almıyordu. Miras meraklı bakışlarla izliyordu ve yönetici aileler de Periler kadar endişeyle kararını bekliyor gibiydi. Diğer mirasçılar, Kaynaklar üzerinde uzun zaman önce hak iddia etmişlerdi. Artık

bunların hepsi gelenek ve ritüeldi, ancak Arius Varisi'nin seçimini kim seçeceği herkesin tahmininde olabilirdi.

Oralia uzanıp Tessa'nın elini acı verecek kadar sıkıydı ve Dex'e daha fazla yaklaşılabileceğinden emin değildi. Lange'nin kolu Corbin'in omuzlarına sıkıca sarılmıştı ve Brecken, Kat'i göğsüne doğru çekmişti. Yüzünü onun omzuna yaslamış, gözlerini kapatmış ve dudaklarından umursamayan tanrılara bir dua mırıldanıyordu.

"Bağlı Kaynağım olarak Tessalyn Ausra'yı seçiyorum," diye duyurdu Theon, sesi kemiklerinin üzerinde yankılanıyordu.

"Hayır," diye soludu Oralia, yanında, ama etraflarında kopan mırıltı yüzünden sesi boğuktu. Tessa'nın dizleri neredeyse boşalıp aptal topuklularıyla sendelerken Dex'in elleri daha da sıkılaştı. Arius Varisi onun adını söylemiş olamazdı. Seçilmiş olması imkânsızdı. Seçilmek için planlanmamıştı. Malikanede o kadar çok görülüp kovulmuştu ki, aklına bile gelmemişti. Kimse onu istemiyordu. Kimse onu hiç istememişti. Hiçbir şey ve hiç kimse. O buydu işte. Bu... Bu çok büyük bir hataydı. Bir tür şakaydı.

Dex'e baktığında gözlerinin kapalı olduğunu ve yüz hatlarının en başından beri bunun çok gerçek bir olasılık olduğunu düşündüğünü ima eden bir şekilde sabitlendiğini gördü. Gözlerini açıp Tessa'nın kollarıyla karşılaştığında, bunun bir hile olmadığını anladı. Lange ve Corbin'e bakmak için döndüğünde, zaman durmuş gibiydi; gözleri dehşetle fal taşı gibi açılmıştı. Kat ellerini ağzına koymuştu ve Brecken'in dudakları ince bir çizgi halindeydi, bakışlarında sessiz bir öfke vardı. Periler arasında onu işaret ettikçe, giderek daha fazla göz ona odaklanıyordu.

"Tessalyn Ausra," diye solundan gelen kalın bir ses duyuldu. Dönüp baktığında, gördüğü Miras'ın Arius Varisi ile konuştuğunu gördü. "Benimle gel."

Elini ona uzattı ve tek yapabildiği ona bakmak oldu. İşler böyle yürümemeliydi. Hiçbirinin Seçilmemesi gerekiyordu.

Ayrılıp çeşitli krallıklara gönderilmeden önce en az bir yıl daha birlikte olmaları gerekiyordu.

"Hadi bakalım, küçüğüm," dedi Miras, sesi yumuşak ve ikna ediciydi.

"Gitmen gerek," diye tısladı Dex kulağına, hafifçe iterek.

Tessa, adamın elleri belinden kaydığında kendini hiç bu kadar yalnız hissetmemişti. Ve bu bir şey ifade ediyordu çünkü yalnızlığı çok iyi biliyordu.

Güçlkle yutkundu ve parmaklarını Miras'ın bekleyen avucuna sokarken ayaklarının hareket etmesini sağladı. Hareket ederken adamın eli beline kaydı ve tek düşünebildiği, sırtında bir marka gibi duran elinin ne kadar sıcak olduğuydu. Adam onu kalabalığın arasından geçirip kürsüye doğru götürürken, gözlerini ileriye ve odaklanmaya devam etti. Dikkatini Valter'in arkasında sakin ve itaatkar bir şekilde duran bir Peri'ye çevirdi. Kaynağı'na.

Ve o, bu noktadan itibaren tüm varoluşunu o kadında gördü.

Zaman hâlâ inanılmaz yavaş akıyordu. Ayaklarının hareket ettiğini biliyordu. Ayak sesleri taş zeminde yankılanıyordu ama neredeyse hiç ilerlemiyormuş gibi hissediyordu. Bakışları bir anlığına Peri'den kaydı, ama Theon'un koyu zümrüt gözlerine ulaşması için gereken tek şey buydu. Adam, yüzünde okunamayan bir ifadeyle ona baktı ve aniden zaman hızlandı. Gözlerini kırptırdı ve adamın arkasında duruyordu. Ona eşlik eden Miras gitmişti. Tessa, adamın nereye kaybolduğunu bilmiyordu.

"Ne kadar mükemmel bir Seçim turu," diyordu Achaz Lordu. Ne zaman tekrar konuşmaya başladığından emin değildi. "Sanırım tüm Lordlar ve Leydiler adına konuşuyorum ve tüm mirasçılarla ve mevkilerine nasıl geldikleriyle gurur duyuyorum. Şimdi, ziyafet başlamadan önce kaynaşma sürecine başlamak üzere, Kaynaklarıyla birlikte ayrılacaklar. Miras'ın geri kalanı, masalar kurulurken içkilerinin tadını çıkarmaya devam edebilirler. Yakında yerlerimizi bulmaya başlayacağız."

Mirasçılar kürsüden inmeye başladılar, yanlarından geçerken meraklı bakışlar ona yöneldi, ama Tessa dikkat etmiyordu. Gözleri, yüzlerinde şok, öfke ve keder karışımı bir ifadeyle ona bakan Dex, Oralia ve diğer arkadaşlarına dikilmişti.

Dirseğine dokunan bir el onu irkiltti ve başını kaldırıp Theon'un yanında dikildiğini gördü. "Gel Tessalyn," dedi yumuşak bir emirle. "Bizim için bir oda hazırlamışlar."

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyordu ama Theon'un onu kürsüden, büyük salondan çıkarıp, daha bir saat önce gayriresmi olarak tanıştıkları koridora götürmesine izin verdi. Sanki asırlar önceymiş gibi hissettiren bir süreydi bu.

Başka bir koridorun sonundaki bir odaya kadar bir dizi merdivenden yukarı çıkarıldılar. Theon'un eli kolundan hiç ayrılmadı. Dokunuşu hem doğru hem de doğal olmayan bir şekildeydi ve adını söylediğinden beri derin bir nefes almadığından oldukça emindi.

Tessa odaya girdi ve kapının hemen önünde durdu. Bunun sıradan bir oda olmadığını, bir çeşit küçük takım olduğunu fark etti. Küçük bir oturma odasında duruyorlardı. Aplikler alçaktı ve samimi bir ortam yaratıyordu. Bir duvar boyunca uzanan lüks bir kanep, birkaç kırlentle süslenmişti. Karşı duvara yaslanmış küçük bir masa ve iki sandalye, üzerinde bir sürahi su ve iki bardak ve küçük, kapaklı bir tepsi vardı. Odanın ortasında, soğuk mermer zeminin üzerinde toprak tonlarında süslü bir kilim uzanıyordu. Başka bir odaya açılan bir kapı vardı. Bir yatağın ucunu görebiliyordu ve Tessa'nın o odaya adım atmak istemediğini anlaması için görmesi gereken tek şey buydu.

"Çantalarınız var mı?" diye sordu onlara eşlik eden Peri, Tessa'nın dikkatini tekrar kendisine ve Theon'a çekerek.

"Luka Mors onları daha sonra getirecek. Odanın dışında bırakılabilirler. Zamanı gelince onları alacağım," diye yanıtladı Theon. "Bu odaya başka kimse girmeyecek. Anlaşıldı mı?"

"Evet, Lordum," diye cevapladı Peri, gözleri yere dikilmiş bir şekilde.

"Görevden alındın."

Peri, ayrılmadan önce eğildi. Theon kapıyı arkasından kapatıp Tessa'ya döndü. Gözleri tepeden tırnağa süzülüyor, sonra tekrar yukarı çıkıyordu. Bir adım öne çıktı, ama Tessa bir adım daha geri çekilince durakladı.

"Korkuyorsun," dedi, başını büyük bir ilgiyle yana eğerek.

Tessa cevap veremedi, ağzı kurumuştı. Zaten ne diyeceğini de bilmiyordu.

"Sana zarar verecek olsaydım, bunu çoktan yapardım," diye ekledi Theon. "Benden korkmana gerek yok."

"Hayır," dedi Tessa sonunda.

Ona tısladı, gözlerinde bilmiş bir ifade belirdi. "Bana yalan söylediğini daha önce konuşmuştuk, Tessalyn."

"Tessa."

"Ne?"

"Adım. İnsanlar bana Tessa der. Tessalyn değil."

Kaşlarından biri kalktı. "Adını mı sevmiyorsun?"

"Sorun değil. Sadece Tessa diye çağrılmayı tercih ederim."

Theon'un gözleri bir şeyi anlamaya çalışıyormuş gibi kısıldı, ama onaylarcasına başını salladı. "Öyleyse Tessa. Mümkün olduğunda."

Bu tuhaf bir uyarıydı. Ama üzerinde duramadan Theon bir adım daha ileri gitti ve o da iki adım daha geri attı. Dudakları hayal kırıklığıyla büzüldü.

"Birbirimize yakınlaşmamız gerektiğini biliyorsun, değil mi?" diye sordu sonunda, birkaç saniye onu temkinli bir şekilde izledikten sonra.

Bunu bilmiyordu. Onlara bu bağın nasıl gerçekleştiği hiç anlatılmamıştı. Sadece, Kaynak ile Üstat arasındaki bağı ve bağı güçlendiren dört İşaret'in bir yıl boyunca verildiğini biliyorlardı.

Tanrım, artık onun bir Efendisi vardı.

Cevap vermeyince, kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Bilmiyorsun, değil mi?"

Sıra Tessa'daydı, başını sallayıp ellerini iki yanına koyup dudaklarını büzdü.

"Korkmana şaşmamalı," diye mırıldandı, saçlarını eliyle düzeltirken. Sonra biraz daha yüksek sesle, "Özür dilerim Tessa. Seni buna daha iyi hazırladıklarını sanıyordum," dedi.

"Bize pek bir şey söylemiyorlar. Seçilmem planlanmadığı için diğer Seçilmiş Kaynaklar gibi hazırlıklı değildim," diye yanıtladı. Theon yavaşça bir adım daha attı ve Tessa tekrar geri çekildi, ama duvara çarptı. Artık aralarına mesafe koymanın başka yolu yoktu. Aniden, "Çantalara neden ihtiyacın var?" diye sordu ve Theon ona doğru ağır ağır ilerlemesini durdurdu.

"İkimizin de çantaya ihtiyacı var," diye cevapladı, onu gözlemlemeye devam ederek. "Ama çoğunlukla senin ihtiyacın var."

"Ben mi? Neden?"

"İlk Mark'ından önce değişmek isteyeceksin. Bu... yorucu olacak. Ayrıca, ne kadar muhteşem görünürsen görün, o elbiseyle seyahat etmek isteyeceğini sanmıyorum," diye açıkladı Theon.

Bu küçük açıklamada açılacak çok şey vardı ama Tessa kendini, "Bavul hazırlamadım. Sahip olduğum her şey bana verilen odalarda. Üzerime giyecek hiçbir şeyim yok. Seçim bittikten sonra pizza ve donut almaya gidecektim," derken buldu.

Tanrım, şimdi saçmalamaya başlamıştı. Arius Varisi'ne.

Kaşları çatıldı. "Böyle giyinip pizza ve donut almaya mı gidecektin?"

"Evet. Arkadaşlarımla öyleydik. Aylardır planlamıştık. Aslında yıllardır," diye cevapladı çenesini hafifçe kaldırarak.

"Ziyafette karnınız doymayacak mı?"

"Ziyafette yemek yemeyi planlamıyorduk. Perilerin hatırlanıp yemek yemelerine izin verilmesi en az üç saat sürecektir."

"Yani pizza ve donut mu alacaktın?"

"Evet."

"Anlıyorum."

Farkına varmadan ona yaklaşmayı bir şekilde başarmıştı ve Tessa gerildi. Theon, "Bu ikimiz için de iyi olur. Ben de ziyafete kalmayı planlamıyordum," derken bu küçük hareketi fark etti.

"Ne?" dedi Tessa, bu haber karşısında şaşkına dönerek. "Ama yemek yememiz gerek."

"Az önce bana burada yemek yemeyi planlamadığını söyledin."

"Önce bana hizmet edileceğini bilmeden önceydi. Mirasçılardan hemen sonra."

"Yani... aç mısın?" diye sordu Theon, başını yana eğerek ve sanki bir bulmacayı çözemiyormuş gibi onu inceleyerek.

"Evet. Açım. Çikolatamı aldın," diye çıkıştı ve Theon'un gözleri ses tonuyla fal taşı gibi açıldı. "Özür dilerim," diye ekledi hemen ve bakışlarını yere indirdi.

"Özür dilemene gerek yok. Açken sinirlendiğini bilmek güzel."

Gözleri neredeyse alaycı bir tonda parladı ve onu tam karşısında dururken buldu. Şaşkınlıkla nefesi kesildi, duvara çarptı ve elbisesine takıldı.

"Sakin ol güzelim," diye mırıldandı, onu sabitlemek için uzanarak. "Gel otur. Bir bardak su iç."

Theon onu küçük masaya götürüp bir sandalyeye oturttu ve sürahidenden bir bardak su doldurdu. Ona uzattı ve küçük bir yudum aldı, keşke daha yüksek alkollü bir şey olsaydı diye düşündü. Theon onu incelemeye devam etti ve bakışları altında kıpırdandı, gözleri odanın içinde gezindi. Burada neden pencere yoktu?

"Şimdi ne yapacağız?" diye sordu sonunda.

"Bu akşam ne olacağını konuşmamız lazım."

"Hangisi?"

"Kaynak bağının ve ilk işaretin başlangıcı."

"İlk Mark'ın başlangıç olduğunu sanıyordum," dedi Tessa, suyu tekrar yudumlarken.

Theon başını yavaşça iki yana salladı, bakışlarını ondan ayırmadı. "Vücudun henüz işaretleri kabul etmeye hazır değil."

"Tamam... Nasıl hazırlayacağım?" Dizini gerginliğini kontrol edemeyerek zıplıyordu ve Theon'un dikkati harekete kaydı. Anında durdu.

"Bu konuda yardım edeceğim," diye cevapladı, bacakları neredeyse birbirine değecek kadar öne doğru bir adım atarak. Yavaşça onun önünde çömeldi ve yüzüne baktı. "Bu bağın bir parçası da bana koşulsuz güvenmen gerektiği, Tessa."

"Ama seni tanımıyorum bile," diye itiraz etti Tessa. "Ve kesinlikle sana güvenmiyorum."

"Bu... çok açıktı."

"Bana yalan söylemememi söylemiştin."

Dudakları eğleniyormuş gibi seğirdi, ki bu iyiydi, çünkü aslında Arius Varisi'ne cevap veriyordu. Çoğu zaman kendini korumayı pek düşünmezdi ama bu, onun için bile, biraz fazla zorluydu.

"Evet, öyle yaptım," diye onayladı. "Ama bağ, güven gibi şeyleri aceleye getirme eğilimindedir. Tamamen tamamlandığında, o kadar derin bir bağ kuracağız ki, sanki aynı kişiymişiz gibi hissedeceksin. İsteklerimiz ve arzularımız aynı olacak."

Tessa bunu biliyordu ve bundan nefret ediyordu. Bu fikir bile kendini kullanılmış hissettiriyordu. Çok iyi bildiği ve bir daha asla olmayacağına yemin ettiği bir şeydi bu. Ama işte buradaydı.

"Şu anda bana güvenmediğini biliyorum Tessa ve yapacağım şey muhtemelen bu konuda sana yardımcı olmayacak," diye devam etti Theon.

"Ne yapacaksın?" diye sordu, sandalyesinde geriye doğru sendeleyerek ve su bardağını devirerek.

"Rahatla Tessa," dedi Theon, ayağa kalkıp suyu emmek için bir havlu almaya giderken. Temizlendikten sonra küçük masaya yaslandı. "Vücudunu İşaretlere hazırlamak için bir tonik hazırlandı. Birkaç işe yarıyor ama asıl yaptığı şey, henüz kontrol edemediğin büyümlü bariyerleri aşarak büyümünü içeri almamı sağlamak."

"Bu mantıklı değil. Henüz büyüme erişemiyorum," dedi Tessa, elleriyle sandalyesinin kollarını kavradı ve dizi tekrar sekti.

"İşte bütün mesele bu," diye devam etti Theon. "Henüz elementine erişemediğin için, kendi büyümlü bariyerlerini kaldıramazsın. İşaretlerin işe yaraması için kalkanlarını aşmaları gerekiyor. Tonik, kalkanlarında geçici bir çatlak oluşturarak büyümünün geçmesine izin veriyor. Ayrıca, büyümlünün ortaya çıkmasına izin verilmeden önce İşaretleri alırsam, büyümlü imzam seninkiyle iç içe geçecek ve bu da bağ tamamen kurulduğunda büyümlünden yararlanmamı sağlayacak."

"Harika görünüyor," diye mırıldandı Tessa.

"Bir varisin Kaynağı olarak Seçilmek bir onur değil mi?" diye sordu Theon, masaya yaslanarak.

Tessa'nın gözleri kucağına kaydı. "Birçokları için öyle olduğundan eminim."

"Ama senin için değil."

"Salonda sana yalan söylemiyordum." Şimdi ellerini kucağına getirmiş, elbisesinin boncuklarıyla oynuyordu.

Sessizlik, sanki dakikalarca uzadı, ikisi de tek kelime etmedi. Tessa ona bakmaya cesaret edemedi. Eğer bunu yapacaksa, bu tonik neyse onu almak zorunda kalacağını biliyordu. Umarım tadı çikolataya benziyordur çünkü artık açlıktan bile eser kalmamıştı.

Bir kez daha önüne geçti ve parmaklarının çenesini nazikçe kavradığını, yüzünü onunkine doğru kaldırdığını hissetti.

"Tessa, bana bak." Gözleri tekrar kendisine dönene kadar bekledi. "Geleceğini böyle hayal etmemiş

olabileceğini biliyorum, ama çok geçmeden istediğin tek gelecek bu olacak."

Boynunda keskin bir acı hissetti. Tessa çığlık attı, elini kaldırıp o noktayı tuttu ama Theon daha hızlıydı. Çenesindeki el bileğini kavramak için hızla uzandı. Diğer eli aşağı indi ve Tessa, elindeki şırıngayı, ucunda bir iğne gördü.

"Ne yaptın?" diye sordu nefes nefese, onun tutuşundan kurtulmaya çalışırken ama bu tamamen boşunaydı.

"Tessalyn, bana bak," diye emretti ve emrin teninin altında kaydığını hissettiğinde gözleri dehşetle açıldı.

Büyüleyicilik, tüm Miras'a bahşedilmiş bir güçtü. Zihinsel kalkanları yoksa, başkasının kontrolünü tamamen ele geçirme yeteneği. Perilere, yalnızca görevleri bunu gerektiriyorsa ona karşı kalkan oluşturmaları öğretilirdi ve o zaman bile, yeteneklerinin ortaya çıkmasına izin verilene kadar bunu yapamazlardı.

Karşı koymaya çalıştı ama bedeni kendiliğinden hareket etti, emir üzerine gözleri tekrar onun gözlerine kaydı. Adam bir kez daha önünde çömeldi, boştaki eliyle yanağını okşadı. Karanlık ve soğuk bir güç, dokunuşuyla teninde titreşti, varlığının derinliklerine işledi. Kadın çığlık atmaya çalıştı. Bakışlarını kaçırmaya çalıştı. Ondan uzaklaşmaya çalıştı. Ama donup kalmıştı. Aniden, toniğin bir etkisi olduğunu fark etti. Adam, bilmemesi gereken bir dilde konuşmaya başladı ama kalbi göğsünde çarparken, dudaklarından dökülen her kelimeyle kırılıp parçalanırken, ruhu ne dediğini biliyordu.

"Ben Arius Krallığı'nın varisi Theon St. Orcas'ım. Sen Tessalyn Ausra'sın. Seni Kaynağım olarak seçtim. Sen her şeyden önce bana itaat ediyorsun. Benim arzularım senin arzularındır. Sen benimsin."

TESSA

Sözlerinin kesinliği tüm benliğinde yankılandı ve hareket edemese de yanaklarından iki damla yaş süzüldü. Theon, gözlerinden birini başparmağıyla silip ıslaklığı elmacık kemiği boyunca gezdirdi.

"Tessa, az önce olanları anladığını kabul et."

Dudakları sanki bir tutuştan kurtulmuş gibi aralandı. "Anlıyorum... Efendim." Bu kelimenin dilinde acı bir tat bırakacağını biliyordu ama dehşete kapıldı, tatlı ve arzuluydu.

"Aferin kızım," dedi bileğini bırakıp yanağını bir kez daha okşayarak. "Özel olarak veya Luka Mors'la birlikteyken, resmi ortamlarda değilken bana Theon diyebilirsin," diye ekledi.

Tessa sadece başını sallayabildi, başka bir şey yapamayacak kadar şaşkındı. Sonra ayağa kalktı, bir bardak daha su doldurup ona uzattı. "İç, Tessa."

Ama bardağa uzanmadı. "Susamadım."

"Kendini daha iyi hissetmeni sağlayacak. Zihnini boşaltmana yardımcı olacak," diye ısrar etti.

"Hayır, teşekkür ederim."

Theon iç çekti. "Hiç de hayal ettiğim gibi gitmiyor," diye mırıldandı kendi kendine. Başparmağı ve işaret parmağıyla gözlerini ovuşturduktan sonra sonunda, "Tessalyn, iç," dedi.

Ona dik dik baktı, bardağı alıp hepsini içmekten ve sonra ona geri vermekten başka çaresi yoktu.

"Daha iyi?"

"Ah, evet. Her şeyi düzeltti," diye karşılık verdi, derisinin altındaki şey huzursuzlanmaya başladığından beri artık kendini korumayı hiç umursamıyordu.

Kaşları kalktı. "Sen... beklenmedik birisin."

"O zaman başka birini seçmeliydin." Sesi, amaçladığı kadar sert değildi. Umarım içindeki küçük yenilgi esintisini duymamıştır.

"Mükemmel bir seçim yaptığımdan eminim."

Küçük odaya yoğun bir sessizlik çöktü.

"Şimdi ne olacak?" diye sordu Tessa, sandalyesine yaslanarak. Uzuvarı yorgun ve ağır hissediyordu ama en azından artık onları hareket ettirebiliyordu. Kendini kontrol altına alması gerekiyordu.

Şimdi olmanı istedikleri kişi ol ki, ileride olman gereken kişi olabilesin.

Dex ona hep bunu söylerdi. Bazen işe yarıyordu.

"İlk İşaret'in verilebilmesi için tonığın tam olarak etki etmesi en az bir saat sürüyor. Bu yüzden şimdi, ziyafetten önce yapılıyor," dedi Theon. Birkaç adım geri çekilmiş, ona alan bırakmış ama onu göz hapsinde tutmuştu.

"O zaman...yemek yiyebilir miyiz?"

Theon başını salladı. "Sana şölene kalmayacağımızı söylemiştim. Saat dolduğu anda Rahibe'yi çağırıp sana İşaret'i vereceğim ve gideceğiz."

"Gitmek mi? Nereye gitmek?" diye sordu, daha dik oturarak.

"Eve. Diğer Periler için çeşitli Seçim faaliyetlerinin başlamasına daha birkaç hafta var."

"Peki senin Arius Krallığı'nın neresinde evin var?"

Başını iki yana salladı. "Henüz değil, Tessa. İlk İşaretin yerine oturana kadar sana bunu söylemeyeceğim."

Tessa alaycı bir tavırla, "Kimseye söylemememi emredebilirsin," diye karşılık verdi.

Kendini kontrol altına almak bu kadar kolaydı. Tanrılar aşkına, bundan daha iyiydi. Fark edilmeden nasıl idare edileceğini biliyordu ve bu kesinlikle bir Miras'a, özellikle de Arius Varisi'ne ters konuşarak olmazdı. Zaten fark edilmişti, peki bu noktada bunun ne önemi vardı?

"Söyle bana Tessa, kaderin hakkında daha ne kadar bu kadar öfkeli olacaksın?"

Kollarını kavuşturdu, dudaklarını büzdü. "Yemek istiyorum."

"Sana yemek getirteceğim."

"Hayır. Şölene gitmek istiyorum. Bana normal bir gece daha ver. Bunu bana borçlusun Theon," diye yalvardı.

Theon tısladı. "Sana hiçbir şey borçlu değilim."

Tessa irkildi, sözleri yüzüne tokat gibi çarpmıştı. Bu açıklamanın onu neden şaşırttığından bile emin değildi. Şaşırmamalıydı da. Sonuçta o bir Miras'tı. Periler yalnızca kendi türlerine hizmet etmek için varlardı. Elbette, onun için tüm hayatını feda ettiği için ona hiçbir şey borçlu olmadığına inanacaktı. Onun için tüm benliğini feda ettiği için. Çok fazla şeyi yoktu ama sahip olduklarını da lanet olası bir Miras'a vermek istemiyordu.

Theon, yanlış bir şey söylediğini fark etmiş gibi iç çekti. "Öyle demek istemedim—"

"Evet, yaptın ve sorun değil," diye araya girdi Tessa, ayağa kalkarken. Hafifçe sendeledi ve Theon öne çıktı, onu desteklemek için elini uzatmıştı ama Tessa onu durdurmak için elini kaldırdı. "Yapma." Birkaç derin nefes aldıktan sonra ona baktı. "Bana hiçbir şey borçlu olmadığını biliyorum ama beni evine götürmeden önce ziyafete katılıp arkadaşlarımı bir kez daha görmek istiyorum."

Theon bir an bakışlarını ona dikti, sonra başını salladı. "Ziyafete katılabilirim ama baloya kalmayacağız, Tessa. Ziyafet biter bitmez gidiyoruz."

"Varislerin kutlama boyunca kalması adettendir."

Gözlerinde bir karanlık belirdi. "Arius Krallığı geleneklere göre yaşamaz."

"Ama ben—"

"Ziyafet ya da hiç. Ya kabul et ya da bırak."

Tessa dudaklarını büzdü. "Tamam," diye kabul etti kollarını kavuşturarak.

Kapıya doğru ilerledi ve Theon'un eli beline değdi; dokunuşu titremesini bastırdı. "Benimle pazarlık etmeyi

alışkanlık haline getirme Tessa," diye mırıldandı kulağına. "Bu bir kerelik bir şey."

Tessa yutkundu ama onaylarcasına başını salladı ve adam onu büyük salona geri götürdü. Theon onu kürsüye götürürken, başlar döndü ve gözler onları takip etti. Diğer mirasçılar çoktan oradaydı, Kaynaklar yanlarında oturuyordu, hepsinin boynunda morluklar vardı. Bu, Fae'ye böyle onurlu bir koltuk verilecek ilk ve son seferdi.

Masanın ucunda iki boş sandalye vardı ve Theon, onun için bir tanesini çekip, otururken içeri itti. Yerine oturur oturmaz, garsonlar belirdi ve mirasçıların önüne yazlık mısır ve ot çorbası kaseleri koydular. Mirasçılara yemek servisi yapıldıktan sonra, yeni seçilen Kaynaklara yemek servisi yapıldı ve ardından personel Lordlar ve Leydiler'e geçti.

Tessa, kalabalığın arasında Dex ve diğerlerini aramakla o kadar meşguldü ki, Theon onu fark etti. Eğilip çorba kaşığını ona doğru uzattı.

"Ye, Tessa," dedi kulağına usulca. "Seni bir daha zorlamama izin verme."

Büyüleyici ifadesiyle kaskatı kesildi ve dişlerini sıkarak kaşığını aldı. Dördüncü kaşığını aldığı anda nihayet onları gördü. Hepsinin gözleri ona dikilmişti ama bakışlarını üzerinde tutan Dex'ti. Gözleri endişeyle doldu ve dudakları ince bir çizgi halini aldı, ama yapılacak hiçbir şey yoktu.

Şimdilik değil.

Çorbanın ardından salata geldi ve ardından kızarmış kuzu, patates, yaz sebzeleri ve ekmekten oluşan ana yemek geldi. Tessa yemeğini didik didik etti, sadece Theon'un tehditleri yüzünden yiyordu ama Theon bir daha bu konuda hiçbir şey söylemedi. Yine de, sanki bu durum onu hiç rahatsız etmiyormuş gibi, sürekli onu izlediğini hissedebiliyordu. Diğer birkaç mirasçı onunla sohbet etmeye çalıştı ama cevapları kısa ve özdü. Sonunda pes ettiler.

Ana yemek ile tatlı arasında kısa bir ara verileceği açıklandığında, Tessa masadan uzaklaşıp Dex'i görmeye

gitti. Bir el, sandalyesini bir santimden fazla oynatmadan sandalyesinin arkasına kondu.

"Nereye gidiyorsun, Tessa?" diye sordu Theon, sesi alçaktı.

"Tatlı servis edilmeden önce arkadaşlarımı görmek için."

"HAYIR."

"Ama anlaşmamız şölene katılacağımız ve arkadaşlarımı göreceğim yönündeydi," diye itiraz etti.

"Ziyafeti kabul ettim. Hepsi bu kadar," dedi Theon, yüz hatları sertleşerek. Hem mirasçılarının hem de Lordlar ve Leydilerin dikkatini çekmeye başlıyorlardı.

"Ş-" Ama adı dilinin ucuna takıldı. Theon'un yüzünde bir sırtış belirirken gözleri fal taşı gibi açıldı. Burası resmi bir ortamdı.

Dişlerinin arasından, hiç de azımsanmayacak bir utançla, "Efendim, ziyafet biter bitmez gideceğimiz için arkadaşlarıma veda etme fırsatını gerçekten çok isterim," dedi.

"Hayır," diye cevapladı basitçe, sandalyesine yaslanıp viski bardağını döndürerek.

"Hayır mı? Öylece mi?"

Theon dudaklarını birbirine bastırdı, tenindeki koyuluk hızla kaybolmadan önce sızıyor gibiydi. Bardağından bir yudum aldı, sonra da masaya koydu ve kulağına tekrar konuşmak için eğildi. "Sana müzakeremizin tek seferlik olduğunu söylemiştim, Tessalyn. Şimdi, herkesin önünde olay çıkarmayı bırakmanı şiddetle tavsiye ediyorum." Tessa anlayışla başını salladı ama bu ona yeterli gelmedi. "Sözlü olarak kabul ediyorum, Tessa."

"Anlıyorum," dedi dişlerini gıcırdatarak.

"Güzel," dedi, arkasına yaslanıp içkisini tekrar eline alırken, bacaklarını tamamen kibirli bir erkek tavrıyla iki yana açtı. Tessa kendi sandalyesine yaslanıp kollarını kavuşturdu. "Düzgün davran Tessa," diye mırıldandı bardağının üzerinden. "Kaynağımın surat asıp somurtmasını istemiyorum."

"Elbette, Efendim," diye cevapladı yapmacık bir tatlılıkla, doğrulup bacak bacak üstüne attı ve ellerini kucağına koydu.

Dudaklarında yine küçük bir gülümseme belirdi ve yeşil gözlerinde bir neşe kıvılcımı parıldadığına yemin edebilirdi. Bir saat önce yiyebileceği o muhteşem çikolatalı tatlıdan parçalar birkaç dakika sonra önlerine kondu, ama her lokma dilinde kül tadı bırakıyordu. Üç lokma yedikten sonra Tessa çatalını bırakıp tabağını geriye itti.

"Açlıktan ölmek üzere olan biri için pek bir şey yememişsin," dedi Theon sohbet edercesine, çatalıyla tatlısının son lokmasını yerken.

"İştahım kaçtı," diye karşılık verdi.

"Muhtemelen en iyisi bu. İlk Mark'ı aldığımda karnının tok olmasını istemezsin."

Başını hızla ona doğru çevirdi. "Neden?"

Theon omuz silkti. "İşaretleri almanın Kaynak için rahatsız edici olabileceği söylendi."

Bu ne demek oluyor yahu?

"Eğer bitirdiysen bir Rahibe çağırabiliriz," diye devam etti Theon, içkisinin son yudumunu içerken.

Panik içindeydi ve birdenbire fazla bir şey yemediğine sevindi, midesi bulanmaya başladı. "Ben..."

"Bundan sıyrılmaya çalışma Tessa. Zamanı geldi," dedi sadece, bardağını masaya koyduğunda hafifçe gümlyerek.

Ayağa kalkmak için hamle yaptı ama Tessa, "Önce tuvalete gitmem gerek," diye patladı.

Gözleri kısıldı. "İşaretleme Süiti'nde bir banyo var."

Kahretsin. İsteddiği bu değildi. Düşünüp bir plan yapabilmek için beş dakika yalnız kalmak istiyordu. Anlaşılan o beş dakikayı da banyoda geçirecekti.

"Bekleyemez," diye cevapladı, kıpırdanarak ve bacak bacak üstüne atarak, sanki hemen oracıkta altına kaçıracakmış gibi.

Theon, "Suite giderken uğrayabiliriz," derken yeterince sinirlenmiş görünüyordu.

Onaylarcasına başını salladı ve Theon'un sandalyesini geri çekip ayağa kalkmasına yardım etmesine izin verdi. Dex, Oralia ve diğerlerinin kalabalığın kenarında durup onu izlediğini gördü. Periler henüz yemeğe davet edilmemişti. Miras bitirene kadar da davet edilmeyeceklerdi. Yemek boyunca onlara bir mesaj iletmenin bir yolunu bulmaya çalışmıştı ama Theon onu kahrolası bir şahin gibi izliyordu.

Platformdan inerken Tessa, bunun son fırsatı olduğunu biliyordu. Theon'un eli bir kez daha beline bastırdı ve Dex'e yeterince yaklaştıklarında, "Koridorda tuvalet olduğunu fark etmemiştim. Yolda bir tuvalet olduğundan emin misin?" dedi.

Theon bir kez başını salladı, bakışları dimdik karşıya bakıyordu. "Koridorun yarısında, sağda bir tane var."

"Mükemmel," diye cevapladı ve Dex'in göz ucuyla kayıp gittiğini gördü.

Gerçekten mükemmel.

Büyük salondan çıkıp koridora girerlerken, Theon elini sırtından çekip boynuna, toniği zorla vücuduna enjekte ettiği yere bastırdı. Tessa, morarmış ve hassas bölgesindeki baskıyla irkildi ve suçlayıcı bakışlarla ona baktı. "Ne yapıyorsun?"

"Gücüm yarayı iyileştirmektedir."

"Arius Legacy'nin şifa yeteneği yok."

"Seni iyileştirebileceğim. Bu, Kaynak İşaretlemelerinin bir bileşeni ve toniğin etkisini gösterdiğinin, büyümün geçip seni iyileştirdiğinin kanıtı."

"Bunu neden en baştan yapmadın?"

"Çünkü Kaynaklar'ın ilk İşaretlerini alana kadar akşam boyunca morlukları taşımaları gelenektir," diye açıkladı ve tekrar boynuna uzandı.

Teninin altında karanlık büyüsünün yayıldığını, acısını dindirdiğini hissetti. "Arius Krallığı'nın geleneklere önem vermediğini sanıyordum?"

"Dikkat et Tessalyn," diye uyardı. "Sabrım ancak bir yere kadar zorlanacak."

Kadınlar tuvaletine vardıklarında Theon onu durdurdu. "Beş dakika, Tessa. Beş dakika içinde buraya dönmezsen, içeri girip seni alacağım."

"Anlaşıldı, Üstad."

Boğazından alçak bir homurtu yükseldi. "Eve vardığımızda konuşacak çok şeyimiz var."

Tessa ondan uzaklaştı ama kapıyı açmadan önce başka biri çıktı.

"Ah, özür dilerim," dedi Oralia, Theon'a hızla reverans yaptıktan sonra aceleyle uzaklaştı.

Theon onu fark etmedi bile. "Beş dakika," dedi, çenesini kapıya doğru sallayarak.

Tessa içeri koştu ve hemen odayı taradı. Sağında beş kabin, sol duvarda ise lavabolar vardı. Arka duvarda yüksekte küçük bir pencere vardı ama yukarı çıkabilse bile geçemeyeceği kadar küçük değildi. Pencereye doğru bir adım attığında, bir uğultu sesi onu durdurdu.

Tezgahlara yaklaştı ve uğultunun en yüksek olduğu üçüncü tezgahın önünde durdu. Tessa kapıyı iterek açtı ve tuvaletin arkasında duran, gelen bir aramayla titreşen bir telefon buldu. Periler genellikle kendilerine atanan krallıklarda çalışmaya başlayana kadar telefona sahip olmazlardı, ancak şüphelenmeyen Legacy'den birçoğunu çalmıştı. Corbin, bu tür şeyleri kullanma fırsatları nadiren olduğu düşünüldüğünde teknoloji konusunda garip bir şekilde yetenekliydi, ancak geçmişte çaldıkları telefonlardan alınan tüm güvenlik önlemlerini silerek onları izlenemez hale getirmeyi başardı. Altı kişilik küçük gruplarının kendi aralarında paylaştıkları iki çalıntı telefonu vardı, bu da onlardan biriydi. Ve telefonlara sahip oldukları bilinmediği için, Pantheon'daki ayarların değiştirildiğinden emin olmak için kontrol edilmediler.

Çağrı çaldı ve hemen tekrar titreşmeye başladı. Hemen aldı, aramayı bağladı ve kulağına götürdü. "Dex?"

"Tessie." Dex'in rahatlamış sesi hoparlörden duyuldu. "Seni çıkaracağız. Biz—"

"Hayır, Dex. Yakalanırsan anında ölürsün. Seni bir Kaynak'ı kaçırmaya teşebbüs etmekle suçlayacaklar. Sen ve yanındaki herkes anında öldürülecek. Bunu riske atamayız," diye savundu, adamın nereye varmak istediğini zaten biliyordu.

"Yani hiçbir şey yapmamam mı gerekiyor?" diye sordu Dex. "Öylece oturup senin bir Kaynak'a dönüşmene mi izin vereceğiz? Bunu yapmam Tessa. Bunca emek verdikten ve tam da bu şeyin olmaması için her şeyi yaptıktan sonra olmaz. Bunu düzeltmek için orada olmayacağım."

"Senden arkana yaslanıp hiçbir şey yapmanı istemiyorum Dex." Kabinden çıkıp tekrar pencereye yöneldi. "Sanırım bir planım var."

"Bir planın olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Bir nevi, aklına geldikçe uydurabileceğin bir plan," diye cevapladı, eğilip topuklu ayakkabılarını çıkardı. Telefonu kulağıyla omzunun arasına sıkıştırıp, arka duvara en yakın lavaboya bir şekilde tırmandı. "Gitmem gerek. Bu banyodan çıkmak için iki dakikam var. Beş dakika sonra tekrar ara. O zamana kadar daha sağlam bir planım olur."

"Tessie, bu senin pervasızlığının zamanı değil-"

Ama daha fazlasını söylemesine fırsat vermeden telefonu kapattı. Telefonu elbisesinin ön kısmına sokan Tessa, uzanıp pencerenin tokasını açtı. Tam kapı çalınırken alt kısım aşağı doğru açıldı.

"Tessa," dedi Theon'un sesi, karanlık bir uyarıyla doluydu.

"Ben sadece ellerimi yıkıyorum," diye seslendi ve ayağıyla musluğu açtı.

Derin bir nefes alıp lavabodan pencereye atladı ve vücudunun duvara çarpmasıyla gelen darbeye kendi kendine küfretti. Ama işe yaramıştı. Kolları pencere pervazına tutunmuş, ayak parmaklarını kullanarak duvara tırmanıp tutunacak bir yer arıyordu. Bu, istenmeyen durumlardan gizlice kaçmasının ilk seferi değildi. Diğerleri burada olmasa bile, bunu çözebilirdi.

Parmaklarını uzatarak dışarıdaki pencere pervazına dokundu ve kendini yukarı çekti. Gövdesini içeri doğru çekerken, çok önemli bir gerçeği unuttuğunun ani ve yıkıcı farkına vardı. Büyük salon, Pantheon'un üçüncü katındaydı. Yerden üç kat yukarıdaydı.

Kahretsin.

Ancak arkasından gelen kapı çarpılarak açılınca planını yeniden düşünmesi için pek yer kalmadı.

"Tessa!" diye bağırdı Theon, ayak sesleri zeminde yankılanırken. "Geri dön!"

"Bırak!" diye bağırdı, ayağıyla tekme savururken bir el bileğini kavradı.

Theon'un yüzüne ayağı değdiğinde küfür ettiğini duydu ve tutuşu serbest kaldı. Bacaklarını pencereden geçirip altındaki çıkıntıya çıkardı, pozisyonunu düzeltti ve aşağı bakmasına izin vermedi.

"Tessalyn—"

Büyüleyici büyü onla ulaşmadan önce ellerini kulaklarına tıkadı, ama bunu yaparken çıkıntıda neredeyse dengesini kaybediyordu. Düşme tehlikesinden nefesini tutarak sağına baktı. Biraz aşağıda bir balkon vardı. Çıkıntı boyunca sürünerek oraya doğru gidebilirdi. Sola gitmek bir seçenek değildi çünkü pencerenin önünden geçmek zorundaydı ve Theon'un küfürler savurarak banyodaki her şeyi yere çarptığını duyabiliyordu. Arius Varisi'ni kızdırmak onun için en iyi an değildi, ama pencereden gölgeli bir sis yayılmaya başladığında hemen kararını verdi.

Kayan yerden düşmeden olabildiğince hızlı bir şekilde balkona doğru ilerledi. Rüzgâr artmış, sanki bir yaz fırtınası yaklaşıyormuş gibi sıcaklık düşmüştü. Saçları rüzgârda yüzüne dökülüyordu. Balkona yarı yoldaydı ki telefon göğsünde titreşmeye başladı.

"Üzgünüm Dex," diye mırıldandı kendi kendine. "Planı henüz tam olarak çözemedim."

Theon hâlâ ona banyo penceresine dönmesi için bağıırıyordu; karanlığın kolları çıkıntının her yerini arıyor

gibiydi, ama o ilerledikçe yüreği daha da hızla çarpıyordu. Özgürlük giderek yaklaşıyordu. Elbette, oraya vardığında Pantheon'dan ve ardından Akropolis'ten fark edilmeden nasıl çıkacağını bulması gerekecekti. Sonra saklanacak bir yer bulması gerekecekti, ama bunlar çıkıntının üzerinde olmadığına endişelenecek sorunlardı. Şu anda, odaklandığı şey düşmek değildi. Bu yükseklikten düşmek onu öldürmezdi. Periler ve Miras'ı öldürmek zordu, ama düşüş onu yakalamayı kesinlikle kolaylaştıracaktı.

Balkon korkuluğunun son metrelerini atlayıp, korkuluğun üzerinden atlayıp dizlerinin üzerine çöktüğünde, bir rahatlama çığlığı attı. Tüm vücudu adrenaline titriyordu. Henüz ayağa bile kalkamıyordu.

Ama başarmıştı. Hayatında ilk kez kendi belasından kurtulmuştu.

Nefesini toplamak ve bir sonraki hamlesini düşünmek için bir dakika ayırdıktan sonra telefon tekrar titremeye başladı. İlk kısmı tek başına halletmişti. Belki de şimdi Dex ve diğerlerinin geri kalanıyla ilgilenmesi için iyi bir zamandı.

Elbisesinin cebinden telefonunu çıkarıp tam görüşmeyi yapacakken balkon kapıları ardına kadar açıldı. Tessa nefes nefese telefonu yere bıraktı ve başını kaldırıp safir mavisi gözlerle karşılaştı. Adamın yüz ifadesinde bir tür sinirli kabullenme ifadesi belirdi.

"Theon'a senin zor biri olacağını söylemiştim," diye mırıldandı, kararlı bir şekilde ona doğru yürürken.

Tessa, şimdi bambaşka bir sebepten titreyerek balkon korkuluğuna yaslandı. Miras ona ulaştığında, eğilip düşen telefonu aldı. İkiye bölüp parçaları korkuluğun üzerinden attı. Sonra tekrar eğilip güçlü kollarını dizlerinin altından ve sırtından geçirerek onu kucakladı.

"Hadi küçüğüm. Efendin bekliyor."

TESSA

Miras, Tessa'yı küçük süite taşıdığında, "Ne halt ediyordun?" diye sordu Theon. Onu yavaşça kanepeye bıraktı ve dizlerinin üzerine çökerken kenara çekildi. Yüzünü ellerinin arasına alıp, yüzünden düşen saçlarını geriye doğru itti. "Düşebilirdin Tessa. Seni bizden başka biri de bulabilirdi. Neler olabileceği hakkında bir fikrin var mı?"

Tessa söyleyecek bir şey bulamadı. İçten içe uyuşmuştu. Bütün bunlar boşunaydı. Bu kaderden kurtulmak için son şansıydı bu. Kullanılacak, gücü ve kudreti her istediğinde tüketilecek bir şeye dönüşmemek için son şansıydı. Olduğu kişi olarak kalmak ve onun içinde kaybolmamak için son fırsatıydı.

Ama artık tüm şansları tükenmişti. Ona bir daha asla bu fırsatı vermeyecekti. Kaçmayı başarsa bile, alacağı işaret onları birbirine bağlayacak ve böylece onu her zaman bulabilecekti. Kaçma girişimi yüzünden muhtemelen ona neler yapacağından korkmalıydı, ama başına ne geleceğini umursamıyordu. Kesinlikle şimdi değil.

"Onu bulduğumdan beri titremeyi bırakmıyor," dedi diğer Legacy, siyah ceketini çıkarıp omuzlarına atarken.

"Bir şey söyledi mi?" diye sordu Theon, yüzünü kendisine doğru eğerek gözlerinin içine baktı.

"Tek kelime etmedi. Ama telefonu vardı," diye cevapladı, omzunu arka duvara yaslayıp ellerini ceplerine sokarak. Theon'un başı hızla ona döndü ve Legacy ona açık sözlü bir bakış attı. "Ne yapmamı istiyorsun?"

"Tessa, iyi misin?" dedi Theon, ona dönüp sorusunu duymazdan gelerek. Yüzünde endişe vardı ama bu, güç kaynağı içindi, Tessa için değil. Bunu biliyordu.

"Kahretsin, Tessa," diye küfretti, bir eliyle çenesini kavrayıp onu yerinde tutmaya çalışırken. "Tessalyn, konuş.

İyi misin?"

"Hayır," diye cevapladı, büyüleyici bir güç kelimeyi dudaklarından çekip çıkardı.

Geriye yaslanıp ona baktı. "Nereniz yaralı?"

Elleri yüzünden ayrıldı, ceketinin altına uzanıp kollarından aşağı indi ve ellerini çevirdi. Avucunda bulduğu küçük bir kesiği anında iyileştirdi ve ardından onu incelemeye devam etti. Ellerin kaburgalarına ve kalçalarına değdiğini, elbisesini kenara çekip kaval kemiklerini ve dizlerini kontrol ettiğini neredeyse fark etmedi.

"Başka bir yer var mı?" diye sordu, ayağının tabanlarını kontrol etmek için bacağını kaldırarak.

Tessa hiçbir şey söylemeden başını salladı.

"Theon, iyi olmadığını söylerken kastettiği şeyin bedeni olduğunu sanmıyorum," dedi diğer Legacy duvara yaslandığı yerden.

Theon, kızın ayağını yere indirirken dudakları ince bir çizgi halinde hareketsiz kaldı. Başını kaldırıp ona baktı. "Hazırlan, gitmeye hazır ol. Bu iş bitince en kısa sürede yola çıkacağız. Rahibeye on dakika içinde buraya gelmesini söyle. Hazır ol."

Onaylarcasına başını salladı ve duvardan uzaklaştı, ama kapıya vardığında tereddüt etti. "Emin misin Theon? Bundan sonra geri dönüş yok."

"Karar çoktan verildi Luka. Planı şimdi değiştiremeyiz. Sorular doğurur ve istenmeyen dikkat çeker," diye cevapladı Theon, bakışlarını tekrar Tessa'ya çevirerek. Tessa, ne konuştuklarını zar zor duyuyordu, dümdüz ileri bakıyordu, parmakları kanepelerine yapışıp gevşiyordu.

Görünüşe göre daha önce bahsi geçen Luka Mors olan Legacy, odadan çıkmadan önce bir kez başını salladı ve kapı arkasından kapandı.

"Tessa, üstünü değiştirmelisin," dedi Theon, ayağa kalkıp küçük masanın üzerinde duran küçük seyahat çantasına doğru ilerlerken. İçinden bir tomar kıyafet çıkarıp

ona geri getirdi. Kıyafetleri kanepeye koyup tekrar önünde çömeldi. "Tessa, bana bak." Büyüleyici cazibesini tekrar hissetmek istemeyen Theon, gözlerini onun gözlerine çevirdi. "Üstünü değiştirmek için yardıma ihtiyacın var mı?"

Başını salladı.

"İki dakikalığına dışarı çıkacağım, sonra tekrar içeri gireceğim," dedi ayağa kalkarken. "Beni duyduğunuzu belirtin."

"Anlıyorum, Efendim," dedi yumuşak bir sesle, uzanıp parmaklarını yanındaki giysilerin üzerinde gezdirdi.

Fark edilmeyecek şekilde kaskatı kesildi. "Biz... Burası resmi bir ortam değil, Tessa."

Sadece ona baktı, gitmesini bekledi, böylece üstünü değiştirebilecekti. Birkaç saniye sonra adam odadan çıktı.

Tessa titrek bacaklarıyla duruyordu, ceketini omuzlarından kayıyordu. Elbisenin kolunu kolundan aşağı çekti, elbiseyi kalçalarının üzerinden geçirip vücudunun geri kalanından aşağı kaydırarak ve ayaklarının etrafına dolanmasını sağladı. İnce iç çamaşırları dışında çıplak bir şekilde, kıyafet yığınının doğru ilerledi. Siyah taytının ve hayatında hissettiği en yumuşak kumaşlardan birinden yapılmış siyah, uzun kollu bir gömleğinin arasında yeni bir iç çamaşırı takımı vardı. Hızla giyindi ve Theon odaya geri döndüğünde gömleği başının üzerinden geçirdi.

Elbiseyi yerden alıp katladı ve dikkatlice çantasına geri koydu. "Saçlarını geriye doğru toplamak isteyeceksin, Tessa."

"Benim ne iğnem ne de tokam var," diye sessizce cevap verdi.

Theon çantanın yan cebinden bir lastik bant çıkarıp ona uzattı. Kadın ona soru sormadı. Sadece kıvırcık, bal sarısı saçlarını yüksek bir atkuyruğu yapıp hızla sabitledi.

Theon çantayı kapıya götürüp yere koydu ve tekrar karşısına dikildi. Elini yavaşça yanağına götürdü ve sanki geri çekilmesini bekliyormuş gibi duraksadı. "Buna zorlandığını hissettiğini biliyorum ama..."

"Ama hiçbir şey. Buna zorlanıyorum. Bunu ben seçmiyorum. Bunu benim için sen seçtin," diye sözünü kesti Tessa.

Gözleri sertleşti. "Türünüz bunun için yaratıldı, Tessa. Miras'a hizmet etmek senin doğanda var. Başka herhangi bir Peri senin yerinde olmaktan onur duyardı."

"Öyleyse içlerinden birini seç! Bunu isteyen başka birini seç! Lütfen!" diye bağırdı, yalvarıyor olmasına aldırmadan.

Theon, çenesindeki bir kasın gıdıklanmasıyla onu inceledi. Bir şey söylemek için ağzını açtığı anda hafif bir kapı sesi duyuldu ve odaya bir kadın girdi. Ayak bileklerine kadar uzanan beyaz, şeffaf bir elbise giymişti. Ayaklarını altın sandaletler süslüyordu ve kalçalarına altın bir kemer takmıştı. Kahverengi saçları, başının üzerinde bir taç şeklinde örülmüş, aralarına altın ve sarmaşık tutamları örülmüş, kemerli kulak uçları görünüyordu. Bir Rahibe.

"Bana, Arius'un Varisi, Kaynağınıza ilk İşaret'i vermeye hazır olduğunuz söylendi," dedi eğilerek.

"Lütfen, Th—" Ama isim diline takıldı. Görünüşe göre Rahibe'nin gelişi bunu resmi bir duruma dönüştürmüştü.

Theon, Rahibe'ye sırtını dönmeden önce ona bir saniye daha baktı. "Evet. Doğru. Devam etmeye hazırım."

Rahibe başını sallayıp küçük masaya doğru yürüdü. Tessa, üzerindeki eşyaların bulunduğu tepsiyi şimdiye kadar fark etmemişti. Daha önce çanta yüzünden görüş alanları kapalıydı. Rahibe üç şişenin içeriğini küçük bir bardağa döküp cam bir karıştırma çubuğuyla karıştırırken, Rahibe sessizce durdu. Sıvı, gök mavisi bir renge büründü ve dumanlar saçarak köpürdü. Theon, Tessa'dan birkaç adım uzakta, kollarını kavuşturmuş ve ona bakmadan duruyordu.

Bir an sonra Rahibe, bardağı ve küçük siyah bir hançeri alıp onlara döndü. Tessa'ya yaklaşırken dudaklarında dingin bir gülümseme belirdi. "Oturmak isteyeceksin."

"Ayakta durmayı tercih ederim, teşekkür ederim," diye cevapladı Tessa, ellerini iki yanında yumruk yaparak.

Rahibe, Theon'a beklentiyle baktı. Theon, Tessa ile arasındaki birkaç metrelik mesafeyi kapatıp elini onun beline koydu. "Otur, Tessa. Bu pek hoş olmayacak."

Diğer elini omzuna koyup onu nazikçe kanepeye doğru yönlendirdi ve yanına oturarak onunla birlikte eğildi. Kaskatıydı ve Tessa nedenini merak etmeden edemedi. İşaretleme'ye girecek olan o değildi. Dahası, olacaklar hakkında Tessa'dan çok daha fazlasını biliyordu.

"Önce bunu içeceksin," dedi Rahibe, köpüren bardağı ona uzatarak. "Hepsini içmelisin. Daha önce enjekte edilen iksire benziyor ama çok daha güçlü."

"Tamam," dedi Tessa, bardağı çekinerek elinden alırken. Beklediğinden daha sıcaktı. "Sonra ne olacak?"

Rahibe tekrar Theon'a baktı.

"Önce bu kısmı halledelim, sonra bir sonraki adıma geçeriz," dedi, eli hâlâ onun belinin üzerindeydi. Tessa konuyu fazla zorlamayınca Rahibe'ye baktı ve hafifçe başını salladı.

"Arius Krallığı'nın varisi Theon Aziz Orcas, bir Rahibe'nin huzuruna çıktın ve Kaynağın için ilk İşaret'i istedin. Talebini kabul ediyor musun?"

"Evet," dedi Theon gergin bir şekilde.

"Kaynağının sana ve yalnızca sana ait olduğunu anlıyor musun? Tam hakimiyeti üstleniyorsun. İlk İşaret verildikten sonra, başlayacak olan bağı geri almanın bir yolu yok. Sadece taraflardan birinin ölümü onu sona erdirebilir," diye devam etti Rahibe.

"Anlıyorum," diye cevapladı Theon.

Tessa, önündeki üstünlüğü fark etmemek elde değildi. Bu iki Mirasçı, ondan, sahiplendiği bir mülk gibi bahsediyordu. Rahibe, elinde köpüren mavi bir sıvıyla sessizce oturmuş, kıpırdamamak için çıplak ayak parmaklarını haliya kıvrımış halde, kendi varoluşuyla ilgili sorular soruyordu.

Rahibe, "Kaynak bağının sizi her şekilde, fiziksel, duygusal ve zihinsel olarak birbirine bağladığını ve size tek

bir varlık olarak güç ve yaşamı paylaşma yeteneği verdiğini biliyor musunuz?" diye sordu.

"Evet," diye cevapladı Theon, diğer elinin parmaklarını esneterek.

Rahibe, "Achaz bu bağı kutsasın ve eğer koparsa Arius yargılasın," diye mırıldandı. "Theon Aziz Orcas, Kaynağın olarak kimi seçiyorsun?"

"Tessalyn Ausra."

Theon'un dudaklarından çıkan kelimeler boğazında safrayı kabarttı.

"Seçilmişlerin, senin Mark'ını talep etme yolunu açmak için iksiri içmesine izin ver."

Rahibe, Tessa'ya içmesi için işaret etti ve Theon'a bir kez baktı. Başını sallayan Theon'un yüzü ifadesizdi. Kadehini dudaklarına götürdü, kadehten yükselen dumanı içine çekmemeye çalıştı. Tatlı tadı sindirmek için bir an bile bulamadı çünkü sıvı boğazında ateş gibiydi, aşağı inerken yakıyordu. Gözleri fal taşı gibi açıldı ve kadehi çekmeye çalıştı ama Theon elini onun elinin üzerine koyup kadehi dudaklarında tuttu. Panikleyerek başını geriye attı ama diğer eli başının arkasındaydı, onu sıkıca yerinde tutuyordu. Bunun olacağını biliyordu.

Kocaman gözleri onunkilerle buluştu ve ihtiyacı olan tek şey buydu. "İç, Tessalyn," diye büyülendi ve adam bardağı kaldırırken daha da fazla yutkundu. Midesinde biriken sıvı yüzünden midesi yanıyor, gözlerinden yaşlar sızıyordu. Oda dönüyordu ama Theon onu yerinde tutarken neredeyse hareket edemiyordu.

Bardağı dudaklarından çekti. "Aferin sana Tessa," diye mırıldandı, ağzının kenarından akan bir damlayı başparmağıyla silip dudaklarının arasına bastırarak. "Uzan güzelim."

Önündeki yere kaydı ve bacaklarını kanepeye kaldırmasına yardım ederek onu yavaşça yere yatırdı ve yan yattı. Dizlerini göğsüne çekip kıvrılmayı başardı. Bu hareket

tüm gücünü tüketti. "Acıyor," diye soludu, yanaklarından daha fazla yaş süzülüyordu.

"Biliyorum öyle, ama bundan sonra olacaklar daha kötü olacak."

Bundan sonra olacaklar bundan daha kötü nasıl olabilirdi ki? Tessa kusmak istiyordu ama geri çıkarken de aynı derecede yanacağını biliyordu. Ayrıca, bunu kusarsa bir bardak daha içmeye zorlanacaklarını da biliyordu.

"İlk İşaret'i tamamlamak için dakikaların var, genç Lord," dedi Rahibe, arkasında durduğu yerden. Hançeri ona uzatıyordu ve Tessa'nın gözleri dehşetle büyüdü.

"Luka'yı getirin," diye emretti Theon, hançeri alarak.

Rahibe odanın karşısına geçti ve Tessa, kafasının içindeki uğultuya rağmen kapının açıldığını duydu. Ama gözleri Theon'a ve hançere kilitlenmişti. Ne olacağını bilmiyordu ama Theon'un yalan söylemediğini biliyordu. Bu, az önce içtiği tonikten çok daha kötü olacaktı.

Luka görüş alanına girdi ve yanına doğru hareket edince titremeye başladı.

"Tut onu Luka," diye emretti Theon, hançeri avucuna götürerek.

Luka'nın iri elleri onun omzuna ve kalçasına dayandı ama ona bakmıyordu.

"Lütfen Luka," diye yalvardı, son umuduna sığınarak. Bu Miras'ı bilmiyordu ama Theon durmazsa, belki Luka onu kendisi için durdurabilirdi. "Bunu yapmasına izin verme."

"Özür dilerim küçüğüm," dedi, zar zor duyulabilecek bir sesle.

Gözleri, avucundaki kesikten kolundan kan akan Theon'a döndü. Luka elini omzundan çekip sağ bileğini kavradı ve kolunu Theon'a uzattı. Kanlı eliyle onun elini kavradı ve hançerin ucunu hançerin arkasına götürdü. Bıçak o kadar karanlıktı ki, odanın yumuşak ışığını emiyor gibiydi.

Elinin arkasına derin bir kesik açtı ve Tessa haykırdı. Rahibe oradaydı, kesikten akan kanla bir tür İşaret çiziyordu.

Bir dakikadan kısa sürede işini bitirdi, belli ki daha önce de yapmıştı. Geri çekilirken Theon'a başını salladı.

Tessa ile göz göze geldi. "Tessalyn Ausra, seni Kaynağım olarak kabul ettim, geri dönülmez bir şekilde bana bağlanmanı istedim. Bu İşaretle, bağ fiziksel hale gelsin ki birbirimizin varlığını her zaman hissedebilelim ve birbirimizin yakınlığını arzulayalım. Gücüm seni kendine ait kılıyor."

Son kısım, bilmediği ama ruhunun tanıdığı bir dilde söylendi. Theon hançeri bıraktı, bileğini Luka'dan aldı ve sıkıca tutarak, kanayan avucunu açtığı yaranın ve ardından gelen İşaret'in üzerine koydu.

Damarlarında kavurucu bir acı dolaştı, kanları teninin altında karışırken. Daha önce hiç deneyimlemediği bir şeydi bu. Ölümü dilemesine neden olan bir acıydı. Karanlık ve soğuk büyüsü ona çarparak bedeninin ve ruhunun her bir parçasını istila etti. Çığlık atıyor ve kanepeden aşağı doğru yaylanıyordu, Luka onu altına sıkıştırıyordu. Sanki ölümün kendisi ve tanrılar tekrar tekrar içinden geçiyormuş gibi hissediyordu. Keşke onu alıp götürse diye düşündü. Theon sadece elini onunkine daha sıkı sardı, bağlantıyı koparmayı reddetti ve içindeki bir şey vızıldayıp çırpınarak yükselmeye çalıştı. Ama Theon büyüsünü ona daha da fazla zorladı ve bu boğulmasına neden oldu. Nefes alamıyordu ve bu tanıdık his sadece paniğini daha da artırdı.

Theon'un çenesi kasılmıştı, alnında ter damlaları birikmişti. "Tessa, pes et artık." dedi dişlerini sıkarak.

Ama ne demek istediğini anlamamıştı ve boğazından bir çığlık daha koptu.

Sonra teninden saf altından bir kordon süzüldü ve Theon'dan kalma obsidyen siyahıyla buluşmak üzere yükseldi. Kordonlar birbirine dolanıyor, giderek daha sıkı sarılıyordu ve sanki göğsünü sarıyormuş gibi hissediyordu. Luka'nın altında çırpınıyor, nefes nefese kalıyordu. Görüş alanının kenarları karanlıkla kaplanmıştı ve kesinlikle böyle öleceğini düşündü. Adamın karanlık gücü onu öldürecekti. Ve bunu memnuniyetle karşıladı. Bundan herhangi bir

ertelemeyi memnuniyetle karşıladı. Yıllardır ölümü arzulamıştı. Belki de sonunda onu alacaktı.

Saniyeler geçmiş olabilirdi ama kordonlardan gümüş bir parıltı fışkırıp Theon ve Tessa'nın arasına yerleşene kadar sanki saatler geçmiş gibiydi. Elinin altında bir karıncalanma ve midesinin altında bir sancı hissetti ama bunların hiçbirine dikkat edemedi. Ciğerlerine hava çekmeye fazlasıyla odaklanmıştı.

Theon kanepeye oturup onu kucağına çekip inip kalkan göğsüne bastırırken Luka ondan uzaklaştı. Kendi göğsü de onun yakınlığıyla ısındı ve karnındaki çekiş, memnuniyetle mırıldanarak sakinleşti. Tüm vücudu ağrıyordu ama başı sanki bütün gece dışarıda içmiş gibi zonkluyordu.

"İyisin güzelim," diye mırıldandı Theon, sanki onu rahatlatılabileceğini sanıyormuş gibi. "Sana iyi bakacağım."

Onu kucağına alıp saçlarını okşarken rahat bir nefes almış gibiydi. Luka, nemli bir bezle yaklaşıp alnındaki teri sildi. şu anda neler olduğunu tam olarak kavrayamıyordu. Muhtemelen umursamayacak kadar yorgun olduğunu düşünüyordı. Ancak yarı yarıya haklıydılar.

Rahibe, "Önümüzdeki birkaç saat ve gün içinde uyum sağlama sürecinde neler bekleyeceğini biliyor musun?" diye sordu.

"Evet," diye cevapladı Theon.

Rahibe öne çıkıp Tessa'nın sağ elini tuttu. Tessa bakmaya çalıştı ama Theon, onun görmesini engellemek için başını göğsüne yasladı. Rahibe elini bıraktığında, Theon onu kendi elleriyle yakaladı.

"İşaret yerinde. şimdi toniğı temizlese bile, sorun olmaz. Büyün ona yerleşti. Diğer gerekli eşyaları ortağına verdim ve ne yapılması gerektiğini açıkladım," dedi Rahibe geri çekilerek. "Bu akşam benden başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Hayır," dedi Theon. "Kaçtınız."

Rahibe odadan çıkmadan önce eğildi.

Kapı kapanır kapanmaz Theon, "Bir battaniye getir Luka. Titriyor," dedi. Bir an sonra, kalın bir polar battaniye üzerine örtüldü. Baş zonkluyor, oda dönüyordu. Vücudunun her santimi, sanki binlerce cam parçası tenine saplanmış gibiydi.

"Onu ne kadar sürede taşıyabileceğimizi düşünüyorsun?" diye sordu Luka, masadan bir sandalye çekip önlerine otururken. Gözleri Tessa'nın üzerindeydi, onu dikkatle izliyordu.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Theon. "Önce kusmasını ve sonrasında ne gibi etkiler göreceğini görmesini istiyorum."

Tessa, yan etkilerden bahsedildiğinde sızlandı. Ona başka ne yaşatabilirlerdi ki?

"Şşş," diye mırıldandı Theon, eliyle sırtını aşağı yukarı okşayarak. "Seni yakaladım, Tessa." Bir süre sessiz kaldıktan sonra ekledi: "Elini temizle, Luka."

Luka başını salladı, sandalyesinden kalkıp ıslak bir bezle geri döndü. Theon elini elinden alıp hafifçe sildi. Tessa tıslayarak elini hızla çekti.

"Bırak seni temizlesin, Tessa," dedi Theon yumuşak bir sesle, Luka'ya tekrar denemesi için başını sallayarak.

Luka tekrar elini silip kurulamaya başladığında, "Her yerim acıyor," diye hırıltılı bir sesle söylendi.

"Bunu biliyorum."

Luka'nın bakışlarının Theon'a kaydığını gördü ama ifadesini okuyamadı. Luka elini temizlemeyi bitirdiğinde, Tessa ona bakmaya çalıştı ama Theon onu yine durdurdu. "Henüz değil," dedi nazikçe ve başını göğsüne doğru çekti.

Odayı sessizlik kapladı ve gözlerini kırıştırtarak Theon'a yasladı. Vücudu ona doğru gevşemiş gibiydi ama bu doğru değildi. Bunu ona o yapmıştı. Ona yaslanmamalıydı. Bütün bunlar yanlıştı.

"İlk dalganın ne kadar kötü olduğunu göreceğiz ve sonra ne yapacağımıza karar vereceğiz," dedi Theon sessizce, işlemeye çalıştığı karışıklığı bölerek.

"Seyahat etmek çok mu kötü?" diye sordu Luka.

"Şehir evine gideceğiz. Herkesin bizi görebileceği ve casusların çok şey öğrenebileceği bir yerde burada kalmayacağız."

"Anlaştık." Luka, "Ne kadar kötü olacağını düşünüyorsun?" diye eklemeyen önce bir sessizlik daha yaşandı.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Theon. "Karşı koydu. Beklediğimden çok daha fazla."

Bunlar hakkında ne düşüneceğini bilmiyordu çünkü bunların hiçbirine karşı koymak imkânsızdı.

Ne kadar zaman geçtiğini anlamadan bir şeyler olmaya başladı. Vücudundaki ağrılar, karıncalanma hissinden öteye geçti. Sağ elinin arkasında başlayan ve koluna doğru yayılan bir yanma hissiydi bu.

"Kalp atışları hızlanıyor," diye mırıldandı Luka.

"Farkındayım," diye cevap verdi Theon. "Battaniyeyi al. Çok sıcaklıyor."

Sıcak hissetmiyordu. Yanma hissi onu sarsa da vücudu buz gibiydi. Gözleri aniden açıldı ve battaniye kaldırılırken öne doğru sendeledi. "İyisin Tessa," dedi Theon, onu kendine çekmeye çalışarak.

İyi miydi? Kesinlikle iyi değildi. Hepsi onun yüzündendi. Onun yüzünden iyi değildi.

Tessa ondan uzaklaşarak yere yuvarlandı. "Bana dokunma," diye nefes nefese söyledi ve bu sözler üzerine göğsünde bir şey hoplayıp zıplayarak şiddetle titreşmeye başladı. Elinin tersi zonklamaya başladı ve dikkatini oraya çekti.

Açık teninde siyah mürekkep gibi, bir işaret göze çarpıyordu. Birbirine dolanan dönen çizgiler ve ortada üç tane ters, iç içe geçmiş üçgen vardı.

Arius'un sembolü.

Onu markalaştırıyoruz.

Onun mülkiyetini talep ediyor.

Gözleri yerde oturduğu yerden Theon'a kaydı.

"Tessa, buraya gel," dedi ve tekrar ona doğru uzandı, ama Tessa kolları neredeyse boşalmış gibi geri çekildi.

"Hayır. Bana yaklaşma," diye hırıltılı bir sesle söyledi ama görünüşe göre bu yanlış bir şeydi. Onu Theon'a bağlayan bağ içinde sertçe sarsıldı ve acı içinde inledi.

Theon onun önünde diz çöktü. Luka ayakta, her şeyi dikkatle izliyordu.

"Tessa," dedi Theon, güven verici bir ses tonuyla. "Kaynak bağı, özellikle şu anda yakın olmamızı gerektiriyor. Bana uzak durmamı söylediğinde, kötü tepki veriyor. Buraya gel."

"Hayır," diye soludu, bir acı dalgası daha vücudunda yankılanırken.

"Tessa," diye çıkıştı Theon öfkeyle. "Şu anki acından daha beter bir şey yaşayacaksın. Yanına yaklaşayım da bu zorluğun üstesinden gelmene yardımcı olayım."

"Ona homurdanma Theon," diye araya girdi Luka. "Alışmanın zaman alacağını biliyorsun. Bunu ve nasıl işlediğini kavraması için zamana ihtiyacı olacak. İkinizin de."

"Bunun farkındayım ama acı çekmesine gerek yok," diye savundu Theon. "Bir şeyler yapabilecekken onu acı çekerken görmek istemiyorum."

Luka buna karşılık bir şeyler söylemek için ağzını açtı ama Tessa'nın tüm vücudunu öyle güçlü bir mide bulantısı dalgası sardı ki, kusma isteğiyle savaşıırken ellerinin ve dizlerinin üzerine düştü.

"Bir leğen al," dedi Theon.

Luka çoktan hareketlenmişti ve yanına büyük bir kase koydu. "Karşı koyma küçüğüm," dedi sertçe, atkuyruğunu omzuna doğru geriye doğru tararken. "Bırak da içsin."

Geri çekilip duvara yaslandı ve bir sonraki mide bulantısı dalgası onu ele geçirdiğinde, Tessa onun tavsiyesine uydu. Kaseye kustu, durmadan kusuyordu. Ama ağzından çıkan akşam yemeği değildi. Hatta tonik bile değildi. Vücudunun hepsini çoktan yaktığını sanıyordu. Kalın, siyah gölgeler ve gümüşü ışık huzmeleriydi. Tonik içinden fışkırıyor ve her

kustuğunda tüm vücudunu acı sarıyor, midesi kasılıyor ve başı zonkluyordu. Gözyaşları yanaklarından aşağı akıyor, öğürmeler arasında nefes nefese kalıyordu.

Omurgasını aşağı yukarı ovalayan bir el, Theon'un yanında olduğunu haber verdi. Dokunuşuyla içindeki kordon anında sakinleşti. Ancak kusma birkaç dakika boyunca devam etti. Sonunda dindiğinde, Tessa yere yan yatıp başını Theon'un kucağına koydu. Luka ona soğuk bir bez uzattı ve Theon bezi önce alnına, sonra yanağına, sonra da boynuna bastırmaya başladı.

"Bu neydi?" diye fısıldadı sonunda. Boğazı çığlıklardan ve şimdi de kusmaktan tahriş olmuştu.

"Büyüm," diye yanıtladı Theon. "Sana İşaret'i vermek için, ham gücümün bir kısmını damarlarına akıtmak zorunda kaldım ki kendi büyün onun etkisine girsin ve karşılığında onu tanıyabilsin. Vücudun, sistemindeki büyüme ve oluşmaya başlayan bağa uyum sağlamaya çalışıyor."

"Olacak..." Durdu ve yutkundu. "Tekrar olacak mı?"

"Evet," dedi. "Yoğunluk önümüzdeki birkaç saat içinde azalacak, ancak tamamen uyum sağlaması birkaç gün sürecek. Tüm Kaynaklar uyum sürecini farklı şekilde geçiriyor, ancak genel durum aynı kalıyor."

Bu durum önümüzdeki birkaç saat boyunca mı devam edecekti? Günler boyunca mı?

Luka, elinde bir bardak suyla ikisinin önünde çömeldi. "Ayağa kalkabilir misin?"

Tessa denedi ama vücudu düzgün çalışmıyordu. Kendi bedeni gibi hissetmiyordu. Hiçbir şey doğru gelmiyordu ve o... Yapamıyordu... Çığlık attığına yemin edebilirdi ama bu kendi kafasında olmalıydı çünkü Theon ve Luka aklını kaçırmış gibi tepki vermiyorlardı.

Theon uzanıp oturmasına yardım etti ve ona doğru kaydı. Bardağı Luka'dan alıp dudaklarına götürdü ve yukarı doğru eğdi. Bardağın tamamını içtiğinde, başı Theon'un omzuna düştü.

"Bunu tekrar yapabileceğimi bilmiyorum," diye fısıldadı, gözleri titreyerek kapalıydı.

"Yapabilirsin. Burada olacağım. Sana yardım edeceğim."

Ona söylemek istediği o kadar çok şey vardı ki. Ona bağırmak istediği o kadar çok şey vardı ki. Bunu kendisine yaptığı için onu itip atmak istiyordu. Ama içindeki her şey sessizleşmiş, içindeki tüm mücadele gücü tükenmişti. Bu yüzden, bir sonraki kusma ve acı dalgası onu tüketene kadar gözlerini kapatıp oturdu.

THEON

Theon, yanındaki koltuğa yayılmış halde SUV'nin arkasında oturuyordu. Tessa uyuyordu, başı kucağındaydı. Sonunda uykuya dalmadan önce neredeyse üç saat boyunca kusmuştu. Luka, Theon'un terden sıırılsıklam olmuş kıyafetlerini çıkarıp yenilerini giydirmesine yardım ettiğinde gece yarısı olmuştu. Theon onu kapıp portaldan geçirerek Arius Krallığı'na taşımıştı. Krallık içinde yalnızca belirli yerlerde portal açılmasına izin veriliyordu, bu yüzden Arius Evi'ne kadar güzel bir yolculuk günleri vardı. Aracın onları beklemesini ayarlamışlardı ve şimdi neredeyse iki saattir yoldaydılar.

Akropolis, Devram'ın tam ortasındaydı ve tüm krallıkların kutsal şehre girip çıkan kapıları vardı. Diğer krallıkların topraklarında birkaç kapı varken, Arius Krallığı'nın sadece iki kapısı vardı; ikisi de sıkı bir şekilde korunuyor ve izleniyorlardı. Topraklarına giren biri varsa, doğrudan bir davet almadıkları sürece yaya veya araçla giriyorlardı. Babası bile, kapıları kullanmalarına izin vermek yerine, genellikle Ozul Dağları ve Gölge Ovaları'nı geçmelerini isterdi.

Luka, direksiyon başında oturduğu yerden pek bir şey söylememişti. Erkek genellikle somurtkan bir eşek olurdu ama bu ondan daha fazlasıydı. Akşamın gidişatından açıkça rahatsızdı. Luka'nın başka birini seçmesi gerektiğini düşündüğünü biliyordu. Theon, diğer varisler gibi son birkaç yıldır seçeneklerini gözlemlemek için dört Fae Malikanesini ziyaret etmemiş olabilirdi ama araştırmasını yapmıştı. Seçim için uygun olabilecek tüm Fae'ler hakkında bilgi toplayıp göndermişlerdi ve Theon aylarca belgeleri ve raporları inceleyerek ihtiyaçlarını temel alarak seçenekleri daraltmıştı. Luka ve kardeşi Axel'in odalarında kaç gece içki

içip çeşitli Fae'lerin erdemlerini tartıştıklarını sayamıyordu. Bir ara, tüm bir duvar olası Kaynaklar hakkında fotoğraflar ve bilgilerle kaplıydı. Babasının elbette fikirleri vardı ve Theon onları dikkate alıyormuş gibi davranmıştı.

Tessa, koridordaki karşılaşmalarının tesadüf olduğunu düşünüyordu. Hiç de öyle değildi. Seçeneklerini beşe indirmişti ve Seçim Töreni'nden önceki saatlerde hepsini aramıştı. İzini sürdüğü son kişi oydu. Koridordaki bir girintide saklanıyor olmasını hiç beklememişti. Yine de, Celeste Krallığı'ndaki Peri Malikanesi'nden gizlice kaçtığı seferlere bakılırsa, belki de beklemeliydi.

Periler, özellikle yaşlandıkça, Malikaneleri terk edebilirlerdi elbette. Malikaneler, esasen yirmi üç yaşında Seçilme yaşına gelene kadar Periler için yatılı okullardı. Sadece çok azı Perilerin yaşadığı krallık bölgelerinden ayrılıyordu ve ayrılanlar da her zaman takip ediliyordu. Vesayetler, gelip gittiklerinde yönetici Miras'ı uyarıyordu. Fakat Tessa, Celeste Malikanesini terk ettiğinde, bir şekilde vesayetlerden kaçınıyor ve fark edilmeden ayrılıyordu. Defalarca. Bazen başkalarıyla, bazen de tek başına. Bilgi dolu dosyasında ayrıntılı olarak anlatılmamıştı. Aslında, bu özel beceriden sadece küçük bir bölümde kısaca bahsedilmişti ki bu başlı başına merak uyandırıcıydı. Yine de Tessa'nın daha fazla bilgi edinmek için can attığı bir beceriydi.

Ve bu, Akropolis'te geçirecekleri gelecek yıl boyunca işe yarayacak bir beceriydi.

Theon, Arius Krallığı'na girdiklerinde uyumaya çalışmıştı ama yanında uyuyan Peri'den o kadar endişelenmişti ki, uykuya dalmak istemiyordu. Uyanırsa, bilmek istiyordu. Bu bağ ne kadar çabuk kurulursa o kadar iyiydi. Hızlandırmak için yapabileceği bir şey varsa, yapacaktı. Bağlanma süreci hakkında okuduklarından, uzun süreceğini tahmin etmiyordu ve birkaç hafta içinde yetenekleri ortaya çıktığında, planlarına gerçekten devam edebileceklerdi.

Peki ya ilk Mark?

Bu beklenmedik bir şeydi. Uyuyan unsurundan bir miktar direnç beklemişti ama neyse. Hâlâ kendi gücüyle savaşıırken hissettiği şokları ve güç patlamalarını hissedebiliyordu. Onu istediğinden daha fazla tüketmişti, bu da babasından fazladan bir erzak istemesi ya da önümüzdeki iki gün boyunca acı çekmesi gerektiği anlamına geliyordu.

O acı çekmeyi tercih ederdi.

Bir şişe suya uzandı ve dikiz aynasında Luka'nın safir bakışlarının kendisine odaklandığını gördü.

"Hâlâ bunun en iyi plan olduğunu mu düşünüyorsun?" diye sordu Luka sertçe.

"Şu anda yapabileceğim pek bir şey yok, değil mi?" diye karşılık verdi Theon, şişeyi boş ön koltuğa fırlatırken.

"Hayır, ama her şeye nasıl devam edeceğimiz hâlâ değişebilir," dedi Luka, su şişesine uzanırken bir arabayı geçmek için şerit değiştirirken.

"Buna gerek kalmayacak."

"Theon," diye iç çekti Luka. "Her şeyin planlandığı gibi gitmesini istiyorsan başka birini seçmeliydin. En başından beri sana onun bu iş için uygun olmadığını söylemiştim. Onu yarışta tutmakta ısrar ettin. Onu diğer Perilerden uzakta, belli ki çaldığı yiyecekleri yerken buldun. Sana kontrol etmenin çok zor olacağını söylemiştim, bu da senin için başlı başına bir sorun olacak."

"İyi olacak. Bağ güçlendikçe daha itaatkar olacak. Benim istediklerimi o da isteyecek," diye karşı çıktı Theon, uyuyan kadına bakarak. "Ayrıca, kim olduğumu öğrenmeden önce koridorda bana yalan söylemedi. Arius'un Varisi olduğumu öğrendiğine göre şimdi yalan söylemeye başlayacağını mı sanıyorsun? O aptal değil ve Kaynağım'ın seçimini, onun hakkında sahip olduğunu sandığın bir sezgiye dayandırmayacağım."

"Miras Annesinden düzinelerce ihlal raporu almış olması sezgi değil. Tam bir aptal. Sana yalan söylemedi çünkü ne zaman ve nasıl olay çıkarmaktan kaçınacağını biliyor. Diğer

mirasçılarının ona iki kere bakmasını nasıl engellediğini düşünüyorsun? Zeki ve çok çılgın, Theon," dedi Luka, dikiz aynasından Theon'un gözlerine bakarak. "Bunun için daha fazla özdenetim sahibi birine ihtiyacımız vardı."

"Bunun işe yaraması için biraz vahşiliğe ihtiyacımız var," diye karşılık verdi Theon.

"Onun vahşiliğinin kötü bir şey olduğunu söylemedim. Ama onu olması gereken kişi yapmak için..."

"Öyle olmayacak," diye ısrar etti Theon. "Beni memnun etmek isteyecek. Bana itaat etmek isteyecek, Luka. Bağ böyle işler. Bunu biliyorsun."

"Seni itti Theon. Sana dokunmaktansa, büyük bir acı çekmeyi seçti."

"Uyum sağlıyor," diye kısaca cevapladı, parmaklarını sahiplenici bir tavırla Tessa'nın omzuna doladı. Kıyafetlerini değiştirirken titriyordu, bu yüzden giydirdikleri tişörtün üzerine kalın bir sweatshirt giymişlerdi. Klima, onu ve Luka'yı serin tutmak için sonuna kadar açık olduğundan, daha önce aldığı polar battaniyeyi de üzerine örtmüştü. Daha yüksek bir rakımda olsalar da, Ozul Dağları yaz sezonunun sonuna eşlik eden yüksek sıcaklıklara maruz kalıyordu.

Theon ve Luka gitmeden önce resmi kıyafetlerini çıkarmışlardı. Theon çok daha rahat bir kot pantolon ve tişört giymişti. Elini saçlarının arasından geçirdi, göğsünde memnun bir şekilde mırıldanan Tessa'ya bağlı kordonu.

Birkaç dakikalık gergin bir sessizliğin ardından Luka, "Bağla savaşıyor, Theon. Bu hayatı isteyen bir Peri'yi seçseydin daha iyi olurdu. Kaynak olmanın tasvir edildiği kadar onurlu olmadığını söylediği anda onu bir seçenek olarak görmemeliydin." dedi.

Theon azı dişlerini gıcırdattı, çenesindeki bir kas esnedi. Luka bunu ona birden fazla kez söylemeye çalışmıştı. Listeyi daralttıklarında, Luka'yı çeşitli Perileri incelemesi için göndermişti. Ayrıca, diğer varislerin eğilim gösterdiği Periler hakkında bilgi toplamasını da istemişti. Tessa'nın direncinin

bir kısmı da bundan kaynaklanıyor olmalıydı. Diğer varisler, son birkaç yılını potansiyel Kaynaklar'la ilişkiler kurarak geçirmişlerdi. O Periler bunu bekliyor, varislerine güveniyorlardı. Tessa için olduğu kadar sürpriz olmamıştı.

Luka, Seçim Töreni'nden önceki saatlerde etrafta dolaşan çeşitli Perileri Theon'a göstermişti. Arius Krallığı'ndan o kadar nadir ayrılırlardı ki, onu tanıyan çok az kişi olurdu. Seçim heyecanı havada uçuştugu için de kolayca fark edilmezlerdi.

Luka, Jaxson Caeso adında bir erkek seçmesi için ısrar etmişti. Ona karşı tek dezavantajı, hava elementiyle ortaya çıkma ihtimalinin yüksek olmasıydı. Eh, bir de erkekti. Theon su elementine meyilliydi ve erkek bir Kaynak onun için ideal değildi. Ancak gerekirse bağın fiziksel tarafı konusunda yaratıcı olabilirdi. Bu ihtiyacı gidermek için başkalarını yatak odasına getirebilirlerdi. Hatta onu ararken erkeği gözlemlemesi bile onu daha mantıklı bir seçim haline getirmişti. Koruma ve savunma rolü için mükemmel bir savaşçı yapısına sahipti. Theon, Falein Varisi ve Serafina Varisi'nin de onu bir süredir izlediğini biliyordu. Jaxson onlar için mükemmel olurdu, ancak Theon'un herhangi bir korumaya ihtiyacı yoktu. Diğer varislerin aksine.

Luka'yla aynı fikirde olmaya, kendi seçimini yapmaya hazırdı ama önce Tessalyn'i bulmakta ısrar etmişti. Emin olmak için. İzini süremediği tek kişi oydu. Başka bir Legacy ona çarpıp şarabın bardağının kenarından ve ellerinin her yerine dökülmesine neden olduktan sonra, ellerini yıkadıktan sonra dönerken ona rastlaması tamamen tesadüftü.

Vücutuna eldiven gibi oturan, her kıvrımını ve kıvrımını sergileyen o siyah ve zümrüt yeşili elbiseyle yan kapıdan nasıl süzüldüğünü izlemişti. Sonra bir sinek kuşundan bile daha hızlı bir şekilde o girintiye süzülerek adamın merakını daha da artırmıştı. O kadar arkaya saklanmıştı ki, içeri girdiğini görmeseydi, yanından geçerken fark etmezdi bile. Onu çikolata kaçakçılığı yaparken bulduğunda gözlerine

inanamamıştı. Yakalandığı için şaşırması gibi davrandığında sinirlenmişti. Konuşmayıp, Jaxson'ı seçmeye fazlasıyla hazır olduğunda da sinirlenmişti.

Sonra ağzını açıp o çikolata parçasını yüzüne doğru salladığında, mantıksız bir şekilde meraklanmıştı. Onunla o girintide beş dakika geçirdikten sonra, eve geleceğini anlamıştı.

Büyük salona döndüğünde izini kaybetmişti. Luka'ya ondan bahsettiğinde, Luka dosyalara son bir kez bakmaları konusunda ısrar etmişti. Ama Theon'un bakışları ona kaydıığında, onu başka bir erkeğe yaslanmış halde bulduğunda ve başkasının ellerini üzerinde görünce duyduğu rahatsızlığı hissettiğinde, her şeyin bittiğini anlamıştı.

Erkeğe bir şey söylediğinde dolgun dudaklarında küçük bir gülümseme belirmediğini ve sonra gözlerinin onunkilerle buluştuğunu görmüştü. Fırtınalı gökyüzü renginde, çalkantılı gri gözler. Odanın diğer ucundan bile net bir şekilde görebiliyordu. İçeri giren hükümdar ailelerine dikkat etmedikleri için hafifçe açılmışlardı ve adam ona sırtarak hafifçe başını sallamıştı.

Luka, büyüyle alemler arasındaki boşluktan dosyasını çekip çıkarmış, tabletlerini Pantheon'da kullanamadığı için içinden küfürler savururken hızla açmıştı. Kutsal törenin yüzyıllar önceki ilkinde olabildiğince benzemesi gelenektir. Rahibeler, acil durumlarda telefonların gelen aramaları kabul etmesine gönülsüzce izin veriyorlardı, ama hepsi bu kadardı.

Klasördeki belgeleri taramıştı. Tessalyn Ausra. Diğer çoğu Fae gibi sekiz yaşındayken Celeste Malikanesi'ne gelmişti. Ondadan önce, malikanenin grup evlerinden birinde kalıyordu ki bu pek de sıra dışı bir durum değildi. Fae'lerin sadece dörtte biri aile ortamında yetişmişti ve bunların çoğu da Anala Krallığı'ndaydı. Ders notları akranları arasında en yüksek notlardandı. Korumalardan kaçacak kadar zeki olduğu belliydi. Hava elementi eğilimleri vardı ki bu hayal kırıklığı yaratıyordu. Ama hayatının geri kalanında yanında

bir erkek mi yoksa bir kadın mı olmasını seçmek zorunda kalsaydı, seçim çok açıktı.

"Bence bu iyi bir fikir değil Theon," demişti Luka. "Bu hayatı istemeyecek. Sana söylemişti. Planlara engel olacak."

"Bu hayatı nasıl istemezdi ki? İhtiyacı olan her şey sağlanacak. Ona bakılacak ve korunacak. Bir Peri'nin en büyük onuru Kaynak olarak Seçilmek'tir," diye karşı çıkmıştı Theon, gözleri bir kez daha ona dikilerek. Ona tam da bunu, yani Seçilmek istemediğini, onurlu bulmayacağını, o nişte söylediğini görmezden gelerek. Ebeveynlerinin her an geleceğini bilerek girişe doğru sürüklenmeye başladılar. Normalde Axel da burada olurdu, ama tüm yönetici aileler bununla meşgulken yakalanacak bir fırsat vardı. Bu fırsatı değerlendirmeyi planlamışlardı, bu yüzden Axel, hepsi Akropolis'teyken tam da bunu yapıyordu.

"Jaxson'la git," diye fısıldamıştı Luka, hareket ederlerken.

"Hayır. Onunla gideceğim," diye cevapladı, kravatını alemler arasındaki cebinden çıkarıp boynuna dolayarak.

"Siktir et Theon. Kafanla düşün, penisinle değil. Onun bir erkekten daha çekici olduğunu anlıyorum. Belki gitmeden önce onu becerebilirsin ama o bunun için uygun kişi değil," diye karşı çıkmıştı Luka. "Seçimini yapmadan önce bunu düşün."

Ve öyle de yapmıştı. Bağ hakkında bildiklerini düşünmüştü. Seçenekleri değerlendirirken harcadığı kadar saati de bağı araştırmaya harcamıştı. Bu yakınlık duygusal, zihinsel ve fiziksel olarak gerekliydi. Kaynak ve Efendi'nin birbirlerine yoğun bir şekilde özlem duyduğunu biliyordu. Babasını ve Kaynağı'nı birden fazla kez... samimi durumlarda yakalamıştı. Eğer bu bağ o noktaya gelecekse, Jaxson Caeso yerine onunla olmayı tercih ederdi. Bağ, onun da aynı şeyi istemesine neden olacaktı, bu yüzden onu Seçmişti.

Ve sonra ondan kaçmaya çalışmıştı.

Koridorda Luka'yla karşılaşmıştı, elinde iki gecelik çanta vardı. Adam, Theon'un apaçık öfkesi karşısında kaşlarını çatmış, Theon ona Tessa'nın lanet olası bir pencereden çıktığını söylediğinde ise Luka i çekip çantaları ona doğru itmişti.

Luka, "Jaxson'ı seçmeni söylemiştim," dedikten sonra arkasını dönüp onu takip etmek üzere yola koyuldu.

şimdi pencereden dışarı bakıp manzaranın geçip gitmesini izliyordu. Siyah dağlar ve gri ovalara rağmen, bitki örtüsü yaz sonunda beklendiği gibi yemyeşildi. Diğer bazı krallıkların yaşadığı boğucu sıcağa katlanmak zorunda değillerdi.

Theon telefonunu elinde çevirip yeni bildirim bulamadı. "Axel'dan haber var mı?" diye sordu, kendi telefonuyla uğraşan ve müzikleri değiştiren Luka'ya.

"HAYIR."

"Yolculuk boyunca asabi bir herif mi olacaksın?"

"Muhtemelen."

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı Theon, kardeşiyle olan mesaj dizisini açarken.

"şimdilik onu rahatsız etme," dedi Luka.

"Ya bir sorun varsa?"

"Bundan sonra ne yapacağız?"

Haklıydı. Arius Evi'ne dönene kadar yapabilecekleri hiçbir şey yoktu. Axel bununla başa çıkabilirdi ve önemli bir şeyin ortasındaysa, onu rahatsız etmelerine gerek yoktu. Babası için iş gezisinde olabilirdi, ama aynı zamanda kendi planları için de çalışıyordu. Bunlardan herhangi birini yaparken yakalanırsa...

Bu Kaynak bağı bir kez kurulduktan sonra, artık bunun bir önemi kalmayacaktır.

"Eve varıp Tessa'yı yerleştirdikten sonra onunla iletişime geçeceğim," dedi Luka gergin bir anın ardından.

"Tamam, tamam," diye mırıldandı Theon, telefonunu tekrar çevirip yeni mesaj olup olmadığını kontrol ederken.

Tessa yanında kıpırdanmaya başladı ve Theon en kötüsüne hazırlanarak gerildi. "Gerekirse kenara çekmeye hazır ol," dedi Luka'ya, Luka da onaylarcasına başını salladı.

Tessa'nın gözleri titreyerek açıldı ve elini yüzünde gezdirdi. Makyajı dağılmıştı ve yanaklarında koyu eyeliner ve maskara lekeleri vardı.

"Neredeyiz?" diye mırıldandı.

"Eve doğru gidiyoruz," diye yumuşak bir sesle cevap verdi. "Nasılsın?"

Uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra cevap verdi: "Bütün vücudum ağrıyor ve boğazım yanıyor."

"Kusacak mısın?" diye sordu Theon, dik oturmaya çalışırken ona yardım ederek.

"Ben... Sanmıyorum," diye cevapladı, battaniyeyi sıkıca etrafına çekip aralarına mesafe koyarak. Adamın göğsündeki bağ, mesafeye itiraz edencesine anında gerildi. İkisinin de uyum sürecinde olduğunu ve sonunda aralarındaki bağı bu kadar yoğun olmadığı zamanlar geçirebileceklerini biliyordu. Ama şu anda, sadece onu yanında istiyordu. Aradaki bağı yatıştırmak için onu kendine yakın hissetmek istiyordu.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu, yüzünden bir tutam saç çekip onu dalgın düşüncelerinden uzaklaştırarak.

"Eve," diye cevapladı Theon.

"Eviniz nerede?"

Theon kıpırdandı, ona ulaşma dürtüsüne karşı koyarken parmakları esnedi. "Arius Hanedanı, Ozul Dağları'nda."

"Ben de öyle tahmin etmiştim," diye kuru bir şekilde cevapladı. "Dağların neresinde?"

"Rockmoor'a yaklaşık bir saat uzaklıktaki Castle Pines adlı küçük bir kasabanın kuzeyinde."

"Hmm," tek cevabıydı.

"Ama bunu kimseye söylemene izin verilmiyor ve ben de—"

"Sırlarını ifşa etmemek için bir tür yemin etmem gerekeceğinden eminim," diye sözünü kesti ve pencereden dışarı baktı. Haklıydı, bu yüzden Theon buna karşılık bir şey

söylemedi. "Dışarısı karanlık," diye mırıldandı, hafifçe kaşlarını çatarak.

Luka, "Şafak yaklaşıyor," dedi.

Tessa başını salladı, bu hareket karşısında yüzünü buruşturdu.

"Acı çekiyorsun," diye gözlemledi Theon.

"Az önce tüm vücudumun ağrıdığını söyledim," dedi düz bir sesle. "Daha ne kadar yolculuk yapacağız?"

"En azından yarım gün, ne sıklıkla durmamız gerektiğine bağlı," diye cevapladı Luka.

Tessa başını tekrar salladı, koltukta biraz daha aşağı kaydı ve başını pencereye yasladı, gözleri kapalıydı. Ondan her santim uzaklaştığında, Theon göğsündeki bağı sıkılaştığını hissetti. Ona geri dönmesini söylemek istedi ama vazgeçti. Nasıl tepki vereceğinden tam olarak emin değildi ve dürüst olmak gerekirse, dürtülerini kontrol edememesi onu meraklandırıyordu. Onu nasıl okuyacağını, hareketlerini nasıl tahmin edeceğini öğrenmesi gerekiyordu.

Sessizlik çöktü ve Luka dikiz aynasından onlara bakmaya devam etti. Birkaç dakika sonra başını kaldırıp aşağı baktı ve battaniyeyi düzeltti. "Farklı kıyafetler giyiyorum."

"Evet," diye onayladı Theon. "Diğerleri kusmaktan ve... her şeyden ter içinde kalmıştı. Temiz kıyafet isteyeceğini düşündük."

"Giysilerimi mi değiştirdin?" diye sordu dehşet içinde.

"Luka ve ben yaptık."

"Aman Tanrım," diye inledi, elini yüzünden aşağı doğru kaydırarak. "Bu çok fazla sınırı aşıyor, Theon."

İsmi dudaklarından döküldüğünde omurgasından aşağı inen ürpertiye engel olamadı.

"Sen benim Kaynağımsın, Tessa. Sana bakacağım."

Sözleri karşısında kaskatı kesildi. Luka ön koltuktan iç çekerek başını salladı. Theon yerdeki küçük soğutucuya uzanıp bir şişe daha su çıkardı. Kapağını açıp ona uzattı. "İç. Bu kadar kusmadan sonra su içmen gerek."

Tessa tek kelime etmeden suyu yudumladı, her yudumda yüzünü buruşturdu. Sonunda ona geri verdi ve başını pencereye yaslayıp gözlerini tekrar kapattı.

"Tekrar uzanmalısın. Biraz daha dinlen," diye teşvik etti.

"Dışarı çıkıp biraz hareket etmem gerek," diye cevapladı. "İhtiyacım olan... Sadece dışarı çıkmam gerek."

"Durduramayız-"

"Küçük bir kasaba yaklaşıyor," diye araya girdi Luka ön koltuktan. "Orada birkaç dakika durabiliriz."

"Teşekkür ederim Luka," diye mırıldandı.

Theon dikiz aynasından ona baktı ve Luka ona, "Gerçekten mi, aptal mısın?" der gibi bir bakış attı.

Kısa bir süre sonra küçük bir markete girdiler. Burası çoğunlukla ölümlülerin yaşadığı bir kasabaydı ve daha gün doğmadan insanlar hareket etmeye başlamıştı. Bunun tamamen zaman kaybı olmadığını düşündü. Arabaya yakıt ikmali yapıp yollarına devam ederken kahvaltı edebilirlerdi.

Luka sürücü koltuğundan kayarak çıktı, arka kapıyı açtı ve Tessa'nın elini uzatarak ona yardım etti. Theon diğer taraftan çıktı ve hızla aracın arkasına dolanarak onu elinden aldı. Her şeyden bitkin düşmüştü ve neredeyse Luka'nın kollarına düşecekti.

"Sakin ol, küçüğüm," diye mırıldandı, elleriyle onu sıkıca belinden tutarak. "Kendine geldiğinde bana haber ver."

Theon dişlerini sıktı, kendini geride kalmaya ve beklemeye zorladı.

Ta ki yanaklarından aşağı süzülen sessiz gözyaşlarını görene kadar.

"Tessa," diye fısıldadı, öne doğru bir adım atıp ona doğru uzandı ama Tessa ondan uzaklaşarak Luka'nın göğsüne doğru çekildi.

Duraksadı. Ne yapacağını bilmiyordu. O, onun Kaynağıydı. Neden Luka'ya yaslanıyordu? Neden onun kendisini desteklemesine izin veriyordu? Bağ, göğsünde çırpınıyor, onu geri almasını istiyordu.

"Tessa, buraya gel," diye emretti elini uzatarak. "Luka'nın araca yakıt ikmali yapması gerekiyor."

"Ona bir dakika ver Theon," dedi Luka. "Acı çektiği çok belli."

"Ona dokunursam azalırdı. En azından aramızdaki bağ yumuşar, rahatsızlığın bir kısmı hafiflerdi," diye karşılık verdi Theon. "Onu bana ver."

"Ona bir dakika ver. Burada dolaşırken ayağında ayakkabı bile yok. Kendine hakim ol."

Theon ona sertçe baktıktan sonra bakışlarını çıplak ayaklarına indirdi. Dudaklarını büzdü, dönüp aracın arkasına doğru yürüdü. Arkasını açtı ve çantalardan birinden bir çift çorap ve spor ayakkabı aldı.

Aracın etrafından bir kez daha döndüğünde, Luka onun duyamayacağı kadar alçak sesle bir şeyler mırıldanıyordu. Theon boğazını temizledi. "Ayakkabılar," dedi ve ayakkabılarını kızın görebileceği şekilde kaldırdı.

"Çorap giymek istemiyorum," diye cevapladı başını sallayarak. "Ayaklarına geçirebileceğim bir çift sandaletin yok mu? Parmak arası terlik falan?"

Parmak arası terlik mi? Sanki bir daha asla bu kadar resmi olmayan bir şey giymesine izin verilecekmiş gibi. Bir varisin Kaynağı olarak değil. Artık bir Peri'nin olabileceği kadar asildi.

"Hayır," diye yanıtladı Theon. "Şu anda sana verebileceğim tek şey bunlar veya Seçim'de giydiğin topuklu ayakkabılar. Eve döndüğümüzde daha fazla seçeneğin olacak, gerçi hâlâ... parmak arası terlik yok."

Gözlerinde taze yaşlar birikmişti ve Theon, ayakkabı giymek zorunda kaldığı için neden ağladığını bir türlü anlayamıyordu. İçini çekti. "Tessa, buraya gel. Oturabilirsin, ben giydiririm."

"Git ve ona bir çift parmak arası terlik al Theon. Orası bir market. Eminim bir yerlerde vardır," dedi Luka, Tessa'nın ona tutunmasına destek olmaya devam ederek.

"Lanet olası bir çift parmak arası terlik almayacağım," diye homurdandı. "Bu ayakkabılar gayet kabul edilebilir."

Luka başını eğdi ve Tessa'nın kulağına bir şeyler mırıldandı. Tessa başını salladı, ardından Luka onu araca geri bindirip kapıyı kapattı. Theon'un yanından sessizce geçti.

"Ne halt ediyorsun sen?" diye sordu Theon.

"Ona lanet olası bir çift parmak arası terlik alacağım Theon," diye karşılık verdi, ona bakma zahmetine bile girmeden.

Lanet olası bir ayakkabı yüzünden nasıl bu kadar kötü adam olmuştu? Parmak arası terlikler ayakkabı bile sayılamazdı.

Arka koltuk kapısına doğru yürüdü ve kapının kolunu çekti, ama kadın kapıyı kilitlemişti.

"Tessa," diye seslendi. "Kapıyı aç." İtaat ettiğini gösteren bir tık sesi duyulmadı. "Tessa," diye homurdandı tekrar. "Seni buna zorlamama izin verme."

Onu hâlâ sessizlik karşılıyordu.

"Tessalyn, kapıyı hemen aç," diye hırladı, onu büyülemek için kendini zorlayarak. Hafif bir tık sesi gelene kadar birkaç saniye geçti. Kapı kolunu çekti ama kapı hâlâ kilitliydi.

Theon, büyücünün manevra kabiliyetini alt edip aracın karşı tarafındaki kapıyı açtığını anlayınca dönüp gökyüzüne bir küfür savurdu. Yumruğunu ön cam yıkama suyu haznesine vurarak, hazneyi kötü bir şekilde bağlı olduğu direğe çarptı.

"Bu kesinlikle onun senin yanında daha rahat hissetmesini sağlayacaktır," diye geldi Luka'nın sesi arkasından.

"Benimle konuşma, pislik. Bağlanmamızı engelliyorsun," diye çıkıştı Theon, ona doğru dönerken. Elinde parlak mor bir çift parmak arası terlik tutuyordu.

"Sana bunu söylemekten nefret ediyorum ama, sen tek başına aramızdaki bağa müdahale etmekte harika bir iş

çıkarıyorsun, aptal," diye karşılık verdi ve yanından geçerek ilerledi.

"Senin kahraman olup onu kurtarman ve ona lanet olası terlikler almanla olmaz."

"Sen kahraman olup ona şu lanet parmak arası terlikleri kendin alabilirdin," diye karşılık verdi Luka, pencereye hafifçe vurarak parmak arası terlikleri Tessa'nın görebileceği şekilde kaldırdı.

Kilidin tıkırtısını duydu ve Luka kapıyı açtı. Eşyaları ayaklarına kaydırды, sonra Tessa'nın araçtan tekrar inmesine yardım etti. Biraz daha kararlı görünüyordu ama yine de Luka'ya tutunmuş, kalın kirpiklerinin ardından Theon'a gergin bir şekilde bakıyordu.

"Ben araca yakıt doldururken sen de bacaklarını Theon'la uzat," diye nazikçe teşvik etti Luka, onu Theon'a doğru yönlendirirken. Kadın direndi ama o kadar güçsüzdü ki, hiçbir işe yaramadı. "Hemen buradayım, küçüğüm," diye ekledi ve Theon, Luka'nın kendi lanet olası Kaynağını yanına gelmeye ikna etmek zorunda kalmasına dişlerini sıktı. Bunu onun kadar istemesi gerekiyordu.

Sonunda pes ederek, Theon'un beline bir kol atmasına izin verdi; göğsündeki bağ anında sakinleşip memnun bir uğultuya geri döndü. Yavaşça yürüdü, yürürken ayaklarını dikkatlice yere koydu. Theon, ona aldığı spor ayakkabıların, o lanet parmak arası terliklerden daha rahat olacağını düşünmeden edemedi, ama onu tekrar kendinden uzaklaştırmak istemediği için dilini ısırды.

Müstehcen parlak ışıkların altında yürürken hiçbir şey söylemediler, ama Luka'dan çok uzaklaşmasına izin vermedi. Theon sessizliğe daha fazla dayanamayınca, "Yardımcı oluyor mu? Etrafta dolaşıp bacaklarını uzatmak?" diye sordu.

"Mhmm," diye mırıldandı, biraz sendeledi ve Theon'un onu daha sıkı kavramasına neden oldu.

"Dikkat et, güzelim. Fazla abartma. Belki de araca geri dönmeliyiz."

"Tuvalete gitmem gerek."

Theon içten içe i çekti. Bunu neden dşnmemiştii ki? Oraya doğru geliyor olabilirlerdi. Luka'ya alçak sesle ıslık çaldı ve çenesiyle marketi işaret etti. Luka da içeride buluşacaklarını onaylarcasına başını salladı.

Binaya varmaları ve ardından arkadaki tuvaletlere gitmeleri birkaç dakika sürdü. Adam, kadını takip etmek için kapıyı açtı, ancak kadın elini göğüne bastırdı.

"Buraya gelmiyorsun," dedi, gözleri bu konuda pazarlık yapılamayacağını söylüyordu.

"Tessa, sen kendi başına ayakta bile duramıyorsun," diye yine de savundu.

"Hayır. Kesinlikle hayır. Bayginken kıyafetlerimi değiştirmen yeterince kötü zaten. Bu olamaz." Onunla tartışıyor olabilirdi ama sesi son derece bitkin geliyordu. Saçlarını geriye doğru düzelttiğinde, siyah işaret, onun işareti, açık teninde belirgin bir şekilde göze çarpıyordu.

"Beş dakika, Tessa," diye sonunda kabul etti.

"Kaplumbağalar şu anda benden daha hızlı hareket ediyor. Bundan daha fazla zamana ihtiyacım olacak," diye iç çekti.

"Tamam. Yedi."

Tessa tekrar derin bir nefes aldı ve omuzlarını silkerek adamın elinden kurtuldu. "Ne olursa olsun."

Kapı arkasından kapandığında göğsündeki bağ anında gerildi. Kendini meşgul etmeye çalıştı, soğutucuları ve abur cubur raflarını inceledi, ama yine de her otuz saniyede bir saatine baktığını fark etti. Luka, kendisine ayrılan yedi dakikalık sürenin dört dakikasında ortaya ıktı.

"İster misin?" diye sordu, şeker serpilmiş bir paket donut uzatarak.

"Bunlar sana iyi gelmez," diye cevapladı Theon.

"Miras," dedi Luka alaycı bir şekilde, başparmağını göğüne vurarak. "Beni öldürecek olan bu değil."

Haklı bir noktaya değinmişti. Uzun ömürleri ve kendi kendini iyileştirme yetenekleriyle Legacy, ölümlüleri rahatsız

eden hastalıklara ve rahatsızlıklara karşı hassas değildi. Periler de genellikle sağlıklıydı ve uzun ömürlüydüler, ancak yine de zaman zaman hastalanıyorlardı. Tessa'nın sağlıklı kalması için iyi ve düzenli beslenmesini sağlardı. Ona, kendisine ait olana iyi baktığını ve bunu içtenlikle söylediğini söyledi.

Yedinci dakikaya gelindiğinde ise ortaya çıkmadı.

Sonra sekiz dakika.

Sonra dokuz.

On dakika sonra Luka bile endişeli görünmeye başladı ve onu kontrol etmeleri gerektiğini kabul etti. Theon hiç vakit kaybetmeden tuvaletin kapısını bir kez tıklattıktan sonra iterek açtı.

"Tessa? Sana on dakika vermiştim," diye seslendi, hemen etrafına bakınarak pencere aradı, hiç pencere olmadığını görünce rahatladı. Muhtemelen daha önce ortadan kaybolduğu için önce onları kontrol etmeliydi, ama neredeyse hareket edemediği için fazla endişelenmemişti.

Sıranın en sonundaki bölmeden burun çekme ve hafif inleme sesleri geldi, adam da onu takip etti. Kapıyı iterek tekrar "Tessa?" diye seslendi. Elbette kilitliydi. "Tessa, iyi misin?" Tessa cevap vermeyince iç çekti. "Tessa, kapıyı aç."

Bir an sonra mandalın kayma sesi duyuldu ve kabin kapısını iterek açtı. Tessa, kapalı klozet kapağının üzerinde oturmuş, gözlerinden yaşlar akıyordu. Kolları sıkıca vücuduna dolanmış, iki büküm olmuş, ileri geri sallanıyordu.

Theon onun önünde çömeldi ve yüzünü ellerinin arasına aldı. "Tessa, sorun ne?"

"Acıyor," diye sızlandı. "Her yerim acıyor."

"Tessa," diye iç çekti ve onu kollarına çekti, ama Tessa ona karşı kaskatı kesildi.

"Tenim acıyor. Saçım acıyor. Saçın acıtabileceğini bilmiyordum ama benimki acıtıyor. Tenime değen bu dar kıyafetler acıtıyor. Bu yüzden spor ayakkabı giymek istemedim. Çorapların tenimde hissettirmesini istemedim. Baş belası olmaya çalışmıyordum," diye hıçkırdı omzuna

yaslanarak, tüm vücudu ona karşı gergin ve kaskatı kesilmiş bir şekilde.

"Şşş," dedi onu yatıştırmaya çalışarak. "Sorun değil, Tessa."

"Bu doğru değil," diye bağırdı. "Bunların hiçbirisi doğru değil. Perişanım. Sanki kamyon çarpmış gibi hissediyorum. Şimdi saatlerce yolculuk yapmam gerekiyor. Eskiden yaptığın gibi sihrini kullanıp beni iyileştiremez misin?"

Başını salladı, apaçık acısına rağmen, aralarındaki bağ onun yakınlığına mırıldanıyordu. "Yapamam, Tessa. Vücudun büyüme tepki veriyor. Daha fazlasıyla doldurursam, durumu daha da kötüleştirir. Şu anda herhangi bir büyü durumu daha da kötüleştirir."

Hiçbir şey söylemedi. Sadece omzuna yaslanıp hıçkıra hıçkıra ağlamaya devam etti. Cebinden telefonunu çıkarıp Luka'ya hızlıca bir mesaj göndererek araçtan sweatshirt'ünü almasını istedi.

Bitirdiğinde, "Dışarı çıkıp hareket etmek faydalı olacaksa, ihtiyacınız olduğu kadar sık durabiliriz," dedi.

"Tanrılar aşkına, Theon," diye bağırdı. "Gerçekten umurundaymış gibi davranma." Onu iterek ayağa kalkmaya çalıştı.

"Elbette umursuyorum. Buradayım, değil mi?" diye karşılık verdi, ayağa kalkıp kabinden çıkabilmesi için geri çekilirken. Yanından geçince lavaboya doğru yürüdü, musluğu açıp yüzüne su çarptı ve bozulmuş makyajını sildi. Theon onun için kağıt havlular alıp uzattı.

Yüzünü silerken, derin bir nefes alıp tekrar denedi. "Umursuyorum, Tessa. Sen benim Kaynağımsın. Bana ait olana ben bakarım."

Dengesini kaybedip neredeyse düşecekken, ona doğru döndü. Theon öne atılıp, başını lavaboya çarpmadan önce onu yakaladı, ama ellerini üzerinden iterek duvara yaslandı.

"Ben senin değilim," diye hırladı, yüz hatları, ne kadar zayıf olduğunu düşünürsek oldukça dikkat çekici bir öfkeye büründü.

"Elbette benimsin, Tessa. Seni ben seçtim. Benim işaretimi taşıyorsun," diye karşılık verdi, sağ elini işaret ederek.

Aşağı baktı, elinin arkasına baktı. Bakarken siyah işaret'in üzerine taze gözyaşları düştü ve ayakta durmak çok acı verici hale gelince yavaşça yere çöktü. Luka, elinde Theon'un sweatshirt'üyle kapıdan girdiğinde başını bile kaldırmadı. Theon'a suçlayıcı bir bakış attı ve Tessa'yı bir marketin tuvaletinin kirli zemininde otururken görünce durdu.

Theon milyonuncu kez iç çekti ve tişörtünü başından geçirdi. Tessa'nın önüne eğildi ve çenesini kaldırmak için uzandı. Tessa, dokunuşuyla irkildi; bu, vücudunun ona tekrar dokunduğunda verdiği tepkinin tam tersiydi. Bağı zevkten mırıldanıp mırıldandı. Gömleğini kaldırıp ona gösterdi.

"Bunu giyelim. Bol olacak, kumaşı tenine sürtmeyecek. Ama sana daha bol bir pantolonum yok," dedi. Tessa ona bakmakla yetindi ve adamın gri gözlerinde bir çatlaklık hissetti. Tessa hiçbir şey söylemeyince, adamın giydiği sweatshirt'ün eteğine uzandı. "Hadi çıkaralım şunu, tamam mı?"

Mümkün olduğunca nazikçe ve ona mümkün olduğunca az dokunarak sweatshirt'ü, ardından altındaki gömleği çıkardı. Daha önce kıyafetlerini değiştirmelerine verdiği tepkiden sonra bunu hoş karşılamayacağını varsayarak sütyenini çıkarmayı teklif etmedi. Theon tişörtünü başından geçirip kollarını kollarının arasından geçirdi. Sonra Luka'nın hâlâ elinde tuttuğu sweatshirt'e uzandı.

"Bunu istiyor musun?" diye sordu, onu havaya kaldırarak. Tessa bir kez başını salladı ve adam onun içine girmesine yardım etti. "Ayağa kalkmaya hazır mısınız?" Alt dudağını ısırdı, gözleri yere kaydı ve Theon, ne olduğunu anlamadığı belli olan Luka'ya baktı. "Tessa, gitmeye hazır mısınız?" diye tekrar denedi Theon.

"Yorgunum ve cildim acıyor," diye mırıldandı, ellerini kendisine çok büyük gelen sweatshirt'ünün kollarına

sokarken.

"Biliyorum. Gidebiliriz," diye yanıtladı. "Sana yardım edeyim."

Adamın onu kaldırıp tekrar beline sarılmasına izin verdi, ama tuvaletin tam karşısına geçerken üç kez tökezlediğinde Theon durup onu kollarına aldı. Adam itiraz etmedi ve adamın çıplak göğsüne yaslandı.

Luka, onu tekrar araca bindirmesine yardım etti. Theon, üzerindeki kıyafetleri arkaya koymak için hareket etti ve kendine bir gömlek daha çıkardı, sonra diğer taraftan binmek için hareket etti. Ama kapıyı açtığında donakaldı. O sırada siyah taytını çıkarıyordu.

"Ne yapıyorsun, Tessa?"

"Tenim acıyor," diye sızlandı, ayağındaki kumaşı yırtıp diğer bacağına geçmeden önce kumaşı aşağı doğru çekmeye çalıştı.

Luka çoktan ön koltuktan kayarak inip arka kapıyı açmış, taytını tamamen çıkarmasına yardım ediyordu. Rahat bir nefes aldı, Theon'un sweatshirt'ü kucağında birikmişti. Çıplak bacakları Theon'un dikkatini çekmişti ve Theon bir anlığına sadece bakakalmıştı.

Luka onun üzerinden uzanıp polar battaniyeyi alıp kucağına örttü. "Daha iyi misin?" diye sordu nazikçe.

Tessa başını salladı ve Theon arka koltuğa oturdu. İstedikinden daha uzun süre durmuşlardı ve güneş ufukta belirmeye başlamıştı bile. Bu gidişle akşama kadar Arius Evi'ne varamayacaklardı.

Tessa başını tekrar pencereye yasladı, gözleri kapandı.

"Tessa, gel uzan. Daha rahat edersin," dedi ona doğru uzanarak.

"Hayır," diye mırıldandı, gözlerini bile açıp ona bakmadan.

"Kahretsin, Tessa. Acıyı dindirir. Bağın bir parçası bu," diye cevapladı, tekrar sinirlenmemeye çalışarak.

"İyiyim Theon."

"Tessa."

"Theon," diye tekrarladı.

Artık oyalanmaktan bıkmıştı. Kadın, ona hiçbir kontrolü yokmuş gibi hissettiriyordu. Kaynak bağı göğsünde sarsılıyor, onu dakikalar önce araca taşımış olmasına rağmen aralarındaki mesafeyi kapatmasını istiyordu.

"Tessa, beni zorlama. Buraya gel."

Ve işte o zaman Tessa aklını kaçırdı.

Ellerini saçlarına götürdü. Avuç avuç altın buklelerini tuttu ve çekti, başını geriye atıp öfke ve yıkım içinde göklere doğru çığlık attı.

"Aman Tanrım!" diye küfretti Luka, yolun kenarına doğru savrulurken. Büyük, iri yağmur damlaları camlara çarpmaya başlamıştı, her biri çarptığında taş gibi ses çıkarıyordu. Theon, Kaynağı'nın tamamen parçalandığını izlerken gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Theon, bir şeyler yap!" diye bağırdı Luka, Tessa'ya inanmaz gözlerle bakarak. "Saçlarını yolacak."

"Tessa, kes şunu!" diye bağırdı Theon, koltuğun üzerinden uçup bileklerine uzanarak. Ama bu, yüzünü buruşturmasına neden oldu ve öfke çığlıkları atmak yerine, saçlarını sıkıca tutarak acı içinde haykırdı. Yağmur şimdi şiddetleniyordu ve araçtaki tüm gürültüyü kaotik hale getiriyordu. Theon, çığlıkları ve şiddetli yağmurun arasından sesini duyurmak için bağırmak zorunda kaldı. "Tessalyn, kes şunu! Kes!"

Çığlıkları anında kesildi ve saçlarını çözüp ona yaslandı. Adam onu kollarına aldı, koltuğa yaslandı ve başını arkaya yasladı. Kadın nefes nefese ona yaslanırken gözlerini kapattı. Bu, hayatının en uzun günü olarak tarihe geçecekti ve oldukça berbat günler geçirmişti.

Sonunda yağmur biraz dindi ve Luka yola geri döndü. Tessa'nın nefesi düzene girdi. Bitkin düşmüştü. Tessa'nın nasıl hissettiğini hayal bile edemiyordu. Gerçi dürüst olmak gerekirse, Theon ve Luka dün Seçim Töreni başlamadan önce öğleden sonranın çoğunu uyuyarak geçirmişlerdi. İkisi de bu yakınlaşmanın nasıl sonuçlanacağından tam olarak

emin değildi, ama ikisinin de böyle bir şey beklemediğini biliyordu.

Kilometrelerce yol geçti, ama Tessa kollarında kıpırdamadı. Saçlarını çekiştirip çığlık attığı anı aklından çıkaramıyordu. Gözlerini her kapattığında, Tessa'nın aynısını yaptığını görüyordu, bu yüzden kapatmaktan vazgeçip pencerenin önünden geçen tanıdık manzarayı izledi.

Tessa o kadar hareketsizleşmişti ki, uyuyakaldığını sandı. Sinvons Gölü'ne yaklaşırken çığlık atmaktan kısılmış sesi ona ulaştığında, kaskatı kesildi.

"Böyle mi olacak? Senin istediğin gibi davranmadığımda, beni büyüleyeceksin, öyle mi?"

Çenesi kasıldı. "Senden bir şey yapmanı istediğimde sadece dinleseydin, bu sorun olmazdı, Tessa," diye mırıldandı sonunda. Sözleri karşısında gerginleştiğini ve ondan uzaklaşmaya çalıştığını hissetti, ama Tessa onu daha sıkı tutarak yerinde tuttu. "Yapma, Tessa. Bunu yapma. Bağ şu anda dokunmamızı istiyor. Güçlenip şekilleniyor."

Yine de ona karşı mücadele ediyordu ve Theon, bu konuda yine ona karşı geldiğine inanamıyordu. "Tanrılar aşkına, evet! Eğer huysuz bir çocuk gibi davranacaksan, sana huysuz bir çocuk gibi davranacağım. Dur, yoksa seni durmaya zorlarım."

Sözleri üzerine derin bir nefes aldı ve kollarında kıpırdamadan durdu. Bir dakikalık sessizliğin ardından, "Efendim, nasıl isterseniz," diye fısıldadığını duydu.

Luka başını sallıyordu, omuzları gergindi ve gözleri yola dikilmişti; az önce olan her şeyi açıkça onaylamıyordu. Theon başını tekrar koltuğa yaslayıp gözlerini kapattı. Evet, bir Kaynağı vardı, ama şimdiye kadar planlarına uygun giden tek şey buydu.

TESSA

Yolun geri kalanında ara ara uyudu. En azından uyurken acıyı hissetmiyordu. Uyandığında, kemiklerinden derisini soymak istiyordu. Tessa, bunun şu anda yaşadığından daha az acı vereceğinden emindi. Güneş ışığı gözlerini acıtıyor ve gecenin karanlığını özliyordu. Üzerindeki kat kat giysilere rağmen donuyordu, bu yüzden ateşi olabileceğini düşündü. Emin değildi. Bir Peri olduğu için gerçek hastalığın nasıl bir his olduğunu hiç deneyimlememişti, ama böyle hissettiriyorsa, var olan her ölümlüye acıyordu.

Theon'la kavga etmeyi bırakmıştı. Çok yorucuydu ve haklıydı. Ona yakın olmak fiziksel rahatsızlığını biraz olsun hafifletiyordu. Ama içten içe dokunuşuna çığlık atıyordu. Yolculuk boyunca ona su içirdi, susuz kalmaması gerektiğini ısrarla söyledi. Ona yiyecek teklif etti; meyve, peynir, kraker. Hepsini reddetti. Mide bulantısı olduğunu söyledi ama aslında iştahı yoktu. Nasıl hissettiğini soruyordu ama cevabı sürekli "iyiyim" olunca sonunda sormayı bıraktı.

Tekrar durmaları için hiçbir talepte bulunmadı ama Luka yine de durmalarını sağladı. Her saat başı, hiç aksatmadan, bir sonraki müsait durağa çekiyordu. Eğer bir saat işaretini geçse kadar uyursa, uyandığını fark eder etmez duruyordu. Bazen duraklar sadece yan yolda çekiliyordu. Sadece Theon'un uyluk ortasına kadar biten sweatshirt'ünü ve Luka'nın onun için aldığı parmak arası terlikleri giyerek, battaniyeyi sıkıca vücuduna sararak ağaçların arasında yürüyordu. Başka bir sefer, Arius Krallığı'nın az sayıdaki bilinen şehirlerinden biri olan Rockmoor'da durdular. Theon bir süre orada kayboldu. İçindeki kordon bir kriz geçirmiş olabilirdi ama Pantheon'da adı okunduğundan beri ilk defa rahat bir nefes almıştı. Bol keten bir pantolonla geri döndü. Pantolonu giymesine yardım etti, sonra parmak arası

terlikleri tekrar ayaklarına geçirdi. İnsan neredeyse tam bir pislik olduğunu telafi etmeye çalıştığını düşünürdü.

Ozul Dağları güzeldi gerçi. Her zaman sandığı gibi kasvetli ve kasvetli değildi. Celeste Malikanesi ve içinde bulunduğu çevredeki ormanın dışında hiçbir yerde olduğunu hatırlayamıyordu. Elbette Celeste Krallığı'nın başkenti Arobell'e gitmişti. Ama Peri Malikanesi, malikanenin hemen dışında, Ay Sisi Gölü'nün kıyısındaydı. Mümkün olduğunca ciğerlerine taze dağ havası çekmeye çalışmıştı ama boğazı ve göğsü çok ağrıyordu, bu yüzden hassas gözlerine güneş ışığı gelmesini engellemek için sweatshirt'ünün kapüşonunu yukarı çekmekle yetinmişti. Araca geri döndüklerinde hemen uykuya dalmıştı. On dakikalık yürüyüş bile onu bitkin düşürüyordu.

"Tessa." Parmaklar yanağında ve çenesinde geziniyordu ve battaniyesi üzerinden çekiliyordu. "Uyanman gerek, güzelim."

Tessa, ağır göz kapaklarını açmaya zorladı ve Theon'un zümrüt yeşili bakışlarının kendisine dikildiğini gördü. Gözlerini kırıştıtararak ona baktı, tüm gün boyunca ona dinlenmesi gerektiğini söylemekten başka bir şey yapmamışken neden onu uyandırdığını anlamamıştı. Ağzının kenarında hafif bir gülümseme belirdi. Yüzüne düşen saçları çekip kulağının arkasına sıkıştırdı.

"Neler oluyor?" diye mırıldandı Tessa, sesi uykudan kalınlaşmıştı.

"Bir saat içinde evde olacağız."

Ev.

Enerjisi olsaydı, bu terime burun kıvrırdı. Evi Dex ve Oralia'yla, Brecken, Lange ve Corbin'leydi. Arius Evi asla onun evi olmayacaktı. Ama bunları söylemek yerine sessiz kalmayı tercih etti ve ona bakmakla yetindi.

Dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi ve elini koyu renk saçlarının arasından geçirdi. "Ailem de orada olacak. Vardığımızda bizi karşılayacaklar."

"Tamam..." dedi Tessa, bu itirafın bundan daha fazlası olduğunu hissederek.

"Castle Pines'ta küçük bir alışveriş bölgesi var. Üzerini değiştirmen gerekecek," dedi Theon.

Tessa inlemesini bastırdı. Bu bol giysilerin tenine değmesine neredeyse hiç dayanamıyordu. Kıyafet değiştirme düşüncesi bile onu ürpertiyordu. Başını iki yana sallayarak gözlerini sımsıkı kapattı. "Hayır," diye fısıldadı boğazını tırmalayan yanma hissinin arasından. "Çok acıyor. Lütfen beni hemen değiştirmeye zorlama."

Theon'un gözleri acıyan bir ifadeyle doldu. "Babam seni bu şekilde görünce pek iyi tepki vermeyecektir. Luka ve ben de üstümüzü değiştiriyoruz. Onları selamladıktan hemen sonra seni odalarımıza götüreceğim ve tekrar rahat kıyafetler giyebilirsin."

"Ben..." Gözlerini daha sıkı yumdu, gözyaşlarını iyice hissetti. Tanrım. Daha önce hiç böyle ağlamamıştı. Lange bilse onu acımasızca kızdırırdı. Bu düşünceyle kalbi sıkıştı ve battaniyeyi omuzlarına çekip sıkıca sarıldı. Daha önce aklını kaçırmıştı, ne onu ne de bu dünyayı umursamayan tanrılara çaresizliğini ağlayarak anlatmıştı, kafasındaki çığlıklar sonunda bir çıkış yolu bulmuştu. Bunu bir daha yapamazdı. Kontrolünü böyle kaybettiğinde çok fazla şey oluyordu. Dex'in tek başına gitmesinden nefret etmesinin sebebi buydu.

Tüm vücudu titriyordu ve yemeği reddettiği için hiç bu kadar mutlu olmamıştı. Göğsündeki kordon, kendisi ve Theon arasına koyduğu boşluk yüzünden sarsılıyordu ve keşke kendi içine uzanıp o lanet şeyi çekip çıkarabilseydi.

"Nefes al, Tessa," diyordu Theon ve gözlerini açtığında ona doğru uzandığını gördü. İçgüdüsel olarak geri çekildi ve aralarındaki bağ onu şok etti. Vücudunda öyle bir sarsıntı geçti ki, inledi ve daha da içine kapandı.

"Tessa." Theon'un ses tonu, aracın yavaşlayıp durduğunu hissettiğinde bezginliğini ele veriyordu. Başka bir şey söylemedi, sadece ona baktı.

Luka, ön koltukta dönerek ona doğru dönerken, "Ailesiyle mümkün olduğunca düzgün bir şekilde tanışmak en iyisi," dedi. Gözlerinde Theon'un ona attığı aynı acıyan bakış vardı. "Onları giydiğin kıyafetlerle karşılasan, toplantı gereğinden fazla uzar ve daha fazla acı çekersin."

Sessizliğini bir kabul olarak algılamış gibiydiler ve ikisi de araçtan indiler. Luka ona yardım ederken Theon arkadan kabul edilebilir sayılan kıyafetleri almaya gitti.

"Benim bedenimde nasıl kıyafet bulabiliyorsun? Theon beni oyukta bulana kadar kim olduğumu bile bilmiyordu," dedi Luka'ya, onu sabit tutarken.

Luka, kadının sorusuna şaşırmış gibiydi ama yüzündeki tepkiyi hemen sildi. "Theon seni ilk tonik dozu için odaya götürdüğünde, Theon'un bana verdiği listeden senin için bir şeyler almaya gittim," diye açıkladı Luka.

"Ah."

Bu, onunla daha o gece tanışmışken beden ölçülerini nasıl bildiğini hâlâ açıklamıyordu. Ayrıca Luka'nın tüm bunlara nasıl uyduğunu anlamaya çalışıyordu. Hükümdar aileden biri değildi ama belli ki onlara yakındı. Bir nevi kuzen miydi? Theon'u gezdirip onun işlerini halledecek kadar güçsüz bir Arius Mirası mıydı? Ama Theon onun fikrine değer veriyor gibiydi ve Tessa'yla tanıştığından beri biraz nazik davranmasına rağmen, onda sessiz bir yoğunluk vardı.

Luka, onu aracın etrafından dolaştırarak Theon'a götürdü. Elinde kıyafetler vardı ve Luka'ya yardım edebilmesi için uzattı. Yol boyunca çeşitli ürün ve hizmetlerin reklamını yapan bir dizi binaya doğru yavaşça ilerlediler. Tessa, araçtan inmenin keyfini çıkarırken aklına başka bir düşünce geldi.

"Ailen de ziyafetteydi."

Theon ona baktı. "Evet, öyleydiler."

"Öyleyse nasıl geri döndüler? Bizden çok daha erken dönmüş olamazlardı."

"Babam onları gölge gibi yürüyerek Arius Evi'ne geri götürdü."

"Gölge yürüyüşü mü?"

"En iyi açıklaması kişisel portalı," diye yanıtladı Theon. "Bu, yalnızca Kaynağından yararlanarak yapabildiği bir şey ve epey güç gerektirdiği için sık sık yapmıyor."

"Ve sen... Bunu başarabilecek misin? Benden ilham aldığında?" diye sordu Tessa.

Theon tekrar ona baktı. "Evet. Tüm İşaretler'e sahip olup bağ tamamlandığında, Arius'un tüm yeteneklerine erişebileceğim. Sık sık değil ve sadece kısa süreliğine. Diğer yeteneklere erişmek için hem Miras'ı hem de Kaynak'ı tüketmek gerekiyor."

Tessa, bunlara ne diyeceğini bilemeyerek sessizliğe gömüldü. Hükümdar soyundan gelenlerin böyle bir şey yapabileceğini bilmiyordu. Miras'a, damarlarında dolaşan en güçlü soydan gelen bir gücün bahşedildiği öğretilmişti. Hükümdar ailelere iki veya üç hediye verilmişti, ama hepsine erişebileceklerini bilmiyordu. Bu...

Tessa bunun ne olduğunu anlatacak kelime bulamadı.

Theon ve Luka, onu küçük dükkanlar arasında küçük bir giyim butiğine götürdüler. Sade ve zarıftı, Tessa'nın beklediğinden hiç farklı değildi ve Theon, tezgahın arkasındaki Peri'yi tanıyor gibiydi. Ona eğildi ve Theon prova odalarından birini kullanmak istediğinde, "Elbette, Lordum," diye cevap verdi.

Theon, Luka'nın kıyafetlerini alıp onu bir odaya götürdü ve kapı arkasından kapandı. Onunla buraya gelmesi konusunda tartışması gerekirdi ama bunun boşuna olacağını biliyordu. Luka, ona yardım etmekte ısrar edecekti ve bunu tek başına yapmasının çok uzun süreceğini biliyordu.

Giysi paketini küçük bir sandalyeye bıraktı ve sweatshirt'ünü, tişörtünü ve eşofman altını çıkarmasına yardım etti. Ateşin ürpertisiyle titreyerek, üzerinde sadece iç çamaşırlarıyla dururken, Theon dönüp bir elbise aldı. Tessa bu sefer hafif iniltisini tutamadı. Koyu ametist rengindeydi ve açıkça vücuda oturuyordu. Her yerinde narin gümüş

boncuklar vardı. Derin yakasından bolca teninin sergileneceğini anlayabiliyordu.

Theon öne çıktı ve Tessa irkildi.

"Rahatsız olacağını biliyorum Tessa, ama sadece kısa bir süreliğine. İlk fırsatta çıkarabilirsin."

Elbisenin içine girebilmesi için çömeldi, kumaşı bacaklarından yukarı ve kalçalarına doğru hareket ettirirken dilini ısırdı. Sırtı ona dönük olacak şekilde nazikçe çevirdi ve kadın sutyenini çıkardı, hareketler sırasında burnundan nefes alıp dışlarının arasından verdi. Elbise tamamen giyildiğinde, fermuarı çekerken parmaklarının omurgasında gezdirmesi, kadının zevkten mırıldanmasına neden oldu ve kadın, ona doğru geri adım atma, onu kendine bastırıldığını hissetme dürtüsüne karşı koydu.

Theon onu bir kez daha duvara asılı aynaya doğru çevirdi. Elbisenin güzel olduğunu kabul etmeliydi. Şu anda üzerinde cam kırıkları varmış gibi hissetmese bile, aslında beğendiğini söyleyebilirdi. Aynada Theon'un bakışlarıyla karşılaştı ve gözlerinin karanlık, gözbebeklerinin büyüdüğünü gördü. Bacaklarına kadar inmeden önce derin yakasında oyalandılar. Elbise dizlerinin hemen üzerinde bitiyordu ve kendini fazlasıyla açıkta hissediyordu. Daha önce hiç böyle bir şey giymemişti.

Sonunda gözlerini tekrar onun gözlerine çevirdiğinde, sesi kalınlaşmıştı: "Muhteşemsin, Tessa." Elleri hâlâ onu döndürmek için yerleştirdiği belindeydi ve şimdi birkaç santim aşağı, kalçalarına doğru kayıyorlardı. Başparmakları kalçasının üst kısmında geziniyordu. "Tek kelimeyle muhteşem."

Aynadaki gözleri kısıldı. "Lağım faresi gibi görünüyorum Theon," diye cevapladı, cansız ve dağınık saçlarına ve yorgun gözlerine dikkat ederek.

"Hayır, güzelim," dedi başını sallayarak. "Kurtuluş ve günahın bir arada olduğu bir şeye benziyorsun."

Tessa yanaklarının kızardığını hissetti ve bakışlarını ondan ayırarak yere baktı. "Bana bir fırça getirebilir misin?"

Toka? Sa tokası? Bir Lord ve Leydi'yi karşılarken en azından biraz olsun düzgün görünebilmem için bir şeyler?"

Theon başını salladı ve Luka tek sandalyeye oturmak için hareket ettiğinde kapıya gidip Luka ile alçak sesle konuştu. Geri döndüğünde, bir kez daha önünde çömeldi ve parmak arası terlikleri aldı. "Oraya vardığımızda uygun ayakkabılar giymen gerekecek, ama şimdilik bunları tekrar giyebilirsin."

"En azından çorap yok," diye mırıldandı kendi kendine.

"oraplara karşı olan isteksizliğin sadece şu anki hislerinden mi kaynaklanıyor?" diye sordu ve diğerk parmak arası terliğı giydi.

"Hayır. Yani, şu anki en büyük sorun bu, evet. Ama genel olarak çorap giymeyi sevmiyorum. Ayaklarımda bıraktığı hissi sevmiyorum. Sadece... iğrenç."

Ellerini yavaşça dizlerinin üzerine koyarak ona baktı. "oraplar iğrenç mi?" diye sordu, sesinde eğlenceli bir ton vardı.

"Elbette giyiyorum ama mümkün olan en kısa sürede çıkarıyorum. Ayakkabıları pek sevmiyorum. Yalınayak olmayı tercih ediyorum."

"oraplar kötü. Açken zor oluyorsun. Başka ne bilmem gerekiyor?" diye sordu, uzanıp bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırırken.

Soruyu sorarken bakışları onunkiyle buluştu, eli yanağında oyalandı. "Ben senin kurtuluşun ya da günahın değilim. Senin hiçbir şeyin değilim."

Sözleri karşısında yüz hatları sertleşti ve çenesi kasıldı. "İkimiz de bunun doğru olmadığını biliyoruz Tessa," dedi sonunda, başparmağını alt dudağında gezdirerek. Sonra sağ elini uzatıp dudaklarına götürdü ve oradaki İşaret'e bastırdı. Ağzının teninde hissettiğı hisle nefesi kesildi. Başparmağını İşaret'te gezdirdi, bir an inceledikten sonra gözlerini tekrar onun gözlerine çevirdi ve, "İstedüğün kadar savaşabilirsin ama sen bana ait olacaksın. Her bir paranla." dedi.

Kapı çalınca ayağa kalkıp kapıyı açtı. Luka ona küçük bir fırça ve tokalar uzattı. Saçlarını hızla fırçalayıp ensesinde hızlı ve basit bir topuz yaptı. Theon kollarını kavuşturmuş, duvara yaslanmış, izleyip beklerken, birkaç tokayla sabitledi. İşini bitirdiğinde, Theon onu Seçim Töreni'nde giydiği gibi siyah bir takım elbise giymiş olan Luka'ya verdi. Theon üstünü değiştirirken, Luka onu küçük bir banyoya götürdü ve orada hızla dişlerini fırçalayıp kişisel ihtiyaçlarını karşıladı.

Theon, şık kıyafetleriyle soyunma odasından çıkarken, banyodan çıktı ve onu tekrar araca bindirdiler. Battaniyeyi üzerine örttü, vücut ısını onay vermek için onu yanına çekti ve bağ onu daha fazlasını almaya, daha fazlasına dokunmaya, daha fazlasını istemeye teşvik ederken derin bir nefes verdi.

Tessa gergin olması gerektiğini biliyordu. Theon ve Luka, Arius Lordu'nu yeterince korkutucu gösteriyordu ve Theon'un babasını Seçim'de görmüştü. Her türlü endişe ve kaygıyı hissediyor olmalıydı, ama şu anda bitkinlikten başka bir şey hissettiğini söyleyemezdi. Tüm çabalarına rağmen, ruhuna tanıdık bir uyuşukluk çöküyordu.

Arius Evi'ne giden yol harikaydı. Alacakaranlık çökmüştü, güneş alçalmış ve neredeyse dağların arkasına saklanmıştı. Luka, sanki bir tünele girmiş gibi sık ağaçlarla çevrili bir yola saptığında, Theon eğilip bir önceki gece giydiği siyah topuklu ayakkabılarını kaptı. Tessa'nın ayakları sadece onlara bakmakla bile acıyordu.

Theon, parmak arası terliklerini çıkarmasına yardım etti, sonra elini yanağına götürdü. "Söz verilmedikçe konuşma, Tessa. Peri geleneği gereği Lordlar ve Leydiler'in önünde diz çökmeni bekleyecek, ama buna gerek yok. Zaten yeterince rahatsızsın. Anlıyor musun?"

"BENCE..."

Hükümdar bir Lord'un huzuruna çıkarken diz çökmemek inanılmaz derecede saygısızlık olarak görülecektir.

"Onun önünde benimle kavga etmeyin, beni itmeyin ve soru sormayın" diye devam etti.

Yüz hatları gergin ve kaygılı, bakışları sert ve aceleciydi.

"Anlıyorum," diye cevapladı sonunda. Ne de olsa onun Efendisi'ydi. Ne demişti? Ona herkesten çok itaat etti.

"İyi kız," diye mırıldandı, öne eğilip alnına yumuşak bir öpücük kondururken.

Tessa ondan uzaklaşıp karşıdaki kapıya doğru kaydı ve pencereden dışarı baktığında tam zamanında Arius Evi'ni gördü. Devasaydı. Tamamen gri ve siyah taştan yapılmış olan ev, çevredeki dağların arasında bile yükseliyordu. En az dört katlıydı, bazı yerlerde daha da yüksekti. Batı ve doğu taraflarında kuleler daha da yükseliyordu. Evin uzunluğu dağlar arasında kıvrılıp bükülüyor, bu da ne kadar büyük bir alanı kapladığını görmeyi imkansız kılıyordu. Taş kemerler evin çeşitli kanatlarına uzanıyordu ve Tessa, bazıları Peri, bazıları ölümlü olmak üzere çok sayıda çalışanın görevlerini yerine getirdiğini gördü.

"Bir şatoda yaşıyorsun," dedi Tessa ciddi bir tavırla. Araç, büyük çift giriş kapısına çıkan merdivenlerin önünde durdu.

"Bu bir kale değil," diye cevapladı Theon.

"Kuleleri var Theon. Bir kale," dedi başını eğerek kocaman eve tekrar baktı. "Sen de burada mı yaşıyorsun Luka?"

"Aslında evet," diye cevapladı. "Bir saat kadar uzakta daha küçük bir arazim var ama nadiren oraya gidiyorum."

"Hmm," diye mırıldandı Tessa, evin çift kanatlı kapıları açılıp ön merdivenlerden iki kişinin ağır adımlarla indiği anda. Onları hemen tanıdı. Valter, tıpkı Seçim'e baktığı gibi baktı. Gür siyah saçları yüzünden geriye doğru taranmıştı ve kusursuz bir takım elbise ve kravat giymişti. Karısını ön merdivenlerden aşağı indirirken dudakları kinci bir sırıtişla kıvrılmıştı.

Koluna yapıştı ve tam bir Leydi gibi görünüyordu. Dün geceki elbisesindeki kadar dekolteli, lavanta rengi bir elbise giymişti. Koyu kızıl saçları omuzlarına dökülüyordu ama

Tessa, boynundaki devasa elmas kolyeyle uyumlu, kulaklarını süsleyen iri elmasları fark etti.

"Gel Tessa," dedi Theon. Araçtan indiğini fark etmemişti. Luka da öyle. Adamın inmesine yardım etmesine izin verdi ve adam onu nazikçe ayaklarının üzerine bıraktı, zayıf bacaklarının topuklarında denge bulmasını sağladı. "İyi misin, güzelim?"

"Elimden geldiğince," diye mırıldandı. Adam kolunu sıkıca beline doladı ve onu öne doğru götürdü. Merdivenlerin başında ailesiyle buluştular.

"Baba," dedi Theon, belinde bir fiyonkla. Luka'nın da aynısını yaptığını göz ucuyla gördü.

Tanrım. Gerçekten diz çökmesi gerekiyordu.

"Anne," diye ekledi Theon başını sallayarak. "Umarım eve dönüş yolculuğunuz sorunsuz geçmiştir?"

"Gerçekten de öyleydiler," dedi Valter, sesi kalın ve buyurgandı. Koyu ela gözleri Tessa'ya dikilmişti ve Tessa bakışlarını yere indirdi. "Kaynağına görgü kuralları öğretilmemiş miydi Theon?"

"Ona görgü kuralları öğretildi ve şu anda diz çökmesi gerektiğini biliyor," diye yanıtladı Theon, parmaklarını beline koyup acı verici bir şekilde tenine sürterek. "İlk Mark'tan sonra oldukça hasta ve çok acı çekiyor. Rahatsızlığını en aza indirmek için diz çökmemesini emrettim."

"Öyle mi?" diye sordu Valter. "Ya ona yine de diz çökmesini emredersem?"

"Onu büyüledim, Peder." Tessa, yalana tepki vermemek için kendini zor tuttu. "O benim Kaynağım ve şimdi onun içinden akan da benim büyüm, bu büyüü kendi isteklerinizle aşmaya çalışmanız zalimlik olur."

"Öyle olurdu," dedi Valter ve ses tonu tüylerini diken diken etti. "Sanırım seçim senin o zaman."

Bir anlık gergin sessizliğin ardından Theon, sıkıldığı dişlerinin arasından "Diz çök, Tessa." dedi. Elbisesi bacaklarından yukarı doğru sıyrılarak olabildiğince çabuk diz çöktü. "Yeterli mi?"

"O zaman tanışalım," diye cevap verdi Valter.

Theon, onu öne doğru itmeden önce, sert ve sarsıcı hareketleriyle ayağa kalkmasına yardım etti. "Baba. Anne. Bu Kaynağım Tessalyn Ausra. Tessa, Arius Lordu Valter St. Orcas ve annem Cressida."

Valter öne çıkıp Tessa'nın sağ eline uzandı ve İşaret'i incelemek için kaldırdı. Cressida ise, "En azından doğal bir güzelliğin var canım. Saçının ve yüzünün dağınıklığı bu güzelliği gölgeliyor. Gerçekten mi Theon? Onu biraz olsun düzgün gösteremedin mi?" dedi.

Tessa, Theon'un sözleri karşısında yanaklarının kızardığını hissetti, ama Theon'un bir cevap vermesine fırsat kalmadan Valter elini indirip geri çekildi. Bakışları yavaşça onun üzerinde gezindi ve Tessa, Tanrı'dan ürkmemek için kendini zor tuttu.

"İtiraf etmeliyim ki, çok güzel, evlat. Annen haklı. Doğuştan muhteşem," dedi sonunda ve Tessa bir tür sınavdan geçtiğini hissetti. "Tavsiyemi dinleyip çekici birini seçmene sevindim. Kısmen inadına erkek bir Kaynak seçmeni bekliyordum." Valter kendi sözlerine kıkırdayarak karısının yanına döndü. Gözlerini bir an bile Tessa'dan ayırmadı.

"Çok güzel," dedi Theon sertçe. "Onu seçmemin sebebi güzelliği değil ve ikinizin de çok iyi bildiği gibi, dün gece ilk Mark'ını aldı. Şu anda karşınızda durması, saçını ve yüzünü yaptırması bile şu anda ondan beklenenden fazla gibi görünüyor."

Tessa birden Theon'un neden onu seçtiğine dair hiçbir fikri olmadığını fark etti. Hiç sormayı düşünmemişti ama şimdi konu açılınca meraklandı. O girintide onda ne görmüştü de adını anmıştı? Diğer tüm müsait Periler arasından neden onu seçmişti?

"Umarım onu seçmenizin tek nedeni görünüşü değildir ama yanınızda güzel bir manzara ve yatağınızı sıcak tutmanın da bir zararı olmaz," diye yanıtladı Valter omuz silkerek.

Tessa yüzünün bir kez daha kızardığını hissetti, ama bambaşka bir sebepten. Kaynaklar ve Efendilerinin bu bağın bir sonucu olarak sık sık yakın ilişkiler yaşadıklarını biliyordu, peki Theon ondan bunu bekler miydi? Ne düşünüyordu? Elbette beklerdi. Legacy onların istediğini almıştı ve o da onu çoktan kendisine ait görüyordu. Bu, ondan aldığı şeylerden sadece biriydi.

Valter, arkasında görev bilinciyle duran Kaynağına omzunun üzerinden baktı. Tessa, Lord ve Leydi ile o kadar meşguldü ki, Perileri bile fark etmemişti. Gözleri yere çevrilmiş, elleri Seçim'de olduğu gibi önünde kenetlenmişti, ama Tessa bu açıdan bile onun güzel olduğunu anlayabiliyordu. Siyah İşaretleri ellerinin üstünde canlı bir şekilde göze çarpıyordu. Kadının kızıl-kahverengi saçları sırtından aşağı dökülüyordu. Zeytin yeşili teniyle güzel bir tezat oluşturunuyordu. Cressida'nınki gibi, kalbinin üzerindeki İşaret'i mükemmel bir şekilde gösteren, dar kesim lacivert bir elbise giymişti ve Tessa, kadın saçlarını kaldırırsa, ensesinde de bir İşaret olacağını biliyordu.

"Eviana, buraya gel," diye seslendi Valter ve Peri başını kaldırıp parlak turkuaz gözlerini doğrudan Efendisine dikti. Yanına bir adım attı ve Valter kolunu beline dolayarak onu kendine çekti. Kadın hemen ona döndü ve eli göğsüne gitti.

"Evet, efendim?"

"Theon'un Kaynağı'yla tanış, Tessalyn," dedi ve Theon'a doğru başını salladı.

Eviana, Tessa'nın bakışlarıyla karşılaştı ve gözlerinden bir acıma ifadesi geçti, ardından kayıtsızlığa dönüştü. Görev bilinciyle, "Memnuniyetle," diye yanıtladı ve dikkatini tekrar Valter'e çevirdi. Lord'un eli kalçasından kışına kaydı ve Theon'la konuşmaya devam ederken orada kaldı.

"İstersen onu hâlâ baraj olarak kiralayabilirsin, eminim. Biraz da para kazanırsın," dedi Valter umursamazca ve Tessa başını Theon'a doğru çevirdi.

Bu ne anlama geliyordu? Onu borç mu vermeliydim?

Theon onu sırtına doğru çekti, neredeyse göğüs kafesine bastıracaktı. Acı dolu bir çığlık attı.

"Bu asla bir seçenek olmayacak. Asla," diye tısladı Theon.

Valter boğazından derin bir kıkırdama kopardı. "Şaşırmadım. Arius kanı bizi her zaman sahip olduklarımıza karşı çok sahiplenici yapmıştır. Bu sadece bir öneriydi. Özellikle uzaktan yakından gücü varsa, yüz hatlarına bakılırsa, muhtemelen öyle olurdu. Tabii eğlence sektöründe zaman geçirdikten sonra."

"Sanırım bunu asla öğrenemeyeceğiz," diye cevapladı Theon, sesi tehlikeli derecede sakindi.

Valter, oğluna bilmiş bilmiş gülümsedi. "Ancak, tıpkı bu hanenin diğer üyeleri gibi, onun da Arius Krallığı'na katkıda bulunması bekleniyor."

"Kaynak olarak onun katkısının yeterli olacağından eminim."

Tessa, baba ve oğul arasında konuşulanları takip etmeye çalışıyordu ama konsantrasyonu bayılmamaya odaklanmıştı. Ayakkabılarının içinde bacakları titriyor, başı zonkluyordu. Theon'a karşı üşümesine ve şiddetle titrememeye çalışmasına rağmen, alnında ter damlalarının biriktiğini ve ensesinden aşağı doğru kaydığını hissedebiliyordu. Görüş alanının kenarlarında siyah noktalar belirliyordu ve herhangi bir tanrının bu sefaletle bir an önce son vermesi için yalvarıyordu.

"Theon, canım," diye araya girdi Cressida, "Eşyalarının geri kalanı doğu kanadındaki Kaynak süitine taşındı ve Penelope bu sabah dışarı çıkıp yeni güzelliğin için istediğin her şeyi topladı." Zümrüt yeşili gözleri Luka'ya kaydı. "Odaların da o kanada taşındı, Luka. Senin de böyle bir isteğin olacağını sanıyordum, değil mi?"

"Öyleydi. Teşekkür ederim Leydi Cressida," diye cevapladı Luka hafifçe eğilerek.

"Mükemmel," diye araya girdi Theon. "Burada işimiz bittiyse, Tessa'yı oraya götürüp dinlendireceğim."

Tanrıya şükür, diye düşündü Tessa, doğu kanadının ne kadar uzakta olduğunu merak ederek.

"Seni çalışma odamda görmem gerek Theon," dedi Valter, Eviana'yı da yanına alarak arkasını dönmeye başlarken. Cressida, gösteri bittiğine göre kocasının kolunu bıraktı, görünüşe göre artık gitmesine izin vermekten memnundu.

"Tessa'yı yerleştirdikten sonra geleceğim," diye cevapladı Theon, kendisi de arkasını dönmeye başlayarak.

"Şimdi, Theon."

Theon donakaldı. "Daha dün gece İşaretlendi, Peder. Aramızdaki bağın hâlâ güçlendiğini ve ikimizin de uyum sağladığını biliyorsun. Şu anda onunla kalmayı tercih ederim."

Valter, omzunun üzerinden sırtıarak baktı. "İşaretleri iyi hatırlıyorum oğlum. Onu da getir ya da Luka'ya ver. Bağınızı güçlendirmek için dönene kadar ona bakabileceğinden eminim. Konuşmamız uzun sürmeyecek." Valter, cevap beklemeden basamakları çıkıyordu, Eviana da onu takip ederek eve girdi.

"Onu bekletme canım," dedi Cressida, uzanıp Theon'un kravatını düzelttikten sonra dönüp o da merdivenleri çıktı.

Luka çoktan Tessa'nın yanına doğru ilerliyordu. "Onu yakaladım Theon. Git ve ne istediğine bak."

Theon ona baktı, elini alnında gezdirip ıslaklığı sildi ve ardından Luka'ya döndü. "Koruma altındakiler seni tanıyacaktır. Kıyafetlerini değiştirmesine yardım et. İhtiyacı olan her şey süitte olmalı. Orada olmayan bir şeyle karşılaşırsan, bir liste yap. Pen'i sabah göndereceğim."

"Anladım Theon. Cressida haklı. Onu bekletmek istemezsin," diye yanıtladı Luka.

"En kısa sürede döneceğim Tessa," dedi ve çenesini kaldırıp bakışlarını yakaladı. "Dinlen."

"İyiyim Theon," diye iç çekti. "Tek yapmam gereken oturup şu elbiseyi çıkarmak."

Theon, Luka'nın yanına oturmasına izin verdi ve Luka onu anında kollarına aldı. Theon ayakkabıları ayaklarından çıkarırken Tessa rahat bir nefes aldı ve Luka topukları parmaklarına geçirdi. Theon gergin bir gülümsemeyle dönüp merdivenlerden çıkarken Luka da araba yolunda yürümeye başladı.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu Tessa şaşkınlıkla.

"Doğu kanadına daha hızlı bir yol," diye yanıtladı Luka. "Ana evden de geçebiliriz ama sonu gelmeyen koridorlar ve merdivenler var. O kemerden doğrudan doğu kanadına açılan bir kapı var."

Tessa, görüş alanını takip ederek, söz konusu kemeri oluşturan kömür taşlarını fark etti. Taşlara gümüş ejderhalar işlenmişti. Arius'un ejderhalarla özellikle yakın olduğu söylenirdi. Cesaret ve savaş tanrısı Sargon'un da bir ejderhaya dönüşebildiği söylenirdi. Tanrıların bu dünyadan ayrılmasının üzerinden binlerce yıl geçtiği için, neyin gerçek neyin efsane olduğunu bilmiyordu.

"Beni taşıdığın için teşekkür ederim," dedi Tessa yumuşak bir sesle, başını Luka'nın omzuna yaslayarak.

"Bu durumda buna katlanmak zorunda kalmana üzıldüm Tessa," diye yanıtladı. "Ama Valter bir şey istediğinde reddedecek bir erkek değil."

"Valter her şeyi talep eden bir erkek gibi görünmüyor."

"Aslında."

Kemerli geçidin altından geçip merdiven boşluğuna açılan bir yan kapıdan geçtiler. Luka merdivenleri çıkmaya başladığında Tessa, "Theon beni neden seçtiği konusunda babasına yalan mı söylüyordu?" diye sordu.

Luka ona baktı. "Görünüşünün bunun bir parçası olduğunu düşünmediğimi söylesem yalan söylemiş olurum Tessa, ama tek sebebin bu olmadığını biliyorum."

"Peki diğer nedenler nelerdi?"

"Kaynağında aradığı birkaç şey vardı. Şahsen, daha iyi seçenekler olduğunu düşünüyorum, ama seninle o köşede konuştuğunda neredeyse anında kararını vermişti."

"Sanki pazardan bir şey seçiyormuş gibi konuşuyorsun. 'Bence daha iyi seçenekler vardı,'" diye taklit etti.

Luka ona kuru bir bakış attı. "O ağzın, daha iyi seçenekler olduğuna inanmamın sebeplerinden biri, küçüğüm."

Tessa, kapıyı iterek açarken ona dik dik baktı. İçeri girmelerine izin verirken, korumaların tenine sürtündüğünü hissetti. Sonra Tessa, önündeki gösterişli odaya şaşkınlıkla bakakaldı. Burası bir süit değildi. Bir daireydi, hem de küçük bir daire değildi.

Önünde bir oturma odası vardı. Sağında, üzerinde büyük bir televizyon bulunan kapalı bir şöminenin karşısında büyük bir kanepa, iki koltuk ve alçak bir masa vardı. Mobilyaların sağında bir bardo masası, duvarda ise bir dart tahtası vardı. Şöminenin yanında kapalı bir kapı vardı. Solda, dışarıdaki her şeye bakan bir cumbalı pencereye yerleştirilmiş bir köşe vardı. Pencerenin bir tarafında, köşede görünürde fazladan bir alan olmayan büyük bir kitaplık vardı. Diğer tarafta ise, kağıt ve kitap yığınlarıyla özenle düzenlenmiş bir masa vardı.

Solunda altı kişilik oturma yeri olan bir yemek masası ve arkasındaki duvar boyunca uzanan tam donanımlı bir mutfak vardı. Ortasında iki tabureli küçük bir ada ve kiler olduğunu tahmin ettiği bir kapıya açılan bir kapı vardı.

Tam karşısında başka bir kapı daha vardı. Theon'un yatak odası olmalıydı. Tüm alan, siyah, gri ve gümüşün farklı tonlarında metal, taş ve opak cam karışımıyla dekore edilmişti. Ahşap zeminin çeşitli yerlerinde zevkli halılar serilmişti.

Luka onu kapının hemen iç tarafındaki küçük bir banka oturttu. Adamın nazik olmaya çalıştığını anlayabiliyordu ama yine de bu hareket karşısında acı dolu bir tıslama sesi çıkardı. Takım elbisesinin ceketini ve kravatını çıkarıp bir askıya astı. Kollarını sıvamaya başlarken, "Pekala. Burası Theon'un süiti. Şu kapının arkasında küçük bir banyo var," dedi. Şöminenin yanındaki kapalı kapıyı işaret etti. "Mutfak

genellikle iyi donanımlıdır ama personelin henüz gelip gelmediğini bilmiyorum. Theon bir Kaynak edinip kendi odasını isteyene kadar burası misafir odalarından biriydi." Önlerindeki kapıyı işaret etti. "Orada Theon'un odası ve senin odan var."

Tessa bunun üzerine irkildi. "Odam burada mı? Onun süitinde mi?"

Luka bakışlarını ona çevirdi. "Sen onun Kaynağısın, Tessa. Neredeyse her an, özellikle de tüm İşaretler verildikten sonra, sana ulaşabilecek."

"Biliyorum. Sadece düşünmemiştim... Yani... Ben..."

Luka, onun önünde çömeldi. Adamı pek iyi tanı mıyordu ama "Her şey yoluna girecek Tessa. İyi olacaksın. Theon sana bakacak," derken kullandığı yumuşak tonla nadiren konuştuğunu hissediyordu.

Hiçbir şey söylemedi, sadece elini uzatıp saçındaki tokaları çekmeye başladı.

"Bunu beklemediğini biliyorum Tessa. Şu anda çok mutsuz olduğunu biliyorum ama burada olanları değiştiremezsin. Bunu biliyorsun, değil mi? Bu kaderle yaşamamanın bir yolunu bulmalısın." Safir gözleri, bir şey söylemesini bekleyerek onun gözlerini taradı.

"Yorgunum Luka, ve bu elbiseyi çıkarmak istiyorum," dedi sonunda.

Luka ayağa kalkmadan önce içini çekti. Ayağa kalkmasına yardım etti ve onu yatak odasına götürdü. Oturma odası kadar görkemliydi. Sağda gri çarşafli ve siyah yorganlı büyük bir yatak vardı. Yatağın üzerinde dört asil siyah atın büyük bir portresi asılıydı ve iki yanında komodinler vardı.

Arka duvar boyunca uzanan çift kanatlı kapılar balkona açılıyordu. Açık gri perdeler çekilmişti ama artık pek bir şey göremeyecek kadar karanlıktı. Tessa balkonda bir oturma alanı seçebiliyordu. Küçük bir kanep ve aralarında bir masa olan birkaç sandalye.

Solunda iki kapı vardı. Aralarındaki duvara yerleştirilmiş bir cam şömine daha vardı. Önünde iki sandalye ve küçük bir masa vardı. Luka onu birine götürdü ve koltuğa oturdu.

Soldaki kapıyı işaret ederek, "Banyo şurada," dedi. Sağdaki kapıyı işaret etti. "Odan şurada. Küçük ama bir yatağı, bir komodini ve sanırım küçük bir masası var. Senin odanla banyo arasında bir dolap ve giyinme odası var. Theon'un senin için sipariş ettiği tüm eşyalar orada olmalı."

Tessa başını salladı, başka bir şey yapamayacak kadar bunalmıştı. Hiçbir şey söylemeyince, bileğinden bir lastik bant çıkarıp saçlarını küçük bir atkuyruğu yaptı. "Hadi şu elbiseyi çıkaralım küçüğüm."

Onu sönmüş şöminenin önünde bırakıp banyoya girdi. Bir an sonra geri döndüğünde, elinde eşofman altı ve erkek termal tişörtü gibi görünen bir şey tutuyordu. "Tüm kıyafetlerin dar görünüyor, bu yüzden Theon'un tişörtlerinden birini senin için aldım," diye açıkladı. Tessa sadece başını salladı.

Luka ayağa kalkmasına yardım etti ve elinden geldiğince incelikle giyinmesine yardım etti. Adam elbiseyi bir yere götürürken, kadın yavaşça koltuğa oturdu. Tekrar ortaya çıktığında, bir kez daha önünde çömeldi. "Tessa, şu anda neye ihtiyacın olduğunu söyle bana. Dinlenmen mi gerekiyor? Yemek yemen mi?"

Tessa bacaklarını sandalyeye çekti, kollarını bacaklarının etrafına doladı ve çenesini bacaklarının üzerine koydu. "Sadece biraz yalnız kalmak istiyorum."

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Hâlâ uyum sağlama sürecindesin. Vücudun çok şey yaşıyor ve acı çekiyorsun-"

"Sadece birkaç dakika. Lütfen Luka," dedi sönmüş şöminenin camına bakarak.

Luka birkaç saniye sessiz kaldıktan sonra, "Tamam. Odalarım bu kanatta. Duş alıp üstümü değiştireceğim. On beş dakikaya dönerim. Bu oda korunuyor. Sadece seçilmiş birkaç kişi girebilir. Bu süitten çıkamazsın, Tessa. Anlıyor

musun? Valter koridorlarda tek başına dolaştığını öğrenirse, bu hiç kimse için iyi olmaz." dedi.

"Anlıyorum Luka. Gitme. Ben hallederim."

Adam, kadının sözlerinin üzerinde durdu. "Hemen döneceğim. Daha kolay olacak." Hâlâ bir şey söylemeyince, adamın uzaklaşan ayak seslerini duydu ve bir an sonra kapının kapandığını duydu.

Daha kolay olacak.

Peki ya sonunda kaderine razı olacak mıydı?

Belki Akropolis'e döndüklerinde her şey düzelirdi. En azından orada Dex'i, Oralia'yı ve diğerlerini görebilecekti. Zihnini meşgul edecek aktiviteleri olacaktı. Hiç boş durmayı sevmezdi ve yalnız kalmaktan nefret ederdi. Malikaneden sık sık ayrılmasının sebeplerinden biri de buydu. Belki de önümüzdeki birkaç ay içinde yeni bir normallik duygusu bulabilirdi.

Belki de Theon'la bir tür... ilişki kurmuştu. Babası, ilişkilerinin fiziksel olmasını beklediğini açıkça belirtmişti. Bu ilişki açıkça kendisi ve Eviana arasındaydı. Eviana, Valter'a aşık olmuş gibiydi. Bu sadece bir bağ mıydı? Yoksa Efendisi'ne gerçekten bu kadar mı değer vermeye başlamıştı?

Peki Valter, Arius Krallığı'na katkıda bulunmasının beklendiğini söylerken ne demek istemişti? Arius'un son derece gizli krallığı ve soyu hakkında pek bir şey bilinmiyordu, ama duydukları da pek iç açıcı değildi. Hükmettikleri karanlık ve gölgede yürüme yetenekleri dışında, onların yetenekleri hakkında pek bir fikri yoktu.

Tüm yönetici aileler gibi onlar da son derece zengindi, ancak bu kadar zenginliği nasıl biriktirdiklerini kimse bilmiyordu. Diğer krallıklar bir şekilde biliniyordu. Falein Krallığı, hizmetlerini diğer krallıklara kiralayan bilginler ve şifacıları. Anala Krallığı, tarım uzmanlarıydı ve diğer krallıkların kendi besin kaynaklarını yetiştirmelerine yardımcı oluyordu, elbette bir ücret karşılığında. Celeste Krallığı, aralarındaki barışı koruma görevlileriydi ve her beş yılda bir

Seçim'i planlamak ve gerçekleştirmekle görevliydi; tüm krallıklar bu görevi üstlendikleri için onlara yüklü miktarda ödeme yapıyordu. Serafina Krallığı, güzellik ve eğlence satan ve krallıkların kasaba ve şehirlerini tasarlayan sanatçılar ve mimarlardı. Achaz Krallığı ise yasayı uyguluyordu. Her krallığın kendi kuvvetleri ve savunmaları vardı, ancak Achaz Krallığı tüm krallıkların yerleşik yasalarını ve anlaşmalarını koruyor, yenilerini yaratıyor ve bunları çiğneyenleri yargılıyordu. Mirasçılar, kendi soylarının krallığının hükümdarı veya Leydisi tarafından onaylandığı takdirde, istedikleri krallıkta yaşayabilirlerdi.

Peki ya Arius Krallığı? Ozul Dağları'nda madenler vardı ama Tessa tam olarak ne kazdıklarını bilmiyordu. Aslında, Arius Krallığı hakkında fısıltıyla tekrar tekrar söylendiğini hatırlayabildiği tek şey, asla geçmek istemeyeceği bir krallık olduğuydu.

Ve şimdi birden kendini bunun bir parçası olarak buldu.

Soru üstüne soru yağıyordu. Belki de kendi kendine sessiz bir an geçirmek kötü bir fikirdi. Her şey onu çok bunaltmıştı. Çok fazla şey çok hızlı değişmişti. Her şeyi kavrayamıyordu. Çığlık atmak mı, ağlamak mı yoksa öfkelenmek mi istediğine karar veremiyordu.

Bir süre sonra kapının tekrar açıldığını duyduğunda, yerinden bile kıpırdamamıştı. Luka, onu hâlâ o sandalyede oturmuş, yanmayan şömineye bakarken buldu.

"Tessa," diye iç çekti, önünde durarak, "gel ve dinlen." Hareket etmediğini görünce, çekinerek uzanıp kollarını bacaklarından çözdü ve onu yavaşça ayağa kaldırdı. Aralarındaki bağ her geçen dakika daha da gerginleşiyordu ve Theon geri dönmüyordu. Tessa, artık içinde büyüyen acıya karşı dişlerini sıkıyordu. Luka onu Theon'un yatağına götürmeye çalıştı ama Theon direndi.

"Hayır, yatağında değil."

"Orada dinlenmeni tercih ederdi. Orası o odadakinden çok daha rahat," diye itiraz etti.

"Onun yatağında uyumayacağım Luka," diye tekrarladı, kolunu adamın elinden kurtarıp görünüşe göre yatak odası olan yere doğru yürürken. Kapıda durdu. Küçük odada pencere yoktu ve etrafına bakınca bile boğuluyormuş gibi hissediyordu. Odayı aydınlatan tek ışık, ana yatak odasından gelen ışıktı. Sağdaki duvara tek kişilik bir yatak yaslanmıştı, üzerinde ince bir battaniye vardı. Yatağın yanındaki küçük komodinin üzerinde küçük bir lamba vardı ve arka duvarda, yatağın ucundan ancak altmış santim uzaklıkta küçük bir çalışma masası duruyordu. Tessa, bakarsa dolabın bu küçük odadan dört kat daha büyük olduğundan emindi. En azından kapı yoktu. Bu, olduğundan daha büyük hissettiriyordu.

"Tessa," dedi Luka arkasından, bir eli beline dokunarak. "Gel, diğer yatakta uyu."

"Hayır," diye fısıldadı, bir şekilde bir ayağını diğerinin önüne koymayı başardı. İnce battaniyeyi geri çekti ve sert kumaşa bakıp yüzünü buruşturduktan sonra yatağa girip duvara dönük tarafına kıvrıldı. Battaniyeyi omzuna çekerek Luka'ya siktir gitmesini söyledi.

Ayak sesleri geri çekildi ve birkaç saniye sonra geri döndü, üzerine çok daha ağır, daha yumuşak bir battaniyenin örtüldüğünü hissetti.

Luka odadan çıkarken, "Theon bundan hoşlanmayacak," diye mırıldandı.

Theon'un ne umurundaydı ki? Bunu ona kendisi yapmıştı. İstedikini elde etmişti. Değerli Kaynağı'nı elde etmişti. Gücünü ve kudretini elde etmişti, bu ona acı çektirmek anlamına gelse bile. Sonra aklına, bunu tekrar yaşamak zorunda kalacağı geldi.

Ve yine.

Ve yine.

Her yeni İşaret'in böyle gerçekleşeceğini varsaymak zorundaydı. Peki ya ondan güç aldığında? Bu, İşaret'lerin verilmesi kadar acı verici mi olurdu? Ondan ne sıklıkla güç çekerdi?

Ona iyi olacağını söyleyip durdular.

Ona her şeyin yoluna gireceğini söyleyip duruyorlardı.
Ama onlar yalancıydılar.

THEON

Theon, Tessa'dan bu kadar uzakta olmanın verdiği huzursuzlukla derin bir nefes verdi. Sonra kravatını düzeltip gömlek manşetlerini çekıştirdikten sonra, babasının çalışma odasının sağlam oniks kapısına vurmak için elini kaldırdı.

"Gir, Theon."

Çift giriş kapısının bir tarafını açıp içeri girdi. Bu çalışma odasını avucunun içi gibi biliyordu. Özel dersleri bittikten sonra, krallık ve tarihi hakkında sayısız saat geçirmek zorunda kaldığı yer burasıydı. Sekiz yaşında, kendisi için hiçbir anlam ifade etmeyen bitmek bilmeyen toplantılara katılmak zorunda kaldığı yer burasıydı. Bu krallığı ele geçirmek için yeterince çaba göstermediğı, yeterince hazırlıklı olmadığı, yeterince sorumluluk sahibi olmadığı konusunda kendisine nutuklar atılacağı yer burasıydı. Yine nasıl başarısız olduğu da burada anlatılacaktı. Babası, ikisinin arasında kimin daha güçlü olduğunu hatırlamasını sağlamak için buradaydı.

Babasının onun tüm planlarına uyacağını varsaydığı yer burasıydı.

Tessa'nın elementini ve büyüünün gücünü öğrendiklerinde her şey değışecekti. Kendi planlarıyla ilerleyebilirdi. Ancak şimdilik, hizaya gelmek zorundaydı.

Çalışma odasının duvarları koyu kahverengiydi ve Theon'un sadece burada bulunduğunu bildiğı kitaplarla dolu kitaplıklarla kaplıydı. Zemin sert ahşaptı ve kan kırmızısı halılar odanın karanlığını daha da artırıyordu. Pencerelelerin üzerine kırmızı perdeler çekilmişti. Normalde pencereler, mekandaki sayısız bitkiye güneş ışığı girmesi için sonuna kadar açıktı.

Babası masasının arkasında oturmuş, sandalyesine yaslanmış, kısık gözlerle Theon'u izliyordu. Eviana,

pencerenin altında, sol tarafındaki kabarık bir sandalyede kıvrılmış, avucunda açan ve kapanan küçük bir çiçekle oynuyordu. Her zaman yakında ve erişebileceği bir mesafedeydi. Delici turkuaz gözleri, gerektiğinde müdahale etmeye hazır bir şekilde babasının her hareketini takip ediyordu. Theon masanın önünde durdu ve babasının onu oturmaya davet etmesini bekledi.

O asla yapmadı.

"Söyle bakalım oğlum, bağ nasıl gidiyor?"

"Onu gördün, Peder," diye yanıtladı Theon, büyüstenin altında kayarken kendini hareketsiz kalmaya zorlayarak. "Vücudu uyum sağlarken zayıf, ama her şeyin olması gerektiği gibi gittiğinden eminim."

"İşareti çok güzeldi," diye düşündü Valter. "Eşit derecede çarpıcı bir kızda güzel bir işaret."

"Güzelliği defalarca kanıtlandı," dedi Theon sertçe.

Valter ona sırtıttı. "Öyle oldu. Peki sen bu bağa nasıl uyum sağlıyorsun? Belli ki sahiplenme duygusu çoktan yerleşmiş."

Theon alaycı bir söz söylemeyi yuttu. "Beklediğimden daha yoğun ama yine de uyum sağlayacağım."

"Bağ yerleştikçe yoğunluk ve ihtiyaç biraz azalıyor. Dürtülerini tatmin ediyor gibiydi. Bağ güçlendikçe yatağında da aynı şeyin olduğunu varsayabilirim," dedi Valter, öne eğilip masasındaki kağıtları karıştırırken. "Bu noktada kadın bir Kaynak ısrarı için bana teşekkür etmelisin."

Theon, yoruma cevap vermeyi reddederek dilini yanağına bastırdı. Bunun başlıca nedeni, babasının açıkça bahsettiği şekilde aynı yatağı paylaşmayacaklarını düşünmesiydi. Sonunda yan yana uyuyabilirlerdi, ama işler böyle giderse, yakın zamanda ona bu şekilde dokunmasına izin vermeyecekti. Ağrılarını dindirmek için, hele ki ona zevk vermek için dokunmasına dayanamıyordu.

Ama tanrılar aşkına, istiyordu. Bu sadece bir kurtuluş ihtiyacı da değildi. Kaynak bağı, onu sahiplenmek ve sadece tenindeki görünür işaretlerle değil, mümkün olan her şekilde

kendisine ait kılmak için ilkel bir ihtiyaç yaratıyordu. Onu dudaklarında tatmak istiyordu. Ateşinden ziyade, dokunuşuyla parmaklarının altında titrediğini hissetmek istiyordu. Derinlerde olmanın nasıl bir his olduğunu hissetmek istiyordu. Fanteziler yetmeyecekti. Tek bir İşaret'ten sonra bu kadar güçlü bir arzu varsa, iki İşaret'ten sonra nasıl olurdu? Tüm İşaret'leri aldıktan sonra?

"Kardeşinden haber aldın mı?" diye sordu Valter, Theon'u düşüncelerinden çekip çıkararak.

"Yapmalı mıydım?"

Babası, sandalyesine tekrar yaslanırken ona ifadesiz bir bakış attı ve işaret parmağıyla masaya birkaç kez vurdu. "Axel, sırf gösteriş olsun diye benden önce seninle iletişime geçirdi."

Theon omuz silkti, ellerini ceplerine sokup topuklarının üzerinde geriye doğru sallandı. "Axel gittiğinden beri ondan haber alamadım."

Babası sinirle homurdandı, parmağını tekrar şıklattı. "Luka ve Axel, Akropolis'e dönmenize birkaç hafta kaldı. Kaynak seçimini tamamladığınıza göre, size vereceğim diğer görevlerden bazılarında ilerleme kaydedebilirsiniz. Orada haftalar ve aylar geçirmek istemiyorum. Bu krallığa hizmet edecek Perileri seçme zamanı geldiğinde üçünüzün raporlarına güveneceğim," dedi Valter, tavrı tamamen iş odaklı bir hal alarak.

"Benimle bu kadar acilen konuşman gereken şey bu muydu?" diye sordu Theon. "Neden bekleyemedi? Tessa—"

"Kaynağınız bunun bekleyememesinin sebebi," diye araya girdi Valter, ayağa kalkıp masasının üzerinden eğilerek Theon'a baktı. "Kendimi açıkça ifade etmek istiyorum. Planlarımızın gerçekleşmesi için gereken her şeyi yapmanız bekleniyor, Kaynağınız da öyle. Ve eğer bu, uygun kişilerle bir anlaşma sağlanması için onu ödünç vermeniz gerektiği anlamına geliyorsa, bunu yapacaksınız."

Theon'un içini akkor bir öfke kapladı ve ne yaptığını anlamadan elinde karanlık birikti, ama babası daha hızlı ve

daha güçlüydü. Üstelik, kendisine tamamen bağlı bir Kaynağı vardı. Babasının elinden fırlayan, kendi gölgeleri gibi gölgeler boğazını ve kollarını sarıyordu. Güç onu bir kitaplığa fırlattı ve birkaç kitap savrulup yere düştü. Eviana, Theon'un göz açıp kapayıncaya kadar babasının yanına doğru hareket etmiş, en yakın bitkilerden uzanan sarmaşıklar babasının gölgelerinin yerini almıştı.

Valter ceketini çıkarıp Eviana'ya uzattı, yüzüne bile bakmadan. Buna gerek yoktu. Doğrudan zihnine konuşabilirdi. Yavaşça Theon'a doğru yürüdü ve hareket ederken kollarını sıvadı.

"Theon, o öfkeyi görmekten hoşlandığımı biliyorsun ama onu bana yöneltmemen gerektiğini biliyorsun," dedi babası sakince.

Theon'un yanına gelen yumruk, boğazına karanlık dolmadan önce bir küfür mırıldanmasına neden oldu ve hava akışı kesildi. Eviana'nın sarmaşıklarına karşı kendini zorladı, ama babasının kısıtlamaları güçlendiren büyüyle bir şey yapamayacak kadar kalındılar.

"O senin Kaynağın olabilir Theon, kızı sen kontrol ediyor olabilirsin ama ben seni kontrol ediyorum," diye hırladı Valter yüzüne. Theon'un parmağına, büyüünü geçersiz kılmakla kalmayıp aynı zamanda onu tüketecek siyah bir yüzük taktı. Bir Kaynak olmadan, haftalık Fae kanı dağıtımı olmadan rezervlerini bu kadar çabuk dolduramazdı ve İşaretleme ritüelinden zaten zayıflamıştı. Ama babası, tedariklerinin dağıtımını kontrol ediyordu ve bir noktayı kanıtlamak için bunu ondan saklıyordu.

Valter arkasını döndü, Theon'un boğazındaki gölgeleri kopardı ve babası masasına doğru yürürken onu nefes nefese bıraktı. Kollarını sıvayıp Eviana'dan ceketini aldı ve Theon nefes nefese kalırken ceketini giydi.

Valter masasından telefonunu alıp cebine koydu ve kapıya doğru yürüdü. Kapının kolunda durup, "Ah, tamam, anlaştık, bir dahaki sefere beklendiği gibi diz çökmezse, farklı bir sebepten ötürü önümde diz çökecek ve ikiniz için

de bir hatırlatma olarak izleyebilirsin," dedi. Gözleri Eviana'ya kaydı. "Onu önümüzdeki yarım saat bağlı tut, sonra gelip beni bul. Diz çökmekten bahsettiğim için, senin de diz çökmeni istiyorum."

"Evet, Lordum," diye cevapladı Eviana, emri duyduğunda başını eğerek.

"Tessa'ya gitmem gerek," diye çıkıştı Theon. Ondan zaten çok uzun süredir uzak kalmıştı. Babasının hizmetleri, Kaynak bağının şu anki gerginliğiyle kıyaslanamazdı.

Valter'in dudağında acımasız bir gülümseme belirdi. "Ah, biliyorum oğlum. O bağın şu anda senden ne talep ettiğini çok iyi biliyorum. Bunu senden beklenenlerin bir hatırlatıcısı olarak düşün. Belki ben de gidip küçük Kaynağının nasıl yerleştiğine bakarım. Dönene kadar ona iyi bak."

Babasının arkasından kapanan kapının yankılanan tıkırtısı, Theon'u öfkeyle haykırttı ve etrafını saran sarmaşıklara karşı direndi. Luka'nın yanında olduğunu ve onu koruyacağını bilmesine rağmen, kendisine ait olanı koruyamadığı için hâlâ öfkeliydi. Karanlığının teninin altında, ulaşamayacağı bir mesafede sürüklendiğini ve parmağındaki karanlık yüzük sayesinde yavaşça tükendiğini hissedebiliyordu. Eviana, sandalyesine geri dönüp kıvrılmadan önce elini kaldırıp büyüsunü daha da sıkılaştırdı. Theon, ondan yardım dilemenin tamamen boşuna olduğunu biliyordu. Efendisine asla itaatsizlik etmezdi. Edemezdi. Bir Kaynak'ın Efendisine itaatsizlik etmesi imkânsızdı.

Ya da öyle sanıyordu.

Babasıyla Eviana arasında her gün tanık olduğu ilişki, Theon'un bir Kaynak'ın sorgusuz sualsiz itaat ettiğine inanmasına neden olmuştu. Aradaki bağın böyle bir şey gerektirdiğine. Diğer Lord ve Leydileri Kaynaklarıyla birlikte gördüğü birkaç sefer, bu inancını daha da pekiştirmişti. Periler hemen itaat ediyor, dikkatli ve tamamen itaatkârdılar. Dahası, babası her zaman bu bağın Eviana'yı körü körüne itaat etmeye zorluyormuş gibi göstermişti. Onun arzularının gerçekten de onun arzuları haline geldiğini.

Eğer o istiyorsa, o da istiyordu. Theon'u esir tutmayı bitirdiğinde yanına gitmeyi hemen kabul eden Theon'un, durumun böyle olduğunu düşünmesi kaçınılmazdı.

Ama Tessa her fırsatta ona itaatsizlik etmişti. İtaat ettiği tek anlar, onu büyülemeye zorladığı veya kendisinden daha büyük bir tehdit hissettiği zamanlardı. Beklediği bu değildi. Anında bir bağ kurmayı ve onu memnun etme konusunda yoğun bir arzu duymayı beklemişti. Kendi planlarının çoğu, bir Kaynak'a sahip olmaya bağlıydı. Onun boyun eğmesini istiyordu ama aynı zamanda onun da kendisini istemesini istiyordu. Onun, yanına gelmesini talep etmek yerine, onu aramasını istiyordu.

Birkaç dakika sonra Eviana'ya, "Bağlara tamamen teslim olman ne kadar sürdü?" diye sordu.

Eviana soruyu duyunca başını yana eğdi, kızıl kahverengi saçları omzuna döküldü. "Kaynağın seni memnun etmiyor mu Theon?"

"Ben öyle demedim," diye cevapladı Theon sertçe. "Sadece bundan sonra olacaklara hazırlıklı olmak istiyorum."

Dudaklarında, kadının tam olarak ne istediğini bildiğini gösteren küçük bir gülümseme belirdi ve bu ne kadar da merak uyandırıcıydı? Başlangıçta bağa karşı mı savaşıyordu?

Sarmaşıkları sıktı, dikenler derisine battı ve yere kan damlaları düştü. "Bağ tamamen yerinde olsaydı, şu anda senin tarafına geçmek için savaşıyor olurdu. Bağ, bunu ondan talep ederdi."

Theon bunu biliyordu. Bu, Kaynak bağının Perilerin karanlıkta bırakıldığı bir yönüydü. Aslında Perilerin karanlıkta bırakıldığı birçok şeyden biriydi. Son İşaret, Theon'un ondan güç almasına izin verecek, ancak aynı zamanda onu her ne pahasına olursa olsun, canı pahasına da olsa savunmaya zorlayacaktı. Krallık Anlaşmaları nedeniyle krallıklar arasında nadiren çatışma olurdu. Kaynaklar nadiren müdahale ederdi, ancak her türlü tehdide karşı tepki verirlerdi. Theon, Tessa'yı paylaşmaktan bahsedildiğinde gücünü kullandığında Eviana'nın neden ayağa kalktığının sebebi buydu.

Theon, bunun Arius'un koruyucuları ile çeşitli tanrılar ve ilahlar arasında zaman zaman kurulan Koruyucu Bağı taklit etme girişimi olduğunu düşünüyordu. Küçükken Marks'a, onların ardındaki büyüye ve nasıl çalıştıklarına hayran kalmıştı. Okulunun son yıllarında, genellikle babasının canını sıkarak saatlerce onları araştırıp incelemişti. Babası, zamanını krallığın yollarını öğrenerek geçirmesinin daha iyi olacağını düşünüyordu. Daha doğrusu, krallığın kendi yollarını. Bu yüzden aralıksız dersler ve hatırlatmalar yapıyordu.

İşaretler ve işleyiş biçimleri, bu dünyanın var olduğu binlerce yıl boyunca değişmişti. Zinta soyundan gelen ve en güçlü yeteneklere sahip olanlar, doğru koşullar altında tanrıların kullandığı büyüü gerçekleştirebiliyordu. Kaynak İşaretleri, Miras'ın mümkün olduğunca güçlü kalmasını sağlamak için değiştirilip mükemmelleştirilmişti. İşaretler hakkında bulabildiği şeylerin çoğu teoriydi, ancak her şey göz önüne alındığında, bu Koruyucu Bağı bir şekilde dahil etme fikri yeterince ikna edici görünüyordu. Mesele şu ki, Theon'un Kaynak bağının bu yönüne ihtiyacı yoktu; bu da babasının canını sıkıyordu.

"Bağlantının ondan ne isteyeceğinin gayet farkındayım," diye sonunda çıkıştı.

Eviana yavaşça ona doğru ilerledi, o küçük gülümsemesi cilveli bir hal aldı. "Bağın çekimini hissediyor, direnmeye çalışsa bile. Onu sana doğru çekiyor. Sana çağırıyor. Dokunuşunu hissedene kadar durmayacak. Bu gece ona son iksir dozunu verdiğinde, ihtiyaç daha da güçlenecek. Her yeni İşaret, sana olan çekimi daha da yoğunlaştıracak. Sadece senin giderebileceğin bir susuzluk. Acısı dayanılmaz hale geliyor. Şu anda yaşadığı her acıdan daha kötü." Sarmaşıklar adamın boğazına dolandı ve ayak parmaklarının üzerinde yükselirken başını aşağı çekti. Şimdi ona çok yakındı, nefesi adamın dudaklarında dans ederken kaşları adaminkine değdi. "Seni arzulayacak. Seni arzulayacak. Seni

tüm varlığıyla isteyecek. Dirense bile, sonunda pes edecek. Hepimiz ediyoruz."

"Ona karşı koydun mu, Eviana?" diye alay etti Theon. "Dizlerinin üzerine çöküp penisini yutmayı mı seviyorsun, yoksa bağıın verdiği zevk, onu sevdiğine inanmanı mı sağlıyor?"

Gülümsemesi şeytani bir hal aldı. "Dikkat et küçük varis. Baban gibi değilsin. En azından henüz değil. Çok asil, çok erdemlisin," diye mırıldandı alaycı bir şekilde. Parmağını çenesinde gezdirdi ve Theon başını yana çevirmeye çalıştı ama lanet olası sarmaşıkları hâlâ boynundaydı. Başparmağı alt dudağında gezinirken, tekrar eğilip fısıldadı: "Onu aldığında, onun da seni sevdiğine inanmak isteyeceksin."

Bu sözlerle birlikte, dalları birbirinden ayrıldı ve adamın eli onu yakalamak için uzandığında, adamın elinden kurtuldu.

Dilini şaklatarak, "Şimdi, Theon, bana el kaldırsan baban ne derdi?" diye mırıldandı. Kapıya doğru yürürken durdu ve omzunun üzerinden geriye baktı. "Tessa'yı daha yakından tanımayı dört gözle bekliyorum. Babanın bizim için büyük planları var."

Theon cevap veremedi gitmişti, ama yine de onunla sözlü olarak daha fazla vakit kaybetmek istemiyordu. Aralarındaki bağıın gerginliği onu deli ediyordu. Dahası, bu lanet yüzüğü kendi üzerinden çıkaramıyordu. Kaynak bağı sadece çıldırmakla kalmıyor, aynı zamanda derisinin altına hapsolmuş büyüsü de çıldırıyordu.

Çeşitli koridorlardan ve merdivenlerden yukarı çıkarken Eviana'nın söylediklerini düşünmemeye çalıştı. Bir Kaynak edinme yaşına geldiğinde, odasının Kaynak süitinin bulunduğu doğu kanadına taşınmasını hemen talep etmişti. Babası, bu kanada taşınmasına izin vermeden önce Seçim'den hemen öncesini bekletmişti. Akropolis'e gitmek zorunda kalmadan önce tüm eşyalarını taşımaya bile vakti olmamıştı. Personel onu oraya yerleştirmeyi bitirmişti. Kanat, misafir kanadıydı ama başka bir Lord veya Leydi

burada yalnızca birkaç kez kalmıştı. Bu, bir süit istemekten çok, babasıyla aynı kanatta kalmak istemesiyle ilgiliydi.

Odanın etrafındaki koğuşlar, kapıyı iterek açtığında onu tanıdılar. Hareket ederken ceketini çıkardı. "Tessa mı? Luka mı?"

Ceketini yemek sandalyesinin üzerine fırlatıp kravatını hızla çıkardı. Gömleğinin düğmelerini açmaya başladı ve hızla odaya göz gezdirdiğinde odanın boş olduğunu gördü.

Yatak odasına geçtiğinde, Luka'yı sönük şöminenin önünde otururken buldu; parmaklarından bir kadeh içki sarkıyordu. Bulutlu gökyüzünün yıldızları gizlediği balkon kapısından dışarı bakıyordu.

"Nerede?" diye sordu Theon. Burada olduğunu biliyordu. İçindeki kordon, onun yakında olduğunu kesinlikle biliyordu. O kadar çok titriyordu ki, teni uğulduyormuş gibiydi. Son iki günün olaylarından sonra duş alıp temiz kıyafetler giymesi gerekiyordu ama önce onu görmesi gerekiyordu.

"Uyuyor," diye homurdandı Luka, Theon'a bakmaya bile tenezzül etmeden.

Theon son düğmeyi açarken yatağa döndü, gömleği açıldı. "Nerede?"

"Yatağında."

Theon başını ona doğru çevirdi. "Neden orada uyuyor ki?"

Luka gözlerini Theon'a çevirdi. "Çünkü senin yatağında uyumayı reddetti."

"Bu çok saçma. Bu yatak çok daha rahat," dedi Theon, bitişikteki küçük yatak odasına doğru yürürken. Kaynağının kim olacağını veya ne isteyeceğini bilmediği için henüz odaya bir şey yapılmasını talep etmemişti. Küçük bir odaydı ve Kaynağının orada çok zaman geçireceğini pek düşünmemişti. En azından hemen. Erkek bir Kaynak seçmiş olsa bile, aralarındaki bağın doğası gereği ilk birkaç gün yan yana yatmaları gerekeceğini tahmin ediyordu.

"Ona bunu söylemeye çalıştım ama o inatçıydı," diye cevapladı Luka, bardağını dudaklarına götürerek.

Theon, küçük odanın kapısında durdu, aralarındaki bağ ona uzanıyordu. Onları birbirine bağlayan bağı neredeyse fiziksel olarak görebildiğine yemin edebilirdi. Tessa, duvara dönük, bir battaniyenin altında kıvrılmış bir top gibiydi. Yanına vardığında parmaklarını yanağında gezdirerek ona doğru ilerledi. Bağ, içinde bir zevk dalgası yarattı ve yerleşirken iç çekti. Saçlarını birkaç kez okşadıktan sonra, onu kucaklayıp yatağına götürüp yanına tırmanma dürtüsüne karşı koydu.

Sonunda kendini yatak odasına geri dönmeye zorladığında Luka'ya "Nasıl?" diye sordu.

"Eh, kendini uykuya ağlayarak bıraktı," dedi Luka sert bir şekilde, Theon'a yaklaşmasını işaret ederek.

Theon elini uzattı ve Luka yüzüğü parmağından çıkardı. Aniden gelen özgürlükle karanlık ortaya çıkınca, içinde hafif bir ürperti hissetti ve bir anlığına öylece kaldı, teninde karanlık bir sis yayıldı.

"İşlenmesi zor bir durum ve buna hazırlıklı değildi. Duygusal olmasaydı daha çok endişelenirdim sanırım," dedi Theon diğer koltuğa yerleşirken. Sandalyelerin arasındaki masada duran içki şişesini gördü ve doğrudan şişeden bir yudum alıp başını arkaya yasladı.

Luka, "Bu iş ona göre değildi" dedi.

"Peki şimdi bu konuda ne yapmamı istiyorsun?" diye karşılık verdi Theon, gölgeleri dağılmaya başlarken. "Kaynağınla ikinci bir şansın yok. Bunu biliyorsun. Bir kere harekete geçtikten sonra, geri dönüş yok. Onu öldürmek istemediğin sürece."

Luka ona kayıtsız bir bakış attı ama cevap vermeye tenezzül etmedi. "Buna yaklaşımımızı değiştirmemiz gerekiyor. Stratejilerimizi ayarlamamız gerekiyor. Tanrım, neden başka birini seçemedin?"

"Siz aniden fikir değiştirdiğiniz için planlarımızı değiştirmiyoruz. O zaman ona yaşattığımız her şey boşa gider."

"Hayır. Hâlâ istediğimiz sonucu alabiliriz. Sadece stratejimizi yeniden düşünmemiz gerekiyor," diye itiraz etti Luka.

"Planları öylece değiştiremeyiz," diye alay etti Theon, küçük odaya doğru uzanan karanlığa bakarak.

"O kadın her şeyi değiştirdi Theon," dedi Luka, sesine öfke sızarak. Gözlerinin mavisini parlamaya başladı, göz bebekleri dikey yarıklara dönüştü. "Bunu göremiyorsan, çoktan sikildik demektir. İşaretlendikten sonra bu bağa karşı koyamamalı. Bunu biliyorsun. Axel şu anda dışarıda kışını yırtıyor ve sen burada bizi beceriyorsun."

"Sanki onu rastgele seçmişim gibi davranıyorsun," diye tısladı Theon. "Geriye kalan beş seçenekten biriydi."

"Sadece onu çıkarmayı reddettiğin için," diye karşılık verdi Luka. "Hem Axel hem de ben sana defalarca onun bu işin ehli olmadığını söyledik, ama yine de burada oturuyoruz. Çünkü sen kontrol edemiyorsun-"

"Yeter Luka," diye hırladı Theon, etraflarındaki gölgeler yoğunlaşıyor ve şimdi erkeğe doğru yaklaşıyordu.

Luka, içkisinden bir yudum daha almadan önce karanlığa sadece bir bakış attı. "Bu gece ondan başka bir şey almayı planlamıyorsan, gücünü kullanmayı bırakmalısın."

Luka bu konuda haklı olabilirdi ama bağ konusunda yanılıyordu. Her şey yoluna girecekti. Tessa yeni hayatına alışacaktı. Planları suya düşmemişti. Sadece bir anlığına raydan çıkmışlardı. Tessa dinlenecek, olanları sindirmek için biraz zaman tanıyacak ve sonra her şey yoluna girecekti.

Ve eğer öyle değilse, onu itmenin yollarını bulmuştu.

Luka, boşalmış bardağını sehpa üzerine bıraktı ve yerinden kalkıp diğer odaya gitti. Birkaç dakika sonra küçük bir deri çantayla geri döndü. "Bırakalım şu işi."

Theon başını salladı. "Önce duş alıp üstümü değiştireyim."

"Ben her şeyi hazırlayayım."

Theon hemen ortalığı temizleyip rahat bir pantolon ve siyah bir gömlek giydi. Soyunma odasından çıkmadan önce, Tessa için sipariş ettiği kıyafetleri hızlıca kontrol etti. Resmi kıyafetlerden günlük kıyafetlere kadar her duruma uygun bir şeyler vardı. Gömlekler, elbiseler, etekler, kazaklar ve aradaki her şey özenle asılmış ve pantolonlar, kot pantolonlar, taytlar ve iç çamaşırları çekmeceleri doldurmuştu. Düzinelerce uygun ayakkabı şimdi bir duvar boyunca bir ayakkabı rafında sergileniyordu. Bir de mücevher standı getirilmişti. Kapağını açıp birkaç saat, yüzük ve kol düğmesi buldu ve siyah yüzüğü arkasına attı. Standdaki diğer her şey Tessa içindi.

Genellikle taktığı üç yüzüğü alıp parmaklarına taktı. Onları sadece Akropolis'te daha fazla uyum sağlamak için çıkarmıştı ve artık endişelenmesi gereken bir şey yoktu. Yüzüklerden ikisi önemli bir mesele olmazdı. Parıldayan siyah ve parmağını saran bir kanat şeklinde olanı, diğeri ise kalın, som gümüş bir bant olanı, sağ elinin işaret ve yüzük parmaklarına taktı. Diğeri ise fark edilirdi. Kare şeklinde siyah bir taş, oniks bir yüzüğün içine yerleştirilmişti. Büyük ve iriydi ve taş sadece Ozul Dağları'nın kuzeydoğu kesiminde küçük bir alanda bulunuyordu. Sol orta parmağına taktıktan sonra dolaptan çıktı ve Tessa'nın küçük odasına girdi. Tessa, elini yanağının altına sokmak dışında kıpırdamamıştı. İçini çekti, gerekliliğine rağmen ona bundan sonra ne yapması gerekeceğinden korkarak.

Küçük odadan çıktığında Luka aynı noktada onu bekliyordu. "Hazır mısın?" diye sordu, bir hançer alarak.

"Aslında olmamak gibi bir seçeneğim yok."

"Sanırım hayır."

Theon elini avuç içi yukarı bakacak şekilde uzattı ve Luka ortasından bir çizgi çizdi. Theon elini uzatarak kanın avucundan aşağı akmasını sağladı ve Luka, kanı toplamak için küçük bir şişeyi kaldırdı.

Şişe dolduğunda kesik iyileşmeye başlamıştı bile ve Theon, "Sence onu uyandırıp yapmadan önce söylemeli

miyim, yoksa sadece... yapmalı mıyım?" dedi.

Luka, yaptığı şeyden başını kaldırıp ona baktı ve ardından işine odaklandı. Kutudan başka bir şişe çıkarmıştı ve içi beyaz bir sıvıyla doluydu. Theon'un kanının olduğu şişeyi diğerine boşaltıp mantarı yerine koydu ve ikisini yavaşça karıştırmaya başladı. Sonunda, "Sanırım yeterince sürpriz yaşadı," diye cevapladı ve karışım daha koyu bir kırmızıya dönüştü.

Theon dudaklarını büzdü ve başını sallayarak, Luka'nın kutudan bir şırınga çıkarmasını sessizce izledi. Karışımı içine çekmeden önce iğnenin kapağını açtı. "Muhtemelen onu buraya getirmek isteyeceksin. Oda ikimizin de onunla birlikte olması için çok küçük."

"Tamam, tamam," diye onayladı Theon.

Derin bir nefes verip Tessa'nın uyuduğu yere döndü. Saçlarını omzunun üzerinden geriye doğru atarak eğildi ve kulağına yumuşak bir sesle, "Hey, güzelim. Biraz uyanman gerek," dedi.

Kıpırdamayınca, battaniyeyi yavaşça biraz geri çekip küçük yatağına yanına oturdu. Parmaklarını kolundan yukarı doğru gezdirerek tekrar denedi. "Tessa. Uyan. Sadece kısa bir süreliğine."

Birkaç saniye sonra gözleri titredi ve şaşkınlıkla kaşlarını çatarak yavaşça yana döndü. "Theon?"

"Evet, ihtiyacım var—"

Ama bitiremedi.

Tessa kendini yukarı itti ve dudakları onunkilerin üzerine kondu. Theon hiçbir şey yapamayacak kadar şokta donakaldı, ama bu sadece bir saniye sürdü. Aralarındaki bağ heyecanla vızıldıyordu ve Theon elini saçlarının arasına sokup başını tam da istediği gibi geriye doğru eğdi. Eli yukarı kalktı ve Tessa'nın ensesini kavrayarak onu daha da yakınına çekti. Dudakları hayal ettiğinden daha lezzetliydi ve dilini dudaklarının birleşim yerinde gezdirdi. Hemen ayrıldı ve tadı yağmur ve saf ışık gibiydi, bir de hafif bir şey... daha karanlık bir şey... tam olarak ne olduğunu anlayamamıştı.

Göğsündeki bağ onu daha fazlasını almaya, onu sahiplenmeye ve her şekilde kendisine ait kılmaya zorluyordu ve boğazından alçak bir inilti yükseldi.

Tessa aniden kendini topladı, yatağın başına doğru kaydı ve irkildi. Battaniyeyi çenesine kadar çekti, gözleri dehşetle fal taşı gibi açılmıştı. "Özür dilerim. Ne yaptığımı bilmiyorum..." Sözleri yarıda kaldı, parmak uçları dudaklarına dokundu. Eğer onunkiler gibi zevkten karıncalanıyorlarsa, nedenini anlıyordu.

"Sorun değil Tessa. Aramızdaki bağ," dedi ona doğru uzanarak ama Tessa ondan daha da uzaklaştı. Elini indirdi. "Senden olması gerekenden çok daha uzun süre uzak kaldım. Bu bağ şu anda yakınlığımızı gerektiriyor. Böyle olması gerekiyor."

Kadın ona, az önce olanların haklı bir açıklaması değilmiş gibi bakıyordu. Bu arada, onu tekrar nasıl öpebileceğini düşünmek yerine, elindeki işe odaklanmaya çalışıyordu.

Boğazını temizledi. "İlk İşaret'i tamamlamak için yapmamız gereken bir şey daha var. Sonrasında kesintisiz dinlenip iyileşebilirsin."

Gri gözleri şimdi bambaşka bir sebepten ötürü dehşetle dolmuştu. "Bana başka ne yapabilirsin ki?"

Bu sözler midesinde bir şeylerin burkulmasına neden oldu, içinde dolanan tüm arzular hızla söndü. "Yatak odasına gel, sana açıklayayım." Kadın kıpırdamayınca, tekrar elini uzattı. "Şu anda yürüyemeyecek kadar acı çekiyorsan seni taşıyabilirim," dedi.

"Ben gayet iyi yürüyebiliyorum," diye karşılık verdi ama sesindeki sertlik, daha doğrusu sertlik eksikliği, ne kadar zayıf hissettiğini ele veriyordu.

Theon ona yer açmak için ayağa kalktı ve o da küçük yataktan dikkatlice kaydı.

Bir daha asla uyuyamayacağı bir yatak. Hele ki diğer odada ikisi için de bolca yer olan, on kat daha rahat bir

yatak varken. Yatak, bir Lord veya Leydi'yi, Eşlerini ve Kaynaklarını rahatça barındıracak şekilde tasarlanmıştı.

Tökezeleme ihtimaline karşı bir adım geriden takip etti. Luka şöminenin yanında durmuş, bir kadeh daha içki içiyordu. Theon'un şırıngayı gördüğü şömine rafına gizlice baktı. Theon başını sallayarak onaylarken Tessa sandalyeye oturdu. Ne o ne de Luka kıpırdadı ve Tessa, yüz hatlarında ağır bir bitkinlikle birbirlerine baktılar.

"Bana ne yapacaksan onu yap, ben de odama gidip uyuyayım, olur mu?"

Theon, onun karşısına geldiğinde odasıyla ilgili yorumunu şimdilik bir kenara bıraktı. Çömelerek yüzüne baktı. "Vücudunun bağın ve İşaret'in başlangıcını tamamen kabul ettiğinden emin olmak için sana ek bir doz tonik vermemiz gerekiyor."

"Tonik," diye tekrarladı. Luka arkasına geçmiş, saçlarını omzunun üzerinden geriye atarak boğazını ortaya çıkarmıştı. Tekrar ona baktıktan sonra gözlerini Theon'a çevirdi. "Sen beni hançerle kesmeden önce içtiğim tonik mi?"

"Bu, Rahibe'nin sana verdiği tonik ile benim büyüümün karışımıdır."

Gözleri yine kocaman açıldı. Ayağa kalkmaya çalıştı ama Luka'nın elleri omuzlarındaydı ve onu olduğu yerde tutuyordu.

"Ne? Hayır! Lütfen yapma! Theon, yapma! Vücudum her şeye uyum sağlıyor. Aramızdaki bağı hissediyorum. İşaret orada. Sana daha yakın kalacağım. Bunu daha iyi başaracağım!"

"Bu son şey. Yemin ederim Tessa," dedi Theon, dönüp şöminenin üzerindeki şırıngayı alırken. Arkasını döndüğünde, Tessa'nın yüzünden yaşlar süzülüyordu. Son gün onu kaç kez ağlarken gördüğünü artık sayamıyordu.

Bunu yapmaması için yalvarıyordu ve Luka'nın yüzü, onu oturtmak için gösterdiği çabadan değil, bunu yaparken ona zarar vermemek için gösterdiği çabadan da gerilmişti. "Ya onu yatağa taşıyıp daha fazla zarar vermeden

tutabilmem gerek ya da onu büyülemen gerek Theon," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

Theon uzanıp çenesini parmaklarının arasına aldı ve çaresizce haykırdı. "Lütfen! Yapma Theon! Çok acıyor," diye hıçkırdı.

"Yap şunu Theon," diye emretti Luka. "Bitir git artık."

Theon çenesini kaldırdı. Gri gözleri kasvetli ve çaresizdi. "Tessalyn, sakın ol."

Çırpınmayı hemen bıraktı ve Luka tutuşunu gevşetti ama ellerini omuzlarından ayırmadı. Theon saçlarını tekrar geriye itti. Emrine rağmen titriyordu ve bunun kontrol edilemez olduğunu biliyordu.

"İşte bu. Söz veriyorum Tessa," dedi iğneyi boynuna dayayarak.

"Bir sonraki Mark'a kadar," diye fısıldadı.

Theon durakladı ve ona baktı. Bir dahaki sefere ona bunları yapmak zorunda kalacağı zamanı düşünmek istemiyordu. Büyüsü serbest kaldığında tonağere gerek kalmayacaktı ama İşaretlerin verilmesi aynı olacaktı. Çenesini sıkarak iğneyi batırdı. Nazik olmaya çalıştı ama birinin boynuna iğneyi nazikçe batırmanın bir yolu yoktu. Pistona bastırıldığı anda kadın çığlık attı. Luka'nın tutuşu daha da sıkılaştı ama Theon iğneyi öylece hızlıca enjekte edemezdi. Yavaşça yapılması gerekiyordu.

"Bitti sayılır, küçüğüm," dedi Luka, onu sakinleştirmeye çalışırken, acı dolu çığlıkları sözlerini bastırıyordu.

Şırınga nihayet boşaldığında, Theon onu çıkardı ve yarayı iyileştirmek için avucunu yerine kaydıldı. Acıyı dindirmeyecekti ama morarmayı iyileştirecekti. Tessa haklıydı. Arius'un Mirası başkalarını iyileştirme yeteneğine sahip değildi, ancak bir Kaynak bağı, bağları sayesinde birbirlerini iyileştirmelerine olanak tanıyordu.

Luka onu bıraktı ve kadın yere yığıldı. Dizlerinin üzerinde top gibi kıvrıldı, ellerini saçlarına geçirdi ve acı içinde haykırdı, yüzü yere dönüktü.

Theon boş şırıngayı küçük masaya fırlatıp yanına çöktü ve elini sırtına koydu. "Tessa, nefes al. Derin bir nefes al."

"Acıyor..." diye mırıldandı, nefes nefese kalmış bir şekilde, parmaklarıyla saç derisini tırmalıyordu.

"Biliyorum," dedi, onu kendine çekmeye çalışarak. En azından, ona kendi kanından ve büyüünden taze bir dalga verdiğine göre, içinde kesinlikle savaşıyor bağı yatıştırabilirdi. Ellerini başına kenetlemiş, göğsüne yaslanmış bir şekilde topun içinde kaldı.

Luka, hâlâ sandalyenin arkasında durduğu yerden, "Ya bayılacak ya da acıdan kusacak," diye gözlemledi.

"Dün geceki durum bir gösterge ise, ben ikincisini seçeceğim," diye cevapladı Theon, Tessa'nın acı dolu çığlıkları arasında.

"Anlaştık," dedi Luka. "Onu banyoya götürelim. Sonra çıplak yerde yatmaması için birkaç battaniye ve yastık alırım."

Onu Theon'un kollarından alıp banyoya götürdü ve kulağına alçak sesle bir şeyler mırıldandı. Theon bir adım geriden takip etti. Bitkin düşmüştü. Bir günden fazla uyumamıştı ve yakın zamanda uyuyacak gibi de görünmüyordu. Legacy ve Fae, yeteneklerini kullanmadıkları sürece çok fazla uykuya ihtiyaç duymuyorlardı, ama dün gece Tessa'ya bu kadar çok büyü harcamak zorunda kalmak ve şimdi daha da fazlası, babasının parmağına taktığı yüzüğü de unutmamak gerek, canını sıkıyordu.

Luka battanileri almaya giderken onu Luka'dan alıp yere indirdi. Battanileri yarı özel tuvalet alanına serdi ve beklerken geri çekilip duvara yaslandı. Tessa'nın çığlıkları daha sessiz hale gelmişti, ama bunun nedeni büyük ihtimalle boğazının çığıktan tahriş olmasıydı. Tekrar kusmaya başladığında durum daha da kötüleşecekti.

Elini sırtında aşağı yukarı gezdirdi, diğer kolu da beline sıkıca dolanmıştı. "Seni tutuyorum, Tessa. Bunu atlatacağız ve sonra ihtiyacın olduğu kadar uyuyabilirsin."

Kadın onu fark etmedi ve adam sanki onu değil de kendini rahatlatmaya çalışıyormuş gibi bir hisse kapıldı.

Dakikalar sonra ilk kusma dalgası geldi. Theon, saçlarını geriye doğru tutarak ayağa kalkmasına yardım etti, oysa Theon tuvalete doğru durmadan kusuyordu. Tıpkı daha önce olduğu gibi, ağzından koyu gölgeler dökülüyordu. Gümüş tutamlardan bazıları da oradaydı ama eskisi kadar çok değildi. Bu, bağın bir parçasıydı. Ruhlarının özlerinin birbirine karışıp gümüş rengine büründüğünü ve ardından ona ilk İşaret'i verdiğinde tekrar yerleştiğini görmüştü.

Kusması nihayet durduğunda, üzerine yığıldı. Onu battaniyelerin üzerine yatırdı ve başını yaslaması için kucağına bir yastık çekti. Gözleri kapalıydı, nefesi kesik kesikti. Luka ona nemli bir bez uzattı ve Theon alnındaki ve boynundaki teri sildi.

"Tessa?" diye sordu Theon yumuşak bir sesle.

Cevap vermedi, o da zorlamadı.

Bir sonraki mide bulantısının onu tüketmesini beklerken banyoda sağır edici bir sessizlik vardı. Theon, uyuyup uyumadığından emin değildi ama orada yatarken gözleri bir daha açılmadı, ara sıra acıdan inliyor ve öğürmekten titriyordu.

Gözlerinde acıma ve pişmanlık dolu bakışlarla kendisine bakan Luka'ya baktı.

"Kararımıza pişman oldun," dedi Theon gergin bir şekilde, bezi tekrar alına sürterek.

"Öyle mi?" diye sertçe meydan okudu Luka. "Bunu ona üç kez daha yapmalıyız."

"Kaynağımın buna katlanmak zorunda kalacağını biliyorduk," diye cevapladı Theon bir an sonra. "Ne bekleyeceğimizi biliyorduk."

"Ama öyle yapmadı."

"O bir Peri. Tam da bu amaç için tasarlanmış," dedi Theon, sesine rahatsız edici bir ton katarak. "Ve diğer mirasçıların da yerde bir Peri'ye bakmak için bulunmadığına bahse girerim."

"O bunun için yaratılmamış ve sen de bunu biliyorsun," diye karşılık verdi Luka. "Dosyasındaki bilgilerden bunu görebiliyorduk. Sence neden sana başka birini seçmeni söyledik?"

"Sence bu duruma dayanacak kadar güçlü değil mi?"

"Tam tersi," diye karşı çıktı Luka. "Buna dayanacak kadar güçlü olduğunu zaten gösterdi. Onun gücü, mevcut planında başarılı olmak için ihtiyaç duyduğun güç değil. Onun gücü her şeyi değiştirecek. Planları ona göre değiştirmeliyiz Theon. Tam tersi değil."

"Bunu zaten konuşmuştuk," diye çıkıştı Theon, sesi yükselerek. "Plan şimdi değiştirilmeyecek. Çok geç."

Luka dilini yanağına bastırdı, bakışları Theon'un kucağındaki kadına kaydı. Sonunda duvardan ayrılıp, "Ona biraz su getireceğim," dedi ve odadan çıktı.

Sonraki birkaç saat boyunca Tessa, tıpkı bir önceki gece olduğu gibi ara ara kustu. Ne ona ne de Luka'ya tek kelime etmedi. Gözlerini kapatıp yere uzanmış, çaresizce beklemeye koyuldu. Luka, makyaj masasının önündeki koltuğu çekmiş, kendi düşüncelerine dalmıştı. Theon, başını geriye atmış ve gözlerini kapatmış bir şekilde duvara yaslanarak oturabilmişti. Dalgın dalgın Tessa'nın saçlarını okşuyor, bunun daha ne kadar süreceğini merak ediyordu ki, Tessa konuştu.

"Theon mu?"

Onun boğuk sesi karşısında başını hızla kaldırdı. Luka da başını kaldırıp ona baktı, ikisi de ona odaklandı. "Evet, güzelim?"

"Baban bana borç verebilirsin derken ne demek istedi?"

Gözleri hâlâ kapalıydı, elleri üzerine örttüğü battaniyeyi sıkıca kavramıştı. Ama midesini bulandıran kusma nöbetleri arasında düşündüğü şey bu muydu?

"Bu asla endişelenmene gerek yok, Tessa, çünkü asla olmayacak," diye cevapladı Theon sonunda Luka'ya bakarak. Dudakları incelmışti çünkü babasının da tıpkı Theon gibi sonuç almak için ne kadar ileri gidebileceğini biliyordu.

"Ama ne demek istedi? Beni Kaynak olarak seçmeseydin zaten bir Kaynak olurdum," diye üsteledi.

"Hangi krallığa atanacağını bilemeyiz, Tessa. Seçim görevlerinde ilerledikçe bunu değerlendirecekler. Sadece tahmin yürütüyordu. Endişelenmeni veya düşünmeni istemiyorum, tamam mı?"

Uzun süre sessiz kaldı. O kadar uzun süre ki Theon onun kendi içine çekildiğini sandı, ama sonra sesi tekrar duyuldu, neredeyse bir fısıltı gibiydi. "Sürekli bundan daha kötü olamayacağını düşünüyorum. Buna tercih ederdim."

Theon, Luka'nın bakışlarıyla buluştu ve bakışların çoktan kendisine çevrildiğini fark etti. Başını iki yana salladı, aralarında sessiz bir iletişim vardı. Şimdi ona, Sirana soyundan gelen Achaz Krallığı'nda hizmet etmek üzere gönderilmenin, şu anda katlandığı şeyden çok daha kötü olacağını söylemenin zamanı değildi.

"Yatağa gitmek istiyorum," diye fısıldadı birkaç dakika sonra.

"Tamam. Tekrar hastalanma ihtimaline karşı biraz daha bekleyelim."

Cevap vermeyince Theon bunu bir kabul olarak algıladı ve başını tekrar duvara yaslayıp gözlerini kapattı.

Buna değdi.

Onu bu duruma sokmak gerekliydi ve sonunda buna değecekti.

TESSA

Üç gün boyunca aralıksız uyudu. Gözlerini açmayı başardığında Theon hep yanındaydı.

İlk kez uyuduğunda, bedeni hafifçe onun bedenine sarılmıştı. Kemiklerindeki ağrıya rağmen, ona bu kadar yakın olmanın verdiği bir sakinlik vardı. Yanına sokulmuş uyurken, aralarındaki bağ da memnuniyetle doluydu. Sürekli bir çekim veya baştan çıkarma yoktu. Gözleri, Theon uyurken ona göz kulak olmakla görevli görünen Luka'ya takılmıştı. Bir şeye ihtiyacı olup olmadığını sormuştu ve Tessa tekrar uykuya dalmadan önce sadece başını sallamıştı.

Bir başka sefer, balkon kapılarından içeri süzülen ışığa bakılırsa öğle vaktiydi. Theon, yatak başlığına yaslanmış, dizüstü bilgisayarında bir şeylerle ilgilenirken kağıt yığınlarına bakıyordu. Eli omzunda, başparmağı köprücük kemiği boyunca küçük daireler çiziyordu. Açık gözlerini görünce hemen her şeyi bir kenara bırakmıştı. Ona yiyecek veya su getirmeyi teklif etmişti ama Theon birkaç dakika içinde tekrar uykuya dalmıştı.

Ama bu sefer, durumun farklı olduğunu çoktan anlamıştı. Tekrar uykuya dalamayacaktı. Tuvalete gitmesi gerekiyordu ve kendi kokusunu alabiliyordu. Kalkıp biraz hareket etmesi gerekiyordu. Duş almak ve temiz kıyafetler harika bir fikirdi. Ama tüm bunlardan daha da önemlisi, içindeki bağ onu tekrar çekiştiriyor, uyandırıyor.

Gözlerini araladı. Yatak odasına süzülen ışık, gündüz vakti olduğunu gösteriyordu. Luka şöminenin yanındaki koltukta değildi ve yatak şüpheli bir şekilde boştu. Dönüp baktığında Theon'un her uyandığında kapladığı boşluğun boş olduğunu gördü. Kendini zorla oturtup, cansız saçlarını eliyle düzeltti. Yağlı ve iğrençti. Dili kalınlaşmış ve safra

tadındaydı. Nefesinin nasıl koktuğunu ancak hayal edebiliyordu.

Bir bardak su almaya gitmek üzereyken Theon kapıdan girdi. Theon'un şaşkınlıkla doğrulduğunu görünce durakladı ve hemen yatağın yanına koştu.

"Tessa, nasıl hissediyorsun?" diye sordu, elini uzatıp çenesini kaldırıp yüzünü inceledi.

"Su," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

"Elbette."

Adam gitti ve bir an sonra iki şişe suyla geri döndü. Birini komodinin üzerine koydu, diğerinin kapağını açtı, dudaklarına götürdü ve içebilmesi için eğdi. Adam, daha hızlı içmek için şişeyi elinden almaya uzandı ama adam onu durdurdu.

"Yavaşla Tessa. Kendini hasta edeceksin. Dört gündür bir şey yemedin ve neredeyse bir o kadar zamandır da hiçbir şey içmedin."

Başucundaki komodinin üzerine koymadan önce şapkayı tekrar taktı. Ona dönüp yanağını avuçladı ve kız irkildi. Bağ, vücudunda bir sarsıntıyla cezalandırdı ve irkildi. Theon'un gözleri hayal kırıklığıyla doldu ve Tessa bakışlarını yorgana indirdi.

"Duş alıp banyoyu kullanmam gerek," dedi, çarşafları parmaklarının arasında kıvrarak.

"Tamam. Eşyalarının nerede olduğunu gösterebilirim," diye yanıtladı Theon, yataktan kayabilmesi için örtüleri geri çekerken. Tekrar ona uzanmadı ama dengesiz bacaklarıyla ayakta dururken yanından ayrılmadı. Kapıdan içeri adım attıklarında ışıklar otomatik olarak yanarak onu banyoya kadar takip etti. Birkaç gece önce saatlerce bu yerde yatmıştı ama etrafına hiç bakmamıştı. Hayır, görüş alanı sadece klozetin içiydi.

Theon içeri girerken hareketsiz kaldı. Banyo, süitin geri kalanı kadar lükstü. Duvarlar tamamen siyah fayanslarla kaplıydı, zemin çıplak ayaklarının altında ısıtılan beyaz mermerdendi. Sağında giyinme odasına açılan bir kapı vardı.

Tam karşısında koyu ahşap tonlarında çift lavabolu bir makyaj masası vardı. Bakır musluklar ve armatürler alanı süslüyordu. Giyinme odası girişinin yanında, minderli bir bank ve ışıklı bir aynayla tamamlanmış bir makyaj masası vardı. Onun ötesinde yarı özel tuvalet alanı vardı. Arka sağ köşede, iki kişiye yetecek kadar büyük, ayaklı bir küvet vardı ve hemen yanında, neredeyse tüm arka duvarı kaplayan, göz alıcı, camla çevrili bir duşakabin vardı. Tavandan üç büyük yağmur duş başlığı ve duvarların farklı yerlerinden çeşitli duş başlıkları çıkıyordu. Arka tarafta bir bank uzanıyordu.

Theon uzaktaki çift lavaboya gidip çekmeceyi açmış, içinden bir diş fırçası ve diş macunu tüpü çıkarmıştı. "Bütün eşyaların şu üç çekmecedeyim," dedi ve eşyaları tezgahın üzerine koydu. "Pen'e saç kurutma makinesi ve diğer eşyaları aldırırım. Alt çekmecedeler. Başka bir şeye ihtiyacın olursa haber ver. Burada bir fırça ve tarak var. Saç aksesuarları ve makyaj malzemeleri makyaj masasında," diye ekledi ve eliyle işaret etti.

Duşun yanındaki uzun dolaptan birkaç havlu alıp tezgahın üzerine koydu. "Duşta senin için duş ürünlerim var, yoksa banyo yapmayı mı tercih edersin?"

Tessa başını iki yana sallayıp sıkıca sarıldı. "Duş iyi gelir."

"Tamam," diye başını salladı Theon, elini saçlarının arasından geçirerek. Çenesinde koyu renkli bir sakal vardı, sanki Akropolis'ten ayrıldıklarından beri tıraş olmamış gibiydi. Eğer onu bir tür yüceltilmiş köleliğe zorlamasaydı, bu onu çekici bulurdu. Şu haliyle bile, sadece sinirle kaşlarını çatmasına neden oluyordu.

"Giysi dolabına şimdi mi bakmak istersin, yoksa banyo yaptıktan sonra mı?" diye sordu Theon.

"Önce dişlerimi fırçalayabilir miyim?" diye sordu, bunu sormak zorunda kalmaktan nefret ediyordu.

"Elbette," dedi Theon kenara çekilerek. "Orada buluşuruz."

Tessa dişlerini fırçaladı. İki kere. Ama yine de ağız hâlâ tam olarak temiz değildi. Duştan çıkınca tekrar fırçalamayı düşündü. Tuvalet masasından saç için bir toka bulup saçlarını ensesinden yukarı topladıktan sonra dolaba girdi.

Çok büyüktü. Yanılmıştı. O küçük yatak odalarından altısı buraya sığdı. Theon'un kıyafetleri bir duvarı kaplarken, kadın kıyafetleri, ayakkabılar ve aksesuarlar diğer üç duvarı kaplıyordu. Ortada, her tarafında çekmeceler olan bir ada vardı. Theon, üzerine yumuşak bir tayt ve uzun kollu bir gömlek koymuştu.

"Cildin hala acıyor mu, yoksa bunlar artık iyi olacak mı?" diye sordu içeri girdiğinde.

"Kendimi daha iyi hissediyorum," diye mırıldandı, hâlâ o devasa miktardaki kıyafet ve ayakkabıyı inceliyordu. Theon bir bölüme gidip çekmecedен bir çift terlik çıkardı. Her şeyin nerede olduğunu hatırlamak için soyunma odasının kahrolası bir haritasını çizmesi gerekecekti.

"Bunları giyebilirsin," dedi Theon, onları kıyafet yığınının üzerine yerleştirirken. "Çorap giymek uygun bir seçenek olmadığı için." Bu sözler ağızını seğirtti ve Tessa ona kayıtsız bir bakış attı. "Başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Sanmıyorum," dedi ve kıyafetlere uzandı.

Yarı dolu su şişesini uzattı ama parmakları şişeyi kavradığında bırakmadı. "Yavaş iç," diye uyardı.

"Evet, Efendim," diye alaycı bir şekilde cevap verdi.

Gözleri bir ton karardı ve çenesindeki bir kas seğirdi. Göğsündeki bağ sertçe ona doğru seğirdi... Ne? Onu üzme mi? Duygularını incitmek mi? Her neyse. Artık büyü kusmadığı veya lanet olası ateşten titremediği için, kafası günlerdir olduğundan daha berrak hissediyordu. Huzursuzdu. Ve sinirliydi. Ve açtı. Ve neden burada hiç pencere yoktu? Bu, ortamı çok kapalı hissettiriyordu.

"Yıkan, Tessa," dedi sonunda su şişesini bırakarak. "Sana biraz yiyecek sipariş edeceğim ve en kısa sürede teslim ettireceğim."

"Nereden yemek sipariş edebilirim? Buraya teslimat yapan var mı?"

"Mutfak personelimiz her şeyi yapabilir."

"Mutfakta yemek yok mu? İşim bitince bir şeyler yaparım."

"Üç gündür uykudan yeni uyanmış olman dışında, Kaynağım kendi yemeğini yapmayacak," diye cevapladı Theon, kapıya doğru yönelerek. "Bir şeye ihtiyacın olursa bağır."

Tessa, giysileri ve su şişesini sırtında taşıyarak banyoya götürdü ve her şeyi havluların yanındaki lavaboya bıraktı. Duşa döndü ve hangi düğmelere basacağını veya hangi düğmeleri kullanarak bir şeyi açacağını bilmediğini fark etti. Birkaç deneme yanılma turundan sonra sonunda birkaç duş başlığı takıp dondurucu olmayan bir sıcaklığa ayarladı. Lavanta ve nane kokulu bir şampuan ve saç kremi ile yasemin kokulu bir duş jeli buldu. Günlerce vücudundan biriken ter ve kiri temizlerken neredeyse inliyordu.

Suda ne kadar kaldığını bilmiyordu ama ne kadar uzun süre kalırsa, aklı içinde bulunduğu durumu o kadar iyi kavramaya çalışıyordu. Bunların hiçbirisi olmamalıydı. Ona defalarca kimsenin onu istemeyeceği söylenmişti. Diğer mirasçılar, hepsini gözlemlemek için Malikane'ye geldiklerinde neredeyse hiç bakılmıyordu. Malikane Annesi'nin davranışlarının düzeltilmesi gerektiğinde her seferinde ona hatırlatmayı sevdiği gibi, o hiç kimse ve hiçbir şeydi.

"Kraliyet hanedanlarının hiçbirisi seni istemeyecek kadar büyük bir sorun olacaksın. Onların evlerinde hizmet etmek için seçilmek istemiyor musun, Tessalyn?" diye azarladı Tessa, avlunun dışına çıktığı için küçük ofisinde otururken. Ona sürekli olarak çok ileri gittiğinde anlayacağını söyleseler de, o asla anlamadı.

"Neden bir evde hizmet etmek isteyeyim ki?" diye sordu Tessa, kaşlarını çatarak. Henüz altı yaşındaydı ama bunun hiç de hoşuna gidecek bir şey olmadığından oldukça emindi.

"Bu, herhangi bir Peri'nin umabileceği en iyi şey, çocuğum," dedi Rahibe Cordelia sertçe. "Kaynak Olarak Seçilmek dışında, ama sen asla öyle olmayacaksın. Çok vahşisin. Çok itaatsizsin. Çok fazla baş belasısin. Kimse seninle uğraşmak istemez." Malikane Annesi iç çekerek masasındaki kağıtları karıştırdı. "Yatağa. Günün geri kalanında seni ne görmek ne de senden haber almak istiyorum."

"Ama daha öğle vakti! Öğle yemeği yemedim. Akşam yemeği de-" diye itiraz etti Tessa, ama nefesi ciğerlerinden çalınmıştı. Rahibe Cordelia, Sefarina soyunun bir Mirasıydı, rüzgar tanrıçasıydı ve şu anda Tessa'nın nefesi kesilmişti.

"Ve yarına kadar bunların hiçbirini alamayacaksın," dedi Rahibe Cordelia sertçe. "Bu seferki cezanın bu kadar olmasına minnettar ol. Yoksa yine bodrumu mu tercih ediyorsun?"

Gözleri kocaman açılmış ve ciğerleri alev alev yanan Tessa, Rahibe Cordelia onu bıraktığında nefes nefese başını salladı. En son cezalandırıldığında, küçük mahzenlerden birine kapatılmıştı. Soğuk ve karanlıktı ve iki gündür yiyecek bulamamıştı. Ondan sonra, bir hafta boyunca sadece tuzlu et suyu ve çıtır ekmek yemişti.

"Yatağa gidiyorum," dedi tekrar.

Tessa daha fazla oyalanmadı, ofisten fırlayıp iki kat yukarı, beş küçük çocukla paylaştığı odaya koştu. Bu odayı paylaşıyorlardı ama hiçbiri Tessa'yla hiçbir zaman bir ilişki kurmamıştı. Tessa'nın tüm çabalarına rağmen her zaman olduğu gibi başını belaya sokmaktan çok korkuyorlardı. Her zaman yalnızdı...

Bağdaki bir çekiş, Tessa'yı anılarından kopardı. Göğsünün içindeki bu şeyin Theon'dan uzak kalmanın ona ne kadar büyük bir sıkıntı verdiğini görünce iç çekti. Uzun ve sıcak bir duşun bile huzur içinde tadını çıkaramıyordu. Suyu kapatıp bir havlu aldı ve hızla kurulandı. Terliklerle uğraşmadan giyinirken saçlarını başka bir havluya sardı. Seçenek verildiğinde her zaman çıplak ayakla yürümeyi

tercih ederdi. Bağ dayanılmaz hale geliyordu ve Tessa, taleplere karşı dişlerini sıktı. Bağ onu çekiştiriyor, Theon'un yanına geri dönmek için can atıyordu.

Bu onu çok korkuttu.

İlk Mark'tan sonra bu kadar zorlu olduysa, bir sonraki Mark'tan sonra nasıl olacaktı?

Bir tarak bulup uzun saçlarını taramaya başladı. Eviana'nın Valter'e nasıl bu şekilde baktığını aniden anlayabildi. Tüm benliği Theon'a bağlanacaktı. Ona takıntılı hale gelecekti. Dünyası onun etrafında dönecekti.

Tarağı tekrar eline alıp tekrar temizledi ve gözleri elinin üstündeki işarete takıldı. Yeni temizlenmiş olmasına rağmen teninde daha da koyu görünüyordu, sanki onu kışkırtıyor gibiydi. Arius'un herkesin görebileceği sembolü. Nedense akli Dex'e ve adı söylendiğinde yüzündeki o korku ve bilme dolu ifadeye kaydı.

Kapı pervazına hafifçe vuruldu ve ardından "Tessa?" diye ses geldi.

Theon yaklaşırken başını kaldırmadı. Sadece elindeki işaret'e bakmaya devam etti.

Sahip olduğu azıcık şeyi bile alan Mark.

Theon başka bir şey söylemedi. Tarağı parmaklarından aldı. Hâlâ elinde tuttuğunu fark etmemişti. Yavaşça saçlarını taramaya başladı. İşini bitirince yüzünü kendisine doğru çevirdi.

"İyi misin?"

Tessa başını salladı, bir daha ağlamayı reddetti.

"Mide bulantısı mı hissediyorsunuz? Baş ağrısı mı? Vücut ağrılarınız mı var?"

Başını salladı.

Delici yeşil gözleri onunkileri buldu, araştırıyordu. "Keşke şu anda kafanın içinde neler döndüğünü bilseydim," diye mırıldandı, ondan çok kendine. "Keşke bunu kabullenmene nasıl yardımcı olabileceğimi bilseydim." Bakışlarını sözlerine indirdiğinde, iç çekti ve elini tuttu. "Gel. Az önce sana biraz yiyecek getirdiler."

Onu ana odaya götürdü, oradaki yiyecekler görünüşe göre et suyu ve taze ekmektir. Harika.

"Ne bileyim, donut alamaz mıyım?" diye sordu Tessa, Theon ona bir sandalye çektiğinde.

"Donutların besleyici bir amacı yoktur."

"Biliyorum ama onlar da lezzetli," diye cevapladı ve kaşığı alıp buharı tüten et suyuna daldırdı.

"Kendini en iyi hissetsen bile, sana donut yedirmezdin," dedi Theon, yanından geçip mutfığa girerken. Sandalyesinde döndü ve Theon'un su ısıtıcısını suyla doldurmasını izledi.

"Bana donut yedirmeyecek misin?" diye sordu ifadesiz bir şekilde.

Görünüşe göre, dönüp yüzünü görene kadar tavrındaki sinirli kısmı fark etmemişti. Ellerini tezgaha dayayıp öne eğildi. "Tessa, bu Kaynak bağının benim görevim seninle ilgilenmek. Sana donut vermek, fiziksel veya beslenme ihtiyaçlarını karşılamak anlamına gelmiyor. Ye." Masaya doğru başını salladı.

Tessa, adamın az önce söyledikleri karşısında o kadar şaşkına dönmüştü ki, başka bir şey yapamadı. Bir kaşık dolusu et suyu aldı ve tam ağzına götüreceken, hiçbir şey söylemeden duramadı. Kaşığı gürültüyle kaseye geri bıraktı ve et suyu masanın gösterişli siyah yüzeyine sıçradı. Tekrar ona dönerek, "Özür dilerim. Kendimi yüzde yüz daha iyi hissettiğimden emin olsanız bile donut yememe izin verilmeyeceğini mi söylüyorsunuz? Ya da pizza? Ya da patates kızartması?" dedi.

Theon ona baktı. Kömür grisi bir kupaya bir çay poşeti yerleştirmekle meşguldü ki çaydanlık tiz bir ısıklık çalmaya başladı. Çaydanlığı ocaktan alıp kupaya sıcak su döktü. "Evet. Tam olarak bunu söylüyorum. Bunu yapmanıza izin vermek benim sorumsuzluğum olur."

Tessa bu sefer gerçekten ne diyeceğini bilemiyordu. Adam yanına gelip çay fincanını çorba kasesinin yanına bırakıp yanındaki sandalyeye otururken, adama inanmaz

gözlerle bakmaktan başka bir şey yapamadı. Elinde bir deste kağıt vardı, onları masaya bırakıp incelemeye başladı. Tessa kıpırdamayınca uzanıp kasesini birkaç santim öne kaydırıldı. "Ye," dedi ve okuduğu şeye geri döndü.

Tessa, yemek ayrıcalığını bir daha ne zaman kaybedeceğini bilmediği için, çorba kasesinin tamamını ve iki dilim ekmeği görev bilinciyle yedi. Yemeğini bitirdiği anda, Theon bulaşıkları toplayıp çayı öne doğru itiyordu. Masaya döndüğünde, bir tutam saçını düzeltmek için elini uzattı ve Tessa irkildi. İçini çekti, tekrar sandalyesine çöktü ve ona doğru döndü.

"Tessa, üç gün boyunca bu kadar derin uyumanın tek sebebinin, yanından nadiren ayrılmam olduğunun farkındasın, değil mi? Ayrıldıysam bile, sadece birkaç dakikalığına. Yanındayken, bir parçamız sürekli birbirine dokunuyordu, sadece kollarımız birbirine değiyor olsa bile."

Tessa, buharın yükselişini izleyerek kupasına baktı. Mantıklı olduğunu düşündü. Bir ara uyandığını ve vücudunun çektiği acıya rağmen tamamen sakin ve hoşnut hissettiğini belli belirsiz hatırlıyordu.

"Luka nerede?" diye sordu.

"Luka'nın burada olmasına gerek yok, Tessa. Sen onun Kaynağı değilsin. Sen benimsin."

Gözleri aniden onun gözlerine kaydı ve öfkeyle parlayan zümrüt yeşili gözlerle karşılaştı.

"Luka, hayatımın tamamının benden çalınmış olmasıyla başa çıkmakta zorlandığım için bana kızmıyor," diye karşılık verdi ve ona dik dik baktı.

"Bir deneyebilir misin Tessa?" dedi Theon. "Kaynak bağının yapması gerekeni yapmasına izin verebilir misin? Belki de açıkça hayal ettiğin kadar kötü olmadığını göreceksin. Seni Seçtiğimden beri tek yaptığım seninle ilgilenmek ve ihtiyaçlarını karşılamak oldu."

"Bana bakmak zorunda kalmanın sebebi sensin Theon!" diye haykırdı Tessa. "Beni Seçmeseydin, bana bakmanın ve ihtiyaçlarımı karşılamamanın bir sebebi olmazdı."

"Bu talihsiz zorunluluk dışında, ihtiyaç duyabileceğiniz her şeyi sağladım ve sağlamaya devam edeceğim" diye savundu.

"Talihsiz bir zorunluluk mu?" diye alay etti Tessa inanmazlıkla. "Bu karmaşık tartışmayı bir anlığına bir kenara bırakırsak, ne yiyeceğime resmen sen karar veriyorsun. Seçimlerimi elimden almak neden o kadar da kötü değil?"

"Seni sağlıklı tutuyorum."

"Değerli evcil hayvanınızı mükemmel durumda tutuyorsunuz," diye alaycı bir şekilde söyledi.

Theon uzun bir süre ona baktıktan sonra dönüp kağıtlarını toplamaya başladı. Sesi gergin ve sözleri kesik kesikti. "Luka'nın biraz hava almaya ihtiyacı vardı, bu yüzden günlük malikanesine gitti. Bu akşam dönecek. Burada istediğinizi yapmakta özgürsünüz, ancak odalarımızdan çıkmamanız zorunludur." dedi.

"Luka bana güzel kafesten çıkmama izin verilmeyeceği konusunda zaten ders vermişti," diye çıkıştı.

Theon'un dudakları ince bir çizgi halini aldı. Birkaç dakika durdu, belli ki kendine gelmeye çalışıyordu. "Dinlen. Duş alacağım," dedi sonunda.

Odadan çıktı ve Tessa'yı masada otururken, çayı soğurken bıraktı.

Beş gün.

Beş gündür bu odalarda tıkılıp kalmıştı. Tessa kitap raflarından birkaç kitap okumuştı, hepsi bir tür tarih veya ders kitabıydı. Theon'un burada sahip olduğu tek şey buydu. Ayrıca, bir daha asla izlemek istemeyeceği kadar sıradan televizyon programları izlemişti. Hatta gerçekten izlediğini bile söyleyemezdi. Kesinlikle hiçbir programa kendini kaptırmamıştı. Boş oturmak onun tarzı olmamıştı ve aynı yerde uzun süre sıkışıp kalmak onu delirtiyordu. Kendini sık sık istenmeyen durumların içinde bulmasının sebeplerinden biri de buydu.

Luka geri dönmüştü ama mesafeli durmuş, onu bağıncülüğünü takip etmeye ve Theon'la bağı kurmaya teşvik etmişti. Bu onu daha da tedirgin etmişti, bu yüzden artık ikisiyle de yalnızca kesinlikle gerekli olduğunda konuşuyordu. O küçücük odadaki rahatsız yatakta uyumakta ısrar etmişti, bu da Theon'un canını sıkmış ve hoşnutsuzluğuna neden olmuştu. Bağ, bütün gece göğsünde şiddetle çırpınmasına rağmen, bağı reddetmenin verdiği hafif bir memnuniyet duygusu hissediyordu. Söylemeye gerek yok, son beş gündür iyi uyuyamamıştı. Theon yanına geldiğinde kanepede kestirmeye başlamıştı. Theon bir ucunda oturup kağıt okuyor veya dizüstü bilgisayarında çalışıyordu. Yakınlığı, onu uykuya dalabilecek kadar sakinleştiriyordu.

Tessa, kahvaltı için sipariş ettiği meyve, granola ve balı karıştırdı; keşke muz, çikolata parçaları ve kremayla kaplı pankek olsaydı diye düşündü. Kendini sık sık bulduğu cumbalı pencereye sokulmuştu. Pencere, evin arkasındaki geniş bir bahçe alanına bakıyordu. Bahçeler çeşitli yönler giden patikalara benziyordu ve Tessa hepsinin nereye gittiğini merak etti. Herhangi biri dağlara mı çıkıyordu? Yoksa hepsi tek bir dev daire içinde mi geri dönüyordu? Hem zaten bu kadar büyük bahçelere ne gerek vardı ki? Kaybolabilecekleri gizli alanlar var mıydı? Yiyecek ve otlarla dolu gerçek bahçeler var mıydı?

Bir ısırik alırken kapının tıkırtısını duydu. Luka olduğunu varsayarak onu görmezden gelmeyi planlıyordu ama kapı açıldığında içeri giren Luka değildi.

Kapıdan giren adam, Luka ve Theon kadar çekici, göz kamaştırıcı derecede güzeldi. Theon'un zifiri siyah saçlarından ziyade, kestane alt tonlu, gür, koyu saçları vardı. Saçları da biraz daha uzundu. Ancak gözleri Theon'unkiler kadar yeşildi. Ondan sadece birkaç santim kısaydı ve Theon'un yirmi üç yaşındaki yaşına yakın görünüyordu. Bu, onun Kalma sürecini çoktan geçirdiği anlamına geliyordu, bu yüzden Tessa yaşının kaç olduğunu kesin olarak

söyleyemezdi. Çoğu Peri ve Miras, kanlarındaki büyü'nün bedenlerini daha fazla yaşlanmaktan koruyacağı yirmili yaşlarının başında Kalma sürecini geçirirdi. Tessa ise kendi Kalma sürecini yirmi yaşında geçirmişti.

"Şey, merhaba?" dedi Tessa, yaban mersininden bir ısırik alıp yeni gelene bakarak. Luka ona bu odalara yalnızca birkaç kişinin erişebildiğini söylemişti ve şimdiye kadar sadece onlar girebilmişti.

Erkek, elinde birkaç küçük kutuyla, parlak gözleriyle kadını merakla inceliyordu. Siyah pantolon ve üstteki birkaç düğmesi açık beyaz bir gömlek giymişti. Kolları sıvanmış, koyu renk saçlarla kaplı kaslı ön kolları ortaya çıkıyordu.

"Sen Tessa olmalısın," diye cevapladı.

Kendini inanılmaz derecede rahatsız hisseden kadın, Theon'u çağırmaya başladı ama adı boğazında düğümlendi.

Çünkü Theon ve Luka ile yalnız değildi.

Bu da tam anlamıyla mükemmeldi.

"Efendim," diye seslendi ses tonundan yapmacık bir tatlılık akarak. "Beyefendi bir ziyaretçiniz var."

Erkeğin kaşları şaşkınlıkla kalktı ve yüz hatları eğlenircesine doldu.

Theon odaya üstsüz girdi ve Tessa karnının her türlü kabul edilemez şekilde kasıldığını ve büküldüğünü hissetti.

Bu lanet bağ.

Kalçalarında rahatsız edici derecede düşük bir kot pantolon giymişti ve belinin altına doğru incelen ve zarifçe inen kaslarını sergiliyordu. Saçlarını havluyla kuruluyordu ve dikkati önce ona, sonra yeni gelene kaydı.

"Axel? Burada ne yapıyorsun?" diye sordu, kapıda durarak.

Erkeğin bakışları ondan Theon'a kaydı. "Biraz önce Luka'yla karşılaştım. Biraz hava almak istedi ve bunları sana getirip getiremeyeceğimi sordu." Odaya doğru yürüdü ve kutuları yemek masasına koydu.

"Buraya gelmenin bu kadar uzun sürmesine şaşırdım. Pen iki gün önce döndüğünü söyledi," dedi Theon sırtarak,

havluyu masasının sandalyesine fırlatıp öne doğru yürüdü.

"Beni daha önce davet edebilirdin, ahmak," dedi adam, kollarını göğsünde kavuşturup masaya yaslanarak. "Görünüşe göre daha uzun süre beklemeliydim. Burada işler henüz yerli yerine oturmamış." Bakışları Tessa'ya kayarken, ağzında yine eğlenceli bir sırıtış belirdi.

Tessa, adamın bakışları altında yanaklarının kızardığını hissetti. Theon paketleri karıştırırken, adamın sözlerine şöyle bir baktı. "Çok... ilginçti," dedi gergin bir şekilde, küçük bir kutuyu yerine koyarken. "Tessa, bu küçük kardeşim Axel. Axel, Tessa."

Kardeş. Mantıklıydı. Bir erkek kardeşi olduğunu tamamen unutmuştu.

"Memnuniyetle," dedi Axel, çenesini ona doğru eğerek.

Tessa cevap vermeyince Theon, "Tessa, Axel'in yanında bana Theon diyebilirsin, tıpkı Luka'nın yanında olduğu gibi." dedi.

"Ne kadar cömertsiniz," diye karşılık verdi, pencereye dönüp meyvelerini yemeye devam etti.

Axel'dan bir kıkırdama geldi. "Ah, o bir harika. Sanırım ondan hoşlanıyorum."

"Öyle yapardın," diye belirtti Theon. "Onu mazur görmenez gerekecek. Son birkaç gündür keyfi yerinde değil."

"Vücudunuza sihir sokulduğunda, günlerce dayanılmaz acılar içinde geçirdiğinizde ve sonra donut ve pizzanın zevkinden mahrum kaldığınızda bu olacak," diye alaycı bir şekilde seslendi.

"Yeterince uyuyamadığınızda ve inatçı davrandığınızda da aynı şey olur," diye karşılık verdi Theon dişlerini sıkarak.

"İnatçı ve inatçı aynı anlama geliyor. Başka bir sıfat seç," diye tersledi.

Kapı tekrar açılıp Luka içeri girdiğinde Axel kahkaha krizine girdi.

Gözlerini devirdi. "Ah, bak. İki numaralı pislik geri döndü."

Axel'in kahkahası daha da arttı.

"Tessa, ruh halinin yaramazlıktan şımarıklığa doğru değiştiğini görüyorum," dedi Luka selamlayarak.

Omzunun üzerinden ona doğru bir hareket yaptı.

"Belki ona biraz donut versen daha iyi davranır," diye önerdi Axel, kelimeleri tekrar oluşturabildiğinde.

"Şüpheliyim," diye mırıldandı Theon.

Axel yemek masasından bir sandalye çekip oturdu ve rahatladı. "Umarım bu akşam yemeğinde hoş yorumlarını kendine saklaması konusunda onu uyarmışsındır. Babamın yüzünü hayal edebiliyor musun?"

Valter ve bu akşamki akşam yemeğinden bahsedildiğinde Tessa, Theon'a doğru döndü. "Neyden bahsediyor?"

Bakışları buluştuğunda çenesinde bir kas kıpırdandı. "Bu akşam annem, babam Axel ve Luka ile bir aile yemeği yiyeceğiz," dedi Theon. "Babamın yanında nasıl davranmanız gerektiğini hatırladığınızı umuyorum?" Kadın sessizce başını salladı. "Güzel. Akşam yemeği yedide ve resmi olacak, bu yüzden gününüzü buna göre planlayın."

Bu emir üzerine, içindeki sıkıntı geri geldi. "Günüm sıkıcı televizyon programları izlemek, şekerleme yapmak ve salata yemekle oldukça dolu, ama akşam yemeğinden önce duş almak için programımı yeniden ayarlayabileceğimden eminim."

"Lütfen bunu yap," diye cevapladı Theon dişlerini sıkarak.

"Tamamdır, Efendim."

TESSA

Tessa, soyunma odasındaki boy aynasının önünde durmuş, yansımasına bakıyordu. Kendini neredeyse tanıyamıyordu. Sonunda, parlak kahverengi saçları ve buz mavisi gözleriyle tatlı bir Peri olan meşhur Penelope ile tanışmıştı. Öğleden sonra süite telaşla girmiş ve Tessa'yı duş alması için kanepeden banyoya götürmüştü. Sonra makyajını yapmış, saçlarını kurutup kıvrımış, sohbet ederken Tessa'ya Pen'i arayabileceğini söylemişti. Tessa, kadına ayak uydurmakta zorlanıyordu ama Theon ve Axel'in özel hizmetçisi olduğunu öğrendi. Bileğindeki işaretlerden Falein Malikanesi'ne gittiğini ve su elementine sahip olduğunu anlayabiliyordu. Kadın, sanki Arius mirasçılarına hizmet etmekten keyif alıyormuş gibi, oldukça mutlu görünüyordu.

Tessa'nın bal sarısı saçları artık yarıya kadar toplanmış, geri kalanı omuzlarından aşağı ve sırtına dökülüyordu. Pen'in ona giydirdiği elbise, neredeyse kalçasına kadar uzanan yırtmacı olan, ısıltılı krem rengi bir etekti. Omuzlarına kadar uzanan, köprücük kemiğini açıkta bırakan yırtmaçlı bir yakası ve kollarının dörtte üçüne kadar uzanan kolları vardı. Pen, Tessa'yı yalnız bırakmadan önce, siyah stilettoalarını ayaklarına geçirirken, Pen buradaki işinin bittiğini söyledi.

Ustaca koyu kırmızıya boyanmış alt dudağını rahatsız etmemeye çalıştı, rujunu bulaştırmak istemiyordu. Tessa elini tekrar elbisenin üzerinde gezdirdi, bakışları elindeki işaret'e takıldı. Bir sonraki işaret göğsüne, kalbine gidecekti ve Tessa bu elbisede görünür olup olmayacağını merak etti. Farklı görünecekti. İlk işaret, hizmet ettikleri Lord veya Leydi'yi gösteriyordu. Diğer işaretler...

Tessa kaşlarını çattı. Diğer işaretlerin nasıl seçildiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Acaba Eviana'nınkilere benzeyecekler miydi?

Elini uzatıp yakasını yokladı. Boyun dekoltesini tamamen kapatıyordu ama köprücük kemiği hâlâ görünüyordu, belki de kapalı kalırdı? Parmakları oyalandı ve son üç saat içinde yüzüncü kez kendini nasıl burada bulduğunu merak ederek baktı.

Theon'un içeri girdiğini duymadı ve arkasındaki yansımada belirince irkildi. Her zamanki gibi, kendisine özel dikilmiş siyah bir takım elbise giymiş, inanılmaz derecede çekici görünüyordu. Kravatı elbisesiyle uyumluydu ve tıraş olmuştu. Tessa, son birkaç gündür çenesinde olan sakalların yok olduğunu fark etti.

Elini kaldırıp saçlarını omzunun üzerinden geriye doğru itti, eli ensesinde kaldı. Kadın irkilerek uzaklaşmasını söyledi ama irkilmedi. Onu o sabahtan beri görmemişti. Bir önceki günden beri ona fiziksel olarak dokunmamıştı ve kadın kendini ona doğru eğilirken buldu.

Theon hiçbir şey söylemedi ama aynadaki yansımasında hissettiği hafif rahatlama ürpertisini kaçırmadı. Gözleri, bağına ona verdiği hazzın tadını çıkararak kısa bir süre kapandı ve tekrar açtıklarında, aynadaki gözleriyle buluştuklarında zümrüt yeşili sıvıydı. Başparmağı boynunda çekingen bir şekilde hareket etmeye, hassas noktalarına masaj yapmaya başladı ve Theon bir adım geri çekilerek göğsünün sırtına değdiğini hissetti.

Bu sefer gözleri titreyerek kapandı, Theon'un diğer eli kalçasına yerleşip onu daha da kendine çekti. İçindeki bağ heyecanla vızıldıyordu ve Tessa günlerdir verdiği bir mücadeleyi kaybettiğini biliyordu. Zihninin derinliklerinde küçük bir ses ona hareket etmesi için bağıırıyordu, ama çok daha yüksek bir ses ruhuna fısıldıyor, bunun her zaman böyle olabileceğini söylüyordu.

"Böyle olması gerekiyormuş, güzelim," diye mırıldandı Theon kulağına, tüyleri diken diken oldu.

Gözleri bir kez daha aynadaki gözleriyle buluşmak için aniden açıldı. Adam ona doğru eğilmiş, eli yukarı doğru kayarak gövdesinin üzerinde geziniyordu. Boynundaki eli,

boğazını gevşekçe kavrayana kadar kıvrıldı. Artık her zaman taktığı yüzüklerin metali, aniden ısınan tenine karşı serindi. Başparmağıyla başını yana eğdi, sonra dudaklarını yavaşça tenine yaklaştırdı, bakışlarını sürekli onunkilerden ayırmadı. Boynunun kıvrımlarına uzun öpücükler kondurdu ve kulağının arkasındaki hassas bölgeye ulaştığında, Tessa dokunuşuyla hissettiği rahatlama iç çekişini tutamadı.

"Kıpırdama."

Ondan uzaklaştı ve kadın, bağı yarattığı krize boyun eğmek ve geri dönmesi için yalvarmak zorunda kaldı. Ya pes ederse? Ya bu şeyin taleplerine boyun eğerse? Sadece bu seferlik mi? Onu tatmin eder miydi? Hissettiği sürekli çaresizlikten bir nebze olsun kurtulmasını sağlar mıydı?

Theon bir an sonra geri döndü ve bir kez daha ona yaklaştı. Ellerini başının üzerine koydu ve boynuna elmas bir gerdanlık yerleştirip sıktı. Elini uzatarak Tessa, avucunda duran iki elmas küpeyi görünce ona baktı. Tek kelime etmeden küpeleri kulaklarına taktı. Sonra onu nazikçe döndürerek sağ elini dudaklarına götürdü. İşaret'e bir öpücük kondurduktan sonra bileğine uyumlu bir elmas bilezik taktı.

"Bunların hepsi çok fazla, Theon," diye sonunda söylemeyi başardı. "Zaten kendimi fazla... abartılı hissediyorum. Bu biraz fazla değil mi?"

"Babamla resmi bir akşam yemeği için mi? Hayır. Ama bu gerçeği bir kenara bırakırsak, çok da fazla değil, Tessa." Ellerini beline koyup onu kendine çekti. Parmaklarını çenesine götürüp yukarı kaldırdı. "Bu gece benim için bir şey yapabilir misin?"

Gözlerinin parlaklığında, elmacık kemiklerinin kıvrımında, dudaklarının kıvrımında kaybolup gitti.

"Tessa mı?"

"Hmm?"

Dudaklarının köşesi yukarı doğru kıvrıldı ve küçük bir gamze belirdi. Hiç düşünmeden uzanıp parmağıyla

gamzesini takip etti. Theon bu hafif dokunuşla inledi ve kaşları öne düşüp onunkine dokundu.

"Bu başka bir akşam yemeği olsaydı, siktir et derdim ve akşamın geri kalanını bu odada seninle geçirirdim. Bu yüzden sana tekrar soruyorum: Bu gece benim için bir şey yapabilir misin?"

"Ne?" diye soludu, ona bu kadar yakın olmanın verdiği hisle kaybolmuştu.

"Bunu hatırlayabilir misin? Şu anda neler oluyor? Nasıl hissediyorsun?" diye üsteledi, elinin parmakları omurgası boyunca gezinirken. "Sadece bir geceliğine bunu istediğini iddia edebilir misin? Akşam yemeğinden sonra hemen buraya gelip kaldığımız yerden devam edebiliriz."

"Ben..." Tessa'nın sesi, adamın eli saçlarının altından tekrar boynuna kaydığında kesildi.

"Sadece bir geceliğine, Tessa," diye ısrar etti. "Bir geceliğine, bunu kabul ettiğini varsay. Hoş karşıladığını. Dene bakalım. Bir geceliğine."

Bunu bir geceliğine yapabilirdi, değil mi? Ondan aldığı her şeye odaklanmak yerine deneyebilirdi. Kaynak bağının bir geceliğine kontrolü ele geçirmesine izin verebilirdi. Gözleri elinin arkasındaki İşaret'e kaydı, ama Theon bakışlarını oyalamadan onu kendine çekti.

"Hayır, güzelim. Bu gece gözlerini benden ayırma, olur mu?" Başını salladı, bir şey söyleyebileceğinden emin değildi. "Ve geldiğimizde sana söylediğim şeyi unutma: Sana bir şey söylenmedikçe konuşma."

Tekrar başını salladı ve Theon elini tutup onu soyunma odasından ana oturma odasına götürdü. Luka ve Axel, Theon'a benzer takım elbiseler giymiş, orada bekliyorlardı. İçeri girdiklerinde ikisi de hareketsiz kaldı; safir ve zümrüt yeşili gözleri vücudunda bir aşağı bir yukarı geziniyordu. Dikkat çeken bu tavır karşısında yanaklarının kızardığını hissetti ve diğer eli istemeden kalkıp Theon'un kolunu kavradı.

Luka bunu hemen fark etti. Bakışları onunla Theon arasında gidip geldi ama hiçbir şey söylemedi.

Axel boğazını temizleyip kapıyı işaret etti. "Gidelim mi?"

"Gitmeden önce bir şeye ihtiyacın var mı?" diye sordu Theon, ona bakarak.

Kadın başını salladı ve adam onu kapıya doğru götürdü, kolunu kadının elinden kurtardı ve kapıdan içeri girerken elini kadının beline koydu.

"Babama doğu kanadına da geçebilir miyim diye sordum," diyordu Axel koridorları dolaşırken. Tessa sadece yarım yamalak dinliyordu. Evin bu kısmını hiç görmemişti. Luka onu yan girişten içeri almıştı ve o zamandan beri Theon'un süitinden çıkmamıştı.

Theon'un odası modern olsa da, evin geri kalanı karanlık bir şatoya adım atmış gibiydi. Duvarlar tamamen koyu taştandı ve içlerinde resimler vardı. Ejderhalar ve yılanlar, onun "Öteki Dünya" olduğunu varsaydığı bir manzaraydı; daha doğrusu sanatçının hayal ettiği gibi. Koyu kırmızı halılar, pürüzsüz koyu zeminlerin üzerinde koridor boyunca uzanıyordu ve pencerelerdeki koyu renkli perdeler geri çekilmişti. Güneş çoktan batıyordu ve duvarlardaki birkaç metrelik lambalar, koridor boyunca sıralanmış çeşitli saksı bitkilerinin üzerine gölgeler düşürerek loş bir ışık yayıyordu.

"Babamın bu fikre çok sıcak baktığından eminim," diye cevapladı Theon.

"Kesinlikle. Yarın ilk iş eşyalarımı yeni odalara taşıyacağını söyledi."

"Saçmalıyorsun," dedi Theon, Tessa'yı köşeden döndürürken.

Axel kıkırdadı. "Haklısın. Kaynak Seçecek yaşı geldiğimde o kanada geçebileceğimi söyledi. O zamana kadar, gözetimsiz bir şekilde bu kanatta kalmamı istemiyordu."

Tessa alaycı bir tavırla, "Burada, ıssız bir yerde, nasıl bir belaya bulaşabilirsin ki?" diye sordu.

Üç çift göz ona dikildi. Konuşulmadıkça konuşmama meselesini çoktan unutmuştu. Harika.

"Daha önceki etkileşimlerimize dayanarak, çorba konservesinin dibinde bile sorun bulabileceğini varsayıyorum," diye takıldı Axel göz kırparak.

"Bu... muhtemelen doğru," diye itiraf etti Tessa, hafif bir gülümsemeyle.

"Bunlar bir gün duymak isteyeceğim hikayeler," diye yanıtladı Axel.

"Sen ve ben ikimiz de," dedi Theon, büyük ve karanlık bir kapıya yaklaştıklarında.

Erkekler topluca yavaşladı ve Tessa etraflarındaki gerginliğin arttığını hissedebiliyordu. Theon onun önüne geçip elini yanağına koydu. "Bu gece gözlerini üzerimde tut, tamam mı?"

"Evet," diye cevapladı sessizce.

Eğilip dudaklarını başının tepesine bastırdıktan sonra dönüp yemek odasına girdi. Tessa'yı, olması gerektiği gibi iyi küçük bir Kaynak gibi, arkasından takip etmeye bıraktı. Valter çoktan uzun masanın başına oturmuştu. Her iki tarafta da yüksek arkalıklı, minderli sandalyeler vardı. Masaya rahatlıkla yirmi kişi oturabilirdi, gerekirse daha fazla kişi de. Cressida solunda oturuyor, Eviana ise yanında duruyordu.

Beklemek.

Bütün gece Theon'un yanında durması mı bekleniyordu? Bu ayakkabılarla mı?

"Theon. Luka. Bu akşam bize katılmanız ne kadar hoş," diye selamladı onları Valter, dudaklarında gergin bir gülümsemeyle.

"Sözlerin pek fazla seçenek bırakmadı, Baba," diye kuru bir şekilde cevapladı Theon, masanın etrafından dolaşıp babasının sağındaki sandalyelere doğru yürürken. Eğilip Cressida'nın yanağına bir öpücük kondurmak için yola koyulurken durakladı. "İyi akşamlar, Anne."

"Theon, canım, her geçen gün daha da yakışıklı oluyorsun," diye mırıldandı Cressida, en büyük oğluna gülümseyerek. Theon masanın etrafında dolaşırken, Axel eğilip diğer yanağına bir öpücük kondurduktan sonra yanındaki sandalyeye oturdu. Luka, Axel'in yanındaki sandalyeye oturdu.

Tessa, babasının sağındaki sandalyeyi atlayıp yanındaki sandalyeye oturan Theon'u görev bilinciyle takip etti. Ne yapacağını bilemeyerek durakladı. Masada hâlâ iki boş yer vardı.

"Otur, Tessa," dedi Theon, Luka'nın karşısındaki sandalyeyi işaret ederek. Tessa, yönlendirmeye sessizce minnettar bir şekilde öne doğru yürüdü. Yerine otururken Theon, duvardaki bir Peri'ye parmaklarını şıklattı ve bir an sonra eline bir bardak viski konuldu.

"İçeceğini içmeden önce oturmasına mı izin veriyorsun?" diye espri yaptı Valter, içki bardağını döndürerek.

"Onu ayağa kaldırmak için hiçbir sebep göremiyorum," diye cevapladı Theon, kendi içkisinden büyük bir yudum alırken.

Valter, "Geri kalanımızın da manzaranın tadını birkaç dakika çıkarmasına izin verebilirdin," dedi sırtarak.

"Otururken bile güzel yüzünü görebiliyorum," diye araya girdi Axel, Tessa'ya göz kırparak ve içki bardağını dudaklarına götürerek.

Valter'in dudakları bu yorum üzerine inceliyor, gözleri küçük oğluna kaydı. Axel, sahte bir selam verir gibi bardağını ona doğru eğip bir yudum daha aldı.

"Eviana," dedi Valter gergin bir sesle, "oturabilirsin."

"Teşekkür ederim, Lordum," diye cevapladı Eviana, zarif bir şekilde Valter'in sağındaki koltuğa doğru yürürken.

Çorba servisi yapıldı ve masada Miras üyeleri arasında küçük bir sohbet başladı. Miras üyelerine çorbalarıyla birlikte ekmek de verilirken, kendisine ve Eviana'ya verilmedi. Tessa, sebze çorbası kasesine kaşlarını çatarak baktı, yeşil fasulye ve havuçları karıştırıyordu. Göz ucuyla, çorbasını

görev bilinciyle yiyen Eviana'ya yan yan baktı; gözleri hep ya kasesinde ya da Valter'deydi.

Theon ona doğru eğildi ve doğrudan kulağına konuştu. "Ye, Tessa."

Nefesi saçlarının yanaklarına çarpmasına, teninin gıdıklanmasına ve omurgası boyunca bir ürpertinin yayılmasına neden oldu.

"Neden ekmek yiyemiyorum?" diye tısladı. Theon, ailesinin sohbetine geri dönmeden önce çorba kasesine anlamlı bir bakış attı. Kaşığı ağzına götürmeden önce hafifçe iç çekti. Sonuçta çabalaması, onun altındaki yerini kabul etmiş gibi davranması gerekiyordu. Anlaşılan yeri, çorbasıyla birlikte ekmeğe layık değildi.

Salata tabağı getirildiğinde, birkaç çeri domates ve dilimlenmiş salatalıktan oluşan sade bir salata ikram edildi. Legacy'ye ise peynir kırıntıları ve çilekli vinegret soslu çilekli-cevizli ıspanak salatası ikram edildi. Kaşlarını çatarak marul parçalarını sertçe dürttü ve uzun parmakları kolunu hafifçe sıyırdı. Bir uyarı. İç çekti, bacak bacak üstüne atıp masanın altına oturdu ve sıkıcı salatasını yemeye devam etti.

"Kaynağın yemek masasında son derece huzursuz, Theon," dedi Valter ve Tessa yanakları kızararak donakaldı.

Salatasını bitiren Theon, sandalyesine yaslanıp yeniden doldurulmuş viski bardağını aldı. "Geldiğinden beri odalarımızdan ilk kez çıkıyor." Diğer eli başına gitti, saçlarını okşadı ve ensesine koydu. Hafifçe sıktı. "Geri dönmek için can atıyor." Theon'un yüzünde beliren alaycı sırıtış ve bunun babasına ima ettiği şey, içini öfkeyle doldurdu.

Valter salatasını bitirirken kıkırdadı.

Masanın altından bir ayak ayağına dokundu ve başını kaldırıp Luka'nın kendisine baktığını gördü. Luka başını hafifçe iki yana salladı. Bir uyarı daha. Tessa dişlerini gıcırdattı.

Bunu yapabilirdi. Tek yapması gereken Eviana'yı taklit etmektir, değil mi?

Salatasını çoktan bitirmiş olan kadına gizlice bir kez daha baktı. Ellerini kucağında kavuşturmuştu ve gözleri sürekli Valter'e kaysa da, zaman zaman bakışlarını masanın etrafında gezdiriyordu. Sırtı dik, vücudu her zaman hafifçe Efendisine dönük bir şekilde duruyordu. Ara sıra sanki bir şey duymuş gibi başını eğiyordu.

Ana yemek getirildiğinde, Legacy yemekleri ortaya çıkınca Tessa heyecanlandı. Biftek, fırında sebzeler, soslu patates püresi ve daha fazla ekmek. Her lokmayı silip süpürecekti. Theon asla kırmızı et sipariş etmezdi.

Ve görünüşe göre bu akşam yemeği de farklı olmayacaktı.

Tabağı önüne konduğunda, bir tavuk göğsü, sade pilav ve fırında sebzeler buldu. Ekmek yoktu. Dilini tekrar ısırarak tavuğunu kesmeye başladı ve bütün akşam duymazdan geldiği sohbete odaklandı.

"Luka, az önce Theon, Axel ve diğer mirasçılarla birlikte Akropolis'e erken gelmene izin verileceği haberini aldım. Durumu anlattıktan sonra, isteğimi reddedemediler," diye konuşuyordu Valter bifteğinin etrafından.

"Mükemmel. Konuyla ilgili yardımın için teşekkür ederim Valter," dedi Luka başını sallayarak.

"Hepiniz için verimli bir dönem olmasını bekliyorum. Mirasın geri kalanı gelmeden önce diğer mirasçıları tanıma fırsatı," diye devam etti Valter. "İttifak arayan birkaç adaydan mektup aldım."

"Sevgililerimin gelecek yıl için ayrılacağı hakkında konuşmamız şart mı?" diye somurtarak araya girdi Cressida. "Onları çok özleyeceğim."

"Tatilde evde olacağız, Anne," diye iç çekti Theon, patatesleri yerken.

"Evet, ama evimin bir parçası yine de gidecek. Bu, bir annenin yüreğine dokunuyor."

"Alış artık Cressida," dedi Valter, etinden bir parça daha keserek. "İttifak mektuplarına ek olarak, artık reşit olan Theon ile eşleşmek için birkaç teklif aldım. Ayrıca kan

bağları ve soyağaçları da gönderdiler. Birkaç iyi seçenek var."

Bir Eşleşme?

Theon için mi?

Bunu neden düşünmemiştiniz?

Tüm Miras'a Eşleşmeler verildi - ayarlanmış evlilikler. Doğacak çocukların saf Miras olmasını ve yalnızca kan bağlarını güçlendirmesini sağlamak için dikkatlice planlandılar, genellikle daha büyük bir kan bağına daha düşük bir tanrı veya tanrıçayla eşleştirerek daha büyük kan bağına gücünün gerçek ve mümkün olduğunca güçlü olmasını sağladılar. Theon'un süitinde kendisine küçük bir yatak verilmesinin sebebinin, sonunda kendi karısı olacağı gerçeğini neden hiç düşünmemiştiniz? Arius Krallığı için bir sonraki varisi üretmesi bekleniyordu. Kaynak bağı, Tessa'yı ona ait olmaya zorlayacaktı, ancak o ona ait olmayacaktı. Sadece bu düşünce bile midesinde bir bulantıya neden oldu. Theon'u istemiyordu, ama kendini birine vermeye zorlanmak ve karşılığında hiçbir şey alamamak?

Ama sonra aklına başka bir düşünce geldi. Onu o odada kalmaya zorlamayacaktı... Söz konusu varisi... doğururken. Öyle mi yapacaktı?

Tessa'nın çatalı bu düşünceyle parmaklarının arasından kaydı. Tabağına çarparak gürültüyle yere düştü, pirinçler masanın üzerine saçıldı. Sessizlik çöktü, tüm gözler ona çevrildi.

"Özür dilerim," dedi yumuşak bir sesle, yanakları kızarmış bir şekilde pirinci temizlemeye başlarken.

"Theon, Kaynağının tavırları hakkında konuşmamış mıydık?" diye sordu Valter, sesi çelik gibi sakindi.

"Yaptık. İstemeden oldu ve bir daha olmayacak," dedi Theon hızla, elini masanın altında zıplamaya başlayan dizinin üzerine koyarak.

"Umarım öyle olmaz, ama önceki konuşmamızda bana aynı şeyi garanti etmiştin. Kaynağıma itaat aşılama konusunda açıkça bir yeteneğim var," dedi başını Eviana'ya

doğru sallayarak. Eviana sebzelerini yiyor, gözleri tabağındaydı. "Belki yardıma ihtiyacın vardır."

"O senin disiplin kaynağın değil. Odalarımıza döndüğümüzde onunla ilgileneceğim," diye sertçe yanıtladı Theon.

Tessa söylenenlere nasıl tepki vereceğini bilmiyordu ama Valter'in "yardım" sözlerini duyan Eviana, yüzü solgunlaşarak kısa bir anlığına yukarı baktı ve ardından su bardağına uzanıp bir yudum aldı.

Valter, "Öyle olabilir ama benim masamda yemeğini bitirmesine izin verilmeyecek" dedi.

Tessa'nın gözleri, babasına bakan Theon'a dikilmişti. Theon'un sözleri aklından geçiyordu.

Bu gece gözlerini benden ayırma.

Theon bunu düzeltecekti. Ona bakacağına söz vermişti. Bunu düzeltecekti ve o da daha sonra çok özür dileyecekti. Daha çok çabalayacaktı. Bu bağ meselesini yürütmenin bir yolunu bulacaktı.

Çenesindeki kas tüyünü izledi. Bardağının etrafındaki parmak eklemleri bembeyazdı. Elinde kırılacağını düşünmeye başlamıştı.

"Tessa, masadan kalk," diye homurdandı. "Gitme vakti gelene kadar arkamdaki duvarın yanında bekle. Ses çıkarma."

Ona tam bir şok içinde baktı. "Çatalımı düşürdüğüm için mi?"

Sözler, onları durdurma fırsatı bulamadan ağzından döküldü. Theon'un başı hızla ona doğru döndü, zümrüt yeşili gözleri bir ton karardı. Hayır. Kararmadılar. İçlerinde karanlık dönüyordu.

"Sana da mı cevap veriyor?" diye sordu Valter, sesi öfkeyle gerginleşmişti. "Arius'a yemin ederim ki, Theon, eğer kontrol altında değilse—"

"Kontrol altında, Peder," diye sözünü kesti Theon, omzunun üzerinden ona bakarken sesinde öfke vardı. Gözlerini tekrar onun gözlerine çevirdi. "Git, Tessa."

"Ş-" duraksadı, adamın adı boğazında düğümlendi. "Masaya yemek fırlatmadım. Çatalımı düşürdüm," diye tısladı öfkeyle, sesini alçaltmaya çalışarak.

Eviana'nın gözleri Efendisi'nden ayrılmış, öfke patlaması karşısında dehşet içinde ona dikilmişti. Cressida şarabını yudumluyor, sanki Tessa akşam eğlencesiymiş gibi her şeyi izliyordu. Axel ona acıyan bir bakış atarken, Luka'nın bakışları ona duvara doğru hareket etmesini söylüyordu.

"Theon," diye homurdandı babası masanın karşısından, ellerini saran karanlık.

"Ben hallettim," diye çıkıştı Theon. "Tessa, bu gece senden beklenen davranışları konuşmuştuk. Ya duvara çekil ya da yemeğin geri kalanında ayaklarımın dibinde otur."

"Ciddi olamazsın," diye itiraz etti, gözleri tehdit karşısında kocaman açılmıştı.

"Azap Çukurları kadar ciddi," diye soğukkanlılıkla cevapladı. Ayağa kalkıp dirseğini kavrayarak onu ayağa kaldırdı. Parmağını şıklattı ve bir hizmetçi belirdi. "Sandalyesini kaldırın."

Damarlarında buz gibi bir öfke dolaştı. Theon, emri yerine getirilirken gözlerini bir an olsun ayırmadı. Sandalye kaldırılırken, "Diz çök Tessa, tek kelime daha etme," dedi.

Tüm tavrı sahiplenici ve baskındı. Tessa dizlerinin üzerine çökerken, tıpkı buraya gelirken tanrılara haykırdığı günkü gibi, içinde bir şey koptu. İçinde gizlenen, sadece bir başkasının kontrol etmesine yardım edebildiği bir şeydi bu. Dudakları alaycı bir sırıtışla kıvrılırken, "Gözler üzerinde. Bir geceliğine. Değil mi?" diye fısıldadı.

"Yeter," diye hırladı, gözlerindeki karanlık daha da hızla dönüyordu. Etrafında karanlık bir sis belirdi.

"Theon," dedi Axel masanın karşısından sessizce ve sanki Theon'u uçurumun kenarından geri çekmiş, karanlığı dağıtmış gibiydi.

"Buna karışma Axel," diye tısladı Valter.

Tessa yerde diz çökerken Theon yavaşça koltuğuna gömüldü ve sonunda bakışlarını ondan çekti.

"Match'ı bu evden ayrılmadan günler önce mi konuşmamız gerekiyor?" diye sordu Cressida, sanki hiçbir şey olmamış gibi sohbetlerine devam ederek. "En azından bir Match'i olduğunda burada yaşayacaklar."

"Potansiyel Eşleşmeleri tartışmak akıllıca olur diye düşünüyorum," diye karşılık verdi Valter. "Birçoğu onunla Akropolis'te olacak. Onları orada tanıyabilir."

Tessa, yemeklerine devam ederken çatal bıçak ve bardakların şıkırtısını duyabiliyordu. O ise masanın altındaki ayakkabılarına ve bacaklarına bakıyordu.

Altında. Lanet. Masa.

Ayakkabılarının içinde ayakları uyuşmaya başlayınca dişlerini sıktı. Yerinden kıpırdanıp oturdu; bu elbiseyle hiç de kolay bir iş değildi. Theon'un eli saçlarına gitti, sol alt kısımlarını taradı ve o lanet bağ, dokunuşuna minnettarlıkla mırıldandı. Yerde utanç içinde oturmasının umurunda değildi. Tek umurunda olan, ayaklarının dibinde bile olsa ona dokunmasıydı.

"Bunun yakın zamanda tartışılmasına gerek olduğunu sanmıyorum," dedi Theon, bir tutam saçını parmağına dolayarak. "Yasa, Seçim yılı boyunca hiçbir Eşleşme birliği yapılamayacağını belirtiyor zaten."

"Bu, yıl içinde bir anlaşma yapılamayacağı ve şartlar üzerinde anlaşılamayacağı anlamına gelmiyor," diye yanıtladı Valter. "Özellikle kabul edilebilir mirasçılar üreteceğini düşündüğüm üç kişi var. Raporlarını yarın size gösterebilirim."

Theon içini çekti. "Nasıl istersen, Baba."

Tabaklar kaldırıldı ve tatlılar getirildi. Tessa yerde oturmuş, yorulup huzursuzlanmaya başlamıştı. Theon'un saçlarıyla oynaması sinir bozucuydu ve bu yemeğin daha ne kadar süreceğini merak ediyordu.

"Metias ve Pavil yarın sabah saat onda gelecekler," diyordu Valter. "Seni ve Luka'yı toplantıda görmek istiyorum Theon."

"Bu gerçekten gerekli mi?" diye sordu Theon, parmakları boynundaki elmas gerdanlığın üzerinde gezinirken.

"Sanırım yle. Akropolis'e gitmeden önce her şeyi netleştirmemiz gerekiyor."

"Her şey çoktan tamamlandı. Oraya vardığımda benden ne beklendiğini biliyorum," dedi Theon. Parmaklarını boynundaki gerdanlığın üzerinde gezdirirken Tessa aniden gerçeği gördü.

Bir yaka.

Çok güzel, çok pahalı bir tasma.

Onu kontrol edecek, eğitecek ve boyunduruk altına alacak bir tasma. Ve onu çıkarmak istiyordu. Onu boğuyordu. Nefes almasını yavaş yavaş kesiyordu, ta ki geriye hiçbir şey kalmayana kadar. Ta ki ondan geriye hiçbir şey kalmayana kadar.

Masanın altındaki boşluk aniden bir dolaba kilitlenmiş gibi hissettirdi. Nefesleri sığlaştı ve yeterince hava alamıyordu. Titremeye başladı. Eli göğsüne gitti, sanki ciğerlerine daha fazla hava girmesi için onu zorlayacakmış gibi.

Theon, elini yanağına götürüp başparmağını elmacık kemiği boyunca gezdirerek, sanki onu sakinleştirmeye çalışıyormuş gibi yanında kaskatı kesildi. Gözlerini sıkıca kapatıp nefesine odaklanmaya çalıştı ama boynundaki kolye tenine batıyordu. Gittikçe daraldığına yemin edebilirdi. Tasma değil, ilmikti.

Ellerini kaldırıp şeyin arkasındaki tokayı bulmaya çalıştı. Elleri titriyordu ama çıkarması gerekiyordu. Theon'un eli onun elinin üzerine kondu ve parmaklarını kavrayıp tırnaklarını tenine geçirdi.

"Pekala," dedi Theon, babasının söylediklerini yarıda keserek. Tessa, bardağının masaya düştüğünü duydu. "Yarın saat onda çalışma odanızda olacağım." Aniden ayağa kalktı, parmakları Tessa'nın elinden kaydı. "Madem bu kadar, o zaman gidiyorum."

"Masadan içkinin yarısı dolu olarak mı kalkacaksın?" diye sordu Valter, sesi tehlikeli bir şekilde alçaktı.

"Odamda içki var ve ilgilenmem gereken bir Kaynak var," diye yanıtladı Theon. Tessa sandalyelerin sürtündüğünü duydu ve masanın altından Luka ile Axel'in de ayağı kalktığını gördü.

Valter, "Akropolis'e gitmeden önce daha fazla aile yemeğinde bulunmanızı bekliyorum" dedi.

"Anladım," diye yanıtladı Theon, elini uzatarak. Yerde otururken tepeden bakan Tessa'ya baktı. Elini tutmak için uzanmayınca, "Gel, Tessa," dedi.

Çekingen bir şekilde parmaklarını bekleyen avucuna koydu ve adam anında avucunu kapattı. Yüzünde hiçbir duygu belirtisi olmadan, onu sertçe ayağı kaldırdı. Hızla odanın karşısına geçip onu arkasından sürükledi ve neredeyse topuklu ayakkabılarıyla tökezleyecekti. Luka ve Axel de arkalarından geliyordu.

Theon köşeyi dönene kadar yavaşlamadı. Sonra kendini duvara yaslanmış halde buldu. Theon'un elleri yüzündeydi, ona bakmak için yukarı kaldırıyordu. "Sorun ne? Neden ölü gibi solgunsun?"

Tessa dudaklarını büzdü, gözlerine bakmayı reddetti. Zaten umurunda mıydı ki? Akşam yemeklerini bitirirken onu ayaklarının dibine, yere oturtmuştu. Titriyordu ama içinde o kadar çok duygu dalgalanıyordu ki, bunun yakınlığından mı, öfkesinden mi yoksa çaresizlik hissinden mi kaynaklandığına karar veremiyordu. Teni uğulduyordu, dışarı atılması gereken bir enerji vardı ve nefes alabilmesi için bu lanet kolyenin boğazından çıkması gerekiyordu.

"Tessa," diye sordu, ismi bir emirdi.

Gözlerini onun gözlerine doğru sürükledi ve ona dik dik baktı. "Kontrol edemediğim başka bir şeyin cezası olarak ayakkabılarını öpmek zorunda mı kalacağım?" diye alaycı bir şekilde sordu, göğsündeki sıkışmaya rağmen.

Arkalarından biri derin bir nefes aldı. Luka mı, Axel mi, bilmiyordu. Umurunda da değildi. Theon'un dudakları

inceldi. "Sorun ne, söyle bana," diye tekrarladı, sesi aldatıcı bir şekilde sakindi. Arius Lordu'nun o gece daha önce konuştuğu tonla. "Hasta mısın?" Cevap vermeyince, "Sorun ne, söylemeyi reddedersen sana nasıl bakabilirim?" diye sordu.

"Beni lanet olası bir köpek gibi ayaklarının dibine koyduğunda bana nasıl bakacağına güvenebilirim?" diye tükürdü.

"Tessalyn, cevap ver bana. Ne oldu?" diye sordu, gözlerinde öfke parlıyordu.

Bu büyüye dayanamayarak, "Bu kolyeyi çıkarmak istiyorum." diye cevap verdi.

Theon, sanki bir yalan arıyormuş gibi bir an onu inceledi, ama büyüleyici bir şekilde ortada dolanmak ona yakışmazdı. Uzanıp gerdanlığı açtı ve cebine koydu. "Başka ne var? Neden bu kadar solgunsun?"

"Neden umurunda ki? Çünkü ben Eviana gibi mükemmel, şefkatli bir Kaynak değildim," diye sordu Tessa, sesinde zehir damlayarak.

"Belki de bunu odalarına götürmeliyiz Theon," diye ısrarla önerdi Luka arkalarından. "Her şey Tanrı'ya bildirilecek."

"Pekala," diye çıkıştı Theon, Tessa'nın elini tekrar uzatarak. Tessa elini geri çekip kollarını göğsünde kavuşturdu. Theon'un öfkesi yatıştıkça gözleri karardı ve dirseğinden tutarak onu kendine çekti.

Luka'nın uyarıcı bakışı itirazını yutmasına neden oldu.

Tenindeki vızıltı giderek artıyordu ve bunu kafasının içinde duyabiliyordu. Yüksek sesli, aralıksız ve dışarı, dışarı, dışarı çıkma ihtiyacıyla dolu. Kordon da titriyor, Theon'un tenindeki elinin tadını çıkarıyordu. Ve buna dayanamıyordu. Tüm bu duygularla, akşam yemeğinde yaşananlarla ve kontrolünden çıkan diğer her şeyle başa çıkamıyordu.

Nihayet odalarına döndüklerinde Theon kapıyı açtı ve önce onun girmesi için kenara çekildi. Eşiği geçerek doğrudan ana odaya girdi.

Yatak odasına girerken Theon arkasından "Tessa," diye seslendi. Kapının kapandığını duydu ve bir başkasının dışarıdaki gök gürültüsü hakkında bir şeyler söylediğini duydu ama yavaşlamadı. Theon'un yatak odasından geçip balkona açılan çift kapıyı ardına kadar açtı. Havaya ihtiyacı vardı. Yüzünde rüzgarı hissetmeye ve o odalarda kapana kısılmamaya ihtiyacı vardı. Sadece ayakkabılarını ayaklarından çıkarmak için durdu, sonra korkuluğa doğru yürüdü ve ikisini de olabildiğince uzağa fırlattı, öfkeyle meydan okurcasına gökyüzüne bağırdı ve içinde savaşıyor her duyguyu serbest bıraktı. Şimşek çaktı ve gök gürültüsü gürledi, sesler çığlıklarıyla karıştı ve dizlerinin üzerine çökerken yağmur yağmaya başladı. Büyük, soğuk damlalar yüzüne, saçlarına çarptı. Ve tanrılar, inanılmaz hissettirdi. Vahşi ve özgür bir şey. Birkaç saniye içinde sıırılsıklam oldu, giydiği güzel elbise muhtemelen mahvolmuştu.

Yüzü ellerinin arasına düştü ve akşam yemeğinden beri tuttuğu öfke, kızgınlık, acı ve aşağılanma gözyaşlarını akıttı. Aslında buraya geldiğinden beri. Elmas bilezik yanağına sürtündü ve tokayla uğraşarak, küpeleri neredeyse kulaklarından çıkarıp aynısını yapmadan önce bileziği balkonun karşısına fırlattı. Kapıda duran diğerlerini bir anlığına gördü, şaşkınlıkla ona bakıyorlardı, ne yapacaklarını bilemiyorlardı.

Kimse onunla ne yapacağını bilemiyordu, sadece bir kenara itiyorlardı. Kilit altında tutuyorlardı. Hiçbir şey olmak için fazla vahşiydi, hiçbir şey olmaya zorlanmıştı.

Sağından tokaları şiddetle çekip çıkarmaya ve tutam tutam getirmeye başladığında, Theon sonunda öne çıktı. Yavaşça yanına diz çöktü ve ellerini çektikten sonra kalan tokaları nazikçe çıkarmaya başladı. Çalışırken fırtına yavaşladı. Sağanak, ritmik bir yağmura dönüştü ama hiç durmadı. O kadar soğuk bir şeyin sürekli akışıydı ki, içindeki her şeyi uyuşturdu.

İşini bitirince, ellerini tuttu, tek kelime etmeden ayağa kaldırdı ve içeri geri götürdü. Luka havlularla bekliyordu.

Birini Theon'a uzattı, sonra da birini onun omuzlarına doladı.

Onu şöminenin önündeki koltuklara götürdü. Axel şömineyi açmıştı ve odaya sıcaklık yayılıyordu ama o hiçbirini hissetmiyordu. Yağmurun soğuğu ruhuna yerleşmişti, buz gibi ve acımasızdı.

Theon banyoya girdi ve birkaç dakika sonra üstü çıplak ve rahat pantolonla çıktı. Başka bir havluyla yanına geldi ve saçındaki suyu sıkmaya başladı.

Tessa, şöminenin camının ardında titreşen alevlere baktı. Turuncular, kırmızılar ve en ateşli maviler birlikte dans ediyor, birbirine karışıyor ve kavga ediyor, seviyor ve nefret ediyorlardı.

Hayır, bekle.

Bunların hiçbirini yapmıyorlardı.

İçlerindeki camı yaladıklarını izlerken başını yana eğdi. Bu, yakmak için can attıkları orman yangınını söndürdü. Eli boğazına doğru kaydı, parmakları boğazlığın bulunduğu yere değdi. Ateş, doğasının gerektirdiği şeyi yapmak için özgür olmak istiyordu ama cam bir kutunun içine sıkışmıştı. Başkalarının enerjisinden yararlanıp ısınmaları veya ölümcül güzelliğine hayran kalmaları için kontrol altında tutuluyordu. Bir düğmeye basılarak kullanılıp söndürülmek üzere.

"Tessa." Theon'un sesi çekingendi. "Islak kıyafetlerini çıkarman gerek."

Bakışları birkaç saniye daha alevlere dikilmişti, sonra gözlerini onunkilere çevirdi. Adam onu temkinle izliyordu, ne yapacağından veya söyleyeceğinden emin olmadığı belliydi. Kapının yanındaki duvara yaslanmış olan Luka'ya baktı. Adam onu durdurmaya hazırmış gibi görünüyordu. Sanki gitmeye çalışacağını tahmin ediyormuş gibiydi. Axel şöminenin yanında bir heykel gibiydi, yüz ifadesinde endişe ve şok karışımı bir ifade vardı.

Oturtulduğu sandalyeden kalkıp çıplak ayaklarının üzerine kalktı. Theon geri çekilip ona alan bıraktı. Alevlere bir kez daha baktıktan sonra dönüp küçük odadan geçerek dolaba girdi. Islak elbisesini çıkarıp yerde bıraktı ve ada

şifonyerinden bir tayt ve termal bir tişört buldu. Elbiseyi banyoya götürüp küvetin üzerine astı. Sonra makyajını -ya da kalanını- çıkardı ve dişlerini fırçaladı. Aynada ağlamaktan kızarmış ve şişmiş gözlerine baktı. Kırılmış, çatlamış ve yıllar içinde yeniden bir araya getirmeye çalıştığı her şey bir kez daha paramparça olmuştu.

Bunu yapamazdı.

Theon ondan bir gece denemesini istemişti. İki saat bile dayanamamıştı ki kelimenin tam anlamıyla masanın altına itildi.

Soyunma odasından geçip kendisine ait alan olarak verilen odaya girdi. Ama yine de, buradaki hiçbir şey ona ait değildi. Burada kendisi bile değildi. Yatağa sürünerek girdi, kaşıntıran battaniyeyi çenesine kadar çekti ve dönüp duvara döndü. Keşke ağlayarak uyuyabilseydi, ama görünüşe göre gözyaşları yeni bitmişti, bu yüzden duvara baktı, içindeki tüm karmaşayı çözmeye çalıştı ama başaramadı. Diğer odadaki pencerelere çarpan yağmurun sesini hâlâ duyabiliyordu.

Bir ara Theon odaya girdi. Onun yatağın kenarında oturduğunu hissetti. Elini hâlâ nemli olan saçlarında gezdirdi ve tek düşünebildiği, masanın altında ayaklarının dibinde otururken aynısını yapmış olmasıydı.

"İstemediğini biliyorum Tessa, ama diğer yatakta yatman en iyisi olur. Yanımda olman seni... sakinleştirir," dedi.

Kıpırdamadı, ince battaniyeyi daha sıkı sardı, dokunuşuyla oluşan bağın sevincini kasten görmezden geldi. Bir dakika sonra iç çekti ve daha ağır bir battaniyenin ağırlığının üzerine çöktüğünü hissetti. Başka bir şey söylemeden odadan çıktı ve ana odaya doğru ilerlerken fısıltılar duydu.

Şöminedeki alevler gibi olmayı reddetti. Tasmalanmayı, tasmalı olmayı ve tuzağa düşmeyi reddetti. Hayır. Bu bağ istese de istemese de dışarı çıkacaktı. Saklanacaktı. Bir ara Dex'le iletişime geçmenin bir yolunu bulacaktı. Saklanmanın

bir yolunu bulacaktı. Aralarına karışabilirdi. Biraz para çalıp bir glamour satın alacaktı ki ölümlüler arasında özgürce dolaşabilsin. Başka bir krallıkta, milyonlarca insanın yaşadığı büyük şehirlere gidecekti.

Bunu atlatamazdı. Onu kırardı.

Ve kırıldığında yanmadı.

O paramparça oldu ve dünya da onunla birlikte paramparça oldu.

THEON

Theon, babasının Metias ve Pavil ile tartıştığı konuya odaklanmaya çalışıyordu ama aklı Tessa'daydı. Dün gece, tıpkı onun yapacağını bildiği gibi, yanında uyumayı reddetmişti. Zorlayabilirdi ama... şey, o geceden sonra, Tessa'nın pes mi edeceğini yoksa daha fazla mı direneceğini bilmiyordu. Akşam yemeğinden sonra koridorda ona tek kelime etmemişti. Aslında kimseye tek kelime etmemişti.

Bok gibi uyumuştu, bağ onu yakınında istiyordu. Ve orada uyuyamayarak yatarken, geceyi kafasında tekrar tekrar canlandırmıştı. Babası potansiyel eşlerden bahsetmeye başladığında çatalını nasıl düşürdüğünü. Babası kendisi yapmaya karar vermeden önce onu bir şekilde disipline etmek zorunda kaldığını. Küçük düşürüldüğünü ve onu ayaklarının dibine yere oturmaya zorladığı için ondan nefret ettiğini biliyordu, ama babasının cezaları çok daha kötü olurdu. Yine de açıklama fırsatı hiç verilmemişti.

Masanın altında ona karşı kaskatı kesilmişti. Sonra titremeye başladığını hissetmiş ve bir şeylerin ters gittiğini anlamıştı. Masadan kalkıp aşağıya baktığında, onu teki Dünya'nın bir ruhu kadar solgun görünce, onu kucaklayıp odalarında onun için yarattığı sığınağa götürmemek için tüm öz kontrolünü kullanması gerekti. Böylece onu babasından ve Theon'un olmasını istediği kişiden uzakta, güvenle saklayabilecekti.

Bunu çok yakında öğrenecekti. Kahretsin, o sahtekarlığın parçalarını çoktan görmüştü ve eğer bu bağa yakında boyun eğmezse...

Luka ve Axel ayakkabılarını balkon korkuluğundan fırlatıp fırtınalı gökyüzüne doğru iğlik atarken, yanında şaşkın bir sessizlik içinde durmuştu. Buraya gelirken araçta aynısını yaptığının anıları o anlarda aklına hücum etti. Luka önünde yere yığılıp yere düştüğünde hareket edememiş, donup kalmıştı. Dizlerinin o mermer balkona çarpma sesi,

susturamadığı bir sestti. Zihninde tekrar tekrar yankılanıyordu. Saçlarından tokaları böylesine bir güç ve vahşilikle çekmeye başladığında, sonunda kendine daha fazla zarar vermeden önce hareket etmeyi başarmıştı.

Luka ve Axel, Luka'nın yatağına gelmeyi açıkça reddetmesinin ardından odadan çıktıklarında pek bir şey söylemediler. Akşam yemeğinde yaptığı şeyi yapmak zorunda kaldığını biliyorlardı. Babasının neler yapabileceğini ve yapacağını biliyorlardı. Luka eline bir içki tutuşturduğunda Axel'in sinirlendiği belliydi.

"Daha önce hiç kimsenin böylesine kontrolden çıktığını görmemiştım, ama bir Peri'nin hiç görmediği kesin. Bir Kaynak'ın hiç görmediği de kesin," dedi viskisinden büyük bir yudum alırken. "Bir Kaynak'ın Efendisi'yle böyle olabileceğini bile bilmiyordum." Bardağının üzerinden Theon'a baktı, bir açıklama bekliyordu.

Theon saçlarını eliyle sıyrıp viski bardağının tamamını tek seferde içmişti. "Onunla ne yapacağımı bilmiyorum. Ona uyum sağlaması için alan ve zaman tanımaya çalışıyorum ama bu bağa nasıl bu kadar direnebildiğini anlamıyorum. Eğer o da benim gibi bir çekim hissediyorsa, buna dayanmak imkânsız olmalı. Bunu zorlamamız gerekeceğini hiç düşünmemiştim."

Luka sessizce kanepede oturmuş, derin düşüncelere dalmıştı. Sonunda hepsi geceyi sonlandırmak için odalarına çekilmişlerdi. Theon nihayet şafak vakti ufukta belirirken uyandığında, odasına gittiğinde onu hâlâ duvara bakarken bulmuştu. Uyumuş muydu acaba?

"Kahve yapacağım Tessa," demişti. "Bir de kahvaltı sipariş edeyim."

Onun varlığını fark etme zahmetine bile girmemişti.

Kahvaltı, Luka ve Axel ile birlikte geldi. Tessa gelmedi. Konuşmadan yemeklerini yediler. Tessa duş alıp hazırlanmıştı. Sonunda saat dokuz buçukta odasına geri dönmüştü. Luka kıpırdamamıştı. Bir santim bile.

"Bir toplantıya gitmem gerek Tessa, ama Axel ana salonda. Ben dönene kadar burada seninle kalacak." Sessizlikle karşılaştı ve ne yapacağını bilemedi. Yanına mı gitti? Onu ayağa mı kaldırdı? En azından bir şeyler söyleyip onu büyüledi mi ki...

Neyi biliyordu? İyi olduğunu mu? Belli ki iyi değildi. Onu konuşmaya zorlamak, sesini duyunca kendini daha iyi hissetmesini sağlayacaktı.

İçini çekti ve ekledi: "Döndüğümde dün geceyi konuşmamız gerekiyor."

Hiç kıpırdamadı.

Geri döndüğünde bununla ilgilenecekti. En azından yemek yemesi gerekiyordu. Akşam yemeğini bitirememişti. Belki kendi başına kalkacak kadar acıkırdı. Tanrılar aşkına, öyle umuyordu. Her konuda onunla kavga etmekten çok yorulmuştu. Bir Kaynak seçtiğinde böyle bir direniş beklemiyordu ve kadın ona karşı gelip onu ittikçe öfkesini dizginlemek giderek zorlaşıyordu.

"Theon," diye homurdandı babası, onu şimdiki zamana geri getirerek. "Az önce konuşulanlara ekleyeceğin bir şey var mı?"

Theon, Luka'ya baktı; adam ona, Theon'un ne düşündüğünü tam olarak bildiğini gösteren açık bir bakış attı. Başını hafifçe salladı.

"Hayır, kulağa hoş geliyor," dedi Theon sakince. Dürüst olmak gerekirse, bu toplantının neden gerçekleştiğini bile bilmiyordu. Bu planlar aylar önce mükemmelleştirilmiş ve tamamlanmıştı.

"Yeni Kaynağınızla tanışmayı umuyorduk," dedi Metias, sesi geriye taranmış saçları kadar kaygandı. "Onu Açılış Seçim Töreni'nde gördük. Çok tatlı bir kız."

Theon'un göğsünden aşağı doğru sahiplenici bir homurtu yükselirken içindeki ilkel bir şey başını kaldırdı.

Babası masasının arkasından kıkırdadı. "Kaynak bağının yeniliği Theon'u son zamanlarda biraz bölgeci yaptı. Onu neredeyse hiç görmedim. Biraz zaman ver, belki eşyalarını

paylaşmaya daha istekli olur," dedi sesinde bir uyarı tonuyla.

Theon yavaşça gözlerini kırıştırtarak öfkesini dizginledi. Göğsündeki bağ bütün sabah boyunca ağrıyordu, muhtemelen dün gecedan beri Tessa'ya dokunmadığı için. Ama şimdi, ona yaklaşmayı, hatta dokunmayı ima eden birini bile talep edercesine çırpınıyordu. Eğer biri ona dokunacaksa, o da sadece kendisiydi. Ve bu, zihninde bambaşka bir anıyı canlandırdı: Dün gece her şey boka sarmadan önce nasıl bağlandıklarının anısını.

Gitmeye hazır olup olmadığını görmek için dolabına girmiş ve buldukları karşısında afallamıştı. Tessa orada durmuş, boy aynasında kendini inceliyordu. Dudaklarında hafif bir çatıklık ve kaşlarının arasında bir kırışıklık vardı; sanki yansımasında gördüğü şeyden hoşlanmamış gibiydi ki bu kesinlikle gülünçtü.

Arkasından gelirken onu duymamıştı ve aynada görüldüğünde onu irkilmişti. Saçlarını boynundan geriye doğru itmiş ve parmaklarının tenine ilk dokunuşunda inlememek için kendini zor tutmuştu. Ona her dokunuşunda, bir haz gibi hissediyordu. Elini ona uzattığında teni zevkle karıncalanıyordu. Ona doğru geri adım attığında, onu duvara yaslayıp ağzını onunkine bastırmamak için tüm gücünü kullanmıştı. Onu öptüğünden beri onu tekrar tatmak için can atıyordu. Elini kalçasına götürmüş, izin verdiği her dokunuşu açgözlülükle alıyordu. Neden pes etmiyordu ki? Hissetmesi gerekiyordu, değil mi? Bu sadece o olamazdı. Her zaman böyle olabilecekken nasıl sürekli bir şeyi inkar edebilirdi ki?

Bu yüzden ondan sadece bir geceliğine denemesini istemişti - hayır, yalvarmıştı. Bağa boyun eğmiş ve Kaynağı olarak yerini kabul etmiş gibi davranmasını istemişti. Ne olabileceklerini tatmasını istemişti. Onun elinden zevk almasını istemişti. Ona bağımlı olmasını. Onu, tıpkı kendisi gibi arzulamasını istemişti. Tüm bu deneyim, beklediğinin tam tersiydi. Onu bu kadar aralıksız isteyen o olması gerekirken, en ufak bir teması bile kendine saklayan oydu.

Luka'nın bacağına sert bir tekme atması onu sohbete geri çekerken, babası homurdandı: "Theon." Babasının soğuk bakışlarıyla karşılaştı. "Kaynağının terbiyesizliğinin sana da bulaştığından korkmaya başlıyorum."

"Özür dilerim," diye mırıldandı Theon. "Oldukça uzun ve disiplinli bir geceydi."

Babasının bakışları bu sözler üzerine zevkle karardı. Theon, babasının davranışlarını düzeltmekten ne kadar hoşlandığını çok iyi biliyordu.

İp çırpınmaya devam ederken göğsünü kaşıdı. Tessa'ya geri dönme ihtiyacı daha önce hiç hissetmediği kadar yoğundu. Çekim farklı ve acil görünüyordu ve kıpırdandığını biliyordu. Sihri bile teninin altında çalkalanıyor gibiydi.

"Dediğim gibi," diye devam etti babası, "Luka'ya Akropolis ve Pantheon'a erken erişim sağlayabildim, ancak bu size tanınmadı. Şimdilik daha fazla kargaşa yaratmak istemedim. Theon, Axel ve Luka'nın oraya erken gitmelerine izin verilen hafta içinde bazı temelleri atmasına ve oradan devam etmesine izin vereceğiz."

Pavil, "Bunun uzun bir vuruş olduğunu biliyorduk" dedi.

"Evet, öyle yaptık," dedi babası, önünde açık duran bir dosyayı kapatıp ayağa kalkarken. Eviana her zamanki sandalyesinden hemen kalkıp yanına geldi. "Tartışılması gereken başka bir şey yoksa, izin almam gerekiyor. Yetişmem gereken başka bir toplantım var."

"Elbette, Lord St. Orcas. Zaman ayırdığınız için teşekkür ederiz," dedi Metias ayağa kalkıp başını eğerek. Pavil de aynısını yaptı.

"Tavis seni dışarı çıkaracak," dedi Valter, Peri'nin öne çıkmasını işaret ederek. Erkek, Theon'un hatırlayabildiği kadarıyla babasının kişisel hizmetkârıydı.

Theon ve Luka onları takip ederek doğu kanadına yöneldiler, diğerleri ise dönüp ana kapılara yöneldiler. Theon, babasının diğer toplantısının ne hakkında olduğunu bilmiyordu. Açıkçası, umurunda da değildi.

"Neyin var senin?" dedi Luka köşeyi döndüklerinde. "Zehirli meşede yuvarlanmış gibi davranıyorsun."

"Bugün bağı farklı hissediliyor," dedi Theon, merdivenleri ikişer ikişer çıkarken.

"Ne demek farklı hissettiriyor?"

"Nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Son bir saattir daha da ısrarcı."

"Aranızdaki gerginliğe mi tepki veriyor?" diye sordu Luka, sesinde gerçek bir merak vardı.

"Seçim Töreni'nden beri gerginlik var. Bu pek değişmedi," diye yanıtladı Theon, koridorda adımlarını hızlandırarak. Luka bir şey söylemeyince, "Sadece onu görmem gerek. Dün gece neden böyle olduğunu açıkla," diye ekledi.

"Elbette," dedi Luka kuru bir şekilde.

Theon bu yorumu duymazdan geldi. Odasının kapısından içeri girdi ve hemen kanepeye baktı, Tessa'nın orada oturduğunu görmeyi umuyordu ama sadece Axel'ı bir çeşit video oyunu oynarken buldu.

"Hiç dışarı çıktı mı?" diye sordu Theon, telefonunu masaya bırakıp buzdolabına doğru giderken. Kendine bir su aldı ve Luka'ya da bir tane fırlattı.

"Bir kere. Konuştuğumda bana bakmadı bile, beni fark etmedi bile. Hemen geri dönmeden önce buzdolabında bir saniye karıştırdı. Elinde bir su ve bir elma vardı," diye cevapladı Axel, bir düşmanı alt edip oyununu kurtararak. "Yine de onu kontrol ettim. Yatağında kıvrılmış, duvara dönüktü," diye ekledi omuz silkerek.

"Ne kadar zaman oldu bu?" diye sordu Theon, elini yüzünde gezdirerek.

Axel saate baktı. "İki saat önce, aşağı yukarı."

Luka kanepeye oturmuştu, belli ki hiçbir şey söylemiyordu. Yine.

"Bu konuda söyleyecek bir şeyin yok mu?" diye sordu Theon, arkadaşına gözlerini kısarak.

Luka, suyundan bir yudum alırken, "Tavsiyelerim ve endişelerim rutin olarak reddedildiği veya görmezden gelindiği için, artık bunları dile getirme zahmetine girmeyeceğim" dedi.

"Tanrı aşkına," diye mırıldandı Theon, elini saçlarının arasından geçirip suyunu biraz fazla sert bir şekilde doldururken. Tessa'yı almaya gitti. Bir elmadan fazlasını yemesi gerekiyordu, sonra konuşabilirlerdi.

"Tessa, ben—"

Ama kelimeler dudaklarında donup kalmıştı. Yatağı boştu. Soyunma odasına ve banyoya girmeden önce küçük odaya göz gezdirdi. Yatak odasında onu özlemiş olmalıydı.

"Tessa?" diye seslendi odasına girerken. Yatağı mükemmel bir şekilde yapılmıştı ve içinde kesinlikle sarışın bir güzellik yoktu. Şöminenin yanındaki sandalyeler boştu ve balkon kapısından dışarı baktığında balkonu da boş olduğunu anladı. "Tessa?" diye tekrar seslendi, esasen nerede olabileceğini anlayamadığı için.

"Ne oldu?" diye sordu Luka, kapıda belirirken, Axel de onun omzunun üzerinden bakıyordu.

"O burada değil," dedi Theon, hâlâ bu ifadeyi tam olarak kavrayamayarak.

"Ne demek burada değil?" dedi Luka, odaya girip küçük yatak odasına doğru yürürken.

"Burada olmalı," dedi Axel, sanki herkes onu fark etmemişken o onu fark edecekmiş gibi etrafına bakınarak. "Diğer odaya sadece bir kez çıktı. Onu fark etmem mümkün değil. Burada olmalı," dedi tekrar.

Luka, Theon'un arayışında izlediği yoldan açıkça banyodan çıktı. "Ona dışarı çıkmasını emret. İçeri gir," dedi. "Bir yerde saklanıyorsa, itaat etmek zorunda kalacak."

Bu fikre hemen atlayan Theon, "Tessalyn, buraya gel." dedi.

Hepsi durdular ve beklediler.

Ve bekledi.

"Mümkün değil," dedi Axel. "Öylece ortadan kaybolamazdı. Ne yaptı? Balkon korkuluğunun üzerinden atlayıp üç kat aşağı mı atladı?"

Bu fikrin saçmalığına alaycı bir şekilde güldü, ancak Luka ve Theon balkona fırlamadan önce göz göze geldiler. Luka sola, Theon ise sağa yöneldi.

"İşte," dedi Luka. "Bu çıkıntı, kafes işlerine ve sarmaşıklara uzanıyor. Kahretsin!"

"Ciddi olamazsın," dedi Axel kapı eşiğinden. "Aslında... Muhafızlar, bizden biri olmadan gitmesini engellerdi."

"Ah, öyle yaptı," diye homurdandı Theon, Luka'nın yanına gidip aşağı bakarak. "Kesinlikle öyle yaptı."

"Onu bulmak için uçmak ister misin?" diye sordu Luka, dağın yamacına tırmanırken sonunda ormana dönüşen bahçelere bakarak.

"Hayır. Babam bunu fark edebilir ve bundan haberi olamaz," dedi Theon.

Bu, bağdaki değişimi açıklıyor olmalıydı. Ondan uzaklaşıyordu. Aciliyet hâlâ oradaydı ama giderek bastırılıp susturuluyordu. "Atları ve tazıları biz alacağız. Axel, geri dönerse diye burada kal. Dönerse beni ara."

"Anladım," dedi Axel. "Özür dilerim Theon. Bilmiyordum —"

Theon sözünü kesti. "Senin suçun değil Axel. O..."

"Kontrol edilemez mi?" diye sordu Luka.

Theon dişlerini o kadar sıkıyordu ki, azı dişini çatlatmadığına şaşırdı. "İradem güçlü," diye mırıldandı sonunda. Yatağın üzerindeki ince battaniyeyi kaptıktan sonra soyunma odasına yürüdü. "Ahırları ara ve benimkilerden iki tane hazırlat."

"Hadi bakalım," diye seslendi Axel.

Theon hızla kot pantolon, binici çizmeleri ve termal içlik giydi. Çıkarken kapının yanındaki askılardan daha kalın bir ceket aldı.

Ne halt ediyordu acaba? Evet, gündüzleri fena değildi ama güneş batmaya başlar başlamaz dağlardaki sıcaklık

aniden düşerdi. Ya bu tuhaf hava devam edip fırtına çıkarsa? Yanında götürebileceği hiçbir ceket veya eşya yoktu. Yanına yiyecek almış mıydı? Su? Ve nereye gideceğini sanıyordu ki? Muhafızlar onu kapılardan veya duvarlardan geçmeye çalışırken görecektlerdi. Arazinin arkasındaki dağa tırmanmaya çalışacağını ve orada sadece hava koşullarıyla değil, ormanda ve Ozul Dağları'nda dolaşan yaratıklarla da karşılaşacağını varsaymak zorundaydı.

Luka, ceketini giyip onları doğu kanadının yan girişinden çıkaracak merdiven boşluğuna doğru yönelirken, odasının önünde onu karşıladı. Luka da değişmişti, yüzü asıktı. Ahırlara giden patikalarda sessizce ilerlediler ve yolda Theon'un değerli iki tazısını yakalamak için durdular. Bunlar tipik av köpeklerinden değildi. Parlak siyah tüyleri, kor gibi parlayan gözleri ve küçük bir at kadar büyüktüler. Tazıdan çok kurda benziyorlardı, diye düşündü.

Kulübelere girerken keskin bir ısıklık çaldı ve tazıların ulumaları ve heyecanlı çığlıkları anında kesildi. En iyi iz sürücüleri Kacela ve Rigel'in ağıllarının kilidini açtı. Onu bulmak onlar için çok kolay olacaktı.

Tazılar, ahırlara doğru yollarına devam ederken, görev bilinciyle onun peşinden gittiler. Vardıklarında, iki ahır görevlisi kayışları ve tokaları kontrol etmeyi bitiriyordu. Luka, çantaları alıp içlerine su ve biraz yiyecek doldurmak için küçük depolama alanına geçti. Tessa yürüyerek o kadar uzağa gidemezdi. Onlardan sadece birkaç saat öndeydi. Bir iki saat içinde ona yetişebilirlerdi. En azından Theon öyle umuyordu. O gereksiz toplantı saatlerce sürmüştü.

Luka paketleri hazırlarken, Theon, Kacela ve Rigel'in kokusunu alabilmesi için Tessa'nın yatağındaki battaniyeyi yere attı. Yakın zamanda battaniyeye ihtiyacı olmayacaktı. Aralarındaki bağı kurulduğundan ve tamamen kontrolü altına girdiğinden emin olana kadar Theon'un gözünden ayrılmayacaktı.

Luka, ona bir sürü at fırlatarak geri döndü ve Theon, dört atından en sevdiği Osiris'e yöneldi. Bunlar, Sargon'un

en ünlü savaşçılarından bazılarının adını taşıyan dev siyah aygırlardı. Theon, atları bulmak için yorulmadan aramış ve onları tam olarak istediği gibi eğitmek için sayısız saat harcamıştı. Luka, Zale'nin eyerine çekilirken, o da Osiris'e kolayca bindi.

"Hazır mısın?" diye sordu Theon, Osiris'in dizginlerini bir eline alarak. At toynağını yere vurup pençelerini yere vurdu, açıkça koşmaya hazırды. Kacela ve Rigel, avın heyecanıyla inleyip huzursuzca atların etrafında dörtnala koşuyorlardı.

"Onu bulduğunda ne yapacaksın?" diye sordu Luka, kendi eyerine yerleşirken.

"Ona uyum sağlaması için alan ve zaman tanıdım ama bu benden ikinci kaçışı," dedi Theon, Osiris'i ahırdan çıkmaya teşvik ederek. "Ve bu son olacak."

Kadını dize getirmesi gerekiyordu. Vahşiliği onu cezbedebilirdi ama bu biraz ileri gitmekti. Onu kendinden uzaklaştırıp özel odalarında istediği kadar kavga edebilirdi, ama herkesin önünde değil. Babasının önünde değil. Kaderini kabullenmesi gerekiyordu. Sadece babasının bunu gerektireceği için değil, aynı zamanda Theon'un kendi planları da onun iş birliğini gerektirdiği için. Kadının, onun gücünden ve kudretinden beslenmesine izin vermesine ihtiyacı vardı. Zamanı geldiğinde, onu kendisine vermeye zorlamaya odaklanamazdı.

Tessa onu, kendisine hükmetmek ve onu ele geçirmek isteyen acımasız bir tanrı soyundan gelen biri olarak görüyordu, bu yüzden de öyle olacaktı.

Güven duygusunu daha hızlı inşa edeceğini düşünerek onu rolüne alıştırmaya çalışmıştı. Ama bunu yaparken, ona her şeyin kontrolünün kendisinde olmadığı yanılsamasını vermişti. Onu kontrol edemediği yanılsamasını. Arius Krallığı'nın neden fısıldandığını öğrenecekti.

Zaten onun zannettiği gibi bir kabusu dönüşmüştü.

TESSA

Güneş gökyüzünde tam tepedeyken balkon korkuluğunun üzerinden sürünerek tırmanan sarmaşıkların bulunduğu dar çıkıntıya doğru ilerledi. Ağırlığını taşıyabilmesi için tanrılardan başka herkese dua etmişti, dikkatlice test edip aşağı inerken rahat bir nefes aldı.

Korumalar tenine baskı yapıyordu ve bunlar güçlüydü. Bazı korumaları hissedebiliyordu ama daha çok orada olduklarını bildiği bir şekilde. Çok azı onu dışarıda tutmak için baskı yapıyordu. Ya da bu durumda, içeride tutmak için. Daha zayıf korumaları ise hiç hissetmiyordu. Bu yüzden çocukken olmaması gereken yerlerde olduğu için sık sık başını belaya sokuyordu.

Onlardan nasıl kaçabileceğini hiç çözememişti. Bunu her zaman başarabiliyordu. Neler olduğunu anlaması uzun zaman almıştı ve tam olarak anladığında, yakalanmadan gizlice nasıl dolaşacağını da çoktan öğrenmişti. Korumalardan kaçma yeteneği, dokundukları sürece yanında kim varsa onu da kapsıyordu. Hiç bahsetmediği şeylerden biriydi bu. Saklamasına yardımcı oldukları şeylerden biriydi. Yakalanırsa, Theon korumalardan nasıl kaçtığını sorgulayacaktı.

Yakalanmamak için.

Theon'un süiti, uçsuz bucaksız arazinin arkasındaki bahçelere bakıyordu. Ön kapıdaki muhafızları geçemeyeceğini bildiğinden, gidebileceği tek yolu seçmişti: dağın yamacına tırmanan ormana. Mülkleri sonsuza dek orada kalamazdı, değil mi? Kabul ediyorum, bu planı tam olarak düşünmemiştir. Nadiren düşünürdü. Genellikle işler kaçınılmaz olarak kötüye gittiğinde yanında başkaları da olurdu, ama bunu başarabilirdi. Sonunda bir yol bulacaktı ve sonra...

Eh, o anda her şeyi çözmekte ustaydı. Bu da farklı olmazdı herhalde.

Axel onu kontrol edene kadar beklemişti. Theon'un odasına gizlice girdiğini duymuştu, hala... nerede olduğundan emin olmak için? Orada mı? Nefes alıyor mu? Hayatta mı? Muhtemelen üçü birden. Onunla konuşmaya çalışmıştı ama tıpkı Theon'a yaptığı gibi onu da görmezden gelmişti. Ancak Axel video oyununa geri döner dönmez yataktan çıkmıştı. Çoktan kot pantolon, termal içlik ve spor ayakkabı giymişti, bu yüzden tek yapması gereken sweatshirt'ünü beline bağlamak ve dolapta bulduğu küçük çantayı almaktı. İçine birkaç şişe su, bir elma, peynir ve mutfaktan aldığı bir torba fındık doldurmuştu. Küçük çanta sadece bunları alabiliyordu. Muhtemelen kafesten aşağı veya ormanın içinden başka bir şey taşıyamazdı.

Güneş batıyordu ve sweatshirt'ünün bağını çözüp başına geçirmek için durdu. Sıcaklığın ne kadar çabuk düşeceğini veya bu gece nasıl sıcak kalacağını hesaba katmamıştı. Nerede uyuyacaktı ki? Belki bir mağara falan bulabilirdi?

Ya mağarada aylar olsaydı? Ya da daha kötüsü? Ozul Dağları'nda her türden yaratığın olduğuna dair söylentiler vardı. Uçabilen yaratıklar...

Tessa, hareket etmeye devam ederken bu düşünceleri aklından uzaklaştırdı. Artık göremeyecek hale gelene kadar gidecek, Arius Evi'nden olabildiğince uzaklaşacak ve gerisini ilerledikçe çözecekti. Aslında pek fazla seçeneği yoktu. Zaten baskı altında daha iyi çalışıyordu.

Karnı gürültülü bir şekilde guruladı ve iç çekerek küçük çapraz çantasına uzanıp elmayı çıkardı ve hareket etmeye devam etti. Önceki geceki akşam yemeğinden beri bir şey yememişti. Üç katlı bir uçurumdan aşağı inmeden önce düşünmesi gereken bir şey daha. Çamurlu spor ayakkabılarına baktı. Bot giymek de iyi bir fikir olabilirdi.

Ama hiç düşünmemişti. Tüm odağı dışarı çıkmak, uzaklaşmaktı. Tüm dünyası o tek hedef etrafında dönüyordu. Başka hiçbir şeyin önemi yoktu. Başka hiçbir şey düşünemiyordu, gerçekten umursamayacak kadar hissizleşmişti. Adım adım. Yapabildiği tek şey buydu. Ve o

evden attığı her adım, o hedefe ulaşması anlamına geliyordu.

Ve tanrılar. Dışarıda olmak. Bir dizi odaya tıkılıp kalmak değil, açık havada olmak. Kural yok. Sınır yok. Onu içeride tutacak hiçbir şey yok. Nefes alabileceği bir alan.

Her adım, Kaynak bağının yüksek sesle itiraz edip ona bunun hâlâ gerçek özgürlük olmadığını hatırlatmasıyla, uzuvlarında yankılanan bir sarsıntıya yol açıyordu. Arkasını dönüp Theon'a dönmesi için yalvarıyordu. Dokunuşunu ve çok daha fazlasını özlemesine neden oluyordu. Ona baskı yapıyor, pes etmesi, ona hizmet etmesi, onu memnun etmek için elinden gelen her şeyi yapması için yalvarıyordu. Koşarken ve sonunda yavaşlayarak yürürken alıştığı acıya karşı dişlerini sıktı. Sonunda buna da duyarsızlaşmıştı. En azından öyle olmasını umuyordu.

Kütüklerin üzerinden ve çamurlu yollardan geçerken ormanın sesleri ona huzur veriyordu. Hayvanlar hışırdıyor, böcekler vızıldıyordu. Güneş batarken zihnini meşgul etmeye çalıştı.

Ta ki uluma sesini duyana kadar.

Bunu görmezden gelemezdi.

Bunlar kurtlardı.

Tessa, durmayan yokuşta bacakları yanarak hızını artırdı. Belki de onların menziline çıkabilirdi? Ama koşmaya başladıkça ulumalar da yaklaştı. Havlamalar ve hırlamalar da.

Siktir et. Kurtlar ağaçlara tırmanamaz. Geceyi bir dala tutunarak geçirmek zorunda kalsaydı, bunu yapardı.

Koşarken çantası elinden kaydı ama umursamadı. Duracak vakti yoktu. Dün geceki fırtınadan hala ıslak olan toprağa bastı, su birikintilerine bastıkça çamur sıçradı. Buradaki ağaçların çoğu çam ağacıydı ama aralarında koşarken iğnelerin verdiği acı verici kesikleri fark etmedi. Tırmanabileceği ilk ağaca tırmanmaya başladı. Kurtlar ne kadar yükseğe zıplayabilirdi? 1,2 metre mi? 1,5 metre mi? 1,8 metre mi?

Dev ağacın en azından yarısına kadar tırmanana kadar gitgide yükseldi, tam o sırada iki devasa kara kurt bir açıklıktan fırladı. Kurtların bu kadar büyük olabileceğini bilmiyordu ama sanki iki metreden daha yükseğe zıplayabiliyorlarmış gibi görünüyorlardı. Turuncu gözleri kor gibi parlıyordu. İçinde bulunduğu ağacın dibine doğru sinsice ilerlediler ve içlerinden biri arka ayakları üzerinde dikilip kocaman ön patilerini gövdeye dayadı. Başını geriye atıp giderek kararan gökyüzüne doğru uludu. Yanındaki kurt da ağacın etrafında dönmeye başladı ve kardeşine koro halinde eşlik etti.

Kaç kişiyi daha kendilerine katılmaya çağırıyorlardı? Ona ulaşmak için burada ne kadar kalacaklardı? Sonunda pes mi edeceklerdi?

Kırılan dalların ve gürleyen pençelerin sesi, daha yükseğe tırmanmaya çalışırken onu titretiyordu. Silahlar. Yanında bir çeşit silah getirmek iyi bir fikir olurdu.

Zor. Dürtüsel. Pervasız.

Ayağı kayınca çığlık attı, gövdesi ağaç kabuğuna sürtünerek onu düşünce sarmalından çekip çıkardı. Tutunduğu dala tutunarak kendini yukarı çekti ve gövdeye yaslandı.

Patilerin gürlemesi yavaşladı, sonra kesildi ve Tessa nefesini tuttu. Sonuçta gelmemeye mi karar vermişlerdi? Ama iki kurt hâlâ ağacın dibinde volta atıyor, havlıyor ve gövdeyi tırmalıyordu. Kırılan dalların sesi, Tessa'nın başını sesin geldiği yöne çevirmesine neden oldu.

Ama bir ağaç kümesinin arasından çıkan kurtlar değildi. Devasa, siyah bir attı. Pençeler değil, gürleyen toynaklar vardı. Ağacın dibindeki kurtlar heyecanla havlayarak önce ata, sonra tekrar ağaca koştular. Ancak dikkatini çeken siyah at ve kurtlar değildi. Çukurların derinliklerinden gelen binlerce öfkeli ruhun öfkesiyle ona bakan, atın sırtındaki erkekti.

Theon, karşı yönden aynı büyüklükte başka bir at çıkınca atını durdurdu. Luka bu atın üzerinde oturuyordu ve gözleri

Tessa'ya kilitlendiğinde hafifçe parladı.

Theon attan inerken tiz bir ısıklık çaldı. İki kurt hemen sustu ve ağacın dibine oturdu.

Eyerine bağlı bir torbaya uzandı ve kurtlara yaklaşırken her birine bir çeşit et uzattı. Kurtlar anında ödülleri kaptılar, hafif bir hırlama sesi ona doğru süzüldü. Sonunda, o zümrüt yeşili gözlerini tekrar gözlerine dikti. Zaten hareket edemiyordu ama şimdi nefes de alamıyordu. Bağ, göğsünde bir kriz geçiriyor, ona ulaşmak için onu neredeyse ağaçtan aşağı çekiyordu.

"Bu ormanda benim tazılarımdan çok daha korkunç şeyler var," diye mırıldandı yumuşak sesi, ona doğru yükselirken.

"Beni korkutamazsın Theon," diye karşılık verdi Tessa, çok korktuğu için sesinin titrememesinden memnundu.

"Gerçekten, gerçekten öyle olmalıyım, güzelim," diye cevapladı, dudaklarında acımasız bir gülümseme belirdi. Karanlık, ayaklarının etrafında kıvrılıp toplanmaya başladı, yoğun bir sis gibi yere yayıldı. Alacakaranlığın loş ışığında bile, keskin bir şekilde göze çarpıyordu.

Theon avuçlarını kaldırdı ve karanlık yılanlar gibi üzerinden kayarken Tessa'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. Gecedен daha karanlık gölgeler kıvrılıp ağaca tırmanarak ona doğru yol aldı. Onlardan uzaklaşmaya çalıştı ama nereye gidecekti? Lanet olası bir ağacın tepesindeydi.

Ne kadar aptalca bir hareket. Kim kendini bir ağaca hapseder ki?

Pervasız ve dürtüsel biri. İşte o.

Karanlık beline dolandı ve aniden sarsılarak onu daldan çekip yerden beş metre yukarı fırlattı. Tessa, Theon onu orada tutarken çığlık attı. Theon, ağzında memnun bir sırıtışla ona bakıyordu. Ödül lokmalarını bitirmiş kurtları itaatkar bir şekilde yanında oturuyordu ve o anda görebildiği tek şey, Sonların Tanrısı'nın kendisine bakmasıydı. Soyunun gerektirdiği her şeyi gördü. Güç ve ölüm dalgalar halinde ondan yayılıyordu. Ve karanlık. Ne kadar da karanlık.

Sanki zemin ayaklarının altından çekilmiş gibi, Tessa orman zeminine doğru düşüyordu. Boğazından bir çığlık daha koptu, ama beline yapışan gölgeler tarafından aniden durdurulup ayağa kaldırıldı. Kurtlar ayağa kalkmış, alçak sesle homurdanıyorlardı ama Theon kararlı adımlarla ilerledi. Tırmandığı ağaca çarpana kadar geri çekildi. Thessa yavaşlamadı, hemen yanına geldi ve başını geriye atıp ona bakmasını sağladı. Ona ne yapacaktı?

"Fiziksel olarak herhangi bir yerinizde bir yaralanma var mı?" diye sordu, sesi resmi ve otoriterdi. Ellerini yüzüne götürdü, başını iki yana salladı ve ardından sistematik bir şekilde vücudundan aşağı doğru indi. Cevap vermesini beklemeden, bulduğu sıyrık ve çürükleri iyileştirdi.

İyi olduğundan emin olunca dirseğini kavrayıp onu devasa atına doğru çekti. Parmaklarını şıklatarak karanlığı onu tekrar sardı ve ayaklarından kaldırılıp atın sırtına bindirildiğinde bu temasla nefesi kesildi. Theon arkasındaki eyere oturdu ve dizginleri tutmak için uzandı. Tessa ne yapacağını ya da nasıl oturacağını bilmiyordu. Daha önce hiç ata binmemişti.

Sanki bunu aniden fark etmiş gibi, Theon kulağına alçak sesle konuştu. "Rahatla ve arkama yaslan, Tessa. Önümüzde uzun bir yol var ve tüm yol boyunca böyle oturursan inanılmaz derecede rahatsız olacaksın."

Kolu karanlığın olduğu beline dolandı ve onu kalçalarının arasına çekti. Haz omurgasından yukarı doğru yükselirken dudaklarından dökülen hafif iniltiyi tutamadı. Hiç düşünmeden, sırtını göğsüne yaslayarak ona daha da bastırdı.

"Tam olarak düşüncelerim bunlar," diye mırıldandı, dudakları kulağının kepçesine değdi. "Ama bu tartışmayı odalarımıza döndüğümüzde yapacağız."

Theon atı harekete geçirirken, Tessa bu sözlerin ima ettiği şey karşısında kaskatı kesildi. Elleri öne doğru savruldu ve Theon'un kolu onu sıkıca sarmasına rağmen, kendini sabit tutmak için eyer boynuzunu kavradı. Attan düşmesine

izin vermeyeceğini düşünmek isterdi ama ona güvendiği tek seferde, onu bir masanın altına itmişti.

Theon keskin bir ısıklık çaldı ve kurtlar atın yanına doğru yürümeye başladılar, efendilerinin yanından ayrılmadılar. Luka yanlarına geldi ve atları düzenli bir tırısı soktular.

İki saatten fazla yol kat ettiler, tüm öğleden sonrasını ve akşamı katettiği mesafeyi kat ettiler. Tüm bu emek ve çaba boşa gitti ve Theon'a alışmaya çalışsa da, ona karşı gergindi. Ama Theon sıcakkanlıydı...

HAYIR.

İşte o his, o lanet bağıdı.

Küçük bir tepenin üzerinden aştıklarında Arius Evi göründü ve atlar yavaşlarken Tessa derin bir nefes aldı. Kurtlar da nefes nefeseydi, belli ki Tessa kadar yorgundular.

"Yolun geri kalanını yürüyerek gitsek iyi olur," dedi Theon, Luka'yı ağaçtan çıkardığından beri ilk kez konuşarak. "Tazıların dinlenmesi gerek."

"Bugün iyi iş çıkardılar," diye yorumladı Luka rahat bir tavırla. "Onlarla avlanmayalı epey zaman oldu."

Tessa homurdandı. Avlanmıştı. Bugün de avlanmıştı. Theon'un hâlâ sıkıca tuttuğu kolu, onun onaylamamasıyla gerildi.

"Daha genç olanlardan ikisini almayı düşündüm ama en iyi iz sürücülerime ihtiyacım vardı," diye yanıtladı Theon.

Luka düşünürken omuz silkti. "Doğru. Ama bir ara Kacela'yla bir köpek yavrusunu dışarı çıkarmalısın. Ondan bir şeyler öğrenir."

"Doğru bir nokta. Rigel'in bu kadar yetenekli olmasının sebebi bu. Eskisi kadar dışarı çıkmıyorum."

Bir süre daha sessizce yol aldılar ta ki Luka, "Absko ve Eyal'in bugün geride kaldıkları için üzüleceklerini biliyorsun, değil mi?" diyene kadar.

Theon homurdanarak güldü. "Sanki ikimiz de iki ata binemeyiz."

"Böyle görmeyecekler," diye mırıldandı Luka. "Sen onları alt edene kadar ahır görevlileri için zorlu bir mücadele

olacaklar."

Theon birkaç saniye sessiz kaldıktan sonra, "Belki birkaç gün içinde buraya geri dönüp onları alt edebilirim. Ancak önümüzdeki birkaç gün oldukça dolu olacak," dedi.

"Öyle mi?" diye sordu Luka abartılı bir merakla.

Ses tonu Tessa'nın ilgisini çekti ve Luka'ya baktı, ona dik dik baktığını görünce irkildi. Hemen tekrar öne doğru baktı, gergin bir şekilde yutkundu. Artık tempo daha çok yürüyüş gibiydi ve attan inip Theon'un kollarından kurtulmaya hazırdı.

Bağ, böyle bir düşünce yüzünden onu cezalandırınca irkildi. Son iki saattir neşeyle mırıldanıyordu. Günün büyük bölümünde uğraştığı şeyin vahşetini unutmuştu.

"Sorun ne?" diye sordu Theon. Adamın konuşmak için başını eğdiğini hissetti.

Omzunun üzerinden ona bakmayı reddederek kısaca cevap verdi: "Hiçbir şey. İyiyim."

"O zaman neydi o? Neden atladın?"

Dudaklarını birbirine bastırdı ve onu görmezden geldi.

Theon ona cevap vermesi için baskı yapamadan Luka tekrar konuştu. "Önümüzdeki birkaç gününü bu kadar dolu kılan ne, Theon?"

Theon daha dik oturdu. Bahçelerin patikalarına varmışlardı ve atını Tessa'nın ahır olduğunu tahmin ettiği yere doğru çevirdi. "Önümüzdeki birkaç günümün neden bu kadar dolu olacağını çok iyi biliyorsun," dedi.

"Evet, öyle. Peki ya o?"

Tessa kaskatı kesildi. Theon'un önümüzdeki birkaç günüyle ne yapacağını bilmek istemiyordu.

"Çok yakında öğrenecek," diye cevapladı Theon.

Ahırlara varana kadar başka bir şey konuşulmadı. Theon kayarak zarif bir şekilde ayaklarının üzerine indi. Bir dizinin üzerine çöküp onu atın üstünde bıraktı ve kurtlarını mükemmel iz sürme yetenekleri için övdü. Kurtlar ona sürtünerek ellerini ve yüzünü yaladılar ve Tessa, kurtları nasıl eğittiğini merak etmeden edemedi.

Luka da atından inmiş, bir torbayı çözmüş ve dizginleri bir seyise vermişti. "İyice ovalandığından emin ol. Bugün çok çalıştırıldılar."

Peri başını salladı ve Luka'nın atını götürürken, bir ahırdan yüksek bir homurtu sesi geldi. Başka bir iri siyah at, başını bir kapının üzerinden uzatıp toynakla ahırına vurmaya başladı.

"Sana söylemiştim," dedi Luka Theon'a imalı bir şekilde.

Theon, Tessa'nın hâlâ takılı olduğu eyerden bir şeyi çözerken kakhaha attı. Onu daha ne kadar burada bırakacaktı?

"Onu sabit tut," dedi ve dizginleri bekleyen başka bir seyise verdi. Kadın, adamın onu orada bırakıp huysuz ata doğru yürümesini dehşetle izledi. Yaklaşırken, başka bir at başını uzattı ve Theon'un yanından geçerken doğrudan kulağına homurdandı. Sanki at sürpriz bir saldırı planlamıştı.

"Hey, hadi," diye azarladı Theon, ama ses tonu hiç de üzgün değildi. Atı burnundan iterek uzaklaştırdı. "Seni yakında dışarı çıkaracağım. Söz veriyorum." At tekrar homurdandı ve Theon torbaya uzanıp bir elma çıkardı. "Barış hediyesi mi?"

İlk başta iri hayvan meyveyi alacak gibi görünmedi, ama sonra Theon'un uzattığı avucundan hızla kaptı. İlk at hoşnutsuzlukla kişnedi. "Sakin ol Absko," diye azarladı Theon. "Benim de sana bir tane var."

Atlar tatmin olmuş gibi görününce Theon, Tessa'nın hâlâ üzerinde oturduğu ata geri döndü. Çantayı omzuna astı, sonra bileğini şaklattı. Gölgeler belirdi, tekrar etrafında dolandılar. Onu ağaçtan indirdikleri zamanki kadar sert değillerdi ama yine de onu attan kaldırırken çığlık atmamak için kendini zor tuttu.

Ayakları yere değdiğinde, tekrar ayağa kalkabildiği için biraz sendeledi, ama Theon onu yakaladı. Ellerini kalçalarına koyup, sakınleşene kadar bekledi, sonra bir eliyle dirseğini kavradı.

"Kacela ve Rigel'i kulübelere götürüp onlara yemek ve su verilmesini sağlayabilir misin?" diye sordu Theon Luka'ya.

"Yapabilirim," diye yavaşça cevapladı Luka, ikisine de bakarak.

"Teşekkür ederim. Yarın geç kahvaltıda görüşürüz. Kuşluk vakti diyelim mi?"

Tessa irkildi. Hayır. Luka bu gece orada olmalıydı. Onu Theon'la tek başına baş başa bırakmazdı, değil mi?

Luka uzun bir süre sessiz kaldıktan sonra sonunda içini çekti. "Bu gece yardım istemediğinden emin misin?"

"Buna gerek yok," diye kısaca cevapladı Theon ve kapıya doğru yürürken onu da yanına çekti. "Sabah görüşürüz."

Theon onu bahçe yollarından geçirip eve geri götürürken Tessa güçlükle yutkundu. Bölgeyi iyi bildiği belliydi ama Tessa karanlıkta sendeleyerek ilerliyordu. Bu anı çok korkuyordu. Theon'la ve ayrılmaya çalıştığında başına gelebilecek her türlü sonuçla yüzleşmek zorunda kalmak. Ama bu eve geri dönmek? Theon kapıyı açıp içeri girmesi için işaret ettiğinde, Tessa'nın yüzünden iki sessiz gözyaşı süzüldü. Gözyaşlarını fark edince dudakları inceldi ama hiçbir şey söylemeden onu doğu kanadının yan kapısından takip etti.

Merdivenleri çıkıp koridordan Theon'un süitine doğru giderken ayaklarını sürüdüler. Muhafızlar Theon'u tanıyarak geri çekildiler ve Theon onu kapıdan içeri çekti. Axel hemen kanepeden kalktı.

"Tanrılara şükürler olsun ki onu buldunuz," dedi yanlarına gelerek. Theon sonunda onu bırakmayı başarmış, ceketini ve botlarını çıkarıyordu.

"Evet. Kacela ve Rigel her zamanki gibi harikaydı," diye yanıtladı Theon.

Axel, zümrüt yeşili gözlerinde endişeyle Tessa'ya bakıyordu. "Bir şey yapmamı ister misin yoksa...?" Sözleri yarıda kaldı, bakışları Tessa'dan Theon'a gidip geldi.

"Hayır," diye yanıtladı Theon, gömleğini kot pantolonundan çıkarırken. "Yarın geç kahvaltı yapacağız. Öğle vakti bize katılabilirsin."

"Luka bu gece geri dönecek mi?" diye sordu Axel temkinli bir şekilde.

"Değil," dedi Theon, mutfağa gidip içki dolabından bir şişe viski çıkarırken. "Kaynağım la bazı şeyleri konuşmak için biraz zamana ihtiyacım var," diye devam etti, içkiyi doldurup bir yudum alırken.

Tessa bu sözler karşısında irkildi.

Kaynağım.

Onun adı değil.

"Biraz daha kalmamı istemediğinden emin misin?" diye üsteledi Axel, yüzünde belirgin bir tedirginlik varken, ona endişeli bir bakış daha attı.

Tessa onu denediği için öpebilirdi.

"İyi geceler Axel," dedi Theon kararlı bir şekilde, kapıya dikkatle bakarak. "Bugünkü her şey için teşekkür ederim."

Axel, Tessa'ya acıyan bir bakış attıktan sonra telefonunu ve sweatshirt'ünü alıp tek kelime etmeden çıktı. Tessa, Theon'un onu bıraktığı yerde kalakaldı. Spor ayakkabıları çamurluydu, kıyafetleri de bir o kadar kirliydi. Saçları dönüş yolundan darmadağın olmuş, yüzü ise son iki günün olaylarından dolayı gözyaşlarıyla ıslanmıştı. Geldiğinden emin olduğu soru ve talep yağmurunu beklerken kıpırdamadı.

Ne düşünüyordu acaba?

Gerçekten bunun işe yarayacağını mı düşünüyordu?

Nereye gideceğini sanıyordu?

Koğuşları nasıl aştı?

Neden emir ve kurallara uymuyordu?

Neden hizaya gelememi?

Çok vahşi. Çok itaatsiz. Çok fazla sorun çıkaran.

Theon viskisinin son yudumunu içti, bardak hafif bir şakırtıyla tezgaha geri düştü. Ellerini tezgahın kenarına

dayayıp ona baktı. Gözlerini veya yüz ifadesini okuyamıyordu ama bakışlarını kaçırmadı, ona dik dik baktı.

Yaklaşık bir dakika sonra, adam yavaşça ona doğru yürümeye başladı ve kadın geri adım atmaktan kendini alamadı. "Ne yapacaksın?" diye fısıldadı.

"Ah, Tessa," dedi alaycı bir tavırla. "Söylenmesi gereken çok şey var. Tartışılması gereken çok şey var. Yapılması gereken çok şey var."

Attığı her adımda, kadın yemek masasına çarpana kadar geri çekiliyordu. Çılgınca etrafına bakınıyor, bir şey arıyordu... ne? Kendini savunmak mı? Önemli değildi. Ormanda onun büyüsunü görmüştü ama bunun tam olarak bu olmadığını biliyordu. Peki ya ondan daha fazla güç çekebildiğinde? Boyun eğmez bir güç olacaktı.

"Ama bunların hiçbirisi şu anda yapacağım şey değil."

"Öyle değil mi?" diye soludu.

"Hayır, değil." Tam önünde durdu, gözleri ne yapacağını bilemediği bir yoğunlukla üzerinde gezindi. "Şimdi üçe kadar sayacağım ve sonra seni öpeceğim."

"Sen..." Adamın ne dediğini anlamadığından emin olarak sustu.

"Eğer seni öpmemi istemiyorsan, üçe geçmeden önce söyle," diye ekledi umursamaz bir omuz silkmeye. "Bir."

Kişisel alanına daha da girdi. Elleri beline dolandı, onu yavaşça masaya kaldırdı ve Tessa'nın nefesi boğazında düğümlendi. Olanları idrak edemeyecek kadar telaşlıydı.

"İki."

Theon ellerini uyluklarından aşağı dizlerine doğru kaydırды, onları ayırıp aralarına girdi. Bir eli ensesine gitti ve öne eğilip dudaklarını onunkilerle hizaladı.

Durmasını söylemek için ağzını açtı ama hiçbir şey çıkmadı. İçindeki kordon beklentiyle çılgına dönmüştü ve midesinde kabul edilemez bir şey kıvrılıyor, her yerini bir sıcaklık kaplıyordu.

"Üç."

Bir saniye daha beklemeden, dudakları arasında kalan kısa mesafeyi ona doğru çekti. Bu öpücük yumuşak ve yavaş değildi. Sert ve cezalandırıcıydı. Bu öpücük onun varlığını ele geçirmişti. Dili dudaklarının birleşim yerine bastırdı, erişim talep etti ve kadın onu içeri aldı. Dilleri birbirine dolanırken gecenin ve dumanın tadını aldı. Eli onu başının arkasında sabit tutarken, kalçasındaki eli çıplak tenine dokunmak için kat kat cinsel organının altına doğru ilerledi.

Dokunduğu her yer karıncalanıyor, minik enerji kıvılcımları parmaklarını takip ediyor gibiydi. Eli göğsüne ulaşip sutyeninin üzerinden sıktığında nefesi kesildi.

Bu lanet bağ.

Yoksa bağ mıydı?

Ağız onunkinden ayrılıp boğazının sütunundan aşağı doğru inmeye başladığında, endişelenecek kadar odaklanamadı. Eli, siyah saçlarının ipeksi tutamlarına gömülürken, diğer eliyle masanın kenarını kavradı. Kendine, bu şekilde hissetmesinin tek sebebinin aralarındaki bağ olduğunu hatırlatmaya çalışıyordu. Eğer bu olmasaydı, ona dokunmasına izin vermezdi ama boynundaki dudaklarından başka hiçbir şeye odaklanamıyordu, dudakları onu emip okşuyordu. Bu gidişle teninde bambaşka bir iz bırakacaktı ve tüm bunların hazzına gömülürken bir yanı bunu umursamıyordu.

Dudaklarından hafif bir inilti yükselirken, Theon'dan karanlık bir homurtu yükseldi. Elleri vücudundan ayrıldı, sweatshirt'ünün kenarına uzanıp tek bir hızlı hareketle başının üzerinden kaldırdı. Dudaklarını tenine, ağızına geri koymakta hiç vakit kaybetmedi.

Elleri yanlarından aşağı, kalçalarının üzerinden, uyluklarından aşağı kaydı; sanki ona yeterince dokunamıyormuş ve o da dokunuşuna doyamıyormuş gibi. Kendini daha fazla tutamayan kadın, diğer elini sonunda boynuna doladı ve onu daha da yakınlaştırdı. Adam

onaylarcasına tekrar homurdandı ve bir eli termalin altına kaydı. Parmakları omurgası boyunca yukarı doğru kaydı.

Theon, atkuyruğunu diğer yumruğunun etrafına doladı ve başını geriye yatırmak için çekiştirdi. Nefes nefese kalınca geri çekilip alt dudağını ısırды. Gözleri arzuyla kararmıştı, ona bakarken nefesi de onunki kadar düzensizdi. Gözlerinde bir şey arıyor gibiydi ve Theon, çakıl taşı gibi bir sesle, "Git duş al Tessa. Dolapta senin için hazır kıyafetler hazırlayacağım. Beş dakikan var, sonra banyoya gireceğim," dediğinde, Theon'un onu bulup bulmadığını ya da pes edip etmediğini anlayamadı.

Hâlâ şehvetle dolu zihnini toparlamaya çalışan Tessa, birkaç kez gözlerini kırıştırdı. "Beş dakikada duş almayı bitiremem. Perişanım."

Theon saçlarını bırakıp doğruldu, bu da Tessa'nın boynunu daha da geriye doğru uzatıp yüzüne bakmasına neden oldu.

"Yakın gelecekte seni beş dakikadan fazla gözümün önünden ayıracağımı sanıyorsan, fena halde yanılıyorsun. Seni duşa kadar takip etmediğim için şanslısın. Burada yaptığımız işi bitirmek için değilse bile, en azından o lanet olası giderden aşağı kaymanı engellemek için."

Tessa, adamın sözleri karşısında yüzünün kızardığını hissetti ve gözlerini indirip alt dudağını ısırды. Theon geri çekildi ve neredeyse masadan düşüyordu.

"Hadi Tessa. Zamanın daralıyor."

Bu sözler üzerine hızla aşağı indi, odanın öbür ucuna koştu ve Theon'un yatak odasına girdi. Gömleğini kaldırıp, üzerinde çamur izi bıraktığı belli olan spor ayakkabılarını tekmeledi. Banyoda soyundu, kıyafetlerini dolaptaki çamaşır sepetine koyma zahmetine bile girmeden duş başlığını ılık suya çevirdi. Dışarısı ne kadar soğuk olursa olsun, masada olanlardan sonra teni alev alev yanıyordu.

Az önce masada neler olmuştu?

Theon'dan öfke ve hiddet fışkırmasını bekliyordu ve bir bakıma öyle de oldu. Onu bir ağaçta bulduğundan beri

neredeyse hiç konuşmamıştı ve büyüyle onu daldan kopardığında onu yarı yarıya korkutup öldürmekten en azından küçük bir zevk alıyor gibiydi. Luka, Theon'un onun için planları olduğunu ima etmişti ve Axel onu onunla yalnız bırakmaktan endişeli görünüyordu.

Peki neden bunu yapmıştı?

Uzun saçlarındaki saç kremi durularken, cam duş duvarlarından bir hareket dikkatini çekti. Theon banyodan geçip dolaba girerken ona bakmadı bile. Kendi gömleğini çıkarmış, kot pantolonunun düğmeleri açıktı. Ona bakmamış olabilirdi ama Theon onu kesinlikle izliyordu. Aniden zamanının dolduğunu fark ederek, saçlarını durulamayı bitirdikten sonra suyu kapatıp havlularını aldı.

Kurulanıp saçlarını topladıktan sonra, Theon'un kıyafetlerini ada dolabına koyduğu dolaba dikkatlice yaklaştı. Ama Theon artık orada değildi. Hemen onun için hazırladığı eşofman altı ve atleti giydi. Yatağa girdiğinde uyumak için bir termal içlik alacağını biliyordu. Üzerindeki ince battaniye onu kesinlikle yeterince sıcak tutmayacaktı ve o küçük oda cereyanlıydı.

Saçlarını taramak için banyoya geri döndü, saç kremi kullandıktan sonra bile düğümleri çözmenin ne kadar zaman alacağından korkuyordu. Theon, fırçayı usulca saç tellerinde gezdirirken içeri girdi. Kapının hemen girişinde durdu, kapıya yaslandı ve kollarını kavuşturdu.

"Benim de temizliğe ihtiyacım var."

"Tamam..." dedi yavaşça ve fırçayı lavaboya bıraktı.

"Ben banyodayken sen banyodan çıkmayacaksın."

"Sen duş alırken ben burada kalamam Theon," diye itiraz etti.

"Öylesin, Tessa. Seni her zaman görebileceğim bir yerde duracaksın," diye cevapladı ve banyoya doğru ilerledi.

"Hiçbir yere gitmeyeceğim," diye mırıldandı.

Theon, Tessa'nın geri çekilmesine neden olan kuru bir bakış attı.

"Banyodan çıkma Tessa," diye tekrarladı ve yanından geçip gitti. "Çıplakken seni kovalamak zorunda kalırsam, seni yakaladığımda olacaklardan tamamen ben sorumlu tutulamam."

Tessa, duş tekrar açılmadan önce kıyafetlerinin çıkarılıp yere düşme sesi kulağına ulaşırken makyaj masasının yanındaki bankın yanına yürüdü. Omzunun üzerinden gizlice bakmasını söyleyen sinir bozucu sesi duymazdan gelerek kararlılıkla sırtını ona doğru çevirdi.

Birkaç dakika sonra duş kapandı ve beline bir havlu sarılı halde yanından geçti. Dolaba girerken ona bakmadan, "Kıpırdama," dedi.

Tessa kaşlarını çatarak kollarını kavuşturdu. Bir dakikadan kısa bir süre sonra rahat pantolonla ve üstsüz geri döndü. Gözleri kaslı gövdesinde ve pantolonunun paçasında kaybolan daralan çizgide gezindi. Bir yanı dokunmak istiyordu. Diğer yanıysa onu bir şeyle delmek istiyordu.

Ya da onu lanet olası bir masanın altında, ayaklarının dibine oturt.

"Yatmadan önce bir şey yemeniz veya içmeniz gerekiyor mu?" diye sordu, onu düşüncelerinden uzaklaştırarak.

Başını iki yana salladı. Bu akıllıca değildi. Deneyimleri, önümüzdeki günlerde yemeğinin muhtemelen azalacağını söylüyordu. Neredeyse hiç yememişti ama o sondan sonra iştahı da kalmamıştı.

Theon banyodan çıkmadan önce bir kez başını salladı. Tessa iç çekip ayağa kalktı, ama onu yatak odasına kadar takip etmek yerine, dolabın içinden geçip küçük alanına girdi. Yatağın battaniyesinin olmadığını görünce kaşlarını çattı, ama daha ne olduğunu soramadan Theon diğer odadan seslendi.

"Bu gece orada uyumayacaksın."

Kaskatı kesildi ve hızla yatak odasına koştu. Adam yatağının üzerindeki battaniyeyi çekip telefonunu komodinin üzerindeki şarj cihazına yerleştirmeden önce arkasını döndü.

"Battaniyem nerede?" diye sordu.

"Kacela ve Rigel'in kokunu öğrenip ormanda seni takip edebilmeleri için ahırlardaydı. Hâlâ orada olduğunu varsayabiliriz," diye sakince cevapladı.

"Battaniye olarak ne kullanmam gerekiyor?"

"Yatakta bir sürü var," dedi ve yorgana anlamlı bir bakış attı.

"Seninle aynı yatakta yatmayacağım."

Theon'un bakışları aniden onunkilere kaydı ve Tessa, onun irislerine sinsice yayılan karanlık karşısında irkildi.

"Bu yatakta benimle uyuyorsun, Tessa. Saatlerdir yoktun. Osiris'e ve masada yaptıklarımıza bu kadar yakın olmamıza rağmen, aramızdaki bağ şu anda yakınlığını talep ediyor. Yani evet, bu gece benimle bu yatakta uyuyacaksın. Öngörülebilir gelecekte benimle bu yatakta uyuyacaksın çünkü sen benim Kaynağımsın ve senden beklenen de bu."

Tessa ne diyeceğini bilemeden ağzını açıp kapattı. Adamın yatağa tırmanmasını izledi.

Keskin bir bakışla, "Yatağa gel Tessa. Eğer ben bu kadar yorgunsam, sen de yarım gün ormanda dolaştıktan sonra bitkin düşmüşsündür." Tessa hâlâ kıpırdamayınca iç çekti. "Beni zorlama. Yarın ikimiz için de çok yorucu olacak. İyi bir gece uykusu çeksen iyi olur."

"Yarın neden yorucu olacak?" diye sordu Tessa, tek kelimede takılıp kalarak.

"Çünkü yarın dün geceki yemeği, bugün olanları, gelecekte her şeyin nasıl farklı olacağını ve aradaki her şeyi konuşacağız. Şimdi yatağa gel."

Theon, sonunda hareket etmeye başladığında onu temkinle izledi. Onu yatağa kadar takip etti ve kız, kendisinden olabildiğince uzakta, yatağın en ucuna yerleşti. Kolunu beline dolayıp onu yatağın diğer tarafına çekmeden önce, duyulabilir bir iç çekiş daha duyuldu.

Ona karşı dik durmaya çalıştı ama vücudu buna izin vermedi. Bunun yerine, tüm kasları gevşedi ve çıplak göğsüne yaslandı. Diğer kolunu da onun altına sokup

omuzlarına doladı ve onu kendine bağıladı. Başını omzuna yasladığında gözleri neredeyse anında kapandı ve dudaklarının hafif bir dokunuşunu başının tepesine bastırdığını hissetti.

İçinde duygular coşuyordu ve canı cehenneme, hangilerinin kendisine ait, hangilerinin kendisine zorla kabul ettirilen bağdan kaynaklandığını anlayamıyordu. O gün için ondan özür dilemek için çok güçlü bir istek duyuyordu. Attığı her adımda hissettiği acının yarısını o da hissediyorsa, acı çektiğini biliyordu. Yine de, işler onun için farklı işliyor gibiydi. Ama yine de, belki bu gece bir özür, sabah gelecek darbeleri hafifletebilirdi. Bunu kastetmese bile, hatasını hemen kabul ettiğinde, Malikane'de yemek ayrıcalıklarını her zaman daha çabuk geri kazanmış gibiydi.

Derin bir nefes alarak fısıldadı, "Theon?"

"Bu gece olmaz, Tessa. Bu gece bununla uğraşacak enerjim yok," diye mırıldandı.

Tessa'nın dudakları çatıldı. Bu ne anlama geliyordu? Bu konuşmaya yetecek enerjisi yok muydu? Ya da onunla tamamen baş edebilecek kadar?

Çok fazla sorun çıkarıyorsun.

"Ama ben-"

"Yeter, Tessa," diye sertçe çıkıştı. "Bu konuyu sabah hallederim."

Tessa cevap vermedi. Anladığını belirtmek için sadece bir kez başını salladı.

Theon'un uykuya daldığını, nefesinin derin ve düzenli hale gelmesinden anladı. Ama hâlâ uyanıktı, akli geziniyor ve Theon'un yarın onu nasıl cezalandırabileceğini düşünüyordu. Düşünceleri dönüp duruyordu ve sonunda kendini sayarken buldu.

Bir, iki, üç.

Daha küçükken yapmaya başladığı bir şeydi bu; Rahibe Cordelia'nın onu "düzeltmek" için kullandığı her türlü yönteme katlanmak. Bir alışkanlık haline gelmişti, kaçmaya ihtiyacı olduğunda her zaman sayıyordu kendini. Saniyeleri

sayıyor, kendine bir saniye daha her şeyi yapabileceğini söylüyordu. Sonra bir saniye daha. Sonra bir saniye daha. Bir saniye daha, bir dakika daha, bir saat daha.

Ama Dex ve diğerleri geldiğinden beri pek saymasına gerek kalmamıştı. Saniyeler, dakikalar, saatler olmuş, ışık karanlığın çatlaklarından içeri sızana kadar nefes almasına yardımcı olmuşlardı.

Elli altı, elli yedi, elli sekiz.

Gece boyunca saydı, ta ki uyku onu ele geçirene kadar.

TESSA

Saçlarını tarayan parmaklar vardı. Sıcak ve sakindi, arkasındaki sert kas duvarına yaslanmıştı. Parmaklar saçlarından ayrılıp çıplak kolunu yukarı aşağı okşamaya başladı, tüyleri diken diken oldu. Kendini... mutlu mu hissediyordu? Güvende mi? Emin değildi. İkisi de ona yabancı duygulardı.

Tessa gözlerini açtığında, balkon kapılarının ardından hafif bir parıltı geldi. Henüz şafak vaktiydi. Komodinin üzerindeki saate bakmak için döndü, ama gözleri zümrüt yeşili gözlere takıldı ve biraz kayboldu. Yüzündeki duyguların hiçbirini okuyamadı çünkü gerçekten yoktu. Aslında, yüz hatları, ruh halinin ne olduğuna dair ona en ufak bir ipucu verecek hiçbir şeyden yoksundu ve o geçici güven ve memnuniyet duyguları hızla dağıldı.

İç çekerek ondan uzaklaştı ve battaniyeleri üzerinden attı. "Kahve yapacağım. Buraya geri getirdiğimde, uzun tartışmalarımızın ilkinin yapacağız."

Arkasına bakmadan, çıplak ayakla yatak odasından çıktı. Tessa uykulu gözlerini ovuşturarak oturma pozisyonuna geçti. Üç gündür aralıksız uyuduğu en güzel uykuydu bu. Bunun Theon'un yanında kıvrılıp uyumasından kaynaklandığını biliyordu ve ne olacağını bilmesine rağmen kendini dinlenmiş hissediyordu.

Yataktan kalkıp dişlerini fırçalamak için banyoya gitti. Saçlarını fırçaladıktan sonra Theon'un termal içliklerinden birini giydi. Uzun bir gün olacaktı. Dar değil, rahat kıyafetler giymek istiyordu. Tam uyanıyordu ki Theon elinde iki kupa kahveyle geri döndü. Duraksadı, gözleri onun üzerinde gezindi, sonra öne doğru yürüyüp kupaları koltukların arasındaki küçük masaya bıraktı.

"Otur," dedi sandalyeyi işaret ederek.

Tessa, sandalyeye oturmadan önce sadece bir an tereddüt etti. Bunu nasıl yapacağını biliyordu. Bugün ne

kadar az kavgacı olursa, sonuçları da o kadar az şiddetli olurdu.

Karanlıkta geçirilen süre azalır.

Theon bir kupa alıp ona uzattı. Hemen ellerini sıcak seramik kupanın etrafına doladı ve ısıyı içine çekti.

"Tessa, nereden başlayacağımı bile bilmiyorum," dedi Theon, ellerini saçlarının arasından geçirerek onun önünde bir ileri bir geri yürümeye başlayarak. "Geçen gece akşam yemeğinde olanlar bir daha asla tekrarlanmayacak."

"Anlaştık," dedi ve kupayı dudaklarına götürdü.

Adımlarını durdurup ona baktı. "Katılıyor musun?"

"Ah, evet," diye devam etti. "Katılıyorum. Bir daha asla ayaklarının dibine oturmaya zorlanmayacağım." Bir yudum daha kafein alırken, fincanının üzerinden onu dikkatle izledi.

"Bu değil..." Elini yüzünden aşağı doğru süzdü ve ona tekrar baktığında, gözlerinde ve yüz hatlarında bir değişiklik olduğunu fark etti. Daha sert, daha karanlıktılar. "Hayır, Tessa. Bir daha asla bana böyle itaatsizlik edemezsin. Hele ki herkesin içinde ve babamın önünde asla."

"Çatal düşürdüm Theon!" diye bağırdı. "Çatalı odanın karşısına fırlatmadım. Birini onunla bıçaklamaya çalışmadım. Saçımı onunla taramaya çalışmadım. Onu. Düşürdüm."

Theon'un kaşları şaşkınlıkla çatıldı. "Neden saçını çatalla taramaya çalıştın?"

"Dişleri var. Tarak dişleri gibi. Gerçi çok küçük bir tarak. Ama biri sıkışsa, muhtemelen işe yarar," dedi Tessa omuz silkerek.

Theon ona uzun uzun baktı. "Şu anda çatalla tarak arasındaki benzerliklerin önemli olmadığını hissediyorum..."

"Hayır. Değiller. Önemli olan, yanlışlıkla çatalımı düşürdüğüm için beni o lanet olası kurtlarından biri gibi ayaklarının dibine oturtman."

Theon neşesiz bir kahkaha attı. "Benim köpeklerim senden çok daha uslu," diye mırıldandı kendi kendine.

Tessa, orta parmağını ona doğru kaldırırken, hiç etkilenmemiş bir şekilde ona baktı. Theon o kadar hızlı

hareket etti ki, Tessa sıçradı ve kahve kupadan dökölüp pantolonuna döküldü. Theon, Tessa'nın başında dikilmiş, ellerini iki yanındaki kolçaklara dayamıştı. Elindeki kupayı alıp masaya koydu ve ardından tüm dikkatini ona verdi.

"Tanrılar aşkına, Theon," diye hırladı Tessa, elini göğsüne götürerek. "Ne oluyor?"

"Bu davranış tam olarak devam ettirilemez, Tessa," dedi ve Tessa, adamın karanlık ses tonu karşısında sustu. "Buna alışman için sana zaman tanımaya çalıştım. Öfke nöbetlerini geçirmene izin verdim ve—"

"Öfke nöbetleri mi?" diye tekrarladı Tessa öfkeyle, yüzü onunkinden birkaç santim uzakta olacak şekilde doğrularak. "Her şeyimi aldın!"

Theon geri çekilerek tısladı. "Bu kadar dramatik olma."

Ayağa fırladı. "Kendi kıyafetlerimi bile getiremedim!"

Bu ifadeye elini umursamazca salladı. "Sana ihtiyacın olabilecek tüm kıyafetleri, hatta çok daha iyilerini sağladım."

"Konu bu değil, Theon," diye tükürdü.

"Öyle değil mi?" diye karşılık verdi. "Kaderine karşı bu kadar inatla savaşırsan, sana ihtiyacın olan her şeyi sağlayabileceğimi görürdün."

"Beni bildiğim her şeyden aldın Theon. Bunu nasıl göremiyorsun? Evimi. Arkadaşlarımı. Geleceğimi benden çaldın." Yumrukları yanlarında sıkılıp açılıyor, teni dışarı atılması gereken bir şeyle sızlamaya başlıyordu.

"Yanıyorsun Tessa," dedi Theon başını sallayarak. "Evin mi? Zaten terk etmiştin. Seçim Yılı bitene kadar Akropolis'te kalacak, sonra da atandığın Krallığa gidecektin. Arkadaşların mı? Görevini aldığı anda muhtemelen onlardan ayrılmış olurdun. Aynı Krallığa atansan bile, Krallıklar çok büyük. Yine de onlardan ayrılmış olurdun. Peki ya geleceğin? Sen bir Perisin. Amacın her zaman Miras'a bir şekilde hizmet etmektir. Bu amacın nasıl değiştiği muhtemelen senin lehineydi."

"Bunu nasıl tahmin edebiliyorsun?" diye sordu Tessa, ondan uzaklaşarak.

"Senin benim Kaynağım olman, muhtemelen sana biçilen diğer kaderlerden daha iyidir," diye cevapladı Theon.

"Tam olarak bu nedir?"

Başını tekrar salladı. "Önemli değil, Tessa. Ayrıca, bunların hiçbiri önemli değil. Benim olduğunda-"

"Ben senin değilim!"

Theon'un eli hızla uzandı, parmakları boğazını kavradı. "Sensin, Tessa. Sen benim Kaynağımsın."

"Bu beni senin yapmaz," diye hırladı, elinden kurtulmaya çalışırken, ama adamın parmakları, sanki çok sıcak bir şeye dokunmuş gibi elini geri çekene kadar daha da sıkılaştı. Odadan sessizce çıkıp Tessa'yı şöminenin önünde, ne olduğunu merak ederek bıraktı, ama bir dakika sonra elinde bir tabletle geri döndü. Adam ekranı görebilmek için tableti çevirdiğinde Tessa gözlerini kıstı.

Bu, onun hakkında bir belgeydi. Sağ üst köşedeki bir fotoğrafta kendi yüzü ona bakıyordu. İlk sayfada hayatıyla ilgili ayrıntılar vardı: nerede büyüdüğü, fiziksel özellikleri, element tahminleri. Theon, ekranın alt kısmına yakın bir yere dokunduğunda görüşünü böldü.

Mevcut Konum: Arius Krallığı

Theon St. Orcas, Master, 5622 numaralı Açılış Seçim Töreni'nde tam hakimiyete geçerek mülkiyeti devraldı.

Theon, onayladığını belirtmek için altına imzasını atmıştı.

Ekranı kaydırmak için hareket ettiğinde eli titriyordu ama başka bir şey görmesine fırsat vermeden tableti elinden çekti.

"Bu da ne?" diye sordu hırıltılı bir sesle.

"Belgeleriniz. Bütün Periler'de var."

"Neyin belgeleri?"

"Sizi takip etmek ve hangi krallığın sizden sorumlu olduğunu bilmek için."

Perilerin Miras'a göre daha aşağı görüldüğünü biliyordu, ama gerçek belgelere sahip olmak? Tanrılar. Ölümlülerin ondan daha fazla hakkı vardı.

Hareket etmeyi bırakamıyordu, bir şey varlığını bastırırken huzursuzlanıyor, serbest bırakılmak için yanıp tutuşuyordu. Ayaklarını bir o yana bir bu yana sallıyor, bir el uzun saçlarını tarayıp hafifçe tellerini çekiliştiriyordu. Theon onu temkinle izliyordu.

"Akropolis'ten ayrılmadan önce. Seni Pantheon'dan alabilmem için transfer belgelerini imzalamam gerekiyordu," dedi kadın sessiz kalınca.

Belgeler. Transfer kağıtları. Onlara güzel bir isim verebilirdi ama bu onların ne olduklarını değiştirmezd.

Mülkiyet kayıtları.

Tekrar konuştuğunda sesi hâlâ kısıktı ama bunda nazik bir yan yoktu. "Sen benimsin, Tessa. Söylediklerin ve davranışların doğrudan beni yansıtıyor ve sen böyle görmesen de, yaptığım her şey seni korumak ve sana değer vermek için."

"Bunu sadece Kaynağın olduğum için yapıyorsun," diye tısladı Tessa. "Bunu bana değer verdiğin için yapmıyorsun. Bana ihtiyacın olduğu için yapıyorsun."

"Eğer inanmayı seçtiğin buysa," dedi omuz silkerek. "Ama bu doğru olsa bile, bu karşılıklı olarak faydalı bir alışveriş olabilir. Sen bana ihtiyacım olanı veriyorsun, ben de sana ihtiyacın olan her şeyi sağlıyorum."

"Ve ben, sizin uygun gördüğünüz zaman kullanıp boşaltacağınız bir mal parçası olduğumu kabul mü edeceğim?"

"Öyle olmak zorunda değil. Neden bunu göremiyorsun?" diye sordu Theon, öne doğru ilerleyip saçlarına tekrar uzanmaya başladığında ellerini yakalayarak. Dokunuşuyla vücudunda haz kıvılcımları çaktı ve titredi. "Gördün mü, güzelim?" Sesi alçak, karanlık vaatlerle dolu bir tona bürünmüştü. "Birbirimize dokunduğumuzda, yakın olduğumuzda benim hissettiklerimi hissettiğini biliyorum."

"Sadece böyle hissetmeye zorlandığım için," diye cevapladı, ellerini onun ellerinden çekmeye çalışarak ama itiraf etmeliydi ki pek de çabalamıyordu. Theon ise onu daha da kendine çekti, kollarını beline doladı ve alnını alnına bastırdı.

"Benim olmana izin ver, Tessa. Teslim ol. Direnmek giderek zorlaşacak ve sonunda yine de teslim olacaksın. Sunabileceğim her şeyi isteyeceksin. Neden kendini tüm bu kargaşaya sokuyorsun?"

Haklı mıydı? Her yeni işaretle çekim daha da mı güçlenecekti? Bağın acısı o kadar büyük olacaktı ki sonunda pes edecek miydi? Her şey boşa mı gidecekti? Belki de haklıydı ve kaderi buydu. Belki de sonunda her şey buna yol açıyordu...

"Bu kadar derin düşünmeyi bırak," diye fısıldadı kulağına. "Birkaç saniyeliğine, nasıl olabileceğini hisset." Bir eli ensesine doğru kayarken, diğeri beline gidip vücudunu onunkine bastırdı. Vücudunun yumuşak kısımları sert yüzeylerine bastırılırken nefesi kesildi. "Her zaman böyle olabilir," diye mırıldandı tenine, dudakları boğazını sıyrıp geçti. "Sen ve ben, küçük fırtına," diye fısıldadı.

Her yerdeydi ve doğru düzgün düşünemiyordu. Onu pes etmeye zorlayan bu lanet bağ varken. Ona onu alması için yalvarıyordu. "Ben..."

"Hayır, Tessa," diye fısıldadı. "Düşünmek yok. Sadece hissediyorum."

Dudaklarını tüy kadar hafif bir öpücükle dudaklarına değdirdi. Sonra aynısını ağzının bir köşesine tekrarladı. Sonra diğer köşesine. Çenesine doğru hareket etti. Dudakların tene hafifçe değmesi yeterliydi.

"Ben..." diye tekrar denedi.

Hepsi Kaynak bağı mıydı? Theon'un çekici olduğuna şüphe yoktu. Hem de fazlasıyla. Onu Pantheon'da gördüğü andan itibaren içinde bir şeyler vardı. Belki de kendi çekiciliği bağla birleşiyordu ve bu da her şeyi bu kadar zorlaştırıyordu. Keşke emin olabilseydi çünkü Theon ona

değer veriyordu. Kabul ediyorum, hastalığının sebebi oydu ve onu bildiği her şeyden mahrum bırakmıştı. Ona kıyafet ve başını sokacak bir çatı sağlaması doğru görünüyordu. Ama başka şeyler de yapmıştı. Çoraplara olan nefretini fark etmişti. Ona zaman ve alan tanımış, çoğu gece yanında uyumaya zorlamamış ve kendisine itaat etmesi için onu büyülememişti. Bağı yatıştırmak için onu fiziksel bir şeye zorlamamıştı kesinlikle. Dün gece bile ona bir çıkış yolu vermişti. Üç kadar saydı ve hayır demesi için ona zaman tanımıştı. Öyleyse neden yapmamıştı ki?

"Zihninde dönen çarkları duyabiliyorum," diye mırıldandı.

Ağzını açtı, ne söyleyeceğinden bile emin değildi ama ana kapıda bir tıkırtı duyuldu ve gerildi. Theon, etkisinde oldukları büyü bozulurken kendi kendine küfretti.

"Benimle kal güzelim," diye denedi Theon, uzun parmaklarıyla çenesini kavrayıp gözlerini kendisine doğru çekerek. "Boş ver. Olduğumuz yerde kal—"

Kapı tekrar çaldı, daha keskin ve daha talepkar bir şekilde

"Theon," diye seslendi Valter kapının arkasından.

Bu sefer Tessa, yüzünün renginin solduğunu hissederek ondan geri çekildi.

Theon, öncekinden daha coşkulu bir şekilde tekrar küfretti. "Burada kal, Tessa. Ana odaya çıkma. Anladın mı?" Sessizce başını salladı, bakışları kapıya kaydı. "Sözlü bir onaya ihtiyacım olacak."

"Evet," diye fısıldadı. "Evet, anlıyorum."

"Bu tartışmaya birazdan devam edeceğiz." Gözleri onun üzerinde kaldı, ama Valter tekrar kapıya vurunca, "Geliyorum, Baba," diye bağırdı, sonra dönüp hızla babasını içeri aldı. Yatak odası kapısını arkasından kapattı.

Tessa dönüp koltuğa oturdu, bacaklarını göğsüne çekti. Kahvesine uzandı ama soğumuştü.

"Günaydın, Baba," dediğini duydu Theon'un. "Bu saatte sizin için ne yapabilirim?"

"Kapıyı ilk çaldığımda kapıyı açarak başlayabilirsin," diye cevapladı Valter, sesinde belirgin bir rahatsızlık vardı.

"Özür dilerim, Peder. Sizi beklemiyordum, hele ki sabahın bu erken saatlerinde," diye cevapladı Theon.

"Dün öğleden sonra uğradım ama sen burada değildin. Axel, Luka ile ava çıktığını ve Kaynağını da yanına aldığını söyledi," diye cevapladı Valter.

"Doğru. Beni neden arıyordun?"

"Metias ve Pavil ile görüşmemizden sonra fark ettim ki, bunları incelemen için sana hiç vermemişim." Valter devam etmeden önce bir sessizlik oldu. "Burada birkaç seçenek var, ancak üretimleri açısından en verimli olacağını düşündüğüm üçünü işaretledim. Elbette her gün daha fazla teklif alıyorum, bu yüzden daha iyisi yine de gelebilir."

Ve işte oradaydı. Bağa boyun eğmemesinin birçok nedeninden biri de buydu. Theon biriyle eşleşecekti. Bir sonraki Arius Varisini doğurmak için bir eş alması gerekecekti.

Sen ve ben.

Az önce kulağına bunu fısıldamıştı. Ama asla sadece o ve o olmayacaktı. Tıpkı akşam yemeğinde yerde fark ettiği gibi. O onun olacaktı, ama o asla onun olmayacaktı. Onu istemeyebilirdi, ama bu sadece aralarındaki bağı güçlendirecek bir şey bile olamazdı. Theon, onun başka biriyle arkadaşlık kurmasına asla izin vermezdi. Bu giderek apaçık ortadaydı.

"Bunlara daha sonra bakacağım ama bana iletebilirdin," diyordu Theon. "Başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Kaynağın nerede?" diye sordu Valter ve Tessa, yatak odası kapısına yaklaşan ayak sesleri arasında hareketsiz kaldı. "Sen uyanırken onun hâlâ uyuduğunu söyleme bana?"

"Uyandı, Peder. Ancak ikimiz de hâlâ yatak odasındaydık," diye cevapladı Theon.

Valter kıkırdadı, ikisinin de yatakta olduğunu ima ettiğini varsayarak. "Sanırım bu seferlik kapıyı açmadaki gecikmeyi affedebilirim. Ama bir dahaki sefere, Kaynağınla sevişiyor

olsan da olmasan da, kapıyı ilk çaldığımda açılmasını bekliyorum."

"Anlaşıldı, Peder."

"O zaman yanına dönmene izin vereyim," diye yanıtladı Valter, kapıdan uzaklaşan ayak sesleri. Tessa derin bir nefes verdi. "Bu akşam seni akşam yemeğine bekliyorum." Theon cevap veremedi ekledi: "Gelecek hafta Akropolis'e gidiyorsun. Annen histeri krizi geçiriyor. Burada geçirdiğin sürenin geri kalanında aile yemekleri yiyeceğine emin ol."

Tessa, Theon'un da aynı fikirde olduğunu duyunca korkuyla başını geriye atıp gözlerini kapattı. Akropolis'e ne zaman gideceklerini bilmiyordu ama günlerce süren resmi akşam yemekleri, onun için kişisel bir Azap Çukuru gibiydi. Ve bu onun hayatı olacaktı. Bitmek bilmeyen toplantılar ve akşam yemekleri, Theon'un yanında sessizce oturmak.

Birkaç dakika sonra yatak odası kapısı açıldı ve Theon'un ayak seslerini duydu. Hiçbir şey söylemeyince, gözlerini açtığında onu birkaç adım ötede dururken buldu. Elleri ceplerindeydi ve onu inceliyordu.

"Akropolis'e ne zaman gidiyoruz?" diye sordu, duygusuz bir şekilde.

"On gün. Akropolis'teki yönetici ailelerin bölgesine diğer Miras'tan bir hafta önce girmemize izin veriliyor," diye yanıtladı Theon.

Tessa başını salladı. Birkaç saniye sessizlik çöktükten sonra, "Aile yemeklerinize sizinle birlikte katılmam bekleniyor," dedi.

Bir soru değil, bir beyan.

"Sen varsın. Ben nereye gidersem sen de oraya gidersin," diye onayladı Theon. "Bu da demek oluyor ki konuşmamızı bitirmemiz gerekiyor." Aralarındaki birkaç metrelik mesafeyi kapatıp yanına geldi. Başını hâlâ sandalyeye yaslamıştı, böylece ona bakabiliyordu. Elini yanağına götürmek için uzattı ama kadın yüzünü uzanamayacağı yere çevirdi. İçini çekti. "Demek karar verdin?"

"Neye karar verdin? Artık seçme şansım yok," diye karşılık verdi.

"Öyleydi ama artık onlara sahip olmadığını söylemekte haklısın," diye cevapladı Theon, eli yana düştüğünde sesindeki o soğukluk geri çekildi.

"Bu ne anlama gelir?"

"Bu, bağı kabul edip eylemlerinizi ve itaatinizle bunu kanıtlayana kadar artık seçeneğiniz olmadığı anlamına geliyor," diye cevapladı soğukkanlılıkla. "Gözümün önünden veya yanımdan birkaç dakikadan fazla ayrılmayacaksınız. Artık kaçmak yok; bu kaderden kaçmaya çalışmak yok. Akropolis'e vardığımızda, planlı antrenmanlarınızda olmadığınız zamanlarda benimle olduğunuz anlamına geliyor. Pazarlık yok. Toplum içinde uygun şekilde davranacaksınız—"

Tessa konuştuğu ağız daha da açıldı ve ona çıkıştı. "Sen zaten benim adıma her şeye karar veriyorsun Theon! Ne yiyeceğime ve ne zaman yiyeceğime sen karar veriyorsun. Bana kıyafet hazırlıyorsun. Sen—"

"Sana zaman verdim Tessa," diye sözünü kesti Theon, o karanlık gözbebeklerine yayılırken. "Bunu kabullenmen için sana zaman verdim ama bitti. Bu senin kaderin. Bu senin gerçekliğin. Daha kolay olabilirdi. Keyifli olabilirdi. Hâlâ olabilir ama Kaynak bağına kabul etmelisin. Senden her şeyimi aldığımı mı düşünüyorsun? Senin kötü adamın olduğumu mu? Senin için o olabilirim."

"Neden?" diye fısıldadı, gözyaşlarının akmasına engel olamayarak.

"Çünkü seçeneklerim tükendi, Tessa. Buna boyun eğmeni istiyorum. Eğer bunu başaracaksam, sanırım yapacağım şey bu. Belki ne kadar kötü olabileceğini görmek, sunduğum şeyin o kadar da korkunç olmadığını anlamayı sağlar," diye yanıtladı Theon. "Artık itaatsizlik olmayacak. Özellikle toplum içinde veya başkalarının önünde benimle tartışmak yok. Aramızdaki bağ yakınlığımızı gerektirdiğinde benden uzaklaşmak yok," diye devam etti. Ve son kısımda

gözleri fal taşı gibi açıldığında, "Sana hiçbir şeyi zorla kabul ettirmeyeceğim, Tessa. Beni bir canavar olarak görüyorsun ve birçok yönden öyleyim, ama umarım öyle olmadığımı çoktan kanıtlamışımdır."

Elini uzatıp yanaklarındaki gözyaşlarını parmak uçlarıyla sildi. Kadın, dokunuşundan uzaklaşma dürtüsüne direnerek hareketsiz kalmaya zorladı kendini.

"Aferin kızım," diye mırıldandı çenesini avuçlayarak. "Uygunsuz davranışlarının sonuçlarına katlan."

Bu sözler üzerine kaskatı kesildi. "Yani şimdi bir köpek gibi mi eğitileceğim?"

Theon kısık sesle "Hadi Tessa. Eğer köpeklerim böyle şeyler öğrenebiliyorsa, sen de çok daha çabuk öğrenirsin, değil mi?" diye sordu.

"Peki bunu kabul ettiğimi nasıl bileceksin?" diye sordu küçümseyici ses tonuna. "Sana kanıt ne olacak? Her emrine sorgusuz sualsiz itaat ettiğimde mi? Bana öğretildiği gibi davrandığımda mı?"

"Kaynak bağını kabul ettiğinde öğreneceğim, Tessa," dedi sadece. "Şimdi git duş al ve kendini iyi göster. Axel ve Luka yakında kahvaltıya gelecekler, sonra da Castle Pines'a gideceğiz."

"Ne için?" diye sordu, içindeki şaşkınlık giderek artarken öfkesi de giderek artıyordu. Günler önce buraya geldiklerinden beri evden çıkmamışlardı.

"Alıştırma yap," diye mırıldandı, çenesini bırakıp odadan çıkmak için dönerken. "Makyaj ve saç, harika. Kaynağım odalarımızın dışında kusursuzdan daha azıyla asla görülmeyecek."

Yatak odasının kapısını açık bırakarak dışarı çıktı ve Tessa'yı orada öylece, ne söyleyeceğini veya ne yapacağını bilemez halde bıraktı. Her nasılsa her şey kötünden daha da kötüye gitmişti ve Tessa, hayatta kalmak için gerekeni yapıp yapamayacağını, hatta durumu düzelterip düzeltemeyeceğini bilemiyordu. Bu, hareket edemeyecek, nefes alamayacak kadar kontrol altında tutulup kilitlenmekten farksızdı.

Ayağa kalkıp balkon kapısına gitti, biraz hava almaya ihtiyacı vardı ama kulpları çektiğinde kıpırdamadılar. Tekrar çekti, kapılar şangırdadı ve sıkıca kapalı kaldıklarında göğsü sıkıştı. Birkaç yağmur damlası düşmeye başlayınca kaşları serin cama çarptı ve saymaya başladı.

En azından ışığı hala görebiliyordu, ulaşamayacağı kadar uzakta olsa bile.

THEON

Xel ve Luka, Theon'un beklediği gibi, kararlaştırılan saatten önce geldiler ve içeri girdiklerinde ikisi de aynı derecede temkinliydi. Sanki bir savaş alanına giriyormuş gibi davrandılar ve belki de öyleydiler. Zaman gösterecekti, diye düşünö.

Atının üzerindeyken Tessa'yla ne yapacağını düşünöp durmuştu. Son bir kez, bağın gücüyle onu ikna etmeye çalışmıştı. Onu öpö yanında yattıktan sonra bu kadarı kabullenmesini sağlayabilmek için tanrılara dua etmişti. Babası ortaya çıkıp her şeyi mahvedene kadar Tessa ona çok yakındı.

Tekrar.

İşte böyle olmuştu. Onu boyun eğmeye zorlamıştı. Emirler yağdırırken kayıtsızca bakmıştı ona. Ona, diğer Lord ve Leydilerin Kaynaklara davrandığı gibi davranmıştı. Babasının Eviana'ya davrandığı gibi değil. Tessa'ya asla böyle davranmayacaktı. Zaten Tessa'ya böyle davranmayı hiç planlamamıştı, ama işte buradaydı. Ama Kaynak bağına direneceğini hiç tahmin etmemişti. Bu ihtimal aklına bile gelmemişti.

"Her şey nasıl gitti?" diye sordu Luka, doğruca mutfağa gidip kendine kahve doldururken. Theon mutfaktan yemek sipariş etmişti, kısa süre içinde teslim edilecekti.

"Onunla kontrolümü kaybettiğimi mi kastediyorsun, hayır," diye kısaca cevapladı Theon, kendi kupasını ve Tessa'ninkini yeniden doldurulmak üzere tezgahın üzerine kaydırarak.

"Peki o nasıl?" diye üsteledi Luka, Axel için de bir kupa doldururken.

Theon parmaklarını tezgaha vurarak dudakları ince bir çizgi halini aldı ve sonunda cevap verdi: "Umarım bir anlaşmaya varmışızdır."

Luka, kahvesinden bir yudum alarak onu inceledi. Theon'un hem sevdiği hem de nefret ettiği, anlayışlı bir bakışı vardı. Büyürken neredeyse hiç ayrılmaz bir ikili olmanın bir sonucu olarak, erkek onu çoğundan daha iyi tanıyordu.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu Axel, mutfak personelini içeri alıp masayı hazırlamalarına izin verdikten sonra kupasını almaya gelirken.

Theon saatine baktı. Tessa kahvaltının saat kaçta servis edileceğini biliyordu. Ne kadar ciddi olduğunu sınamaktan çekinmezdi, ama birkaç gece önce onu ayaklarının dibine oturtmasının bir işe yaramasını umuyordu. Tüm bu rezaleti, sonunda degeceğini umduğu şeyler listesine ekledi.

İçini çekerek cevap verdi: "Bu, onun itaatine ihtiyacım olduğu anlamına geliyor ve bunu elde etmek için ne gerekiyorsa yapacağım."

Axel ona göz kırptı. "Böyle konuştuğunda sanki babam gibi konuşuyorsun."

Luka bu sözler üzerine alçak sesle ıslık çaldı ve Theon hemen savunmaya geçti. "Babaya hiç benzemiyor. Eviana'ya davranıldığı gibi davranılmıyor, o ise kraliçe gibi muamele görüyor."

Axel, "Eviana'ya nasıl davrandığı ölçülecek bir standart değil," diye karşılık verdi.

Luka boğazını temizledi, gözleri yatak odası kapısına kaydı ve Theon ile Axel döndüler. Theon'un nefesi kesildi. Beyaz puantiyeli, yakası aşağıya doğru inen, kolsuz, kırmızı bir elbise giymişti. Elbisenin ön eteği dizlerinin hemen altına kadar inerken, arkası topuklarına kadar iniyordu; beyaz stiletto sandaletler ayaklarını süslüyordu. Saçlarını omuzlarına gevşek dalgalar halinde düşecek şekilde kıvrırmıştı ve makyaja ihtiyacı olmasa da nasıl kullanılacağını kesinlikle biliyordu. Kulaklarından altın halka küpeler sarkıyordu ve elbisenin yakasına kadar inen bir kolye ucu vardı. Bileklerinde birkaç altın bilezik vardı.

Axel takdir dolu bir ısıklık alarak sessizliği bozdu. "Bak bebeğim. Bizim için mi ssleldin?"

Tessa, Theon'a anlamlı bir bakış attıktan sonra gözleri Axel'a kaydđ ve gergin bir şekilde, "Bugün ilerleyen saatlerde Castle Pines'a gideceğim ve önceki kıyafetimin böyle bir gezi için uygun olmadığı söylendi," dedi.

Theon, yeniden doldurulmuş kahvesini alıp odanın karşı tarafına geçti ve kupayı eline tutuşturdu. Bunu yaparken dirseğine hafifçe dokundu ve yanağından öpmek için eğildi. "ok güzel görünüyorsun Tessa," diye mırıldandı.

Gerildi ama geri çekilmedi. Bunun planın bir parçası olmadığını söylese yalan olurdu. Ona böyle küçük dokunuşlarla daha fazla dokunmasına izin verirse, bağın zevkine daha çabuk teslim olacağını ve bunun ne kadar iyi olacağını fark edeceğini umuyordu.

Bakışları buluştuğunda dudakları kıpırdamadı bile. O gri gözler, nasıl çözeceğini bilemediği bir duygu girdabıydı.

"Yemek yemeye hazır mısın?" diye sordu.

"Bana bunun artık benim verebileceğim bir karar olmadığı söylendi."

"Tessa," diye alçak sesle uyardı.

"Bana seçeneklerim varmış gibi sorular sorma, Efendim," diye cevapladı, diğerlerinin duyamayacağı kadar alçak sesle. "Seeneklerim olmadığını gayet net bir şekilde belirttin."

Bu cevap karşısında dişlerini sıktı ama bir kez başını salladı.

"Masaya geçebilir miyim, yoksa bu sizden uzaklaşmak mı sayılır?"

Theon, elinin hl dirseğinin üzerinde olduğu yere baktı ve elini bırakıp geçmesi için kenara çekildi. Masaya ulaştığında, omzunun üzerinden ona bakarak durdu. Legacy yeleri yerlerine oturmadan önce oturma izni beklediğini fark edene kadar nedenini anlayamadı. Göğsü bu hareketle tuhaf bir hareket yaptı.

Bunu yaptı, diye hatırlattı kendine ve oturması için başını salladı. Theon, mutfaktan masaya gelen Luka'ya baktı. Luka, bu tartışma karşısında şaşkınlıkla kaşlarını kaldırmıştı. Axel'in dikkati Tessa'ya odaklanmıştı, dudakları ince bir çizgi halindeydi. Neden bu kadar üzüldüklerini bilmiyordu. Onun da kendisi kadar hizaya gelmesine ihtiyaçları vardı.

Theon, Tessa'nın yanındaki sandalyeye oturdu ve ona bir bardak portakal suyu doldurmak için uzandı. Axel ve Luka, kendi tabaklarını krep, çırpılmış yumurta, taze meyve ve pastırmayla doldururken birbirlerine baktılar ve servis tabaklarını masanın etrafında dolaştırdılar.

"Peki... neden Castle Pines'a gidiyorsun ve ben de gelebilir miyim?" diye sordu Axel, sessizliği asla uzatmayan biri olarak. Pastırma tabağını Tessa'ya uzattı. Tessa uzandı ama Theon ondan önce davrandı. Tabağına iki dilim koydu. Tessa'nın dudakları bu hareket karşısında büzüldü ama dilini tuttu.

"Akropolis'e götürmem gereken birkaç şey var," diye yanıtladı Theon, çırpılmış yumurta tabağını da elinden alarak. "Hazırlanmam gereken birkaç ek etkinlik ile ilgili bir e-posta aldım. Ayrıca Tessa'nın bir süreliğine evden çıkmak isteyebileceğini düşündüm. Bilirsin işte. Ormandan başka bir yere."

Tessa, ağzına bir parça pastırma götürme hareketini bir anlığına durdurdu, ama sadece bir anlığına. Yoruma başka bir tepki vermedi ve bir ısırik aldı.

Bu beklenmedik bir şeydi. Bu sabah erken saatlerde koyduğu katı kurallara rağmen, onun bu kadar çabuk pes edeceğini tahmin etmemişti. Davranışına sevinmesi gerekirken, sevinmiyordu... sevinmiyordu. Kendi kurallarına uymasına rağmen, hâlâ işleri zorlaştırması hayret vericiydi.

"Peki, size katılabilir miyim?" diye sordu Axel, bir süre daha süren garip bir sessizliğin ardından.

"Elbette," diye yanıtladı Theon, Tessa'nın tabağına bir krep koyarken. "Hangi aromalı şurup istersin, Tessa?"

Gözlerini ona doğru kaydırdı. "Ah, Efendim," dedi alaycı bir tatlılıkla, kirpikleri titreyerek. "İşte yine seçim yanılsamasına kapıldın. Benim için en iyisini bildiğine güveniyorum." Bir çatal dolusu kabarık yumurta aldı ve lokmayı ağzına götürürken ona sakın bir şekilde gülümsedi.

"Aranızda tam olarak ne konuşuldu?" diye sordu Luka, çatalı tabağına hafifçe çarparak. Sandalyesine yaslanıp masanın karşısından ikisini de inceledi.

Theon, krepin üzerine şurup dökerken dişlerini gıcırdattı. "Beklentiler basitçe ifade edildi," diye cevapladı sertçe.

"Ve beklentilerin kabul edildiğini mi söyledi?" diye üsteledi Luka, Tessa'ya bakarak.

"Hımm," diye mırıldandı Tessa portakal suyunu yudumlarken.

"Gerçekten mi?" diye sordu Luka, ses tonuyla bunu ne kadar da olası bulmadığını belli ediyordu. "Çünkü bu," diye işaret etti Theon ile Tessa arasında, "anlaşıp kararlaştırılmış bir şey gibi görünmüyor." Tessa cevap vermeyip gözlerini tabağına indirince, Luka bakışlarını tekrar ona çevirdi. "Theon?"

"Ne söylememi istiyorsun Luka?" diye sordu bezginlikle, sandalyesine yaslanarak. "Tekrar kaçmayı deneyemez. Bunu biliyorsun. Bu sefer fark edilmemesi bizim için büyük bir şans. Yani evet, dün yaşananlardan sonra yeni kurallar ve beklentiler devreye girdi."

Luka, Theon ile Tessa arasında birkaç kez daha bakiştikten sonra çatalını alıp kahvaltısına daldı. Axel, her zaman yaptığı gibi gerginliği azaltmaya çalışarak Castle Pines'ta uğramak istediğı birkaç yerden bahsetmeye başladı.

Theon, etrafında sohbet edilirken Tessa'yı göz ucuyla izliyordu. Sessizce yemeğini yiyor ve Axel veya Luka onunla konuştuğunda kısa ama kibar, tek kelimelik cevaplar veriyordu. Aniden içine kapanık olmasından açıkça rahatsız olmuşlardı. Theon, sadece bu günün nasıl geçeceğini değil, aynı zamanda kendini ne kadar süre kontrol edebileceğini de merak ediyordu. En büyük korkusu, bu gece yine sahip

olduğu o küçük kontrol kırıntısını kaybetmesiydi ve akşam yemeğinden çok önce eve geldiklerinden emin olmak için aklına not aldı.

Kahvaltı bitince, Luka ve Axel Castle Pines'a gitmeden önce odalarından birkaç eşya almaya gittiler. Theon bulaşıkları toplayıp mutfağı taşıyordu. Pen, onlar yokken gelip onlara bakacaktı. Sonra masasına gidip çekmecedен küçük bir kutu çıkardı. Kahve kupasını kenara iterek masaya döndü. Tessa hâlâ oturmuş, odanın karşısındaki cumbalı pencereden dışarı bakıyor ve belli ki kendi düşüncelerine dalmıştı. Elleri kahve kupasını gevşekçe kavramıştı ve Theon neredeyse bir fotoğraf çekecekti. Kendine hakim olamayıp uzanıp parmaklarını koluna sürttü ve bu dokunuşla Tessa irkildi.

Gözleri panikle ona çevrildi ve "Beni korkuttun. Senden uzaklaşan ben değildim." dedi.

Kaşlarını çattı. "Seni korkutmak istemedim. Sana bir şey vereceğim."

Omuzları biraz gevşedi ve masaya baktı, kutuyu görünce kaşları şaşkınlıkla kalktı. "Telefon mu?"

Başını salladı ve kutuyu açıp telefonu aldı. Piyasadaki en yeni telefondur. Birkaç gün önce Luka'ya aldirmiş ve onunla konuştuktan sonra sabahını kurulumla geçirmişti.

Ona uzattığında, şaşkınlıkla ona baktı. "Anlamıyorum."

Bu ifade karşısında başını eğdi. "Neyi anlamıyorsun?"

"Bana neden telefon aldın?"

"On gün içinde Akropolis'e gidiyoruz. Sorumluluklarım on katına çıkacak. Nadiren de olsa, örneğin elementiniz için eğitimdeyken, birbirimizden ayrı kalacağız. En azından diğer İşaretler yerlerine yerleşene kadar sizinle iletişim kurmanın bir yolunu bulmam gerekiyor," diye açıkladı Theon. Tekrar uzattı ve Theon tereddütle uzanıp hemen önündeki masaya bıraktı. Theon, Theon'un cihazı tutmaktaki isteksizliğine, "Bir kılıf ve ekran koruyucu aldım," diye ekledi. Theon onaylarcasına başını salladı.

Theon ensesini ovuşturdu. Bu neden bu kadar... garip hissettiriyordu? Çoğu Peri'nin bir zamanlar krallıklarına atanmış telefonları vardı.

"Tessa, neden bu kadar..." Nasıl davrandığını tam olarak tarif edecek kelimeyi bile bulamıyordu çünkü bilmiyordu. Neredeyse iki hafta geçmesine rağmen, onu hâlâ biraz olsun anlayamıyordu. Onun hakkında, çoraplardan nefret ettiği ve yerden birkaç kat yukarıdan yolunu bulabildiği dışında hiçbir şey bilmiyordu.

Cevap vermedi, sadece telefona baktı. Sabah boyunca şarjda tuttuğu telefonu kutusundan çıkarıp açtığına açmıştı. Boğazını temizledi. "Pekala. Şifre doğum günün. Bunu hatırlamanın en kolay olacağını düşündüm..." Kadın ona baktığında sustu.

"Dört haneli bir şifre."

"Evet. Gün ve ay," diye cevapladı, şimdi daha da kafası karışmıştı.

Tessa, boğazını temizlemeden önce tekrar telefona baktı. "Doğduğum günü bilmiyorum. Sadece ay ve yılı," dedi. Theon şaşkınlıkla sessizce oturdu. "Malikanelerde bireysel doğum günlerimizi kutlamıyoruz," diye devam etti. "Belirli bir ayın tüm doğum günleri, o ayın ilk günü pastayla kutlanır. Yani doğum günümün beşinci ayda olduğunu ve hangi yılda doğduğumu biliyorum ama günü bilmiyorum."

"Doğum günün beşinci ayın on beşinci günü, Tessa," diyebilmek için bir an beklemesi gerekti.

Sadece başını salladı ve ardından dikkatini tekrar pencereye çevirdi.

Theon uzanıp telefonun kilidini açtı ve kişi listesini açtı. "Telefona kendi numaramı, Luka'nın ve Axel'in numaralarını zaten kaydettim. Seninle iletişime geçmeni istediğim tek kişiler biziz. Benim dışımda biriyle iletişim kurmak için kullandığın her an veya başka biri seninle iletişime geçmeye çalıştığında bana mesaj gönderecek bir büyü var. Senin için indirdiklerim dışında tüm içerikler engellendi." Tessa telefona bakmadan tekrar başını salladı. Başka ne

yapacağını bilemeyen Theon konuşmaya devam etti. "Yanımda olmadığım zamanlarda telefonunun sende olmasını ve aradığımda veya mesaj attığımda cevap vermeni bekliyorum."

Başını salladı.

"Burada sözlü bir onaya ihtiyacım olacak, Tessa." Çünkü onunla ne yapacağını bilmiyordu. Yine.

"Üzerime yüklenen yeni beklentileri anlıyorum," dedi sessizce, telefonu kenara iterek. "Gitmeden önce tuvalete gitmem gerek."

Ona beklentiyle baktı.

"Bunun için benim iznime ihtiyacın yok, Tessa. Hele ki kendi odalarımızda."

"Odalarınız," diye düzeltti, neredeyse duyamayacak kadar kısık bir sesle.

Uzanıp çenesini kavradı ve gözlerini tekrar kendisine çevirdi. "Bundan hoşlanmadım Tessa. Hoşlanmadım..." Tessa ona dik dik bakıyormuş gibi görününce sustu. "Şehirde üşürsen diye bir kazak al," dedi sonunda çenesini bırakarak.

Başını salladı, ayağa kalktı ve yatak odasına doğru kayboldu. Telefonu masanın üzerinde bırakmıştı ve adam hâlâ onun bu tuhaf tepkisini anlayamıyordu. Yüzüne çikolata salladığında onu anlamaya ne kadar yaklaşıp, şimdi de o kadar yaklaşıp.

Axel ve Luka birkaç dakika sonra geri döndüğünde hâlâ bunu düşünüyordu. Theon tam onu kontrol etmek üzereyken, Tessa yatak odasından çıktı. Elbisesinin üzerine beyaz bir hırka giymişti ve küçük, altın rengi bir çanta da almıştı. Theon yeni telefonu masadan alıp ona uzattı ve o da tek kelime etmeden hemen çantasına koydu.

"Hazır mıyız?" diye sordu Luka, her zamanki araçlarının anahtarlarını tutarak.

"Sanırım öyle," diye cevapladı Theon, Tessa'yı öne doğru yönlendirmek için elini beline götürerek. Axel ve Luka, Kaosfer takımları ve gelecek hafta başlayacak sezon hakkında şakalaşıyorlardı. Theon, spor, özellikle de Kaosfer

gibi önemsiz şeylerle neden ilgilendiklerini hiçbir zaman gerçekten anlamamıştı.

Tam ana fuayeye varmışlardı ki babasının sesi onlara seslendi. Tessa yanında kaskatı kesildi ve derin bir nefes aldığını duydu. Elini sırtından kalçasına kaydırıp onu yanına çekti.

Erkeklerin hepsi, çalışma odasına çıkan merdivenlerden inen Arius Lord'a döndüler. Eviana, yanından düşüp bir basamak arkasına düştü. Lord önlerinde durdu ve hepsi başlarını eğerek selamladılar. Tessa gözlerini mermer zemine dikmişti.

"Siz üçünüz nereye gidiyorsunuz?" diye sordu babası.

"Yapmam gereken birkaç işim var. Akropolis programına eklenenleri görmüşsündür umarım?" diye yanıtladı Theon. "Luka ve Axel sadece gezi amaçlı buradalar."

"Rockmoor'a kadar gitmiyor musun?" diye sordu Valter, elinde telefonuyla ekranla oynarken, onlara bakma zahmetine girmeden.

"Hayır. Sadece Castle Pines'a gidiyoruz," diye yanıtladı Theon. "Akşam yemeğine hazırlanmak için bolca vaktimiz olacak."

"Bak, öylesin," dedi Valter, gözlerini Tessa'ya dikerek, Theon'un onu arkasına itmek istemesine neden olacak şekilde. Theon'a bir kez başını salladı, sonra dönüp yanına geri dönen Eviana'ya yumuşak bir sesle mırıldanarak uzaklaştı.

Theon, Tessa'yı hızla kapıdan çıkarıp merdivenlerden aşağı indirdi, aracın arka kapısını açıp arka koltuğa oturmasına yardım etti. Kapıyı kapatıp diğer tarafa doğru döndü ve neredeyse Luka'nın göğsüne çarpıyordu.

"Ne yaptın?" diye sordu Luka sert bir fısıltıyla.

"Tam olarak yapacağımı söylediğim şeyi yapacağım," diye cevapladı Theon, aralarına biraz mesafe koyarken sertçe bakarak. "Bir daha asla kaçmaya çalışmamasını sağladım."

"Sahip olduğu ufak kontrolü elinden alarak mı? Sen, herkesten çok, bir insanın kontrolsüz kaldığında ne kadar çabuk sinirlendiğini bilmelisin."

"Hayır," diye homurdandı Theon. "Bağı kabul eder etmez ona karşı tavrımı yumuşatacağım. Ne kadar kötü olabileceğini görmesi ve durumun ne kadar kötü olabileceğini takdir etmesi gerekiyor."

Luka alaycı bir tavırla, "Bu asla işe yaramaz." dedi.

"Peki, tam olarak ne öneriyorsun?"

"Gidiyor muyuz, gitmiyor muyuz?" diye seslendi Axel, basamağın üzerine çıkıp aracın tepesinden onlara bakarak.

"Geliyoruz," diye bağırdı Luka, ama içeri girmek için hareket etmeden önce parmağını Theon'a doğrulttu. "Bu seni kışına sokacak Theon. Sözlerimi unutma."

Yanından geçip sürücü koltuğuna oturdu, Theon ise aracın etrafından dolaşıp Axel'in arkasındaki arka koltuğa oturdu. Tessa'nın debriyacı kucağındaydı ve dümdüz ileri bakıyordu. Tessa, Axel'le konuşmadığını varsayabilirdi.

Bu sabah babasıyla yaptığı konuşma ve az önce Luka ile yaşadığı yüzleşme arasında, onu hemen yanında istiyordu. Varlığı rahatlatıcıydı ve dokunuşu göğsündeki sürekli gerginliği hafifletiyordu. Gerginliğin Kaynak bağından kaynaklandığını söyleyebilirdi, ama gerçek şu ki, o gerginlik, bağı bir Kaynak'la karşılaşmasından çok önce de oradaydı. Uzanıp elini tuttu ve onu kendine doğru çekti. Bunun bir piç olduğunu biliyordu. Bu bir güç gösterisi ya da ona kontrolün kendisinde olduğunu göstermek için değildi. Bu, ona dokunarak rahatlama isteğiydi çünkü o yakınındayken nasıl oluyorsa daha rahat nefes alabiliyor.

Kadın tek kelime etmeden koltuğun üzerinden kaydı ve Luka dikiz aynasından ona dik dik baktı. Onu yanına yatırıp başına yumuşak bir öpücük kondurdu. Ona yaptıklarından dolayı tam bir pislik olabilirdi, ama Castle Pines'a kadar olan yolculuk boyunca her şeyi unuttu. Kadının Kaynağı ve kendisinin de Efendisi olduğunu unuttu. Babasının ve kendi

planlarını unuttu. Arius Krallığı'nın varisi olduğunu ve kadının yanında olmaya zorlandığını unuttu.

Kendisinin babasına itiraf etmek istediğinden daha fazla benzediğini unutturdu.

Theon, elindeki içki bardağını yudumlarken yatak odasında durmuş, balkondaki kadını izliyordu. Kadın, balkondaki kanepelerden birine oturmuş, dizlerini göğsüne çekmiş, üzerine bir battaniye sarılmış, avuçlarında bir fincan çay tutuyordu.

Castle Pines'ta itaatin simgesi olmuş, yanından hiç ayrılmamıştı. Tıpkı Theon'un ona söylediği gibi, toplum içinde kusursuzdu. Onunla konuştuklarında, Axel ve Luka'yla bile, verdiği tepkiler mümkün olduğunca az kelimeyle sınırlıydı. Tüm öğleden sonra ona attıkları bakışlardan, durumdan memnun olmadıklarını anlamıştı. Axel onu birkaç kez kendisiyle gelmeye ikna etmeye çalışmış ama o başını sallamış ya da kibarca reddetmiş, Theon'un yanında kalmıştı. Eviana gibi davranmıştı. Bir Kaynak'tan beklenen gibi. Ondan bunu talep etmişti, öyleyse neden her saniyesinden nefret ediyordu?

Duraklarından biri, Tessa'yı dizüstü bilgisayar ve tablet almaya götürmek olmuştu. Akropolis'teki çeşitli eğitim seansları için bunlara ihtiyacı olacaktı. Diğer Fae'lerin katılacağı tüm eğitimlere katılması gerekmesede, bazılarının katılması gerekecekti. Ayrıca, Tessa ile birlikte çeşitli toplantı ve etkinliklere katılacaktı. Tessa'nın çeşitli bilgilere erişebilmesi gerekiyordu.

İstediklerini seçmesini istemişti. Vitrin modellerine neredeyse hiç bakmadan, ellerini önünde kavuşturmuş bir şekilde dururken hangilerinin en iyi olduğunu bildiğinden emin olduğunu söylemişti. Sonunda ona sadece en üst düzey cihazları almıştı. Sonraki birkaç gün boyunca, tıpkı telefonuna yaptığı gibi, onlara da aynı blokları ve büyüleri yerleştirecek ve sonra da onlara verecekti.

Eve varıp odalarına döndüklerinde, akşam yemeğine hazırlanma vakti gelene kadar daha rahat kıyafetler giyebileceğini söylemiş, ama o sadece ayakkabılarını çıkarıp reddetmişti. Bir fincan çay yapıp balkonda oturmak istediğini söylemişti. Kaçış rotasından bahsedildiğinde gerginleşen kadının omuzları kıvrılmıştı.

"Anlıyorum," demişti sessizce, çaydanlığı suyla doldurmak için hareket ederken.

Ama çayı bitince, onu balkona kendisi çıkarmış ve karşısına oturmuştu. Sonunda kendi içkisini almak için kalkmış ve onu düşünceleriyle baş başa bırakmıştı. Zaten onunla konuşmuyor gibiydi. Tüm yol boyunca onu görebileceği bir yerde durmuştu. Mutlu olmadığını biliyordu, ama bir süre odalarından çıktıktan sonra daha... sakinleşmiş görünüyordu.

Ancak şimdi, akşam yemeğine hazırlanması gerektiği için düşüncelerini bölmek zorundaydı. Belinde küçük oyuklar olan siyah, kloş bir kokteyl elbisesi hazırlamıştı bile. Her şeyde olduğu gibi bu elbiseyle de muhteşem görünecekti, ama akli bu sabah sürekli gömleğiyle olan görüntüsünü canlandırıyor. Bu görünümü onda çok daha fazla beğendiğini fark etti - dağınık saçlar, yeni uyanmış ve henüz kahvesini içmemiş hali, sade ve rahat hali. Ve evet, gömleğiyle, bütün gece yanında uyuduktan sonra kokusuna bulanmış hali de fena değildi.

Theon içkisinin son yudumunu içti, bardağı kenara koydu ve balkona geri döndü. Yanında durdu, uzanıp parmaklarını saçlarında ve çenesinde gezdirdi. Aralarındaki bağ tatminle ürperdi ve içinde bir arzu dalgası yarattı. Ona fiziksel olarak hiçbir şey dayatmayacağına söz vermişti - ve dayatmayacaktı da - ama sevişecekti. Başını çevirip ona beklentiyle baktığında, bir sonraki siparişini beklediğinde onu öpmek istedi.

Taleplerine sadık kalarak, bütün gün dokunuşundan uzaklaşmamıştı ve bu, Kaynak bağı için saf bir mutluluktur. Kadının uzaklaşmadığı günü özlüyordu çünkü kadın, şu anda

dudaklarının tadına bakmak istediği kadar uzaklaşmak istemiyordu.

Arzusunu yuttu ve konuştuğunda sesi hırıltılı ve hararetiydi. "Akşam yemeğine hazırlanmamız gerek."

Tessa bir kez başını salladı, sonra yine sustu. Beklediğini fark etti. Tessa, ondan uzaklaşmamak için elini çekmesini bekliyordu.

İçini çekerek kanepede yanına oturdu. Elindeki kupayı alıp masaya koydu. "Tessa, konuşabilir miyiz?"

Bakışları onunkilerle buluştu ve gri gözlerindeki fırtınanın yokluğuna tanrılara lanet etmek istedi. "Artık böyle seçimler yapamıyorum," diye sessizce cevapladı.

Theon gözlerini kırıştırdı. Sabahtan beri ona aynı anda söylediği en uzun sözlerdi bunlar. Şaşkınlığını hızla bir kenara iterek, "Böyle olmasını istemiyorum. Burada değıl. Kendi alanımızda," dedi.

Dudakları inceldi ve bakışlarını dağıtarak parmaklarını battaniyesiyle oynadı. "Belki yarın odanızdaki davranışlarımı nasıl ayarlamam gerektiğini bana bildirebilirsiniz, ama bugün herhangi bir ek beklentiyle başa çıkabileceğimden gerçekten emin değılim."

"Tessa—"

"Hazırlanmam gerek," dedi ve battaniyeyi kucağından alıp koluna örttü. Ayağı kalkıp kitabı ve kupayı aldı, her şeyi beraberinde yatak odasına taşıdı.

Theon kanepeye yaslandı ve ellerini yüzünü ovuşturdu.

Yarın.

Yarın tekrar deneyecekti. Bu gece, tek yapması gereken bu akşam yemeğini atlatmak ve babasının önünde kendini toparlayabilmesini ummaktı. İkinci kez dayanabileceğinden emin değıldi.

Bir saat sonra, Axel ve Luka ile yemek odasına iniyorlardı. Tessa, saçlarını ensesinde klasik bir topuz yapmış, yüzünün etrafında bal rengi saç tutamları bırakmıştı. Eli sırtının alt kısmındaydı ve parmakları elbisenin oyuk yırtmaçları

boyunca uzanan çıplak teninin incecik kıvrımlarını okşuyordu.

Kapıya yaklaştıklarında, Eviana'nın yüzlerce kez yaptığı gibi, yavaşlayıp onun arkasına geçti. Durdu, ona doğru döndü, ama bir şey söyleyemeden önce Tessa konuştu.

"Benden ne beklendiğini biliyorum."

"Tessa—"

"Baban bekliyor," diye sözünü kesti, gözleri yere dikilmişti.

"Haklı," dedi Luka arkalarından, Theon çenesini sıktı.

Dönüp çalışanlara yemek odasının kapılarını açmalarını işaret etti ve içeri girerek anne ve babasını selamladı.

Akşam yemeği, tüm aile yemekleri gibiydi. Hava gergindi ve sohbet sıkıcıydı. Tessa önüne konan her şeyi hiç kıpırdamadan, hiç kıpırdamadan yedi. Birkaç gece önceki gibi kıpırdanma yoktu. Kendi kendine homurdanma da yoktu. Babasının ona kısa bakışlarını... ya da uzun uzun bakışlarını özlememişti.

Tatlılar servis edilirken babası sandalyesine yaslandı. "Söylemeliyim ki Theon, Kaynağın bu akşam beklenmedik bir şekilde uslu duruyor. Bu kadar kolay pes edeceğini düşünmemiştim. Disiplininiz oldukça etkili olmalı."

"Bozulmadı," diye sertçe cevapladı Theon, babasının bakışlarına karşılık vererek. "Sadece uzun bir uyum süreci geçirdim."

"Ne dersen de," diye omuz silkti Valter, içkisinden bir yudum alırken. "Seni kınadığımı sanıyorsun sanırım. Etkilendim Theon. Sende böyle bir itaat duygusu uyandıracak bir şey olduğunu düşünmemiştim."

Theon'un parmakları içkisini kavradı, eklem yerleri bembeyaz oldu. Axel masanın karşısından ona, "Sana onun gibi konuştuğunu söylemiştim," diye bağırırcasına bilmiş bir bakış atıyordu. Luka kendi içkisini yudumluyor, safir gözleri Tessa'nın üzerindeydi. Tessa'nın dikkati, krema karameline kilitlenmişti.

Babası devam etti: "Kaynağınız üzerinde böylesine bir kontrol sahibi olduğunuzu görmek, Akropolis'te olduğunuz süre boyunca yapacağımız planlar konusunda duyduğum endişeleri biraz olsun hafifletiyor."

"Lütfen Akropolis'ten bahsetme," diye sözünü kesti annesi, alt dudağı titriyordu. "On gün içinde gideceklerini unutmaya çalışıyorum."

"Arius aşkına Cressida," diye homurdandı Valter. "Çeşitli tatillerde ve tatillerde evde olacaklar. Sonsuza dek gideceklermiş gibi değil. Çok yakında, şımartacağın yeni bir küçük varisin olacak."

Tessa yanında belli belirsiz bir şekilde gerildi ve Theon uzanıp elini masanın altındaki dizine koydu. Gözleri kısa bir anlığına ona kaydı, sonra tatlısına geri döndü. Masadaki konuşmanın geri kalanı boş gevezelikti; annesi, bu devasa evde koştururan bir torunla hayatı hayal etmekten belli ki memnundu.

Tatlılar biter bitmez Theon ayağa kalktı. Luka ve Axel de aynısını yaparak anne ve babasına iyi geceler dilediler. Tessa'ya kendisini takip etmesi için başını salladı ve köşeyi dönüp yemek odasından çıktıkları anda arkasına uzanıp onu kendine çekti ve başına yumuşak bir öpücük kondurdu.

"Bu gece mükemmeldin, güzelim," diye fısıldadı saçlarına. Tessa hiçbir şey söylemedi ama gözlerinin kenarlarında incecik gümüş birikintileri görebiliyordu. "Tessa?"

"Benimle yürü, küçüğüm," dedi Luka, yanlarına gelip kolunu ona uzatarak. Theon'a baktı, açıkça izin istiyordu. Adam istemiyordu ama başını sallayıp kolunu Luka'nın koluna doladı ve onu koridorda götürmesine izin verdi.

"Bu yeni beklentiler nasıl sonuçlanıyor?" diye sordu Axel, Theon'un yanına geldiğinde alaycılığı giderek artıyordu.

Theon ona ifadesiz bir bakış attı. "Sadece kısa bir süreliğine. Sadece bağı kabul edene kadar," diye ısrar etti, Luka ve Tessa'nın bir köşede gözden kaybolmasını izlerken.

"Peki ya Kaynak bağı kabul etmezse?"

"Yapacak."

"Ne zaman? Onu şekillendirdikten sonra-"

"Axel," diye sözünü kesti Theon, kardeşine dönerek. "Hiçbirimizin beklemediği ve ne senin ne de Luka'nın anlayamadığı bir durumla elimden gelenin en iyisini yapıyorum."

Axel ellerini ceplerine soktu, çenesindeki kas Theon'unkine benziyordu. "Bunun sonunda aynı olmayacak."

"Elbette öyle olacak. Başkalarının yanında böyle olmasını istiyorum. Sadece rol yapması gerekiyor. Baş başa olduğumuzda kendisi olabilir," diye tersledi Theon. "Bu geçici."

"O artık aynı olmayacak, Theon," diye tekrarladı Axel, koridorda tekrar yürümeye başladıklarında başını sallayarak.

"Peki bundan bu kadar emin olmanı sağlayan ne?" diye sordu, bu konuşmadan giderek artan rahatsızlığını gizleme gereği duymadan.

"Çünkü sen farklısın. Babamı yatıştırmak için hareket etmeye başladığında, bunun geçici olduğunu düşündüm. Yakında normale döneceğini söyledim ama dönmedin Theon. Aynı değilsin."

"İkimiz de aynı kalamayız..."

"Biliyorum," dedi Axel, geldikleri kapıyı açmasını engellemek için uzanarak. "Neden böyle olduğumuzu biliyorum ama bu, daha fazla kendimizden yaratmamız gerektiği anlamına gelmiyor."

Kapıyı iterek açtı ve Theon da onu süite kadar takip etti. Tessa cumbalı pencerenin yanında durmuş, karanlık araziye bakıyordu. Tekrar yağmur yağmaya başlamıştı ve bu tuhaf hava düzeni devam ediyor gibiydi. Yaz sonunda dağlarda pek yağmur yağmazdı, ama en azından fırtına yerine sürekli çiseleyen bir yağmur vardı.

"Bu gece iskambil mi oynuyoruz yoksa başka bir şey mi?" diye sordu Axel, kollarını uzatıp pantolonunun içinden gömleğini çıkarırken. Ceketini çıkarıp kanepeye fırlattı ve kravatını gevşetti.

"Elbette. Sadece üstümü değiştireceğim," diye cevapladı Theon. Yatak odasına doğru yürüdü ve Tessa'ya onu takip etmesini işaret etti, Tessa ona baktı.

Soyunma odasına girdiklerinde, adam ona doğru döndü ve onu kollarının arasına alıp duvara yasladı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu nefes nefese.

"Seni öpebilir miyim?"

Gözleri biraz karardı, yüz hatları sertleşti. "Bu benim seçimim değil."

"Öyle," diye cevapladı, arkasına uzanıp saçındaki tokaları çekerek. "Sana hiçbir şeyi zorlamayacağımı söylemişim ama bugün çok yoğun. Senin için zor bir gün olduğunu biliyorum."

"Beni öpmen bunların hiçbirini değiştirmeyecek mi?"

"Bağı yatıştırır. Biraz gerginliği azaltır," diye cevapladı ve son pimleri de çekip çıkardı.

"Ben sadece üzerimi değiştirip yatağa gitmeyi tercih ederim."

Theon başını yana eğdi ve saçının bir tutamını parmağına doladı. "Axel ve Luka kağıt oynamak istiyor."

"Kağıt oynamak istemiyorum."

"Yatak odasında tek başına kalamazsın, güzelim." Diğer eli kalçasına indi, onu kendine doğru çekti ve derin bir nefes aldı.

Uzun bir süre bakışlarını ona dikti, Theon da nefesini tutarak cevabını bekledi.

"Değişmek istiyorum," dedi sonunda, adamın bakışlarını dağıtarak.

"Elbette."

Theon geri çekildi ve anında kollarını kendine doladı.

Bir tayt ve bir atlet çıkardı, üstüne de kendi termal içliklerinden birini giydi. Kadın şaşkınlıkla ona baktığında, "Üşüyorsan diye," dedi.

Başını salladı, kıyafetleri almak için öne doğru yürüdü ve banyoya çekildi. Theon soyunma odasında üstünü değiştirdi, bu da ona diğer odada giyinmesi için bolca zaman

kazandırdı. Yatak odasına çıktığında, Theon şöminenin önünde oturuyordu.

"Kağıt oynamak zorunda değilsin ama seni burada tek başına bırakamam," dedi ve elini ona uzattı.

"Anlıyorum," diye cevapladı, uzanıp adamın onu ayağa kaldırmasına izin vererek.

Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırıp gözlerini süzdü. "Tessa," diye fısıldadı. "Sadece bağı kabul et. Her şey bitebilir."

"Çabalamadığımı mı sanıyorsun?" diye sordu, sesi hafifçe çatlamıştı ama adam duyabiliyordu. "Her şeyin ne kadar basit olabileceğini fark etmediğimi mi sanıyorsun? Buna tamamen boyun eğmemenin verdiği acıdan zevk aldığımı mı sanıyorsun?"

"Seni ne engelliyor? Ne yapmam gerekiyor? Söyle bana, Tessa. Söyle, tamamdır," dedi, elleriyle yüzünü çevreleyerek.

Kadın ona baktı ve bir anlığına maske düştü. Gözlerinde o kadar çok duygu uçuştı ki, ama orada başka bir şey daha vardı. Bir anlık bir parıltı. Daha fazla inceleyemeden kadın gözlerini kırıştırdı ve yeni bulduğu uysal tavrı geri geldi. Tek ses, birbirlerine bakarken dışarıdaki yağmurun yumuşak sesiydi.

"Yeterince yaptın," dedi sonunda. "Lütfen bırak da kendi başıma çözeyim."

Ondan kurtulup ana odaya yürüdü. Theon onu takip ettiğinde, o çoktan cumbalı pencerede kıvrılmış, camdan süzülen yağmur damlalarını izliyordu. Luka ona bir battaniye getirirken, Axel masada kartları karıştırıyordu.

Daha iki el bile bitirmemişlerdi ki nefesi değişti. Theon, başını cama yaslamış bir şekilde uyuduğunu görünce ona baktı.

"Çok bitkindi," dedi Luka bir sonraki eli dağıtırken.

"Onun için uzun bir gündü," diye onayladı Theon. "Bir sürü uyum süreci."

"Buraya gelirken sana bunun onu mahvedeceğini söylemiştim."

"Kırılmayacak," diye homurdandı Theon. "Keşke onu bunu kabul etmekten alıkoyan şeyin ne olduğunu bilseydim."

"O böyle biri, Theon," dedi Luka. "Bunu ne kadar çabuk kabullenirsen, her şey o kadar kolaylaşacak."

"Bu konuşmayı daha kaç kez yapacağımızı bilmiyorum Luka," diye hırladı Theon. "Bunu geri alamayız. Bu bağı koparabilecek tek şey ölüm."

"Geri alır mıydın?" diye aniden atıldı Axel. "Geriye dönüp her şeyi değiştirebilseydin, değiştirir miydin? Farklı bir Kaynak seçer miydin?"

Theon, pencerede uyuyan Peri'ye baktı. Sadece birkaç gündür tanıdığı bir kadındı ama burada olmaması fikri bile onu mantıksız bir şekilde öfkeliyordu. Belki de Kaynak bağıydı. Aslında pek de önemli değildi. O girintiye adım attığı andan itibaren ona doğru çekildiğini hissetmişti. Kahretsin, olası bir Kaynak seçeneği haline geldiği andan itibaren ona doğru çekildiğini hissetmişti. Yoksa Luka ve Axel'in gayet mantıklı gerekçelerine rağmen neden onu elemeyi reddetmişti ki? Buna kader derdi ama Kader Tanrıları, dünyalarını tanrılar kadar önemsiyordu.

"Hayır," diye cevapladı sonunda, kartlarını alırken. "Hayır. Başka birini seçmem. Çünkü tıpkı onun da inandığı gibi, ben bir piçim ve artık elimdeyken onu bırakamam."

TESSA

Üç gün.

Theon'un yeni beklentileri üç gün sürmüştü. Üç gün boyunca her şeyi olduğu gibi yaşamıştı. Üç gün boyunca söyleneni yapmıştı. Üç gün boyunca dilini ısırıp her şeyi içine atmıştı. Üç gün boyunca neredeyse hiç konuşmamıştı. Üç gün boyunca bu odalarda hapsolmüştü. Bu evde hapsolmüştü. Kendi kafasının içinde hapsolmüştü.

Tuzakta.

Çok sıkışmış durumdayım.

Theon sözüne sadık kalmıştı. Ona cinsel bir şey dayatmamıştı. Sık sık fiziksel temas olurdu ama aşırı derecede imalı bir şey olmazdı. O ilk günden beri onu bir daha öpmek istememişti. Başının tepesine veya şakağına yumuşak öpücükler kondurur, eli hep onun elinde olurdu veya bir şekilde ona dokunurdu, ama hepsi bu kadardı. Yine de hayatının en iyi uykusunu aldığını itiraf ediyordu. Bağ, her gece onun yanında uyumaktan memnundu, ama her geçen gün içindeki daha fazlasını isteyen bağın çekimine direnmek daha da zorlaşıyordu.

Ve her geçen gün aklını daha da fazla kaybedip kaybetmediğini merak ediyordu. Kendini. Her geçen gün, sonunda pes edeceği günün bu olup olmayacağını merak ediyordu.

Theon, Luka ve Axel gibi, çeşitli zamanlarda onunla sohbet etmeye çalıştı. Ama Axel, onların söylediklerine olan ilgisini hızla kaybetti.

Hayır, bu doğru değildi.

Hiç umursamadı.

Üstelik çok fazla konuşursa, pervasızca bir şeyler söyleyeceğinden ve her şeyi daha da çekilmez hale getireceğinden endişe ediyordu.

Bir kitap okumaya çalıştı ama sayfalara birkaç dakikadan fazla odaklanamıyordu. Okumayı pek de

umursadığı söylenemezdi. Sadece odaklanacak kadar uzun süre hareketsiz oturamıyordu, akli sürekli başka yerlerdeydi. Aniden beş sayfa okumuştı ama sayfalarda ne yazdığını bilmiyordu.

Şimdi yatakta uyanık yatıyordu. İlk kez Theon'dan önce uyanmıştı. Kolu beline dolanmış, yüz hatları uykuda daha yumuşaktı. Çenesinde her zaman gıdıklanan o kas bir kez olsun gevşemişti. Onu uyandırmamayı umarak, olabildiğince dikkatli bir şekilde kolunun altından kaydı. Üç gündür tek başına beş dakikadan fazla kalmamıştı. Sessiz sabah saatlerinde bir fincan kahve harika geliyordu. Her hareketi ve kelimeyi tartmaya gerek yoktu. Gözlerin sürekli üzerinde olmaması. Ruhuna çöken uyuşukluktan başka bir şey hissetmeye çalışabileceği birkaç dakika. Nefes almak için birkaç dakika.

Tessa, Theon'un termal tişörtünü giydi. Şöminenin yanındaki koltuğa bir tane bırakmaya başlamıştı. Vücut ısısı onu geceleri yeterince sıcak tutuyordu ama sabahları hep üşüyordu. Parmak ucunda yalınayak ana odaya çıktı ve kahve yaparken onu uyandırmamak için yatak odasının kapısını arkasından kapattı.

Birkaç dakika sonra, ellerini sıcak bir fincan kahveyle ısıtırken, cumbalı pencereye yerleşti. Şafağı severdi. Güneşin yükselmeye başlamasını izlemeyi. Her şeyin olabileceği vaadini. Onun için hiçbir şey değişmemişti ama bir şeylerin değişebileceği fikri hoşuna gidiyordu. Gerçekten düşündüğünde saçma idealist düşüncelerdi bunlar. Umut hiçbir zaman bir işe yaramıyordu.

Aşağıdaki dolambaçlı bahçe yollarına baktı. Kaçış denemesi için bu yollardan geçtiğinde, etrafına bakmaya vakit ayırmamıştı. Doğrudan dağlara giden ana patikayı seçmişti. Ama içeride mahsur kaldığı saatler boyunca, bu bakış açısından onları incelemişti. Son üç gündür sürekli kasvetli bir çiseleme vardı, bu yüzden balkona bile oturamamıştı.

Dışarıda bir hareketlenme gördü ve Axel'ı yağmurda koşarken buldu. Hiç bu kadar erken uyanmadığı için onu daha önce hiç dışarıda görmemişti. Hiç koşucu olmamıştı. Özellikle koşucu olmak istemiyordu ama yağmurda bile dışarıda olmak istiyordu. Koşmak zorunda kalsa bile.

Tessa yerinden kalkıp Theon'un ona verdiği telefonu aldı. Telefonu masasının üzerinde, şarja takılıydı. Castle Pines'tan döndüklerinden beri telefona dokunmamıştı ve telefonu ona geri vermişti. Bu telefon pahalıydı. En son modellerden biri gibi görünüyordu. Arkadaşlarıyla paylaştığı eski, modası geçmiş telefonlardan birini elinde tutmak için bu parlak yeni telefondan çok her şeyi verirdi. Bu telefon, onu bir zamanlar olduğundan ayıran şeylerden biriydi.

Cumbalı pencereye döndüğünde, Axel'ı tekrar bulması bir dakika sürdü. Artık bahçelerin arka tarafındaydı, neredeyse görüş alanından çıkmıştı. Koşmaktan pek anlamasa da, oldukça hızlı gidiyor gibiydi. Telefonun kilidini açıp Axel'ın iletişim bilgilerini açtı ve hızla bir mesaj yazdı.

Tessa: Seninle koşmaya gelebilir miyim?

Dikkatini tekrar pencereye çevirdi ve Axel'ın aniden durduğunu gördü. Yağmurdan korumak için cebinden telefonunu çıkardı. Tessa, kahvesini yudumlarken yanındaki telefona baktı ve cevap verip vermeyeceğini bekledi. Bir an sonra telefonundan hafif bir bip sesi geldi.

Axel: Bir- Koşucu olduğumu bilmiyordum. İki- Sanırım Theon bundan hoşlanmayacak.

Dudaklarını büzdü ama cevap veremedi başka bir mesaj geldi.

Axel: Theon'dan seni koşuya götürmesini istemelisin.

Theon'un koştuğunu hiç görmemişti ve nadiren ondan uzaklaşıyordu. Gerçi düşününce, eskisi gibi görünmeye

devam etmek için bir noktada antrenman yapması gerekiyordu. Peki bunu yapmaya ne zaman vakit bulmuştu? Belki de babasıyla yaptığı toplantılara gittiğinde?

Telefonu tekrar çaldı ve Tessa mesaja baktı. Axel, Tessa'nın cevap vermemesini üzgün olduğu şeklinde yorumlamıştı.

Axel: Eğer Theon'u ikna edebilirsen, seninle seve seve koşarım. Theon'la konuş.

Açılan kapının çarpmasıyla sıçradı, kahve fincanını sıkıca kavradı ve dökmemeye çalıştı.

"Tessa?" diye seslendi Theon, ana odaya koşarak. Onu cumbalı pencerede görünce yanına koştu. "Burada ne yapıyorsun?"

Tessa şaşkınlıkla ona baktı. "...kahve mi içiyorsun?" Söylediklerini desteklemek için kupasını biraz kaldırdı.

"Tanrım, Tessa," diye fısıldadı, ellerini uykudan mahvolmuş saçlarında gezdirirken. "Telefonunu kullandığına dair bir uyarıyla uyandım ve sonra yatakta değildin... Gözümün önünden ayrılmaman gerektiğini biliyorsun."

"Uyuyordun Theon," diye çıkıştı ve adamın zümrüt yeşili gözleri onun bu çıkışıyla daha da parladı. "Dün gece uykuya daldığından beri görüş alanından çıktım," diye ekledi gözlerini devirerek.

"Şafak vakti Axel'a neden mesaj atıyorsun?"

"Onu bahçede koşarken gördüm. Onunla ve Luka ile iletişim kurabileceğimi söylemiştin."

"Biliyorum, ama son birkaç gündür pek yanımda değildin."

"Peki bu kimin suçu?" diye karşılık verdi.

Başını yana eğdi. "Seni böyle mi konuşturuyorum? Kahveni içmeden önce seninle konuşmam mı gerekiyor?" Tessa ona kaşlarını çatarak baktı ve dudaklarının kenarı hafifçe yukarı kalktı. "Sen ve Axel ne konuşuyorsunuz?"

"Bu seni ilgilendirmez," diye karşılık verdi. Axel'la koşmaya gidip gidemeyeceğini ona sormaya hiç niyeti yoktu.

Theon'un eli, takip edebildiğinden daha hızlı bir şekilde dışarı fırladı ve pencere koltuğuna bıraktığı telefonunu aldı. "Yanlış cevap, Tessa. Seninle ilgili her şey beni ilgilendirir."

"Onu geri ver!" diye bağırdı, ayağa fırladı ve kahvesini koltuğa koyarken bir şekilde dökmeyi başardı.

Gölgeler etrafını sardı ve telefonun kilidini açarken onu geride tuttu. Kısa mesaj alışverişini okurken kaşları havaya kalktı, sonra bakışlarını tekrar ona çevirdi. "Koşmak ister misin?"

"Axel'la koşmaya gitmek istiyorum," diye karşılık verdi, telefonu geri almaya çalışmaktan vazgeçip kollarını kavuşturdu, Axel'ın karanlığı gövdesi boyunca sürükleniyor ve bukleleri saçlarına dolanıyordu.

"Hayır," diye cevapladı kısaca, telefonu ona uzatarak. "Ama Axel'ın dediği gibi, seni koşuya götüreceğim."

Telefonu geri almadan, "Seninle koşmaya gitmek istemiyorum." dedi.

"O zaman koşmaya gitmeyeceksin."

"İyi."

Theon bıkkınlıkla iç çekti. "Tessa."

"Theon," diye alaycı bir şekilde tekrarladı.

Theon'un dudakları inceldi, çenesindeki kas seğirdi. "Pen'e bugün dışarı çıkıp sana koşu malzemeleri getirmesini söyleyeceğim. Yarın sabah koşmaya başlayabiliriz."

"Geceleyin sağır mı oldun? Seninle koşmak istemiyorum dedim."

"Öyleyse bunu bir sonuç olarak kabul et," diye cevapladı. Mutfığa doğru ilerledi, telefonu masasına koymak için durdu. Gölgeleri, sanki gitmek istemiyormuş gibi tenini sürükleyerek ondan uzaklaşmadan önce biraz daha oyalandı.

"Sonuç mu? Neyin sonucu?"

"Gözümün önünden ve yanımdan birkaç dakikadan fazla ayrılmamalıydın," diye seslendi omzunun üzerinden.

"Theon!" diye çığlık attı, peşinden sert adımlarla yürüyerek. "Uyuyordun!"

Hiçbir şey söylemedi. Sadece kendine bir fincan kahve doldurdu, sonra ona dönüp kaşlarını sorgularcasına kaldırdı.

"Ciddi misin?" diye sordu.

"Azap Çukurları gibi," diye yanıtladı başını sallayarak. Tessa, tamamen şaşkın bir halde ona baktı. Bir an sonra, elinde kahvesiyle yanından geçerken, "Kahvaltı sipariş edeyim," diye ekledi.

Tessa arkasını döndü ve telefonunu almak için gittiği yatak odasına doğru onu takip etti. "Seninle konuşmayacağım," dedi, son birkaç gündür bastırıldığı tüm duygular bir sel gibi kabarıyordu.

"Bunu daha sonra konuşacağız," dedi ve telefonunu açarken endişeli olmadığı belliydi.

"Bunu şimdi konuşacağız," diye karşılık verdi, uzanıp telefonu elinden sertçe çekerek. Telefon yumuşak bir takırtıyla yatağa düştü. Theon inanmaz bakışlarını ona doğru çevirdi ve Tessa ondan geri çekilmemek için kendini zorladı. Ne yapacaktı? Bu düşüncesizce bir hareketti. Onunla tartışıyor ve karşılık veriyordu. Artık yapmamasını söylediği iki şeydi bunlar.

"Az önce telefonumu elimden mi düşürdün?" diye sordu, kupasını masaya koyarken sesi alçak ve tehlikeliydi.

"Ben... seninle konuşmaya çalışıyordum," diye cevapladı. Sesindeki hafif titremeyi duyduğu için, onun da aynı şeyi düşündüğünü tahmin edebiliyordu.

"Aynı anda hem sizinle konuşup hem de kahvaltı sipariş edemeyeceğimi mi sandınız?"

"Hayır. Sadece... tüm dikkatini vermek istedim," dedi sonunda kelimeleri toparlamayı başararak.

"Ve şimdi ona sahipsin."

Tessa yutkundu ve adam ona doğru bir adım attı. Geri çekilmek istedi ama adam uzanıp onu bacaklarının arkası

yatağa değecek şekilde çevirdi. Adamın bir kolu sırtına dolanıp onu yakaladı, diğeriyle de onu henüz yapılmamış yatağa indirirken tuttu.

"Theon, ne yapıyorsun?" diye fısıldadı. Karnı burkuldu ve teni yakın temastan karıncalandı. Yanında uyumak bir şeydi, ama ona böyle bakması bambaşka bir şeydi. Ateşli zümrüt yeşili gözlerinde belli belirsiz karanlık huzmeleri dönüyordu. Gözleri dudaklarına doğru eğilmişti.

"Dikkatimi çekmek istiyordun," dedi, yüzü onunkine yaklaşırken. Siyah saçlarından bir tutam gözünün önüne düştü ve kadın hiç düşünmeden uzanıp geriye doğru taradı. Adamın ağzının köşesi kıvrıldı. "Ne diyordun?"

Bir şeyler söylüyordu, değil mi? Yüzü bir santim daha yaklaştı, nefesi dudaklarının üzerinde dans ediyordu.

"Tessa," diye mırıldandı, yüzünde eğlenme ifadesi belirliyordu.

"Ne?"

"Neden tüm dikkatimi istedin?"

"İle..."

Burnunun ucunu onunki boyunca gezdirdi ve tüm vücudu sıcaklık ve ihtiyaçla kızardı.

"Neye?" diye fısıldadı.

Ona anlatmaya çalıştığı bir şey vardı. Söylemeye çalıştığı bir şey vardı. Sabahını zihninde canlandırmaya çalışıyordu ama onu görmezden gelmek kolay değildi.

Kahve. Axel. Koşu.

Koşma!

"Sana seninle koşmayacağımı söylemek için," diye patladı aniden hatırlayınca.

Theon bir santim geri çekildi. "Emin misin?"

"Evet."

"Olumlu mu?"

"Kesinlikle mi?" diye tekrarladı Tessa şaşkınlıkla. "Evet Theon. Seninle koşmayacağımdan eminim."

"Hmm," diye mırıldandı. Kolunu altından çekip çıkarmış, eli kalçasına yerleşmişti. Şimdi parmakları yavaşça yan

tarafında yukarı doğru kayıyor, kaburgalarına öyle bir sürtünüyordu ki, kadın kıvranıyordu.

"Theon," diye fısıldadı, göğsüne bastırmaya çalışırken, adam diğer eliyle bileklerini yakaladı. Bileklerini kaldırıp başının üzerine sabitledi ve tamamen onun insafına kalmış olan kadın, hareketsiz kaldı.

"Bu sabah adımı son üç günde olduğundan daha fazla söylediğini biliyor muydun?" diye mırıldandı, eli yine kaburgaları boyunca kayarken. Bakışları parmaklarına odaklanmış, onların yolunu izliyordu.

Yutkundu ama cevap vermedi.

Bunu biliyordu. Ona ismiyle hitap etmek, aslında öyle olmadıkları halde çok kişisel geliyordu. Kaynak ve Efendi. İlişkileri bundan ibaretti. Başka bir şey değil.

"Bunu dudaklarından duymayı özlemişim, küçük fırtına," diye devam etti.

"Umurumda değil," diye homurdandı.

"Hayır, yapmazsın," dedi, kadından çok kendine.

Kalçaları ona doğru yuvarlandı. Tanrılar adına, keskin bir nefes almasına neden olan küçük bir hareket. Gerçekten başka biri olsaydı, zevke kapılmak her şeyden uzaklaşmak için mükemmel bir dikkat dağıtma yöntemi olurdu.

"Benimle koşmaya gelmen için ne gerekiyor, Tessa?" diye sordu.

Dudakları alaycı bir sırıtışla kıvrıldı. "Seninle pazarlık yapmam."

Duraksadı. "Bu sabah çok geveze."

Kaşlarını çatarak başını yana çevirip bakışlarını kaçırdı. Çünkü ona bakmaya devam ederse onu öpecekti. Ve eğer bu öpücük, daha önce öpüştükleri diğer iki sefere benziyorsa, durabileceğini sanmıyordu. Theon kesinlikle durmayacaktı.

"Benimle Axel'e karşı yarışmak gerçekten o kadar korkunç mu olur?" diye üsteledi, parmakları tekrar onun gövdesinde gezindi.

"Evet," dedi dişlerini gıcırdatarak.

"Neden?"

"Çünkü o sen değilsin."

Bileklerini hâlâ başının üstünde tutuyordu, diğer eliyle çenesini kavrayıp bakışlarını kendisine çevirdi. Uzun bir süre hiçbir şey söylemedi, sadece gözlerini süzdü. Sonunda, "İstersen Axel bizimle koşmaya gelebilir," dedi.

"HAYIR."

"Seninle uzlaşmaya çalışıyorum, Tessa."

"Ve teklifinizi reddediyorum, Üstad."

Gözleri daha da parladı, o dönen karanlık onlara karşı daha da belirginleşti. "Egzersiz yapmalısın. Doğru beslenme kadar önemli."

"İyiyim," diye homurdandı.

"Koşmak veya spor salonunda antrenman yapmak. Seçim sizin."

"Benim seçme şansım yok."

"İkisi de."

"Ne? Neden?" diye haykırdı dehşetle. "Doğduğum için bir ceza olarak mı? Yoksa sadece senin olduğumu düşündüğün için mi?"

Başparmağı alt dudağında gezindi, yüz hatları yumuşadı. "Bu bir ceza değil, Tessa."

"Sonuç. Ceza. İkisi de aynı şey, bir kelime diğerinden daha hoş gelse bile. Ben anlarım."

Bunun üzerine tekrar sustu. "Ne demek istiyorsun?"

Çok fazla. Çok fazla şey açığa vurmuştu.

"Hiç bir şey."

"Bu ifadeyi bana açıklamanızı isteyeceğim."

"HAYIR."

"Tessa..." Adamın sinirinin arttığını duyabiliyordu.

"Tamam, koşarak gidebiliriz," dedi aceleyle, sadece onu bu konuda zorlamasını engellemek için.

Bileklerini bırakmadan önce bir an ona baktı, ama avuçlarını başının iki yanına dayayarak vücudu üzerinde asılı kalmaya devam etti. Hareket edemiyordu. Vücudunun bazı kısımları adamın bazı kısımlarına baskı yapıyordu ve...

Hafif bir ping sesi duyuldu ve Theon'un gözleri hâlâ yatakta duran telefonuna kaydı.

"Axel kahvaltıyla buraya geliyor," dedi Theon, gözleri tekrar ona dönerken. "Aç mısın?"

Tessa sessizce başını salladı ve Theon yavaşça üzerinden kalkıp elinden tutarak onu yukarı çekti. Elini bırakmadı ve Tessa saçlarını kulağının arkasına sıkıştırırken, Tessa onu ana salona ve yemek masasına götürdü. Tessa otururken, Theon pencereden kahve kupasını alıp mutfağa gidip doldurdu.

Hafifçe kaşlarını çattı. Adam onu bekliyordu. Aslında tam tersi olması gerekiyordu.

Kapının sesi dikkatini çekti ve bir an sonra Axel elinde bir pasta kutusuyla içeri girdi. Hâlâ koşu kıyafetleriyleydi ve kutunun üzerinde dengeli bir şekilde duran bir protein shake'i vardı.

"Günaydın bebeğim," dedi onu selamlayarak ve ona bir gülümseme gönderdi.

Karşılığında ona gergin bir gülümseme verdi.

"Sana mesaj atmam gerekiyor mu?" diye sordu, pasta kutusunu masaya bırakarak. "Artık tek iletişim yolumuz bu mu?"

"Sana bir kez mesaj attım," diye karşılık verdi. "Gerisi hep seninle ilgili, çünkü durmadan konuşuyorsun."

"İşte orada," dedi, sırtışı genişleyerek. Pasta kutusunu açtı. "Yumurta ve sosis getiriyorlar ama bunların iyi bir başlangıç olabileceğini düşündüm."

Kollarını kavuşturdu ama içeriye bakmak için birkaç santim öne eğildi. Çeşit çeşit muffin vardı. Donut değildi ama idare ederdi.

Eğer Theon ona bir tane verirse.

Kahve kupası önünde belirdi ve onun arkasında durduğunu hissedebiliyordu. Bu varlık onu hem içine çekiyor hem de çılgılık atmak istemesine neden oluyordu.

"Bunlar Pen'in işi gibi görünüyor," dedi Theon, kutuya uzanıp bir kek alırken.

"Pen'i tanıyorsun," diye yanıtladı Axel, bir sandalyeye çökerek. Cebinden Tessa'nın ara sıra kurcaladığını gördüğü küçük bir ayna çıkardı. Tessa merak etmişti ama soracak kadar değil. Bunun için onlarla konuşması gerekecekti. Parmağındaki yüzük Theon'unkiyle aynıydı ve ortasındaki siyah taş tüm ışığı yutuyordu.

Theon, Tessa'nın yanındaki sandalyeye otururken kutuyu ona doğru kaydırıldı. "Pen, bize hizmet etmeye terfi etmeden önce mutfaklarda çalışıyordu."

"Terfi ettin," dedi Tessa ciddi bir tavırla.

"Evet," diye cevapladı Theon hiç istifini bozmadan. "Yine de yetenekli bir fırıncı ve haftada birkaç gün mutfağa uğramayı başarıyor. Anlaşılan bu sabah da onlardan biriydi. Seç bakalım."

Kollarını sıkıca kavuşturmuş bir şekilde duruyordu, adam onu kendisiyle koşmaya zorladığı için ondan hiçbir şey almak istemiyordu.

"Her türlü var," dedi Axel, o aptal aynayı parmaklarının arasında yuvarlarken.

"Yaban mersini mi?" diye sordu Theon, elini kutunun üzerinde gezdirerek.

Dudaklarını büzdü, ama adam bir tane almak için uzandığında, "Çikolatalı," diye patladı.

"İyi seçim," dedi Axel göz kırparak.

"Ne olursa olsun," diye homurdandı ve keki Theon'un elinden kaptı.

Axel ve Theon sohbete daldılar ve Axel kendi içine gömüldü. Bu günlerde her an onlardan biriyle birlikte olabilir, ama her zamankinden daha yalnızdı.

Bir, iki, üç...

TESSA

"Bunu neden tekrar yapmak istedim?" diye inledi Tessa.

Yerde yatıyordu ve Axel bacaklarını ve kalça kaslarını esnetmesine yardım ediyordu. Theon, son iki sabahtır onu şafak vakti koşuya çıkarması için kaldırmıştı. Şafağı severdi. Kahvesini yudumlarken güneşin doğuşunu izlerken. Güneş doğarken ölmek ve nefes alamamak gibi.

Theon, kapıdan çıkarken ona muz yedirdi. Axel'la buluşup çeşitli bahçe patikalarında koşmaya başlayacaklardı. İlk gün, neredeyse üç kilometre koşmuştu ama bitmemişti. Atletik biri olmayabilirdi, ama Malikane'de bütün gün oturup da durmazdı. Meşgul olması gerekiyordu, yoksa içeride veya aynı yerde çok uzun süre kalmaya zorlanırsa yarı delirirdi. Ve elbette, yakalanmamak için birkaç kez koşması da gerekmişti. Yani koşabilirdi, ama sadece keyif için değil.

Bugün Theon, Fae bedeninin bu kadar uzağa gidebileceğini söyleyerek onu yaklaşık beş kilometre koşturmuştu. Hızlı değildi ve ona yetişmek için tempolarını açıkça yavaşlatıyorlardı. Theon ve Axel bu koşular sırasında, o nefes almaya çalışırken lanet olasıca sohbetler ediyorlardı.

Ve çok ağrıyordu.

Ve açım.

Ama çoğunlukla ağrıyor.

Odalara döndüklerinde Theon hızla duş alıp üstünü değiştirmişti. Babası ve birkaç kişiyle bir toplantısı vardı ve Axel ona bakmak için geride kalmıştı. Luka'nın da toplantıda Theon'la birlikte olacağını varsayıyordu. Tessa, hep birlikte Castle Pines'a gittikleri günden beri erkeği görmemişti ama bugün dönmesi gerekiyordu.

"Sızlanma," dedi Axel bacağını havaya kaldırarak. "İlk birkaç haftayı atlattığında bayılacağına söz veriyorum."

"İlk birkaç hafta mı?" diye sordu Tessa, gerginliği derinleştirirken yüzünü buruşturarak.

"Hadi ama. O kadar da nefret etmiyorsun, değil mi?"

Yapmadı. Evet, sadece iki gün olmuştu ama bu onu dışarı çıkardı. Eğer dışarıda olmak için yapması gereken buysa, nefes almakta zorlanırdı.

"Hayır," diye içini çekti. "Ben istemiyorum."

"Güzel," dedi Axel, geri çekilip bacağını indirmesini işaret ederek. "       sana bir şey aldım."

Tessa doğrulup yere oturdu. Su şişesini kaptı ve b     bir yudum alırken, adam kapının yanındaki çantasına doğru koştu. Adam geri döndüğünde, yanına yere çöktü ve ona k     bir kutu uzattı. Su şişesini kenara koyup açtığında iki kulaklık buldu.

Axel, "Koşarken m     dinlemek isteyebileceğini d ş      ," diye açıkladı.

"Güzel olurdu," diye yavaşça itiraf etti Tessa, kutudan bir tane çıkarıp kulağına takarken. "Ama m      alacak bir şeyim yok."

Ne t  r m    kten hoşlandığını bile bilmediğini ona s  ylemek istemiyordu. Sadece birkaç şarkı biliyordu. Dersleri sırasında dinlemek zorunda kaldığı Devram Baladları.  oğunun s    leri bile yoktu.

"Elbette," dedi Axel. "Telefonunla dinleyebilirsin. Bana getir, sana nasıl yapılacağını g  stereyim."

"Anladın işte," diye sızlandı. "şu anda yerden kalkamam."

"Kalk bebeğim," dedi Axel, sırtını iterek. "     sertleşmemek için hareket etmen gerek."

Tessa homurdanarak ayağa kalktı ve Theon'un masasından telefonu aldı. Tam Axel'e uzatırken kapı çaldı. Duraksayıp, her kimse kendini duyurmasını beklediler.

"Tessalyn Ausra?" diye bir ses geldi Tessa'nın tanımadığı bir ses, ama Axel gerildi. Parmağını dudaklarına g  t  rerek ona sessiz olmasını işaret etti.

Kapı tekrar çalındı.

"Sizi geri getirmek için g  nderildik. Arius Lordu ve Arius Varisi toplantımıza katılmanızı istediler."

Tessa, başını iki yana sallayan Axel'a baktı. Eğilip doğrudan kulağına konuştu, ama o kadar kısık sesle konuşmuştu ki Tessa onu zar zor duyabiliyordu. "Yatak odasına git. Kapıyı kapat."

Telefonu tekrar eline tutuşturdu. Kadın başını salladı ve adamın dediğini yapmak için acele etti. Yatak odası kapısını kapatırken, kapı tekrar çalındı.

"Aç kapıyı, Tessalyn. Efendin, bir Miras'a itaatsizlik ettiğini duyunca çok üzülecek."

Tessa kapının açıldığını duydu ve kulağını kapalı yatak odası kapısına dayadı.

"Metias. Pavil," dediğini duydu Axel. "Evin bu kanadında ne yapıyorsun?"

Tessa, Axel'ın daha önce hiç böyle konuştuğunu duymamıştı. Sesi alçak, tehlikeli ve karanlıktı. Theon'un onu ağaçtan indirirken kullandığı tonla aynıydı.

"Axel," dedi o yağlı ses tekrar. "Özür dilerim. Bunların Theon'un odaları olduğunu sanıyordum. Kaynağını almak için gönderildik."

"Bunlar Theon'un odaları," diye yanıtladı Axel. "Kaynağı duşta. İşi bitince onu Theon'a götürebilirim."

"Aslında, sıradaki biz de seni bulmaya geliyorduk. Baban da senin gelmeni istedi," diye araya girdi başka bir ses. "Çok ısrarcıydı. Aşağı inmeni, duştan çıktığında Theon'un Kaynağı'nın ona eşlik etmesini beklememizi önerebilir miyim?"

"Bunu doğrulamak için Theon'a danışmam gerekecek," dedi Axel sakın bir sesle. "Tahmin edebileceğin gibi, Kaynağı'nı çok koruyor."

"Elbette. Onu yanında arzulamasına sebep olan şey, korumacı tavrıydı," diye yanıtladı ilk ses. "Görüşmemiz tahmin ettiğimizden çok daha uzun sürüyor, bu yüzden onun da orada olmasını istiyor."

"Daha yeni duşa girdi, bu yüzden muhtemelen biraz sarhoş olacak," dedi Axel. "Çalışma odasını arayıp doğrulayabilirim-"

"Bunun gerçekten gerekli olduğunu düşünmüyorum. Artık müttefikiz, değil mi?" dedi ikinci ses. "Bize karşı gösterdiğiniz bariz güvensizlikten rahatsız olmaya başlıyorum."

"Biz müttefikiz Pavil, ama kardeşim Kaynağının güvenliğini bana emanet etti ve ben bu sorumluluğu ciddiye alıyorum," diye yanıtladı Axel. "Bir Arius Varisini rahatsız ettiğinde hayatını ciddiye aldığından daha fazla ciddiye alıyor gibisin."

Uzun bir sessizlik oldu ve Tessa, Axel'in erkeği yerine oturtmasına gülümserken buldu kendini.

Ve bu konuda ne hissettiğinden tam olarak emin değildi.

"Her şeyi teyit etmemiz sadece bir an sürecek," diyordu Axel.

"Bu acil bir iş, Axel," diye alay etti ilk ses. "Hemen çalışma odasına gitmezsen baban çok kızacak."

Axel sessizliğe gömüldü ve Tessa ne yapacağını bilemedi. Aniden elindeki telefon hafifçe titredi.

Axel: Koş, Tessa. Theon telefonuna cevap vermiyor. Balkondan nasıl indiysen in, tekrar koş. Theon seni bulacak.

"Tamam. Ben oraya gidiyorum. İş biter bitmez onu doğruca Theon'a getir," dediğini duydu Axel. "Ama tek bir saç teli bile yerinden çıkmış olsa, Theon'la ilgileneceksin ve bunun nasıl sonuçlanacağını hepimiz biliyoruz."

Tessa daha fazla oyalanmadı. Hâlâ koşu kıyafetleriyleydi ama ayakkabılarını çıkarmıştı. Sanırım bunu yalınayak yapıyordu.

Telefonunu koyacak yeri olmadığı için yatağa fırlatıp balkon kapısına koştu, hızla içeri girip arkasından kapattı. Sola doğru fırlayıp balkon korkuluğunun üzerinden atlayıp kafese uzanan ince çıkıntıya çıktı. Sırtı duvara dönük, yavaşça ilerledi, korumalar tenine bastırıyordu. Bunu en son yaptığında daha hızlı hareket etmişti ama rüzgar artıyordu

ve bazı esintiler kuvvetliydi. Tam kafese yaklaştığı sırada balkon kapısının hızla açıldığını duydu. Kalan mesafeyi atlayarak kendini yakalarken elleriyle tahtayı kesti. Çıplak ayakları tutunmak için mücadele ediyordu.

"Ne oluyor lan?"

Tessa, geriye doğru taranmış saçları ve koyu renk gözleriyle kendisini şaşkınlıkla izleyen, daha kısa boylu bir Legacy gördü. Arkasından biraz daha uzun boylu bir Legacy koşarak geldi.

"Yan giriş," dedi ikincisi, diğerini de peşinden sürükleyerek. "Bahçelerde yolunu keseceğiz."

Tessa, kafesten olabildiğince hızlı inerken iki erkek gözden kayboldu. Son birkaç metreyi atladi ve yanlış yere indiğinde çığlık attı, bileği yana doğru burkulmuştu. Acıyı düşünmek için kendine bir saniye bile tanımadan koşmaya başladı. Bileği zonkluyordu ve Theon'la arasına mesafe koydukça aralarındaki bağ giderek daha da acı verici hale geliyordu.

Arkasından gelen ayak sesleri onu hızlanmaya itti. Omzunun üzerinden baktığında, iki Legacy'nin ona kolayca yetiştiğini gördü. Ağrıyan bacaklarını daha da hızlandırdı, ancak ayak bileği ve bağ, bir saat önceki koşularından yorgun düşmesiyle birleşince, çoktan kaybetmişti.

"Sorun değil, Tessalyn," diye seslendi içlerinden biri, bir an öncesine göre çok daha yakın bir şekilde. "Sadece seni daha iyi tanımak istiyoruz. Birlikte çok zaman geçireceğiz."

Tessa, Theon'un son iki gündür koşturarak götürdüğü patikayı takip etti. Bahçelere doğru kıvrılarak ilerliyor, sonra sonunda dönüp onu kulübelerin ve ahırların yanından geçiriyordu. Kendini bir köşeden atarken, patikadaki bir köke takıldı. Öne doğru sendeledi, elleri ve dizleri üzerine çöktü. Kendini toparlayamadan, burkulan bileğine bir el yapıştı ve acı ve panik tüm benliğini sararken çığlık attı.

"Ne kadar da güzel bir şeysin," diye mırıldandı geriye doğru taranmış saçlı olan, onu taş yolda kendine doğru sürüklerken. Kolları ve dizleri taşa sürtünüyordu.

"Bırakın beni!" diye bağırdı, geriye doğru çekilirken tutunabileceği bir şey bulmaya çalışıyordu.

"Hadi, Tessalyn," dedi ikincisi yanına yaklaşarak. "Bir Miras'la böyle mi konuşulur? Valter görgü kurallarına uymadığını söylemişti." Önüne çömeldi, uzanıp tek parmağını çenesinde gezdirdi. "Bu görgü kurallarının düzeltilmesi için bize izin verdi. Maalesef, eksik buluyorum."

Dehşet ve korku Tessa'nın omurgasına tırmandı, zaten hızla atan kalbi daha da hızlanıyordu. Ayak bileğini tutan adam elini baldırına doğru kaydırmaya başladı, diğeri de bileğini yakalamaya çalıştı.

"Hayır!" diye bağırdı Tessa. Sağlam ayağıyla tekme attı, tüm gücünü harekete harcadı ve ayaklarının dibindeki burnuna vurdu. Adam geri çekilirken küfürler savurdu, elinin arkasından kan fışkırıyordu.

"Seni küçük orospu!" diye tükürdü, sesi burnundan geliyordu. "Bir Legacy'ye saldırmaya nasıl cüret edersin!"

"Bu tavırların kesinlikle düzeltilmesi gerek," dedi ikinci erkek dişlerini sıkarak, yüzünde öfke vardı.

"Bana dokunma!" diye bağırdı Tessa, adam ona doğru bir hamle daha yaparken ondan uzaklaşarak. Bahçedeki patikadan esen şiddetli bir rüzgar, ikinci erkeği birkaç santim geriye savurdu ve Tessa bunu kendi lehine kullanarak daha da uzaklaştı.

Erkek tekrar üzerine doğru geldiğinde ayağa kalktı ve ellerini önüne doğru uzattı. "Hayır!"

Kelime dudaklarından yeni dökülmüştü ki, ayaklarının altındaki zemin sarsıldı. Kendi kendine ayağa kalkmayı başaran ilk erkek, kışının üzerine düştü, ikinci erkek ise dizlerinin üzerine çöktü. Tessa bir kez daha elleri ve dizleri üzerine düştü ve avuçları toprağa değdiğinde, ışık kıvılcımlanıp dalgalandı ve kendisiyle Legacy arasındaki yolda büyük bir çatlak oluştu.

"Ne-" diye başladı ikinci erkek, ama sözünü bitiremedi. Çatlak şekillenirken altın rengi bir sis yükselmeye başladı ve Tessa ile Legacy arasındaki mesafeyi genişletti. Gök

gürültüsü çakarken, yerden öyle parlak bir ışık yükseldi ki, Tessa'nın dönüp bakması gerekti. Geriye doğru sendeliyordu ama ışıktan çıkan bir şeyin çatlaktan dışarı çıkmaya başladığını fark etmeden önce.

HAYIR.

Sürünmemek.

Yarıktan yukarı doğru kaydı.

Başka biri daha çıktı.

Ve bir tane daha.

Tessa, yarıktan yükselen cesetleri dehşet içinde izledi. Ama bunlar etten kemikten yapılmış cesetler değildi. Güneş ışığında parıldıyorlardı, neredeyse şeffaflardı. Yerden birkaç santim yüksekteydiler ve hepsi birbirinin aynıydı. Soluk tenli. Uzun ve zayıf, keskin ve köşeli yüz hatlarına sahip. Bulutlar kadar beyaz kısa saçlar.

Gerçek olamazlardı. Ağaç köküne takılıp kafasını çarpmış olmalı. Belki de bunların hiçbiri gerçek değildi.

Ortaya çıkan ilk varlık başını geriye atıp derin bir nefes aldı. Başını çevirdi. Gözbebekleri olmayan beyaz gözleri ona dikildi. Onu gerçekten görebiliyor muydu?

Gerçek değil. Bu gerçek olamaz.

Dehşet onu felç etmişti. Diğer varlıklar da başlarını ona doğru çevirse bile, hareket edemiyordu. İki Mirasçı da yarığın diğer tarafında donup kalmıştı ve ilk varlık elini kaldırdığında havadan bir kılıç çekti.

Diğerleri de aynısını yaptı.

Bunlar gerçektir.

Gerçek, ışıldayan altın bıçaklar.

Varlıklar onlara doğru dönerken iki Legacy geriye doğru sendeledi. Figürler sanki yarıktan atlayacakmış gibi hareket ettiler, ama sadece üzerinden süzıldüler.

Ve Tessa artık yeter dedi.

İçindeki felç edici korku paramparça oldu ve ayağa fırlayıp patikadan olabildiğince hızlı koşmaya başladı. Ayak bileği her sert adımda direnirken birden fazla kez tökezledi, taşlar çıplak ayaklarına battı. Göğsünde sıkışan kordon,

Theon'u aramasını ve nefes almasını daha da zorlaştırıyordu. Bir köşeyi daha döndü ve havlama sesleri ona kulübelere yaklaştığını hissettirdi. Theon'un devasa kurtlarından biri kulübelere fırlayınca kendini daha da hızlandırdı ve tekrar durdu.

Siyah tüyleri sabah güneşinde parlıyordu ve tüyleri diken diken olmuştu. Kulakları geriye yatıktı ve turuncu gözleri, tıpkı dağlardaki ağaca tırmanırken onu kovaladığı zamanki gibi parlıyordu.

Şaka yapıyor olmalısın.

Donup kalan Tessa, kurt yaklaşırken hareket etmeye cesaret edemedi. Daha kötü bir kader ne olabilirdi? Bir kurt tarafından mı yoksa yerden kılıçla çıkan bir yaratık tarafından mı ölmek? Kurt ona yaklaşırken titriyordu ama yanına ulaştığında dönüp burnuyla elini dürttü. Nefesini tutmaya çalışıyordu ama canını kurtarmak için kaçmıştı ve nefes nefese kalmıştı.

Kurt tekrar elini itti, sonra sanki hareket etmesini söyler gibi dizlerinin arkasından dürttü. Bir adım sendelediğinde, kurt önüne atladı ve omzunun üzerinden ona bakmak için durdu.

Aklımı kaçıyorum. Bunların hiçbirisi gerçek olamaz.

Ancak arkasındaki Miras'tan çığlıklar yükselince, altın kılıçlı yarı saydam figürler yerine kurtla şansını denemeye karar verdi.

"Lütfen beni öldürmeyin," diye mırıldandı hayvanın peşinden koşarken.

Kurt onu kulübelerin yanından geçirip, sonunda ahırlara çıkacağını bildiği başka bir yola götürdü. Kurt onlara yaklaşırken kenara fırladı ve Tessa onu patikadan çıkıp engebeli zemine kadar takip etti. Kurt ahırların arka tarafına gitti, orada arka ayakları üzerinde dikilip kapıyı tırmalamaya başladı.

"Tamam, tamam," diye soludu Tessa, temkinli bir şekilde kapıya yaklaşırken. Kapıyı açtı, itti ama yerinden oynamadı.

"Sıkışmış," diye homurdandı, omzunu tekrar tekrar kapıya vurarak.

Rüzgâr çılgınca esiyor, saçları her yöne savruluyordu ve kara bulutlar birikmeye devam ederken gök gürültüsü başının üzerinde gümbürdemeye devam ediyordu. Kurt yanında homurdandı ve yüksek sesle havladı. Sesten irkilen Tessa, kurt kapıya atlayıp tam zamanında geri sendeledi. Pençelerinin kapıya çarpmasının sesi etrafında yankılandı.

Kapı, kurdun ağırlığıyla içeri doğru açıldı ve Tessa'ya tekrar havladı. Tessa sendeleyerek eşiği aşp ahırlara girdi. İçeri girer girmez kurt uzun bir uluma koyup döndü ve geldikleri yoldan geri döndü. Ne yapacağını bilemeyen Tessa, kapıyı arkasından kapatıp ahırlara bakmak için döndü. Binanın arkasındaydı ve ellerini dizlerine koyup öne eğildi, nefesini düzene sokmaya ve ne yapacağını düşünmeye çalıştı.

"Atlara gitmiş olmalı." İkinci Legacy'nin sesi ona ulaştı ve midesi boğazına geldi.

Sendeleyerek öne doğru yürüdü, saklanacak bir yer aradı ama gördüğü tek şey ahırlardı. Yolda, dev siyah atlardan biri başını kapının üzerinden uzatmış, onu izliyordu.

O kalem kesinlikle bir seçenek değildi.

Tessa daha fazla vakit kaybetmeden sağındaki kapıya tırmanmaya başladı. Tepeye ulaştığında, hiç düşünmeden ahıra atladı ve acı dolu çığlığı bastırdı. Gözlerinden acı dolu yaşlar süzülüyordu ama çıkardığı çığlık ayak bileğinden değil, aniden karşı karşıya geldiği dev attan geliyordu.

Tessa, yaratıktan yavaşça uzaklaşırken sesi bastırmak için elini ağzına kapattı. Sırtı ahırın köşesine çarptı ve hareketsiz kaldı. At bir adım öne çıktı, iri burnu saçlarına değdi ve homurdanırken sıcak nefesi onu sardı.

Ahır kapısının gıcırdayarak açılma sesi, bir çığlığı daha bastırmasına neden oldu ve yavaşça bölmenin köşesine çöktü. Geldiği yönden gelirlerse onu hemen fark ederlerdi, ama diğer yönden gelirlerse, her bölmeyi aramadıkları sürece onu fark edemezlerdi.

Atın kulağı gürültüye dikildi ve başını kapının üzerinden kaldırmak için hareket etti, görünüşe göre alanına kimin daha girdiğini merak ediyordu.

"Tessalyn," diye seslendi ikinci erkek. "Çık dışarı, çık dışarı, neredeyse."

Diğer atlardan biri kişnerken, Tessa'nın ahırdaki atı kocaman toynağını saman dolu zemine vurdu. Tessa'nın eli hâlâ ağzını kapatmış, nefesini bastırmaya çalışıyordu. Dehşet omurgasından yukarı tırmandı ve uzuvlarını dehşet kapladı.

"Valter onu kaybettiğimiz için mutlu olmayacak," dedi ilk erkek.

Ayak sesleri daha yakından duyuldu ve at sanki onu görüş alanından çıkarmaya çalışıyormuş gibi kıpırdandı.

"Belki, ama sanırım gördüklerimizi çok ilginç bulacaktır," diye cevap verdi ikincisi.

"O zaman gidip ona söyleyelim, o yaratıklardan birini daha çağırmadan ya da Theon'un lanet olası köpeği tekrar ortaya çıkmadan önce," diye cevapladı ilk erkek. "Hâlâ o lanet şeyin yarasını iyileştirmeye çalışıyorum."

"Zaten burada olduğunu sanmıyorum," dedi ikincisi. "Bir ahıra girmedeği sürece saklanacak yeri yok ve Theon'un atları buna asla izin vermez."

Binadan çıkarken sesleri kayboldu ama Tessa köşede oturduğu yerde donup kaldı. Sessiz gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu ve tüm vücudu titriyordu. At başını çevirip ona baktı ve adam ona doğru ilerlerken kalbi tekrar hızla atmaya başladı. Başını eğdi ve iri burnu omzuna değdi, ardından devasa bedenini yere indirdi. Kocaman başı bacaklarının üzerine kondu ve orada hareketsiz kaldı.

Birkaç dakika sonra Tessa elini yavaşça ağzından çekti. Titreyen parmaklarını ona doğru uzatarak hayvanın yanağını okşadı. Hayvan hafifçe homurdanınca, Tessa aynısını tekrarladı. Parmaklarını ipeksi siyah yelesinden geçirip geniş boynundan aşağı doğru okşadı, ama yüzünden yeni gözyaşları süzülürken titremesi dinmedi.

Başını hayvanın boynuna gömüp hıçkıra hıçkıra ağladı.

THEON

Theon ve Luka doğu kanadına geri dönüyorlardı. Pavil ve Metias bir süre önce ayrılmışlardı, ancak babası ikisinin de geride kalmasını istemişti. Luka son birkaç gündür yoktu ve babası bir rapor istiyordu.

Theon'un da aynı şeye ihtiyacı vardı ve Axel ile diğerini görüşmek üzere süite geri dönüyorlardı. Sadece babasının değil, kendi planlarını da ilerletecek bir rapor. Ama köşeyi döner dönmez, bağın tuhaf hissi göğsünde yeniden başladı.

Tessa'nın o lanet balkondan aşağı inmesiyle aynı şey olmuştu.

"Benimle dalga geçiyor olmalısın," diye homurdandı Theon.

"Ne?" diye sordu Luka, telefonunun tekrar açıldığını görünce başını kaldırıp baktı.

"Koşuyor."

Sonunda biraz ilerleme kaydettiklerini düşünüyordu. Bir anlaşmaya vardıklarını düşünüyordu. Axel'in bağı kabul etmeye yaklaştığını düşünüyordu. Son iki sabahtır Axel'la birlikte koşuya çıkmışlardı. Axel her gece hiç tartışmadan yanında uyuyordu. Son iki gündür daha fazla konuşmaya başlamıştı, eski alaycı ve öfkeli hali ara sıra ortaya çıkıyordu. Axel planının işe yaradığını düşünüyordu.

Ve şimdi yine kaçıyordu.

"Emin misin?" diye sordu Luka, Theon'un hızına ayak uydurarak.

"Evet," diye çıkıştı Theon. "Geçen seferden sonra kontrolcü olduğumu düşündüyse, şimdi ne yapacağını bilemeyecek."

Luka, koridora doğru dönerken başka bir şey söylemeye başladı, ancak neredeyse Axel'le çarpışıyorlardı.

"Theon," dedi Axel aniden durarak. "Neden o lanet olası telefonuna cevap vermiyorsun?"

"Kapatalım. Toplantılarda babamın nasıl davrandığını bilirsin," diye karşılık verdi Theon.

"Mesajlarını yeni görüyorum," dedi Luka ciddi bir şekilde.

"Burada ne halt ediyorsun Axel? Tessa nerede?"

"Metias ve Pavil odalarınıza geldiler," diye yanıtladı Axel, zümrüt yeşili gözlerinde karanlık girdaplar ve saçlarında aynı karanlık tutamlar belirerek. Büyüsünün bozulmasından gerçekten çok etkilenmişti. "Babamın hemen gelmemi istediğini ve Tessa'yı sizin için geri getirmeleri için onları gönderdiğinizizi söylediler."

"Bunu neden söylediler?" Theon, Axel'in yanından geçmek için hamle yaptığında ruhunda panik oluştu, ancak kardeşi kolunu yakaladı.

"Kaçıyor Theon. Kapıyı açmadan önce yatak odasına saklanmasını söyledim. Israrcı davranıp ikiniz de mesajlarıma cevap vermeyince, ona daha önce yaptığı gibi balkondan aşağı inip koşmasını söyledim. Onu bulacağını söyledim."

Theon topuklarının üzerinde dönerek koridorlarda ve merdivenlerde koştu. O piç kuruları ona el sürerse, çoktan ölmüşlerdi. Babasının ne tür ittifakları olduğunu umursamıyordu. Kimse onun izni olmadan ona dokunamazdı.

Bir kapıdan içeri daldı ve bahçeye çıktı, orada ulumalar onu karşıladı.

Kacela.

Bu onun iz sürme ulumasıydı.

Theon, Luka ve Axel'in peşinde, sese doğru koştu. Bir köşeyi dönerken, patikada beliren büyük bir çatlakta kayarak durdu. Ne oluyor yahu? Her yerde altın boyaya benzeyen bir şey vardı ve yerdeki kılıçlar mıydı?

Kacela, çatlakların diğer tarafındaydı ve Theon görüş alanına girdiğinde heyecanla havladı.

"Yıldırım mı düştü?" diye sordu Axel, yanında durup önlerindeki yarığa bakarak. "Hava son zamanlarda çok tuhaf."

"Ne olduğu umurumda değil," diye cevapladı Theon, birkaç adım geri çekildikten sonra koşarak açıklığın üzerinden atladı. Ayakları yere değdiği anda tekrar koşmaya başladı ve Kacela'nın peşinden koştu. Peki kulübelerden nasıl çıkmıştı?

Kacela onu kulübelerin yanından geçirip ahırlara götürdü ve arka taraftaki bir yan kapıya götürdü. Sızlanarak kapıyı tırmaladı. Theon, bir çabayla homurdanarak nadiren kullanılan kapıyı itip içeri girdi. İçeri girerken, toynaklarını telaşla yere vurarak üç dev siyah kafa ona doğru savruldu. Bir şey onları da kızdırmıştı.

"Tessa?" diye seslendi Theon. Sesindeki paniği duyabiliyordu. Burada saklanacak yer yoktu. Tabii ki bir ahıra girmediği sürece. Ormandan dönerken atlardan çekinmişti. "Tessa? Burada mısınız?"

Kacela, yanından hızla geçip doğruca Eyal'ın ahırına gitti. Theon ahırlar arasındaki koridorda ilerlerken onu izlemeyen tek attı. Atlarının hepsi kusursuz bir şekilde eğitilmişti, ama Eyal hâlâ en vahşisiydi. Huysuz ve öngörülemez olabiliyordu. Theon ahıra yaklaşırken yavaşladı, sonra gördüğü şey karşısında tamamen durdu.

Tessa bir köşeye sinmiş, gözle görülür şekilde titriyordu. Onu pek göremiyordu ama görebildiği kadarıyla kollarındaki kesikler ve çizikler vardı. Eyal, Tessa'nın yanında yan yatmış, kocaman başını kucağına yaslamış, Tessa da yelesine ağlıyordu.

Theon'un görebildiği tek şey karanlıktı ve gölgeler görüşünü bulandırıyordu. Pavil ve Metias bunun bedelini ödeyecekti. Peki ya babası? Bu, Theon'un bu bağı kabul etme ihtiyacını daha da güçlendirdi.

"Tanrılar aşkına," diye fısıldadı Luka, Theon'un yanına gelip gördüğü manzara karşısında hareketsiz kalırken.

Theon harekete geçti, kapıyı açtı ve ağıla girdi. "Tessa?"

At kıpırdanırken Eyal başını kaldırdı, Tessa da başını kaldırdı. Gri gözleri panik ve dehşetle fal taşı gibi açılmıştı ve sanki saklanabilecekmiş gibi köşeye daha da geri çekildi.

Eyal ayağa kalkıp geniş ahırının arkasına doğru ilerlerken Theon bir adım geri çekilmek zorunda kaldı. Luka, Theon'un arkasından gelip, Tessa'ya yaklaşırken atı geride tutmak için harekete geçmişti.

Theon'a bakıyordu. Gözlerindeki korku elle tutulur cinstendi. Solgundu ve taytının bazı yerleri yırtılmıştı. Çıplak karnında da sanki yerde sürüklenmiş gibi çizikler ve kesikler vardı.

"Senden kaçmıyordum Theon," diye kekeledi, başını vurgularcasına sallayarak. "Axel kaçmamı söyledi ve o Mirasçılar beni yakalamaya çalışıyordu. Ne istediklerini bilmiyorum ve onlarla kavga etmemem gerektiğini biliyorum ama senden kaçmıyordum Theon. Yemin ederim!" Çok hızlı konuşuyordu, saçmalıyordu.

Önünde diz çöktü, ceketini çıkarıp titreyen omuzlarına sardı. "Şşş, Tessa. Biliyorum. Neden kaçtığını biliyorum," dedi ve onu kendine doğru çekti.

"Özür dilerim," diye fısıldadı omzuna. "Özür dilerim Theon. Başka ne yapacağımı bilemedim. Özür dilerim."

Aynı kelimeleri tekrar tekrar söylüyordu.

Özür dilerim. Özür dilerim. Özür dilerim.

Elini saçlarında gezdirip onu sıkıca kavradı. "Tessa, özür dilemen gereken bir şey yok. Lütfen bunu söylemeyi bırak. Buradayım. Buradayım, küçük fırtına," dedi yumuşak bir sesle, tekrar tekrar dilediği özürlerin arasında onu sakinleştirmeye çalışarak ama titremesi dinmiyordu.

"Özür dilerim," diye haykırdı. "Lütfen beni karanlığa kapatmayın. Orada nefes alamıyorum. Özür dilerim."

Kacela, kilitli kaldığı kapının arkasından sızlanıyordu ve Axel, Tessa'nınki kadar solgun bir yüzle hemen içeride duruyordu.

Axel, Theon'la göz göze gelince, "Başka ne yapacağımı bilemedim," dedi. "Metias ve Pavil'in nasıl olduğunu biliyorsun ve seninle babam arasında neler konuşulduğunu bilmediğim için, ben de..."

"Sen de hiçbir yanlış yapmadın Axel," dedi Theon sözünü keserek. "Onu güvende tuttun. Senden istediğim buydu."

"Ama yapmadım," dedi Axel, suçluluk duygusu yüz hatlarını buruştururken, onlara işaret etti. "Ona bak."

"İmkansız bir durumda elinden gelenin en iyisini yaptın," dedi Theon kararlı bir şekilde.

Tessa'nın titreyen bedenini kendine doğru çekerken aralarında sessizlik oldu, ama bir sorun daha vardı. Bağ, içindeki kıvranıyor, sanki çıkmaya çalışıyormuş gibi tenine baskı yapıyordu. Tessa hıçkırıyor olsa bile, ona bu kadar yakın olmanın mutluluğunu yaşıyor olmalıydı.

"Onu benim odama götürelim ve işleri oradan halledelim," dedi Theon, onu daha fazla telaşlandıracak bir şey söylemek istemiyordu ama konuşurken titremeleri şiddetli çırpınmalara dönüştü.

"Hayır Theon! Özür dilerim! Bir daha kaçmayacağım. Yemin ederim. Kaçmayacağım. Beni kilitlemene gerek yok. Özür dilerim."

Tamamen çılgına dönmüştü, kelimeleri birbirine karışırken hiçbir anlam çıkaramıyordu. Adam onu sakinleştirmek için konuşmaya çalıştı ama kadın dinlemiyordu ve aralarındaki bağ gergin ve gergindi. Ne olmuştu böyle?

Başka bir şey söylemeden ayağa kalktı. Bir kolu beline dolanmıştı ve onu da kendine çekti; ama kız bir adım atar atmaz topallamaya ve acı içinde inlemeye başladı. Bir saniye sonra, "Özür dilerim Theon. Özür dilerim," diye fısıldamaya devam ederken, adam onu kucaklamıştı.

"Bir sorun var," diye mırıldandı başının üzerinden Luka'ya. "Kaynak bağı... Bir sorun var."

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu Luka, hâlâ Eyal'in yanında durduğu yerden.

"Nasıl açıklayacağımı bilmiyorum. Sanki... Sanki onu itmemi istiyormuş gibi. Sanki onu reddediormuş gibi," diye

yanıtladı Theon. Bu sözler üzerine Tessa, kollarında öyle bir çırpınmaya başladı ki neredeyse yere düşürdü. "Tessa, dur!"

"Nefes almam gerek!" diye haykırdı. "Kilitli kalamam!"

"Onu bana ver," dedi Luka, yanına gelip ona doğru uzanarak. "Ona bir soru sordurmalısın."

Theon içgüdüsel olarak onu kendine daha da sıkı çekti ve Luka onu neredeyse ellerinden koparacaktı. Yüzünü göğsüne gömüp kollarını boynuna doladı. "Bunu düzeltemem," diye hıçkırdı ona doğru. "Beni karanlığa kilitleyecek."

"Ben değilim-" diye söze başladı Theon, ama Luka onu susturdu.

"Şimdilik bunu dert etme. İçeri gir. İkisinden biri ona dokunursa sana söylemesini sağla."

Theon, bu sözler üzerine aydınlandı. Paniğe o kadar kapılmıştı ki, bunu hiç düşünmemişti. O iki orospu çocuğu, duygu ve empati tanrıçası, ikinci sınıf tanrıça Gracil'in soyundan geliyordu. Onun soyundan gelenlerden bazıları duyguları güçlendirebiliyordu. Özellikle Metias ve Pavil, korku ve dehşeti artırabiliyordu. Sadece yanlarında olmak bile, uygun zihinsel kalkanlarınız yoksa panik ve umutsuzluk hissini artırabilirdi, ama size dokunduklarında, yetenekleriyle ruhunuz arasında doğrudan bir bağ kurmak gibiydi.

"Siktir," diye küfretti Theon, Tessa'nın çenesini kavramak için uzanarak. Gözleri onunkilerle buluştuğunda, göz bebeklerinde hafif bir menekşe renginin parıldadığına yemin edebilirdi ama onu incelemeye vakti yoktu. "Tessalyn, cevap ver. İçlerinden biri sana dokundu mu?"

"İkisi de yaptı," diye yanıtladı Tessa, büyüleyici bir şekilde cevabı elinden alarak. "Biri bileğimden tutup geriye doğru sürükledi. Diğer parmağını yüzümde gezdirdi."

"Kahretsin!" diye tekrarladı Theon, elini saçlarının arasından geçirerek. En büyük korkularından bazılarını alıp öyle büyük hale getirirlerdi ki, onu felç ederlerdi. Dokunulduktan sonra onlardan nasıl kaçabildiği bile başlı başına bir mucizeydi.

Luka, "Biliyorum şu anda duymak istediğin bir şey değil ama sen onun en büyük korkularıyla bağlantılısın Theon," dedi.

"O benim Kaynağım," diye hırladı Theon. "O olamaz... O... benden korkmuyor."

Mümkün değildi. Geri dönülmez bir şekilde birbirlerine bağlıydılar. Ruhları ve kaderleri bu noktada i içe geçmişti. Ondan korkamazdı. Korkabilir miydi?

"En büyük korkusunun sen olduğunu söylemedim. En büyük korkularıyla bağlantılı olduğunu söyledim," diye karşılık verdi Luka. "Onu geri götüreyim de ona biraz alan tanıyalım. Bylerinin biraz etkisini kaybetmesine izin ver, sonra umarım bize neler olduğunu daha iyi anlatabilir."

Theon bu fikirden nefret ediyordu. Aralarındaki bağ onu uzaklaştırırsa da, yanında istiyordu. İyi olduğundan emin olmak istiyordu. Bileğindeki ve tüm o lanet olası çizik ve kesiklerdeki her neyse onu iyileştirmek istiyordu. Ama bunun yerine, "iyiyim" diye tısladı ve kapıya doğru yürümeye başladı. Axel kapıyı açıp dışarı çıktı ve Kacela, Theon'un elini burnuyla dürterek sızlandı.

Luka, Tessa'nın hala inlemesiyle ahırdan çıkarken, Axel de kapı mandalını yerine taktı ve o da tazıyı sevmek için durdu.

"Bugün iyi iş çıkardın," diye vd Theon tazıyı ihtiyatlı bir ses tonuyla. "Yine de kulübelerden nasıl çıktığını anlayamıyorum."

"Onu geri götüreceğim," dedi Axel. "Odanızda buluşuruz."

Theon başını salladı ve Luka'yla birlikte eve doğru yürüdüler. şans eseri, başka kimseye rastlamamayı başardılar. Luka, Tessa'yı doğruca cumbalı pencereye götürdü ve dizlerini göğsüne bastırarak kıvrıldı. Onunla alçak sesle konuşuyordu ve Theon ne dediğini duyamıyordu. Bir şeyler yapması gerektiğini düşünerek mutfağa gidip çaydanlığı doldurdu. Dört fincana çay poşetleri yerleştirirken Luka da yanına geldi.

"İyi olacak," dedi Luka tezgaha yaslanıp kollarını kavuşturarak. "Şimdiden sakinleşiyor."

"Çünkü ben buradayım. Ondan uzaktayım," diye homurdandı Theon.

"Çünkü onun ihtiyacı olanı yapıyor ve ona alan tanıyorsun," diye karşı çıktı Luka. "Metias ve Pavil yeteneklerini ona karşı kullandılar, Theon. Ona zamanında ulaşabildiğimiz için şanslıyız. Anlaşılan ona uzun süre dokunmamışlar. Bir daha temas etseler..."

Sözleri yarıda kaldı, çaydanlık tiz bir ısıklık çalmaya başladı.

"Biliyorum," diye iç çekti Theon, su ısıtıcısını almak için hareket ederken. Kupalara sıcak su doldururken ekledi: "Babamın da bu işin bir parçası olması gerekiyordu. Metias ve Pavil toplantıdan ayrıldığında bizi bu yüzden alıkoydu. Ona ilk ulaşmaları için onlara zaman kazandırmak için. Babam ondan ne istiyor?"

"Bir yolunu bulacağız," dedi Luka, ikisi de onu izlerken. Çenesini dizlerine dayamış, camdan bahçelere bakıyordu.

"Eğer benden o pisliklerle çalışmamı bekliyorsa, bir daha asla böyle bir şey olamaz. Asla."

"Anlaştık," dedi Luka. "Onlarla ilgilenene kadar babana haber vermenin... akıllıca bir yolunu bulabiliriz."

"O zaman geldiğinde onlar benim olacak," diye cevapladı karanlık bir şekilde, onların ölümlerini kaç farklı şekilde uzatabileceğini düşünüyordu.

"Anlaşıldı," dedi Luka.

"Ve babam bizim söylediklerimizi umursamıyor," diye homurdandı Theon, kapı açılıp Axel içeri girdiğinde. Tessa, duyduğu sesle irkildi.

"Buna inanamayacaksın," dedi Axel, Tessa'nın tepkisini açıkça fark ederek kapıyı yavaşça kapatırken. "Kacela kulübesinin kapısından atladı. Kulübelerden başka türlü çıkamazdı. Onunki de dahil olmak üzere tüm bölmeler güvenli bir şekilde kilitliydi."

"O kadar yükseğe zıplayamazlar," diye itiraz etti Theon, kupalardan çay poşetlerini çıkarırken. "Tazıları aldığımda kulübeleri yenilediğimde bundan emin oldum."

"Sana ne diyeceğimi bilmiyorum kardeşim. Onun ağılından başka bir şekilde çıkabileceğini düşünemedim," diye yanıtladı Axel. "Ayrıca patileri ve ağzı da altın rengi boyayla kaplıydı. Ama daha çok..."

Axel tereddüt edince Luka, "Nasıl yani?" diye sordu.

"Altın kan gibiydi ama bunun bir mantığı yok, değil mi?"

Bugünkü olayların hiçbiri mantıklı değildi. Hayatlarındaki her şey gibi, nasıl devam edeceklerine karar vermeden önce her olasılığı değerlendirmeleri gerekiyordu. Babalarının tüm bunlarda açıkça bir parmağı vardı. Theon'un tek yapması gereken bunun nedenini bulmaktı.

Axel kupalardan birini kaptı. "Bunu ona götürmemi ister misin?"

"Sanırım," diye mırıldandı Theon, kupasını dudaklarına götürerek.

Axel yaklaştığında Tessa başını kaldırdı. Axel ona kupayı uzatırken bir şeyler söyledi ve Axel hiçbir tepki vermeden kupayı aldı, sonra da dönüp pencereden dışarı baktı. Sonra yatak odasına doğru yürüdü.

Theon, ayından bir yudum daha alarak Luka'ya döndü. "Bir daha yanına yaklaşmama izin verdiğinde, yaralarının iyileşmesi ve yıkanması gerekiyor."

"Sence bunu nasıl başardı?" diye düşündü Luka, Theon'un az önce söylediği her şeyi duymazdan gelerek. "Metias'ın peşinden nasıl koştuğunu ve Pavil'in ona nasıl dokunduğunu düşünüyorsun?"

"Belki de yeteneklerini tam olarak kullanmamışlardır? Sonuçta o bir varisin Kaynağı," diye yanıtladı Theon. Luka cevap vermedi ve Theon'a bu fikrin ne kadar olası olduğunu, özellikle de babasının bu işte parmağı varsa, tam olarak ne kadar olası olduğunu söyledi. Theon başka bir şey söyleme zahmetine girmede. Sakinleştiğinde yakında ğreneceklerdi.

Bir süre sonra Axel yatak odasından çıktı. Elinde Tessa'nın telefonu ve kulaklıkları vardı.

Axel, eşyaları ona uzatırken açıklama yaparak, "Koşarken kullanması için bunları aldım," dedi. "Ne tür müzikten hoşlandığını bilmiyorum, bu yüzden ona bir sürü çalma listesi hazırladım ve kulaklıkları telefonuyla eşleştirdim." Theon başını sallayarak eşyaları aldı. "Bir şey yapalım mı?" diye sordu, bakışları tekrar Tessa'ya kaydı.

"Yaralarını kontrol etmem gerek," diye iç çekti Theon.

"Bunu yapmamı ister misin?" diye sordu Axel.

"Hayır," diye sertçe karşılık verdi Theon. Axel'in kaşları kalktı. "Yani, yapacağım. Aramızdaki bağ sayesinde çoğunu iyileştirebilmeliyim. Ona sadece birkaç dakika daha ver."

Axel başını salladı. "Bunun hakkında babamla yüzleşecek misin?"

"Sonunda," diye yanıtladı Theon. "Henüz nasıl halledeceğime karar vermedim. Önce daha fazla ayrıntıya ihtiyacım var."

"Akşam yemeğine kadar iyileşeceğini mi düşünüyorsun? Babam onu affetmeyecek," diye devam etti Axel.

Kahretsin.

Akşam yemeği.

"Sanırım öyle olmak zorunda," dedi Theon gergin bir şekilde.

Sonraki on dakika boyunca sessizliğe gömüldüler, gözler penceredeki kadındaydı. Aralarındaki bağ yavaş yavaş arzuya ve onun onu itmesini istemek yerine, dokunuşunu arzulamaya dönüşüyordu. Ama buna odaklanmıyordu. Kadının en büyük korkularıyla bağlantılı olduğu gerçeğini düşünüyordu.

Bir şekilde ondan korkuyordu.

Bir yanı bu cevaptan memnundu. Kontrol arzusundaydı ve korku aşılacak kesinlikle bunu elde etmenin bir yoluydu. Yine de onun kendisinden bu kadar korktuğuna inanmakta zorlanıyordu ve belki de bu kendi hatasıydı. Belki de tüm bunlar onun hatasıydı, kendi başarısızlığıydı. Onu rahat

ettirmeye çalışırken, gerçek doğalarından fazlasıyla korumuştu.

Sonunda tezgahdan inip ona doğru yürüdü. Kadın döndü ve bakışlarıyla buluştu, gri gözleri hl korkuyla doluydu.

"Ayağına ne oldu?" diye sertçe sordu.

Geri çekildi, gözleri ayaklarına kaydı. "Bunu istememiştim. Kazaydı."

"zgn değilim Tessa. Senin için iyileştirmek istiyorum."

Yutkunurken boğazının titrediğini gördü. "ardaktan atlarken yanlış yere düştüm. Bileğimi burktum."

"Burkulmuş bir ayak bileğiyle ahıra kadar mı koştun?" dedi Theon sertçe, ayaklarına bakarak. Bir ayak bileği kesinlikle şişmişti.

"Ben... Axel bana kamamı söyledi. Burada olmadığın için onun emirlerine uymamı isteyeyeceğini düşündüm. Özür dilerim," diye fısıldadı.

"Ben... Kahretsin, Tessa. O heriflerden katığın için sana kızgın değilim," dedi, uzanıp elini nazikçe şişmiş bileğine koyarken. Büyüsü kabardı, tenine baskı yapan karanlık elinden Tessa'ya aktı. Glgelerini bunun için kullanmak farklıydı ve dört işareti de yerinde olmadığı için, yeteneklerini kullandığı diğer zamanlardan daha yorucuydu.

Bakışları, kolları ve karnı boyunca kurumuş kanla kaplı kesik ve çiziklerin yanı sıra cildinde yeni yeni belirmeye başlayan morlukları da taradı. Sıkıntılı bir ses tonuyla, "Her şeyi bir kerede iyileştiremem. Yarın daha fazlasını yapabilirim ama hepsini kontrol etmek istiyorum. şifacıya ihtiyacı olan var mı diye bakacağım," dedi.

Tessa başını bir kez salladı ve dikkatini pencereden dışarı verdi. Gökyüzü gözleriyle aynı renkteydi. Adamın elleri bacaklarından yukarı, çıplak karnına doğru kayarken ve her bir iziği tek tek incelerken gerildi. Fiziksel temas ve Pavil ile Metias'ın hediyelerinin etkisinin azalmaya başlamasıyla aralarındaki bağ yeniden uğuldamaya başladı ve Pavil, bunun ona da aynısını yapıp yapmadığını merak etmeden edemedi. Ellерinin altında uzuvlarının gergin ve kıvrılmış

hali, tahminen hayır, ama etrafında hep böyle görünürdü. Tabii ki uyumuyorlarsa. Uyurken, tapınılacak bir tanrıça gibi görünüyordu.

"Bir şeyi gözden kaçırmadığım sürece hiçbir şey kapsamlı görünmüyor, değil mi?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Hayır. Hak ettiğimden çok daha fazlasını yaptın."

Theon dilini yanağına bastırdı. Buna ne diyecekti?

"Neden yaraların için bakım görmeyi hak etmediğini düşünüyorsun? Ben birini kaçırdım mı?"

"Sana itaatsizlik ettim Theon. Yaralarımı bırakmak haklı bir sonuç olurdu."

Aman Tanrım, bu onun babasının söyleyeceği bir şeydi.

"Yarın onları iyileştireceğim Tessa. Aramızdaki bağ henüz hepsiyle aynı anda ilgilenecek kadar güçlü değil. Bilmem gereken başkaları var mı?" Tessa sessiz kalınca, "Söyle, yoksa seni zorla söylerim," diye ekledi. Bunun mümkün olduğunu düşünmüyordu ama büyüleme lafı Tessa'nın yüzünü daha da solgunlaştırdı. "İkisinden biri seni büyüledi mi?" diye sorduğunda doğaüstü bir şekilde hareketsizleşti, sesi karanlıktı.

"Hayır," diye cevapladı, kollarını çevirip ona doğru uzatarak. Ön kollarında çizikler vardı, kesiklerin bazıları hâlâ kanıyordu.

"Başka bir yer var mı?" diye sordu dişlerini sıkarak. Başını iki yana sallayınca Theon derin bir nefes verdi. "Banyoya gel. Şunları temizleyebiliriz, sen de banyo yapabilirsin. Sonra akşam yemeğine hazırlanmamız gerekmeden önce öğleden sonra dinlenebilirsin."

Akşam yemeği sözü üzerine yüzünü buruşturdu ama itaatkar bir şekilde ayağa kalktı. Adam, omzunun üzerinden, yüzlerinde endişeyle sessizce onları izleyen Luka ve Axel'e baktı.

"İçinizden biri öğle yemeği sipariş edebilir mi?" diye sordu Theon. "Sıcak bir şeyler."

"Tamam," dedi Axel, telefonunu cebinden çıkarırken. "Bir saat içinde teslim edeceğim."

"Teşekkürler," diye yanıtladı Theon, Tessa'yı yatak odasının kapısından takip ederek. Tessa doğruca banyoya gidip yırtık üstünü başına geçirdi. Sonra dolaba girdi ve Theon dev küveti doldurmak için öne doğru yürüdü.

Onun banyoya geri döndüğünü duydu ve sesi ona kadar ulaştı.

"Banyo mu?"

"Duş almaktan daha sakinleştirici olacağını düşünmüştüm," diye cevapladı, yüzünü ona dönerek, "ama eğer sen istersen-"

Sözler dudaklarında donup kaldı. Sabah koşarken giydiği kırmızı spor sutyeniyle uyumlu, dantelli kırmızı iç çamaşırıyla karşısında duruyordu. Cildindeki kurumuş kan ve kirlere rağmen, onu görünce aralarındaki bağ arzuyla alevlendi.

Boğazını temizledi. "Duş almak istersen, senin için ayarlayabilirim."

"Banyo iyi olur," dedi ve öne doğru yürüyüp spor sutyenine uzandı.

"Birkaç dakika içinde seni kontrol edeceğim," dedi ve hızla arkasını dönüp gitti.

"Bekle," diye seslendi ve Theon ona doğru döndü.

Alt dudağını ısıırıyordu ve elleri yanlarına düşmüş, parmakları gevşek yumruklar halinde kıvrılıp açılıyordu.

"Ne istiyorsun Tessa?" diye sordu, Tessa birkaç dakika boyunca konuşmamıştı.

"Kalabilir misin? Şu anda yalnız kalmak istemiyorum." dediğinde hâlâ ona bakmamıştı.

THEON

"Burada kalmamı mı istiyorsun? Sen banyo yaparken mi?" diye yavaşça sordu, ne istediğini yanlış anladığından emindi.

"İstemiyorsan Luka ya da Axel gelebilir mi? Yalnız kalmak istemiyorum," diye tekrarladı. "Sessizlik bazen çok gürültülü oluyor ve kendimi içinde hapsolmuş gibi hissediyorum," diye fısıldadı.

Axel ya da Luka'nın çıplak halde içeri girmesine izin verecek miydi acaba?

"Kalabilirim," dedi. "Sen içeri girerken ben dışarı çıkacağım."

Yatak odasında tam iki dakika bekledi, kendini kontrol etmeye çalıştı. Zihni onu türlü türlü müstehcen fantezilerle dolduruyordu ve bağ da bunlardan faydalanıyordu. Onun ıslak ve çıplak olma fikri hoşuna gidiyordu.

Bu fikir çok hoşuna gitti.

Banyoya tekrar girdiğinde, Tessa suyun altından yeni çıkıyordu; saçları başına yapışmış, teninden su damlıyordu. Yasemin ve lavanta kokulu sabun koymuştu, en azından köpükler çıplak tenini gizliyordu. Başını küvete yaslayıp gözlerini kapattı.

"Küvette uyuyamazsın, güzelim," dedi Theon yumuşak bir sesle, ellerini ceplerine sokup onun yanına doğru yürürken.

"Biliyorum," diye cevapladı, parmaklarını baloncukların üzerinde gezdirirken.

"Bir şey hakkında konuşmamız lazım."

Bunun üzerine gözleri açıldı. "Topraktan çıkan o şeylerin ne olduğunu bilmiyorum. Ne olduğunu veya nasıl olduğunu bilmiyorum."

Bu ifadeyi bugün öğleden sonra kesinlikle tekrar ele alacaktı, ancak önce bu kefaleti halletmesi gerekiyordu. Böyle olmaması gerekiyordu ve bugünden sonra, bunun kesin olarak yerleşmesi gerekiyordu.

"Şu konuya dönelim," diye yanıtladı. "Benden neden bu kadar korkuyorsun, Tessa?"

"Senden korkmuyorum," diye savunmacı bir tavırla cevap verdi.

"Pavil ve Metias'ın bazı duyguları güçlendirebilen yetenekleri var. Sana dokunduklarında, güçlerini en büyük korkularını güçlendirmek için kullandılar," dedi Theon, ellerini ceplerinden çıkarıp kollarını sıvayarak. Küvetin yanında dizlerinin üzerine çöktü. "Seni bulduğumda, olanlardan dolayı dehşete kapılmıştın, evet, ama aynı zamanda sana yapacaklarımdan da korkuyordun."

Tessa, onun için bıraktığı bezi alıp suya batırırken sessiz kaldı. Kolundaki kurumuş kanı nazikçe temizlemeye başladı. "Benden korkmanı istemiyorum Tessa. Sadece itaat etmeni istiyorum."

"Denemeye çalışıyorum Theon," dedi, o kadar kısık sesle ki Theon neredeyse duyamadı.

"Öyle mi? Çünkü bir bağa teslim olmak bu kadar zor olmamalı. Bir kere teslim olduğunda, her şey farklı olabilir. Bu asla olmazdı," diye cevapladı, bezi suya batırıp onu öne doğru yönlendirerek sırtından aşağı doğru akıttı. Uzun saçlarını bir omzuna attı.

"Bunu nasıl anladın?"

"Benimle olurdun. Toplantılara benimle katılmanı istemeden önce, uyum sağlamayı ve bağı kabul etmeni beklemek istedim ama görünüşe göre artık durum böyle olamayacak."

"Belki de her şeyi bana anlatmak yerine, bu tür durumlara daha hazırlıklı olurdum."

"Sana bir şeyler söylemek istiyorum Tessa, ama söyleyemiyorum. Aramızdaki bağ tamamen kurulana kadar değil. Sana güvenebileceğimi bilmem gerek."

"Bağ, güvene eşit değil, Theon," diye cevapladı, sonra bir kez daha suyun altına kaydı.

Theon, baloncukların altında onu zar zor görebiliyordu. Tekrar yüzeye çıkana kadar bekledi ve saçlarını yüzünden

geriye iterken Theon, "Sana bir soru sorabilir miyim?" dedi.

"Sen Efendi'sin," diye kuru bir şekilde cevap verdi, bezi ondan alıp bacaklarını ovmaya başladı.

"Bağ sana nasıl hissettiriyor?"

Duraksadı. "Ne?"

"Anlamaya çalışıyorum. Çünkü eğer sana da benim hissettiğim gibi bir şey hissettiriyorsa, buna nasıl direndiğini anlayamıyorum."

Tessa bacaklarını ovmaya devam etti ve bir an düşündükten sonra, "Senden uzaktayken midemde bir ağrı hissediyorum. Sürekli bir vızıltı, geçmeyen bir kaşıntı gibi. Çok uzun sürerse kusacak gibi oluyorum. Senden aktif olarak uzaklaşıp direndiğimde, bağ beni cezalandırıyor." dedi.

"Peki bana dokunmama izin verdiğinde?" diye üsteledi.

Ona bakmıyordu ama yıkanmayı bırakmıştı. "Çıkmaya hazırım," dedi aniden, bezi küvetin kenarına bırakırken.

"Birazdan sana bir havlu getireceğim," dedi Theon. "Önce bana cevap ver. Dokunmama izin verdiğinde aramızdaki bağ nasıl hissettiriyor?"

Sesli bir şekilde yutkundu ama başka bir şey söylemedi. Ama bu kadar kolay pes etmeyecekti. Bu tek soruya bir cevap istiyordu ve gerekirse dudaklarından çıkarmaya hazırdı. Ama onu büyülemeye fırsat bulamadan, kadın ona bir soru yöneltti.

"Söyledikleri gibi beni almaya mı gönderdin?"

"Hayır, Tessa. Seni bana getirmemi isteseydim Axel'ı arardım."

"Dediler ki..." Dudaklarını büzdü, dizlerini göğsüne doğru çekti ve Theon'un bakışları daha fazla çıplak tene takıldı.

"Ne dediler, Tessa?"

"Babanın onlara terbiyemi düzeltmeleri için izin verdiğini ve sonra beni bulamayınca, beni kaybettikleri için üzüleceğini söylediler. Baban benden ne istiyor Theon? Beni Kaynağın olarak seçmenin sebebi o mu?"

Sonunda bakışlarını onun gözlerine dikti ve gözleri anlamaya yönelik bir çaresizlikle doldu.

"Hayır Tessa, babam senin benim Kaynağım olmana karar vermedi. Bir Üstat ile Kaynak arasındaki ilişki, başka birinin onu seçmesi için o kadar kırılığandır ki," diye yanıtladı.

"Bunu benim için sen seçtin," diye karşılık verdi.

"Başka bir Mirasın, onun adına Kaynağı seçmesinin çok önemli olduğunu kastettim," diye düzeltti.

"O zaman neden beni seçtin? Daha önce hiç tanışmamıştık. Malikaneyi hiç ziyaret etmemiştin. Seçim'deki yüzlerce uygun Peri arasından neden beni seçtin?"

Sesi, gözlerinde gördüğü aynı çaresizlikle gergindi, ama Theon'un ona verecek uygun bir cevabı yoktu. Keşke açıklayabilseydi, ama gerçek şu ki kendisi bile yeterince tarif edemiyordu. Sonunda, "O girintide seninle konuştuğumda, sadece ve sadece seni istiyordum," dedi.

Cevabı duyunca dudaklarını birbirine bastırdı ve adam bunun ne anlama geldiğinden emin değildi. Bu konuda başka bir soru sormasını bekliyordu ama kadın, "Şimdi çıkabilir miyim?" dedi.

Kadının kendi sorusuna cevap vermediğinin tamamen farkındaydı, ayağa kalktı ve lavabonun altından iki havlu aldı. Küvetin kenarına geri dönerek, "Yukarı," dedi.

Islak kirpiklerinin altından ona baktı. "Ne?"

"Kalk," diye tekrarladı Theon. "Seni bir havluya saracağım."

Direneceğini bekliyordu ama küvetin kenarına tutunup kendini yukarı çekmeden önce yüzünde ani bir kararlılık ifadesi belirdi. Theon, ona baktığını gizlemeye bile çalışmadı. Uzun saçları göğüslerinin çoğunu örtüyordu ama uyluklarının tepesi tamamen açıktaydı ve Theon'un tüm varlığı bunun farkındaydı.

Küvetin kenarından banyo paspasına doğru yürürken, omuzlarına bir havlu attı. Havluyu parmaklarının arasına alıp

kendini örttü ve adam ikinci havluyu açarak saçındaki suyu sıktı. İşi bitince, kadın kurulanırken dolaba gitti. Ama kıyafetlerini kapmadı. Sıcak, siyah polar bir bornozla geri döndü.

Havluyu vücudundan çekmeden önce onu kendisine dönük olmayacak şekilde çevirdi. Gözleri kalçasına kaydı ve bornozu kollarını içine sokması için açtı. Tessa hızla bornozu beline doladı ve bağladı. Kulağının arkasına bir tutam saçını sokmak için uzandığında, kolu yukarı kaydı.

"Yaralarının çoğu iyileşiyor zaten," dedi, yüzeydeki çiziklerden biri neredeyse kaybolmuştu.

Ona donuk bir bakış attıktan sonra etrafından dolaşp makyaj masasına yöneldi. "Miras olmadığımı biliyorum ama Periyim. Ölümlülerden daha hızlı iyileşiriz," diye karşılık verdi, çekmecedan bir tarak çıkarıp saçlarını taramaya başlayarak.

İşini bitirir bitirmez, adam hemen arkasında belirdi. Ellerini vücudunun iki yanındaki tezgaha dayayarak onu kafese kapattı. Şaşkınlıkla, aynadaki bakışlarıyla karşılaştı.

"Soruma hiç cevap vermedin, güzelim," diye mırıldandı kulağına ve yanaklarına yayılan hafif pembeliği izledi. "Bana dokunmana izin verdiğinde aramızdaki bağ nasıl hissettiriyor?" Elini kaldırdı, parmak uçlarını boynundan aşağı doğru gezdirdi, neredeyse ona değmiyordu. Kız ona yaslanarak ürperdi. "Söylemezsen, bu sorunun cevabını bulmanın başka yolları da var."

Yüzü anında sertleşti. "Beni bununla mı büyüleyeceksin?"

Kalçalarını kavradı, onu kollarının arasında çevirdi, sonra kaldırıp makyaj masasının üzerine bıraktı. Adam bacaklarının arasına girdiğinde nefes nefese kaldı.

"Bunun için seni büyülememe gerek yok," diye şehvetli bir şekilde mırıldandı.

"Bunu asla zorlamayacağını söylemiştin," dedi hırıltılı bir sesle, adamın bakışlarını üzerinde tutmasıyla birlikte o kızarıklık geri geldi.

Bahçedeki olaylardan hâlâ o kadar etkilenmişti ki, duygularını da gizleyemiyordu ve adam, yüzündeki her şeyi nasıl okuyacağını bilememekten nefret ediyordu. Yakında hiçbir önemi kalmayacaktı. Sonbahar ekinoksunda alacağı işaret, duygularını hissetmesini sağlayacaktı ve eğer o zamana kadar bir şekilde hâlâ kabullenmemişse, her şeyi atlatması çok daha kolay olacaktı.

"Hiçbir şeyi zorlamayacağım Tessa. İstedğin zaman durmamı söyleyebilirsin. Ya da alternatif olarak, soruma cevap ver, hemen durayım," diye cevapladı, parmakları baldırlarında gezinirken. Tessa, makyaj masasında otururken neredeyse göz hizasındaydı ve dudaklarını yavaşça onunkilere yaklaştırdı. "Benim olana dokundukları için o orospu çocuklarını öldüreceğim," diye mırıldandı, konuşurken dudakları onun dudaklarının üzerinde geziniyordu.

Derin bir nefes aldı. "Ben senin değilim."

"Kendine yalan söyle ama bana değil," diye mırıldandı, parmakları dizlerinin arkasına ve bornozun altına kaydı. Dokunduğunda bir ürperti daha hissetti.

"Yalan söylemiyorum." Sesi nefesliydi ve hiç de inandırıcı değildi.

"Vücudun aksini söylüyor," diye itiraz etti, burnunu onun burnunda gezdirerek.

"Sadece bu bağ," dedi dişlerini gıcırdatarak, elleriyle tezgahın kenarını kavradı, eklem yerleri beyazlaştı.

"Öyle mi?" Dudaklarını çenesinde gezdirmeye başladı ve kulağının altındaki boşluğa ulaştı. "Parmaklarım uyluklarında gezindiğinde nasıl bir hissin, Tessa?" Gizlemeye çalıştı ama Tessa, ondan kaçan hafif iniltiyi duydu. "Ya da dudaklarım buraya değdiğinde?" Dudaklarını boğazına bastırdı, hafifçe emdi ve dişlerini teninde gezdirdi.

Dudaklarını aşağı doğru kaydırırken nefesi düzensizleşiyordu ve köprücük kemiği boyunca kaydırmaya başladığında öne doğru eğildi. Parmakları uyluklarında çok yavaş bir şekilde geziniyordu ve bir anlığına, sonunda pes

edeceğini sandı. Bir anlığına, sonunda bağa tam olarak istediğini vereceğini sandı, ama sonra konuştu.

"Uzun süre suyun altında kalmışken nefes almak için yüzeye çıkıyormuşum gibi hissediyorum." Sesi arzuyla kalınlaşmıştı. "Bana dokunduğunda, tenimin altında bir haz alevleniyormuş gibi hissediyorum. Bana dokunduğunda, durmadığın sürece hiçbir şeyin önemi yokmuş gibi hissediyorum. Güvende, sıcak ve hafif hissediyorum." Son sözler o kadar yumuşak bir fısıltıydı ki Theon zar zor duyabiliyordu ama o konuşmaya başladığı anda hareketlerini durdurmuştu. Ona söyleyeceğini söylediği için değil, duyduklarına inanamaması yüzünden.

"Eğer öyle hissediyorsan neden bu kadar inatla direniyorsun?"

"Çünkü gerçek değil Theon," diye patladı, sesindeki arzu yerini hayal kırıklığına bıraktı. "Sadece Kaynak bağı bana böyle hissettiriyor. Vücudumun fiziksel temasa verdiği tepki. Gerçek değil."

"Olabilir" diye savundu.

"Bu doğru olsa bile, bunu nasıl bilebilirsin? Zorladığın bağın ne olduğunu ve gerçek olanın ne olduğunu nasıl bilebilirsin? Aradaki farkı nasıl anlayabilirsin?"

"Bu mu seni bunu kabul etmekten alıkoyan şey?"

"Evet. Hayır. Kısmen mi? Bilmiyorum," diye cevapladı, gözleri ondan uzaklaşırken. Adamın elleri hâlâ cüppesinin altında, uyluklarının yarısına kadar uzanıyordu.

"Eğer kefaleti kabul etseydin bunların hiçbirini düşünmezdin, değil mi?"

"Bu o değil... Unut gitsin," dedi aniden, ondan uzaklaşarak. "Bu öğleden sonra ne giymem gerekiyor?"

"Bugün öğleden sonra dinlenmen gerekiyor."

"Anlaşıldı. Bunun için ne giymeliyim?"

"Ne söyleyecektin?" diye karşılık verdi.

"Theon?" Axel'ın sesi yatak odasından duyuldu. "Öğle yemeği on dakikadır burada. Soğuyor."

Theon, Tessa'nın bakışlarını bir an daha uzun süre tuttuktan sonra onu makyaj masasında bırakıp birkaç kıyafet aldı. Tessa bol bir pantolon ve uzun kollu bir gömlek giyerken banyodan çıktı ve onu yemek yemeye götürdü. Tessa çorbasını ve sıcak hindili sandviçini tek kelime etmeden yedi ve bitirince doğruca kanepeye gitti. Diğerleri yemeklerinin yarısına bile gelmemişlerdi, ama onlar da hafif bir sohbet ve sürekli ona bakan bakışlar arasında çok daha yavaş bir tempoda yemek yemişlerdi.

Axel, Luka'ya çorbanın sonunu almak için kasesini eğip "Onunla görüşebildin mi?" diye sordu.

"Hayır," dedi Luka sert bir şekilde. "Bu sefer Cienna için çok riskliydi."

"Döndüğünde kanlar içindeydin," dedi Theon. "Cienna değilse, kim?"

"Babanın bana bakmam için gönderdiği üç Miras."

"Kahretsin," diye mırıldandı Theon, sandalyesine yaslanıp peçetesini masaya fırlatırken. "Cienna'yla en son ne zaman konuşmuştuk?"

Axel cebinden küçük bir ayna çıkarıp onunla oynamıştı. "Açılış Seçim Töreni sırasında oradayken benimle iletişime geçti ama onu göremedim. Sadece mesajını aldım."

"Sanırım bir şey var," dedi Theon, parmağıyla masaya vurarak. Axel, babasının her zaman yaptığı aynı tavır olduğunu fark etmeden önce ona anlamlı bir bakış attı. Su bardağını kaldırırken çenesinde bir kas seğirdi.

Luka, "Bu geceyi nasıl yöneteceğimizi konuşmamız lazım" dedi.

"Bence her şeyi doğal akışına bırakalım. Bakalım bir şey söyleyecek mi, ne söyleyecek."

"Bu işe yarayabilir," diye cevapladı Luka, çenesini düşünceli bir şekilde ovalayarak.

"Babam bu konuyu açmayacak," diye savundu Axel. "Kendini suçlaması mümkün değil."

"Kendini suçlamayı umursamıyor," diye yanıtladı Theon. "Bunu yapmaya hazır olmadan önce bir planını ifşa etmek

onu çok daha fazla endişelendirecek. Bir şeyler planlıyor ve henüz ne olduğunu bilmemi istemiyor. Benim onunla yüzleşmemi bekleyecek. Eğer hiçbir şey söylemezsek, merakta kalacak."

"Ama Pavil ve Metias bugün başarılı olsaydı, zaten öğrenecektin," diye araya girdi Luka. "Sana olanlarla ilgili bir şey anlattı mı?"

"Henüz konuşmaya hazır değildi," dedi Theon, bunun muhtemelen ellerini bacaklarının yarısına kadar sokarak düşüncelerini başka yere yönlendirmesinden kaynaklandığını belli etmeden. "Babamın onlara görgü kurallarını düzeltmelerini söylediğini söyledi. Ayrıca yerden çıkan ve ne olduklarını veya nasıl olduğunu bilmedikleri şeylerden de bahsetti."

"Hangi şeyler?" diye sordu Axel.

Theon omuz silkti. "Oldukça sarsılmıştı. Konuyu henüz açmak istemedim ama kılıçlar, altın boya, kan veya her neyse onunla birlikte araştırmamız gerekiyor." Ayağa kalktı. "Bu konuşmaya devam edebiliriz ama yanında olmak istiyorum. Daha rahat uyuyacak ve akşam yemeğine kadar en azından kısmen de olsa iyi durumda olması gerekiyor."

Diğerleri başlarını salladı. Axel mutfağa gidip hepsine biraz içki doldurduktan sonra yanlarına gitti. Tessa kanepede çoktan uykuya dalmıştı ve Theon onu dikkatlice kucağındaki bir yastığa yerleştirdi. Üzerine örttüğü battaniyeyi omzuna doğru çekip saçlarını geriye doğru okşadı.

"Seni suçlamıyorum Axel," dedi Theon, bardağını elinden alarak. "Farklı yapabileceğin hiçbir şey yoktu. Ona kaçmasını söylemen yapabileceğin en iyi şeydi ve minnettarım. Ama babamın ne planladığını öğrenene kadar, mümkün olduğunca yanımda olması gerekiyor."

Luka ve Axel bu fikirden pek de memnun görünmüyorlardı ama karşıt argümanlar da ortaya koymadılar.

"Yani onun bizimle toplantılara katılmasını mı sağlayacaksın?" diye sordu Luka.

"Daha iyi bir fikrin yoksa? Akropolis'e vardığımızda onlarla ilgilenmeye başlaması gerekecek zaten," diye cevapladı Theon.

"Onu bu duruma alıştıрма işi ne oldu?" diye sordu Axel.

"Benim olanı almaya geldiğinde her şey değişti," diye cevapladı Theon.

Axel, yüzünde hafif bir asık suratla uyuyan Tessa'ya bakıyordu. "Sence Eviana da onun gibiydi mi? Babamdan önce..."

Hem Theon hem de Luka, bu ifadenin nereye varmak istediğini anlayınca sustu.

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Theon. "Onu başka türlü hayal etmekte zorlanıyorum. Biz gelmeden çok önce bile Baba'nın Kaynağıydı. Anneyle Eşleşmeden önce onu Seçmişti."

"Belki de krallığa hizmet edene kadar Perilerle hiç etkileşime girmedığımız içindir, ama o sadece..." diye söze başladı Axel, uyuyan kadını incelerken sustu. "Acaba hepsi, kendilerine verilen göreve zorlanmadan önce böyle mi oluyorlar diye merak ediyorum."

Theon omuz silktili. "Bilemeyiz. Malikaneleri hiç ziyaret etmedik ve onları sadece Seçim Yılları'ndaki denemeler sırasında gözlemliyoruz."

"Malikanelere birkaç kez gittim," dedi Luka. "Genç Periler daha kaygısız ve özgür ruhludur, ama bu, krallıklarına ve görevlerine atanmadan önce beklenen bir durumdur."

Axel, "Akropolis'e vardığımızda hangi mirasçılarla arkadaş olmaya çalışacağımıza dair bir fikrin var mı?" diye sormadan önce bir an sessiz kaldılar.

"Babam Celeste ve Falein ile ittifak kurmamı istedi bile. Anala'nın ümitsiz bir dava olduğuna inanıyor," diye yanıtladı Theon, içkisini dudaklarına götürerek. Tessa elinin altında hafifçe kıpırdandı ve parmakları omzunda esnedi.

"Bu arada, gerçek ittifaklar kurmak için en iyi adaylarımızın kim olduğunu düşünüyorsun?" diye üsteledi Axel.

"Seçim Töreni'nde onları izlemeye pek vaktimiz olmadı," diye yanıtladı Theon. "Luka biraz araştırma yapıp bilgi topluyor, ama sanırım Akropolis'te sadece yönetici ailelerle geçireceğimiz bir hafta bize bu konuda en iyi fikri verecektir. Falein ve Anala'yı umuyorum. Serafina ideal olurdu, ama o krallık Achaz Krallığı'na son derece sadık."

"Çok şey ona bağlı," diye araya girdi Luka, safir bakışlarını Tessa'ya dikerek. "Başka birini seçmeliydin Theon." Sözleri duyunca durdu ve boş bardağını sehpayaya koydu. "Hepinizi akşam yemeğinde göreceğim."

Kapı arkasından çarparak kapandı ve Theon derin bir iç çekti, gözlerini kapattı ve başını kanepeye yasladı.

"Endişeli," dedi Axel bir süre sonra.

"Tessa'nın yapılması gerekenler için doğru kişi olmadığını düşünüyor. Çok öngörülemez olduğunu. Bu yüzden tam teslimiyetini istiyorum. Bu yüzden onu Kaynak bağına boyun eğmeye bu kadar zorluyorum. Bağın yarattığı sadakate ihtiyacım var. Ona her şeyi anlatamayız," diye yanıtladı Theon.

"Belki de zamanını zorlama bir bağ yerine gerçek bir bağa odaklanarak geçersen daha iyi olur," diye sordu Axel.

"Bunun için vaktimiz yok ve sen de bunu biliyorsun," diye karşılık verdi Theon. Axel ona bilmiş bir bakış atıyordu. "Artık plana ve olması gerekenlere katılmıyor musun?"

"Elbette ne olması gerektiğini biliyorum Theon," diye karşılık verdi Axel. Axel'ı kızdırmak çok zordu ama kızdırdığında, öfkesi onu neredeyse Theon'dan daha güçlü kılıyordu.

Neredeyse.

"Bunu çok uzun zamandır planlıyoruz. Planları bozması için çok fazla şey tehlikede. Hizaya gelecektir. Bu kadarı kabul etseydi, bugün gibi bir şey yaşanmazdı," diye karşılık verdi Theon. "Sen ve Luka bunu kafanıza iyice yerleştirmelisiniz. Bu oluyor. Bunu değiştiremeyiz. Bu yüzden ya onu bunu kabul etmeye ikna etmeme yardım

edin ya da kabul edene kadar bu fikrinden vazgeçmeyin. Mesajı Luka'ya iletebilirsiniz."

"Sanırım Luka bunun farkında, Theon. Bu yüzden keşke başka birini seçseydin diyor."

"Peki ya sen?" diye meydan okudu Theon.

Axel, ön kollarını dizlerine dayamış öne doğru eğildi. Çenesinde, Theon'un sinirlendiğinde yaptığı gibi bir kas kıpırdandı. "Kabul etseydi daha güvende olurdu," diye sonunda kabul etti. "Daha güvende olurdu ve planlarımız ilerleyebilirdi."

Tanrılara şükürler olsun. Sonunda, hayatlarına fırtına gibi girdiğinden beri onlara anlatmaya çalıştığı şeyi anlıyorlardı.

"Dizüstü bilgisayarımı alabilir misin? Bu öğleden sonra yapmam gereken işler var," dedi Theon, masasını işaret ederek.

"Elbette," diye kuru bir şekilde cevapladı Axel, bilgisayarı almak için ayağa kalkarak. Theon'un yanındaki kol dayanağına koydu. "Öyleyse bunu mu yapacağız? Canavarlarımızı gerçekten kafeslerinden mi çıkaracağız? Ona diyarın geri kalanının ne gördüğünü mü göstereceğiz?"

"Bazen birini öldürmek için canavara dönüşmemiz gerekir Axel," dedi Theon kasvetli bir şekilde. "Onu elimden geldiğince korudum. Sonunda bizi olduğumuz gibi görecekti."

"Peki ya o da bizden biri olduğunda?" diye sordu Axel, ellerini ceplerine sokarak.

"Yapmayacak."

"Theon—"

"Yapmayacak, Axel," diye sertçe sözünü kesti.

Axel başka bir şey söylemedi. Sadece dönüp gitti, tıpkı Luka'nın yaptığı gibi.

Onlar gibi olmayacaktı. Onlar böyle yetiştirilmişti. O da... Şey, Miras'a hizmet etmek için yetiştirilmişti. Sahip olduğu bilgi dosyasında yazarlar dışında, Malikane'de nasıl yetiştirildiğine dair başka hiçbir şey bilmiyordu. Achaz Krallığı'nın Sirana Villaları'ndan birinde doğmuş ve doğduğu

anda Celeste Malikanesi'ne gönderilmişti. Doğum gününü bilmemesinin asıl sebebi muhtemelen buydu.

Sirana. Aşk ve bereket tanrıçası. Mirasçılarının hepsi Achaz Krallığı'na yemin etmişti.

Theon, mizahsız bir kahkaha attı. Doğurganlık kısmını halletmişlerdi. Yeterince Peri'nin kendi ailesi yoktu. Bazıları kendi isteğiyle; çoğu da kendilerine verilen görevler nedeniyle. Üstelik, Perilerin çocuk sahibi olması genel olarak zordu. Miras'la paylaştıkları uzun ömürlere rağmen sayıları azalmaya başlamıştı, bu yüzden yüzyıllar önce krallıklar bir araya gelip bir şeyler yapılması gerektiği konusunda anlaştılar. Yeni bir anlaşma yapıldı ve bazı Periler, Sirana soyuna "hizmet etmek" üzere Achaz Krallığı'na atandı. Peki ya görevlerinin aşk kısmı? Eskortluk ve eğlence.

Karar krallıklar arasında oybirliğiyle alınmıştı, ancak Arius Krallığı herhangi bir nedenle kabul etmese bile, bunun bir önemi yoktu. Aralarında ve diğerleri arasında ezelden beri bir ayrılık vardı. Bu ayrılık, yüzyıllar önce Achaz ve Arius Krallıkları arasında yaşanan bir anlaşmazlıktan kaynaklanıyordu ve zamanla Arius Krallığı, Devram'ın geri kalanından giderek daha fazla uzaklaşmıştı. Bu durum Theon için sorun değildi. Sınırları içinde halklarını geçindirmek için fazlasıyla kaynakları vardı. Savunmaları vardı. Zenginlikleri vardı. Ozul Dağları'na sahiplerdi.

Ve onların Yeraltı'sı vardı.

Theon, Devram'ın kabus krallığında kalmaktan memnunken babası memnun değildi. Son birkaç on yılda Achaz Lordu Rordan Jove ile arasındaki anlaşmazlık tırmanmıştı ve şimdi babası daha fazlasını istiyordu. Achaz Krallığı uzun zamandır Devram'ın kanunuydu; Arius yargı ve son tanrısı olmasına rağmen, anlaşmaları onaylıyor ve onları bozanları cezalandırıyordu. En ağır suçları işleyenler Yeraltı'nda tutulmak üzere onlara gönderilirken, babası artık sadece Devram'ın uğraşmak istemediği kişiler için yeterince iyi olan, dışlanan krallık olmaktan memnun değildi. Artık mirasçılar kendi Kaynaklarını talep edebilecek yaşa

geldiklerine göre, babası Theon doğmadan önce bile yürürlükte olan planları harekete geçirmeye hazırды. Babası Devram'ın tanıdığı en büyük pislik olabilir ama zeki, kurnaz ve fırsat beklemeye istekliydi.

Mesele şu ki, aynı nitelikleri çocuklarına da aşılamıştı. İstediklerini elde etmek için gereken her şeyi yapmaya hazır, aynı derecede kurnaz canavarlar yaratmıştı. Tek fark, zaman lüksüne sahip olmamalarıydı. Babalarının planını hazırlamak için yüzyıllarca zamanı vardı. Daha hızlı varmaları gerekiyordu ve babalarının planlarını ilerletirken, kendi planlarını da ilerletiyorlardı. Attıkları her adım onları yakalanma riskiyle karşı karşıya bırakıyordu. Yanlış bir şeyin babalarına ulaşma riskiyle.

Tessa'nın bu Kaynak bağıını kabul etmesi için daha da fazla sebep vardı.

Theon iç çekti ve babasının Kuvvetler Komutanı Bohden'dan gelen bir mesajı açtı. Bu hafta Yeraltı'na kabul edilen yeni erkek ve kadınlarla ilgili mesajı inceledi. Hiçbiri ilgisini çekmedi ve bir sonraki mesaja geçti. Sonunda hepsini okumayı bıraktı ve koşuuları geçmek için hazırladığı araştırmaların bulunduğu kilitli bir klasörü açtı.

Mesele şu ki, bunun anahtarının kucağında yattığından oldukça emindi.

TESSA

Üzerinde durduğu balkon, yerden epey yüksekteydi ve yemyeşil ve altın rengi tarlalara bakıyordu. Gri gökyüzünün altında otlar, rengi göz önüne alındığında pek de kasvetli hissettirmeyen bir esintiyle hafifçe sallanıyordu. Bir tarafta, çok uzakta, dağları seçebiliyordu; sanki hiç bitmeyen bir fırtına varmış gibi ara sıra çakan şimşekler. Diğer tarafta ise, geniş bir şehir vardı. Binalar ufuk çizgisini gizliyordu ve şehrin nerede bittiğini anlayamıyordu. Burası açıkça bir tür kır malikanesiydi.

Arkasından gelen bir ses onu döndürdü ve çift kanatlı bir kapıdan çıkan göz alıcı bir kadın gördü. Tessa nerede olduğunu veya ne yapması gerektiğini bilemeden hareketsiz kaldı. Kadının saçları neredeyse kendi saçlarının aynısıydı. Gevşek ve dalgalı saçları omuzlarından aşağı dökülüyor, neredeyse göbeğine kadar uzanıyor, kemerli kulak uçları tellerin arasından görünüyordu. Dudakları kan kırmızısına boyanmıştı ve Legacy'nin bile sahip olmadığı uhrevi bir zarafetle hareket ediyordu. Müstehcenlik derecesinde şeffaf, zarif bir fildişi elbise giymişti. Kulaklarını ve boynunu süsleyen altın takılar, kalçalarına astığı altın kemerle uyumluydu. Parmaklarında bile altın yüzükler vardı. Biri hariç. O gümüş ve oniks taşındandı.

Dişi, balkon korkuluğuna dayadığı kollarına yaslanarak yanına geldi. Önlerindeki geniş alana baktı ve Tessa, dişinin orada olduğunu bilip bilmediğini merak etti. Onu fark etmemişti. Hatta ona bakmamıştı bile.

Kadın dönüp gri gözlerini Tessa'ya diktiğinde sorusunun cevabı bir an sonra geldi. Tessa, gözlerinde belli belirsiz altın ışıltılarının döndüğüne yemin edebilirdi. Konuşmadı. Sanki ruhunun derinliklerini görebiliyormuş gibi Tessa'ya baktı.

Sanki havadan fırlamış gibi başka bir dişi belirdi. İlk dişi ne kadar göz alıcıysa, bu dişi de bir o kadar korkutucu bir güzelliğe sahipti. Koyu teni gümüş bir aurayla parlıyor

gibiydi ve simsiyah saçları hayalet rüzgarlar gibi etrafında uçuşuyordu. Canlı menekşe rengi gözleri vardı ve ten rengine zıt, bembeyaz bir elbise giymişti.

"İşe yaradı," dedi ikinci kadın, sesi hem melodik hem de gece kadar karanlıktı.

"Öyle görünüyor," diye cevapladı ilki. Gözleri Tessa'dan ayrılmıyordu, sanki fiziksel olarak onları ondan ayıramıyordu.

Tessa hâlâ neler olduğunu kavrayamamıştı. Konuşmalı mıydı? Diz çökmeli miydi? Hareket etmeli miydi? Kıpırdamamalı mıydı?

"Biliyor mu?" diye sordu ikincisi, Tessa'yı incelerken başını eğerek.

"Altariya ile haber gönderdim," diye doğruladı ilki. "Mutsuzdu."

İkincisi fısıltıyla "Bu yüzden erkeklerle uğraşmıyorum." dedi.

İlki ona sırtıttı. "Öfke nöbetinden sonra, gerekçesinin haklı olduğunu kabul etti."

"Elbette öyle," diye cevapladı ikincisi gözlerini devirerek. Sonra ekledi: "Fazla vaktin yok Akira. Onu burada ancak bu kadar tutabilirim."

"Bugün Avcıları aradı," dedi ilki Akira aniden. Tessa'nın gözlerinde nasıl okuyacağını bilemediği bir duygu parıldıyordu. Gurur mu? Belki. Kimse ona daha önce böyle bakmamıştı.

"Şimdi mi? Ve onlar da cevap verdi mi? Ne kadar ilginç." İkinci kadının merakı, Tessa'yı incelemeye devam ederken üç katına çıkmış gibiydi. "Peki ya Avcılar?"

Akira'nın yüz hatları karardı. "Sadece ona cevap verirler. Başka kimse onları çağıramaz. Ama o onları gönderecektir. Tıpkı bana yaptığı gibi." Kısa bir sessizlik oldu ve ardından, "Vahşi ve evcilleşmemiş olanlar da onun çağrısına cevap verdi."

"Babasının kızı," dedi ikincisi. "Güçlü olacak."

"Zaten öyle. Daha da büyüyecek. Babam onu bana karşı kullanabileceğini düşünüyordu. Onu küçük intikamını almak için kullanacaktı. O dünyada amansız bir fırtına olacak. Bir öfke ve intikam fırtınası."

"Zamanı geldi Akira," dedi ikincisi. "Büyü bozuluyor. Anala onu eğlendiriyor ama her an varlığını hissedebilir."

Akira bir adım öne çıktı ve Tessa elini uzatıp yüzünü ellerinin arasına aldığı anda nefesi kesildi.

"Bazen olmamız gereken kişiye dönüşmek için kırılmamız gerektiğini bil," dedi, gözlerinde altın parçacıklarını kesen bir şimşek gibi mor çizgiler titreşerek. Sonra eğilip dudaklarını Tessa'nın alnına bastırdı. "Kırılacaksın, Tessalyn. Ayağa kalkıp sana ait olanı aldığından emin ol."

TESSA

T essa makyaj masasında oturmuş, yansımasına bakıyordu. Akşam yemeğine hazırlanması gerekiyordu ama tek yapabildiği, gördüğü o tuhaf rüyayı düşünmekti. Hiç de rüya gibi gelmeyen o rüyayı. Evet, uyuyordu ama o karşılaşmayla ilgili her şey çok gerçek gelmişti.

Bu çok saçmaydı. Çünkü aynı anda hem orada hem de burada nasıl olabilirdi? Mümkün değildi. Tek makul açıklama bir rüyaydı, ama yine de...

Sarışın kadın alnını öptükten sonra sıçrayarak uyanmış ve neredeyse Theon'un bilgisayarını yere düşürmüştü. Hâlâ buradaydı. Hâlâ Theon'un süitindeki kanepedeydi. Ona bakmış, zorlukla yutkunmuştu; oysa o sadece ona bakmış, tek kelime etmemişti. Dudağını ısırıp saçını kulağının arkasına sıkıştırmıştı.

Theon ona doğru uzanmaya başlamıştı. Bir yanı bunu istiyordu çünkü tüm bu olanlar, Pavil ve Metias'la yaşananlar da dahil olmak üzere, rahatsız ediciydi. Ama kendini durdurmuştu ve bunun nedenini anlayamıyordu. Neden aniden istediği zaman ona dokunmaktan çekinmeye başlamıştı?

Bir bardak suyu bitirdikten sonra, akşam yemeği için hazırlanması için onu göndermişti. Aslında tek istediği, battaniyelerin altında dev yatağına kıvrılıp bir fincan çayla bu akşamki Chaosphere maçını izlemektir, ama bu açıkça bir seçenek değildi.

“Tessalyn, hazır mısın?”

Omzunun üzerinden baktığında siyah takım elbiseli Theon'u gördü. Altına siyah bir gömlek ve siyah bir kravat takmıştı ve Arius'un ta kendisine benziyordu. Ya da sonlar tanrısının nasıl görüneceğini hayal ettiğine. Tessa, bakışlarıyla buluştuğunda ağzı kurudu. Gözlerinde de farklı bir şey vardı. Gölgeleler daha yoğun, zümrüt yeşili gözleri fazla koyu görünüyordu.

"Neden hazır değilsin?" diye sordu, gözleri açıkça rahatsız olmuş bir şekilde kısılmıştı.

"Öyleyim," diye cevapladı, kırmızı rujunu alıp hızla sürerken. Bu gece için siyah, yere kadar uzanan bir elbise hazırlamıştı. Kolsuzdu, derin bir yakası ve bir yanında neredeyse uyluğunun üstüne kadar uzanan bir yırtmacı vardı. Saçlarını açık bırakmış ama omuzlarına yumuşak bukeler halinde dökülecek şekilde kıvrırmıştı. Pen genellikle akşam yemeğinde saçını yapardı ve Tessa bunun yeterli olduğunu umuyordu.

Ayağa kalktı ve Theon hiçbir şey söylemeden elini tutup onu hızla ana odaya çıkardı. Luka ve Axel her zamanki gibi bekliyorlardı ve Tessa yüzlerindeki ifadeyi görünce gerildi. Onlarda da farklı bir şeyler vardı.

Theon görüş alanına girdi ve elini yanağına götürdü. "Bu gece nasıl davranman gerektiğini biliyor musun?"

"Akşam yemeğinde beklentileri karşılayamadım mı Theon?" diye sahte bir tatlılıkla cevap verdi.

Theon'un dudakları ince bir çizgi halini aldı. "Dikkat et Tessalyn, yoksa senden daha büyük beklentiler doğabilir."

Öne eğilip dudaklarına hafif bir öpücük kondurdu. Yüzünün kızardığını hissetti. Onu başkalarının önünde hiç öpmemişti. En azından dudaklarından. İçgüdüsel olarak geri çekildi, topuklu ayakkabılarıyla sendeledi ve adamın kolu fırlayıp beline dolandı. Onu kendine çekip kulağına fısıldadı: "Bu, uzaklaşmak sayılır. Bir daha yapma."

Tessa, adamın tutuşunda kaskatı kesildi, gözleri onunkilere kaydı. Karanlığı kıvrıldı, incecik kıvrımları çenesine değdi ve Tessa, bunu hissederek derin bir nefes aldı.

"Anlaştık mı?" diye üsteledi.

Sessizce başını salladı.

"Sözlü onaya ihtiyacım olacak, Tessalyn."

"Evet. Anlıyorum," diye fısıldadı, o karanlık boğazının kıvrımlarından aşağı doğru inerken, sonra dağıldı. Tanıdık

geliyordu... Theon'un büyüsunu onun varlığına zorla soktuğu düşünöldüğünde, bu mantıklıydı.

"Güzöl." Elini uzatıp bir tutam saçını düzelitti ve sonra onu bıraktı. Ama tanrılar, bu aynı zamanda ruhunda bir şeylerin kıpırdamasına da sebep oldu.

Luka ve Axel'e baktı. Yüz hatları Theon'unki kadar sertti. Tamamen siyah giyinmişlerdi ve gözlerinde karanlık dönmese de, güç ve şiddet öyle bir şekilde yayılıyordu ki, Theon'a bir adım daha yaklaşıyordu.

"Theon-" diye söze başladı, adam onu öne doğru çekerken.

"Şşş," dedi sertçe, Axel kapıyı açtı. Axel, koridora götürölürken ona neredeyse hiç bakmadı.

Neler olup bittiğinden veya nasıl tepki vereceğinden emin olamayarak yemek odasına kadar sessiz kaldı. Aslında kimse konuşmadı. Erkekler sanki ölüme gidiyormuş gibi davranıyorlardı. Daha doğrusu, ölümü yenecekmiş gibi.

Yemek odasına yaklaştıklarında Theon elini indirdi ve tek kelime etmeden onun önünde yürümeye başladı. Valter ve Cressida odaya girdiklerinde biraz daha dik oturdular. Anlaşılan bu akşam üçünde farklı bir şey fark eden tek kişi Tessa değildi.

"Baba," diye kısaca selamladı Theon, olabilecek en hafif reveransla. Eğilip annesinin yanağından öptü ve yerine oturdu. Tessa her zamanki gibi arkasına geçti, ama her gecenin aksine, hemen oturmasını söylemedi.

Tamamen şaşkına dönmüştü. Bugün olanlar yüzünden gerçekten ona kızgın mıydı? Ama uykuya dalmadan önce defalarca ona bunun için onu suçlamadığına yemin etmişti. İçecekler sipariş edilip Eviana'nın oturmasına izin verilip kendisi ayakta kalırken, kafası daha da karıştı. Theon ona bakmadı, Luka ve Axel de bakmadı. Ancak Valter ara sıra ona meraklı bakışlar atıyordu.

Her bir sandalyenin önüne soğuk çorbanın ilk tabağı konulduğunda Theon, "Tessalyn, otur ve ye," dedi ve ardından ailesiyle yaptığı konuşmaya devam etti.

Dikkatlice öne doğru yürüdü, yerine oturdu ve kaşığını aldı. Tam ilk kaşığı ağzına götürüyordu ki, Valter merakını daha fazla bastıramadı.

"Kaynağınla ilgili bir sorun mu var evlat? Bu gece o kadar da şefkatli görünmüyorsun," dedi Arius Lordu.

Tanrıya şükür ki biri bunu söylemişti, çünkü kafasının karışık olduğunu dile getirmesine izin verilmiyordu.

"Her şey yolunda," dedi Theon küçümseyerek, ekmeğinden bir ısırık alırken. Valter'in daha fazla açıklama beklediği belli olmasına rağmen, daha fazla ayrıntı vermedi.

"Birkaç gün içinde Akropolis'e gitmeden önce halletmemiz gereken başka bir şey var mı?" diye araya girdi Luka, Valter'in başka soru sormasına fırsat vermeden. Cressida bu sözler üzerine boğuk bir hıçkırık kopardı.

Tessa, akşam yemeği sohbetini duymazdan geldi ve yine sıradan bir sohbe daldılar. Her şey kesinlikle yolunda değildi. Uyandığından beri Theon farklıydı. Ses tonu daha sert, talepleri daha katıydı. Theon ona şöyle davranıyordu...

Bir Kaynak Gibi.

Bunu fark edince neredeyse kaşığını düşürecek ve aniden yerine oturdu. Yediği birkaç lokma çorba midesinde çalkalanıyordu. Theon'un bakışları ona kaydı. Zümrüt yeşili gözlerinde bir endişe parıltısı gördüğünü sandı, ama görse bile, bir an sonra kaybolmuştu.

Kulağına eğilip "İyi misin?" diye sordu.

Göğsündeki sıkışmaya rağmen başını salladı.

"Öyleyse ye."

Çorbasına geri döndü ve Tessa güçlükle yutkunup tekrar öne oturdu. Kaşığını dudaklarına götürürken eli titriyordu.

Çorbasını ve salatasını bitirip yemeğini zorla mideye indirmeyi başardı. Ana yemeği olan buharda pişirilmiş balık ve pilavı yemenin yarısına gelmişti ki adını duydu. Kendisine doğrudan hitap edildiğini anlaması bir an sürdü.

Valter tarafından.

"Söyle bana Tessalyn," diyordu, "hangi elementle ortaya çıkacağın tahmin ediliyor?"

Donakaldı ve Theon'a baktı. Akşam yemeği sohbetinde Theon dışında kimse onunla konuşmamıştı. Ama Theon ona bakmıyordu. Babasının yerine cevap verirken gözleri kısılmıştı.

"Biliyor musun, onun tüm değerlendirmeleri onun büyük ihtimalle hava elementiyle ortaya çıkacağını gösteriyor."

"Kendi adına konuşamaz mı? Burada olduğu süre boyunca onu neredeyse tamamen tecrit ettiniz. Annenizle bana onu tanıma fırsatı verilmedi ve beş gün içinde Akropolis'e gideceksiniz," diye uyardı Valter.

"Onu bu şekilde tanımak istediğini bilmiyordum," diye cevapladı Theon sertçe.

"Sanırım yakın gelecekte hayatımızda olacak. Birbirimizi biraz tanımamız gerek, değil mi?" diye karşılık verdi Valter, içkisinden bir yudum alırken.

"Belki."

Valter, atalını tekrar dışürmemek için tabağının yanına bırakan Tessa'ya tüm dikkatini geri verdi. Parmaklarını ovuşturmamak için ellerini sıkıca kucağında kavuşturmuştu. Bu noktada tereddüt edemezdi. Arius Lordu söz konusu olduğuunda hataya yer olmadığını hemen anlamıştı ve Theon'un ona daha fazla kızmasına kesinlikle ihtiyacı yoktu.

Theon masanın altına uzanıp elini dizine koydu ve sanki onu uyarıyormuş gibi sıktı. Konuşmaması mı gerekiyordu? Göğsü daha da sıkıştı ve nefesini kontrol etmeye çalıştı. Ne yapması gerektiğini bilmiyordu.

"Hangi malikanede oturuyordun, Tessalyn?" diye sordu Valter, rahat bir tavırla sandalyesine yaslanarak. Eviana hâlâ yemek yiyordu. Cressida da öyle. Ancak erkeklerin hepsi ona odaklanmıştı.

Tessa, Theon'a tekrar baktı ve o da başını sallayarak cevap verdi. Sessizce boğazını temizledikten sonra, "Celeste Malikanesi, Lordum," dedi.

"Ve Rahibeler orada elementinizin değerlendirmelerini mi yaptılar?"

"Yakındaki sağlık ocağında, evet, efendim."

"Kaç kere? Kaç test yapıldı?"

Yutkundu, kalbi o kadar hızlı atıyordu ki masadaki herkesin duyabileceğinden emindi. "Testler, on yaşımızdan on sekiz yaşımıza kadar yılda bir kez yapılırdı. Sonra Seçim'e kadar mevsimsel olarak yapılırdı," diye cevapladı, omurgasından aşağı inmek isteyen ürpertiye zar zor bastırarak. Testler hoş değildi. Beş yıldan uzun süren mevsimsel testler tam bir işkenceydi.

"Ve her seferinde rüzgar ve hava elementinde en yüksek puanı mı aldın?" diye devam etti Valter, ela gözleri onu dikkatle izliyordu.

"Bana söylenenlere göre evet. Gerçek raporları hiç görmedim."

"Sonuçlarını gördün Peder," diye araya girdi Theon. "Kaynağımı neden elementiyile ilgili sorguluyorsun? Cevabı birkaç hafta içinde öğreneceğiz."

Valter, "Çünkü bugün bana hava elementiyile ortaya çıkmayacağını düşündüren çok ilginç bilgiler verildi ve değerlendirmelerinde böylesine bariz bir hatanın nasıl yapılabildiğini anlamaya çalışıyorum" diye sert bir şekilde yanıtladı.

Tessa, Theon'a baktığında gözlerinin babasına dikildiğini gördü. Masanın karşısındaki Axel ve Luka'ya baktı, ama onların da dikkati Arius Lordu'nun üzerindeydi.

"Peki bu bilgi ne?" diye sordu Theon.

Valter, "Bahçemdeki o çatlağı çıplak elleriyle yarattığı söylendi, bu da toprak elementini kuvvetle akla getiriyor," diye yanıtladı.

"Bu imkansız," diye alay etti Theon. "Henüz ortaya çıkmadı. Hiçbir şekilde sihir gösteremezdi."

"Değerlendirmelerin nasıl yapıldığını biliyor musun Theon?" diye sordu Valter küçümseyerek, ağzının kenarına zalimce bir gülümseme yerleştirerek.

Theon dişlerini gıcırdattı, çenesindeki kaslar kıpırdandı. "Evet."

"O zaman bugünkü olayların böyle bir güç gösterisine yol açacağını varsayabilirdik," diye sözlerini tamamladı Valter, ağzına bir lokma et götürerek ve sırtarak.

Theon içkisini yavaşça masaya bıraktı. Masaya sertçe çarptığında boğuk bir ses duyuldu. "Söyle bana, Peder. Pavil ve Metias neden bahçelerde Kaynağımı kovalıyorlardı?"

Valter küçümseyerek alay etti. "Onlar sadece onu annenle benim gibi tanımak istiyorlar, Theon. Sonuçta hepimiz yakın bir şekilde birlikte çalışacağız."

"Ve davetsiz bir şekilde, yanımda olmadan, onunla tanışmak için odalarımı gelmem onu tanımanın uygun bir yolu muydu?"

Theon'un sesi alçak ve zehir saçıyordu. Tessa, etrafında simsiyah gölgeler uçuşurken sandalyesinde geriye doğru sindi. Eviana, dudaklarında bir hırlamayla anında Valter'ın yanına varıp Arius Lordu ile oğlunun arasına girdi.

"Gerek yok, Eviana," diye mırıldandı Valter, elini sırtından aşağı doğru kaydırarak. Kalçasına geldiğinde, onu kucağına çekti. Bakışları tekrar Theon'a döndü. "Kendini kontrol et, yoksa kontrolün neden önemli olduğunu hatırlarsın," diye sertçe emretti.

Tessa, Theon'un birkaç derin nefes alışını, karanlığın yavaş yavaş dağılışını izledi. Parmakları masanın üzerinde esnerken, ışık yüzüklerinden yansıyor. Valter tatmin olunca, "Dediğim gibi, bugün Pavil ve Metias'tan aldığım raporlar üç şeyden birini gösteriyor: Ya Malikanesinde yapılan değerlendirmeler doğru yapılmamış, dosyasındaki raporlar sahte kopyalar ya da Kaynağınız gerçek yeteneklerini gizlemenin bir yolunu bulmuş," dedi.

Valter son sözleri söylerken bakışları tekrar ona döndü ve Tessa nefes alamıyordu. Hava ciğerlerine ulaşamıyor, göğsü havayı alacak kadar genişlemiyordu.

Değerlendirmeler işkence gibiydi. Doğal kendini koruma tepkilerini tetikleyen durumlara sokuluyorlardı ve amaç, uykuda olan büyüü yüzeye çıkarmaktı. Küçükken değerlendirmeler hafifti, ancak son beş yıldır testler

dayanılmazdı ve fiziksel acıdan zihinsel sıkıntıya kadar her şeyi içeriyordu. Yeteneklerini bir şekilde gizlemesi imkânsızdı. Gerçek bir büyü sergilediğini bile hatırlamıyordu. Dahası, yüzde yüz doğru değillerdi. Sadece bir dizi eğitilmiş tahmindir.

"Biliyor muydun?" diye sordu Valter o kadar yüksek sesle ki Tessa yerinden sıçradı.

"Ne istediğinizi bilmiyorum, Lordum," diye yumuşak bir sesle cevap verdi, elbisesinin kumaşını parmaklarının arasında bükerek.

"Diğer mirasçılar tarafından görülmemek için değerlendirmeleriniz sırasında yeteneklerinizi bir şekilde gizlediniz mi?"

"Hayır, Lordum. Bu mümkün değil." Sesi bir oktav yükselmişti, korkusu ses tonuna yansımıştı. Başka şeyler de saklamış olabilirdi, ama bir değerlendirme sırasında herhangi bir element büyüsünü saklaması mümkün değildi.

"Öyleyse bahçeleri anlat canım," diye tısladı.

"Bahçelerde ne olduğunu bilmiyorum," dedi sesini sakın tutmayı başaramadan. "Çatlağın nasıl ortaya çıktığını veya içinden sürünerek çıkan şeylerin ne olduğunu bilmiyorum. Yemin ederim."

"Sakin ol, Tessa," diye emretti Theon onun yanından, elini tekrar vurgularcasına dizine bastırarak.

Bakışlarını ona çevirdi. "Yemin ederim Th— sana yemin ederim. Bahçelerde ne olduğunu bilmiyorum."

Theon sert ve gergin bir ifadeyle ona baktı. "Bunu sonra konuşuruz," diye cevapladı sonunda sertçe.

Dikkatini tekrar Valter'e çevirdi ve Valter'in yüreği sızladı. Ona inanmıyordu.

"Bu konuşmanın hiçbir önemi yok. İki haftadan kısa bir süre içinde, o yaştaki diğer tüm Fae'lerle birlikte ortaya çıkacak ve elementinin ne olduğunu öğreneceğiz," dedi Theon.

"İki gün içinde Rockmoor'da bir Rahibe tarafından yeniden değerlendirilmesi için gerekli düzenlemeleri

yaptım," diye yanıtladı Valter.

"Bu senin vereceğin bir karar değil," diye tısladı Theon.
"O benim, senin değil."

"Ortaya Çıkış Töreni'nde hazırlıksız yakalanmayacağım Theon," diye bağırdı Valter. "Bunu talep eden sen olmalısın, ben değil. Kaynağın senden sır sakladı."

"Kaynağımla nasıl başa çıktığımı seni ilgilendirmez," diye karşılık verdi Theon.

"Yanılıyorsun evlat," diye homurdandı Valter, yumruğunu masaya öyle sert vurdu ki çatal bıçak takımı şangırdadı. "O da bu krallığa senin ve kardeşin kadar saygı duyacak. Zayıf görünemeyiz. Asla. Ve kesinlikle şu anda değil."

"Toprak elementine sahip olması hava elementine sahip olmasına göre ne değiştirir ki?" diye araya girdi Axel, sıkılmış bir sesle.

"Rahibenin yapacağı daha kapsamlı değerlendirme, sadece olası unsurunu değil, aynı zamanda güç seviyesini de değerlendirecek. Talep edilmedikçe genel değerlendirmelerde rutin olarak yapılmayan bir şey," diye yanıtladı Valter. "Diğer mirasçılar, Kaynaklarını seçmeden önce bu ileri düzey testleri yaptırmış olurlardı. Bu, bizi daha eşit bir rekabet ortamına sokacak."

"Ona diğer iyi haberi de söyle," diye aniden söze girdi Cressida, eli kocasının koluna değdi.

"Potansiyel bir Eşleşme Rockmoor'u ziyaret ediyor ve Seçim süreci boyunca Akropolis'te olacak. Değerlendirme bittikten sonra onunla öğle yemeği yemeni ayarladım," diye yanıtladı Valter, tabağını bir Fae garsonunun alması için geriye iterek.

"Tanrı aşkına," diye tısladı Theon, koltuğuna yaslanıp viskisinden büyük bir yudum alırken. "Şu anda buna gerçekten gerek var mı? Odaklanmamız gereken çok daha önemli şeyler var."

"Maçın sonucunun belli olduğunu söylemedim," diye devam etti Valter, bardağını yumruklayarak. "Onunla buluşacağını söyledim."

"Onunla başka bir gün görüşebilirim."

"Onunla iki gün içinde Rockmoor'da buluşacaksın. Seçim yılı bitmeden bir eşleşme ayarlamak ideal olur," diye yanıtladı Valter, herkesin tabakları masadan kaldırılırken.

Tessa yemeğini bitirmemişti. Şu anda etrafında dönen konuşmalar onu çok şaşırtmıştı.

"Evet, evlilik töreninden önce müstakbel gelinimi tanımak için biraz zamana ihtiyacım var Theon," diye onayladı Cressida, şarabını dudaklarına götürerek. Kırmızıydı. Koyu kırmızı. Kan kırmızısı. Daha önce hiç berrak bir şarap kadehinden içmemişti. Hep gümüş ya da altın bir kadeh olurdu. Ama bu kristaldi ve Tessa hiç bu renkte şarap görmemişti.

"En azından onunla tanışabilirsin," dedi Luka aniden, uzun bir aradan sonra ilk kez konuşarak.

"Belki de onunla tanışmalısın," diye karşılık verdi Theon. "Senin de bir Eşleşmeye ihtiyacın olacak."

Luka ona sıırttı. "Belki bir kız kardeşi vardır."

"Serseri," diye homurdandı Theon, ona orta parmağını göstererek.

"Theon!" diye azarladı Cressida.

"Yeter!" diye bağırdı Valter. "Bir Eşleşme almak, mirasçı olarak sorumluluğunun bir parçası. Anlaşma ne kadar çabuk sağlanırsa, o kadar çabuk başka şeylere odaklanabiliriz."

Herkesin önüne tatlılar konulurken masa sessizliğe gömüldü. Tessa çatalına uzandı ama Theon elini dizinden çekip tabağını kendi tabağının yanına koydu. Şimdi onu da tatlıdan mahrum mu bırakıyordu cidden? Ona sadece ailesiyle yemek yediklerinde verdiği tek şeker buydu.

Theon sandalyesini hafifçe geriye ittikten sonra uzanıp Tessa'nın elini çekti. Tessa yukarı baktı; gözleri öfkeyle kararmıştı ve onu biraz daha sertçe çekiştiriyordu. Pes ederek ayağa kalktı ve duvarın dibinde, onun arkasındaki duvara doğru hareket etti. Kesinlikle tekrar ayaklarının dibine oturma riskini almayacaktı ama bir adım bile atmadan, Theon onu kendine çekip kucağına indirdi.

Kolunu beline doladığında şaşkınlık içindeydi. Kalbi hızla atmaya başladı ve zevk omurgasından yukarı doğru yayıldı.

"Peki adı ne?" diye sordu Theon dişlerini sıkarak, çatalını alıp çikolatalı karamel kremalı turtadan bir parça kesti.

"Felicity Davers," diye cevapladı Valter.

Theon çatalı kaldırarak karşılık vermedi. Ama ağzına götürmek yerine, Tessa'nın dudaklarının önüne kaldırdı. Şaşkınlıkla, Tessa'nın gözlerine baktı. İçlerinde hâlâ öfke parlıyordu, öğleden sonra beliren o yeni sertlikle birlikte, ama çok daha ilkel bir şey de vardı. Bakışlarını ayırmadan ağzını açtı ve çatalı dudaklarının arasına kaydırmasına izin verdi. Gözleri harekete daldı, o ilkel şey daha da parladı.

"Davers?" diye sordu sohbet eder gibi, bir parça daha pasta almaya giderken.

"Evet," diye yanıtladı Valter. "Gracil soyundan. Geçen sabah sana dosyasını vermiştim. Herhangi birine baktın mı?"

"Hayır," diye cevapladı Theon, babasına bakmadan. "Meşguldüm." Tessa'ya bir dilim turta daha verip kendi turtasından bir ısırık aldı.

Tessa o kadar telaşlanmıştı ki ne yapacağını bilemiyordu. Bahçe işlerinden sonra onunla ilgilenmişti. Sonra uyandığında ona soğuk davranmıştı. Şimdi de ona tatlı mı yediriyordu? O kadar hızlı bir şekilde sıcaktan soğuğa, sonra tekrar sığağa geçiyordu ki, Tessa bir anda ne bekleyeceğini bilemiyordu.

"O zaman Rockmoor'a gitmeden önce bir mola verip bunlara göz atmanızı öneririm," diye sertçe yanıtladı Valter. "Tabii, kararı sizin adınıza benim vermemi istemiyorsanız?"

"Elbette hayır," diye çıkıştı Theon. "Hayatımın geri kalanında yanımda birinin olması gerekiyorsa, o kişinin kim olacağına kesinlikle ben karar veririm."

"Sözleşmenin, kabul edilebilir bir varisin ortaya çıkmasına bağlı olduğundan emin olun," diye devam etti Valter. "Belirli bir süre içinde yeterli bir varis ortaya koyamaması durumunda sözleşmenin geçersiz sayılacağını

ve başka bir Eşleştirme talebinde bulunabileceğinizi belirten bir madde eklenmesini istiyorum."

"Maç Sözleşmemde bundan çok daha fazla koşul yer alacak."

"Ve olmalı da," diye onayladı Valter kibirli bir sırıtışla. "Kimse değerini kanıtlamadan Arius hükümdar ailesine katılamaz."

"Katılıyorum," diye yanıtladı Theon, Tessa'nın ağzına bir lokma daha atarak. Tat alma duyularını tekrar etkileyen bu yozlaşma karşısında içinden çıkan hafif mırıltıya engel olamadı ve Theon'un gözleri daha da parladı, o karanlığın bir kısmı kaybolmuştu. Çatalı bırakıp başparmağını dudaklarının köşesine götürdü ve ağzına itmeden önce oraya düşen bir damla karamel sıyırdı. Tessa dilini başparmağının ucu boyunca gezdirirken bakışlarını kaçırmadı, sonra aniden onu ayağa kaldırdı.

"Bu akşam başka bir şey var mı, Peder?"

"O dosyaları mutlaka gözden geçir, Theon," diye yanıtladı Valter, onları başından savarak. Theon ona uzanmadı. Kapiya doğru ilerlerken onu takip etmesi için orada bıraktı. Luka ve Axel de ayağa kalktılar. Bir Peri çift kapıyı açtı ama Theon yemek odasından çıkmadan önce durup omzunun üzerinden baktı.

"Açıklığa kavuşuralım, Baba, eğer biri benim iznim olmadan bir daha bana ait olana el kaldırırsa, ister ittifakımız olsun ister olmasın, ben işimi bitirmeden Arius'un gelip onları alması için yalvaracak." Theon'un sesi alçak, tehlikeli ve karanlık vaatlerle doluydu. Valter, oğluna gözlerini kıstı. "Onlara yapacaklarımdan çok Çukurlar'ı dileycekler."

Tessa, Valter'in böyle bir şey söylenince öfkeleneneceğini bekliyordu, ama bunun yerine dudaklarının kenarında acımasız bir sırıtış belirdi. "Arius'un varisi Theon'dan başka bir şey beklemezdim."

TESSA

T essa, Theon'u yemek odasından takip etti. Luka ve Axel tek kelime etmeden veya bakmadan yanından geçip gittiler. Cidden, neden üçünden de soğuk davranıyordu? Luka tam bir somurtkandı, bu yüzden onu pek şaşırtmamıştı, peki ya Axel?

Merdiven boşluğuna ulaştıklarında Axel, "Orada kendini kaybedeceğini sanmıştım," dedi.

"Neredeyse yapacaktım ama bir faydası olmazdı. En azından henüz değil," diye cevapladı Theon. Tüm vücudu gergindi. Takım elbisesinin ceketinin altında kaslarının gerildiğini ve gerildiğini görebiliyordu, arkasından takip ederken. Adam yine üşümüştü ve konuşup konuşmaması gerektiğini bilmiyordu. Bu kadar huzursuz hissetmekten nefret ediyordu.

"Sanırım mesajı aldı," dedi Luka sert bir şekilde.

Axel kahkaha attı. "Sence öyle mi? Theon, Tessa'yı kucağına çektiğinde yüzündeki ifade paha biçilemezdi. Theon'un yakında kendisi kadar, hatta belki daha da güçlü olacağını biliyor. Bu yüzden onun elementiyile bu kadar ilgileniyor. Sen biliyorsun. Ben biliyorum. Lanet olası Kaderciler biliyor."

Axel'in adımlarında bir yaylanma vardı, sanki bu akşamın en heyecan verici haberi idi. Ama Theon onu bu yüzden mi kucağına çekmişti? Babasına, ondan güç alır almaz daha da güçlü olacağına dair ince bir gönderme yapmak için mi?

"Ne yapıyorsun, Tessa?"

Başını kaldırıp baktığında, üçünün de süit kapısının önünde durduğunu gördü. Theon'un gözleri kısılmıştı. Koridora döndüklerinde hareket etmeyi bırakmıştı. Onun için tek anlamı, Miras'ın oynadığı bir oyunda bir piyondur. Efendisi'nin uygun gördüğü şekilde kullanabileceği bir mülk. Theon'un günler önce ona gösterdiği belgeler aklından geçti

ve aniden Dex, Lange ve arkadaşlarının özleminin ağırlığı altında ezildi. Onu olduğu gibi isteyen insanlardı, onlara verebileceği şeyleri değil.

"Tessalyn," diye tekrarladı Theon.

Derin bir nefes aldı ve ayaklarını hareket ettirmeye zorlarken nefesini dışarı verdi. Önce onun girmesi için kenara çekildiler, hiçbiri tek kelime etmedi.

"Bu gece kart oyunu mu?" diye sordu Axel, hemen takım elbisesinin ceketini çıkarıp kravatını gevşeterek.

"Kartlarla aram iyi değil. Şu lanet dosyalara bakıp birkaç gün içinde tanışacağım kadının kim olduğunu bulmam gerek," diye homurdandı Theon, doğruca mutfağa gidip kendine bir bardak daha viski doldururken.

"O zaman bیلardo mu, dart mı?" diye sordu Axel, kapının yanındaki çantayı alıp banyoya doğru ilerlerken.

"İkisi de olur," diye yanıtladı Theon. "Tessa, gel üstünü değiştir."

Yatak odasından geçip dolaba girdi. Adam taytını ve termal içliğini çıkarıp ona döndü. Parmağını ona doğru uzatarak onu yanına çağırdı. Kadın dudaklarını büzdü, ellerini kalçalarına götürüp ona dik dik baktı. Kadın kıpırdamayınca, adam alçak sesle, "Buraya gel," dedi.

"Değişmek için senin yardımına ihtiyacım yok," diye karşılık verdi.

"Buraya gel, Tessalyn," diye tekrar homurdandı, gözleri onun meydan okuması karşısında kararmıştı.

Gözlerini devirip ona doğru yürüdü. Ulaşabileceği kadar yaklaştığında, Theon onu ayaklarından çekip ada şifonyerin üzerine kaldırdı. Bu beklenmedik hareket karşısında nefesi kesildi. Elleri kalçalarında oyalandıktan sonra, onları bacaklarının dış kısmından, baldırlarından aşağı, ayaklarına kadar kaydırđı. Topuklu ayakkabılarının tokalarını çözüp çıkardı. İki ayakkabısı da çıkarılınca, ellerini iki yanına koyup kaslı bedeninin içine hapsetti.

"Bu Kaynak bağıını kabul etmeni istiyorum, Tessa," dedi, sesi alçak ve hararetiydi.

"Neye ihtiyacın olduğunu umursamıyorum Theon," diye cevapladı, sözlerine karşı onun öfkesine karşı koymak için kendini hazırlayarak.

Ama onu şaşırtarak, adam hemen ters bir cevap vermedi. Öne eğildi, burnunu boynunun kıvrımına dayadı ve derin bir nefes aldı. "Pavil ve Metias'ı avlayıp etlerini kemiklerinden soymak, sonra da her bir parçasını yemelerini sağlamak istiyorum," diye mırıldandı tenine doğru. "Sonra da vücutlarındaki her bir kemiği birden fazla yerinden kırıp dağa çıkarıp ormandaki hayvanların parça parça parçalaması için orada bırakmak istiyorum." Tessa, adamın anlattığı şiddet karşısında derin bir nefes aldı. "Kimse benim olana dokunamaz," diye hırladı, konuşurken dudakları boğazına değiyordu. "Seninle ilgileneceğimi söylemiştim Tessa ve neye ihtiyacın olduğunu biliyorum. Bu bağı kabul etmelisin."

"Benim neye ihtiyacım olduğunu bilmiyorsun," diye fısıldadı, onun yakınlığına karşı kalbi tuhaf bir ritimle çarpıyordu.

"Hayır mı?" diye sordu, geri çekilip elini yanağına götürerek. "O zaman beni aydınlat küçük fırtına. Neye ihtiyacın var?"

"Eve gitmem gerek." Aklına gelen ilk şey buydu ve bunu söylerken tereddüt etme şansını hiç tanımadı.

"Evdesin," diye cevap verdi, sesinde o tehlikeli ton bir kez daha yankılanıyordu.

"Burası benim evim değil. Benim evim Dex, Oralia ve—"

"Bunu sana nasıl daha açık anlatacağımı bilmiyorum Tessa. Sonunda onlardan ayrılacaktın," diye sözünü kesti Theon, elini yüzünden çekerek. "Tam hakimiyeti üstlendiğimi belirten belgeleri imzaladığımda bunun ne anlama geldiğini biliyor musun?"

"Ne anlama geldiğini düşündüğünü biliyorum—"

"Tam mülkiyet ve alıkoyma. Artık onlar senin değil, sen de artık onların değilsin. Kesinlikle artık onun değilsin."

"Bu ne demek oluyor?" diye sordu Tessa.

Theon neşesiz bir kahkaha attı. "Açılış Seçim Töreni'nde seni o Peri'nin kollarında gördüm. Sanırım o sık sık bahsettiğin Dex'ti. Sevgiline veda etme şansı vermediğim için özür dilememi bekliyorsan, bunu başaramayacaksın. Sen benimsin, Tessa."

"O benim sevgilim değil, seni kibirli orospu çocuğu," diye çıkıştı Tessa ve Theon'un kaşları onun sözleri üzerine kalktı.

"Bunu tekrar söylemek ister misin?"

Tessa'ya dik dik bakarken sesi neredeyse fısıltı gibiydi ve Tessa artık umurunda değildi. Bugün tam bir işkenceydi. Bahçelerde kovalanmış, Pavil ve Metias'ın onu yakalamasından kıl payı kurtulmuş, bu akşam Theon'un inişli çıkışlı ruh halleriyle uğraşmış ve babasına karşı bir güç oyununda kullanılmıştı.

"Hangi kısmı?" diye mırıldandı, yüzünü tam onunkine yaklaştırarak. "Dex'in sevgilim olmaması ya da sana orospu çocuğu demesi kısmı mı? Çünkü ikisi de doğru ve ikisini de memnuniyetle tekrar söyleyeceğim."

Theon'un eli fırladı, boğazını kavradı ve onu sırtüstü yatırdı. Elleri bileğine doğru uçtu, bileğini kavradı ve elini çekmeye çalıştı ama faydası olmadı. Onun gücüne asla rakip olamazdı.

"Theon," diye soludu, ondan uzaklaşmak için kıvranıyordu ama o onu tek eliyle sıkıca yerinde tutuyordu.

Tessalyn mücadele ederken ona sıırttı, karanlık büyüsü ön kolunun etrafında yılanlar gibi kıvrılıyordu. "Söyle bakalım Tessalyn: Kıymetli Dex'in sana hiç dokundu mu?" Eli nefesini kesecek kadar sıkı değildi ama izin verene kadar hareket etmeyeceğini açıkça belli etti. Gözleri yavaşça onu süzdü ve diğer eli yukarı kalktı, parmakları elbisenin yırtmacından görünen etinde gezindi.

"Hayır," diye hırıltılı bir sesle başını vurgularcasına salladı. "Asla öyle biri değil. O asla öyle biri olmadı."

"Peki sana kim dokundu?" diye sordu, başını yana eğerek bakışları kızın bacağında yukarı doğru kayan

parmaklarını takip etti. Etrafında giderek daha fazla karanlık gölge uçuşuyor, ona doğru uzanan sarmaşıklar vardı ve kız, adamın gücünden ürkmeye çalışıyordu. "O gece seninle birlikte olan diğer Perilerden biri mi?"

Tessa başını salladı ama konuşmayınca, adamın parmakları boğazını kavradı ve hava sıkıştı. "Hayır," diye nefes nefese kaldı ve adam hemen tutuşunu gevşetti. "Periler bana hiç dokunmadı."

Theon'un gözleri onunkilere takıldı. "Sen dokunulmamış mısın?" Başını tekrar iki yana salladı ve Theon'un gözleri kısıldı. "Sana bir Miras mı dokundu? Kim?"

"Hayır," diye hırıltılı bir sesle söyledi. Parmakları yine kasılmıştı ve bunu yaptığının farkında bile değildi. Tırnaklarını tenine geçirerek havayı içine çekmeye çalıştı. "Bana sadece ölümlüler dokundu," diye güçlkle söyledi.

Bu itiraf karşısında yaşadığı şoku gizleyemedi ve parmakları kızın boğazını sıkmaya başladı. "Ölümlülerin sana dokunmasına neden izin veriyorsun?"

"Çünkü Seçim'den sonra nerede olacağımı bilmiyordum ve muhtemelen ayrı kalacağım biriyle yakın bir ilişki yaşamak istemiyordum. Bu yüzden Malikaneden düzenli olarak gizlice kaçıyorduk ve ben de ölümlülerle takılıyordum," diye tersledi. "Hiçbir bağlanma ve duyguya gerek yok."

Theon ondan geri çekildi, eli yana düştü. Tessa yavaşça oturma pozisyonuna geçti, eliyle Theon'un kavradığı boğazını ovdu.

"Theon, ne düşünürsen düşün, Seçim'den sonra arkadaşlarımdan çoğundan, hatta belki de hepsinden ayrılacağımın farkındayım. Ancak buna hazırlanmak için zamanım olurdu. Tam bir yıl vardı. Bunun yerine, beni sadece uygun gördüğü şekilde kullanabileceği bir mülk olarak gören bir piç tarafından bildiğim her şeyden koparıldım."

Çenesindeki kas seğirdi ve Tessa'ya uzun süre tek kelime etmeden baktı. Sonra öne doğru bir adım atıp onu

tekrar kollarının arasına aldı. "Beni sana mal gibi davranmaya zorluyorsun, Tessa."

"Bunu nasıl anladın?" diye itiraz etti.

"Bu tahvili kabul etmeniz gerekiyor."

"Bu lanet bağ! Tek önemsendiğin bu!" diye bağırdı, göğsüne sertçe vurarak. Onu bir santim bile oynatmamıştı. "İstediyiğini elde ettiğin sürece, bundan kim acı çekiyorsa siktir et, tamam mı?"

Theon sendeleyerek ondan uzaklaştı. "Para üstü," diye çıkıştı, kendi eşofmanını alıp içkisini yudumladıktan sonra banyoya doğru yürüdü.

Tessa, ana odaya dönmeden önce Theon'un hazırladığı kıyafetleri hızla giydi. Theon hâlâ ortaya çıkmamıştı. Luka ve Axel'e temkinli bir şekilde baktı. Axel bilardo oynamaya hazırlanıyor, topları diziyordu. İkisi de üstlerini değiştirmişti ama ikisi de onu fark etmedi.

Bir şişe su almak için buzdolabına gitti, ardından cumbalı pencereye yöneldi. Ay, yıldızların arasında soluk bir hilal şeklindeydi. Karanlıkta başka hiçbir şey göremiyordu.

Beni, sana bir mal gibi davranmaya zorluyorsun.

Theon'un sözleri kulaklarında çınlamaya devam etti. Başını serin pencereye yasladı, gözlerini kapattı ve kelimeler tekrar tekrar yankılandı. Onu bunun için nasıl suçlayabilirdi ki? Bunların hiçbirini istememişti.

Ve soyunma odasında neler olmuştu böyle? Ona yumuşak bir sesle konuşmaktan, kimin dokunduğunu sormaya, ardından beş saniye içinde giyinmesi için ona çıkışmaya geçmişti.

"Bahçelerde neler olduğunu bilmem gerek, Tessalyn." Theon'un sesi düşüncelerini böldü.

Gözlerini açtığında Luka ve Axel'in ona baktığını gördü. İkisi de kollarını kavuşturmuş, bilardo masasına yaslanmışlardı. Theon, parmak uçlarından sarkan bir içkiyle yanında duruyordu. Yüzündeki soğukluk, ona kalpsiz Arius varisiyle uğraştığını gösteriyordu.

"Çatlağı sen mi yarattın?" diye sordu Theon.

"Hayır. Nasıl olduğunu bilmiyorum," diye cevapladı, su şişesini sıkıca kavramıştı. Plastik, parmaklarının altında hışırdadı.

"O ortaya çıktığında sen de orada mıydın?" diye sordu Luka, o sabahtan beri ilk kez ona seslenerek.

"Evet."

"Ve?" diye üsteledi Theon.

Tessa onlara koşarken nasıl tökezlediğini ve Miras'tan birinin onu bileğinden tutup taş yolda nasıl sürüklediğini anlattı. Onun elinden nasıl kurtulduğunu ve peşinden gelmeye çalıştıklarında ayaklarının altındaki zeminin nasıl sarsıldığını anlattı. Onlara nasıl tökezlediğini, ellerinin ve dizlerinin üzerine düştüğünü ve yarıktaki boşluğun onu Pavil ve Metias'tan ayırdığını anlattı. Sonra da dönüp kaçmadan önce yarıktan yukarı çıkan varlıklardan bahsetti.

Theon, Luka ve Axel, o konuşurken tek kelime etmediler ve bitirdiğinde hepsi ona bakıyordu. İfadelerini okuyamıyordu. Hepsinin yüzleri taştan maskelerdi. Theon içkisinin son yudumunu içtikten sonra dönüp masasına gitti. Tabletini aldı, parmağıyla kaydırıp ve gözleriyle içeriği hızla taradı.

"Hiçbir zaman toprak elementi eğilimi göstermedin, Tessa," dedi, tekrar kaydırarak. "Sonuçların neredeyse oybirliğiyle hava ve suya karşı hafif bir yakınlık olduğu ortaya çıktı." Gözlerini kaldırıp onun gözleriyle buluşturdu, beklentiyle bekledi.

"Ne söylememi istediğini bilmiyorum Theon." Tableti işaret etti. "Benim hakkımda benden daha çok şey bildiğin açık. Sen söyleyene kadar doğum günümü bile bilmiyordum."

"Gerçek yeteneklerini gizlemenin bir yolunu buldun mu, Tessa?" diye sordu Luka, sohbete karışarak.

"Hayır!" diye bağırdı, değerlendirmelerden bahsedilmesiyle kalp atışları hızlandı. "Bu mümkün değil."

"Bunun imkansız olduğunu söyleyemem," dedi Theon omuz silkerek ve kaydırmayı bırakarak.

"Bence imkansız," diye öfkelen-di Tessa. "Bu testlere hazır olduğunu sanıyorsun ama asla hazır değilsin. Hiçbir zaman aynı olmuyorlar."

"Yani kendinizi onlara hazırlamaya mı çalıştınız? Neden? Eğer sadece elementinizi tahmin edeceklerse, hazırlanmak için ne yapmanız gerekir?"

"Bu testler için ne yaptıklarını biliyor musun?" diye sordu, su şişesini daha da sıkı kav-rarken. Yağmur tekrar yağmaya başlamıştı. Etrafındaki camlara iri damlalar çarpıyordu.

"Evet," diye kısaca cevapladı Theon.

"Gerçekten mi?" diye sordu tekrar, bu noktada öfkesini kontrol etme zahmetine girmeden. "Çünkü eğer yapsaydın, neden kendimizi onlara hazırlamaya çalıştığımızı anlardın. O testlerin, içinde hangi doğal büyü-nün bulunduğunu görmek için seni kırılma noktasına getirmek için tasarlandığını bilirdin. Bilincimi kaybedecek kadar fiziksel acı çektiğimi, ancak devam edebilecek kadar iyileştiğimi bilirdin. En çok değer verdiğim kişilerin gözümün önünde işkence görmesini izlemek zorunda bırakıldığımı ve onların önünde işkence gördüğümü bilirdin. Bir keresinde beni, anne babam ve kardeşlerim olduğuna, beni sadece nefes aldığım için seven lanet olası bir ailem olduğuna inandırdıklarını bilirdin. Ama bir elementi istediğim gibi kullanamadığımda, efsanevi ailemden birini, geriye kimse kalmayana kadar öldürdüler; sonra kendi kanımdan ve canımdan olmak isteyene kadar beni azarladılar. Keder, acı ve öfkeyi üst üste koyduklarını bilirdin. Senden büyü koparmak için ellerinden geleni yaparlar, hem de ne için? Böylece Miras, hangi elementin... "Ortaya çıktığımızda sahip olacağız. Böylece bizi kullanmanın en iyi yolunu bulabilirler."

Tessa sonunda konuşmayı kestiğinde odadaki sessizlik yoğunlaştı; ta ki bir şimşek çakması ve ardından pencereleri titreten bir gök gürültüsü duyuluncaya kadar. Tessa ani sesle irkildi ve tekrar pencereden dışarı bakmak için döndü. Karanlıkta yağ-an yağmuru izlerken sessizce, "Bu testlerde

bir elementi kontrol etmeye çalışmıyorsun," dedi. "Yalanları gerçeklikten ayırmaya çalışmakla çok meşgulsün. Düzeltilemeyecek kadar tamamen kırılmamakla çok meşgulsün. Ama bu imkansız. Sen her zaman kırılırsın. Parçaları tekrar bir araya getirmek için birbirimize yardım ediyoruz ama asla tam olarak doğru olmuyor. Kendinin parçaları asla bir zamanlar olduğu gibi tam olarak bir araya gelmiyor. Ta ki sonunda, çatlamamış ve yara almamış hissetmenin nasıl bir şey olduğunu hatırlamayana kadar. Ta ki sonunda, bir zamanlar olduğun şeyin sadece bir kabuğu haline gelene kadar, ama geri dönmenin bir yolu olmadığını biliyorsun, bu yüzden sadece ilerliyorsun, ölümün şarkısı her seferinde daha da tatlı gelse bile."

Tessa, değerlendirmelerinin anılarında kaybolmuştu. Corbin ve Lange'nin odasında, acımasız bir test turunun ardından hepsinin tek bir küçük yatakta toplandığını hatırlıyordu. Dex onu sıkıca tutarken, Brecken elini sıkıca kavramıştı. Değerlendirmeler mevsimsel olarak yapılmaya başlayınca, testler tamamlandıktan sonra her gece sarhoş oluyorlardı. Tessa, o geceler bir ölümlünün yatağında, o gün katlandığı her şeyi unutmaya çalışarak, her şeyden bir kaçış yolu arayarak son buluyordu. Rahibeler, testler sırasında aldıkları tüm fiziksel yaraları her zaman iyileştiriyordu, ancak zihinsel yaralar iz bırakıyor ve çoğu zaman uygunsuz anlarda açılıyordu. Görünmez izler, fiziksel olanlardan çok daha kötüydü.

"Gel, yanıma otur, Tessa." Theon'un sesi biraz yumuşamıştı ve Tessa döndüğünde onu kanepede otururken buldu. Axel ve Luka oyunlarına başlamışlardı; Luka bir atış hazırlarken Theon'un yanında bir yığın dosya vardı.

"Yatağa gitmeyi tercih ederim," dedi, tek istediği bir yığın battaniyenin altına kıvrılıp uyumaktı, böylece hissetmek zorunda kalmayacaktı.

"Birazdan," diye yanıtladı Theon. "Önce gelip biraz benimle otur."

Tessa isteksizce pencere kenarındaki koltuğundan kalkıp yanına oturdu, bacağını onunkine dayadı. Adam sessizce ona bir battaniye uzattıktan sonra kolunu onun beline doladı ve onu yanına yatırdı. Yanında olmanın verdiği memnuniyetle bağ çözülünce Tessa anında sakinleşti ve iç çekti. Elindeki o aptalca işaret yüzünden, sadece ona dokunarak onu rahatlatabilmesinden nefret ediyordu.

Theon, yanındaki klasörlerden birini açıp içindekileri okumaya başladı. Axel ve Luka oyuna daldılar, aralarında hafif bir sohbet başladı ve daha ne olduğunu anlamadan gözleri kapandı.

Axel, "Onun o çatlağı yarattığını biliyorsun, değil mi?" dediğinde, açıkça onun uyuduğunu düşündüler.

"Kesinlikle öyle geliyor," diye cevapladı Theon yumuşak bir sesle.

"İçinden çıkan varlıklar kesinlikle toprak büyüüne benzemiyordu," diye araya girdi Luka, oyunda olup bitenlere kendi kendine küfrederek. "Bahçeleri aradım ama hiçbir varlığa dair bir iz bulamadım. Geri döndüğümde kılıçlar bile gitmişti. Babanız akşam yemeğinde onlardan bahsetmediğine göre, onları kendi amaçları için elinde tuttuğunu varsayıyorum."

"Varlıklar Pavil ve Metias'ın yaratacağı bir şeye benziyordu," diye yanıtladı Axel, bilardo toplarının şingirtisi sözlerini vurguluyordu. "Kâbus gibi şeyler."

"Onların öyle bir gücü yok," dedi Theon. Tessa, konuşurken bile nefesini tutmaya odaklanmıştı; her kelimeyi dinlediğini bilmelerini istemiyordu. Theon'un battaniyeyi düzelttiğini hissetti. "Tek makul açıklama, bunu onun yapmış olması."

"O zaman varlıkları nasıl açıklıyorsunuz? Sizce neydiler?" diye sordu Axel.

"Bilmiyorum. Biliyor olabilir ama değerlendirmeleri duyduktan sonra bu gece onu daha fazla zorlamak istemedim."

"Bu berbat bir şey," diye yanıtladı Axel. "Sihirlerinin ortaya çıkıp çıkmayacağını görmek için stresli durumlara sokulduklarını biliyordum ama böyle bir şey olduğunu bilmiyordum."

"Ben de," dedi Theon ve Tessa onun parmaklarının önce saçlarında, sonra kolunda gezindiğini hissetti.

Axel, "Yeteneklerinin doğal olarak on yıl civarında ortaya çıkmasına izin verilseydi, daha erken ortaya çıkabilirlerdi ve bu yetenek testlerinin hiçbirine gerek kalmazdı," diye düşündü.

"Bu şekilde tasarlanmışlar," dedi Luka. "Periler, tanrıların soyundan gelenler tarafından tamamen kontrol edilmek üzere tasarlanmış. Bu yüzden büyülerinin tamamen ortaya çıkması için Rahibeler tarafından uyandırılması gerekiyor. Bu, Legacy'ye, Periler onların yeteneklerine erişmeden önce yeteneklerinin üstesinden gelme şansı veriyor."

Axel, oyundaki zaferlerini ilan etmeden önce "Hala berbat durumdayım," diye yanıtladı.

"Miras'a hizmet etmek için tasarlanmışlardı," dedi Theon küçümseyerek. "Bunu yaparken Perilerin ne kadar rahatsız olacağını düşündüğünden şüpheliyim."

Tessa, kendisinin ve diğer Perilerin yaşadıklarına karşı bariz kayıtsızlığı karşısında hafifçe kaskatı kesilmeden edemedi. Ölümlüleri hep bu şekilde kıskanmıştı. Miras'ın insanları hiç umursadığı yoktu. Onlar sadece kasabalarında ve şehirlerinde yaşıyor, nadiren iki kez bakılıyor ve orada, büyü gerektirmeyen alemin sıradan işlerini yerine getirmek için bulunuyorlardı.

Theon'un eli tekrar saçlarından aşağı kaydı ve kendini rahatlamaya zorladı.

Birkaç dakika boyunca yeni bir bilardo oyununun sesi duyulduktan sonra Luka, "Bu, neden bu kadar dayanıklı olduğunu açıklıyor. Neden henüz pes etmedi?" dedi.

"Sanırım kısmen," diye onayladı Theon, parmaklarını hafifçe kolunda yukarı aşağı gezdirerek. Sabahın erken saatlerinde, yeni uyandığında da sık sık aynısını yapardı.

"Bilmiyorum," dedi Axel. "Konuşma tarzına bakılırsa, o kadar çok kırılmış ki, parçaları bir arada tutmayı başarmış."

"Başlangıçta Kaynak olarak etiketlenenler dışında, diğer Fae'lerle aynı değerlendirmelerden geçirildi," dedi Theon. "Ama yine de çoğu Fae'den daha güçlü bir iradeye sahip. Azmi için tüm kredi değerlendirmelere verilmemeli."

"Başka neler yaşadığını düşünüyorsun?" diye sordu Axel, sesinde hafif bir hüzün vardı.

"Keşke bilseydim," diye yanıtladı Theon. "Kırılmasını istemiyorum. Sadece eğilmesini istiyorum."

"Dikkat et Theon," dedi Luka. "Bir şey ancak belli bir yere kadar bükülebilir, sonra kırılır."

TESSA

T essa, ertesi günün tamamını Theon, Axel ve Luka tarafından, bir şey istemedikleri sürece görmezden gelinerek geçirdi. Neyse ki Theon uyumasına izin vermiş ve koşmak için uyandırmamıştı; T essa da bütün gün kendi başına kalmaktan gayet memnundu. Kaynak bağı kurulduktan sonra ona bakan Theon'u, artık Efendisi olan Miras'la kaynaştırmaya çalışarak geçirdi. Aslında, üçü için de aynı şey söylenebilirdi.

Theon'un her zaman kontrol altında tutmak için çok çalıştığı bir öfkesi vardı, ne kadar sahiplenici olduğundan bahsetmiyorum bile, ama şimdi? Şimdi etrafında sürekli dolanan bir karanlık vardı. Gerçekten. Sahip olduğu karanlık büyü ne olursa olsun, sık sık etrafında dolaşıyor veya ayak izlerini takip ediyordu. Şimdi sıcaktan çok soğuktu. Kız nadiren görüş alanından çıkıyordu ve görünüşe göre sadece yakınında olsun diye onu rastgele yanına çağırıyordu.

Daha da kafa karıştırıcı olanı, onu köşeye sıkıştırıp boynunu öpmesi veya parmaklarını vücudunda gezdirmesiydi. Göğsündeki kordon yeni bir güçle canlanıyordu. Görünüşe göre, ona mesafeli davrandığını hissediyor ve ona ilgi gösterdiğinde, bunu korumak için elinden geleni yapıyordu. Hisler daha keskin, haz daha derindi... ama sonra o düğmeye tekrar basıyor, onu neredeyse nefes nefese bırakıp başka hiçbir şeye odaklanamaz hale getiriyordu.

Luka ve Axel de aynı derecede büyük bir gizemdi. Safir ve zümrüt gözlerinden kendi şeytanları dışarı bakıyor gibiydi. Axel'in kaygısız tavırları nadirdi, karanlığı ara sıra ortaya çıkıyordu ve Luka eskisinden daha düşünceli ve mesafeli görünüyordu. İkisi de gerekmedikçe onunla konuşmuyordu. Kahvaltı ederken masada sohbet etme veya birlikte iskambil oynama günleri açıkça sona ermişti. Pavil ve Metias olayından beri her şey değişmişti ve Tessa bunun

nedenini anlayamıyordu. Tek bildiği, dünyasının biraz daha karanlık olduğu ve her geçen gün daha az umursadığını fark ettiğiydi.

"Hey, güzelim," diye fısıldadı kulağına yumuşak sözler. "Uyanman gerek."

Tessa, derin uykusundan uyandığında inledi. Bir yastık alıp başına çekti. "Bugün koşmuyorum Theon," diye mırıldandı, tanrılara bu sabah tekrar uyumasına izin vermesi için dua ederek.

Ama her zamanki gibi, yastığı elinden çektiğinde duaları cevapsız kaldı. "Koşarak gitmiyoruz Tessa. Bir saat içinde Rockmoor'a doğru yola çıkmamız gerekiyor. Kalkıp hazırlanmalısın."

Bu sözler üzerine kaskatı kesildi. Bugün zorla gireceği yetenek sınavıyla ilgili tüm düşüncelerini kesinlikle görmezden gelmişti. Kimse ona bu konuda bir şey söylememişti ve ne zaman aklına gelmeye çalışsa, hemen kulaklıklarını takıp Axel'ın onun için hazırladığı çalma listelerinden birini açıyordu. Dün gece uyuyabileceğini sanmıyordu ama Theon yatağa girip sırtını göğsüne çekip başparmağıyla karnında yavaşça daireler çizmeye başlayınca, birkaç dakika içinde kendini uykuda buldu.

"Hadi küçük fırtına," diye mırıldandı ve Tessa, battaniyelerin üzerinden çekilip omuzlarına atılıp onu yana doğru yuvarlamadan önce hissetti. "Bana bak, Tessa."

Derin, sakinleştirici bir nefes aldı ve gözlerini açtığında, adamın endişeyle ona baktığını gördü. "Bilmiyorum..." Bir an sustuktan sonra boğazını temizledi. "Bugünkü değerlendirme için en iyi kıyafet seçeneklerinin ne olduğunu bilmiyorum."

"Koşu kıyafetlerim en iyisi," diye cevapladı, kendini öne doğru iterek. Adam, ona dokunacakmış gibi elini kaldırdı ama sonra elini yana doğru indirip onaylarcasına başını salladı. Yataktan kalkmak için hareket etti ama kadın, "Sonrasında giymek için kıyafet değeristirmem gerekecek," deyince durdu.

Çenesindeki kas seğirdi ve irislerinde bir karanlık belirdi. "Anlaşıldı. Kalk ve hazırlan. Axel ve Luka yarım saat içinde burada olacaklar. Yolda kahvaltı ederiz."

Kırk dakika sonra, her zamanki gibi direksiyonda Luka ile birlikte araca doluştular. Kapıdan çıkarken Theon ona bir muz ve granolalı yoğurt uzattı.

Yaklaşık yirmi dakikadır yolda gidiyorlardı ki Theon, "Yemek yemen gerek, Tessa," dedi.

Ellerinde hâlâ kahvaltısını tuttuğu kucağına baktı. Haklı olabilirdi. Besinlere ihtiyacı olabilirdi ama adam çok yanılıyor da olabilirdi. Değerlendirmenin sonucuna bağlı olarak midesinde yemek olması yapılabilecek en kötü şey olabilirdi. Orta yolu tercih ederek yoğurdu bardaklığa koydu ve yol boyunca yavaşça muz yedi. Theon kahvaltısını bitirdiğinden tekrar bahsetmedi ve o günkü pislikliği bir anlığına bıraktığı için minnettar hissetti kendini.

Sonra bunun ne zamandan beri minnettar olduğu bir şeyin standardı haline geldiğini merak etti.

Rockmoor'a yolculuk hızla geçti ve daha ne olduğunu anlamadan, yüksek beyaz bir binanın önünde durdular. Celeste Malikanesi yakınlarındaki Arobell'de, bu binanın daha küçük bir versiyonu vardı. Element değerlendirmeleri de dahil olmak üzere çeşitli prosedürler için bir sağlık merkezi.

Tessa, Axel ve Luka araçtan inerken uzuvlarında başlayan titremeyi ne kadar denese de engelleyemedi. Yutturduğu muz yeniden ortaya çıkmak üzereydi ve boğazında biriken safraya karşı güçlkle yutkundu.

"Tessa."

Gözlerini Theon'un gözlerine çevirdi. Adam ona bakarken başka bir şey söylemedi. Aralarındaki bağın o kadar şiddetli titreştiğine yemin edebilirdi ki, tenlerinden fırlayacaktı. Adam ona elini uzattı, o da elini tuttu ve onu koltukta sürüklemesine izin verdi. Adam kaşlarını onunkilere bastırdı ve eli, saçlarını topladığı yüksek atkuyruğunun altındaki ensesine kaydı.

"Orada olacağım. Biter bitmez," diye mırıldandı. "Seninle ilgilenmek için orada olacağım."

Ve bunun onun Kaynağı olduğu için olduğunu ve aslında onu önemseydiği için olmadığını bilmesine rağmen, başını salladı ve gözlerinde birikmek üzere olan yaşları geri itti. Ona ihtiyacı olacaktı. Bağlanmaya ihtiyacı olacaktı. Arkadaşları, gerçek ailesi onu çevreleyemezse, onu ayakta tutacak bir şeye ihtiyacı olacaktı. Bundan sonra onu bir arada tutacak olanın o olacağını bilmek, içinde bir parça kırgınlık yarattı.

Bunu yapmaması için ona yalvarmadı. Hiçbir şeyi değiştirmeyecekti. Babasının bunu emretmiş olmasına rağmen, onun da yapılmasını istediğini biliyordu. O da babası kadar bilmek istiyordu.

Theon dudaklarını hafifçe onunkilere değdirdikten sonra dönüp arabanın kapısını açtı. Onu, Luka ve Axel'in girişin yakınında beklediği yere götürdü.

"Hazır mısın?" diye sordu Luka, bakışlarını ondan Theon'a çevirerek.

Theon başını salladı ve Luka kapıyı açtı. İçerisi de binanın dışı kadar beyazdı. Beyaz mermer zeminden parlak ışıklar yansıyor. Önlerinde beyaz mermer bir masa yükseliyordu, arkasında bir Peri oturuyordu. Siyah bir takım elbise giymiş, kahverengi saçları başının arkasında sıkı bir topuz yapılmıştı. Miras'ın huzurunda hemen ayağa kalkıp eğildi, ardından Arius varislerinin karşısında durduğunu fark ederek diz çöktü.

"Affedin beni Lordlarım," diye mırıldandı yere doğru.

"Kalk," diye cevapladı Theon, sesi sertti. "Neden burada olduğumu biliyorsun, değil mi?"

Peri başını salladı. "Hemen bir Rahibe çağıracağım."

"Öyle yap."

Tessa lobide etrafına bakındı. Mekânın tamamında başka bir mobilya parçası yoktu. Arkalarından gelen tıkırtılı topuk sesleri duyulurken, Theon'un parmakları elini sıkıca kavradı. Döndüklerinde, onları karşılayanla aynı şekilde giyinmiş

başka bir Peri'nin onlara doğru yürüdüğünü gördüler. Hemen Theon'un önünde diz çöktü. Theon ayağa kalkmasını söylediğinde, "Arius'un Varisi, bu bir onurdur. Baş Rahibe değerlendirmeyi hazırlıyor. Beni bir sınav odasına kadar takip ederseniz, Kaynağınızı oradan alırlar," dedi.

"Ortaklarım da bana katılacak."

Bu bir rica değildi.

"Elbette efendim," diye cevapladı, gözleri yere dikilmiş halde.

Onları bir kapıdan geçirip koridorun iki yanında daha fazla kapı olan bir koridordan geçirdi, sonra birini açıp hepsinin içeri girmesine izin verdi.

"Bekleme sadece bir an olmalı," dedi ve kapıyı arkalarından kapattı.

Bu odada küçük bir kanep ve minderli sandalyeler vardı. Duvarlardan birine yaslanmış bir çeşit muayene masası vardı. Axel, taşıdığı spor çantasını bir sandalyeye koydu ve bakışları Tessa'nın üzerinde gezindi.

Girdikleri kapının karşısında başka bir kapı vardı ve açıldığında, kaslı bir Fae erkeği içeri girdi. Bol bir keten tunik ve pantolon giymişti. Tessa hemen ceketinin fermuarını açtı, çıkarıp Theon'a uzattı. Altında sadece bir spor sutyeni vardı.

"Tessa, sen ne-"

Ama parmağına kalp atış hızı ölçer takılması için elini uzattığında konuşmayı bıraktı. Peri, göğsüne ve yan tarafına sensörler takarken hiçbir şey söylemedi, ancak iç bileğindeki işaretleri fark etti. Falein Malikanesi'ne katılmış, Arius Krallığı'nda görev yapmak üzere görevlendirilmişti ve elementi suydı.

"Sol mu, sağ mı?" diye sordu derin bir ses tonuyla.

"Tamam," diye cevapladı, geriye çekilip masaya atlayıp sırt üstü uzandı. Adam başını salladı, duvardaki bir dolaba doğru ilerledi ve serum bağlamak için gerekli malzemeleri indirdi.

Peri, koluna sıkıca bir bant sarınca göz göze geldi ve kadın yumruğunu sıktı. Odadaki Miras'a bir kez baktıktan

sonra dikkatini tekrar koluna çevirdi. Kateteri takmak için üzerine eğildiğinde, sessizce sordu: "Bilmek ister misin?"

"Evet," diye fısıldadı.

"Beşinci Seviye bir oda," diye cevapladı ve Tessa gözlerini kapatıp iğne koluna saplanırken derin bir nefes aldı. İçten içe en kötü odalara gireceğini biliyordu. Değerlendirmelere ilk başlayan genç Periler Birinci Seviye odalara girerdi. Yaşları ilerledikçe, karşılaştıkları dehşetin daha da korkutucu olduğu Üçüncü ve Dördüncü Seviyelere geçerlerdi. Tessa sadece Beşinci Seviye odaları duymuştu, hiç birinde bulunmamıştı.

"Bu ne anlama gelir?"

Tessa gözlerini açtığında masanın diğer tarafında Theon'u gördü. Ona bu kadar yaklaştığını fark etmemişti.

"Beşinci Kat odası ne anlama geliyor?" diye sordu.

Peri, Tessa'nın serumunu sararken ne Peri ne de Tessa hiçbir şey söylemedi.

"Çoraplarını ve ayakkabılarını çıkarman gerekecek," dedi Fae, içeri girdiği kapıdan çıkmadan önce Tessa'ya.

"Tessa, bu ne anlama geliyor?" diye tekrarladı Theon, ayağa kalkıp spor ayakkabılarına uzanırken ellerini önünden çekerek. Bağcıklarını çözüp ayaklarından çıkardı ve çoraplarını içlerine soktu.

"Bu, işim bittiğinde elementimle ilgili soruna oldukça doğru bir cevap vereceğin anlamına geliyor," diye monoton bir sesle cevapladı. Onunla kavga edecek hali yoktu. Karşılaşacağı şey yüzünden değil.

Kapı tekrar açıldı ve bir Miras içeri girdi. Bakır rengi saçları omzunun üzerinden örülmüş, aralarına altın sarmaşıklar örülmüştü. Alnında alçakta duran altın bir taç vardı. Theon'a eğilip selam verdikten sonra masada yanlarına geldi.

"Arius'un Varisi," dedi, tüm Rahibelerin sahip olduğu melodik bir sesle. "Benim adım Zefira ve bu sabah Kaynağınızın değerlendirmelerini yapmaktan onur duyuyorum."

"Bizi bu kadar kısa sürede kabul ettiğiniz için teşekkür ederiz," diye cevapladı Theon, Tessa'nın yanında oyalanarak.

"Alışılmışın dışında olsa da Arius Lordu oldukça ısrarcıydı," diye cevapladı ve Tessa'nın IV'ünü kontrol etmek için öne eğildi. Memnun kalmış gibi görünerek, "Başlamadan önce herhangi bir sorunuz var mı?" diye sordu.

"Değerlendirme ne kadar sürecektir?" diye sordu Theon. Elleri takım elbisesinin pantolonunun ceplerine sokmuştu.

"Lord St. Orcas ileri değerlendirmelerin yapılmasını istediğinizi söyledi, değil mi?"

"Evet," diye cevapladı Theon sertçe.

Başını salladı. "Sabahın büyük bir kısmını alacaklar ve sonrasında bir saat dinlenmesi gerekecek. Testler sırasında bu odada kalabilirsin. O dolapta bir televizyon var ve ikramlar sunulacak." Rahibe, kanepenin karşısındaki bağımsız bir dolabı işaret etti.

"Onunla birlikte olamaz mıyım?" diye sordu Theon, ses tonundan bu durumdan ne kadar mutsuz olduğu anlaşılıyordu.

Tessa sessizce oturuyordu, sorduğu her şeyin cevabını biliyordu.

Zefira anlayışlı bir gülümsemeyle başını salladı. "Korkarım hayır, Lordum. Kaynaklar hakkında nadiren böyle değerlendirmeler yaparız çünkü bu bağ, Efendi'yi özellikle... koruyucu kılar. Durumunuz nedeniyle bir istisna yaptık ve Lord St. Orcas'ı bu konuda uyardım. Israr ederseniz bir gözlem güvertesinden izleyebilirsiniz, ancak burada rahat etmenizi şiddetle tavsiye ederim."

"Onunla tekrar ne zaman birlikte olabilirim?"

Zefira, "Testler tamamlandığında, sonuçları hazırlanırken gözetim altında tutulmak üzere bir iyileşme odasına alınacak. İsterseniz orada onunla birlikte olabilirsiniz veya iyileşme süreci bittiğinde onu tekrar bu odaya getirebiliriz," diye açıkladı.

"Onu hemen ameliyathaneye götüreceksin. Anlaşıldı mı?" diye homurdandı Theon, etrafındaki karanlık

yoğunlaşırken. Zefira gözlerini kocaman açarak geri çekildi.

Luka aniden orada belirdi ve elini Theon'un omzuna koydu. "Anlıyor, Theon. Değerlendirme sırasında burada kalmamızın en iyisi olduğunu düşünüyorum."

"Gözlem güvertesine gideceğiz," dedi Theon, Luka'nın elini silkeleyerek.

"O halde arkadaşlarının da sana katılmasını rica edeceğim," dedi Zefira, dudakları ince bir çizgi halini alarak.

"Tamam," diye çıkıştı.

"Birazdan sana eşlik edecek birini göndereceğim," dedi başını sallayarak. "Başka sorunuz var mı?"

Theon, çenesindeki kas tekrar seçirerek Tessa'ya baktı ve ardından Rahibe'ye döndü. "Hayır. Başka soru yok."

"Harika." Zarif bir şekilde kapıya doğru geri döndü ve açtı. "Hazırız, Rhett." Az önceki aynı Peri odaya geri döndü ve Zefira'ya bir tablet uzattı. "Bunu imzalaman ve Efendisi olarak değerlendirmeyi yapmamıza izin vermen gerekiyor."

Theon tableti sertçe alıp parmağıyla imzasını karaladı ve sonra ona geri uzattı. Rhett'e verip giydiği elbisenin cebinden bir şırınga çıkardı. İçinde altın rengi bir sıvı dönüyordu ve Tessa hemen tekrar titremeye başladı, nefesi düzensizleşti. Theon'un bakışları ona kaydı. Rahibenin ona doğru bir el kaldırdığını gördü, ama Rahibe önüne geçti. Altın rengi sıvıyı hızla serum hattına enjekte etti.

"Bu ne?" diye sordu Theon. "Az önce ona ne verdin?"

"Endişelenecek bir şey yok, Arius'un Varisi," dedi Zefira yatıştırıcı bir sesle. "Vücudunu testlere hazırlamasına yardımcı oluyor. Başlangıçta ona enjekte ettiğin Kaynak iksirinin bir çeşidi. Başlamaya hazır olana kadar onu daha uyumlu hale getiriyor. Bu değerlendirmelerin ne kadar rahatsız edici olabileceğini biliyor ve bu, zamanı geldiğinde karşı koymamasını sağlıyor."

Zefira, Rhett'e başını sallayarak kenara çekildi. Rhett öne çıkıp Tessa'yı kolayca kollarına aldı. Theon'dan bir hırlama yükseldi ve Luka onu geri çekmeye çalışıyordu.

"Onu değerlendirmeye götürüyor, Theon," dedi Luka.

"Hâlâ gözlemlemek istiyorsan, sana eşlik edecek birini göndereceğim," dedi Zefira onaylamayan bir bakışla. "Ama şu anda hissettiğin rahatsızlığın daha da artacağını bil."

Tessa'nın kolları ve bacakları hareket edemeyecek kadar ağırlaşmıştı ve başı Rhett'in göğsüne doğru düştü. Peri, onu tuttuğu yerden nazikçe sıkarak, diğer Peri'ye sessizce yoldaşlık etti.

"İzleyeceğim," dedi Theon dişlerini gıcırdatarak.

"Pekala. Bir refakatçi göndereceğim," diye kabul etti Zefira.

Bunun üzerine dönüp dışarı çıktı, Rhett de itaatkar bir şekilde onu takip etti. Kapı arkalarından kapanırken Theon'un tekrar hırladığını duydu ve Rhett onu koridordan aşağı taşıdı. Karanlık bir odaya girmeden önce iki sıra merdiven çıktılar ve Tessa bir sandalyeye oturtuldu. Rhett, sandalye geriye yatırılmadan önce kollarını kolçaklara, bacaklarını da alt kısma bağladı.

Nefesini düzenlemeye çalışarak tavana baktı. Pencere yoktu. Hiçbir zaman pencere olmadı.

Duvarlardan birinin üst yarısında aynalar vardı ve Theon'un onları orada izlediğini tahmin ediyordu. Zefira'nın güzel yüzü Tessa'nın görüş alanına girdi, zengin kahverengi gözleri nazik görünmeye çalışıyordu ama Tessa daha iyisini biliyordu.

"Bugün, geçmişte yaşadıklarından biraz daha rahatsız edici olabilir Tessalyn," dedi cebinden bir şey çıkarırken. "Sadece vücudunun her şeye doğal tepki vermesine izin vermeni istiyorum. Ona karşı koyma."

Onlara hep aynı talimatlar veriliyordu.

Ağızına ve burnuna bir maske takıldı ve kısa süre sonra duyuları tatlı kokulu bir gazla doldu. Oda etrafında dönmeye başladı, ardından yakıcı bir acı omurgasını kavuruyordu. Yanma şiddetlenirken, maskenin etrafında çığlık atıyor, onu yerinde tutan bağlara karşı çırpınıyordu. Gözlerinden yaşlar sızıp yüzünün yanlarından aşağı akıyor, orada biriken terle karışıp saçlarına dökülüyordu.

Artık ılık atamazdı, ciğerlerindeki yanma o kadar fazlaydı ki, ses çıkaramıyordu. Kayışların tenine battığını hissedemiyordu, onlara karşı kendini zorlarken. Bağlı olduğu makinelerin seslerini duyamıyor, onu izleyen çeşitli Mirasları göremiyordu. Sanki acı yetmezmiş gibi, göğsündeki omurilik Theon'dan bu kadar uzakta olmanın verdiği bir öfke nöbeti geçiriyordu. Sinir uçlarında şoklar kopuyordu. Acıya karşı gözlerini kapattı ve bir kez daha ölümün onu alması için yalvardı.

Ağrı, başladığı kadar ani bir şekilde dindi. Tessa, güneş ışığına karşı gözlerini kırptırarak açtı. Artık sandalyeye bağlı değildi, ormanın ortasında duruyordu. Sağındaki ağaçtan kuşlar uçuyordu ve Tessa, gürültüyle arkasına döndü.

Bu gerçek değil, diye düşündü kendi kendine, ama içindeki kordon sanki kesinlikle gerçekmiş gibi tepki verdi. Theon'dan bu kadar uzakta olduğuna inanmanın vücudunda uyandırdığı acı sancıları onu neredeyse dizlerinin üzerine çökertecekti.

"Bu gerçek değil," diye hatırlattı kendine.

"Elbette gerçek."

Ağaçların arasından altın rengi saçlı ve gözlü, uzun boylu bir adam çıktı. Kadın onu hemen Achaz Varisi Dagian Jove olarak tanıdı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu Tessa nefes nefese, ellerini saçlarının arasından geçirip çekiştirerek.

"Theon'un Kaynağı'nın kaçtığını duydum. Önce seni bulup bulamayacağımı görmek istedim," dedi Dagian, rahat bir tavırla yaklaşırken omuz silkerek.

"Ondan kaçmıyorum."

"Hayır mı? Öyleyse, ondan bu kadar uzakta, Dreamlock Ormanı'nda ne yapıyorsun? Ondan daha önce kaçmaya çalıştığın biliniyor. Arius Krallığı için gerçekten büyük bir utanç."

"Ben... Bilmiyorum. Dreamlock Ormanı'na hiç gitmedim," diye kekeledi Tessa, etrafındaki ağaçlara

bakarak. Dreamlock Ormanı, Wynfell Nehri boyunca Achaz ve Serafina Krallıkları arasında uzanıyordu.

Dagian kendi kendine homurdandı. "Ondan daha güçlü olduğumu biliyorsun, değil mi?"

"Bunu bilmiyordum, Lordum," diye cevapladı, çaresizce yönünü bulmaya çalışarak. Dreamlock Ormanı'na nasıl gelmişti?

"Ne demek bilmiyordum?" diye tısladı Dagian. "Tanrıların hükümdarı Achaz'ın soyundan geliyorum. Elbette bir Arius soyundan gelenden daha güçlüyüm."

Tessa sessizdi, değerlendirmenin bu özel kısmında en iyi yolu bulmaya çalışıyordu, ama bağıın verdiği acı dayanılmazdı ve odaklanmayı çok zorlaştırıyordu. Tekrar saçlarını çekiştirerek sakın kalmaya çalıştı.

"Seninle konuşurken bana bak, Fae," diye hırladı Dagian. "Söyle bakalım, Arius'un Varisi benden daha güçlü bir Kaynak'ı nasıl elde etti?"

"Ben... Ben o kadar güçlü değilim," dedi Tessa, yavaşça ondan uzaklaşırken kelimeleri geveleyerek.

"O bahçelerde olanları duydum. Hepimiz duyduk," diye alay etti.

Başını iki yana salladı. "O ben değildim. Ben yapmadım."

"Belki. Belki de değil. Her iki durumda da, bu riski alamam, değil mi?" Dagian'ın parmaklarının arasında altın bir ışık çıtırdadı. "Kaynak adaylarına bakarken geri kalanımızı nasıl atlattın? Beni nasıl atlattın?"

"Bilmiyorum," diye yalvardı Tessa, vücudunu saran yeni bir şokla yüzünü buruşturarak. "Hiçbir şey yapmadım."

"Biliyor musun, seninle baş başa vakit geçiremediğim için Celeste Malikanesi'ndeki Fae arkadaşlarını bulmak zorunda kaldım," dedi Dagian umursamazca ve ona doğru bir adım daha attı.

"Ne?" diye sordu Tessa, tamamen hareketsiz kalarak.

"Gerçekten yazık oldu. Çok iyi bir Peri grubuydular. Bir kere atansalardı krallıklarına iyi hizmet ederlerdi." Sonra omuz silkti. "Ama hiçbiri sorularıma cevap veremedi."

Bu gerçek değil, Tessa'nın zihni ona bağırıyordu ama vücutunu saran acı tam tersini söylüyordu.

Dagian'ın avucundan gelen bir güç dalgası onu aniden sırtüstü yere serdi. Tessa, acı içinde çırpınırken çığlık attı ve yan dönüp kustu.

"Bunu bütün gün yapabilirim, Tessalyn Ausra," dedi Dagian yanına çömelerek ve yüzünden düşen bir tutam saçı geriye atarak. Parmak uçları yanağında gezindi. "O bahçelerde yarattığın şeylerin ne olduğunu bilmem gerek."

"Ben hiçbir şey yaratmadım," diye hırıltılı bir sesle söyledi, ellerinin ve dizlerinin üzerine doğrulurken.

Bir başka güç oku ona çarptığında anında yere yığıldı. Dagian pes etmeyip ona defalarca vurunca çığlık attı.

Bir, iki, üç-

"Arkadaşlarından daha uzun süre dayanabilecek misin? İsimleri neydi? Siz Periler bir süre sonra birbirinize kanıyorsunuz."

"Lütfen dur!" diye soludu Tessa yerden, kendini kaldırmak için kollarını bile hareket ettiremeyerek.

"Sorularıma cevap ver Tessalyn, ve her şey bitsin," diye mırıldandı Dagian. "Bu arada, Serafina'nın varisi yolda. Lealla, senden cevapları almama yardım etmekten keyif alacaktır. Hiçbir diyarda, Arius Krallığı'nın bu dünyada yeniden güç kazanmasına izin vermeyeceğiz."

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Hiçbir şey bilmiyorum," diye hıçkırdı Tessa, Dex ve Lange için yüreği parçalanarak. Hepsi için. Açılış Seçimi'nden sonra onları bir daha hiç görememişti. Corbin'in rahatlatıcı kucaklamalarından birini daha hissetme, onlara veda etme fırsatı hiç bulamamıştı. Dex'in sesini son bir kez daha hiç duyamamıştı.

"Sen onun Kaynağısın, Tessalyn. Mutlaka seninle sırlarını paylaşmıştır," diye alay etti Dagian.

"Bana hiçbir şey söylemiyor!"

Bir başka güç dalgası Tessa'yı tekrar çığlık atmaya zorladı ve bu bağ hisleri daha da yoğunlaştırdı. Ağzında kan

tadı vardı, burnundan ve kulaklarından kanın aktığını hissediyordu.

"Lütfen dur," diye inledi. "Hiçbir şey bilmiyorum."

"Sana inanmıyorum. Sana kimse inanmıyor, Tessalyn," diye kulağına sertçe fısıldadı. "Sen de sıradan bir Perisin. Bizim için harcanabilirsin. Belki Theon senden kurtulduğuna sevinir. Kendisini gerçekten memnun edebilecek yeni bir Kaynak seçebilir. Çok da uğraştırmayacak bir Kaynak."

Tepelerinde gök gürültüsü gürledi ve Dagian gökyüzüne baktı, yüzünde şaşkın bir ifade belirdi. Tessa, vücudu şiddetle titrerken kendini dizlerinin üzerine kaldırmayı başarmıştı.

"Gücünü görmem gerek, Tessalyn," dedi Dagian, dikkatini tekrar ona vererek.

"Henüz ortaya çıkmadı. Erişemiyorum," diye yalvardı, dünya etrafında dönerken bir kez daha ellerinin üzerine düştü.

"Doğru koşullar altında yapabilirsin," diye yanıtladı Dagian, yüzünde acımasız bir sırıtişla. Elini bir kez daha kaldırdı, parmak uçlarında altın rengi ışık çıtırdarken, Tessa kendini güç patlamasına hazırladı.

Ama hiç gelmedi. Bunun yerine, bir gök gürültüsü daha duyuldu, ardından hem korkunç hem de kurnazca gelen bir kadın sesi duyuldu.

"Ona bir daha dokunma."

Tessa gözlerini açtı ve karşısında duran şeye hayretle baktı.

Etrafına dağılmış gece yarısı saçları ve siyah tutamların arasında uçuşan küller vardı. Siyah pantolonu ve tuniğinin üzerine bir tür deri zırh bağlanmıştı ama ayakları çıplaktı. Kollarında kolçaklar vardı ve yanında bir yay tutuyordu. Gözleri koyu griydi, içlerinde dumanlar uçuşuyordu. Sirtında ok dolu bir sadak vardı ama uzanmadı. Bunun yerine, savrulan küllerden birini çekip yayına gevşekçe yerleştirdi.

Dagian hareketsiz kalmıştı, ağzı, kendisiyle Tessa arasına giren varlığa karşı açık kalmıştı.

"Gerçek değil," diye mırıldandı Tessa, kollarını sıkıca kendine dolayarak. "Bu gerçek olamaz."

Dişı, arkasında küllü ayak izleri bırakarak Tessa'nın etrafında dönmeye başladı ve Dagian'a sırtıttı.

"Sıra sende," diye mırıldandı, bir kez daha küller saçıldı ve omzunda siyah bir hançer belirdi.

Dagian hareket etmedi ve Tessa, gözleri açılıp kendini hâlâ bir sandalyeye bağlı bir şekilde odanın tavanına bakarken bulduğunda nefes nefese kaldı.

"Ne yaptın?" diye hırladı Zefira, elleriyle Tessa'nın yüzünü sıkıca kavramıştı. "Kimdi o? Ona nasıl seslendin?"

"Hiçbir şey yapmadım," diye bağırdı Tessa, bağlarına karşı irkilerek, derin nefesler alarak. Dagian'ın büyüünün hâlâ vücudunda dolaştığını hissedebiliyordu.

Gerçek değil, diye tekrar tekrar kendi kendine söyledi. Dex hâlâ hayatta. Hepsi iyi. Hiçbiri gerçek değildi.

Zefira ondan uzaklaşarak ileri geri yürüdü. "Beklediğimden çok daha zorlusun," dedi küçümseyerek, sanki her şey Tessa'nın suçuymuş gibi. Rhett'e parmaklarını şıklattı ve Rhett bir an sonra elinde başka bir şırıngayla belirdi. Bu şırınga koyu siyah bir sıvıyla doluydu.

"Bu canını yakacak," dedi Zefira şırınganın kapağını açarken.

Birkaç saniye içinde, Tessa acı içinde tekrar çığlık atmaya başladı. Sanki karnına hançerler saplanıyor, aynı anda derisi de vücudundan sıyrılıyordu. Başındaki baskı dayanılmazdı ve burnundan, kulaklarından ve ağzının kenarından kan sızdığını hissedebiliyordu. Buna dayanmanın bir anlamı yoktu.

Hatırladığı son şey, karanlık onu dibe çekmeden önce Zefira'nın bir şırınga daha istemesiydi.

THEON

Tessa tekrar ılık atmaya başlayınca Theon aklını kaçırdı. Birkaç dakikalığına, Tessa'nın acı ve işkence dolu çığlıkları susmuştu.

Ona yaptıkları her şeyi izlemeye zorlamıştı kendini. Onu bir sandalyeye bağlamalarını izlemişti. Ağzına ve burnuna bir çeşit maske takmalarını izlemişti. Vücutuna giderek daha fazla şey sokarlarken gözlerini ondan ayırmamaya zorlamış, aynısını nasıl yaptığını düşünmemeye çalışmıştı. İşlerinin bittiğini düşünmüştü. Görebildiği kadarıyla onun elementine dair hiçbir işaret yoktu ama bunun nasıl işlediğini de bilmiyordu. Ama Tessa açıkça bir şeyler yaşıyordu.

Ama şu anda, Luka ve Axel, gözlem penceresine doğru eğilip yumruklarını defalarca vururken onu geri tutuyorlardı. Kaynağının, ona daha fazla kara iksir enjekte eden Rahibe'nin insafına kaldığını izliyordu. Tessa ılık atıyor, burnundan ve kulaklarından kan akıyordu. İçindeki kordon göğsünde titreşip sıkışıyor, nefes almasını zorlaştırıyordu. Ölüyor muydu? Bu yüzden mi böyle hissediyordu?

"Theon," diye homurdandı Luka, onu tutmaya çalışarak. "Yapabileceğimiz hiçbir şey yok."

"Bir an önce bitmesi gerek, değil mi?" diye sordu Axel, kardeşinin tutuşu Luka'ninkine kadar sıkıydı. "Üç saatten fazla oldu."

Theon'un ellerinde gölgeler birikmeye, teninden sızmaya ve vücutunun etrafında kalınlaşmaya başladı. Tüm odayı doldurmaya başladı ve Axel'ı buna karşı koymak için kendi gücünü kullanmaya zorladı.

"Theon!" diye bağırdı Luka, Tessa'nın çığlıkları onlara yankılanırken, safir gözleri hafifçe parlamaya başlamıştı.

Theon gözlerini kapatıp başını geriye atarak, ona ulaşamadığı için odaya doğru kükredi. Bağ, güç Kaynağı'nın tehlikede olması nedeniyle paniğe kapılmıştı ve o, aşağıda onunla birlikte olmak yerine buradaydı, kendisine ait olanı

koruyamıyordu. Artık o odaya girmesine izin verilmemesinin sebebinin bu olduğunu biliyordu. Tessa acı içinde inlediği anda, karanlığının odadaki herkesi ziyafet çekmesine izin verecekti.

Ama öyle yapmamıştı.

Kendini buna hazırlamaya çalışırken kesinlikle hiçbir şey yapmamıştı. Elbette, dün onu çoğunlukla yalnız bırakmış, düşüncelerinin oraya kaydığını fark ettiğinde aklını başka yöne çekmeye çalışmıştı. Uyurken onu biraz daha sıkı tutmuş, Kaynak bağının ona mümkün olduğunca rahatlık vermesine izin vermişti. Ama buraya gelirken kahvaltı yapamadığında hiçbir şey yapmamıştı. Ceketini çıkarıp koluna serum taktırmak için oturduğunda, sanki bu sıradan bir şeymiş gibi hiçbir şey yapmamıştı. Zefira ve o Fae, olacaklar karşısındaki apaçık paniğine rağmen onu ondan aldığı anda da hiçbir şey yapmamıştı.

Ve artık yapabileceği tek şey izlemektir.

"Sanırım bitti," dedi Axel, Theon'un haykırışlarını bastırmak için bağırarak. "Rahibe ona başka bir şey veriyor."

Theon gözlerini açıp tekrar odaya baktı. Peri, Tessa'nın kulaklarındaki ve burnundaki kanı siliyordu. Rahibe, elini Tessa'nın alnına bastırıyor, ona ne yaptıysa onu iyileştirdiği belliydi. Ama Tessa'nın gözleri açılmadı.

Arkalarındaki odanın kapısı açıldı ve Theon döndü. Periyi boğazından yakalayıp ayaklarından kaldırdı. Elleri Theon'un parmaklarını yerinden oynatmaya çalışırken gözleri dehşetle açıldı. Theon ellerini daha da gerdi, nabızı çılgınca atıyordu. Element işaretini bir anlığına gördü: Hava. Bunu ona karşı kullanmaya cesaret edemezdi.

"Ne zaman uyanacak?" diye hırladı.

Kadın nefes nefese kalmış, başını sallıyor, duvara yaslanarak kıvranıyordu.

"Theon," diye araya girdi Axel, elini Theon'un koluna koyarak. "Seni ona götürecektir, değil mi?"

Axel'in sesi alçak ve tehditkârdı ve Peri, Theon'un tutuşu altında elinden geldiğince başını sallamaya başladı. Axel onu

bıraktı ve Peri yere yığıldı.

"Kalk ayağa," diye çıkıştı Theon.

Ayağa kalktı, ciğerlerine hava çekerken öksürdü. "Bu taraftan, a-Lordum," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

Hepsi onu odadan merdiven boşluğuna kadar takip etti. İki kat aşağı indiklerinde, Axel ve Luka'ya dönerek durdu. "Rahibe sadece Efendisinin iyileşmesini istedi. Bir kat daha aşağı inerseniz, bulunduğunuz muayene odasına geri dönen koridora geleceksiniz. Solunuzdaki dördüncü kapı olacak." derken sesi gerginlikten titriyordu.

"Theon mu?" diye sordu Luka, sesi temkinliydi.

"İyi olacağım," diye karşılık verdi Theon. Onu doğrudan Tessa'ya götürdüğü sürece endişelenecek bir şeyleri yoktu. "Beni ona götür."

Dişi başını salladı ve onu bir kapıdan geçirip bir koridordan daha geçirirken adımlarını hızlandırdı. Sonunda, iki kanatlı, sallanan kapıyı iterek geçti. Zefira'ya yardım eden Peri, Tessa'yı yatağa yatırıyor. Theon, onu buraya getiren dişinin yanından geçip Tessa'nın yanına doğru yürüdü. Erkek Peri'yi hırlayarak itti, Tessa'nın üzerine eğildi ve yüzündeki saçlarını geriye doğru itti. Solgun ve terliydi ve muayene sırasında kusmasını izlediğinden beri kıyafetlerinde kusmuk vardı.

"Ne zaman uyanacak?" diye sordu.

"Yakında, Lordum," dedi Zefira'nın melodik sesi arkalarından. Serum tüpüne şeffaf bir şey tıkiyordu. Theon, onun orada durduğunu fark etmemişti bile, tüm dikkati Tessa'daydı. Zefira etrafına bakındı ve yüksek sesle, "Bizi yalnız bırakın," dedi.

Oda hemen boşaldı.

"Sonuçlarını tartışmamız gerekiyor."

"Peki ya onlar? Durduğum yerden onun herhangi bir sihir sergilediğini görmedim," diye yanıtladı Theon, sesi buz gibi ve aldatıcı bir sakinlikle. Karanlık gücü teninin hemen altında geziniyordu. "Bu sonuçları açıklamadan önce Rahibe,

uyarayım: Eğer tüm bunları yaşıdıysa ve aradığım cevapları alamadıysan, tepkim hoş olmayacak."

Zefira'nın rengi soldu ve zorlukla yutkundu. "Sonuç aldım ama beklediğim gibi değil."

"Bunu açıkla," dedi karanlık bir şekilde.

"Haklısın. Hiçbir sihir göstermedi. Bu mümkün olmamalıydı. En güçlü yöntemlerimizi kullandık, Lordum."

"Peki neden işe yaramadı?"

Zefira, Tessa'nın hâlâ uyuyan bedenine bakarken gergin görünüyordu. "Çünkü o güçlü, Lordum. İnkâr edilemez derecede güçlü. Hangi elementle ortaya çıkarsa çıksın, şüphesiz o elemente sahip en güçlü Peri olacak."

Theon bu haberi sindirirken sessiz kaldı. Tessa hangi elementle ortaya çıkarsa çıksın, en güçlüsü o olacaktı. Babasının açıkça korktuğu gibi toprak büyüsüyle ortaya çıksa bile, Tessa Eviana'dan daha güçlü olacaktı.

"Bugün yaptığınız testler mevcut en güçlü testlerse, Malikanedeki değerlendirmeleri hava unsurunu nasıl tahmin edebildi?"

"Hayır. Düşündüğün gibi değil," diye yanıtladı Zefira. "Bugünkü değerlendirmeye hazırlanmak için bana gönderilen raporları inceledim. Sonuçları çoğunlukla hava ve rüzgarla ilgili olsa da, bunlar sadece tahmin. Geçmiş değerlendirmelerinin detaylı raporlarını çıkardım. Normalde gördüğümüz gibi hiçbir zaman sihirli bir şey göstermedi. Kayıtlarındaki sonuçlar, performansına dayanarak yaptığımız en iyi tahminlerdi. Soyu bilinmiyor. Şu anda genetiği bile hesaba katamıyoruz."

Kaşları çatıldı. "Soyu bilinmiyor derken ne demek istiyorsun? Sirana Villaları'ndan birinden gelmiş. Onu kimin doğurduğunu ve dünyaya getirdiğini belirten belgelerim var. Soyu, Seçilme nedeninde rol oynadı."

Zefira başını salladı. "Bugün gördüklerime bakılırsa, bunlar doğru değil, Lordum. Annesi ve babası olarak listelenen iki kişi bu kadar güçlü birini ortaya çıkaramazdı. Bu kesinlikle mümkün olmazdı."

"Belgelerinin sahte olduğunu mu söylüyorsunuz? Neden?"

Rahibe, Tessa'ya bir kez daha baktıktan sonra bakışlarını tekrar Theon'a çevirdi. "Tahmin etmem gerekirse, onu herkesin gözü önünde saklamak için yapılmış."

Theon bu bilgiyi zihninde evirip çevirdi. Hem Villalarda doğan hem de diğer krallıklara hizmet eden Fae'lerin çocukları olan Fae'lerin çocukları yakından takip ediliyordu. Tessa'nın onların arasında saklanmış olması...

Peki kim tarafından? Ne kadar güçlü olacağını açıkça bilen biri tarafından.

Sonra aklına başka bir düşünce geldi.

Tessa bunu en başından beri biliyor muydu? Yeteneklerini gerçekten gizliyor muydu? Korumaları kolayca aşabiliyordu. Seçildiğinde gerçekten şok olmuş gibiydi, sanki bunu hiç düşünmemiş gibiydi.

Babası haklıydı.

Sır saklıyordu.

"Yani bana söylediğin şey," dedi Theon, "esasen, elementlerden herhangi biriyle ortaya çıkabileceği mi? Biri diğerinden daha olası değil mi?"

"Doğru efendim," diye cevapladı Zefira.

Tessa'dan hafif bir inilti yükseldi ve gözleri ona kaydı. "Raporu babama gönderme," diye emretti Zefira'ya. "Bu tür haberler şahsen iletilmeli."

"Nasıl istersen," dedi başını eğerek. "Uyandığında biraz rahatsız olacak."

"Ona dokunabilir miyim?"

"Evet. Kaynak bağının bu rahatsızlığı hafifleteceğinden eminim. Rhett'e biraz su getirmesini söyleyeceğim. Onu iyileştirdim ama boğazı çığlıklardan hâlâ kurumuş olacak," dedi Zefira. "Başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Hayır," diye cevapladı Tessa'nın elini tutarak.

Zefira onu yatağın yanında bıraktı ve onun Perileri odaya çağırdığını duydu. Rhett kısa süre sonra elinde bir bardak su, pipet ve nemli bir bezle belirdi.

"Onu senin için temizleyebilirim," dedi, gözleri yere bakıyordu.

Theon başını salladı, onunla bizzat ilgilenmek istiyordu ama bunun buradaki herkese tuhaf geleceğini biliyordu. Bulaşıkları toplayabilir, yemeklerini servis edebilir ve odalarında ona özgürlük tanıyabilirdi ama bu asla dış dünyaya yansıyamadı.

Rhett'in, Tessa'nın yüzünü ve boynunu nemli bezle nazikçe silip kıyafetlerindeki kusmuğu olabildiğince temizlemesini izledi. İşi bitince oradan ayrıldı ve yeni bir bezle geri dönüp Tessa'nın alnına koydu.

"Başka bir şeye ihtiyacınız var mı, Lordum?" diye sordu Rhett, yataktan geri çekilirken.

"Hayır, ama yakın dur."

"Evet, efendim," diye cevapladı ve yakındaki bir duvara yaslanarak durdu.

Theon, parmak eklemlerini yanağında gezdirmek için uzandı. "Şimdi uyanman gerek güzelim. O fırtınalı gözleri görmeliyim," dedi yumuşak bir sesle, başparmağını alt dudağında gezdirerek. Hiçbir tepki yoktu. Ne bir inilti ne de bir irkilme.

On dakika sonra, hâlâ uyandığına dair hiçbir işaret vermemişti. Rhett, Theon'un yükseltilmiş yatağın yanına oturabilmesi için bir tabure getirmişti ve Theon da sandalyeyi olabildiğince yakınına koymuştu. Cebindeki telefonu titredi ve sinirle çıkarıp Felicity Davers'tan bir mesaj gördü.

Kahretsin.

Bugün onunla öğle yemeği yiyeceğini tamamen unutmuştu. Aslında bir saat içinde buluşacaktı ve Tessa henüz uyanmamıştı bile. Hemen Luka'ya bir mesaj yazıp Felicity ile iletişime geçmesini ve en az bir saat ertelenmesi gerektiğini söyledi.

Tam telefonunu cebine koymuştu ki, Tessa'nın eli hafifçe hareket etti ve dudaklarından yine kısık bir inilti çıktı. Theon

ayağa fırladı ve aceleyle tabureyi devirdi. Öne eğilip elini Tessa'nın alnında gezdirdi.

"Tessa mı?"

Acıdan kıvranarak hafifçe inledi.

"Tessa, buradayım. Uyan."

"Su," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

"Önce gözlerini aç," diye yalvardı. Aslında ona yalvarıyordu. Onu bu kadar mantıksız davranmaya iten şey, tıpkı haftalar önce başladığı şeyden beri yaptığı gibi, bağ olmalıydı. Güç Kaynağına yönelik bir tehdide tepki veriyordu. Görünüşe göre çok güçlü Kaynağına. "Tessa, gözlerini aç, kahretsin."

Ama öyle yapmadı ve o tek itaatsizlik hareketi onun Zefira'yı çağırmasına neden oldu.

"Neden uyanmıyor?" diye sordu

"Yapacak efendim," diye yanıtladı Rahibe, serum hattına damlayan sıvı dolu torbayı kontrol ederek. "Son değerlendirme turu çok yoğundu."

"Onu tutmam gerek," diye çıkıştı Theon.

Zefira hafifçe kaşlarını çatarak, "Tamamen uyanana kadar bunun iyi bir fikir olacağını sanmıyorum," dedi.

"Bu bir rica değil," diye hırladı Theon, karanlık içinden dışarı doğru yayılarak ona doğru uzandı.

"Elbette Lordum. Rhett'e bir sandalye getirmesini söyleyeceğim," diye yanıtladı Zefira, Theon'un ayaklarının etrafındaki siyahlıktan uzaklaşarak.

Bir dakika sonra, Peri, tanrılar bilir nereden bulduğu bir koltuğu yatağın yanına yerleştirdi ve Theon, Tessa'yı kollarına alıp yerine oturdu. Rhett, Tessa'ya bağlı hortumu battaniyenin üzerine yerleştirdi. Tessa göğsüne sokuldu, eli gömleğine uzandı ve kablo sonunda -sonunda- göğsüne yerleşti. Ait olduğu yere geri dönmüştü. Telefonu tekrar çaldı ama cebinden çıkarmaya uğraşmadı.

"Tessa," diye mırıldandı saçlarına doğru. "Uyanman gerek. Seni buradan çıkarmak istiyorum ama gözlerini açana kadar bunu yapamam."

Vücudu birkaç saniyeliğine kasılmadan önce ona doğru iç çekti, sonra tekrar gevşedi. Neden uyanmıyordu ki?

Perilerin elementlerine göre nasıl değerlendirildiğini bilmek bir şeydi. Buna tanık olmak ise bambaşka bir şeydi. Onun nasıl çığlık attığını bilmiyordu. O çığlıklar rüyalarında yankılanacaktı. Uzun bir süre boyunca kesinlikle onun yatağından başka bir yerde uyuyamayacaktı.

Peki ya ne öğrenmişti? Hâlâ elementinin ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Gücünün eşsiz olduğunu öğrenmeye değer miydi? Bunu söylemek onu daha da büyük bir piç kurusu yapıyordu. Kaynağının babasınıninkinden daha güçlü olacağını bilmek, tıpkı o güce erişebilmek için onu sonraki üç İşaret'ten geçirmeye degeceği gibi, buna değerdi.

Zefira yanlarına gelip onları kontrol etti ve Tessa'nın her an uyanabileceğine dair Theon'a tekrar güvence verdi. Tam kalkıp onu o lanet yerden çıkaracakken, Zefira hafifçe inleyerek parmaklarını göğsüne bastırdı.

"Su," diye tekrar hırıltılı bir sesle söyledi ve Theon aşağı baktığında, kendisine bakan gri gözlerle karşılaştı; göz bebeklerinin etrafında daha önce hiç fark etmediği hafif mor parıltılar parıldıyordu. Daha fazla inceleyecekti ama dökülmemiş gözyaşları birikmişti.

"İşte buradasın," diye mırıldandı rahatlayarak ve alnına bir öpücük kondurdu.

Derin bir iç çekişini, titrediğini hissetti. Uzanabileceği bir yere koyduğu su bardağına uzandı ve pipeti ağzına götürdü. Bir yudum aldı, hemen öksürdü ve tükürdü.

"Sakin ol, güzelim," diye yatıştırdı onu, bardağı geri çekerken. Öksürmesi bitince tekrar öne eğildi ve pipeti dudaklarının arasına aldı. Her yudumda yüzünü buruşturarak birkaç yudum daha aldı, sonra gözlerini kapatıp Theon'a döndü. "Tekrar uyuma, Tessa."

"Yorgunum," diye mırıldandı.

"Biliyorum ama önce buradan çıkalım. Sonra uyuyabilirsin."

Gözlerini tekrar açtı ama adam uzun süre dayanamayacağını biliyordu. Rhett'i hemen Zefira'yı almaya gönderdi.

"Uyandı. Harika," diye mırıldandı Rahibe onlara doğru süzülürken. Yatağın yanındaki çekmeceye uzanıp bir şırınga daha çıkardı.

"Bu ne?" diye bağırdı Theon, Tessa'ya doğru hareket ettiğinde.

"Normal," dedi Tessa yumuşak bir sesle, kolunu battaniyenin altından çıkarırken.

"Nedir?"

"Bu bir doğum kontrol yöntemi, Lordum," dedi Zefira. "Değerlendirmelerde kullanılan iksirlerin, teknik olarak bir sonraki dozları gelmeden önce vücuttan önceki doğum kontrol yöntemlerini uzaklaştırdığı biliniyor. Bu sadece bir önlem."

Doğum kontrol yöntemi mi?

Bu aklına bile gelmemiştir. Perilerin her sezon onlara verildiğini biliyordu elbette, ama endişeleneceği şeyler listesinde bile yer almamıştı. Kimse onunla sevişmeyecekti. Ondan başka kimse ona parmak bile sürmeyecekti.

Tessa inledi ve bunun enjeksiyondan kaynaklanmadığını anladı. Kolu onu daha da sıkı sarmıştı. Hemen tutuşunu gevşetti ve Tessa titrek bir nefes daha verdi.

"Tamam," diye duyurdu Zefira, iğneyi Tessa'nın kolundan çekip çöp kutusuna atarak. Arkasını dönüp onlara baktı. "Rhett onu bekleme odanıza götürebilir."

"Onu yakaladım. Onu sakinleştirecek bir bağ kurmak için," diye ekledi Zefira ona meraklı bir bakış attığında.

Zefira onları ameliyathaneden çıkarırken, "Onu sıvılara biraz daha bağlı bırakmak istiyorum. İyileşme sürecini hızlandırmak için bir tonik karışımı var," diyordu. Rhett, sıvı torbasını taşıyarak onları takip ediyordu. "Torba boşaldığında serum çıkarılabilir ve gidebilirsiniz."

"Bilmem gereken başka bir şey var mı?" diye sordu Theon. "Hazırlıklı olmam gereken bir şey var mı? Onun böyle

olması normal mi?"

Zefira umursamazca elini salladı. "Periler dayanıklıdır, Lord Aziz Orkalar. Tanrılar onları böyle tasarladı. İyi olacak. Bugün kesinlikle gerekli görevlerine devam edebilir."

Ciddi olamazdı. Tessa'nın şu anda ayağa kalkmaya çalışsa bile ayakta duramayacağından emindi. Başını tekrar göğsüne yaslamıştı ve baksa gözlerinin kapalı olacağından emindi.

"İşte geldik," diye şarkı söyledi Zefira, bir kapı kolunu çevirip kapıyı açarak. İçeri girer girmez Axel ve Luka ayağa kalktılar, bakışları doğrudan Tessa'ya kaydı. Zefira, Luka'ya bir dosya uzattı. Theon, elinde bir dosya tuttuğunun farkında bile değildi. "Ayrılmadan önce veya ileride herhangi bir sorunuz olursa, lütfen benimle iletişime geçmekten çekinmeyin."

"Not edildi," dedi Theon sertçe, kanepeye çökerken. Tessa rahat bir pozisyon alırken inledi ve Zefira ile Rhett odadan çıktı. Kapı kapanmadan önce Luka dosyayı açıp raporu gözden geçiriyordu.

"Burada onun elementiyile ilgili hiçbir şey yok," dedi sayfaları ileri geri çevirirken.

"Olmayacak," diye yanıtladı Theon. "Testler onun elementi için kesin bir sonuç vermedi."

"Bana, onu boşuna buna maruz bıraktığımızı mı söylüyorsun?" diye sordu Axel, ses tonundan bu düşüncenin yarattığı dehşet belli oluyordu.

Theon, Tessa'nın tekrar uyuduğunu görünce aşağı baktı ve elini yüzünden aşağı doğru süzdü. "Testler, hangi elementle ortaya çıkacağı konusunda kesin bir sonuç vermedi," diye açıkladı. "Ancak, güç seviyesini tahmin etmede inanılmaz derecede faydalı oldular."

"Aman Tanrım," diye fısıldadı Luka, Theon konuşmasını bitirdiğinde. Gözleri Theon'unkilerle buluşunca fal taşı gibi açıldı. "Eminler mi?" Raporun o kısmına yeni gelmişti belli ki.

"Rahibe'ye göre evet," diye yanıtladı Theon. Axel'a baktı. "Testler doğruysa, hangi elementle ortaya çıkarsa

çıksın, o elementin en güçlü Perisi olacak. Aynı elemente sahip olan hiç kimse ondan daha güçlü olmayacak. Hiçbir Peri ondan daha güçlü olmayacak."

"Yani eğer toprakla birlikte çıkarsa..." Axel, gerçeği anlayınca sustu.

"Eviana'dan daha güçlü olacak. Toprak olmasa bile, hangi elemente sahip olursa olsun, gücü yine de Eviana'dan daha güçlü olacak," diye onayladı Theon.

"Aman Tanrım," dedi Axel, Luka'nın sesini taklit ederek bir sandalyeye çökerken. Bakışları Luka'ya kaydı ve dudaklarının bir kenarı alaycı bir sırıtişla kıvrıldı. "Hâlâ Kaynağı için başka birini seçmesi gerektiğini mi düşünüyorsun?"

Luka hâlâ sayfaları çeviriyordu. "Bunun bizim ve planlarımız için pek de iyi bir haber olmadığını söylemek aptallık olur, ama böyle bir güçle..." Dosyayı sertçe kapattı. "Zaten zor bir kız. Onu kontrol etmek zor olacak, özellikle de şu anda olduğundan daha fazla karşı koyabildiğinde."

"Başka bir krallıktansa onu bizim almamız daha iyi," diye savundu Theon. "Ayrıca, tamamen işaretlendiğinde, o güce erişip kullanabileceğim. Ve sonunda bu bağı kabul ettiğinde, kontrol artık sorun olmayacak."

"Kimse onu sahiplenmeseydi ne olurdu hayal edebiliyor musun?" diye düşündü Axel, başını yumruğuna dayayarak. "Ortaya çıkardı ve krallıklar onun için savaşırdı. Krallık Anlaşmaları umurunda bile olmazdı, kan dökülürdü."

"Sana anlatmam gereken daha çok şey var ama burada anlatmayı tercih etmiyorum. Ancak, onun güvenliği meselesini konuşmamız gerekiyor," dedi Theon. "Seçim'den beri ona karşı biraz sahiplenici davrandığımı biliyorum-"

"Biraz sahiplenici mi?" diye sordu Axel kaşlarını kaldırarak.

"Mesele şu ki," diye ısrar etti Theon, kardeşini bilerek görmezden gelerek. "Yanında bizden biri olmadan kimse ona yaklaşılamaz. Bu şimdilik aramızda kalsın. Rahibe'ye raporu

babama iletmemesini söyledim bile. Sonuçları kendim teslim edeceğimi söyledim."

Luka, "Raporu okuduğunda bunu göreceksin," dedi. "Açıkça belirtiyor."

"O zaman Rockmoor'dayken sahte bir rapor hazırlatacağım. Burada sahtecilik bağlantılarımız olmalı, değil mi?"

"Tamamdır," dedi Axel, telefonunu cebinden çıkarırken.

Theon, devam etmeden önce kardeşine teşekkür edercesine başını salladı. "Neyse, güvenliği şu anda çok önemli olsa da, Ortaya Çıkış Töreni'nden sonra en önemli önceliklerden biri olacak. Kaynağım olmak onu güvende tutmak için çok önemli, ama bu tür bir güç, insanları ona tıpkı bir pervanenin aleve çekilmesi gibi çekecek. Babamın öfkeleneneceğinden bahsetmiyorum bile."

"Katılıyorum," dedi Luka. "Akropolis hakkında ne düşünüyorsun?"

"Onu asla yalnız bırakmıyorlar," dedi Theon. "Oradaki apartman dairelerinde kendi süitinin olacağını biliyorum, ama zamanının çoğunu benimle ve Axel ile Arius'taki evde geçirirsen kendimi daha rahat hissederim."

"Zaten çoğu zaman sizinle birlikte olacağım," diye yanıtladı Luka omuz silerek.

"Ayrıca onu eğitmeye başlamayı da istiyorum." Theon'un cebindeki telefonu tekrar titredi ve Tessa'yı uyandırmamaya çalışarak dikkatlice çıkardı. "Felicity Davers neden öğle yemeğinden akşam yemeğine plan değişikliğimizi onaylıyor?"

"Çünkü onunla öğle yemeği için buluşacaksan, on dakika önce orada olman gerekirdi," diye yanıtladı Luka. "Tessa'nın hâlâ uyanmadığını bana mesaj attığında, böyle olacağını hissetmiştim. Öğle yemeği yerine akşam yemeği rezervasyonu yaptırdım." Theon gözlerini kıstı ve Luka ellerini yatıştırıcı bir şekilde kaldırdı. "Zaten babandan önemli bir şey saklayacaksın Theon. Bugün Felicity'ye siktir git diyerek onu daha fazla kızdırmaya gerek yok."

Haklıydı. Theon, babasının şüphelerini azaltmak için elinden geleni yapmalıydı. İcini çekti ve kadına plan değişikliğini onaylayan kısa bir mesaj gönderdi.

"Buradan ne kadar sürede çıkabiliriz?" diye sordu Axel, telefonundan başını kaldırarak. "Bir saat içinde bizimle buluşup sahte ihbar alabilecek bir adamım var. Ama banliyöde yaşıyor. Oraya varmamız en az yarım saat sürer."

Theon sıvı torbasına baktı. "Rahibe, bunlar bitince serumunun çıkarılabileceğini ve gidebileceğimizi söyledi."

Axel, "Sonuçları ona söyleyecek misin?" diye sormadan önce konuşmada bir sessizlik oldu.

Ve Theon bunun cevabını bilmiyordu. Kaynağına, Devram'daki en güçlü Peri olacağını mı söylemişti? Bu, onun her şeye daha fazla direnmesini mi sağlayacaktı? Elementi ortaya çıktığında daha sert savaşabileceğini mi düşündürecekti? Yoksa pes etmesine mi neden olacaktı? Avlanacağını ve uğruna savaşılacağını ve bağa boyun eğerek daha güvende, daha korunaklı olacağını bilerek.

Yoksa zaten biliyor muydu? Bunca zamandır biliyor muydu ve bu yüzden her şeye bu kadar inatla direniyor muydu? Her şeyin yanına kâr kaldığını mı sanmıştı da sonunda hazırlıksız mı yakalanmıştı?

"Bilmiyorum," diye cevapladı sonunda.

Ve bundan nefret ediyordu. Bir cevabının olmamasından, tüm bu durum üzerinde kontrolünün olmamasından nefret ediyordu.

Peki ya kollarında uyuyan güç kuyusu?

Yakında tüm bunların kontrolünü ele geçirecek ve Arius Krallığı'nın kontrolünü ele geçirebilecekti.

THEON

Bir an sonra kapı açıldı ve Rhett odaya girdi. Tessa'nın Theon'un kucağına kıvrıldığını görünce bir an duraksadı, yüzünde kısa bir şaşkınlık ifadesi belirdi, sonra hızla kayboldu.

"Ben serumu çıkarmaya geldim," dedi boş sıvı torbasına bakarak.

Theon bir kez başını salladı ve erkek öne doğru hareket etti. Serum bandını açmaya başlar başlamaz Tessa uyandı. Kateteri nazikçe kolundan çekti ve gözleri Tessa'ninkilerle buluştu. Tessa onu izliyordu.

"Gitmeden önce tuvalete gitmen gerekiyor mu?" diye sordu Rhett.

"Harika olur. Teşekkür ederim," diye yanıtladı, sesi çığlık atmaktan ve kullanılmamaktan kısılmıştı. Bakışlarını Theon'a çevirdi. "Kıyafetlerim sende mi? Ben de üstümü değiştirebilir miyim?"

"Ben de seninle geliyorum," diye cevapladı Theon.

Tessa, adamın göğsünden itilirken iç çekti. "Bunu daha önce konuşmuştuk. Sınırlar."

"Şu anda yürüyemezsin bile" diye savundu.

Ayağa kalktı, yüzünde saf bir kararlılık vardı. Theon hızla ayağa kalktı ve ona doğru uzandı, ama kadın geri çekildi. Bunu yaparken yüzünü buruşturdu ve sendeledi. Onu dengelemek için uzandığında, kadın tekrar geri çekildi.

Dişlerini gıcırdattı. "Kahretsin, Tessa. Bırak da sana yardım edeyim."

"Yardıma ihtiyacım yok, Th—" Adı dilinde takılıp kalınca, dudaklarını öfkeyle birbirine bastırdı. "İyi olacağım."

"İyi olmak yeterli değil," diye karşılık verdi ve odanın öbür ucuna doğru yürüyüp yerdeki spor çantasını aldı.

"Tuvalet hemen koridorun karşısında," diye yavaşça ekledi Rhett, bakışları Tessa'dan Theon'a, sonra tekrar Tessa'ya kaydı. "Yürümesine yardım edebilirim-"

"Ona izni olmadan dokunursan, yapacağın son şey bu olur," dedi Theon karanlık bir sesle ve mürekkep gibi gölgeler Fae'ye doğru yaklaştırmaya başladı.

"Theon," diye uyardı Axel olduğu yerden ve Theon bunu hissedebiliyordu. Kontrolü tamamen kaybetmenin eşiğindeydi.

Rhett, Tessa'ya endişeli bir bakış attı, ama Tessa ona yolu göstermesi için işaret etti. Theon, tekrar tökezleme ihtimaline karşı yanlarında durarak kapıdan çıktılar. Rhett onları koridordan geçirdi, bir kapıyı açtı ve küçük bir banyonun düğmesini çevirdi.

"Üzgünüm, orada duş yok," dedi Tessa'ya bakarak.

Ona yumuşakça gülümsedi, gözleri sanki içini ısıtıyordu ve Theon dişlerini sıktı. Ona hiç o bakışı ya da gülümsemeyi sunmamıştı.

"Bu fazlasıyla yeterli," diye yanıtladı Tessa. "Teşekkür ederim, Rhett."

"Çıkın dışarı," diye emretti Theon, arkalarındaki banyoya girerken.

Rhett ona baktıktan sonra Tessa'ya döndü. "Ama senin için bir diş fırçası ve diş macunu buldum. Lavabonun yanında."

"Tanrıya şükür," diye yanıtladı Tessa, hemen o yöne doğru hareket ederek. Theon onun için böyle şeyler hazırlamayı hiç düşünmemişti. Sadece istediği yedek kıyafetleri hazırlamıştı.

Rhett küçük banyodan çıktı ve Theon kapıyı arkasından kapatmak için hareket etti.

"Sen de çıkabilirsin," dedi Tessa, ellerini lavaboya dayayarak, belli ki kendini ayakta tutmak için kullanıyordu.

"Seni burada yalnız bırakmayacağım, Tessa."

"Banyonun köşelerinde vampirlerin gizlendiğinden mi korkuyorsun Theon? İyi olacağım," diye cevapladı gözlerini devirerek.

"Burada neden vampirler olsun ki? Değerlendirmeden sonra bu sık görülen bir şey mi?" diye sordu, küçük banyoya

bakarak.

"Vampir yok..." Tessa, ne diyeceğini bilemiyormuş gibi şaşkın bir bakış attı. "Theon, değerlendirmelerden sonra banyolarda her zaman vampir olmaz. Ukalalık ediyordum. Vampirlerin gerçek olduğunu düşünmek için nasıl bir çocukluk geçirdin?"

Theon sorusunu duymazdan gelip, "Her iki durumda da ayakta duramıyorsun. Birinin sana yardım etmesi gerek," dedi.

"Bunun sebebi sensin Theon!" diye haykırdı. "Birinin bana bakması gereken sebep sensin. Yine."

Göğsünün derinliklerinde bir şey bu sözler karşısında irkildi ve onları birbirine bağlayan şey bağ değildi. Daha önce hiç bu kadar derin bir bağ hissetmemişti. Bu bambaşka bir şeydi.

Tessa ona dik dik bakıyordu, gözleri fırtınalı bir gökyüzü rengindeydi. Adam bir şey söylemeyince, gözlerini tekrar devirip lavaboya döndü. "Neyse, Theon."

Yeni diş fırçasını açıp diş macununa uzandı. Bunu yaparken Theon da spor çantasından yedek kıyafetlerini çıkardı. Rahatsız olacağını biliyordu ama Felicity ile öğle yemeğine gideceklerini de biliyordu. Ona bir yazlık elbise hazırlamıştı ki bu artık akşam yemeği için uygun olmazdı. Sahtecilik uzmanıyla işleri bittikten sonra durup ona başka bir şey almaları gerekecekti.

Theon, Tessa'ya döndüğünde henüz dişlerini fırçalamadığını fark etti. Tessa lavaboya bakıyordu.

"Tessa, iyi misin?"

Sanki onun burada olduğunu unutmuş gibi yerinden sıçradı. "İyiyim," diye hemen cevapladı ve diş fırçasını ağzına götürdü.

İşini bitirdiğinde, eşyaları getirip spor çantasının yan cebine koydu ve fermuarını çekti. Üzerindeki taytı ve spor sutyenini çıkardı ve Theon bakışlarını kaçırmaya tenezzül etmedi. Sonuçta o onundu. Eğer ona bakmak isterse, bakacaktı.

Ama başka kimse yok.
Luka veya Axel değil.
Veya Rhett.

Fae'nin ona attığı bakıştan dolayı öfkesi kabardı.

Yazlık elbisenin ellerinden çekildiğini hissetti ve Tessa, masmavi giysiyi başından geçirirken ona dik dik baktı. Onu kenara iterek temiz iç çamaşırlarını ve altın rengi sandaletlerini çıkardı. Sandaletlerin kayışlarını bağladıktan sonra ayağa kalktığında nefes nefese kalmıştı ve alnında boncuk boncuk ter birikmişti.

"Bana yardım etmeme izin vermeliydin," dedi Theon, eğilip atılmış giysileri alıp çantaya tıktırırken.

"Bugün çok şey başardın, Theon."

Bunu söylerken yüzünü buruşturdu. Aktif olarak geri çekildiğinde bağın onu cezalandırdığından bahsetmişti. Bugün yaşadığı onca şeyden sonra neden daha fazla acı çekmeyi seçsindi ki?

Koyu renk saçlarını eliyle düzeltti. "Sanırım senden beklenenleri hatırlatmak için bir konuşma yapmamız gerekiyor."

"Sonuçlarım nelerdi?" diye sordu bunun yerine, duvara yaslanmak için hareketlendi.

"Kesin bir sonuca varılamadı."

Kadın ona baktı. Gözlerindeki savaşıyan duyguları görebiliyordu ve ilk kez her birini okuyabiliyordu. İnanmazlık. Öfke. Acı. Hayal kırıklığı.

"Gel. Bir yere gitmemiz gerek," dedi elini ona uzatarak.

Kadın sessizce aldı ve adam onu koridorun karşısındaki muayene odasına götürdü. Luka ve Axel ayağa kalkmış, gitmeye hazırdılar. İçeri girdiklerinde onları eşlik eden Peri kadın kapının yanında bekliyordu.

"Nasılsın bebeğim?" diye sordu Axel, Theon'un elinden spor çantasını almak için öne doğru adım atarken.

"İyiyim," diye kısaca cevapladı Tessa, parmakları Theon'un elinde esnerken.

"İyi değil," diye mırıldandı Theon. "Ancak eski sevimli, inatçı haline geri döndü."

"Öyle mi?" diye sordu Luka, Tessa'yı o sinir bozucu bakış açısıyla inceleyerek.

Tessa homurdandı ve elini Theon'un elinden çekmeye çalıştı ama Theon parmaklarını daha da sıkı kavradı. Hiçbir yere gitmiyordu.

Refakatçilerini takip ederek ana lobiye geri döndüler ve dışarı çıktıklarında, Theon bütün sabah kampüste kaldıktan sonra doğal ışığa karşı gözlerini kırpma zorunda kaldı. Gökyüzü bulutluydu, sanki gün boyu aralıklı yağmur yağmaya devam edecekmış gibi. Tessa'nın araca binmesine yardım etti ve ardından bindi. Tessa çoktan aracın diğer tarafına geçmiş, kaşlarını pencerenin serin camına bastırmıştı.

"Tessa, neye ihtiyacın var?" diye sordu Theon, ona uzanmamak için kendini zorlayarak. Axel koltuğunda dönüp onlara baktı ve Luka, trafiğe girerken dikiz aynasından ona bakıyordu. Hepsi ona... Aslında, ona farklı davranıyorlardı ve az önce yaşadıklarından sonra, Theon bile bunun işe yaramadığını kabul edebilirdi. Hiçbiri için.

Tessa parmağını cama götürüp camdan aşağı kayan bir yağmur damlasının izini sürdü. "Bu çok önemli bir soru," diye cevapladı sonunda yumuşak bir sesle.

Araçta bulunan yönlendirme sistemi, sahtecilik uzmanına yönlendirme yaparak sesli uyarıda bulundu.

"Bir yerde şifaya ihtiyacın var mı?" diye sordu.

"HAYIR."

Kolunu koltuğun arkasına uzattı, ama onu yanına gelmeye ikna etmeye çalışmadan, kadın çoktan hareketlenmişti. Koltukta kayarak yanına yerleşti, başı omzuna düştü ve gözleri kapandı. Kaşları şaşkınlıkla çatılmış Axel'a baktı. Aralarındaki bağ vızıldıyor, ondan daha fazlasını istiyor ve hissettiği her şeyi yatıştırmak istiyordu.

"Tessa mı?"

"Yorgunum Theon," dedi, daha da sokularak. "Ve aramızdaki bağ yardımcı oluyor... Az önce gördüğüm, duyduğum ve hissettiğim her şeyin gerçek olmadığını hatırlamama yardımcı oluyor. Fiziksel acı gerçektir ama gerisi..."

Sözleri yarıda kesilip tekrar sustu ve Theon kıpırdanıp kolunu ona doladı. "Dinlen, Tessa," diye mırıldandı, Tessa ona yaslanırken. Eli yavaşça göğsüne kondu, parmakları gömleğinin içine kıvrıldı ve hızla atan kalbinin üzerine oturdu. Theon dudaklarını başının tepesine bastırdı. Birkaç dakika içinde derin bir uykuya daldı.

Gerçekten derin bir uykuda olduğundan emin olduğunda, Rahibe'nin Tessa'nın soyu hakkında söylediği her şeyi Luka ve Axel'e anlattı.

Axel cebinden küçük aynayı çıkarıp onunla oynarken, "Kim onun mirasını saklayacak güce sahip olabilirdi ki? Ve neden? Onu saklamak onu bir süreliğine korumuş olabilir, ama Ortaya Çıkış Töreni'nde elementi tüm gücüyle ortaya çıktığı anda, Pantheon onu ilk ele geçiren olmak için bir savaş alanına dönerdi," dedi.

"Evet, ama o zamana kadar kimse onu Kaynak olarak iddia edemezdi," diye karşılık verdi Luka. "Herhangi bir mirasçı çoktan seçmiş olurdu."

"Hepimiz bunun hiçbir şey ifade etmediğini biliyoruz," diye araya girdi Theon. "Kaynağı olan herkes, bir başkasına yer açmak için aniden bir Kaynağı olmadan kalabilir."

Elbette böyle bir şeye karşı yasalar vardı, ama bunlar da illa bir şey ifade etmiyordu. Bir Kaynak'ın ölümü durumunda her zaman bir soruşturma yapılırdı ve soruşturma devam ederken, eğer lord veya leydi başka bir Kaynak Seçmişse, soruşturma tamamlanana kadar o Peri onlar için tutulurdu.

"O zaman onu saklama yeteneğine sahip olanın kim olduğuna geri dönüyoruz?" dedi Axel.

"Kim olursa olsun, başından beri onun yanındaydı," diye düşündü Luka. "Sürekli raporları değiştiriyorlardı. Onun

hakkında elimizdeki hiçbir bilgide böyle bir şeyden bahsedilmedi."

"Ama değerlendirmeleri yapan Rahibeler bilirdi. Hiçbiri bunu bildirmedi mi? Raporlarının değiştirildiği hiç fark edilmedi mi? Hiçbiri tutarlı değil," diye mırıldandı Axel, elindeki aynayı tekrar çevirip başparmağını pürüzsüz camda gezdirirken.

Luka, dikiz aynasından Theon'a bakıyordu. Theon, yüzündeki gerginliği, etrafında karanlığın yayılmaya başladığını görebiliyordu.

"Ne düşünüyorsun Theon?" diye sordu Luka.

"Bunu her zaman bilmesine rağmen hiçbir şey söylememiş olmalı."

Axel tekrar arkasına döndü. "Buna inanamazsın."

"Nasıl bilemezdim? Nasıl bilmezdi ki?"

"Büyüsü henüz ortaya çıkmadı, Theon. Birkaç hafta sonraki Ortaya Çıkış Töreni'ne kadar geçerli. O nereden bilebilir ki?"

"Korumalardan sorunsuzca geçebileceğini biliyor," diye karşılık verdi Theon. "Bunu defalarca kanıtladı."

"Bu, neden bunu yapabildiğini bildiği anlamına gelmiyor," diye karşılık verdi Axel. "Ona hiç sordun mu?"

Theon alaycı bir tavırla "Evet. Tüm çekişmeler ve güç mücadeleleri arasında bu konu hakkında oldukça içten bir konuşma yaptık." dedi.

"Bunu bir güç mücadelesine dönüştürdün," diye karşılık verdi Axel. "Ona kötü davranmadığımızda Luka ve benimle gayet iyi anlaşıyor."

"Çünkü ikinizin de her şeyi mahvettiğini düşünmüyor. Neyi mahvettim biliyor musun? Onun gizli kalma yeteneğini."

"Sen hayalperest bir aptalsın," diye mırıldandı Axel, öne doğru dönerek.

"Öyle mi? Bu, neden bu kadar direndiğini açıklıyor. Onu o girintide bulana kadar başardığını sanıyordu."

"Kendini kandırma Theon," diye araya girdi Luka. "Onu zaten seçecektin."

"Dört seçeneğim daha vardı. Jayson'ı seçecektim."

"Doğru. Adını bile hatırlayamadığın bir Peri'yi seçecektin," diye kuru bir şekilde cevapladı. "Jaxson ve diğerlerini bize hizmet etmeleri için bıraktın. Biz aptal değiliz."

"Ve tanrılara şükürler olsun ki onu seçtim," diye çıkıştı, kolunu ona doladığı an biraz daha sıkılaştı. Bu konuda tekrar tartışacak havada değildi. Diğer seçeneklerin artık bir önemi yoktu.

"Şimdi ne yapacaksın peki?" diye devam etti Luka, konuşurken ağzından dumanlar çıkmaya başlamıştı. Sinirlenmeye başlamıştı. "Teslim olmaya zorlamaya devam mı edeceksin? Çünkü bu çok iyi gidiyor."

"Hayır," diye homurdandı Theon, etrafındaki karanlık yoğunlaşıp Tessa'ya uzanarak. Karanlık kollarında sürüklenmesini engellemek için elinden geleni yaptı. "Onu bekleyeceğim. Artık ne sakladığını bildiğimize göre, bir hata yapmasını bekleyebiliriz. Başka neler sakladığını da ortaya çıkar."

"O Baba değil," diye mırıldandı Axel, kendi gücü Theon'unkini bastırmak için çalışırken elini kaldırarak. "Onu ortaya çıkarmak için karmaşık bir plan yapmana gerek yok."

"Eğer bu kadar uzun süre saklanmayı başardıysa, elbette öyledir."

"Luka?" diye üsteledi Axel.

Erkek, içini çekmeden önce uzun bir süre sessiz kaldı. "Sanırım bu yolculuğu atlatacağız. Felicity ile akşam yemeği. Tessa'ya değerlendirmeden sonra kendine gelmesi için bir gün ver ve Arius Evi'ne döndüğümüzde bununla ilgilen."

"Serseriler. İkiniz de," diye homurdandı Axel, cebinden kulaklıklarını çıkarırken.

"Cienna'dan haber aldın mı?" diye sordu Theon.

Axel, kulaklıkları kulağına takarken ona omzunun üzerinden bir el hareketi çekti.

"Axel," diye homurdandı Theon.

"Ondan haber alınca bize bildirecek," dedi Luka. "Bırakın gitsin."

Sahtecilik uzmanının evine kadar olan yolun geri kalanında başka bir kelime konuşulmadı.

Luka iki katlı bir evin önüne geldiğinde, Tessa hâlâ ona yaslanmış uyuyordu. Onu uyandırıp eve gelmesini istemiyordu, ama onu araçta bırakmak da istemiyordu. Uyanırsa ve Luka burada olmazsa...

Sonunda ona biraz olsun güvenmeye başlıyor gibiydi ve sır saklıyor olsa bile, pes etmeye başladığında hiçbir şeyi tehlikeye atmak istemiyordu.

"Ben burada onunla kalacağım," dedi Luka, aracı kapatırken. "Siz ikiniz içeri girip şu işi halledin."

Theon başını salladı. "Saray'la iletişime geç. Akşam yemeğine gitmem gerekirse geceyi burada geçiririz. Burada işimiz bittiğinde Tessa'ya bir akşam yemeği elbisesi, gecelik ve ihtiyacımız olabilecek diğer şeyleri alabiliriz."

Axel hiçbir şey söylemedi. Sadece kapıyı açıp dışarı çıktı ve eve doğru yürürken kulaklıklarını da cebine koydu.

Theon, Tessa'nın parmaklarını gömleğinden çekerek nazikçe kendini kurtardı ve hızla araçtan çıktı.

"Bunun mümkün olduğunca çabuk yapılmasını istiyorum," diye çıkıştı Axel'a ön yürüyüş yoluna doğru ilerlerken.

"Biliyorum," diye kısaca yanıtladı Axel. "Ona neye ihtiyacın olduğunu söyleyip buraya geri dönebilirsin."

Bir an sonra kapı açıldı ve karşılarında orta boylu bir ölümlü duruyordu. Kalın, siyah çerçeveli gözlükleri ve kirli sarı saçları ensesinde toplanmıştı.

"Hey," dedi Axel'in elini tutmak için uzanarak. "Uzun zamandır görüşemedik."

"Tucker," diye cevapladı Axel, adamın elini sıkarak. "Bizi bu kadar kısa sürede kabul ettiğin için teşekkürler."

"Teklif ettiğin para karşılığında seni gecenin bir yarısı görürdüm," diye kıkırdayarak cevap verdi.

"Bu benim kardeşim Theon," dedi Axel, Theon'a doğru başını sallayarak.

Ölümlüler, kasabalarının yönetici Miras'ının kim olduğunu ve yönetici ailelerin isimlerini biliyorlardı. Bunun dışında Theon, Perilerin bileklerindeki İşaretleri görmeden Perileri Miras'tan ayırt edebileceklerinden emin değildi. İkisinin de kemerli kulakları, hafifçe uzamış köpek dişleri ve doğal bir zarafeti vardı. Ölümlüler, toplumlarını ayakta tutan sıradan işlerle ilgilendikleri sürece Miras onları rahat bırakıyordu. Perilere daha çok odaklanmışlardı.

Theon adamın uzattığı elini sıktı, Axel'in, önlerinde titremeyen ve eğilmeyen bu ölümlüyü nasıl tanıdığını merak ediyordu.

"Kaba olmak istemem ama acelemiz var," dedi Theon.

"Elbette," dedi Tucker, içeri girmeleri için geri çekilirken.

Tucker ön kapıyı kapatmadan önce Theon, omzunun üzerinden araca baktı. Onları koridordan, görünüşe göre ofisi olan yere götürdü ve Theon hemen neye ihtiyacı olduğunu açıkladı. Tucker dosyayı alıp işe koyuldu, raporda ne yazdığı veya ne anlama geldiği hakkında tek bir soru bile sormadı. Theon, adamın geçimini belge sahteciliğiyle sağladığını tahmin ediyordu. Muhtemelen daha tuhaf, hatta belki de en az onun kadar tuhaf şeyler görmüştü. Axel, yan taraftaki bir kanepeye oturup telefonunu karıştırırken, Tucker çalışırken Theon bir ileri bir geri yürüyordu. Adamı rahatsız etse bile, belli etmiyordu.

Yirmi dakika sonra, Tucker onay için masanın üzerinden belgeleri ona uzatıyordu. Theon belgeleri okuduktan sonra tekrar kontrol etmesi için Axel'a uzattı. Adam küçük bir değişiklik yapmak zorunda kaldı ve ardından Theon kapıdan çıkıp ödemeyi Axel'a bıraktı.

Theon arka kapıyı açtığında Luka, "Saray çatı katı sütünin bizim için hazır olduğundan emin oluyor," dedi. "Başka bir yerde durmak yerine, ihtiyacımız olan şeyleri sipariş ettim ve oraya teslim ettiriyorum."

"İyi fikir," diye yanıtladı Theon, dosyayı ön koltuğa fırlatarak. "Uyandı mı?"

Luka başını salladı. "Uykusunda birkaç kez inledi ama gözlerini hiç açmadı."

Theon, başını nazikçe kaldırıp kucağına yasladı ve parmaklarını kolunda yukarı aşağı hareket ettirdi. Axel döndüğünde Luka onları Saray'a götürdü. Rockmoor'un en seçkin oteliydi ve çatı katındaki çatı katı Theon'un ailesine aitti. Babası iş için şehirde kaldığında burayı en çok kullanırdı ama Theon, Luka ve Axel de orada epey vakit geçirmişlerdi. Tessa, vale park hizmetine vardıklarında uyandı.

"Neredeyiz?" diye mırıldandı, sesi uykudan kalınlaşmıştı.

"Geceyi şehirde geçireceğiz. Oteldeyiz. Akşam yemeğine gitmeden önce dinlenebilirsin," dedi Theon, kapısını açıp dışarı çıkarken. Çıkmasına yardım etmek için ona doğru uzandı.

Çatı katına girer girmez Theon, Tessa'yı ana banyoya yönlendirdi. "Duş al, sonra uyuyabilir veya yemek yiyebilirsiniz. Ne yapman gerekiyorsa onu yap."

Hiçbir şey söylemedi, sadece rahatlamış bir ifadeyle yazlık elbisesini çıkarmaya başladı. Theon, kıyafetlerini almak için banyodan çıktı, ancak henüz ona verecek bir şeyi olmadığını fark etti. Luka ve Axel oturma odasında oda servisi menüsüne bakıyorlardı.

"Tessa bir şey istiyor mu?" diye sordu Axel, ona pek bakmadan.

"Emin değilim. Duştan çıkınca ona sorarım." Theon küçük buzdolabına gidip iki şişe su aldı. Dönüş yolunda kardeşinin yanında durdu. "Karşı tarafta olamayız Axel," dedi sessizce. Luka ise her zamanki gibi uyuduğu odaya doğru yürüdü. "Birlikte hayatta kalırız."

"Sana karşı değilim Theon," diye yanıtladı Axel. "Ama her zaman seni bu saçmalıklarla suçlayacağım. Sana söylüyorum, o tüm bunlarda kullanılıyor."

"Bilemezsin—"

"Biliyorum," diye araya girdi. "Sen ve Luka zamanınızı Peder'i yatıştırarak geçirirken, ben zamanımı Yeraltı'nda geçiriyorum. Sen ve Luka'nın birkaç yaş küçük olduğum için benim kadar deneyimli olmadığımı düşündüğünüzü biliyorum, ama sizin yaşadıklarınızın aynısını yaşadım. Siz seçkinlerle dirsek temasında bulunurken, ben sapkınlarla içki içiyorum. Size söylüyorum, o öyle biri değil. Kötü niyetli bir amacı yok, ama eğer ondan siktirip gitmezseniz olacak."

"Elimden gelenin en iyisini yapıyorum, Axel."

"O zaman bir kereliğine yardım edelim Theon," diye karşılık verdi. "Kontrol konusunda takıntılı bir ihtiyacın olduğunu biliyorum ama kontrol, her şeyi kendi başına yapman gerektiği anlamına gelmez."

"Farkındayım."

"Sen misin?"

Theon elini yüzünde gezdirip derin bir iç çekti. "Bu konuşmaya devam etmemiz gerektiğini biliyorum ama Tessa —"

"Hadi," dedi Axel, oda servisi menüsünü tekrar açarak. "Tamam."

Theon başını salladı. Kardeşini yeterince iyi tanıyordu ve ciddi olduğunu biliyordu. Konuşmaya devam edeceklerdi ama Axel, bunu yapana kadar ona kızmayacaktı.

Yatak odasına geri döndü ve suyun sesini hâlâ duyabildiğinde, su şişelerini yere bırakıp Rockmoor şehir merkezine bakan pencereye geçti. Bu kadınla tanışmak istemiyordu. Sonunda bir Eşleşme yapması gerekecekti, ama bu öncelik listesinde o kadar alt sıralardaydı ki, son zamanlarda bu fikri aklından bile geçirmemişti. Hâlâ bir Kaynak'a sahip olmaya ve onu kontrol altına almaya çalışmaya çalışıyordu, hele ki potansiyel bir Eşleşme ile bir şeyler inşa etmeye odaklanmak hiç aklına gelmiyordu.

Sulardan birini kaptı, kapağını açıp içti. Tessa'yı yemeğe çıkarmak istemiyordu ama yapabileceği bir şey yoktu. Tessa'nın her zaman yanında olması gerekiyordu, sadece bugün aldıkları sonuçlar yüzünden değil. Kaynağı olmadan

görülemezdi ve bu kadın Akropolis'te olacaktı. Ona yanlış bir izlenim vermek istemiyordu.

Duşun kapandığını duyunca banyoya döndü. Birkaç dakika sonra, beline beyaz, kabarık bir sabahlık bağlamış Tessa belirdi.

"Ne giymem gerektiğini bilmiyordum," dedi çekingen bir tavırla, elindeki kuşakla oynayarak.

"Giysiler sipariş ediliyor ama daha sonra gelecek," diye yanıtladı Theon, ona doğru bir adım atarak. "Aç mısın? Yemek sipariş etmek ister misin?"

"Biraz daha uyuyabilir miyiz?" diye sordu, gözleri yerdeki bir noktaya dikilmişti.

"Biz mi?" diye sordu Theon, bu tek kelimeyle nabızı hızlandı.

"Ben..." Yenilgi dolu bir nefes verdi. "Şu anda sana ihtiyacım var Theon. Kafam çok karışık ve bazı şeyler gördüm..." Dudaklarını büzdü, elindeki kuşağı çevirdi.

Ona ihtiyacı vardı.

Onu Seçtiğinden beri bu kelimeleri bir kez bile söylememişti. Ona ihtiyaç duyduğu zamanlar olduğunu biliyordu - ilk İşaretleme'den ve Pavil ve Metias'la olan boktan sonra - ama bunu hiç yüksek sesle söylememişti. Bu kelimelerin bağa yaptığı etki, onu üç uzun adımda odanın karşısına geçirdi.

Elini tuttu ve onu yatağa götürdü, yorganı geriye doğru çekti. "İstediğin kadar ya da gitmeye hazırlanana kadar uyuyacağız," dedi ve içeri girebilmesi için geri çekildi.

Kadın rahatlarırken, adam Luka ve Axel'e yemek istemediğini ve uyuyacaklarını bildiren kısa bir mesaj attı ve ardından telefonunu sessize aldı. Ceketini ve gömleğini çıkarıp ayakkabılarını çıkarıp iç çamaşırlarıyla yetindi ve yanına oturdu. Kadın hemen ona doğru yuvarlandı, başı göğsüne yaslandı ve bir bacağı onunkinin üzerine çıktı. Yumuşak teninin tenine değmesi onu anında sertleştirdi, ama yapabileceği hiçbir şey yoktu. Tanrı aşkına, üzerinde bir sabahlık vardı.

"Konuşmak ister misin?" diye sordu Theon, parmaklarını nemli saçlarının arasından geçirerek.

"Hayır," diye fısıldadı. "Uyumak istiyorum ki her şeyi unutabileyim. Sadece kısa bir süreliğine."

"Tamam," diye cevapladı ve başına bir öpücük daha kondurdu. "Uyu küçük fırtına. Uyandığında burada olacağım."

Sessizlik çöktü ve Theon elini saçlarından sırtına doğru kaydırды, omurgasını aşağı yukarı ovuşturdu, onun kendisine doğru gevşediğini hissetti.

"Bazen neden bunu yapıyorsun?" diye sordu sessiz odaya.

Eli hareketsiz kaldı. "Neyi?"

"Bazen bana 'küçük fırtına' diyorsun."

"Çünkü gözlerin bana bir fırtınayı hatırlatıyor," diye cevapladı, sebebinin sadece bir kısmını açıklayarak.

"Bunu söylediğinde, sanki... samimiymiş gibi duyuluyor."

"Kaynak bağının samimi olması gerekir" diye karşılık verdi.

"Yani bağ yüzünden mi?"

"Hem evet hem hayır" diye dürüstçe cevapladı.

Başka bir şey söylemedi ve kısa bir süre sonra nefesi, ona tekrar uyuduğunu hissettirecek kadar değişti. Ama adam uyumuyordu. Gözlerini kapattığında, onu o lanet olası sandalyeye bağlı, acı içinde çığlık atarken, burnundan ve kulaklarından kanlar akarken gördü. Ve göğsünde uyuyan bu uysal yaratık da bunun sonucuydu. Kendi içine çekilmiş, kendi kabuslarıyla savaşıyor ve adamın yardım etmesine izin vermiyordu. Bir yanı, ona yardım etmesine izin verip vermeyeceğini merak ediyordu. Bir yanı da, sırlarını orada mı sakladığını merak ediyordu.

Ama bu berbat günden başka bir şey daha çıkmıştı. Tessa, Kaynak bağına karşılık veriyordu. Onu kullanıyor, onu arıyor ve kendisini rahatlatmasını istiyordu. Ve eğer bugün yüzünden bağa boyun eğdiyse, bundan en ufak bir pişmanlığı yoktu.

THEON

Luka kapıyı hafifçe çalana kadar Tessa'nın uyumasına izin verdi. Luka'nın elinde, pencerenin yanındaki küçük masaya koyduğu giysi ve diğer eşyalarla dolu çantalar vardı. Dolaba da bir giysi çantası astı; Theon, bu akşamki akşam yemeği için Tessa'nın elbisesinin içinde olduğunu tahmin ediyordu.

"Nasıl yani?" diye sordu Luka, gözleri hâlâ göğsünde uyuyan kadına kaydı.

"Bilmiyorum," diye iç çekti Theon, parmakları cüppesinin kolunda hafifçe yukarı aşağı hareket ederken. "Pek bir şey söylemedi. Sadece benimle yatmamı istedi, bağıın verdiği teselliye ihtiyacı olduğunu söyledi."

"Sence kabul ediyor mu?" diye sordu Luka, kaşlarını kaldırarak.

"Tanrım, umarım öyledir. Eğer bu kadarı gerekseydi hiç hoşuma gitmezdi ama sonunda bağı kabul edip hoş karşılıyorsa, değmiş demektir."

"Belki," dedi Luka kollarını kavuşturup masaya yaslanarak.

"Sen aksini mi düşünüyorsun?"

"Pavil ve Metias'la geçirdiği zamanın da en az onun kadar travmatik olduğunu düşünüyorum, hatta güç gösterisine bakılırsa daha da travmatikti ve bu onun hiçbir şeyi kabul etmesine neden olmadı."

Theon bir süre düşündükten sonra cevap verdi: "Belki de giderek güçleniyordu ve bugün ihtiyacı olan son hamleydi."

"Belki," dedi Luka tekrar.

"Akşam yemeğindeyken sen ve Axel ne yapacaksınız?" diye sordu Theon, konuyu değiştirerek. Bu noktada bunu tartışmanın bir anlamı yoktu.

"Dizüstü bilgisayarını getiriyor. Araçta ittifak olasılıkları üzerinde çalışacağız. O çatlaktan sürünerek çıkan şeylerin ne olabileceği konusunda biraz araştırma yapacağız. Ne olduklarını anlayabilirsek, belki Valter'in niyetini de

anlayabiliriz," diye omuz silkerek cevapladı. "Sonra bir Kaosfer oyunu oynayacağız."

"Çok heyecan verici görünüyor."

"Akşamın nasıl geçeceğinden emin olmadığımız için sizi araçsız bırakmanın iyi bir fikir olmayacağını düşündük."

Theon onaylarcasına başını salladı. "Hazırlanabilmemiz için onu uyandırsam iyi olur. Akşam yemeği iki saat sonra," dedi ve sabaha kadar bu yatakta kalabilmeyi diledi.

Luka ipucunu aldı ve yatak odasından çıktı. Theon derin bir nefes verdi, sonra Tessa'nın omzunu nazikçe sarstı. Sadece bir an sürdü ve Tessa gözlerini kırpıştırarak açtı, başını kaldırıp ona baktı.

"Akşam yemeğine hazırlanmamız lazım" dedi açıklama yaparak.

"Tamam," dedi hırıltılı bir sesle, sesi hâlâ uykudan ve günün olaylarından dolayı kısıktı.

İkisi de kıpırdamadı.

Beş dakika daha geçtikten sonra Theon, "Hazır mısın?" dedi.

Sessizce başını salladı, kendini ondan iterek ve sabahlığı açılmadan önce sıkıca kavrayarak. Theon yataktan kayarak onu takip etti. Değerlendirmeden sonra kullanmak üzere birkaç kozmetik ürünü, daha doğrusu Pen hazırlamıştı ve bunları çeşitli saç bakım ürünleriyle birlikte çantadan çıkardı.

"Bu gece saçlarımın belirli bir şekilde yapılmasını ister misin?" diye sordu.

"Elbiseyle en çok neyin yakışacağına sen karar ver. Dolapta asılı." Açık kapıya doğru başını salladı. Pen'e saçını nasıl yapması gerektiği konusunda hiç talimat vermemişti, bu yüzden şimdi başlamayacaktı.

Sessizce odanın karşısına geçti, adamın elindeki eşyaları unutarak elbise çantasının fermuarını açtı. Adam elbisenin pek bir şeyini göremiyordu ama kadın yeterince görmüştü anlaşılan. Adam onu banyoya kadar takip etti ve eşyalarını makyaj masasına bıraktı. Onu orada bırakıp yatak odasına geri döndü ve takım elbisesini tekrar giydi. Luka, ona

simsiyah takım elbisesi ve gömleğine uyması için siyah bir kravat sipariş etmişti. Elbiseyi dolaptan alıp banyoya getirdi.

Tezgahın üzerinde bağdaş kurmuş oturuyordu. Adam, yanına yaklaşmadan önce elbiseyi bir askıya astı ve tam arkasında durdu.

"Çok mu uzun sürüyor?" diye sordu, çantayı karıştırmak için aşağı bakarken.

"Hayır, güzelim," diye cevapladı, dudaklarını boynuna bastırarak, kendine hakim olamayarak. Kız ona doğru yaslandı, başı hemen omzuna düştü ve boğazına daha iyi ulaşmasını sağladı. Adam bu hareket karşısında inledi. "Böyle zamanlarda neden hep bir yerlere gitmemiz gerekiyor?"

Fırtınalı gözler aynada onunkilerle buluştu ve ağzının kenarında yumuşak, neredeyse bir gülümseme belirdi. Bu gülümseme onu neredeyse mahvediyordu ve buna gülümseme demek neredeyse imkânsızdı. Ondan gerçek bir gülümsemeyle hiç karşılaşmamıştı.

"Potansiyel eşinle tanışmakla biraz olsun ilgileniyor musun?" diye sordu, öne doğru eğilip çantasını tekrar karıştırırken.

"Hayır," diye hemen cevapladı Theon, göz kapaklarına bir çeşit ışıltılı pudra sürerken.

Gözleri aynadaki adama bir anlığına baktı, sonra tekrar çantayı karıştırmaya başladı. "Neden?"

"Şu anda endişelenmem gereken başka şeyler var. Eşleşmem bu listenin başında değil."

Çantasından bir alet çıkarıp kirpiklerini sıktı. "Başka neler?"

Bir an durakladı. Ne yaptığıyla veya ne üzerinde çalıştığıyla hiç ilgilenmemişti. Bu yeniydi. Sanki... deniyordu. Aralarında bir şeyler inşa etmeye çalışıyordu.

"Babam için çalışmak. Kendi planlarım," diye belirsiz bir şekilde cevap verdi.

"O zaman bir ilişkiye yatırım yapacak vaktin yok. Bunu mu demek istiyorsun?" diye sordu Tessa, gözlerini siyaha

boyayarak.

"Hayır. Şu anda potansiyel bir Eş ile ilişkiye yatırım yapacak vaktim yok," diye yanıtladı Theon. "Odaklanmam gereken iş ortaklıklarım var. Senden bahsetmiyorum bile."

Tessa son kelimeyi duyunca donakaldı ve gözlerini yavaşça aynadaki gözlerine çevirdi. Bir an ona baktı, sonra hiçbir şey söylemeden maskara sürdü. İşi bitince makyaj masasında döndü, aşağı atlayıp elbiseye doğru yürüdü. Elbise çantasının fermuarını açtı ve Theon ne olduğunu anlamadan üzerindeki sabahlığı düşürdü. Theon, önünde çıplak bir şekilde durup elbiseyi askıdan çekerken ona bakmaktan başka bir şey yapamadı. Zaten yanında uyumaktan yarı yarıya sertleşmişti ama bu, uyarılmasına bambaşka bir boyut kattı. Neredeyse acı vericiydi.

Theon zorlukla yutkundu, sesi çatallaştı. "İç çamaşırları. Senin için almayı unuttum." dedi.

Banyodan çıkmak üzereydi ama Tessa, elbiseyi giyerken omzunun üzerinden ona baktı; dudaklarında aynı neredeyse gülümseme vardı. "Bu elbise iç çamaşırıyla giyilmek için yapılmamış Theon. Çizgiler belli olur."

Siktir. Beni.

Elbiseyi yukarı, uyluklarına ve kalçalarına doğru çekiştirmesini izledi. Elbiseyi gövdesinden yukarı, göğsüne doğru sıvadı, kollarını dirseklerinin hemen üzerinde biten dar kollara soktu.

"Fermuarımı mı çekeyim?" diye sordu, saçlarını boynundan çekerek.

Elbisenin fermuarını çekerken parmakları çıplak tenine değecek şekilde sessizce öne doğru adım attı. İşini bitirince kadın dönüp kirpiklerinin altından ona baktı. "Saçımı yapmak için sadece birkaç dakikaya ihtiyacım var."

Elini yanağına koyup ona doğru uzandı. Diğer eli belini kavradı ve onu kendine doğru çekti. Önü adaminkine çarpınca ve adamın artık tamamen sertleşmiş olan penisi karnına bastırınca nefesi kesildi.

"Gerçekten de bu elbisenin altında hiçbir şey giymediğini bilerek, hiç istemediğim bir akşam yemeği boyunca oturmamı mı sağlayacaksın?" diye sordu, sesi alçak ve sertti çünkü bütün gece boyunca başka hiçbir şey düşünemeyeceğinden emindi.

Derin bir nefes aldı, gözleri yana kaydı. "Başka elbise seçeneğim yok."

"Evet," diye cevapladı, onu serbest bırakarak. "Hazır olduğunda oturma odasına gel. Ayakkabılarını senin için hazırlayayım."

Başını salladı ve adam ondan bir adım uzaklaşarak yavaşça banyodan çıktı. Theon hazırlanmayı bitirdi, sakinleşmeye çalışarak oturma odasına çıktığında Axel ve Luka'yı kot pantolon ve düğmeli gömlekler içinde buldu.

"Çok şık, kardeşim," diye alay etti Axel sırtarak.

Theon orta parmağını kaldırdı, içki dolabına doğru yürüdü ve küçük bir şişe viski bulup hepsini içti.

Axel ona ters ters baktı. "Bazen çok dramatik oluyorsun."

"Babam seni ilk potansiyel Eşinle tanıştırmaya gönderdiğinde benimle konuş," diye homurdandı Theon. Dikkatini pencereden dışarı vermişti ve bir şişe daha içki almayı düşünüyordu.

"Neden şikayet ettiğini bilmiyorum," diye karşılık verdi Axel. "Akşamı bu enfes yaratıkla geçirecekken hiç şikayet etmiyorsun."

Theon döndü ve Tessa'yı orada, Axel'ın sözleri üzerine yanakları hafifçe kızarmış halde buldu. Siyah topuklu ayakkabılar onu birkaç santim yukarı kaldırmıştı, elbisesi artık yere değiyordu ve saçları omzunun üzerinden karmaşık bir şekilde örülmüştü. Theon, Tessa'nın saçlarına sadece birkaç dakika içinde böyle bir şey yapmayı nasıl başardığını bilmiyordu. Dudakları parlak kırmızıya boyanmıştı ve yere bakmadan önce gözlerini Theon'a çevirdi.

Axel odanın öbür ucuna gelip elini uzattı. "Dön bebeğim. Bize her şeyi göster." Hafif bir kahkaha attı ve adamın onu

yavaşça döndürmesine izin verdi. Adam göğsünü sertçe kavradıktan sonra eğilip yanağına yumuşak bir öpücük kondurdu. "Muhteşem görünüyorsun, Tessa."

"Teşekkür ederim," dedi yumuşak bir sesle ve ona küçük bir gülümsemeyle.

"Nasılsın?" diye sordu Luka, kanepede oturduğu yerden. Gözleri yavaşça onun üzerinde geziniyordu ama kaşları çatılmıştı, sanki kafası karışmış ya da bir şeyler düşünüyormuş gibi.

"İyiyim," dedi Tessa gergin bir şekilde. Saçıyla oynayacakmış gibi elini uzattı, ama sonra saçının şekillendirildiğini hatırladı. "Hepimiz değerlendirmelerle başa çıkmanın bir yolunu bulduk."

"Peki onlarla nasıl başa çıkıyorsun?" diye sordu Luka, başını eğerek onu incelemeye devam ederken.

Ağırlığını bir ayağından diğerine veriyordu ve tüm bunlara rağmen hâlâ yorgun görünüyordu. Theon, onu bu gece dışarı çıkmaya zorlamak zorunda kaldığı için nefret ediyordu.

"Geçmişte arkadaşlarımla birlikte onlarla başa çıkmak için Malikaneden gizlice kaçırdık ama hepinizin gizlice kaçmama izin vereceğinizi sanmıyorum, o yüzden başka bir yol bulacağım," diye cevapladı Theon'a bakarak.

"Bu doğru bir varsayım olurdu," diye yanıtladı, sonunda olduğu yerden doğrulup yerine oturdu. Yanına vardığında, beline bir kolunu doladı, eli kalçasındaydı ve kadın hemen ona yaslandı. Dokunuşla kadının rahat bir nefes verdiğini hissettiğine yemin edebilirdi. "Hazır mıyız?" diye sordu Luka ve Axel'e bakarak.

Hepsi odadan çıktı ve Theon, valenin araçlarını getirmesini beklerken lobide duran Tessa'nın ona attığı bakışları kaçırmadı.

"Hiçbir yere gitmiyorum Theon," diye fısıldadı Tessa.

"Ne?" diye sordu, gözlerini serbestçe gezdiren, kendisine açıkça bakan adama dik dik bakarak.

"Beni daha fazla sıkarsan, morluklar bırakacaksın," diye takıldı ve adam ses tonuyla bakışlarını ona çevirdi. Orada durdukları süre boyunca onu daha da yakınlaştırdığını fark etmemişti.

"Benim olana bakmalarından hoşlanmıyorum," diye homurdandı.

Dudaklarında yine o neredeyse gülümseme belirdi ve ona döndü. Uzanıp kravatını düzeltti, sonra da çenesini kaldırıp göz göze geldi. "Bırak baksınlar," diye yanıtladı. "Dokunma hakkı sadece sana ait."

Theon eğildi ve ağzı tam onun dudaklarının üzerindeydi. "Bu gece ne kadarına dokunmama izin vereceksin, Tessa?"

Gözleri hafifçe büyüdü ama geri çekilmedi. Hatta irkilmedi bile. "Geçen gece sana söylemiştim Theon, bana sadece ölümlüler böyle dokunabilir."

Bunun üzerine, kapıcı kapıyı açtığı anda ondan uzaklaştı. Luka ve Axel'i araca kadar takip ederken onu beklemedi. Luka, Axel'in peşinden hızla koşarak arka koltuğa geçti.

Ona sadece ölümlüler mi dokunabiliyor?

Siktir et. Bu bir seçenek değildi. Bir daha asla. Bir daha asla. Eğer bu onun isteğiye, bir daha asla dokunulmayacaktı. Ona, ölümlülerle buluşmak için Malikaneden düzenli olarak gizlice ayrılacağını söylemişti, ama aynı şeyi az önce vergilerle başa çıkmak için de söylemişti.

Tessa normalde olduğu gibi koltuğun üzerinden kaymamış, arabaya biner binmez ona doğru kaymıştı. Dudaklarını kulağına yaklaştırıp koluyla onu kendine bastırmıştı. "Hiçbir ölümlünün sana bir daha asla dokunamayacağını biliyorsun, değil mi?" Dudaklarını sıkıca birbirine bastırdı ve Tessa konuşmayınca devam etti. "Daha önce değerlendirmelerle nasıl başa çıkıyordun, Tessa?" Ama Tessa cevap vermedi. Sadece birkaç kez başını sallayarak reddetti. Er ya da geç ondan bir cevap alacaktı, ama şu anda başka bir şeyi daha halletmesi gerekiyordu. "Bu gece senden ne bekleniyor biliyor musun?"

Yanında kaskatı kesildi ve eğer onu bu kadar sıkı tutmasaydı, geri çekileceğini biliyordu.

"Evet Theon. Bu gece benden ne istediğini biliyorum," diye cevapladı, gözleri kucağına kaydı.

"Eğer bağıın rahatlığına her an ihtiyacın olursa-"

"Yapmayacağım," diye sözünü kesti, daha dik oturarak. "İyi olacağım. Bir yolunu bulurum."

Elini uzatıp çenesini kavradı ve gözlerini kendisine çevirdi. "Tessa, daha önce Kaynak bağıının işe yaradığını söylemiştin. Şimdi bana bunun doğru olmadığını mı söylemeye çalışacaksın?"

"Sana söylüyorum ki, benden beklenen davranışın ne olduğunu biliyorum ve akşamımı senin ayaklarının dibinde oturarak geçirmeme neden olabilecek hiçbir şey yapmayacağım." diye karşılık verdi.

Axel omzunun üzerinden geriye baktı, sonra hızla tekrar önüne döndü. Konuşmalarını açıkça dinliyorlardı.

"Şu..." Duraksadı ve derin bir nefes almaya zorladı kendini. Tessa, o akşam yemeğindeki olayların nedenini açıklamasına henüz izin vermemişti. O zamandan beri üstünlük sağlamak için mücadele etmekle çok meşguldüler. "Bu tartışmaları sonra bitiririz," dedi Theon sonunda ve Tessa kollarını kavuşturdu.

Yolculuğun geri kalanı sessiz geçti; arka koltuktan yayılan gerginlik, Luka ve Axel'in bile dillerini tutmasına neden oldu. Restorana vardıklarında Theon arabadan inip Tessa'nın elini tuttu. Tessa kaldırıma yanaştığında, eğilip fısıldadı: "Uslu dur."

Kaşlarını çatarak ona baktı. "Tam olarak ne yapacağımı sanıyorsun?"

Theon, onu seçkin restorana götürürken kaşlarını çattı. "Ne yapacağını asla bilemem. Sinir bozucu derecede ilgi çekici."

Hostes, Felicity'nin çoktan orada olduğunu ve masalarında beklediğini bildirerek onları restoranın arka tarafına götürdü. Bir masaya yaklaştıklarında, iki kişilik

masaya eşlik etmesi için getirildiği belli olan ikinci bir masaya yer ayarlanıyordu.

Yaklaştıklarında, parlak kestane rengi saçlı güzel bir kadın ayakta duruyordu. Kahverengi gözlerinde Theon'un beklemediği bir sıcaklık vardı ve elbisesi de zevkliydi. Çok fazla teni gözükmüyordu ama görünen kısmı altın sarısıydı; bu da bu yaz güneşte bolca vakit geçirdiğini gösteriyordu. Krallığın güney şehirlerinden birinde yaşadığı için bu mantıklıydı. Tessa'dan birkaç santim uzundu ve ona derin bir reverans yaptı.

"Aziz Orcas'ın Varisi, bu bir onurdur," diye selamladı, sesi gözleri kadar sıcaktı. Ayağa kalktı ve elini uzatarak öne çıktı. "Felicity Davers."

"Theon," diye cevapladı, elini tutup sıkarak. Diğer eli hâlâ Tessa'nın belinin altındaydı ve onu öne doğru itti. "Bu Tessa, Kaynağım."

"Memnuniyetle," dedi Felicity, Tessa'nın elini sıkmak için uzanırken. "Elbiseniz muhteşem."

Tessa kibarca gülümsedi ama karşılığında hiçbir şey söylemedi, sanki bir Kaynak'ın toplum içinde nasıl davranması gerektiğini hatırlamış gibiydi.

Felicity dikkatini tekrar Theon'a çevirdi. "Umarım haddimi aşmamışımdır ama Kaynağın için bir yer ayırmamışlardı. Aranızdaki bağın yeni olduğunu biliyorum ve ondan çok uzakta olmak istemeyeceğini düşündüm, bu yüzden başka bir masa getirilmesini ayarladım."

Kadın onu biraz gergin bir şekilde izliyordu, müdahale edip etmemesi gerektiğinden emin olmadığı belliydi. Theon ise her şeyden çok şaşırılmıştı. Kaynağını düşünmesini hiç beklemiyordu. Dürüst olmak gerekirse, bir Eşleşme sözleşmesi elde etmek için ona iltifat etmeye ve onu baştan çıkarmaya çalışacağını tahmin etmişti. Ama aslında... hoş görünüyordu.

"Çok düşüncelisin," diye yanıtladı Theon. "Teşekkür ederim."

Yanakları hafifçe kızardı ve ellerini önünde kavuşturarak hafifçe boğazını temizledi.

"Otur," dedi masayı işaret ederek.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ah, asla karşınıza oturamam, Lordum."

"Israr ediyorum," diye cevapladı Theon, Tessa'yı masaya yönlendirerek. Felicity'nin karşısındaki kendi koltuğuna oturduktan sonra, "Sen de, Tessa," diye ekledi. Felicity başını sallayıp yanındaki koltuğa oturdu ve Tessa, Felicity'nin ayağa kalkmanın verdiği rahatlamayı neredeyse hissedebiliyordu.

Bir garson hemen içki siparişlerini almak için belirdi. Kendine buzlu bir viski, Felicity ise bir kadeh şarap söyledi.

Garson Tessa'ya döndüğünde, Tessa Theon'a baktı. "Bu gece bir kadeh şarap içmeyi çok isterim," dedi çekinerek.

"Bunun akıllıca olacağını sanmıyorum. Geçirdiğin günden sonra olmaz," diye cevapladı Theon, dikkatini tekrar menüsüne çevirerek.

Garsona sertçe "Su lütfen," diye cevap verdi, garson başını sallayıp içeceklerini almaya gitti.

"Bugün rahatsızlandın mı?" diye sordu Felicity, soruyu Tessa'ya yönelterek.

Tessa, Theon'a tekrar baktı ve o da araya girdi. "Bugün sağlık tesisinde bazı değerlendirmeler yapıldı," diye açıkladı. "Değerlendirmeler yoğun olabiliyor ve günün çoğunu uyuyarak geçirdi. Bu yüzden bu toplantıyı öğle yemeğinden akşam yemeğine almamız gerekti."

"Aman Tanrım," diye yanıtladı Felicity, eli göğsünde çırpınarak. "Başka bir zamana erteleyebilirdik, Lordum. Kaynağınızın sağlığı bu yemekten daha önemli."

Garson içkisini önüne koyarken Theon koltuğuna yaslandı. Bu beklenmedik bir şeydi. Miras, Perileri pek umursamazdı. Periler, tanrılar tarafından bir Miras'ın her kaprisine ve arzusuna hizmet etmek için yaratılmış hizmetkârlardı. Rahatları nadiren düşünülürdü.

"Bana kendinden bahset," dedi Theon, içkisinden bir yudum alırken.

Felicity şarabını masaya koyarken ona güzel bir gülümsemeyle baktı. "Raven Harbor'da doğup büyüdüm. Babam Gracil soyundan, annem ise Rai soyundan."

"Baban Raven Limanı'nın valisi," dedi Theon, babasının hazırladığı dosyadan tüm bu ayrıntıları öğrendikten sonra.

Raven Limanı, karanlık suların küçük nehrinin Asning Denizi'yle buluştuğu Gece Suları'nın ağzında bulunan liman şehirleriydi. Gece Suları'nın sularının, Kırık Kaynaklar'dan doğuya doğru akarken neden gece göğü kadar koyulaştığını kimse bilmiyordu, ancak Asning ile buluştukları anda denizin mavisine geri dönüyorlardı.

"Öyle," diye yanıtladı Felicity. Saçlarını omzunun üzerinden savurarak kıpırdandı. "Benim de iki küçük kız kardeşim var."

"Akropolis'te seninle birlikte olacaklar mı?" diye sordu Theon.

"Hayır. Geride kalacaklar. Gelecek Seçim yılına katılacaklar," diye onayladı Felicity, şarabını bir kez daha yudumlarırken.

"Ve eğer sen ve ben Eşleşirsek, zamanı geldiğinde babanın yerini kim alacak?" diye sordu Theon.

Felicity'nin gülümsemesi bir anlığına donuklaştı, ama bir an sonra parlak gülümsemesi geri geldi ve "Ortanca kız kardeşim Eleanor kiminle eşleştiyse," diye cevap verdi.

"Bundan mı rahatsız oldun?"

"Elbette hayır, Lordum," diye hemen cevapladı. "Sizin eşiniz olmak benim için en büyük onur olurdu."

Theon başka bir soru sormasına fırsat vermeden, Tessa yanına kaydı ve dikkatini üzerine çekti. "İyi misin?"

Tessa başını salladı ama Theon, sandalyesinin kollarını sıkarken parmaklarının bembeyaz eklem yerlerini görebiliyordu. Uzanıp kendisine en yakın olan elini kopardı ve parmaklarını onunkilere geçirdi. Aralarındaki bağ kıvılcımlandı ve Theon gözle görülür şekilde rahatladı.

Felicity, "Bu yılki Seçme turlarını sabırsızlıkla bekliyor musunuz?" diye sordu.

"Geçen Seçim'e babamla katıldım," diye yanıtladı Theon, dikkatini tekrar ona vermeye çalışarak, ama bağıın başka fikirleri vardı. Düşüncelerinin Tessa'nın giydiğı elbisenin altındaki iç çamaşırı eksikliğine kaydığını fark etti. Boğazını temizledi. "Bütün yıl katılmayacak, ilgilenmesi gereken başka işleri var. Görevi bana ve küçük kardeşime emanet etti."

Garson siparişleri almak için geri döndü ve kendisi için otlu biftek, Tessa içinse karidesli makarna ve salata sipariş etti. Tessa elini geri çekmeye çalışmıştı ama adam parmaklarını onunkilere daha da sıkı sarmıştı. Kabul etmek istese de istemese de, buna açıkça ihtiyacı vardı.

Garson gidince, "Tuvalete gitmem gerek," dedi. Adam ayağa kalkmak için hareket etti ama kadın kısık sesle "Ben sadece tuvalete gidiyorum. Kal ve Bayan Davers'ı ziyaret et." dedi.

"On dakika, Tessa. Beni seni aramaya zorlama," diye kabul etti ama bundan hoşlanmamıştı, özellikle de bugün yaşadığı onca şeyden sonra. Restoranın içinden geçişini izledi.

"Ona ne kadar değer verdiğin takdire şayan," diye yorum yaptı Felicity, sonunda bakışlarını ona çevirerek. Kıskançlık duysa veya ilgi eksikliğinden dolayı kendini değersiz hissetse bile, belli etmedi.

"O benim Kaynağım. Ben bana ait olana bakarım," diye cevapladı, bardağını alıp bir yudum daha aldı.

"Görev icabı mı yoksa ona değer verdiğin için mi?" diye sordu Felicity, şarabını tekrar dudaklarına götürürken.

"İkisi de olamaz mı?"

"Olabilir, ama gerçekten öyle mi?" diye sordu başını eğerek.

"Aileniz evindeki Perilerle görev bilinciyle mi yoksa onlara baktığınız için mi ilgileniyorsunuz?"

Felicity omuz silkti. "Sevdiğim birkaç kişi var," diye yanıtladı. "Sanırım hepimizin ailelerimize hizmet edenler konusunda favorileri vardır, ama bence Fae'lere öncelikle

hasta Fae'lere bakmak veya onların yerine yenilerini bulmak zahmetli olacağı için bakılıyor."

"Haklısın," diye kabul etti Theon.

"Ama," diye devam etti Felicity, "bir Kaynak ve bağ söz konusu olduğunda durumun farklı olduğunu varsayabilirim. Nasıl bir şey? Bir Kaynağa sahip olmak?"

"Elimizde sadece ilk İşaret olduğu için buna doğru cevap verebileceğimi sanmıyorum," diye cevapladı Theon, saate bakarak. Tessa'nın altı dakikası kalmıştı.

"Şimdiye kadar nasıldı?" diye sordu Felicity.

"Düşündüğümden çok farklı," diye itiraf etti. "Ve bunun sadece henüz tam olarak bağlanmamış olmamızdan mı yoksa başka bir şeyden mi kaynaklandığını bilmiyorum."

"İşler yolunda gitmiyor mu?"

"Hayır, demek istediğim bu değil," diye düzeltti Theon. "Kaynak bağının ve beraberinde getirdiği her şeyin, her şey başlar başlamaz anında yerine oturacağını düşünmüştüm, ama öyle olmadı."

"Belki de haklısın," diye ekledi Felicity. "Belki de İşaretler yerlerine yerleşip o ortaya çıktığında, her şey farklı olacak. Daha kolay. İlgili herkes için."

Kaynağını kontrol edemediğini düşünmesini istemeyerek içkisinden bir yudum daha aldı ve şöyle dedi: "Onlar kendilerini besleyen ve onlara bakan eli sevmeye başlarlar."

"Sanırım olaya bu şekilde bakmak da mümkün," dedi Felicity düşünceli bir şekilde, gözleri adamın omzunun üzerinden bir şeye kaydı. "Bir bakıma meşhur av köpekleriniz gibi."

"Köpeklerim bana cevap veremez," diye mırıldandı Theon.

Felicity buna hafifçe güldü. "Her türlü direnci çabucak ve zahmetsizce aştığına eminim." Duraksadıktan sonra ekledi: "Belki de farklı olur diye düşündüm çünkü sonunda onun duygularını ve düşüncelerini okuyabileceksin. Sürekli yanında birinin olması tuhaf değil mi?"

Theon omuz silkti. "Belki, ama bağ tamamlandıktan sonra gücünden yararlanabileceğimi düşünürsek, onu başka herhangi bir yerde olmaksansa yanımda olmasını tercih ederim."

"Elbette en değerli varlıklarınızdan birini korumak istersiniz," dedi Felicity başını sallayarak.

"Kesinlikle öyle," diye onayladı ve içkisinin son yudumunu içti.

Garson salata ve ekmekle geldi ve bir an sonra Tessa, yanındaki koltuğuna geri kayıyordu. Garson onunla konuşmak için döndüğünde, Tessa'nın solgun, makyaj malzemelerinin tenine çok koyu geldiğini gördü. Ten rengi neredeyse yeşilimsiydi.

Theon ona doğru eğildi. "İyi misin?"

"Tamam," diye cevapladı gergin bir şekilde, peçetesini kucağına çekerken. Su bardağına uzandı, eli hafifçe titriyordu.

"Tessa." Elini kaldırıp ona dokundu ve Tessa gözlerini kapadı, ondan uzaklaşma dürtüsüne karşı koyduğu belliydi. Tüm vücudu kaskatı ve gergindi. Nefesi sığdı. Yokluğuunda ne olmuştu ki? "Biri sana bir şey mi yaptı?"

Başını salladı.

"Ne istiyorsun?"

Salatasını yerken kibarca başka bir yere bakmaya çalışan Felicity'ye hızlıca bir bakış attı. Yanındaki Tessa derin bir nefes aldı ve ciğerlerindeki havayı dışarı vermeden önce bir an tuttu. Sonunda gözlerini tekrar açtı ve bakışları önündeki salata tabağına kilitlendi.

"Özür dilerim," dedi. "Uzun bir gündü ama iyiyim... Efendim."

Başlığı duyunca çenesindeki kas seğıirdi ve biraz geri çekildi. Salatasını işaret ederek, "Ye Tessa. Bütün gün bir şey yemedin," dedi.

Görev bilinciyle çatalını alıp marul ve krutonları deldi ve neredeyse kansız dudaklarına bir ısırık aldı. Adam ekmeğe uzandı, bir dilimi tereyağıyla yağlayıp tabağına koydu. Kadın

salataya kısaca baktıktan sonra ağzına bir lokma daha attı. Mümkünse yüzü biraz daha yeşile döndü ve tekrar suyuna uzandı.

"Tessa..."

"İyiyim!" diye çıkıştı ve dilinin kontrolünü kaybedince gözleri fal taşı gibi açıldı. Bakışları kucağına kaydı. "Özür dilerim," diye dişlerini gıcırdattı.

Ama yalandı. Ses tonu ona hiç de üzgün olmadığını söylüyordu. Theon'un gözleri kısıldı ve göz ucuyla Felicity'ye baktı. Felicity şimdi çatalını ağzına götürmüş, salatasının son lokmasını ağzına götürmüş, onları süzüyordu. Bunu görmezden gelemezdi. Ona karşı herkesin içinde patlak veren bir öfkenin sonuçsuz kalmasına izin veremezdi.

Peki, onunla burada ne yapacaktı?

Elini uzatıp çenesini kavradı ve yüzünü kendisine çevirdi. "Tessalyn, belirtilen beklentiler hakkındaki tartışmamızı hatırlamıyor musun? Özellikle de bu beklentiler karşılanmazsa ne olacağı kısmını?"

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Ben... Evet, tabii ki," diye cevapladı, kelimeleri geveleyerek. Gözlerinde panik ve öfke karışımı bir ifade belirdi.

"Peki beklentilerin şu anda karşılanmadığı konusunda hemfikir misiniz?"

Gözlerinde ince gümüş su birikintileri oluşmaya başladı ve gözlerini kırptırarak geri çektiğinde bunların pişmanlık değil öfke gözyaşları olduğunu anladı.

"Cevap ver bana," diye emretti.

"Ben de katılıyorum."

"Ve bu gece bunun sonuçlarını konuştuğumuzda, bu anı hatırlayacak mısın?"

Fırtınalı gözlerinde tüm öfkesini, aşağılanma duygusunu ve çaresizliğini görebiliyordu ve irislerinde hafif menekşe rengi izler belirdiğinde, tepki vermemek için tüm gücünü kullanması gerekti. Tüm bu zaman boyunca bunu hayal etmemiştir. Gözlerini böyle bir şeye iten ne tür bir güç olabilirdi ki?

"Sözlü onay, Tessa," diye mırıldandı niyetlendiğinden daha yumuşak bir sesle, başparmağı nazikçe çenesini okşayarak.

Boğazı düğümlendi. "Evet, hatırlayacağım. Her şeyini hatırlayacağım."

Bakışlarını sertleştirerek ona baktı. Menekşe izleri kaybolmuştu ama kötülük fırtınası hâlâ oradaydı.

Çenesini bırakırken, "İyi görünmüyorsun. Sana çorba getirteceğim." dedi.

Koltuğunda kıpırdandı, bu sefer kendini kontrol etmeye çalışırken dişlerini sıktı. "İyiym ama bu harika olurdu."

Çok güzel olurdu değil mi?

Peki bu dört kelime onu neden bu kadar... huzursuz hissettiriyordu?

Garson salata tabaklarını topluyormuş gibi göründü ve Tessa'nın tabağına sorgulayıcı bir bakışla uzandığında başını salladı. "Salata hoşuna gitmedi mi, Lordum?"

"Salata güzeldi. Kendini iyi hissetmiyor. Siparişini iptal edip yerine çorba getirebilir misin? Mümkünse bir çeşit et suyu."

Tessa onun yanında kaskatı kesildi.

"Mutfakta sizin için bir şeyler hazırlayacağımıza eminim efendim."

Theon onaylarcasına başını salladı ve Tessa tekrar suyuna uzandığında eğilip fısıldadı: "Bu gece daha sonra tartışmalarımızı yaptığımızda, bana yalan söylememen gerektiğini hatırlasan iyi olur."

Konuşmak için ağzını açtı ama hemen kapattı.

Ve bu, onun daha fazla sır sakladığını bilmesi için gereken tek doğrulamaydı.

TESSA

O iyi değildi.

O, iyi olmaktan çok uzaktı.

Ama yine de yıllardır iyi olduğunu söyleyemezdi.

Theon'un sandığı kadar hasta değildi, ama şimdi kesinlikle kendini hasta hissediyordu. Aslında, kampüsteki iyileşme odasında Theon'un kucağında uyandığından beri hissettiğinden daha hastaydı. Eğer Theon onu büyüleyip neyin yanlış olduğunu söyleseydi, bütün gece burada kalırlardı çünkü o kadar çok sorun vardı ki, nereden başlayacağını bilemezdi. Bir değerlendirmeden sonra hiç bu kadar çabuk davranmak zorunda kalmamıştı. O kahrolası rahibenin Theon'a söylediğinin aksine, bir değerlendirmeden sonraki birkaç saat içinde "normal görevlerine" dönmezlerdi. Hele ki Beşinci Seviye bir değerlendirmeden sonra. Her zaman fazladan bir iyileşme günü verilirdi. Ders veya başka bir şeye katılım zorunluluğu yoktu. Uyur, sevişir veya içerdi. Ya da üçünü birden. Ama bugün yapabildiği tek şey uyumaktı ve bu da onu unutturacak alkol veya içinde boğulmanın verdiği zevk olmadan neredeyse hiç yardımcı olmamıştı.

Garson bir süre sonra geldi, önce Theon'un, sonra Felicity'nin önüne yemek koydu ve en sonunda önüne bir kase buharı tüten et suyu ve yanında çıtır ekmek koydu.

Et suyu.

Çok güzel.

Muhtemelen çok tuzluydu da. Tıpkı haftalardır yemeği et suyu olan ve diğer yiyeceklerin verilmediği Malikane'de katlanmak zorunda kaldığı gibi.

"Ona çok iyi davranıyorsun Theon," diye tekrar övdü Felicity, Theon bir şişe zencefilli gazoz sipariş ettiğinde, Tessa'nın hala hasta olduğuna inanıyordu. Tessa, göz devirmemek için kendini zor tuttu.

"Dediğim gibi," diyordu Theon bifteğini keserken, "benim olana bakarım."

Tessa bu sözler karşısında kaskatı kesildi ve tekrar suyuna uzandı. Bir yudum aldı ve Theon'un parmaklarını ensesinde hissettiğinde irkildi; su bardağından taşarak elbisesinin üzerine döküldü.

Tanrım, bugün dokunuşu. Ona ihtiyacı olduğunu söylediğinde yalan söylememiştir. Aradaki bağ rahatlatıcı ve yatıştırıcıydı, hem de istemediği her şeydi. Uyurken kabus görmesini engellemiştir. Zihninde görebildiği tek şey, ona zorla dayattıkları o son görüntü olduğunda onu sakinleştirmişti. Theon, Axel ve Luka'nın...

"İşte buradasın."

Zencefilli gazoz şişesi ve bir bardak önüne konduğunda Tessa yine irkildi. Theon başparmağıyla boynunun arkasında yavaşça daireler çiziyordu ama şu anda bu bile yeterli görünmüyordu. Gerçi halka açık bir restoranda yapabileceği bir şey yoktu. Belki de buna minnettardı çünkü şu anda yalnız olsalardı, anıların onu tekrar aşağı çekmesini engellemek için ona her şeyi yapmasına izin verirdi.

"Teşekkür ederim," diye sessizce cevapladı ve Fae görevlisine küçük bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"Bu gece çok gerginsin, Tessa."

Ve aman Tanrım, Theon'un kulağının dibinde fısıldayan sesini duyunca tekrar irkildi. Theon onun üzerinden uzanıp küçük zencefilli gazoz şişesini alıp bardağa doldurdu. Sonra dudakları tekrar kulağına kaydı. "Benden sakladığın bir şey, belki de birkaç şey olduğunu düşünüyorum."

Tessa yutkunma dürtüsüne direnerek zencefilli gazoz bardağına uzandı. "Uzun bir gündü," diye yumuşak bir sesle cevap verdi.

Uzun bir süre gözlerinin üzerinde olduğunu hissedebiliyordu, ama sonunda arkasına yaslanıp yemeğine ve tanınması gereken Legacy'ye döndü. Ancak adamın kendisine çok dikkat ettiğini bilen Tessa, kaşığını alıp çorbayı karıştırmaya başladı.

"Söyle bana Felicity, sonunda hangi hediyeı aldın?" diye sordu Theon.

"Babamın sana gönderdiği bilgiler arasında bu yok muydu?" diye sordu Felicity ve Tessa da onun gözlerinin üzerinde olduğunu hissedebiliyordu.

"Öyleydi, ama güçler herkeste farklı şekilde ortaya çıkıyor. Rai yerine Gracil'in armağanlarını alman ilginç geldi bana. Çatışma yaratma gücü tam olarak nasıl işliyor?" diye yanıtladı Theon.

Kadın çatışma yaratabilir miydi? Bu uygun görünüyordu.

"İnsanlar arasındaki çatışmaları hissedebiliyorum," diye yanıtladı Felicity. "Ve oradan, tabiri caizse, ateş körukleyebiliyorum."

"Bu faydalı olabilir," diye düşündü Theon, sandalyesine yaslanıp taze içeceğiinden bir yudum alırken.

"Elbette olabilir ve bu hediyeı Arius Krallığı ve kan bağıyla paylaşmaktan büyük mutluluk duyarım," dedi Felicity hafif bir gülümsemeyle.

"Aslında."

Tessa, ağzına bir kaşık et suyu götürürken kirpiklerinin altından gizlice baktı ve iki Mirasçı'nın bakışlarının birbirine kilitlendiğini gördü. Kaşığını geri koymadan önce lokma dolu et suyunu boğazından aşağı zorla indirdi. Belki de bir Eşleşme alması onun için o kadar da kötü olmazdı. Belki de tüm dikkatini ve dikkatini ondan uzaklaştırırdı. Peki ya onun Eşleşmesini de yapması beklenir miydi? Cressida'nın Eviana'ya emir verdiğini hiç görmemişti. Eviana ve Theon'un ailesinin yanında pek vakit geçirmediği doğruydu, ama Cressida'nın Eviana ile etkileşimini hiç görmemişti.

"Bana Arius Evi'nden bahseder misin?" diye sordu Felicity, sessizliği bozup sanki aniden utanmış gibi gözlerini tabağına indirerek. Tessa, bu sefer durduramadığı göz devirmesini gizlemek için başını eğdi. "Orada seninle birlikte kim yaşıyor?"

"Ev o kadar büyük ki, bir kanadı tamamen bana ait. Annemle babamın da bir kanadı var ve ağabeyimin odaları

evin o kanadında. Benimkiler, Kaynağımı alana kadar oradaydı. Zamanı geldiğinde danışmanım olacak Luka'nın da benim kanadımda odaları var," diye yanıtladı Theon.

"Ve evi annen mi yönetiyor?" diye sordu Felicity. "Benden bunu bekler miydin?"

"Sanırım sonunda," diye yanıtladı Theon. "Ancak annemin bu konudaki kontrolünü yakın zamanda bırakacağını sanmıyorum. Yani istersen bir süre başka ilgi alanlarınla ilgilenebilirsin."

"Eşleşme anlaşmasından ne istiyorsun Theon?" diye sordu Felicity, şarap kadehini eline alarak. "Bu hayatı paylaşacak bir eş mi istiyorsun, yoksa sadece mirasçılarını yetiştirecek birini mi?"

Tessa bu soru karşısında daha da dikleşti. Bu... Bu, ilk buluşmada sorulabilecek cesur bir soruydu.

Theon cevap vermeden önce içkisinden bir yudum alarak uzun bir süre sessiz kaldı. "Sanırım anlaşmayı yaptığım kişiye bağlı. Gerçek bir ilişki kurulabilir mi? Belki. Bir şeyi zorlayacak mıyım? Hayır. Babamı o an yatıştırıp potansiyel eş adaylarıyla görüşecek miyim? Evet."

"Peki seçiminizde en büyük etken ne olacak?"

"Soy bağı. Güç. O kişinin yanında on dakikadan fazla kalabiliyorsam," dedi Theon sırtarak.

Felicity bileğindeki zarif saate baktı. "Bir saatten uzun süredir birlikte yemek yediğimiz ve Kaynağınız açıkça hasta olmasına rağmen ayrılmaya çalışmadığınız göz önüne alındığında, üçünde de oldukça iyi olduğumu söyleyebilirim."

"Belki de," diye kabul etti Theon.

Tessa çorbasını bitirmedi.

Hayatının en uzun akşamlarından biriydi. Fiziksel, zihinsel ve duygusal olarak bitkin düşmüştü. Theon ve Felicity nihayet akşamı bitirdiğinde, neredeyse rahatlayarak ağlayacaktı... gece yarısına yaklaşırken. Theon, akşam boyunca ona çeşitli zamanlarda dokunmayı ihmal etmemişti, ancak Felicity onun dikkatini fazlasıyla çekmişti. Bu konuda da çok zekice

davranmış, asla çaresiz veya talepkar görünmemiştir. Doğru soruları sormuş, doğru cevapları vermiş ve sonunda Felicity Akropolis'e vardığında akşam yemeğine gitmek için plan yapmışlardı bile.

Harika bir şeydi. Gerçekten harikaydı.

Felicity'nin aracına güvenli bir şekilde yerleştikten emin olduktan sonra Theon, kapının yanında bekleyen Tessa'ya elini uzattı. Axel ve Luka ile birlikte araca binmesine izin verebilirdi ama hayır. Burada durup onu beklemek zorundaydı. Yanından geçmeye çalışırken, uzattığı elini görmezden geldi, ama sonra adamın elleri beline yapıştı, onu döndürüp aracın yan tarafına itti. Bir kolunu onun üzerine koyup ona iyice yaklaştı. Diğer eli de belindeydi.

"Bu gece konuşacak çok şeyimiz var, Tessa." Sesi kısık çıkıyordu ve gecenin büyük bir bölümünde görmezden geldiği için tel çılgınca titriyordu.

Zorlukla yutkundu. "Bayan Davers'la bu kadar konuştuktan sonra, insan senin suskun olduğunu sanıyor."

Theon'un başı yana eğildi, koyu renk saçlarından bir tutam alına düştü. "Kıskanıyor musun, güzelim?" Burnunu onunkine sürttü.

"Hayır, değilim."

"Sen değilsin?"

"Yorgunum Theon. Bugün... Şey, rahatsız ediciydi."

Daha çok "Dayanılmaz" anlamına geliyordu ama akşam yemeğinde yaptığı küçük patlamadan dolayı onun sinirlendiğini biliyordu.

Çok vahşi. Çok dürtüsel.

"Hmm," diye mırıldandı, burnunun ucunu çenesinde gezdirerek. "Bana bundan bahsetmek ister misin?"

"Bir restoranın dışındaki arabanın yan tarafında mı? Pek sayılmaz," diye hırıltılı bir sesle sordu, adamın dudakları boğazında gezinirken başını geriye atarak. Vücudunu saran ateşi görmezden gelmeye çalışıyordu.

"O zaman sanırım bu... tartışmayı odalarımızda bitirmemiz gerekecek," diye cevapladı, dişleri köprücük kemiğine sürtündü.

Tessa ellerini yumruk yapıp titreyen bacaklarını desteklemek için vücudunu araca yasladı. Belindeki el aşağı doğru inmeye başlayınca, "Döndüğümüzde uyumayı tercih ederim," diye söylemeyi başardı. Ve tanrılar, onu daha fazla içmeye zorlamayı düşünmekten nefret ediyordu. Sırf şu anda hiçbir şey hissetmek zorunda kalmamak için.

Adamın tenine dokunarak gülümsediğini hissetti. "Eminim öyle yapardın ama bu olmayacak. Bilmem gereken bazı sırların var."

Geri çekildi, uzanıp arka koltuğun kapısını açtı ve nefes nefese bıraktı. İçindeki bağ, onu kendine çekmeye çalışan manyetik bir güç gibiydi.

"Neden benden bir şey sakladığımı düşündüğünü anlamıyorum," diye karşılık verdi ve araçtan inip içeri girdi.

"Hımm," diye mırıldandı, yavaşça yanına sokulurken. Aralarına mesafe koymak için koltuğun üzerinden geçmeye çalıştı ama adamın kolu onu tekrar beline doladı. "Bunu aklından bile geçirme."

Onu koltukta bile bırakmadı. Onu doğrudan kucağına çekti, bir eliyle ensesine uzanıp oradaki kasları ovmaya başladı.

"Ee..." diye başladı Axel, kelimeyi uzatarak. "Nasıl geçti?"

O ve Luka koltuklarında dönüp onlara bakıyorlardı ve Tessa yanaklarının kızardığını hissetti. Gerçekten onun kucağında olması mı gerekiyordu?

"İyi geçti," diye yanıtladı Theon. "Felicity oldukça... beklenmedik."

"Beklenmedik mi?" diye tekrarladı Axel. "Onu böyle mi tarif edeceksin?"

Theon, "O benim beklediğim kişi değildi." dedi.

"O zaman Tessa'ya mı benziyordu?" diye sordu Axel, bakışları hızla ona kaydıktan sonra tekrar Theon'a odaklandı.

"Ne? Hayır. Tessa'ya hiç benzemiyordu," dedi Theon, eli boynunda sabit dururken. "Neden böyle düşündün?"

"Çünkü Tessa'yı beklenmedik biri olarak tanımladın. Beklenmedik ve öngörülemeyen aynı anlama geliyor," dedi Axel, Tessa'nın gösterge panelinin ışığında zar zor seçebildiği kaşını kaldırarak.

"Beklenmeyen ve öngörülemeyen şeylerin ne anlama geldiğini biliyorum," diye çıkıştı Theon.

"Yani... o zaman Tessa'ya benziyordu," diye tekrarladı Axel ve Tessa, Luka'nın geri dönüp sinyal lambasını yakarak trafiğe girdiğinde kıkırdadığını duydu. Axel, Theon'la gerçekten dalga mı geçiyordu?

Theon, "Prick," diye mırıldanırken ayağıyla Axel'in koltuğunun arkasına tekme attı.

Axel güldü. "O zaman bize ondan bahset, kardeşim."

Theon onlara Felicity Davers'ı anlatmaya başladığında, Tessa gözlerini kapattı, ona yaslandı ve bu gece içeceği agave kalbini düşündü.

Agaveheart, kavrulmuş, ezilmiş ve fermente edilmiş agave bitkisinin özünden yapıldı. Hem tatlı hem de baharatlı bir tada sahipti ve aşağı doğru inerken en iyi şekilde yanıyordu.

Ama tuvalete gittiğinde yaptığı tam olarak buydu. Theon'un görüş alanından çıkar çıkmaz, gizlice hostese geri dönmüştü. O akşam saçını bitirdiğinde Theon'un oldukça etkileyici para koleksiyonundan birkaç büyük banknot yürütmüş ve üç tanesini elbisesinin önüne tıktığı banknotlardan birini çıkarmıştı.

Hostesten otellerine en kaliteli agave kalplerinden bir şişe göndermesini ve resepsiyona bırakmasını istemişti. Odalarına göndermemeleri konusunda kesin talimatlar vermişti çünkü sürpriz olacaktı ve Tessa gelip alacaktı. Sadece çaldıkları ucuz agave kalpleri olmuştu. Theon akşam yemeğinde şarap içmesine izin vermiyorsa, sonrasında içki parasını kesinlikle ödeyebilirdi. Güç değerlendirmelerinden sonra her zaman yaptığı şeylerden en azından birini

yapacaktı, sarhoş olup anıları bastırmak. Pek sağlıklı değildi ama o ölümlü söz neydi? Limondan limonata yap ya da başka bir şey? Peki ya çaresiz kalıp limonun yoksa? Agave kalplerinden limonata yaparsın.

Bu gece agave kalbini almak için odadan nasıl çıkacağını hâlâ tam olarak çözememişti ama her zamanki gibi, bunu da yaparken çözecekti. İşler daha da kötüye gidemezdi zaten. Bu düşünceyle hafifçe güldü ama görünüşe göre araçtaki herkes duymuştu çünkü sessizlik çöktü. Theon'un boynunu tekrar ovmaya başlayan eli bir kez daha hareketsizleşti.

"Bunu eğlenceli mi buluyorsun?" diye sordu.

Kaşları çatıldı. "Neyi eğlenceli buldun?"

"Felicity hakkında söylediklerim."

"Konuşmanı dinlemiyordum Theon. Bu gece Bayan Davers'la konuşmanızı yeterince dinledim. Akşamın her anını tek tek dinlememe gerek yok. Her sıkıcı anında oradaydım."

"Akşamı beğenmedin mi?"

"Bugünün çok zor geçmesi ve yorgun olmam dışında mı?" diye karşılık verdi Tessa. "Hayır Theon. Akşamın tadını çıkarmadım. Çok sıkılmışım ve saatlerce içeride kaldık."

"Bizimle burada kalmalıydın bebeğim," diye araya girdi Axel. "Chaosphere maçını izledik. Sunstars, Firewings'i katletti."

"Bütün gece orada oturup o ikisinin konu etrafında dönüp durmasını dinlemek yerine boyanın kurumasını izlemeyi tercih ederdim," diye cevapladı ve Axel kahkaha attı. "Akşamı atlatmam için bana şarap bile vermedi."

"Kendini iyi hissetmediğin halde sana neden şarap vereyim ki?" diye araya girdi Theon.

"Hiçbir zaman kendimi iyi hissetmediğimi söylemedim," diye karşılık verdi.

"Konu bu değil," diye itiraz etti. "Salatadan her lokmada kusacakmış gibi görünüyordun. Kendini iyi hissetmezken neden şarap istiyorsun?"

"Muhtemelen duygusal sorunlar ve travmalarla başa çıkmak için uygunsuz yöntemler seçtiğim için," diye mırıldandı Tessa.

Axel bir kahkaha daha attı.

"Bunu gerçekten görebiliyorum" diye yorum yaptı Luka, kırmızı ışıkta durduklarında.

"Şaka mı yapıyorsun yoksa ciddi misin anlayamıyorum," dedi Theon, onu göğsünden iterek aracın karanlık iç kısmında yüzünü görebilmeye çalışırken.

"Son zamanlarda bir anda dost canlısı mı yoksa kaba mı davranacağını anlayamıyorum, o yüzden sanırım eşitiz," diye karşılık verdi omuz silkerek. "Öte yandan, bu günlerde araçtaki herkes için geçerli."

"Tanrım, yorgun olduğunda çok ağzın bozuk oluyor," diye iç çekti Theon, başını geriye atarak.

"Ben de senin tazılarından biriyim, ama sana karşılık verebilirim," diye alaycı bir şekilde söyledi ve Theon koltuğa yapışıp kaldı.

"Az önce ne dedin?" diye sordu alçak bir ses tonuyla, Luka ve Axel'in kaskatı kesilmesine neden oldu.

"Beni duydun Theon," diye alaycı bir şekilde tekrarladı.

Theon, lanet olası elinden yemek yiyordu ve nasıl kandırıldığını göremiyordu. Ama Tessa bunu gördü. Tuvaletten dönerken dışının gözlerini ona çevirdiği ve Tessa'nın duyabildiğini bilerek onu Theon'un tazılarından biriyle karşılaştırdığı anda bunu gördü. Dişi, Theon'un tazılarının ona cevap veremediğini söylediğinde, neredeyse bir garsonun elinde bir tepsi dolusu içeceklerle ona çarpacağını anlamıştı.

Theon ona değerli bir varlık demişti.

Arabadaki sessizlik uzun bir süre sağır ediciydi, sonra Theon, "Bu gece konuşacak çok şeyimiz var." dedi.

"Aman Tanrım," diye inledi, elini yüzüne doğru indirerek. "Bu gece yaptığın her konuşmayı tekrarlayacaksın, değil mi?"

"Neden bahsediyorsun?"

"Akşam yemeğinden sonra dışarıda bu konuşmayı yapmıştık zaten. Bana tam olarak aynı kelimeleri söyledin."

"Akşam yemeğinden sonra sohbet pek de öyle görünmüyordu," diye mırıldandı Axel ön koltuktan.

Theon onu görmezden geldi, tüm dikkati onun üzerindeydi ve içindeki huzursuz şey başını kaldırdı. Umurunda değildi. Canavarı dürttüğünü, Theon'u inanılmaz derecede kızdırdığını umursamıyordu. Hareketlerinin kesinlikle bir sonucu olacağını umursamıyordu. Bitkin düşmüştü ve o kadar çok duygu hissediyordu ki, onları birbirinden ayırıp başa çıkmaya çalışsa da başaramıyordu.

"Öyleyse farklı bir konuşma yapalım, Tessa," dedi sesi karararak ve Tessa onun ses tonundan gerildi. "Bu gece masadan ayrıldığında ne oldu? Ve bana hiçbir şey anlatma. Ayrılırken iyiydin, döndüğünde ise ay ışığı kadar solgundun."

Tessa ona doğru eğildi, konuşurken dudakları onunkilere değdi ve adamın nefes aldığını hissetti. "Restoranın önündeki hostese rüşvet verip bana bir şişe agave kalbi getirmesini ve otelimize göndermesini söyledim," diye şımarık bir şekilde söyledi.

"Gerçekten bana gerçeği söylemeyi mi düşünüyorsun?"

"Bana yaşattığın o günden sonra bu gece benimle tartışmaya devam mı edeceksin gerçekten? Hiçbir şey için değil, eklemeliyim. Sonuçlarım görünüşe göre kesin olmadığı için," diye karşılık verdi Tessa, arkasına yaslanarak.

Axel öksürdü, kahkahasını bastırmaya çalıştı. "O raundu Tessa alır."

"Sus Axel," diye çıkıştı Theon, gözlerini ondan ayırmadan.

"Geldik," diye duyurdu Luka, kapısını açıp dışarı çıkarken. Axel indi ve Tessa'yı karanlıkta bir canavarla baş başa bıraktı.

"Bu gece duyduklarınız hakkında konuşmamız gerekiyor."

"Elbette Theon," diye yanıtladı Tessa, küçümseyici bir tavırla göğsüne vurarak. "Son zamanlarda üçünüzün de tam

bir pislik olduğunuzu tartıştıktan hemen sonra."

Theon'un boğazının derinliklerinden bir hırıltı yükseldi ve Tessa geri çekilmek için sağduyulu davrandı, ama Theon belindeki tutuşunu sıkılaştırarak onu kucağında tuttu. "Bil ki, şu anda sergilediğin davranış benimle tartışma kategorisine giriyor."

"Bil diye söylüyorum, zerre umurumda değil-"

Aracın kapısı aniden ağıldı ve Tessa'nın konuşması kesildi.

"Vale bekliyor," dedi Luka gergin bir sesle. "Burada olup biten her neyse, içeride de devam ettirilebileceğinden eminim."

"Kesinlikle öyle olacak," dedi Theon, Tessa'yı kucağından alıp Luka'ya uzatırken.

"Aracın sabah burada ve bizi beklemesi için ayarlamalar yapmalıyız," dedi Luka, Theon arabadan inip kapıyı kapatırken. "Axel, ayrılma detaylarıyla ilgilenmek için içeri girdi, böylece biz uğraşmak zorunda kalmayız. Ayrıca yanımıza alabileceğimiz kahvaltıyı da hazırlıyor."

Tessa gecenin soğuğuyla titrerken, Theon ona baktı. "İçeri gir ve Axel'ın yanında kal. Hemen geliyoruz."

Tereddüt etmeden dönüp kollarını ovuşturarak merdivenlerden hızla ıktı. Kapıdaki bir Peri onu içeri aldı ve Axel'ın resepsiyon masasına yaslandığını hemen fark etti. Solda küçük bir oturma alanı vardı, bu yüzden onları beklemek için deri bir kanepeye çöktü. Çenesini eline yaslayıp gösterişli lobiye inceledi. Zaten atı katı süitlerinin bulunduğu özel kata çıkamazdı. Zemin, onların büyülu imzalarına göre ayarlanmıştı.

"Normalde gece yarısından sonra otel lobilerinde oturmak için şık giyinir misin?"

Tessa yukarı baktığında kot pantolon ve düğmeli gömlek giymiş yakışıklı bir ölümlünün kendisine baktığını gördü; adamın kızıl renkli gözlerinde hafif bir eğlence vardı.

"Her zaman," diye yanıtladı. "En sevdiğim eğlencelerden biri. Otel lobilerinde ruhu dinlendiren bir şeyler var."

"Belki de müziktir?" diye sordu adam, yüzündeki eğlence şimdi küçük bir sırıtışa dönüşüyordu.

"Asansör müziği değil ama sanırım buna yakın bir şey," dedi Tessa, hüzünlü bir iç çekişi abartarak.

Adam kıkırdayarak elini ona uzattı. "Ben Tristyn."

"Tessa," diye cevapladı, elini onun eline doğru kaydırarak. Adam elini sımsıkı sıktı. "Peki ya sen? Gece yarısından sonra otel lobisinde ne yapıyorsun? Peri kadınlarıyla rastgele sohbetler başlatmak dışında."

"Kadın," diye düzeltti Tristyn. "Sadece inanılmaz derecede güzel bir kadın."

Tessa yanaklarının hafifçe kızardığını hissetti. "Bu..."

"Kesin?"

"Klişe diyecektim ama elbette, doğruyu söyleyebiliriz," dedi, yanındaki kanepeye çökerken gülümsemesi genişledi. Ona dokunacak kadar yakın değildi ama hayatının ne kadar boktan bir hale geldiğini bir anlığına unutturacak kadar yakındı.

"Peki asıl hikaye ne, Tessa? Bu gece bir randevun var mı?" diye sordu, kanepeye yerleşip kolunu sırtına atarak.

"Çok ileri gidiyorsun," dedi ve vücudunu ona doğru biraz daha eğdi.

"Böyle giyindiğine göre," ona anlamlı bir bakış attı, "oldukça önemli bir etkinlikte olduğunu varsayar insan. Açılış Seçim Töreni sona erdiği ve Arius Krallığı'nda yapılmadığı için, söz konusu törende tek başına bulunma ihtimalin yok denecek kadar az."

Hafifçe güldü. "Bir davetteydim ve yalnız değildim. Ama bir... randevu falan değildi," diye itiraf etti, hâlâ resepsiyonda olan Axel'a bakarak.

Tristyn bakışlarını takip etti. "Onunla mı?"

"Hayır. Yani oradaydı. Bir nevi. Araçta kaldı."

"Araçta mı kaldı?" diye tekrarladı Tristyn, kaşlarını çatarak. "Neden?"

"Oldukça karmaşık."

Tristyn, onu izlerken parmağını şakağına götürerek, "Sen inanılmaz derecede belirsiz ve bilgi almak zor birisin," dedi.

"Benden ne tür bir bilgi almaya çalışıyorsun?"

"Daha da ileri gitme riskine rağmen, biriyle birlikte olup olmadığını anlamaya çalışıyorum," diye cevapladı, o sırıtış tekrar ortaya çıktı.

"Seçilmiş miyim, birine bağlı mıyım diye mi soruyorsun?"

Kaşlarını çattı. "Hayır, Tessa. Biriyle ilişkin olup olmadığını soruyorum. Bir ilişkin var. Bir birliktelik işareti veya başka bir bağlılık sembolü yok..."

Sözleri yarıda kesildi ve Tessa bakışlarını indirdi. Bir ölümlü Kaynak İşaretlerini anlayamazdı, bu yüzden tenindeki işareti tanınamaması mantıklıydı. "Kimseyle ilişkim yok ama-"

"Daha sormadan bana hayır mı diyeceksin? Bu çok küstahça," dedi Tristyn, biraz daha yaklaşarak ve yüzünde yaramaz bir gülümseme belirerek.

Ona sırtıttı, şakalaşmalarından keyif aldı, ama cevap olarak bir şey söylemek için ağzını açmadan önce Theon'un sesi ona ulaştı.

"Bu çok hoş görünüyor."

Tessa, Tristyn'den geriye doğru sendeledi, gözleri zümrüt yeşili gözlerle buluştu ve ayağa fırlayıp neredeyse topuklarına takılıp düşecekti. Luka ve Axel, Theon'un iki yanında kollarını göğüslerinde kavuşturmuş, üçü de kanepede oturan adama bakıyorlardı.

"Ah," dedi Tristyn, umursamazca ayağa kalkarken. Kendisinin ölümlü, onların da Miras olmasıyla pek ilgilenmiyordu ve Tessa, adamın Arius Varisi'yle konuştuğunu bilip bilmediğini merak etmekten kendini alamadı. "Bu, ifadenizin 'ama' kısmı olmalı."

Theon'un bakışları ona kayarken Tessa güçlükle yutkundu. "Şimdi susma Tessalyn," diye çıkıştı. "Birkaç dakika önce epey konuşkandın."

Tristyn'e bakmaya cesaret edemeyerek başını salladı.

"Sadece konuşuyorduk," dedi Tristyn, ellerini ceplerine sokup topuklarının üzerinde geriye doğru sallanırken. "Başka bir şey yok."

"Tessa," dedi Theon gergin bir şekilde.

Derin bir nefes aldıktan sonra Tristyn'e döndü ve onun sıcak kızıl gözlerinde endişenin izlerini gördü. "Tanıştığımıza memnun oldum Tristyn. İyi geceler."

Asansörlere doğru yürümek için döndü, ama dirseğine hafifçe dokunulması onu durdurdu. Dahası, dokunuşu onu kıvrandırdı çünkü onu nazikçe yerinde tutan Theon değildi. Bakışları üç Legacy üyesine kaydı, sonra tekrar ona döndü. "İyi misin Tessa?"

Ve aman Tanrım, birinin sırf iyi bir insan olduğu için onun iyiliğini gerçekten önemsemesi, gözyaşlarını tutmasına neden oldu. Onu en iyi durumda olduğundan emin olmak için sormuyordu. Gerçekten onun için endişelendiği için soruyordu. Daha birkaç dakika önce tanıştığı tamamen yabancı biri, sadece nefes aldığı için önemsiyordu, bir gün erişebileceği uykuda bir güç için değil.

Theon'dan yükselen sahiplenici homurtu, tüm bu duyguları yutmasına neden oldu ve parmaklarını Tristyn'in dirseğindeki eline nazikçe dokundurdu. Hafifçe cevap verirken sesinin titrememesine dikkat etti: "Çok naziksin Tristyn, ama evet. İyiyim. Sadece biraz... koruyucular."

Theon onu Tristyn'in elinden kurtardı, kolunu beline doladı ve onu kendine doğru çekti. Tristyn'in yüzünden ona inanmadığını anlayabiliyordu ve tekrar öne çıkıp elini tuttu.

"Ona bir daha dokunursan ne kadar koruyucu olduğumuzu anlayacaksın," dedi Theon karanlık bir sesle. Tessa başını kaldırıp onun gözlerinde gölgelerin belirdiğini gördü.

Tristyn bir adım geri çekildi, yüz ifadesi birkaç dakika önce yaşadığı o şakacı tavrını yitirdi.

"Sana temin ederim Tristyn, iyiyim," dedi Tessa ve Theon'un parmakları beline gömüldü. "İyi geceler." Tessa, alt dudağını gergin bir şekilde ısırarak Theon'a baktı.

Göğsü kendisine değecek şekilde onu döndürdü ve elini yüzüne götürdü, başparmağı dudağını dişlerinin arasından çekti. "Konuşacak çok şeyimiz var, güzelim," diye mırıldandı.

"Bana öyle söylendi," diye sertçe cevap verdi.

Bakışları dudaklarına kaydı. "Bu gece çok geveze," diye mırıldandı.

"Felicity'yle konuşamayacak kadar sahipleniciydin," diye mırıldandı.

"Ne kadar sahiplenici olabileceğimi tahmin bile edemezsin, Tessa."

"Sanırım oldukça iyi bir fikri var," diye mırıldandı Axel arkalarından.

Theon inanmazlıkla ona döndü. "Bu gece sana yumruk atmamı mı istiyorsun?"

Axel, hiç istifini bozmadan omuz silkti. "Sadece son yarım saatte ikinizin sunduğu eğlencenin Chaosphere oyunundan daha iyi olduğunu söylüyorum, o da destansı bir oyundu. Bunu kaçırmışım. Tekrar başlayabilir miyiz?"

"Axel," diye hırladı Theon uyarırcasına.

"Hayır, ben onunlayım," diye sözünü kesti Tessa. "Oy hakkım var mı?"

"Hayır," diye tersledi Theon, başını ona doğru çevirerek. "Konuşmayı bırakmalısın. O ağzın bu akşam başını yeterince belaya soktu."

"Tuhaf. Neredeyse dört saat boyunca neredeyse hiçbir şey söylemedim," dedi Tessa ağır ağır.

"Tessa!" diye bağırdı Theon. "Arius aşkına, bu gece sana ne oluyor?"

"İkiniz de olay çıkarıyorsunuz," diye araya girdi Luka ve Theon aniden gerçekten de halka açık bir otel lobisinde durduklarını hatırladı. Tristyn, aralarındaki diyalogu izlerken dudaklarında hafif bir sırıtışla birbirlerine baktı.

Theon onu asansörlere doğru götürmeye başladı ve Tessa kendine hakim olamadı. Bunun kötü bir hareket olduğunu biliyordu, hatta dürtüsel bile denebilirdi, ama omzunun üzerinden geriye baktı ve bakışları Tristyn'inkilerle

buluştu. Ona göz kırptı. "Ağabeyler, haklı mıyım?" dedi, gözlerini devirip başparmağıyla üç Legacy'ye işaret ederek. "Belki görüşürüz Tristyn."

"Ölüm dileğın mı var?" Bu sefer onu azarlayan Luka'ydı, Axel'in kaşları şaşkınlıkla havaya kalktı.

Tristyn gözle görülür şekilde rahatladı ve az önceki o cilveli sırıtışı geri geldi. "Birkaç gün daha burada kalacağım. 608 numaralı odada," diye seslendi arkalarından.

Özel asansör açılırken Theon ona bir şeyler söylemek için döndü, ama Luka ve Axel onu içeri ittiler. Tessa, Theon'un elinden kurtulup asansör duvarının arkasına yaslandı ve kapılar kapanır kapanmaz Theon ona döndü. Görünüşe göre umurunda bile olmadığı için Tessa ona sırıttı.

Asansörün bir tarafında duran Axel'in Luka'ya "Keşke bu gösteri için atıştırmalıklarımız olsaydı," diye mırıldandığını duydu.

"Tanrı aşkına, konuşmayı bırak, Axel," diye tükürdü Theon.

"Belki de bu gece olan her şeyi bir uyuyarak düşünüp sabah halledersin Theon," diye araya girdi Luka, Tessa'ya dik dik bakarak. Tessa uyarıyı, geri çekilme emrini okuyunca homurdandı ve kollarını göğsünde kavuşturdu.

Asansör kapıları hafif bir çınlamayla açıldı ve Theon, gözlerini ondan ayırmadan, geçmesi için kenara çekildi. Süite girer girmez Theon, doğruca minibardaki içkiye yöneldi.

"Yatağa git, Tessa. Seninle sabah konuşuruz."

Onunla ilgilen.

Ne zahmet.

Ne büyük bir rahatsızlık.

"Elbette, kardeşim," diye karşılık verdi ve topuklarının üzerinde dönerek ana yatak odasına doğru geri çekildi.

"Aman Tanrım, Tessa. Bu gece gerçekten de ölüm dileğın var, değil mi?" diye bağırdı Axel, şaşkınlıkla eğlenmek arasında bir tonda.

Tessa da kendi neşesiz kahkahasını attı. "Son birkaç haftaya kıyasla, ölüm bu noktada hoş bir erteleme olurdu."

"Bunu gerçekten kastetmiyorsun, Tessa," dedi Theon içkisini masaya bırakıp ona doğru yürürken, ama Luka kolunu yakaladı ve onu geri çekti.

"Bu gece onu daha fazla zorlama Theon."

Theon inanmazlıkla ona döndü. "Ciddi ciddi bana bu gece onu daha fazla zorlamamamı mı söylüyorsun?"

"En başından beri seni bu konuda uyarıyordum," diye karşılık verdi Luka. "Bu gece onu bırak."

"O senin Kaynağın değil. Bu senin karar vermekten gereken bir şey değil."

"Sabah halledersin Theon," diye ısrar etti Luka, kolunu bırakmadan.

Theon'un bakışları durduğu yere geri döndü ve yüzündeki ifadeyi okuyamadı. "Ciddi miydin Tessa?" diye sordu.

Dudaklarını büzdü, bakışlarını Axel'den Luka'ya çevirdi. Hepsi ona beklentiyle bakıyordu.

"Son birkaç hafta, Azap Çukurları'nın nasıl olduğunu hayal ettiğim gibiydi. Saf ve mutlak bir acı ve itaatkar olup düzgün davrandığım sürece umurunda bile değil gibi görünüyor. Bir iki kez ölümün daha nazik bir seçenek olabileceğini düşündüm mü? Evet. İlk İşaret'in acısını veya bugünkü değerlendirmenin işkencesini yaşarken, ölümün sonunda beni ele geçirip lanet olası sefaletten kurtarmasını diledim mi? Hayır dersem yalan söylemiş olurum. Ama ölüm bile beni istemiyor, isteyerek ona teslim edilesem bile."

Odada sessizlik hakim oldu ve ilk konuşan Axel oldu. Gözleri inanmazlıkla kocaman açılmıştı ve daha önce hiç duymadığı bir şekilde, "Tessa, ne diyorsun... Daha önce denedin mi..." dediğinde kelimeleri ağzında geveledi.

Tessa bakışlarını ona dikip dudaklarını sıkı bir çizgi halinde birbirine bastırduğunda sustu. Bu gecelik yeterli bir cevaptı bu. Onun sırlarını öğrenemeyeceklerdi. Onun geçmişini öğrenemeyeceklerdi.

"Seninle ilgilenmeye çalışmaktan başka bir şey yapmadım, Tessa," dedi Theon, sesi fazla sakin ve kararlıydı. Fazla zorlamaydı. "Bu kaderi kabullensen, olmazdı... Keşke bunu kabullenmenin her şeyi hallededeğini sana nasıl anlatağımı anlayabilseydim."

Bütün bunlar.

Peki bu ne anlama geliyordu?

Ama işte oradaydı. Her şeyi ortaya dokmüştü. Kaderin ona sunduğu hayatı yaşamaktansa ölümün kendisini almasını tercih ededeğini neredeyse söyleyecekti.

Ve o, o lanet olası bağa ve onun bunu kabul etme konusundaki isteksizliğine geri dönecekti.

"İyi geceler," diye fısıldadığında, inanmazlığın yumuşak, kırık bir kahkahası duyuldu.

Ana yatak odasının kapısını kapatırken, Luka'nın sesinin kısa koridordan kendisine doğru geldiğini duydu. "Bunun seni kıcına tekmeleyedeğini söylemiştim."

Tessa dinlemek için durdu.

"Bu gece ona ne oldu bilmiyorum," diye cevap verdiğini duydu Theon'un sesi kalın ve yorgun geliyordu. "Bunu kabullenmeye yaklaştığını sanıyordum. Bütün gün beni aradı, bağ kurmaya ihtiyaç duydu ve sonra sanki bir anda düğmeye basıldı."

Ama bu planın bir parçasıydı. Elbette, aralarındaki bağ onu rahatlatmış ve teselli etmişti, ama aynı zamanda Theon'un bunu kabullenmeye başladığını düşünmesini de istemişti. Çünkü belki de böyle düşünürse, ona biraz daha güvenebilir ve biraz daha fazla özgürlük tanıyabilirdi.

Ve bu ekstra özgürlüğü lobiye inip agave kalp şişesini almak için kullanmayı planlıyordu, özellikle de restorandan ayrıldıktan sonra gecenin nasıl geçtiğini gördükten sonra.

"Bir daha aynı olmayacağı konusunda seni uyarmıştım," dedi Axel'in sesi. "Onu bu kadar zorlayıp kabul ettirmeye çalıştıktan sonra asla."

"Ne yapmamı istiyorsun?" diye çıkıştı Theon.

"Hadi uyuyalım," dedi Luka tekrar. "Ona biraz zaman tanıyalım. Hepimiz biraz uyuyalım ve belki sabah her şey... daha iyi olur."

Şüpheli.

TESSA

Yatak odası kapısının açıldığını duyduğunda bir saatten fazla zaman geçmişti. Tessa, uyuyakalıp agave kalbini kaçıracığından endişelenmeye başlamıştı. Theon'un oturma odasında uyuyup uyumadığını görmek için neredeyse kalkacaktı, ama bu pek olası değildi, özellikle de Arius Evi'ndeki süitinde olmadıkları için. Ve eğer onu ayakta görürse, bir başka sözlü tartışmanın yaşanacağını ve agave kalbi hayallerinin suya düşeceğini varsayabilirdi.

Nefesini düzenli tutmaya odaklandı, adamın hâlâ uyanık olduğunu bilmesini istemiyordu. Adamın iç çektiğini duydu ve yanında durduğunda havanın kıpırdadığını hissetti. Sonra başparmağının alt dudağında hafifçe gezindiğini hissetti ve omurgasından aşağı inen ürpertiye engel olamadı.

"Uyurken bile bağa tepki veriyorsun," diye mırıldandı, başparmağını tekrar dudağında gezdirerek. "Seninle ne yapacağım küçük fırtına?"

Parmak uçları çıplak koluna değdi ve ondan uzaklaşıp yatağa hazırlanmaya başladı. Adam yatağa girdiğinde yatağın çöktüğünü hissetti ve adam onu bir kez olsun göğsüne çekmeyince rahat bir nefes alabilirdi. Adamın tek yaptığı, yerleşip rahatlayana kadar parmaklarını omurgasında gezdirmektir. Nefesinin düzene girmesi ve kadının bunu deneyebilecek kadar derin uyuduğunu anlaması biraz zaman aldı. Eğer bu odadan gizlice çıkarken yakalanırsa... Zaten olduğundan daha kötü olamazdı, değil mi?

Dikkatlice yataktan çıktı ve yalınayak kapıya doğru yürüdü. Teslim edilen kıyafetlerden bir tayt ve atlet çıkarmıştı ve Luka, Allah rahmet eylesin, ona bir çift parmak arası terlik de almıştı. Ayaklarını giyerken üşüyordu ama Theon'un her gece onun için dışarıda bıraktığı tişörtünü giymek istemiyordu. Bu noktada onunla hiçbir şey yapmak

istemiyordu ve bağıın bu düşünceyle verdiği küçük ürpertiği görmezden gelerek dışlarını sıkarak sinirlendi.

Mümkün olduğunca sessizce kapıyı açtı ve televizyonun sesi onu karşıladı. Kahretsin. Luka veya Axel hâlâ uyanıksa, bunun işe yaraması imkânsızdı. Koridorun karşısındaki diğer süite açılan kapı kapalıydı, yani en azından biri yataktaydı. Küçük koridorda sessizce ilerledi. Biri sorsa, su almaya geldiğini söylerdi.

Köşeden yavaşça bakınca, Axel'ın kanepede yayıldığını gördü. Anlaşılan Kaosfer'in özetlerini izlerken uyuyakalmıştı. Televizyonun açık olması aniden bir lütuftu. Hareketlerinin sesini bastıracaktı. Odaya dönmek konusunda endişeli değildi. Axel'ın onu yakında bulacağını biliyordu.

Sessizce kapıdan çıktı. Rahat bir nefes alarak neredeyse asansöre koştu ve kapılar kapandığında yüzüne yayılan sırıtış, çılgın bir zevkin ifadesiydi. Bunun ne kadar süreceğini bilmiyordu. Aralarındaki bağıın gerildiğini ve paniklediğini hissedebiliyordu, ama özgürlüğün her saniyesinin tadını çıkaracaktı.

Asansörden iner inmez doğruca resepsiyona yöneldi. Resepsiyon görevlisi ona baktı, ama aynı zamanda Arius Varisi'nin Kaynağı olduğunu da bildiğinden, agave kalbini gönülsüzce uzattı. Tessa hemen açtı ve üç dört shot içti. Alkol karnına doğru ısındı ve ana kapılara doğru rahat adımlarla yürüdü; dünya aniden biraz daha aydınlıktı. Yoksa daha mı karanlık? Sonuçta geceydi. Aydınlık. Karanlık. Önemi yoktu. Bir shot daha içerken hiçbir şeyin önemi yoktu. Onun için her şey aynıydı.

Bu saatte kapıcı yoktu, bu yüzden dışarı çıkıp serin gece havasını içine çekti. Tüyleri diken diken oldu ama pek fark etmedi. Bu birkaç değerli an boyunca özgürmüş gibi davranacaktı. Sonlar tanrısının soyundan gelen birinin malı değilmiş gibi davranacaktı. İsteddiği kişiyle konuşabileceğini, istediğini yiyebileceğini, istediğini giyebileceğini, istediğini becerebileceğini, kimseye rahatsızlık veremeyeceğini ya da

başa çıkılamayacak kadar vahşi ve kontrol edilemez bir sorun olmadığını iddia edecekti.

Gülünç bir kıkırdamaya dönüşen bir kahkaha attı, ama tüm bu lanet olası Legacy'lerin kendilerini üstün sanması kadar gülünç değildi. Tanrıların soyundan mı geliyorlardı? Tanrılardan birine yaklaşmak için soylarını ne kadar geriye götürmeleri gerekiyordu? Muhtemelen ölümlülerle daha yakın akrabaydılar. Orijinal Legacy zaten yarı tanrı, yarı ölümlüydü. Legacy, Devram'da kendilerini tanrı sanıyordu, ama gerçekte? Soylarını güçlendirmek için stratejik olarak Eşleşmeler ayarlasalar bile, soylarından geldikleri gücün çok küçük bir kısmına sahiptiler.

"Artık otel lobisinin dışında içmeye mi başladın? Kardeşlerin seni burada bulamazlar mı?"

Tessa, şişeden içtiği içkiden neredeyse boğuluyordu. Dönüp baktığında, Tristyn'i yan tarafta duvara yaslanmış sigara içerken buldu. Hâlâ aynı kot pantolon ve gömleği giyiyordu, ancak kıyafetine bir ceket eklemişti.

"Ah, beni burada mutlaka bulacaktır," diye cevapladı cilveli bir gülümsemeyle, ona doğru sokularak.

Sigarasından bir nefes daha çekti ve ona bilmiş bilmiş gülümsedi. "Onlar senin kardeşlerin değil."

Gülümsemesi donuklaştı. "Hayır, değiller."

"İyi misin? Sana saldırmıyorlar falan, değil mi?" diye sordu Tristyn, onu dikkatle izleyerek.

"Aman Tanrım, hayır," diye yanıtladı Tessa, gözleri kocaman açılmış bir şekilde. "İyiyim. Yemin ederim. Bu... karmaşık." Şu anda bir ölümlüye Miras toplumunun iç işleyişini anlatacak kadar istekli değildi.

"Çok karmaşık görünüyor," dedi sigarayı ona uzatarak. Kadın sigarayı utangaç bir gülümsemeyle aldı.

"Ben sigara içmem," dedi, sigarayı parmaklarının arasına alıp vücudundan uzak tutarak.

"Bu bir sakinleştirici," dedi açıklama olarak. "Tamamen doğal ve kaygıyı yatıştırıyor."

"Endişeli göründüğümü mü söylüyorsun?" diye sordu elindeki ruloyu inceleyerek. Sonra omuz silkip derin bir nefes çekti, dumanı geceye doğru üfledi çünkü artık siktir et. Artık hiçbir şey umurunda değildi.

Tristyn, "Onlarla ilgili her şey oldukça yoğun görünüyordu." dedi.

"Sanırım benim güvenliğimden sorumlu olduklarını söyleyebiliriz."

"Koruma gibi mi?" diye sordu, kaşlarını kaldırarak elindeki kağıdı geri alırken.

"Öyle bir şey işte."

Öne eğilip saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Mantıklı. Kesinlikle üç korumaya ihtiyaç duyacak kadar önemlisin."

Güldü. "Ben önemli olmaktan çok uzağım."

"Sen de onlardan biri misin?" diye sormadan önce tefekkürle mırıldandı.

"İnsan ister istemez, ama hayır. Olmayacağım," diye cevapladı, agave kalp şişesinden bir yudum daha alırken. "Sence buradaki mutfaklarda hâlâ yemek yapıyorlar mıdır?"

"Muhtemelen hayır," dedi Tristyn omuz silkerek. "Aç mısın, vahşi öfke?"

Kaşları çatıldı. "Vahşi bir öfke mi?"

Ona göz kırptı. "Lobideki tüm o konuşmaya tanık oldum. Çok sinirliydi. Ama sen öfke doluydun ve onu daha da zorlayacak kadar vahşiydin."

Tessa yüzünün yandığını hissetti ve aniden etraflarını saran karanlığa minnettar oldu. "Dürtüsel davranabiliyorum," diye mırıldandı, kollarını sıkıca kavuşturup aniden üşüyerek. Agave kalp şişesi parmak uçlarından sallanıyordu.

"Biraz kaosun ne zararı var ki?" dedi ve tekrar omuz silkti.

"Çoğu kişi seninle aynı fikirde olmayacaktır."

"Ben çoğu değilim."

Boğazını temizledi. "Şu anda akşam yemeğimi içiyorum, o yüzden yemekten zarar gelmez," dedi ve içki şişesini ona doğru eğerek selam verdi.

"Bahse girerim pizza sipariş edebiliriz."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

Tekrar omuz silkti. "Resepsiyona gidip sorabilirim."

"Sen bir melek olabilirsin, Tristyn."

"Kesinlikle hayır," diye kıkırdadı ve lobiye doğru yöneldi. "Benimle mi geliyorsun yoksa...?"

"Aslında, sen bunları yaparken, hızlıca bir arama yapmak için telefonunu ödünç alabilir miyim? Benimkini yukarıda bırakmıştım," diye aceleyle ekledi.

"Elbette, ama burada kalacaksan bunu da almalısın," dedi ceketini çıkarırken.

"Agave kalbi beni yeterince sıcak tutuyor."

Gülerek homurdandı. "Eminim öyledir ama burası çok soğuk." Ceketini ona uzattı, kadın teşekkür edercesine başını sallayarak ceketini aldı. Ceketini giydikten sonra telefonunun kilidini açıp ona uzattı. "Bunu alıp kaçma," dedi hafifçe sırtarak.

"Aklımdan bile geçirmem," diye karşılık verdi. "Bugün bana karşı fazlasıyla nazik davrandın."

Hafifçe kaşlarını çattığını zar zor seçebiliyordu. "Tek yaptığım seninle konuşmak ve biraz huzur bulmaktır."

"Ve sen bana pizza alacaksın."

"Bu temel nezakettir."

"İnsan öyle sanıyor," diye mırıldandı.

"Hemen döneceğim," dedi ve yavaşça ondan uzaklaştı.

"Hemen geliyorum."

Son bir bakış attıktan sonra döndü ve hızla koşarak otele geri döndü. Kapılar arkasından kapandığında, kilitsiz telefona baktı ve çalmayı başardığı küçük bir özgürlüğe daha hayran kaldı. Ezbere bildiği iki numaradan birini hızla çevirdi.

Çalarken, küçük bir banka doğru yürüdü ve oturup bir yudum daha agave kalbi aldı. Şimdi kendini çok mutlu

hissediordu. Sessizlik onu fazlasıyla rahatlatmıştı ve Theon'un bir saat içinde onu bulacağından emin olmasa bile, Tristyn'e imada bulunursa onunla birlikte odasına çıkmayı bile düşünebilirdi.

Hat diğer tarafta açıldı ve onu düşüncelerinden ayırdı.

"Alo? Kimsiniz?" diye sordu karşıdaki erkek sesi.

Sesi boğazında düğümlendi ve birikmek üzere olan gözyaşlarını yuttu.

"Bu saatte seni aramak tam bir pislik-"

"Brecken mı?" diye sordu boğuk bir sesle. "Brecken, benim."

Birkaç uzun saniye sessizlik oldu ve sonra "Tekrar söyle." dedi.

Küçük bir kahkaha attı. "Benim, Brecken, ama fazla vaktim yok. Dex mi—"

"Tessa?" Dex'in sesi duyuldu ve yıllardır mücadele ettiği gözyaşları yanağından taşı.

"Seni çok özledim," diye fısıldadı.

"Tessa, neredesin? İyi misin? Bizi aramana izin verdiği inanamıyorum."

O kadar hızlı konuşuyordu ki Tessa onu susturmak zorunda kaldı.

"Rockmoor'dayım ama sadece birkaç saatliğine. Bir ölümlünün telefonunu bana bir dakikalığına ödünç vermesini sağladım. Theon aradığımı bilmiyor."

"Yakalanırsan başın belaya girer mi?"

"Kesinlikle," diye onayladı. "Ama şu anda umursamayacak kadar sarhoş olma yolunda ilerliyorum."

"Tessa, iyi misin?" demeden önce uzun bir sessizlik oldu.

"Bugün bir değerlendirme yapmam gerekiyordu," diye bildirdi, sesi hafifçe peltek çıkmıştı. "Beşinci Kat odasında."

"Kahretsin," diye tısladı Dex. "Tanrılar aşkına, Tessa. Şu anda yanında olamadığımız için çok üzgünüm. Ne oldu?"

"Kötüydü Dex," diye cevapladı, anılar onu ele geçirdikçe sesi yumuşadı. "Hepinizin öldürüldüğünüze inandırdılar beni.

Önceki değerlendirmelerimde gerçek yeteneklerimi bir şekilde gizlediğimi düşünüyorlar."

"Yeteneklerini saklayamadın."

"Biliyorum. Bunu onlara söylemeye çalıştım ama..." Adam onu göremese de omuz silktili.

Bir sessizlik daha oldu. "Özür dilerim, Tessie. Çok üzgünüm."

"Ne için üzgün olmalısın? Beni seçip, gücümün yettiği zamanlar dışında görünmez olmaya zorlayan sen değilsin," diye acı bir şekilde cevapladı.

"O... En azından sana iyi davranıyor mu? Sana iyi bakıyor mu?"

Tessa homurdanarak güldü. "Her şeyi o kontrol ediyor, Dex. Ne yediğimi. Ne giydiğimi. Nerede uyduğumu."

"Sana zarar veriyor mu?"

"Fiziksel olarak mı? Hayır. Zihinsel ve duygusal olarak mı?" Bir gözyaşı tufanını daha bastırmaya çalışırken zorlukla yutkundu. "İyi değilim Dex," diye fısıldadı sonunda.

"Bir haftadan biraz fazla," dedi, sesi biraz umutsuzdu. "Bir haftadan biraz fazla, sonra seni görebileceğiz. Biraz daha dayanman gerekiyor. Orada olacağım. Bunu senin için hallederim. Yapabiliriz—"

"Seninle olmama izin vermiyor Dex. Kafasında bizim bir ilişkimiz olduğu fikri var. Bizim hiç böyle bir ilişkimiz olmadığına inanıyor," diye cevapladı, sesindeki paniği gizlemeye çalışarak. "O sadece..."

"Ne dedin, Tessa?"

İçini çekti. "Kaynak bağına tamamen teslim olduğumda her şeyin daha iyi olacağına ikna olmuş durumda. Onun istediğini isteyeceğime ve—"

"Kaynak bağıyla mı savaşıyordun?" diye araya girdi Dex.

"Pes etmeye çalıştım ama yapamıyorum Dex. Beni ne kadar zorlarsa zorlasın, beni o yöne ne kadar çekerse çeksin. Yapamıyorum ve tanrılar, keşke yapabilseydim. Beni çok fazla rahatsız eden bir şey daha bu."

Gözyaşları yanaklarından tekrar süzölmeye başladı. Onları aceleyle sildi, parmaklarını tayına sürttü.

"Bir yolunu bulacağız Tessie. Konuşup birbirimizi görmenin bir yolunu bulacağız. Söz veriyorum," dedi Dex, ses tonuyla bunu gerçekleştirmeye ne kadar kararlı olduğunu belli ediyordu. Bunun pek olası olmadığını biliyordu ama şu anda bu konuda konuşmak istemiyordu.

"Akropolis'e kadar benimle iletişime geçmenin hiçbir yolu yok," diye yanıtladı. "Bana bir telefon aldı ama her şeyi takip ediyor."

"Bunu çözeceğiz" diye tekrarladı.

Tristyn görüş alanına girince ona hafifçe gülümsedi. "Gitmem gerek."

"Yakında görüşürüz, Tessie."

"Diğerlerine onları özlediğimi söyle."

"Öyle yapacağım. Bir yolunu buluruz. Sana ulaşip her şeyi düzeltene kadar dayan."

"Bunu düzeltemezsin."

"Biraz daha dayan," diye tekrarladı. "Yakında görüşürüz, Tessie."

"Hoşça kalın."

Hemen yapmazsa, Theon gelip onu tekmeleyerek ve çığlık atarak süite geri götürüp bir şekilde cezalandırana kadar onunla telefonda kalacağını bilerek telefonu kapattı. Telefonu hiçbir şey söylemeden Tristyn'e geri verdi.

"İyi misin?" diye sordu ve yanındaki banka oturmadan önce cüzdanını cebine koydu.

"Evet," diye hızlıca cevapladı, yanaklarını tekrar silerek. "Uzun zamandır görmediğim bir arkadaşımđı."

"Konuşabildiğine sevindim o zaman," diye yanıtladı Tristyn. Uzanıp ceketinin cebine daldı ve iki rulo daha çıkardı. "Bir tane daha lazım gibi görünüyor."

"Bunları her zaman yanında mı taşıyorsun?" diye sordu Tessa bir tane alırken.

"Hayır. Sadece ihtiyacım olacağını bildiğimde. İş için şehirdeydim ve oldukça stresli bir gün geçirdim," diye

yanıtladı Tristyn, çakmağı uzatarak. "Pizza yakında gelir. Bu saatte pek yoğun değillerdi."

"Benim payımı ödeyecek bir yolum yok," dedi Tessa, itirafı üzerine yanakları tekrar kızararak.

"Merak etme Fury. Ben hallederim," diye cevapladı, banka yaslanıp bir duman üfleyerek. "Umarım pepperoni seversin."

"Pepperoni pizzayı kim sevmez ki?"

Kıkırdadı. "Güvenli bir bahis olduğunu düşündüm."

Agave kalbini ona uzattı. "Bana pizza ısmarlayıp bana 'lull-leaf' veriyorsun. En azından içkimi paylaşabilirim."

Teşekkür edencesine başını salladı ve şişeden derin bir yudum aldı. "Sabah çok ağrıyacak," dedi ve şişeyi kaldırıp üçte birinin bittiğini gördü.

Omuzlarını silkti. "Değecek."

"Sanırım senin de günün zor geçti?" diye sordu Tristyn, şişeyi ona geri uzatırken.

"Böyle de diyebilirsin."

Aralarına bir sessizlik çöktü, sanki rahatlatıcıydı.

Birkaç dakika sonra Tristyn, "Bu muhtemelen benim yerim değil ama yine de söyleyeceğim: İyi olmamak da sorun değil, Tessa." dedi.

"Beni tanıımıyorsun Tristyn," dedi yumuşak bir sesle.

"Az önce söylediklerimi değiştirmez."

Pizza birkaç dakika sonra geldi ve Tessa ilk dilimini mideye indirdi. Tristyn, ilk diliminin yarısı bitmesine rağmen, bir dilim daha alabilmesi için kutuyu ona uzattı.

"Hangi davete katıldıysan yemek yemedin?" diye sordu.

"Yiyeceklerin bu tür şeylerde nasıl işe yaradığını bilirsin," dedi, elini umursamazca sallayarak, o telefon görüşmesinden sonra odaklanabileceği bir şey olduğu için mutluydu.

"Haklısın," diye kabul etti Tristyn, pizza kutusunu kapatırken. "Ne tür bir etkinlikti?"

Kendine makul bir yalan uydurmak için zaman kazanmak adına bir ısırik aldı. "Birlikte olduğum erkeklerden

biriyle tanışma ve selamlaşma. Alanında oldukça üst düzey. Bir bakıma onun artısıydım."

"Artı biri mi? Sevgilisi mi?"

"Hayır, onun randevusu ben değildim. Başka biriydi. Ben sadece oradaydım. Arka planda."

"Arka planda mı?" diye tekrarladı. "Başka biriyle randevudayken seni de yanında götürdüğünü mü söylüyorsun?"

"Bir nevi. Açıklaması gerçekten zor."

"Sanırım sonunda bana yeterince iyi bir açıklama yapamazsın," dedi Tristyn, agave kalbi şişesine uzanırken.

Tessa bir dilim daha almak için pizza kutusunu açarken güldü. "Ve söyle bana, Tristyn..."

"Kara Kalp."

Tessa homurdanarak güldü. "Bu senin soyadın değil."

"Kaderlere yemin et."

"Peki Tristyn Blackheart, seninle bir gezi nasıl olurdu?"

"Pizza ve agave kalbi. Elbette."

Tekrar kahkaha attı. "Aptal."

"Peki ya uygun bir randevu isteseydim?"

Gülümsemesi kayboldu. "Bu mümkün olmazdı."

"Koruma görevlileri yüzünden mi?"

"Özellikle bir tanesi."

"Seninle birlikte olmak isteyen."

"Evet."

"Ama sen onunla birlikte olmak istemiyorsun."

"HAYIR."

"Neden?"

"Çünkü-" Duraksadı, nereden başlayacağını anlamaya çalışıyordu. "Karmaşık bir konu," dedi sonunda.

"Öyle duydum."

Onun hafif sırıtışını seçebiliyordu.

"Yine de numaranı verebilirsin. Ne olur ne olmaz," diye ekledi.

Tessa hareketsiz kaldı. Theon'un ona verdiği telefona bağlı telefon numarasını bile bilmiyordu.

"Birkaç saat içinde gidiyorum ve sen de buradan değilsin," dedi, yüzüne parlak bir gülümseme yerleştirerek. "Zaten böyle bir gezi ayarlayabilmemiz mümkün değil."

"Belki," diye yanıtladı. "Ama konuşabiliriz. Telefonlar bunun için var, biliyorsun."

Hafifçe güldü. "Bu biraz utanç verici ama yeni bir telefon ve numara aldım ve ezberleyemedim," diye itiraf etti. "Yani sen bana seninkini vereceksin, ben de sana benimkinden mesaj atacağım."

"Sanki bana numaranı vermemek için bir bahane veriyormuşsun gibi hissediyorum."

"Yemin ederim ki değilim," diye ısrar etti, omzuna hafifçe vurarak. "Telefon numarasını gerçekten bilmiyorum. İstersen uydurabilirim."

Bir kahkaha attı, bir yerlerden kartvizitini çıkarıp ona uzattı.

Karanlıkta okuyamadı ama taytının beline soktu. Birkaç dakika sessizce oturdular, sonra sordu: "Rockmoor'da ne iş yapıyorsunuz?"

"Oldukça büyük bir şirketin yönetim kurulundayım," diye cevapladı Tristyn, hâlâ üzerinde olan ceketinden bir başka sakınleştirici yaprak dumanı alırken.

"Bir ölümlü olarak mı?" Sonra bunun ne kadar kaba olduğunu fark etti ve hemen ekledi, "Öyle değil— Özür dilerim."

"Bir ölümlüden özür dilemen takdire şayan ama buna gerek yok," diye cevapladı Tristyn, sessiz yaprağı yakıp ona uzatırken.

"Rockmoor'daki işin bittikten sonra eve gidebilecek misin?" diye sordu, konuyu hemen değiştirerek.

"Aslında Akropolis'e gideceğim."

"Yok artık?" Tessa bir nefes çekip verdi. "Birkaç gün içinde Akropolis'e gideceğim."

"Gerçekten mi?" Sesinde artan bir ilgi vardı. Sözünü geri aldı. "Kaç yaşındasın ki zaten?"

Bir kahkaha tufanı koptu. "Son bir saattir benimle içiyorsun. Yaş meseleleriyle ilgilenmek için biraz geç değil mi?"

Tristyn kendi kendine kıkırdadı. "Bu konuda hiç endişelenmiyorum."

"Yirmi üç yaşındayım. İlkbahar ekinoksundan sonra yirmi dört yaşında olacağım," diye yanıtladı Tessa. "Sen mi? Büyük bir şirketin yönetim kurulunda olmak için genç görünüyorsun."

Ölümlü olduğunu da söylememe gerek yok.

"Şirketin kuruluşunda yer aldığında seni yönetim kurulunda olmaya zorluyorlar," diye cevapladı Tristyn, ona yan yan bakarak.

Ama cevap veremedi, bağı bekleniyle sıçradığını hissetti. Agave kalbi vebasası ve uyuşuk yaprağın etkisiyle bu şeyi görmezden geliyordu, ama bu heyecan tek bir anlama gelebilirdi: Theon yakındaydı. Biraz doğruldu ve Tristyn'in ona geri verdiği uyuşuk yaprağından bir nefes çekti.

"Şirketin tamamını sen mi kurdun? Çok etkileyici," dedi, rahat bir ses tonuyla konuşmaya çalışarak. Gözleri otel kapılarına kaydı.

"Kime sorduğuna bağlı," diye yanıtladı Tristyn.

"Kime sorarsan sor, bence bu oldukça etkileyici," diye savundu Tessa, kendi bacağıyla adamın bacağına çarparak. "Ne tür bir şirket bu?"

Tristyn cevap vermek üzereyken geldi.

Lobi kapılarının hızla açıldığını duydu.

Basamaklarda ağır ayak sesleri duydu.

Düz ileriye baktı ve bir nefes daha aldı.

Ondan birkaç adım ötede, tam görüş alanına girdiğinde durdu.

Gece olabilirdi ama ayaklarının etrafında biriken ve kollarının etrafında toplanan karanlık kesinlikle buydu. Gözlerini görebilseydi, onların da aynı karanlıkla dönüp durduğundan emindi.

Karanlıkta Theon'un bakışlarıyla buluştuğunda ve içine çektiği dumanı üflediğinde Tristyn'in gözlerinin üzerinde olduğunu hissedebiliyordu.

"Ne. Ne halt ediyorsun?"

Theon'un sesi alçak ve tehlikeliydi ve omurgasından aşağı hafif titremeler gönderdi, ama ona sırtıttı. "Neden şaşırdığını bilmiyorum. Restorandaki tuvalete gittiğimi söylediğimde aslında ne yaptığımı anlatmıştım. Agaveheart, hatırladın mı?" Neredeyse yarı boşalmış içki şişesini havaya kaldırdı ve bir yudum daha aldı.

"Dışarıdasın. Karanlıktasın. İçki ve sigara içiyorsun," diye dişlerinin arasından güçlkle bastırdığı bir öfkeyle konuştu.

"Ve pizza yemek. Dehşet." Sahte bir dehşetle araya girdi, içkinin son nefesini çektikten sonra bardağı bankın koluna bastırdı.

"Sen..." Başını çevirdiğini ve artık Tristyn'e odaklandığını gördü. "Sen."

Tristyn'e bir şey yapmasını istemeyen Tessa, ayağa fırladı. Ama bu kötü bir fikirdi çünkü ne kadar agave kalbi içtiğini fark etmemişti. Peri ve Miras metabolizmaları ölümlülerden çok daha hızlıydı, bu yüzden onları sarhoş etmek için daha fazlasına ihtiyaç vardı. Belli ki o eşiğe ulaşmıştı. Ya da belki de her şeye bir de sakinleştirici yaprak eklenmişti. Her iki durumda da tökezledi ve Tristyn, Theon'dan önce onu yakalamak için uzandı. Teşekkür edemedi, ellerinden koparıldı.

"Ona tekrar dokunmam konusunda ne demiştim?" diye hırladı Theon, Tessa'yı sıkıca göğsüne bastırarak.

"Sadece konuşuyorduk," diye alay etti. "Rahatla."

"Rahatla mı? Gerçekten bana rahatlamamı mı söyledin?" Tessa, adamın yumuşak ses tonu karşısında gerilmeden edemedi. Bu ses tonu, adamın sesini yükseltmesinden daha çok korkuttu onu. "Uyandığımda gittiğini gördüm. Çok uzağa gitmediğini biliyordum ama gitmiş olman bile..."

"Açıkçası iyiyim," diye cevapladı, onu itmeye çalışarak.

"Açıkçası 'iyi' tanımlarımız farklı," diye karşılık verdi.

"Yalan söylemiyor," diye araya girdi Tristyn. "Tek yaptığımız burada oturup pizza yerken konuşmaktı ve-"

"Sigara ve içki. Evet, bunu görebiliyorum," diye hırladı Theon. "Onun bu krallığa hizmet eden bir Peri olduğunun farkında mısın?"

"Onu yanıma çağırmadım. Ona alkol de vermedim," diye tersledi Tristyn. Arius Varisi'yle konuştuğunu anlaması mümkün değildi. "Bunu kendi başına başardı. Anlaşılan sana nasıl yapacağını çoktan anlatmış."

Tessa sırtışını gizlemeye çalıştı ama başaramadı.

"Sanırım şimdi siktirip gitsen iyi olur," diye homurdandı Theon, Tessa'yı daha sıkı tutarak. Sonra onu geriye doğru çekip ona baktı. "Ne giyiyorsun?"

Tessa da aşağı baktı ve hâlâ Tristyn'in paltosunu giydiğini fark etti. "Şey, ceket mi?"

"Çıkar şunu. Hemen."

Kollarından aşağı itmeden önce, ona kendi başına çıkarmasına bile fırsat vermeden. Tessa yere düşmeden önce yakaladı ve küçük bir sırtışla Tristyn'e uzattı. "Bana ödünç verdiğin için teşekkürler. Pizza ve uyku yaprağı için de."

Tristyn ceketini geri alıp koluna attı. "Zaten gitmem gerek. Sabah erken bir toplantım var. İyi misin?" Omzunun üzerinden Theon'a anlamlı bir bakış attı.

"İyiyim. Son bir saat için teşekkür ederim. Biriyle konuşmak güzeldi," diye itiraf etti ve Theon'un parmakları onu merdivenlere doğru çekmeye başladığında daha da sıkılaştı.

"Gece, öfke," diye seslendi Tristyn arkasından, ona hafifçe el salladı.

Theon tek kelime etmeden onu özel asansöre götürdü. Kapılar açılınca onu sertçe içeri çekti ve sarhoş haliyle, asansör yükselmeye başladığında arka duvara sendeledi ve korkuluğa tutundu. Alaycı bir şey söylemek için ağzını açtı, ama ağzından tek kelime çıkmadan önce Theon konuştu.

"Tessalyn, yatağımızdan ayrıldığından beri neler yaptığını anlat bana. Konuş."

Beklenmedik bir büyülenmeyle gözleri fal taşı gibi açıldı ve siparişin etrafından dolanmaya çalışırken kelimeler ağzından döküldü. "Aşağı inip buraya gönderdiğim agave kalbini aldım. Temiz hava almak için dışarı çıktım, Tristyn ise sigara içiyordu. Konuşmaya başladık ve lull-leaf ve agave kalbini paylaştık. Pizza istediğimi söyledim. Gidip sipariş verdi, ben de telefonunu ödünç aldım. Geri döndüğünde, sen gelene kadar oturup konuştuk."

Asansör durdu ve kapılar kayarak açıldı. Çıkmak için bir adım bile atamadan, Theon önünde belirdi ve onu duvara yasladı. "Söylediklerine cevap vermeden önce, sana dokundu mu?" Gözleri çılgın ve çaresizdi; irislerinin arasında koyu bukleler dönerken, koyu gölgelerden oluşan incecik teller ona doğru uzanıyordu.

"HAYIR."

Tüm vücudu biraz gevşedi ve elini ensesine doğru kaydırды. Onu öne doğru iterek odalarına doğru yönlendirdi. "İçeri girdiğimizde ses çıkarma. Luka veya Axel'i uyandırırırsan başın daha da büyük belaya girer."

"Yani, bu noktada bunun gerçekten bir önemi var mı?" diye sordu ağır ağır.

Kapıya geldiklerinde ensesindeki el daha da sıkılaştı. Theon onun etrafından dolanıp kulpu kavradı, ama kapıyı itmeden önce, nefesini kulağında hissetti. "Sadece şunu bilmeni istiyorum ki, bu lanet olası bağı kabul etseydin, bu gece o ağzını çok daha iyi bir şekilde kullanırdım."

Tessa, adamın sözleri karşısında hareketsiz kaldı, içini bir sıcaklık kapladı ama alaycı bir şekilde, "Keşke ölümlü olmasaydın. Sana ağızımla her şeyi gösterirdim," dedi.

"Sik beni," diye mırıldandığını duydu, kapı açılıp Theon onu öne itmeden hemen önce. Axel hâlâ kanepede yayılmış, televizyon hâlâ açıktı. Theon onu kısa koridorun yakınında bırakıp, yarısı bitmiş agave kalbi şişesini sehpaye bıraktı ve birkaç şişe su aldı.

Yatak odasına girdiklerinde şişelerden birini ona uzattı. "Bunu iç. İhtiyacın olacak."

"Benim toleransım yüksektir," diye karşılık verdi, yine de suyun kapağını açıp bir yudum aldı.

"Agave kalbinin yarısından fazlasının gittiğini düşünürsek öyle anlıyorum. Git duş al," diye ekledi, çenesini banyoya doğru sallayarak.

"Ne? Neden?"

"Çünkü senin başka bir erkek gibi, hele ki bir ölümlü gibi kokmanı istemiyorum," diye hırladı. "Ya git tenindeki kokusunu temizle, ya da ben senin yerine yaparım." Tessa banyoya dönerken homurdandı ve saçlarını hızla tepeden topladı. "Sana uyuyabileceğin bir şeyler getireceğim," diye seslendi arkasından.

Soyundu ve duşa girmeden önce Tristyn'in kartvizitini kozmetik çantasının dibine gömdü. "Duşta düşmek" daha doğru olurdu herhalde. Artık kesinlikle tüm agave kalbini hissediyordu. Belki de o sessiz yaprak korkunç bir karardı. Fevri bir karar.

Kendini olabildiğince çabuk temizledi ve tekrar dışarı çıktığında Theon'un uzun kollu termal içliğinin onu beklediğini gördü. Herhangi bir alt giysi yoktu ve Theon'un tişörtünü başından geçirirken homurdandı. Tişört bacaklarının ortasına kadar inmişti ve havlusunu yere atıp yatak odasına geri döndü, Theon'un ona verdiği su şişesini bitirdi.

"Pantolon almam gerek," diye ısrar etti ve boş şişeyi çöpe attı.

"Yıkıyorlar. Resepsiyondakiler sabah ayrılmamız için zamanında döneceklerine dair bana güvence verdi," diye cevapladı Theon, yayıldığı koltuktan, bacaklarını iyice açmış, parmağını şakağına dayamış bir şekilde onu incelerken.

Tessa kollarını kavuşturdu. "Peki ya iç çamaşırları?"

"Ayrıca yıkanıyor. Luka bu öğleden sonra kıyafetlerini satın alırken fazladan bir şey sipariş etmeyi unutmuş."

"Ciddi misin?"

"Hımm," diye onayladı. "Buraya gel."

"Hayır," diye alay etti.

"Tessa." Adında uyarılar vardı. "Buraya gel de bu konuyu konuşalım."

"Buradan seninle rahatlıkla konuşabiliyorum."

"Tessalyn—"

"Tanrı aşkına," diye homurdandı ve ona doğru yürüdü.

Yeterince yaklaştığı anda, uzanıp çıplak bacaklarını kavradı ve onu bacaklarının arasına çekti. Ona bakarak, "Uyku kıyafetinin ilgili sorun tam olarak ne?" diye sordu.

"Sadece bir gömlekle yanında uyumayacağım Theon," diye cevapladı, başparmaklarının uyluklarının arkasında yaptığı dairesel hareketleri umursamadan.

"Değil misin?" diye sordu ayağa kalkarken. Hareket ederken elleri kalçalarının üzerinde kaydı.

"Hayır, değilim," diye ısrar etti. "Başka bir şey bulmamız gerek."

"Hmm," diye mırıldandı, saçını başındaki topuzdan kurtarmak için elini uzatarak. "Başka seçeneğin yok Tessa. Luka diğer yatak odasında ve Axel kanepeli ele geçirdiği için..."

"Öyleyse hiçbir şey. Olmayacak," diye çıkıştı, adamın elini iterek, adamın artık dökülen saçlarından bir tutamı parmağına dolamaya başlamasıyla.

"Bütün öğleden sonra sadece bir sabahlıkla yanımda uyudun," diye belirtti.

"Bu farklıydı."

"Bu nasıl farklıydı?"

"O zaman sana ihtiyacım vardı. Bugün katlanmak zorunda kaldığım boktan şeyleri engelleyecek bir şeye ihtiyacım vardı çünkü bu durumla başa çıkmama gerçekten yardımcı olabilecek insanlara ve şeylere erişimim yoktu."

Tessa elleriyle ağzını kapattı. Bunları söylemek, çaresizliğini bu kadar belli etmek istememişti.

"Agaveheart neredeyse büyülemekten daha etkili," dedi Theon, kolunu beline dolayarak. "Geçmişteki

değerlendirmelerle nasıl başa çıktın?" Başını iki yana sallayarak ona daha fazla kendini göstermeyi reddetti. "Tessa," diye onu ikna etmeye çalıştı, ona daha fazla yaklaşıp bir adım geri çekilmesini sağlayarak. "Tüm o sırları duymaya hazırım."

"Sana söyleyecek hiçbir şeyim yok."

"Bana söyleyecek hiçbir şeyin yok mu? Sadece aşağıdaki ölümlüye mi?" Tristyn'i gündeme getirdiğinde burun delikleri genişledi, gözlerinde öfke parlıyordu ama öfkeyi hemen geri itiyor gibiydi.

"Bana pizza yedirdi, bu yüzden sadece bu hareketiyle bile otomatik olarak senden daha üst sıralarda yer alıyor," diye karşılık verdi ve adam tekrar öne çıktığında geri çekildi.

Adam, "Bu siktiğimin ağzı beni öldürecek," diye mırıldanırken, göğsünün derinliklerinden bir homurtu geldiğini hissetti.

"Bu gece ağızma takıntılı görünüyorsun."

"Güzelim, sürekli ağızına kafayı takmış durumdayım. Bir sonraki adımda ne çıkacağını. Öpmeme izin verdiğinde tadının nasıl olacağını. Aletin etrafında nasıl hissedeceğini," diye cevapladı, konuşurken bakışları dudaklarına kaydı. Tekrar içine girerken zorlukla yutkundu ve geri adım attığında dizlerinin arkası yatağa çarptı. Odanın bu kadar ilerisine geldiklerini bile fark etmemişti. Theon'un yüzünde yavaş bir gülümseme belirdi. Kolu hâlâ beline dolanmıştı ve ona doğru eğilerek onu yatağa geri yatırdı.

Ona tısladı. "Sadece bağ, Theon," dedi, vücudunu kendisine bastırırken hissettiği hissi görmezden gelmeye çalışarak.

"Bunu sık sık söylüyorsun," diye cevapladı, elini uzatıp parmaklarını yanağından çenesine doğru gezdirerek. "Neden böyle düşündüğünü tam olarak anlayamıyorum-"

"Çünkü birkaç hafta önce kim olduğumu bile bilmiyordun," diye sözümü kesti, adamın elini yüzünden çekerek. "Bana aniden benimle ilgilendiğini mi söylüyorsun?"

Beni sadece sevişmekten daha fazlası için mi istiyorsun? Bu kadar kısa sürede? Ve bu bir bağ yüzünden değil mi?"

"Bu doğru olsa bile, neden seni bu kadar rahatsız ediyor?" diye üsteledi, gözleri onun gözlerindeydi.

"Bu gerçek değil, Theon!"

"Bunun gerçek olmadığını düşünmene ne sebep oldu? Bağ, yoktan var olan bir şeyi yoktan var etmedi. Zaten var olanı güçlendiriyor," diye savundu Theon, kalçaları onun kalçalarına bastırarak düşüncelerini dağıttı. "Diğer mirasçıların Kaynaklarını Seçmeden önceki son birkaç yılı neden bir ilişki kurmakla geçirdiklerini düşünüyorsun? Bağın üzerine inşa edilecek bir şey olsun diye."

"Anlamıyorum," diye hırıltılı bir sesle konuştu, hareket etmeye ve aralarında daha fazla sürtüşme yaratmaya cesaret edemiyordu.

"Bağ, zaten var olanın üzerine kuruluyor," dedi Theon, gücü çıplak uyluklarına doğru yayılırken. "İtiraf etsen de etmesen de aramızda anlık bir bağ oluştu ve bu bağ, o arzuyu daha da artırıyor. Eğer benden teselli arıyorsan, o zaman bağ zaten var olan bir şeyin üzerine kuruluyor demektir."

"Ben bağdan teselli arıyordum Theon, senden değil."

"Ve yine de bana ihtiyacın olduğunu söyledin."

"Semantik."

"İçinizde bir parçanız zaten benimle birlikteyken kendini güvende hissediyor."

"Ne hissettiğimi bilmiyorsun," diye karşılık verdi Tessa.

"Haklısın. Bilmiyorum," diye yanıtladı Theon, parmak uçları yine elmacık kemiğinde nazikçe gezinirken. "İtiraf etmeliyim ki, almanı en çok beklediğim İşaret bu. İçine kapanıp bana söylemeyi reddettiğinde neler hissettiğini bilmek istiyorum." Tessa, onun altında gerildi. "İşte tam da böyle. Neden yaptın bunu?"

"Çünkü sürekli ne hissettiğimi veya ne düşündüğümü bilmeni istemiyorum. Tıpkı sürekli nerede olduğumu bilmeni

istemediğim gibi," diye karşılık verdi. "Sana ihtiyaç duymak istemiyorum. Sana ihtiyacım yok."

"Bana bütün gün boyunca bana ihtiyacın olduğunu söylemenin, tüm fiziksel temasları başlatmanın, itaatkar tavrın, tüm bunların bir oyun olduğunu mu söylüyorsun?" diye sordu.

Dudaklarında alaycı bir ifade belirdi. "Evet. Eğer bağı benimsediğimi düşünürsen, biraz gardını indireceğini biliyordum. Akşam yemeğinde tuvalete tek başıma gitmeme izin verdiğinden işe yaradığını anlamıştım, bu yüzden agave kalbinin buraya gönderilmesini emrettim."

"Çünkü sarhoş olup değerlendirmelerle mi uğraşıyorsun?"

"Değerlendirmelerle sarhoş olup ölümlülerle sevişerek başa çıkıyorum, böylece katlanmak zorunda kaldığım her şeyi unutturuyorum," diye tükürdü.

"Bugün neler yaşadın, Tessa? Fiziksel acının dışında?" Theon'un sesi biraz yumuşamıştı, zümrüt yeşili gözleri onu dikkatle izliyordu.

Başını iki yana salladı. "Sarhoş olabilirim ve sana anlatmayı planladığımdan çok daha fazlasını anlatıyor olabilirim, ama bu gece sana ruhumdan daha fazla parça vermeyeceğim."

Başını yana eğdi, ağzının kenarında alaycı bir sırıtış belirdi. "Başka yollarla dikkatini dağıtmamı ister misin?" Eli onun uyluğuna indi ve parmakları gölgelerinin arasında gezinmeye başladı. "Bütün günün bir aldatmaca olduğunu iddia ediyorsun ama eminim ki bedeninin aksini söylüyordur. Söyle bana güzelim, seni sıırıslıkam ve hazır bulabilecek miyim?"

"Önemli mi? Ben biriyle arkadaşlık ederken sen birden ölümlü mü oldun?" diye homurdandı.

"Bir ölümlü sana bir daha asla dokunamayacak," diye hırladı Theon, eli hareketsiz kalarak. "Sana söylemiştim." Tessa gözlerini devirdi ve adam çenesini kavrayarak ona

bakmasını sağladı. "Bir daha kimse sana böyle dokunamayacak, Tessa. Hiç kimse."

"O zaman sanırım sefil hayatımın geri kalanında ben ve kendi elim olacak Theon. Çünkü eğer benim bu tür ihtiyaçlarımı karşılayabileceğini düşünüyorsan, siktir git," diye kusarken, aralarındaki bağ vücudunda öyle bir sarsıntı yarattı ki, Theon ona doğru eğildi ve acıdan irkildi.

Theon, gözlerinde bir şey arıyormuş gibi ona baktı. "Küçük fırtına," diye iç çekti.

"Bana öyle seslenme," diye alaycı bir şekilde konuştu.

"Bu hayat gerçekten bu kadar kötü mü? Bakılmak mı? Tüm ihtiyaçların karşılanmak mı? Üçümüzden de bu kadar mı nefret ediyorsun?"

"Buna cevap verme gereği duymuyorum. Hepinizden uzaklaşmak için gizlice dışarı çıkıp sarhoş olmak gibi detaylı bir plan yapmış olmam yeterli bir ipucu olmalı. Bir saatten kısa sürede beni almaya geleceğinizi bilmeseydim, kesinlikle onunla Tristyn'in odasına gidecek olmam yeterli bir cevap olmalı," diye karşılık verdi.

Theon'un eli başının yanına indi, şilteye çarptı ve Tessa donakaldı, gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bu gece sana karşı inanılmaz derecede sabırlıydım, ama bir daha sana dokunan birine bir kez daha değinirsen, sonuçlarından hiç hoşlanmayacaksın."

Çenesini sıktı, dilini tutmaya zorladı kendini. Birdenbire artık savaşamayacak kadar yorgun düşmüştü. Kısa bir süre için, olmadığı biri gibi davranmak zorunda kalmadı. Kendini şimdi o role geri döndürmeye çalışmak çok yorucuydu ve geriye hiçbir şey kalmamıştı.

"Bu gece ateşkes ilan edip bu sözlü atışmalara sabah devam edebilir miyiz?" diye sordu Theon sonunda. "Birkaç saat içinde kalkmamız gerekiyor ve sen kendini iyi hissetmeyeceksin."

"Umarım hâlâ sarhoş olurum," diye mırıldandı kendi kendine. Theon onu iterek üzerinden atladı, elini tuttu ve ayağa kaldırdı. Onu yatağın kenarından dolaştırmaya başladı

ve oda etrafında dönerken Tessa sendeledi. Battaniyeleri geri çekmeden önce onu sakinleştirdi.

"Yine de sadece bir gömlekle yanında uyumayacağım," diye ısrar etti.

"Seni duyuyorum Tessa," diye cevapladı Theon, onu nazikçe iterek yatağın kenarına oturttu. "Ben koltukta uyuyacağım." Bacaklarını yatağa doğru kaldırdı.

"Yapacak mısın? Neden?"

Yatmasına yardım ettikten sonra üzerine eğildi, yüzü onun yüzünden birkaç santim ötedeydi. "Çünkü kendini neye inandırmış olursan ol, bu bir bağdan daha fazlası, Tessa." Yanağına yumuşak bir öpücük kondurduktan sonra çarşafı ve yorgani üzerine çekti.

Odanın karşısına geçip koltuğa oturup bacaklarını öne doğru uzatmasını izledi. Ona bakmak zorunda kalmamak için öfkeyle yana döndü ve agave kalbi ile lüle yaprağının kabuslarını uzak tutmaya yeteceğini umdu.

TESSA

T essa, Theon'un çok yüksek sesle "Kalk ve parla. Gitmemiz gerek." demesiyle üzerindeki battaniyelerin çekildiğini duyarak uyandı.

Yastığı başının üzerine çekti ve bacaklarını göğsüne kadar çekip kıvrıldı. Theon'un gömleği bacaklarının etrafında toplanmıştı ve üzerinde pantolon veya iç çamaşırı olmadığını, ayrıca battaniye de olmadığını fark edince inledi.

"Tessa, kalk," dedi Theon tekrar ve odanın içinde hareket ettiğini duydu. Yatakta bir şey sekti ve yastığının altından bakıp yanında duran bir şişe suyu gördü.

Ne kadar süredir uyuyordu? O kadar uzun süre olamazdı. Hâlâ biraz sarhoş olduğundan oldukça emindi. Kendini doğrultup oturur pozisyona gelince oda sallandı. Kesinlikle hâlâ sarhoştı. Su şişesini alıp kapağını açtı ve büyük bir yudum aldı.

Theon banyodan çıktı. Üzerinde kot pantolon ve uzun kollu bir termal içlik vardı. Bir şeyler söylemeye başladı ama gözleri yatağın ortasında oturan Theon'a takılınca sustu. Bakışları Theon'un üzerinde gezindi ve Theon ona dik dik bakarak su şişesinin kapağını açtı.

"Giysilere ihtiyacım var," diye hırıltılı bir sesle söyledi, ağzı çok kurumuştı.

"Ben de tam onları almaya gidiyordum," diye cevapladı, çantasına gidip içindeki kıyafetleri içine tıktırarak. "Henüz uyanmış olmanı beklemiyordum."

"Beni uyandırdın."

"Evet, ama yarım şişe agave kalbi içtin. Seni uyandırmanın daha zor olacağını düşünmüştüm," diye cevapladı ve çantanın fermuarını kapattı.

"Şişenin yarısını bile içmedim," diye karşılık verdi gözlerini devirerek. "Tristyn bir kısmını içti."

Tristyn'den bahsedince kaskatı kesildi ve spor çantasını küçük masadan çekip aldı. "Dış fırçan hariç tüm eşyalarını

topladım. Banyoda," dedi gergin bir sesle. "Giysilerinle geri döneceğim."

Kapıyı hızla açıp içeri girdi, Tessa da bir yudum daha su içti. Saate baktığında haklı olduğunu anladı. Sadece iki saat uyumuştı... bu da bir Peri olmasına rağmen vücudunda hâlâ bol miktarda alkol olduğu anlamına geliyordu.

Ayağa kalkıp yatağa tutunarak kendini sabitlerken inledi. Midesi bulandı. Akşamdan kalmalığın bu kısmını genellikle uyuyarak geçirirdi.

Sarsak adımlarla banyoya doğru yürürken dişlerini fırçaladı ve saçlarını dağınık bir topuz yaptı. Kendine gelmeye çalışarak yüzüne biraz su çarptı ama faydası olmadı. Şu anda baygın olması gerekiyordu. Hiçbir şey hissetmemesi gerekiyordu. Aksine, her şeyi hissediyordu. Dünkü değerlendirmede katlanmak zorunda kaldığı her şeyi gözünde canlandırıyordu. Dagian, Corbin, Oralia ve Dex'in onun yüzünden işkence görerek öldüklerini söylüyordu.

Gerçek değil, diye hatırlattı kendine, tezgahın kenarına tutunarak, su gidere akmaya devam ediyordu. Gördüklerinin hiçbirisi gerçek değildi.

Ama hissedebiliyordu.

Vücudundan hızla geçen her bir güç şimşeğini hissedebiliyordu. Dagian'ın, Dex'i de aynı şekilde öldürdüğünü söylerken güldüğünü duyabiliyordu. Dişlerini yeni fırçalamış olmasına rağmen ağızındaki kusmuk ve kanın tadını alabiliyordu.

Gerçek değil, diye tekrar tekrar kendi kendine söyledi. Birkaç saat önce Dex'le konuştun. O yaşıyor. Hepsi yaşıyor.

"Tessa mı?"

Theon'un sesi ana odadan ona ulaştı ve doğrulup musluğu kapattı.

"Geliyorum," diye seslendi ama sesinde saklayamadığı bir duygu kırıntısı vardı.

Kapıda belirdi, elinde taytıyla. "İyi misin?"

Tekrar konuşacak kadar kendine güvenmeyen kadın, başını salladı, tezgaha tutunmaya devam ediyordu. Adam

kıyafetleri makyaj masasına fırlattı.

"Giyin," dedi sadece ve arkasını dönüp banyodan çıktı.

Kıyafetlere uzanırken sırtına dik dik baktı. Adam, açıkça onun bu halde olmasının tek sebebinin alkol olduğunu, bu hale kendisinin geldiğini düşünüyordu.

Siyah iç çamaşırını giydi ama görüntüler aklından çıkmıyordu. Dagian'ın kahkahasının kulaklarında çınlamasını durduramıyordu, ağzındaki kan tadını alamıyordu.

Ama agaveheart bunu başarabilirdi.

Agaveheart ağzındaki o tadı giderebilir ve hissettiği her şeyi unutturabilirdi. Araçta uyuyabilirdi. Bütün günü uyuyarak geçirebilirdi.

Taytını takmadan banyodan çıktı. Şişeyi eline aldıktan sonra gelip taytını giyecekti.

Axel'in "Theon?" diye seslendiğini duydu, ama o, Theon'un birkaç saat önce bıraktığı masanın üzerindeki içki şişesine odaklanmıştı. Zafer dolu bir sırtıyla şişeyi aldı. Ama dudaklarına götürmeden önce elinden çekildi.

"Ne halt ediyorsun sen?" diye sordu Theon, şişeyi onun erişemeyeceği bir yere tutarak.

"Sadece bir içkiye ihtiyacım vardı," diye karşılık verdi.

"Yapman gereken tek şey gidip o lanet pantolonu giymek. Dün gece çok içtin."

"Dur bir dakika," diye araya girdi Axel. "Dün gece agave kalbini buraya mı getirdi? Bensiz kimin içtiğini merak ediyordum."

"Bunun neden herkes için bu kadar sürpriz olduğunu bilmiyorum," diye yanıtladı Tessa. "Buraya gelirken hepinize, dün gece otele bir şişe göndermesi için hostese rüşvet verdiğimi söylemiştim."

"Hiçbirimiz senin ciddi olduğunu düşünmedik," dedi Theon, şişeyi Axel'e uzatıp kolunu sıkarak.

"Neden? Sana yalan söylememem gerekiyor, unuttun mu?" diye karşılık verdi.

Axel şişeyi kaldırıp içindeki sıvıya bakıyordu. "Gerçekten bunların hepsini biz uyuduktan sonra mı içtin? Bu sadece

birkaç saat önceydi."

"Hepsini içmedim," dedi Tessa. "Tristyn'le paylaştım."

"Sanırım bu hepimizin duyması gereken bir hikaye," dedi Luka'nın sesi koridordan.

"Anlatacak bir şey yok," diye homurdandı Theon. Çenesini o kadar sıkıyordu ki, Tessa azı dişini çatlatacağını sandı. "Uyandığımda onu odadan çıkmış halde buldum. Sonunda onu bulduğumda, lobideki ölümlüyle dışarıda oturmuş, sigara içiyor, ağırlığınca agave kalbi içiyor ve pizza yiyordu."

"Otel odasından nasıl çıktın?" diye sordu Axel, Tessa'ya bakarak. "Koruma altında."

"Kendi ayaklarımın üzerinde yürüdüm." Sonra Theon'a sırtarak baktı. "Ve ölümlünün adı Tristyn."

"Tanrılar aşkına, Tessa," diye mırıldandı Luka, elini yüzünden aşağı doğru kaydırarak. "Bu saçmalıkla uğraşmak için çok erken," diye mırıldandı, sonra boştaki elini sıkıp açan Theon'a baktı. "Akşamdan kalmasını iyileştirecek misin?"

"Bunu yapabilir misin?" diye sordu nefes nefese, Theon'a bakarak.

"Yapabilirim," dedi. "Ama sana acı çektirmeye daha meyilli hissediyorum."

Axel, "Muhtemelen aracın içinde kusacaktır" diye belirtti.

"Eninde sonunda hallederim," diye cevapladı. Sonra bakışlarını onunkine dikti ve dudaklarında kendi sırtışı belirdi. "Ama şu anda vücudunda hâlâ epey alkol var. İçki içtiğinde çok konuşkan oluyor ve dün gece ölümlünün telefonunu ödünç aldığında kimi aradığını bilmem gerekiyor."

Tessa'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. Ona bunu yaptığını söylediğini unutmuştu. Kahretsin.

"Ama önce pantolonunu giymesi gerek," dedi ve onu tekrar yatak odasına sürükledi. Onu doğruca banyoya götürdü ve taytını bacaklarına kadar çekerken onu izledi, sonra da parmak arası terlikleri ayaklarının dibine fırlattı.

Onu odadan çıkarırken tek kelime etmedi, sadece kapının yanındaki yerden bir çanta alıp askısını omzuna geçirmek için durdu. Asansör inerken Tessa'nın elini sıkmaya devam etti ve lobiye girdiklerinde onu yanına çekti. Kapıcı onları kapıda karşıladı ve Axel'a bir kese kağıdı uzattı.

Tessa son basamaktan inerken, binanın dışına yaslandı ve Theon'un ağzı onunkine çarptı. O kadar hazırlıksız yakalandı ki, bağa karşı savunmasını harekete geçiremeden kendini onu öperken buldu. Dili içeri girdi, kendi diliyle çarpıştı ve elleri, hâlâ üzerinde olan gömleğinin eteğinin altına girerken, kendi elleri de kaslı karnında ve göğsünde yukarı doğru kaydı. Sabah havasına adım attıklarında üşümüştü ama artık üşümüyordu. Her yerini bir sıcaklık kapladı ve ona doğru eğildi. Hazda boğulma ihtiyacı tüm gücüyle geri geldi.

Başladığı kadar ani bir şekilde geri çekildi, dudakları kötü bir şekilde kıvrıldı. Kadın ona baktı, nefesleri çok hızlı geliyordu ve düşünceleri tamamen karmakarışık.

"Bugün sadece arka planda değilsin, değil mi Fury?"

Tessa, Tristyn'in birkaç adım ötede, gözleri hem kendisine hem de Theon'a dikilmiş halde durduğunu görünce irkildi ve anladı. Theon onu daha önce hiç başkalarının, hatta Axel ve Luka'nın önünde bu kadar derinden öpmemişti. Ama bu sabah? İddia edebileceği bir hakkı vardı.

Vale aracı kaldırıma çekerken Theon hala bir eşek gibi sırtıyordu.

"Seni kandırmasına izin verme," diye seslendi Tristyn'e. "Sadece başka kimsenin ona dokunmasını istemiyor."

"Yani seni istemiyor ama başkasının da seni istemesini istemiyor, öyle mi?" diye sordu Tristyn, başını soruyla eğerek.

"Tamamdır," diye göz kırparak karşılık verdi ve aracın arkasına binmek için hareket etti. "Görüşürüz Tris."

"Bunu sabırsızlıkla bekliyorum, Tessa," diye seslendi arkasından.

Arka koltukta kaydı ve Theon kapıyı hızla kapatırken gerginliğini hissedebiliyordu. Bakışlarıyla karşılaştığında dudağını ısırды. Tüm vücudu gergindi ve neredeyse öfkeden titriyordu. Belki de sonunda onu fazla zorlamıştı.

Umurunda mıydı?

Muhtemelen öyle yapmalıydı ama ne kadar denese de ona bakarken bir gram bile korku, panik ya da başka bir şey hissedemiyordu.

Luka ve Axel ön koltukta otururken gergindiler ve Luka aracı yola çekerken Axel gergin bir şekilde onlara bakıyordu.

Birkaç dakikalık derin bir sessizliğin ardından Axel yavaşça, "Theon?" diye sordu.

"İyiyim," diye tısladı Theon dişlerinin arasından. "İyiyim," diye homurdandı Tessa, pencereye yaslanarak. Adam başını ona doğru çevirdi. "Kimi aradın, Tessa?"

Dudaklarını birbirine bastırdı ve pencereden dışarı bakmak için döndü. Hâlâ şehrin derinliklerindeydiler ve trafik az olsa bile, dışarı çıkmak için iyi bir saat olacaktı.

"Beni zorlama," dedi. "Öyle ya da böyle söyleyeceksin."

Yine de hiçbir şey söylemedi.

Luka dikiz aynasından ona bakarak, "Tessa, dün gecedен ve bu sabahтан sonra, onu şu anda zorlamamalısın," diye uyardı.

"Siz kendi işinize bakın," diye karşılık verdi kollarını kavuşturarak. "Hepiniz bakın."

"Sen benim işimsin, Tessa," diye hırladı Theon. Koltuğun üzerinden kaydığını fark etmemişti. Çenesini kavrayıp bakışlarını yakalamasını sağladı. "Yaptığın her şey beni ilgilendirir. Kiminle konuştuğun beni ilgilendirir. Sana kimin dokunduğu beni ilgilendirir."

"İşte mesele bu, Theon," diye alay etti. "Öyle değil. Bunların hiçbirisi seni ilgilendirmez."

Çenesini kavrayan el boğazına kaydı ve onu öne doğru çekerek dudaklarını tekrar onunkilerle buluşturdu. Öpücük sert ve cezalandırıcıydı, damarlarında ateş akıyordu. Elleri saçlarına kaydı ve sertçe çekti. Theon karşılık olarak

homurdandı ve geri çekildi. Zümrüt yeşili gözlerinde öfke parlıyordu ama şehvet daha da fazlaydı.

"Bu sabah beni öpmeye devam etmenin uygun olduğunu neden düşünüyorsun?" diye fısıldadı.

"Neden sonuçlarına katlanmadan ağzını bozmaya devam edebileceğini düşünüyorsun?" diye karşılık verdi, bir kolunu sırtına doladı ve onu koltukta aşağıya doğru çekerek altına yatırdı.

"Yalnız değiliz Theon," diye hırıltılı bir sesle söyledi.

Alkolün verdiği coşku ve vücudunun ona baskı yapması hissi arasında başı dönüyordu. Kendine hakim olmaya çalışıyor ama feci şekilde başarısız oluyordu. Aralarındaki bağ, teması içine çekerken kesinlikle yardımcı olmuyordu.

"Mmm," diye mırıldandı tenine dokunarak, dudaklarını boynuna doğru kaydırıldı. "Akıllıca sessiz kalıp izlemiyormuş gibi davranıyorlar." Ağzını kulağına yaklaştırıp fısıldadı: "Ama kesinlikle izliyorlar, Tessa. Hiç şüphen olmasın."

Sonra dudakları yavaşça boğazının kıvrımlarına doğru kaydı, ama nefesini kesen bu değildi. Büyüsü tenine baskı yapıyordu, soğuk ve karanlık. Varlığı aynı anda her yerdeydi ve aman Tanrım, doğru düzgün düşünemiyordu. Bağ ona uzanıyordu. Tüm hisler onu ele geçirirken, gümüş kordonun ona doğru gerildiğini gerçekten görebildiğinden emindi.

"Kimi aradın Tessa?" diye mırıldandı, dudakları çenesinde geziniyordu. Gölgeleleri, hâlâ üzerinde olan gömleğinin altından uyluklarına doğru uzanıyordu. "Söyle bana," diye üsteledi. "Yoksa Luka ve Axel büyük bir gösteriye çıkacak. Kimi aradın?"

"Dex," diye soludu ama Dex'in karanlığı geri çekilmedi.

Hayır, sanki kendi elleriymiş gibi gövdesinde yukarı kaydı ve tekrar fısıldadığında dudakları kulağının kepçesine değdi. "Sevgili değil mi?"

"Evet," dedi hırıltılı bir sesle, büyüğü göğüslerini okşarken sırtı koltuktan geriye doğru yaylanarak.

Kolu hâlâ sırtına dolanmış, onu koltuğa yaslamıştı ve dizi yukarı kalkarak bacaklarının arasından geçti. Diğer elinin

parmakları boğazından yukarı doğru uzandı ve çenesini kavradı, başparmağı alt dudağında gezindi. "Onu neden aradın?"

"Sesini duymam gerekiyordu. Hayatta olduğundan emin olmalıydım," diye nefes verdi, büyüü tekrar tenini yalayıp odaklanmasını imkansız hale getiriyordu.

"Neden?"

Tanrım, sesi bile şehvetliydi ve onu bombardıman eden her şeye bir yenisi daha ekleniyordu.

"Çünkü değerlendirme sırasında gördüğüm bir görüntü beni onun öldüğüne ikna etmeye çalıştı," diye haykırdı, gölgeleri uyluklarına tırmanıp içinde ıslak bir sıcaklık birikmesine neden oldu. "Görüşümde Achaz Varisi vardı. Bana büyüüyle işkence etti ve arkadaşlarıma da aynısını yaptığını söyledi. Onları öldürdüğünü. Hepsini. Senin için kim olduğum yüzünden."

"Dex neden bu kadar önemli?" diye üsteledi Theon. Parmağı dudaklarının etrafında gezindi, gözleri onun gözlerindeydi. Karanlık büyüü onun merkezine değdi ve Dex'in, bacaklarını daha da ayıran bacağına sürtünmesine neden oldu.

"Beni uçurumdan aşağı düşmekten alıkoyuyor," diye nefes nefese söyledi, klitorisini tekrar ona sürttüğünde haz alevlendi. "Artık değmediğini düşündüğümde bile, kırık parçaları birleştirmeme yardım ediyor."

Her şey durdu. Theon'un parmakları. Dudakları. Büyüü. Sözleriyle birlikte her şey onun tenine yapıştı. Onun altında nefes nefese kalmıştı ve Theon başparmağını yavaşça, neredeyse şefkatle elmacık kemiğinde gezdirdi.

"Aferin kızım," diye övdü yumuşak bir sesle. "Bana söylediğin için teşekkür ederim."

Hâlâ ona yaslanmıştı ve akli karışmıştı. Tutarlı düşünceler oluşturmıyordu ve lanet olsun ki düşünememek tam bir mutluluktu. Sadece zevk hissetmek. Ön koltukta bir hareket vardı, ama Theon öne eğilip burnunun ucunu kendi

burnunun ucuna değdirdi ve tanrılar aşkına, keşke özel bir yerde olsalardı.

Keşke durmasaydı.

Dudakları onun dudaklarının üzerinde geziniyordu ve fısıldadığında nefesini hissetti, "Bu acıtacak."

"Ne?" diye sordu gözleri kocaman açılmış bir halde, ama adamın ağzı onunkine yapıştı ve büyüsü içine, boğazına aktı. Varlığına sızdı, damarlarında bir yol açtı. Tamamen farklı bir sebepten dolayı ona doğru eğildi, ama onu tutan eller, fiziksel eller vardı. Gözleri, onu yerinde tutarken dişlerini sıkkan Axel'a kilitlendi.

Theon'un altında kıvranıyor, ağzına karşı çığlık atıyordu, büyüsünü ona doğru bastırmaya devam ediyordu. Neredeyse İşaret verildiği zamanki kadar kötüydü. Tüm vücudu yanıyormuş gibi hissediyordu ve o da aynı derecede çaresizdi.

Sonunda Theon geri çekilip onu itti. Axel onu bıraktı ve kız ayağa kalktı. Luka bir ara aracı şehrin dışındaki boş bir arsaya çekmişti. Axel çoktan araçtan inmiş, ona doğru uzanıyordu ama karnı burkulurken ellerini yana itti. Araçtan çıkmaya çalıştığında bacakları boşaldı ve yere düştü. Taytı ve dizleri kaldırımında yırtıldı.

"Tanrılar aşkına, Tessa," diye mırıldandı Axel, Theon yanına gelip çöelmeye başladığı anda ona tekrar uzanarak. Onları uzak tutmak için elini kaldırdı ve Aziz Orcas kardeşler uçarak araziye doğru uçtular. Tessa ayağa kalkarken bunu idrak etmeye vakit bulamadı. Araçtan birkaç adım daha sendeledikten sonra tekrar dizlerinin üzerine çöküp öksürdü.

"Bu toprak büyüsü değildi," diye homurdandığını duydu Axel, indikleri yerden.

"Saçmalama," diye homurdandı Theon.

"Gördün mü-"

"Gördüm."

"Bir Kaynak'ın Efendisine saldıramayacağını sanıyordum," dedi Axel. Tekrar inlerken, göz ucuyla onlara

doğru sinsice yaklaştıklarını görebiliyordu. İkisinin de yüzleri, emrindeki gölgeler kadar karanlıktı. Luka'nın nerede olduğunu bilmiyordu. Onu aramak için başını kaldıracak kadar bile değildi.

"Bunu yapamayacaklarını sanıyordum," diye sertçe yanıtladı Theon.

Axel'den birkaç adım uzakta durdular, ama Theon temkinli bir şekilde ona doğru ilerlemeye devam etti. Yavaşça onun önünde çömeldi ve çenesini kaldırdı. Gölgeler, sanki bir kalkan ya da bir tür zırh görevi görüyormuş gibi, etrafında sıkıca dönüyordu. "Seni iyileştireceğim, Tessa."

"Bir kez daha, iyileşmeye ihtiyacım olmasının sebebi sensin," diye hırlamaya çalıştı ama sesinde en ufak bir sertlik yoktu.

"Alkolü vücudundan atmalıyım," diye cevapladı. Bu açıklama karşısındaki şaşkınlığı yüzünden belli olmuş olmalı ki ekledi: "Vücuduna sihir göndererek hepsini yaktım. Bu yüzden öyle hissettim."

"Sen bir pisliksin," diye ekledi, ona böyle demesinin bağına ona verdiği sarsıntıyı neredeyse hiç hissetmeden. "Sen de öylesin," diye homurdandı, bakışlarını Axel'a doğru kaldırarak.

"Üzgünüm Tessa," diye cevapladı Axel, sesinde gerçek bir pişmanlık vardı.

"Özür dilemenizi istemiyorum," diye tükürdü. "Hiçbirinizden hiçbir şey istemiyorum."

"Tessa—"

"Axel," diye uyardı Theon, yanağına bir eliyle bastırırken. Axel, büyüünün tenini öptüğünü hissetti, bu sefer serinletici ve hassastı ve şakaklarında zonklamaya başlayan baş ağrısı anında dindi. "Ayağa kalkmasına yardım et."

Axel yanına gelip kalkmasına yardım etti, Theon ise dizlerindeki sıyrıkları iyileştirdi ve ayağa kalkmadan önce başka bir yaralanma belirtisi olup olmadığını dikkatlice süzdü. "Başka bir yerde mi?"

Tessa, Axel'in elinden kurtulup araca doğru yürümeden önce sadece bir anlığına ona baktı. Luka, kollarını göğsünde kavuşturmuş, aracın kenarına yaslanmıştı.

Kadın yaklaşınca doğruldu, kolları iki yanına düştü. "Sen —"

"Defol git Luka," diye homurdandı, arka koltuğa tırmanıp kapıyı arkasından hızla kapattı. Dizlerini göğsüne çekmiş, başını cama yaslamış ve diğerleri yerlerine otururken onları görmezden geliyordu. Luka motoru çalıştırdı. Theon'un hareket ettiğini duydu ve bir an sonra üzerine bir battaniye örtüldü.

Artık sıkışmıştı.

Değerlendirme, Theon, bağ, Tristyn ve her şey hakkındaki düşüncelerine hapsolmuştu. Onu unutturacak bir alkol yoktu. Kendini kaptıracak anlamsız bir seks de yoktu. Daha da kötüsü, Theon'u üzerinde hissedebiliyordu. Ellerini, dudaklarını ve büyüsunü hissedebiliyordu. Tüm bunlar, bağın içinde nabız gibi atmasını, ona gitmesini, tesellisini aramasını ve daha fazlasını yapmasını sağlıyordu.

Yalnızdı. Kendi kafasına takılıp kalmıştı.

Ve orası tehlikeli bir yerdi.

THEON

T essa hiçbirine bakmıyordu, bırakın konuşmayı. Ona yiyecek veya su teklif etmeyi. Diğerleri de öyle. Sadece pencereden dışarı bakıyordu. Onu büyüleyebilirdi, diye düşündü. Onu kendine yaklaştırmaya, lanet olası pencereye değil de kendi bedenine yaslanmaya zorlayabilirdi. Ayrıca ona yaptıklarından dolayı pişmanlık da duyabilirdi ama duymadı. Bu bilgi gerekliydi ve pişmanlık hiçbir şeyi değiştirmezdi zaten. Kimi aradığını ve neden aradığını bilmesi gerekiyordu. Ve onu altına sıkıştırdığı için kesinlikle pişman değildi. Sihrinin vücudunu tırmalaması düşüncesi bile onu kot pantolonuna bastırıyordu ve tanrılar, kendi lanet olası elini becermekten bıkmıştı. Ona onu zorlamayacağını söylemişti ama bir şeylerin değişmesi gerekiyordu, hem de yakında.

Büyüsü, tıpkı kendisi gibi ona da çekiliyordu. Sürekli teninin altından sızıyor, karanlığın meraklı kıvrımları arasından sıyrılmaya çalışıyordu. Sürekli ona ulaşmaya çalışıyordu. Ne zaman kendi gücüyle karışabilirdi ki? Kaynak bağının ruhunu çağırması gibi, büyüsünü de çağıracaktı ve eğer hala direnirse ne yapacağını bilmiyordu.

Bu düşünceyle kendini toparlayıp tekrar ona baktı. Gözleri kapalıydı ve gerçekten uyuyup uyumadığına karar veremiyordu. Yataklarında bayıldıktan sonra gecenin geri kalanında onu uyurken izlemişti. Bir bardak viski yudumlarırken onunla ne yapacağını düşünmüştü. Bu böyle devam edemezdi. Belki diğer İşaretler yerlerine oturduğunda her şey düzelirdi, ama o kadar bekleyemezdi. Bunun kontrol altına alınması gerekiyordu. Onun kontrol altına alınması gerekiyordu.

En azından kamuoyunda.

Ondan bir dereceye kadar korkuyordu. Tehlikeli olduğunu, derisinin altında bir canavarın gizlendiğini biliyordu. Bunu ondan saklamaya çalışmıştı. Geri dönülmez

bir şekilde kendisine ve yalnızca ona bağlanana kadar bunu görmesini istememişti. Ama o her zaman iki uçtan birindeydi. Ya tamamen itaatkardı ya da tamamen kontrol edilemezdi. İtaati aşılamanın başka yolları olduğunu bilse de, babasının olduğu türden bir canavara dönüşmeyi de reddediyordu. Yine de, belki de gerçekte olduğu canavar sonunda babasından daha iyi değildi. Onun vahşiliğinin onu delirttiğini, aynı zamanda açıklayamadığı bir şekilde onu arzuladığını biliyordu.

Ona bir kez daha gizlice baktı ve battaniyenin kolundan aşağı kaydığını fark etti. Uzanıp tekrar yukarı çekti. Son bir saattir iç bile çekmemişti. Uyuyor olmalıydı.

"Şimdi ne yapacaksın?" diye sordu Axel.

"Ne demek istiyorsun?"

"Yaptığın şeyin işe yaramadığı ortada," diye cevap verdi ve dönüp ona baktı.

"Sana bunun işe yaramayacağını defalarca söyledim," diye araya girdi Luka.

Theon dilini yanağına bastırdı ve tekrar yerine oturdu. "Bir planım var."

"Yine o lanet olası otoparkta ezilmemiz mi söz konusu? Eğer öyleyse, beni saymayın," dedi Axel.

"Büyüsünü böyle ortaya çıkarmak için belli ki bir tür... sıkıntı içindeydi," diye cevapladı Theon, elini saçlarından geçirerek. Değerlendirme nasıl bir sonuç vermemişti de, vücudundaki alkolü yakması bir sonuç vermişti? Değerlendirmeler bundan daha kötüydü herhalde? Lanet olsun, burnundan ve kulaklarından kan geliyordu.

"Doğru. Peki gözlerinin sebebini ne olarak açıklıyorsunuz?" diye sordu Axel kuru bir sesle.

Theon, Tessa'nın bunu fark ettiğini anlamasını istemediği için, daha önce konuyu açmaya çalıştığında sözünü kesmişti.

Ama kesinlikle fark etmişlerdi.

Axel, Theon aracın etrafından dolanıp ona yardım etmek için uzandığında, Theon onun yanına çömelmişti. Theon, onun kusmak üzere olduğunu anlamıştı çünkü yanına

çömelmişti. Gözleri, büyüü onu ve Axel'ı uçurana kadar kısa bir anlığına onunkilerle buluştu; bu, daha önceki değerlendirmelerinin hep öngördüğü gibi, rüzgar ve hava elementini fazlasıyla akla getiriyordu.

Ama gözlerinde, tıpkı kendi gözlerinde dönen karanlık gibi, menekşe rengi parıltılar vardı. Ancak bu daha çok enerjinin titreşmesi gibiydi. Sanki fırtınalı gözlerine güç patlamaları çarptığında, gözlerinde şimşekler yansiyordu. Theon ona geri döndüğünde, mücadelesiyle birlikte bu da gitmişti. Bir kez daha teslim olmuş ve içine kapanmıştı.

"Bunu ilk kez görmüyorum" diye itiraf etti Theon.

"Bunu tekrarlamak ister misin?" dedi Luka, omzunun üzerinden ona hızlı bir bakış atarak.

"Hiç bu kadar belirgin olmamıştı," dedi. "Geçmişte sadece kısa bakışlar atmıştım. Gördüğümde bile emin değildim."

"Tam olarak ne gördüm," diye dişlerini sıktı Luka. Theon, direksiyondaki parmaklarının sıkılaştığını, eklem yerlerinin bembeyaz kesildiğini görebiliyordu.

"Çok fazla duygu hissettiğinde gözleri neredeyse hafif bir menekşe renginde parlıyormuş gibi görünüyor."

"Bu hafif bir parıltı değildi," diye araya girdi Axel. "Bizi ayaklarımızdan yerden kesti, Theon."

"Farkındayım."

Axel, Luka'ya döndü. "Ne düşünüyorsun?"

"Cienna ile konuşmamız gerekiyor," diye sertçe yanıtladı Luka.

Axel küçük aynayla oynamaya başlamıştı bile ve hareketlerini durdurup yansıtıcı yüzeye baktı. "Onu tam olarak çağıramayız."

"Bu da çok sinir bozucu."

"Senin yüzünden saklanıyor," diye karşılık verdi Axel.

"Şu lanet aynadan daha iyi bir iletişim yolu olmalı."

"Babanın onu bulamamasının tek yolu bu."

Theon cevap vermedi. Bu tartışmayı daha önce birkaç kez yapmışlardı. Tekrar tartışmanın bir anlamı yoktu.

Cienna'nın kara listesindeydi. Luka da öyle. Ve orası hiç hoş bir yer değildi. Cienna sadece Axel ile iletişim kurabildiği için, onunla tüm yazışmaları kardeşine bırakmak zorunda kalmıştı. Bu yüzden son zamanlarda Metro'da daha fazla zaman geçiriyordu. Muhtemelen onunla iletişim kurmanın daha kolay bir yolu vardı, ama sunduğu tek seçenek buydu.

"O zamana kadar ne yapacağız?" diye sordu Axel.

"Bir plan üzerinde çalışıyorum," dedi Theon, dikkati tekrar Tessa'ya kayarak. "Hâlâ son parçaları çözmeye çalışıyorum," diye mırıldandı Theon.

"Peki bu planı ne zaman öğreneceğiz?" diye sordu Luka kesin bir dille.

"Eve vardığımızda," diye cevapladı, başını koltuğa yaslayıp gözlerini kapattı.

Bu işe yarayacaktır.

Öyle olması gerekiyordu.

Arius Evi'nin önüne geldiklerinde, Tessa'nın vücudundaki battaniyeyi çekip çıkardı, parmakları koluna değdi.

"Tessa?" diye mırıldandı yumuşak bir sesle, mesafeyi korumaya çalışarak. "Tessa, eve geldik."

Gözleri yavaşça açıldı ve bir anlığına onunkilerle buluştu, sonra tamamen uyanıp bakışlarını ondan ayırdı. Ayağa kalktı, kapı kolunu tuttu ve tek kelime etmeden dışarı çıktı. Çantaları almalarını bile beklemeden, doğu kanadı girişine doğru yürümeye başladı.

"Git. Onları ben yakaladım," dedi Axel, gidişini izlerken. Babaları onun böyle uzaklaştığını görse öfkeden deliye dönerdi. Theon, onu bu gazaptan kurtarmanın mümkün olmayacağını biliyordu.

Onun peşinden koştu, yanına gelince yavaşladı. "Böylece kaçıp gidemezsin, Tessa."

Hiçbir şey söylemedi, gözleri kararlılıkla önündeki yola odaklanmıştı.

"Sen de benimle konuşmayı bırakamazsın."

Hala bir şey yok.

Sessizce devam ettiler, ama kapıya vardıklarında ve kadın kapıyı açmak için elini kaldırdığında, Theon umursamazca kapıya yaslandı. Fırtınalı gözlerini yavaşça onun gözlerine kaydırıp ve ona kayıtsız bir bakış attı.

"Sana bir teklifim var."

Tessa bir kez göz kırptı, bu onun onayladığının tek işaretiydi.

"Duş aldıktan sonra sana ne olduğunu anlatacağım," diye devam etti ve dudaklarını hafifçe büzdü. Eli hâlâ kapı kolundaydı. Luka ve Axel de neredeyse yanlarındaydı.

"Ayrıca yemek yememiz gerek," dedi kayıtsızca. "Ne istediğini söyle, sipariş edeyim, duştan çıktığında seni bekliyor olsun." Kaşlarını sanki "Gerçekten mi?" der gibi kaldırdı ve dudaklarındaki kıvrım, bunun ne kadar düşük bir ihtimal olduğunu gösteriyordu. "Nasıl istersen, güzelim," diye onu kandırdı, ona tek bir kelime söylemesini sağlamaya çalışarak.

Hala bir şey yok.

"Tessa," diye homurdandı, hayal kırıklığını daha fazla bastıramayarak. Parmak uçlarından süzülen karanlık ona doğru uzandı ve Tessa ona doğru bakarak geri çekildi. Kendini derin bir nefes almaya zorladı. Bir saat içinde bu iş hallolacaktı. Bir saat içinde evlenme teklifini duyacak ve her şey yoluna girecekti.

Telefonunu kot pantolonunun cebinden çıkarıp mutfaklarla ilgili mesaj dizisini açtı. "Öyleyse cheeseburger ve patates kızartması," dedi sakince. "Burgerine eklemem veya çıkarmam gereken bir şey var mı?"

Dilini yanağına bastırdığını gördü. Bir kelime değildi ama en azından sinir veya öfkeden başka bir tepkiydi.

"Son şans," dedi, başparmağı gönder tuşunun üzerindeydi.

"Burger'ın üstünde pastırma var," dedi öfkeyle kollarını kavuşturmadan önce.

Dudakları yarım bir sırıtışla kıvrıldı. "Öyle olsun küçük fırtına," dedi ve kapıya uzanıp onun için açtı. Kadın,

yanlarından geçip odalarına doğru yürümeye başladığında ona bakmadı.

Luka ve Axel'le birlikte yürümek için geride kalırken, onun önünde yürümesine izin verdi ve ona alan tanıdı.

"Yiyecek mi?" dedi Axel şüpheyle. "Büyük planın bu mu?"

"Hayır, plan bu değil," diye karşılık verdi Theon. "Sadece bir şey söylemesini istedim."

"nk...?" diye sordu Luka.

"nk bu öğleden sonra babamla bir toplantımız var ve onun aramızdaki gerginliği fark etmesini istemiyorum."

"Doğru. İşte bu yüzden," dedi Luka bilmiş bilmiş.

Theon başka bir şey söylemedi. Odalarına vardıklarında, Tessa dışarıda durmuş, içlerinden birinin onun için korumaları açmasını bekliyordu. İronikti, çünkü kolayca içlerinden geçebilirdi. Hepsinin yanından geçip doğruca yatak odasına girdi. Theon da peşinden gitti ve daha odaya girmeden duşun açıldığını duydu. Derin bir nefes verdi ve ardından soyunma odasından geçerek Theon'a kıyafet çıkardı. Gömleğini çıkarıp çamaşır sepetine attı. Sonra ayakkabılarını çıkarıp çıplak ayakla dolapta onu bekledi.

Bir süre sonra suyun kesildiğini duydu ve kadın, beline sıkıca sarılmış bir havluyla soyunma odasına girdiğinde durakladı. Derin bir yutkundur, odaklanabilmek için ağzının tenindeki anılarını uzaklaştırdı.

"ğleden sonra babamla bir toplantımız var ama şimdilik daha rahat kıyafetler giymek isteyeceğini düşündüm," dedi ve ona verdiği kot pantolon ve gömleği işaret etti.

"Biz mi?" diye sordu başını yana eğerek.

"Evet. Biz," diye onayladı. "Bundan sonra benimle bu tür toplantılara katılman gerekecek."

"Başka kimler olacak?" diye sordu, kıyafetlere doğru yürürken.

"Luka. Axel. Bazı ortaklar." Ona kuru bir bakış attığında i çekti. "Pavil ve Metias."

Gözleri büyüdü ve adam ona doğru bir adım attı. "Her zaman yanında olacağım."

"Bu hiç de rahatlatıcı değil," diye mırıldandı, havlusunu yerinde tutmayı başarırken ustaca iç çamaşırlarını giydi.

"Seni her zaman güvende tutacağım, Tessa."

"Son haftalardaki deneyimlerime dayanarak bu ifadenin saçma olduğunu söylediğim için beni affedin."

"Yemekler burada olmalı," diye mırıldandı, dilinin ucuyla cevabı bastırarak. Onu dinlemeye açık olması gerekiyordu. Şu anda onunla konuşmamaya devam etmesini göze alamazdı. "Giyindikten sonra dışarı çıkıp yemek ye. Ve pantolon giydiğinden emin ol."

Odadan çıkarken Tessa ona sırtıttı. Luka ve Axel henüz üstlerini değiştirmemişlerdi ve kanepeye yayılmışlardı. Birkaç dakika sonra Tessa ortaya çıktı ve masaya doğru yürüdü.

Ona katıldılar ve Theon boğazını temizlemeden önce birkaç lokma almasına izin verdi. Ona baktı. "Dediğim gibi, sana bir teklifim var."

Tessa dikkatlice hamburgerini masaya bıraktı, parmaklarını peçetesine sildi ve sandalyesine yaslanıp ona beklentiyle baktı.

"Bu kefaleti istemediğini biliyorum. Yakın zamanda buna boyun eğmeyeceğini fazlasıyla belli ettin," dedi ve gözleri şüpheyle kısıldı. "Sorun şu ki, sen çoktan Seçilmişsin. Bunun geri dönüşü yok."

Theon, masanın karşısındaki Axel ve Luka'ya baktı. Onları dikkatle izliyorlardı, belli ki onun ne söyleyeceğini merak ediyorlardı. Bu konuda onları bilerek gizli tutmuştu. Çok sinirleneceklerdi.

"Bu yüzden sana önerim şu: Bu odadaki insanların dışında, başkalarıyla birlikteyken, bu bağı kabul ettiğini ve benimsediğini varsay."

"Rol yap," diye kuru bir şekilde tekrarladı.

"Evet, rol yap. Sadece biz varken, benimle, Luka'yla veya Axel'le baş başayken, senden hiçbir şey

istemeyeceğim," diye devam etti. "İstedini yapmakta özgürsün. Bizi görmezden gel. Bizimle konuş. Bizimle konuşma. Ne istersen onu yap."

"Şunu açıklığa kavuşturayım," diye cevapladı, tabağını geri itip avuçlarını önündeki masaya koyarak. "Sana aşık olmuş gibi davranmamı istiyorsun. Dünyamın senin etrafında döndüğünü. Sana düşkün olmamı, sana Efendi dememi ve hayatını kolaylaştırmak için bunu istediğimi iddia etmemi istiyorsun ve ben... Ne, Theon? Bu anlaşmadan ne elde edeceğim?"

"Bu soruyu cevaplamadan önce bir şeyi açıklığa kavuşturmam gerek," diye yanıtladı Theon. "Bana aşıkmiş gibi davranmanı istemiyorum, Tessa." Kaşları şaşkınlıkla çatıldı ve devam etti. "Bu kadarı kabullenmiş gibi davranmanı istiyorum. Kucaklamış gibi. Birbirimizle o kadar uyumlu olduğumuzu, başkalarının da fark ettiğini göstermeni istiyorum. Başkalarının bizim olduğumuz şeyden korkmasını istiyorum, Tessa. Başkalarının senden korkmasını istiyorum, son işaret verildiğinde ne olacağımızı düşündüklerinden korkmalarını istiyorum."

"İstedin zaman benden güç çekebildiğin zaman," diye alay etti.

"Hayır, güzelim," diye karşılık verdi, ona doğru eğilerek. "Elde ettiğin bu. Eğer rol yaparsan, yeterince ikna edici olursan, bu krallığı ben yönettiğimde, babam artık hüküm sürmediğinde, bu evin bir kanadı sana verilecek. Korunacak ve bakılacaksın ve senden ne zaman ve ne kadar çekeceğime sen karar vereceksin."

"Theon-" diye başladı Axel, ama Theon onu susturmak için elini kaldırdı.

Bunun nasıl bir şey olduğunu biliyordu ama saatlerdir bunu düşünüyordu. Son notları aldığı anda artık önemi kalmayacaktı. Bunu o da en az onun kadar isteyecekti.

"Babam öldükten sonra bir daha yüzümü görmek istemiyorsan, evin senin tarafına girmem. Mümkün olduğunca özgür olacaksın," diye bitirdi.

Ona bakıyordu ve Theon, milyonuncu kez onun duygularını okuyabilmeyi dilediğini fark etti.

"Neden?" diye sordu sonunda. "Neden beni boyun eğmeye zorlamıyorsun?"

"Çünkü sürekli seni kontrol etmeye çalışmak yorucu ve belli ki işe yaramıyor," diye cevapladı, sandalyesine yaslanıp suyundan bir yudum alırken. Bir patates kızartması aldı, biraz sosa batırdıktan sonra ağzına attı. "Ama senin için bu sonuç muhtemelen birkaç yıl sonra, bu yüzden şimdi buna değeceğini düşünmeme izin ver," diye devam etti ve Tessa'nın gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bana bunu yapabileceğini kanıtla. Birkaç saat sonra babamla yapacağın bu toplantıda ikna edici olabileceğini kanıtla, ben de sevgili Dex'ini arayıp onunla konuşmana izin vereyim."

"Bana bir tazı gibi mi ödül vereceksin?" diye meydan okudu, dudağı tiksintiyle kıvrılmıştı.

"Hayır," diye karşılık verdi başını sallayarak. "İkna edici ol, bundan sonra işlerin nasıl ilerleyeceğini konuşabiliriz. Bana biraz ver, ben de karşılığını vereyim."

"Ver ve al," diye açıkladı.

"Kesinlikle," diye onayladı, bir patates kızartmasını daha alıp mideye indirdikten sonra ona doğru eğildi. Çenesini başparmağı ve işaret parmağıyla kavradı. "Çok açık konuşayım, Tessa. Bir Eviana istemiyorum. Beni takip eden ve her kaprisime boyun eğen bir evcil hayvan istemiyorum. İnsanların benden korktukları kadar benden de korktukları birini istiyorum. Bir anlaşmamız var mı?"

Resmî sözler karşısında gözleri fal taşı gibi açıldı. Pazarlığı kabul ederse, ikisi de Pazarlık İşareti taşıyacaktı. Eğer biri diğerinin onları serbest bırakmasına izin vermeden anlaşmayı bozarsa, tarifsiz sonuçlar, bir tür lanet olacaktı.

"Theon!" diye bağırdı Luka, ama başka bir kelime söylemesine fırsat vermeden Tessa onu susturdu.

"Tam bir fırsat," dedi hızla ve adam gövdesinde bir karıncalanma hissetti. Aşağı baktığında kaburgalarının bir tarafında bir güneş ve yıldızlar gördü. Tessa'nın gömleğini

yukarı kaldırdığını ve gövdesinde de benzer bir işaret olduğunu gördü. Bakışlarını tekrar adamın gözlerine dikti ve zorlukla yutkundu.

Başını tabağına doğru salladı. "Yemeğini bitir, sonra hazırlanman gerek."

Bakışlarını bir an daha ona dikti, fırtınalı gözlerinde hâlâ şüphe vardı, sonra tabağını geri çekip burgerinden bir ısırık daha aldı. Luka ve Axel masanın karşısından ona bakıyorlardı. Axel şaşkın görünüyordu, Luka'nın omuzları kaskatı kesilmiş, ağzı ince bir çizgi halindeydi.

Yemeğin geri kalanında kimse konuşmadı ve kendi burgerini bitirince, Theon duşa gitmek için masadan uzaklaştı. Sıcak suyun vücudundan akmasına izin verdi, ellerini fayanslı duş duvarına dayadı. Bu işe yarayacaktı. Yaramalıydı. Bu, onu boyun eğmeye zorlaması değildi. Bu, en önemli anda kendi seçimiydi. Bu, onunla yarı yolda buluşmasıydı ve bu süreçte, farkında olmadan bağı yavaş yavaş besleyecek, sonunda farkına bile varmadan teslim olacaktı. Onun gitmesini asla istemeyecekti. Onu, onun kendisini arzuladığı gibi arzulayacaktı.

Ve tanrılar aşkına, onu nasıl da arzuluyordu. Tüm bunlara nasıl direndiğini anlayamıyordu. Her günün her dakikası bir kontrol egzersiziydi ve her hata yaptığında, onu daha da çok istiyordu.

Yemek masasının üzerinde onu ilk kez gerçekten öptüğünde.

Onun altındayken, koşmak konusunda tartışıyorlardı.

Bahçeyi yıkarken ona yardım ettiğinde.

Eli çoktan uzunluğuna sarılmıştı, her görüntüyle elindeki imkansız derecede sertleşirken dudaklarından bir hayal kırıklığı iniltisi kayıyordu.

Onu sadece bir cübbeyle tutuyorum.

O lanet elbisenin altında iç çamaşırı yok.

Üzerinde sadece gömleğiyle bacaklarının arasında dururken bacaklarını okşuyordu.

Ön kolundaki tendonlar kasıldıkça, kendini daha sıkı kavradı. Daha sıkı. Testislerindeki ağrı, onu her gün mümkün olan her şekilde elde edememenin verdiği acıyla kıyaslanamazdı.

Dün gece ağzı çok doluydu ve adam ona, onu susturmak için penisini boğazına sokmak istediğini söylediğinde yalan söylemiyordu. Eli. Dili. Amına. Bu noktada ona vereceği her şeye razıydı. Lanet olası duşta bir daha boşalmamak için her şeye.

Elindeki horozu zonkluyordu, ucundan sızan ön sıvı, etinden aşağı damlayan suyla karışıyordu. Hareketlerinin ritmi artık yoktu, elinin her vuruşu bir öncekinden daha sert ve çılgıncaydı.

Küvetten kalktığında vücudundan aşağı su dökülüyordu.

Bu sabah yatağın ortasında oturmuş, gömleği bacaklarının etrafında toplanmış, ona dik dik bakıyordu.

Onun uyluğuna sürtünerek yaptığı hareketin hissi.

Saçlarını kavrariken duyduğu ihtiyaç iniltileri.

Onun gücünün onun üzerinde dolaştığını, büyüsünü aradığını, ona ulaşamayacağını hissettiğini hissetmek.

Ama bunların hiçbiri onun testislerinin daha da sıkışmasına, nefes alışının o kadar hızlı olmasına neden olmuyordu ki neredeyse nefes nefese kalıyordu.

Bu, onun gönüllü olarak ona doğru kıvrılması, parmaklarının teninde gezinmesiydi.

Onun göğsünde uyuduğu, uykusunda onu aradığı sessiz sabahlardı bunlar.

İşte o zaman ona ihtiyacı olduğunu söyledi. Çünkü kabul etmek istese de istemese de, bu bir yalan değildi.

Diğer eliyle fayanslı duvara vurdu, yüzüne su fışkırdı ve boşalırken göğsünün derinliklerinden alçak bir inilti yükseldi, tüm vücudu boşalarak kasıldı. Elindeki aleti nabız gibi atıyor, karnı içeri çöküyordu ve orgazmının sonunu da gövdesinden sıkarak dışarı verdi.

"Kahretsin," diye homurdandı, nefesini toplamaya çalışırken kaşlarını duvara yasladı.

Kendi elini becermekten o kadar yorulmuştı ki, ama ihtiyacını giderecek başka bir kadın bulma düşüncesi bile inip kalkan göğsündeki bir şeyin dönmesine neden oluyordu.

Hareket sesi onu doğrulttu ve Tessa'yı makyaj masasının başında oturmuş, ihtiyacı olan her şeyi bulmak için çekmeceleri karıştırırken buldu. Ne kadar zamandır orada oturuyordu? Her şeyi izlemiş miydi? Bu düşünce, tükenmiş penisinin seğirmesine yetmişti.

Aman Tanrım.

Duşunu çabucak bitirdi ve suyu kapattığında, makyaj aynasında göz göze gelmeden önce beline bir havlu dolanmasını bekledi. Eğer bir şeye tanık olduysa bile belli etmedi.

"Bir sorun olduğunu hissediyorum" dedi.

"Sorun yok," diye cevapladı arkasından yaklaşarak. "Bu, bunu garantiliyor." Başparmağını tenindeki güneşte gezdirdi, bir kez daha ona dokunmaktan kendini alamadı. Cevap vermeyince soyunma odasına doğru yürümeye başladı. "Sana bir elbise hazırlayayım."

"Ben seçebilir miyim?" diye aceleyle sordu. Adam duraksayıp omzunun üzerinden ona baktı. "Ben seçeyim. Beğenmezsen değiştiririm," diye üsteledi kadın.

"Pekala," diye kabul etti. "Bir saatin var."

Onu kendi haline bırakıp siyah pantolon ve siyah düğmeli bir gömlek giydi. Ana odaya geri dönerken kollarını sıvamıştı. Personel gelip öğle yemeği tabaklarını toplamıştı bile. Çantasından dizüstü bilgisayarını çıkarıp mutfak adasında durmuş, yazışmaları inceliyordu. Başka mirasçılardan da birkaç yazışma vardı ve Anala Mirasçısı Tana Aithne'den gelen bir e-postayı açtı. E-postayı okurken Luka ve Axel geri döndüler ve kapı arkalarından kapandı.

"Ne halt ediyordun sen?" diye sordu Axel, odanın etrafına hızlıca göz gezdirip Tessa'nın orada olmadığını görünce.

Theon bilgisayarından başını kaldırıp baktı. "Teslim olmam gerektiğini düşünüyordum ve zorlamanın işe

yaramadığını gördüm."

"Bunu önce bize anlatman gerektiğini düşünmüyor musun?" diye sordu Axel, Theon'un durduğu yere doğru yürürken.

"Bunu yapmam gerektiğinin farkında değildim," diye yavaşça cevapladı Theon, sesinde bir uyarı vardı. "Ayrıca, her şeyin eskisi gibi olmasını istediğini söyleyen sendin. Bu şekilde olabilir."

Axel, Luka'ya döndü. "Bu konuda ne düşünüyorsun?"

Luka ensesini ovuşturdu. "Aslında bence iyi bir fikir."

Axel tartışmak üzereyken yatak odası kapısı açıldı. Hepsi dönüp baktıklarında Tessa'nın karanlık bir tanrıça gibi dikildiğini gördüler. Kalçalarını saran, uzun, siyah dantel bir elbise giymişti ve sağ uyluğunun ön kısmında derin bir yırtmacı vardı. Önü göğüslerinin arasına kadar iniyordu ve dar kolları kolları boyunca uzanıyordu. Boynunda kan kırmızısı yakutlar vardı ve kulaklarından aşağı sarkıyordu, altın rengi saçları kıvrıkcık ve bir omzunun üzerine tutturulmuştu. Siyah topuklu ayakkabıları onu birkaç santim daha uzun gösteriyordu ve yavaşça döndüğünde, elbisenin açık arkası Theon'un tezgahın kenarını kavramasına neden oldu. Tam kalçasının şişkinliğinin üzerinde durdu ve parmakları omurgasını gezmek için kaşındı. Bu akşam kesinlikle bir noktada bu olacaktı. Duşta boşalması, bir kez daha, tamamen anlamsızdı.

Omzunun üzerinden ona baktı. "Bu yeterli mi?"

Bakışları buluştu ve makyaj malzemelerinin elbisesi kadar koyu olduğunu fark etti. Gözlerinde koyu renk, etraflarında ise kalın bir kalem vardı. Dudakları boynundaki yakutlarla uyumluydu.

"Tessa, karanlığın ta kendisine benziyorsun," dedi kalın ve pürüzlü bir sesle.

"O zaman Arius Varisi'nin Kaynağı olmam ne kadar da uygun," diye cevapladı, yavaşça onlara doğru yaklaşarak. Yanında durdu ve elini uzatıp bir tutam saçını geriye doğru taradı.

Luka boğazını temizledi. "Yola koyulmalıyız."

"O telefon görüşmesini yapmak için senden ne isteniyor biliyor musun?" diye sordu Theon, gözleri yine elbisesinin ön tarafında gezinirken. Böyleyken her zaman bulunacak bir yer.

"Ne yapmam gerektiğini tam olarak biliyorum, Theon," diye cevapladı, elini gömleğinin önünden aşağı kaydırды, parmakları kemerine değdi.

Ve siktir et. Adını o şehvetli tonla söyleyiş şekli, ondan uzaklaşmaya çalıştığında elinin fırlamasına neden oldu. Parmakları bileğini kavradı ve onu kendine doğru çekti. Uzun kirpiklerinin altından ona baktı, dolgun dudaklarında hafif bir büzüşme vardı.

"Bunu duyduğuma sevindim güzelim," dedi kulağına usulca ve kız ona yaslanarak ürperdi. Dudakları tatmin olmuş bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Ama sana belli bir şekilde davranmam bekleniyor."

"Benim Eviana gibi olmamı istemediğini söylemiştin," diye itiraz etti.

"Öyle yaptım ama babam yine de çok... itaatsiz olursan seni cezalandırma ihtiyacı duyacaktır," diye devam etti. "Dikkatli olmanı istiyorum. Bu konuda akıllı ol ve ona senden nasıl bahsettiğimin, sana karşı hissettiklerimle aynı olmadığını bil. Aldığım her hareketin seni korumak için olduğunu, cezalandırmak için olmadığını anla." Başını salladı ama gri gözlerinde şüpheler belirdi. "Gözlerini benden ayırma. İşler istemediğimiz bir yöne giderse seni uyarırım."

"Bana en son gözümü senden ayırmamamı söylediğinde, sonunda ayaklarının önünde diz çökmüştüm," diye karşılık verdi ve adam onu daha da kendine çekerek önünü onunkine bastırdı.

Kulağına fısıldarken sesi bir oktav düştü: "Bu gece ayaklarının dibinde diz çökerken gözlerini benden ayırmasan daha iyi hisseder misin?" Derin bir nefes alıp ondan uzaklaşmaya çalıştı ama adam kararlıydı. "Anlaşmamız sana benim, Luka'nın veya Axel'in yanında mahremiyet özgürlüğü

tanıyor, ancak başkalarının önünde uygun davranman gerekiyor."

"Yani mesele bu mu?" diye soludu.

"Hayır güzelim, bu sadece anlaştığımız bir anlaşma," diye cevapladı. "Gidelim mi?" derken ondan geri çekildi.

Bir süre daha ona baktıktan sonra tek kelime etmeden arkasını dönüp kapının yanındaki Axel'e doğru yürüdü.

Bu, umduğundan daha iyi sonuç veriyordu.

Hızla evdeki dinlenme odalarından birine yöneldiler; babasının çalışma odası, öğleden sonra orada bulunacak kişi sayısı için çok küçüktü. Yaklaştıklarında, odadan gelen sesler Pavil ve Metias'ın çoktan geldiğini gösteriyordu. Axel ile birlikte yürüdüğü Tessa'nın arkasında kaskatı kesildiğini hissetti ve hızla ona döndü. İki parmağıyla onu öne çağırdı ve gözlerini kıstı ama itaatkar bir şekilde yanına geldi. Ellerini kalçalarına yerleştirdi ve sırtını duvara yasladı; yakınlıktan dolayı nefesinin tekrar kesildiğini duydu.

"Gözlerini benden ayırma, başka kimseden ayırma. Anlıyor musun?" Başını duvara yasladı, gözlerini kapatıp derin bir nefes aldı. "Sana dokunmayacaklar." Gözleri hâlâ sımsıkı kapalıyken başını salladı. "Burada sözlü onaya ihtiyacım olacak Tessa. Babam konusunda hataya yer yok. Bunu yapabilir misin, yapamaz mısın?"

Gözlerini açıp onun gözleriyle buluşmadan önce derin bir nefes daha aldı. "Gözlerim üzerinde," diye fısıldadı.

"İyi kız," diye mırıldandı, yanağına yumuşak bir öpücük kondurduktan sonra elini kendi elinin içine koydu ve onu toplantı odasına götürdü.

İçeri girdiklerinde tüm sohbet kesildi. Eviana pencerenin yanındaki bir sandalyeye yerleşmişti ve merakla onları süzerek daha dik oturdu. Babasının, onun elini tuttuğunu görünce dudakları kıvrıldı ve Pavil ile Metias, takdirle gözlerini üzerinde gezdirerek sırttılar.

Ona doğru bir adım attı, diğer eliyle de kolunu kavradı. Adam aşağı baktığında, gözlerinin ona dikildiğini gördü ve ona karanlık bir gülümsemeyle baktı. "Bana bir içki getir,

güzelim," dedi, parmağını hafifçe çenesinde gezdirerek. "Neye ihtiyacım olduğunu biliyorsun."

Gözlerindeki değişimi, karanlık ve soğuk bir kayıtsızlığı gördü; parmakları kolundan aşağı doğru sürtünüyordu. Odadaki herkes onun içki tezgahına doğru gidişini izlerken, yakındaki bir koltuğa yürüyüp babasının karşısına oturdu. Tessa ona bir ölçek içki doldurduktan sonra geri döndü. Sandalyesinin koluna oturdu, sonra eğilip bardağı dudaklarına götürdü. Ne demek istediğinden emin olmayan Tessa, fırtınalı gözleriyle buluştu ve bir yudum alırken onları izledi.

Sonra bardağı kendi dudaklarına götürdü ve kalanını da içtikten sonra ona dünyanın geri kalanına siktirip gitmelerini söyleyen bir sırıtış attı.

Babası boğazını temizledi. "Kendi viskini içmesine izin verdin. Hâlâ haddini bilmiyor mu?" diye sordu, bu gösteriden açıkça tiksinimişti.

"Baba, sana temin ederim ki paylaştığımız tek şey içkiler değil," diye cevapladı, bakışları hâlâ onun gözlerinden ayırmadan. "Onun yerinin benden aşağı, tam da ait olduğu yer olduğunu biliyor."

Gözleri bir an öfkeyle parladı ama bu öfke hemen kayboldu. "Doldurayım mı?" diye mırıldandı yumuşakça.

"Birazdan," diye cevapladı ve kadın boş bardağı personele uzattı. Peri, ne yapması gerektiğinden emin olmadan odanın etrafına bakındı, sonra öne çıkıp bardağı ondan aldı.

"Bu odada yalnız değilsiniz Theon," diye söylendi babası dişlerinin arasından.

"Çok iyi farkındayım," diye yanıtladı Theon. "Bilseydik, şu anda kesinlikle sessiz kalmazdı."

Elini göğsüne götürdü ve parmağını gömleğinin yakasına götürüp tırnağını köprücük kemiği boyunca sertçe gezdirdi. Theon ona sırtıttı, sonra sonunda göz temasını kesip babasına baktı. "Hadi başlayalım."

"Tessalyn, Pavil ve Metias'la tanıştırılıp tanıştırılmadığını bilmiyorum," dedi babası, dudaklarına bir bardak içki götürerek.

"Aslında kısaca tanışmıştık," diye yanıtladı, babasının sağında oturan iki erkeğe küçümseyici bir bakış attıktan sonra gözlerini tekrar Theon'a çevirdi. "Beni bahçelerde, Efendimin tazılarından biriyle yürürken buldular. Ne yazık ki onlar için, kurtları da en az onun kadar beni koruyor."

Erkekler kaşlarını çatarak yerlerinde kıpırdanırken Theon'un dudaklarının kenarı kıvrıldı. Nefesinin altında hafifçe kıkırdadı. "Kacela, tüm tazılarım gibi, bana ait olanı korumak için kapsamlı bir şekilde eğitildi." Uzanıp buklelerinden birini parmağına dolamaya başladı.

Pavil boğazını temizledi. "Evet, aslında hepsi bir yanlış anlaşılma idi. Akropolis'te birlikte çalışacağımız için sadece Kaynağınızı tanımak istedik."

"Çağırıldığı konusunda bana yalan söyleyerek mi?" diye araya girdi Axel, bir Peri ona bir bardak viski uzatırken sesi alçak ve karanlıktı. Pencerenin yanındaki duvara yaslanmıştı, yakındaki Luka da aynısını yapıyordu.

Pavil ve Metias tekrar kıpırdanıp babasına baktılar. Theon, parmağına dolanmış saçını sertçe çekerken fark etmemiş gibi yaptı. Pavil onu daha yakından tanımaktan bahsettiğinde Tessa hafifçe kaskatı kesilmişti ve kucağında parmaklarını sıkmaya başlamıştı. Babası bunu hemen fark ederdi. Saçını çektiğinde, gözleri tekrar ona döndü.

"Her şey bir yanlış anlaşılma idi," diye tekrarladı babası, ses tonu bu konuyu kapatması gerektiğini açıkça belli ediyordu. "Hiçbir zarar verilmedi. Yolumuza devam edebiliriz."

"Aslında durum tam olarak öyle değil," diye yanıtladı Theon, duvardaki Perilerden birine parmaklarını şıklatarak. "Kaynağımı bahçelerde takip ettiler. Ben yokken onu görmeye çalıştılar ve böyle bir şeyin yapılmasını emrettiğime inandırmaya çalıştılar. Buna karşılık, onu

güvende tutma yeteneğimi sorgulamak zorunda kaldı ve bu da aramızdaki güven sorununa yol açtı."

Konuşmasını bitirdiğinde, terslediği Fae ona bir içki uzattı ve Tessa'nın bakışlarına karşılık vererek içkiyi ona uzattı. "Şimdi kendimi ona gerçekten de hak ettiği gibi bakabileceğimi kanıtlamak zorunda buluyorum." Tek parmağını kaldırıp çenesinden aşağı doğru kaydırıldı. "Söyle bakalım güzelim, senin için yeterli kanıt ne olacak?"

Diğer elini kaldırdı ve avucundan karanlık bir kırbaç fırladı. Metias'ın boğazına sıkıca dolandı. Erkeğin elleri boynuna doğru uçtu, ama gölgelere tutunmanın bir yolu yoktu. Pavil sendeleyerek ayağa kalkmaya çalıştı ama Axel parmaklarını neredeyse tembelce şıklattı ve kendi karanlığı Pavil'i koltuğuna mıhladı.

"Yeter artık Theon," diye homurdandı babası, yavaşça yerinden kalkarken. Eviana birkaç saniye içinde yanındaydı ve bir sonraki emrini bekliyordu.

"Benim olanı savunmamamı mı istiyorsun?" diye sordu Theon, ayağa kalkarken. "Bu ikisi Arius Krallığı'na ait olana dokundu. Bana karşı işlenen suçları cezalandırmamamı mı bekliyorsun? Bize karşı mı?"

Pavil dehşet içinde, "Emirlere göre hareket ediyorduk," diye haykırdı.

Theon, gözlerini Pavil'e çevirirken yüzünde acımasız bir sırıtış belirdi. "Umurumda değil," diye cevapladı, sesi karanlık ve alçaktı. Metias'ın çevirdiği mavi gölgeyi görmezden gelerek ona doğru bir adım attı. "Arius'un sana görünüp onu almaya gelmeni söylemesi umurumda değil. Ona parmağını sürdüğün an, ona iznim olmadan baktığın an, hayatın tehlikeye girdi."

"Yap şunu Eviana," diye emretti babası, ama Eviana herhangi bir büyü yapmak için elini bile kaldıramadan Luka, onunla Theon arasında rahatça dolaştı. Gözbebekleri dikey yarıklara dönüşmüş, safir gözleri parıldayarak parlıyordu. Derin bir nefes verirken burnundan duman çıkıyordu.

Valter'in yüz hatları öfkeyle buruştu. "Kes şunu Theon. Söylemek istediğini söyledin."

"Öyle mi yaptım?" diye sordu Theon, Metias koltuğundan yere kayarken, gözleri geriye doğru dönmeye başlamıştı. Bir Miras'ı sadece boğarak öldüremezdi, ama karanlığı, erkeğin ruhunun derinliklerine işlerken hava akışını kesmekten çok daha fazlasını yapıyordu. İşkence ediyor, yakıyor. Ölümü dilemesine neden oluyordu.

Tekrar Tessa'ya baktı; Tessa, son derece memnun bir şekilde, koltuğunun kolunda oturmuş, ona verdiği viskiyi yudumluyordu. Gözleri ona dikilmiş, canı çok sıkılmış görünüyordu.

"Ne dersin güzelim? Sana benden başkası bir daha dokunursa ne olacağını açıkça söylemiş miyim sence?"

Tessa omuzlarını umursamazca silkti ve başını yana eğdi. "Bu adam kesinlikle mesajı almış gibi görünüyor," diye cevapladı, gözleri hâlâ yerde yatan Metias'a kaydı.

Theon ona sırtıttı, sonunda erkeğin boğazından büyüsunü serbest bıraktı ve Pavil'e döndü. Elinden bir karanlık kırbacı daha fırladı, Pavil'in bileğini sardı ve kimse gözünü kırpmadan geri çekti.

"Mesaj yeterince açık değilse," dedi Theon, Pavil'in acı dolu çığlığı arasında kayıtsızca, "eğer sen veya başka biri bir daha Kaynağımla olan ilişkiye müdahale ederse, hayatın anında sona erecek. Babam olmasaydı, ölmüş olurdun. Bir dahaki sefere, o bile seni kurtaramayacak."

"Anlaşılmadı, a-Lordum," diye kekeledi Pavil, kırık bileğini göğsüne bastırarak.

"Kendine geldiğinde mesajı ileteneğine inanıyorum," dedi Theon, yerde hareketsiz yatan ve teninde siyah damarlar dolaşan Metias'a alaycı bir bakış atarak. Bunun bir tedavisi olmayacaktı.

Onlara sırtını döndü ve Tessa'nın oturduğu yere doğru yürüdü. Ona doğru eğildi, nefesi dudaklarında uçuşuyordu, o kadar yumuşak bir sesle konuşuyordu ki, onu sadece onun

duyabileceğini biliyordu. "İznim olmadan sana dokunan birine ne olacağını açıkça belirttim mi?"

Gözlerindeki fırtına meydan okumayla parladı, sonra hızla yüz ifadesini düzeltti. "Mesajınızın çok açık olduğunu düşünüyorum," dedi gergin bir gülümsemeye.

"Ya sen?" diye sordu Theon, biraz geri çekilerek. "Bana olan inancının tazelendiğini hissediyor musun?"

Gülümsemesi utangaç bir hal aldı. "Sana her zamanki gibi güveniyorum, Efendim."

Gözleri kısıldı ama oturdu ve Tessa'nın elinden içkiyi aldı.

"Bu iş hallolduğuna göre," diye çıkıştı babası, "işimize dönebilir miyiz? Bazılarımızın bütün gün vakti yok."

"Elbette, Peder," diye cevapladı Theon, içkisinden bir yudum alırken.

"Üçünüz yarın Akropolis'e gidiyorsunuz. Bir hafta sonra Ortaya Çıkış Töreni için hep birlikte yanınızda olacağız," dedi Valter. "Diğer mirasçılarla bu haftanın verimli geçmesini bekliyorum. Yeni ittifaklar kurulmasını istiyorum."

Theon, babasının defalarca tartıştıkları detayları tekrar tekrar gözden geçirmesini dinledi ve bu toplantıyı neden yaptıklarını bir kez daha merak etti. Bir saat sonra Metias ve Pavil'i kovdu, ancak Theon ayağa kalktığında onu durdurdu.

Kapı, sözde müttefiklerinin arkasından kapandığında Valter, "Değerlendirme raporunu henüz almadım" dedi.

"Testleri tam olarak doğru sonuçlar vermedi ama hava ve rüzgar eğilimleriyle uyumluydu," dedi Theon karanlık bir şekilde, bu sabah otoparkta fırlatıldığına dair görüntüler aklından geçiyordu.

"Bu nasıl mümkün olabilir?" diye sordu babası. "Nasıl tamamen doğru olamazlar? Doğru testler yapıldı mı?"

"Evet," diye cevapladı Theon, uzanıp elini Tessa'nın ensesine götürerek. Yanında gerilmiş, nefesi değişmişti. Başparmağıyla yavaşça daireler çizmeye başladı ve dokunuşunun altında biraz rahatladığını hissetti. "Her şeyi gözlemledim. En ileri değerlendirmeler yapıldı."

"Peki onun güç seviyesi tahminleri?" diye ısrar etti babası.

Luka öne çıktı ve Valter'e sahte raporun bulunduğu bir dosya uzattı. Babası sayfaları çevirdi, içindeki belgeleri incelerken yüzünde ifadesiz bir ifade vardı.

Tessa hâlâ gergindi ve Theon kolunu beline atıp onu sandalyenin kolundan çekip kucağına çekti. Tessa rahatça boşaldı ve ona yaslandı. Eli, açıkta kalan omurgasında yukarı doğru kaydı ve hafifçe kamburlaştı.

"Bu onun oldukça güçlü olacağını gösteriyor," dedi babası ve dosyayı hızla kapattı.

"Öyle," diye onayladı Theon. "Güç ölçeğinin en üst ucunda test edildi."

Tessa bu bilgiyi duyunca başını eğdi ve gözlerinin tekrar kendisine döndüğünü hissetti. Ona bakmadı ama elini tekrar omurgasında gezdirirken, teninin altında kaynayan öfkeyi hissedebiliyordu.

"O zaman heyecan verici bir Çıkış olacak," diyordu babası, dosyayı Luka'ya geri uzatırken.

"Öyle olacak," dedi Theon, odanın karşısındaki Axel'le göz göze gelerek. "Başka bir şey var mı? Yoksa akşam yemeğine inebilir miyiz? Annemi bekletmek istemem."

"Muhtemelen bu yemeği bu şekilde uzatacaktır," diye homurdandı babası. "Yarın gideceğin için bütün gün ağladı."

Tessa'yı ayağa kalkmaya zorladığında, sonunda bakışları onun üzerindeydi.

Ve ona bakan duygu fırtınası, bunun uzun bir gece olacağını söylüyordu.

TESSA

Akşam yemeği bittiğinde T essa doğrudan ana yaşam alanından, Theon'un yatak odasından ve balkona çıktı. Nefes almaya ihtiyaçı vardı. Dışarıda olmaya ihtiyaçı vardı.

Kendini akşam yemeği sohbetine odaklamış, ilginç bilgiler edinmeye başlamıştı, ama akşamın büyük bir kısmı Cressida'nın oğullarının önümüzdeki birkaç ay boyunca uzakta olacağı için kendiliğinden gözyaşlarına boğulmasıyla geçti. O anlarda, Theon'un Valter'le yaptığı toplantıda söylediği sözler aklından geçiyordu.

Güç ölçeğinin üst ucunda test edildi.

Kesin değil.

Theon, test sonuçlarının böyle olduğunu söylemişti. Ve bunların elementi için olduğunu sanıyordu, ama Valter'e bunun bile hava olduğu tahmin edildiğini söylemişti. Theon, sonuçlarının ne olduğunu özellikle sorduğunda bile, ona bunların hiçbirini söylememişti.

Güç ölçeğinin üst ucunda test edildi.

Ona yalan söylemişti. Kesin bir sonuca varamamışlardı. Bu sabah birlikte çalışmaktan bahsettiler. Her biri biraz teslim oluyordu. Vermek ve almak.

İstedini elde etmek için sadece yalan söylüyordu.

Ona güvenmeyi neden düşünmüştü ki? Ve şimdi teninde o lanet olası Pazarlık İşareti vardı. Çünkü görünüşe göre onu kendisine bağlayan tek bir İşaret yeterli olmamıştı. Neler düşünüyordu acaba?

Olmamıştı. Her zaman çok fevriydi. Kendini kontrol edemiyordu.

Çok çılgın. Çok fazla uğraş.

"Tessa mı?"

Döndüğünde Axel'ın kapıda durup onu ihtiyatla izlediğini gördü. Karanlık, hafif bir sis gibi etrafında uçuşuyordu. Gücünün birkaç saniyeden uzun süre görünür olmasına ilk kez tanık oluyordu.

"Ne?" diye sordu.

"Yağmur yağıyor bebeğim," dedi yumuşak bir sesle.

Hafif hafif yağmaya başlayan yağmuru bile fark etmemişti. Kollarını kendine doladı, sıkıca sarıldı, sanki Dex, Corbin ya da Lange'miş gibi yaptı.

Eski güvensizlikler ve duygular ruhunun derinliklerinden yukarı doğru tırmanıyordu.

Çok fazla uğraş.

"Tessa." Sirtının alt kısmında yumuşak bir dokunuş hissetti. "Yağmurdan içeri gir."

Zümrüt yeşili gözlerine baktı. "Bana söylemeliydin," diye fısıldadı, yağmur daha da şiddetlenmeye başlarken.

"Daha yeni uyandın, hâlâ acı çekiyordun..." Theon'un sözleri yarıda kaldı, saçları kafasına yapışmıştı.

"Bana söylemeliydin."

"Hiçbir şeyi değiştirmiyor, Tessa. Zaten Seçildin, zaten talep edildin. Bu bir şeyi değiştirmiyor ki."

"Daha önce biliyor muydun? Beni seçerken? Hakkımda bilmediğim bilgilerle dolu o lanet olası belgelerin içinde bir şey mi var? Beni bu yüzden mi seçtin?"

"Hayır, Tessa," dedi Theon başını sallayarak. "Havayla çıkacağının tahmin edildiğini biliyordum. Suya karşı hafif bir yatkınlığın vardı, ama dün Rahibe bana değerlendirmelerinin hiçbirinde aslında hiçbir element büyüsü göstermediğini söyledi. Bunlar sadece testler ve kan bağı sırasındaki tepkilerine dayanarak yapılmış tahminlerdi."

"Soy bağı mı?" diye tekrarladı Tessa, sanki onu itmiş gibi geriye sendeleyerek. Sırtı balkon korkuluğuna çarptı. "Yalnızdım Theon. Her zaman yalnızdım. Malikane okulunda eğitime başlayacak yaşa gelene kadar bir Malikane evinde büyüdüm. Kehanetlerimde kan bağının rol oynaması için ailemin kim olduğunu bilmeleri gerekirdi."

Theon'un yüz ifadesinde acımaya benzer bir ifade belirdi. "Korkuluktan uzaklaş, Tessa," diye onu ikna etmeye çalıştı ve elini ona uzattı.

"Annem ve babamın kim olduğunu biliyor musun?" diye sordu, göğsündeki bağ ona doğru uzanırken nefesini tutmuş, cevabını bekliyordu.

"İçeri gel Tessa. Konuşabiliriz," dedi ve ona doğru bir adım attı.

"Biliyor musun?" diye tekrar sordu.

Karanlık gökyüzünde şimşekler çaktı, gök gürültüsü duyuldu.

"Tessalyn." Adı bir uyarıydı. Onu büyüleyecek olan da oydu.

Umurunda değildi.

"Beni neden seçtin?" diye sordu, düşünceleri ve duyguları her yere dağılmıştı.

Kendisi ve kim olduğu hakkında bu kadar çok şey bildiği halde, ebeveyni olmayan diğer Perilerle birlikte bir Malikanede karanlıkta büyütülmüşken, hiçbir şeye odaklanamıyordu. Kendisine sürekli yeterince iyi olmadığı, yeterince itaatkar olmadığı söyleniyordu. Onlara sunabileceği bir şey olmadığı sürece kimsenin onu istemeyeceği söyleniyordu. Aksi takdirde kimsenin onunla uğraşamayacağı kadar büyük bir sorun olduğu söyleniyordu. Sonsuza dek hiçbir şey, bir şey olmak için fazla hayal kırıklığı olacağı söyleniyordu.

Birbirlerini böyle bulmuşlardı. Dex ve Brecken. Oralıa. Lange ve Corbin. Celeste Malikanesi diğerlerinden farklıydı. Diğer üç Malikane, Perilerin yaşadığı küçük şehirlere daha çok benziyordu. Celeste Malikanesi, evi olmayan Perilerin gittiği yerdı. Onları büyütecek ailesi olmayanlar. Ama Tessa ilk oradaydı. Yıllardır yalnızdı.

Dex, henüz on sekiz yaşındayken onu bulan ilk kişiydi. Kendisinden neredeyse beş yaş büyüktü ve son Seçim'e katılma hakkını sadece bir ay kaçırmıştı. Bir sonraki Seçim Yılı'nı beklemek üzere birkaç kişiyle birlikte Celeste Malikanesi'ne gönderilmişti.

Onu mutfaklardan çıkan bir merdivenin altında saklanırken bulmuştu. Küçükken yemek hazırlıklarından arta

kalan kırıntıları çalmak umuduyla saklandığı yerdı burası. Zamanla, her şeyden... yani her şeyden kaçmak için gittiği yer haline geldi. Kendi düşünceleri hariç. Onlardan asla kaçış yoktu.

Koyu kahverengi saçlı bir baş aniden belirdi, gözleri o kadar koyuydu ki merdiven boşluğunun altındaki gölgelerde neredeyse simsiyah görünüyordu. "Burada ne yapıyorsun?"

"Ben burada ne yapıyorum?" diye sormuştu Tessa. "Sen burada ne yapıyorsun?"

Erkek gölgelerin arasına doğru kaydđ ve kadının yanına, yere düştü. Elinde küçük bir kese kağıdı vardı. Dizini büküp kolunu kese kağıdının üzerine koydu. Sonra torbayı kadına uzattı. "İster misin?"

Gözlerini kıstı. "Hayır."

"Burada ne olduğunu bile bilmiyorsun," diye karşılık verdi.

"Bilmeme gerek yok. Sana yardım etmeyeceğim."

"Bana yardım mı edeceksin? Neye?"

"Sen kimsin?" diye sordu Tessa.

"Dex. Sen kimsin?"

"Seni daha önce buralarda hiç görmemiştim."

"Bu sabah buraya geldim. Serafina Malikanesi'nden geldim."

"Neden?"

Dex omuz silkti. "Sanırım Seçim'e kadar beni tutacak bir yere ihtiyaçları vardı." Çuvalın içine uzanıp bir donut çıkardı ve bir ısırık aldı. "Adını söyleyecek misin?"

"Hayır. Bunları nasıl aldın?"

Dex göz ucuyla ona baktı. "Donutlar mı?"

Başını salladı. Açlıktan ölüyordu. Rahibe Cordelia bugün yemeklerini kesmek için bir bahane bulmuştu. Bu sefer ne yaptığını bile hatırlayamıyordu.

"Buraya gelmeden önce Arobell'den aldım."

"Ah."

Çantayı tekrar ona uzattı. "İster misin?"

Başını salladı.

"Burada ne yapıyorsun?" diye sordu tekrar, dar alana bakarak. Yetişkin bir erkek bir yana, o küçük alana sığması bile zordu.

Kendini tutamadan, "Kaç yaşındasın?" diye patladı. Bunda şaşılacak bir şey yoktu.

"Yirmi üç. Kaç yaşındasın?"

"Eğer yirmi üç yaşındaysan, neden bir Krallığa atanmadın?"

"Sanırım çok geç doğdum," diye cevapladı omuz silkerek ve donutunu bitirirken.

Sonra derin bir nefes aldı, başını duvara yasladı ve gözlerini kapattı. "Serafina Malikanesi'nden Dex, hakkımda ne duyduysan doğru değil, o yüzden siktirip gidebilirsin."

"Adını bile bilmiyorum."

"Ayrılmak."

"Seni üzmemek istemedim."

Hiçbir şey söylemedi.

"Sizi kırdıysam özür dilerim."

Bir hışırtı duyuldu ve bir an sonra adamın gittiğini duydu. Gözlerini açtığı anda, kese kağıdını bıraktığını gördü. Gerçekten gittiğinden emin olmak için etrafına bakındıktan sonra çikolatalı kremalı bir donut çıkarıp bir ısırık aldı.

"Tessa mı?"

Theon'un sesi onu, sağanak yağmurun yağdığı o ana geri döndürdü. Buz gibi damlalar, açıkta kalan sırtından aşağı kaydı. Tam önünde, elleri ceplerinde duruyordu. "Nereye gittin küçük fırtına?"

Gözlerini onun gözlerine getirdi. "Beni neden seçtiğini söyle bana. Saçmalama. Benden ne istediğini söyle."

"Bu senin için neden bu kadar önemli?" diye sordu Theon, kıyafeti sıırıslılam olmuş ve vücuduna yapışmıştı.

Teninde soğğun etkisini bile hissetmiyordu.

"Söyle bana."

"Neden önemli olduğunu söyle bana," diye karşılık verdi.

"Söyle bana!" diye bağırdı ama sesi uluyan rüzgârda savrulup gitti. "Söyle bana, benden ne istiyorsun ki beni

gerçekten önemseyenlerden ayırdın?"

"Neden benim seni umursamadığım konusunda ısrar ediyorsun?"

"Neden şu lanet olası soruyu cevaplayamıyorsun?" Elleri kaldırıp adamın göğsüne bastırdı ve şaşkınlıkla adamın birkaç adım gerilediğini gördü.

"Rüzgâr," diye mırıldandı Theon, bakışlarını ona çevirerek. Şiddetli yağmurdan dolayı onu duyamasa da dudaklarını okuyabildi. Theon, tekrar ona yaklaşmadan önce uzun bir süre gökyüzüne baktı. "İçeri gel Tessa. Sorularını cevaplayacağım."

"Şimdi cevap ver onlara," diye talep etti, adam ona uzanıp onu kapılara doğru çekmeye çalıştığında topuklarını yere vurarak.

Ona doğru döndü. "Tessa," dedi inanmaz bir şekilde. "Yağmurdan çıkmalısın."

Arkasına uzandı ve korkuluğa açıkça ret cevabı vererek tutundu.

"Pekala," diye çıktı Theon, ıslak saçlarını eliyle tarayıp yüzünden geriye iterken. "Ne bildiğimi mi bilmek istiyorsun? Seni neden Seçtiğimi mi bilmek istiyorsun? Beş seçenekten biriydin. Diğer mirasçılar gibi Malikanelere gitmedim ama yine de hepinizi uzaktan izliyordum. Arian Krallığı'nın her yerde adamları var. Bana rapor veren insanlar vardı. Zeki birini istiyordum, kitap kurdu birini değil. Kurnaz birini. Kuralları esnetmekten korkmayan birini istiyordum. Ateş elementini istiyordum ama Anala Krallığı tüm teklifleri reddetti, bu yüzden güçlü olma ihtimalleri varsa başka bir elemente razı olmaya hazırdım. Uysal, ürkek bir Kaynak istemiyordum. İtaatkar, evet, ama korkacak biri değil. Bugün daha erken saatlerde Kaynağım ve benim ne olacağımızdan başkalarının korkmasını istediğimi söylediğimde yalan söylemiyordum.

"Üç kadın ve iki erkeğe kadar indirmiştım. Açılış Seçim Töreni'nden önce hepinizi aradım. Aslında sizi bulamadım. Çünkü sen, Tessalyn Ausra, zeki ve kurnazsın ve bir sürü

sırrın var." Adam daha da yaklaşınca Tessa derin bir nefes aldı. "Seni bulamadığım için başka birini sececektim. Ta ki tamamen şans eseri, alıntı çikolatalarla dolu bir girintide sana rastlayana kadar. Benden korkmuyor gibiydin, en azından çikolatayı yüzüme sallama şekline bakılırsa tamamen korkmuyordun, ama seni uyarmama rağmen bana yalan da söylemedin." Tessa zorlukla yutkundu. "Ve biliyordum. O anda seni sececeğimi biliyordum. Çünkü tamamladığın her derste notların yüksekti. Kuralları çiğnemeyi seviyorsun ama yakalanmadan nasıl yapacağını da biliyorsun. Ve bu sırlar..." Uzanıp ıslak bir tutam saçını okşadı.

"Sırlarım yok," diye fısıldadı, yağmur giderek azalarak çiselemeye başlamıştı. "Sırlarımı sen biliyorsun, ben değil."

"Bana şimdi yalan söylemeye başlama, Tessa," dedi şehvetli bir şekilde, yüzünü ona doğru eğerek.

"Değilim."

Ağzı yaklaştı. "Bundan emin misin?"

"Evet," diye fısıldadı, eğer onu öpmeye çalışırsa, buna izin vereceğini biliyordu. İstemişti de.

"Özellikle bilmediğim bir sır var," dedi, nefesi dudaklarının üzerinde dans ediyordu.

Ve bu gece, eğer isterse, ona bu sırrı da verecekti. İstedliğini almasına izin verecekti. Çünkü bir geceliğine tüm bunlardan kaçmaya ihtiyacı vardı. Zevke boğulmak, acının ve yalnızlığın üstesinden gelmesine izin vermek istiyordu ve...

"Koğuşları nasıl geçiyorsunuz?"

"Ne?" diye patladı Tessa, gözlerini kırpıştırarak, onu doğru düzgün duyamadığından emin olarak.

"ok eşsiz yeteneklerin var, Tessa."

"Benim... Bu yüzden mi beni seçtin?"

"Tek sebep bu değildi. Kararımda rol oynayan çeşitli faktörlerden bazılarını size anlattım."

"eşitli faktörlerden bazıları," dedi yumuşak bir sesle. Sonra etrafından dolandı. Balkonun ortasına doğru

ilerledikten sonra tekrar ona döndü. "Yani kontrol listenizdeki en fazla kutucuğu işaretledim, öyle mi?"

"Hayır. Yani-" Theon sert bir nefes verdi. "Bütün bunların ne önemi var? Neyi değiştirecek ki? Bitti artık. Seçildin. Bu konuda birlikte nasıl ilerleyeceğimize karar vermeliyiz, Tessa."

"Önemli çünkü çok az kişi beni istiyor Theon!" diye haykırdı. "Onlar benim onlara verebileceğim, sunabileceğim şeyleri istiyorlar, ama asla beni değil. Ve sen de az önce bana farklı olmadığını söyledin. Bu yüzden benden tam olarak ne istediğini anlamaya çalışıyorum-"

"Her şeyini, Tessa," diye homurdandı Theon, o kadar hızlı hareket ediyordu ki, Tessa, tekrar önüne çıkana ve eli boğazını gevşekçe kavrayana kadar hareket ettiğini bile fark etmedi. "Verebileceğin her şeyi istiyorum, sonra da daha fazlasını. Her bir parçanı istiyorum; her sırrını, o fırtınalı gözlerinde kopan her fırtınayı. Tüm korkunu, tüm acını, tüm gülümsemelerini ve tüm kahkahalarını istiyorum. Tüm sabahlarını, tüm gecelerini, tüm günlerini, aylarını ve yıllarını istiyorum."

"Onlara sahip olamazsın," diye alay etti.

"Onları alabilirim," diye karşılık verdi. "Onları alacağım. Birlikte geçirdiğimiz tüm ömür boyunca bile olsa, onları bana vereceksin. Her bir parçayı. Bunun için benden nefret edebilirsin, ama bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek."

"Her şeyimi mi alacaksın?" diye sordu, sesi neredeyse duyulmuyordu.

"Yapacağım. Hepsini istiyorum."

"Peki geriye hiçbir şey kalmayınca ne yapacaksın Theon?" Derin bir nefes aldığını duydu. "Her şeyi alıp beni hiçbir şeysiz bıraktığında ne yapacaksın?"

Gözleri omzunun üzerinden kaydı ve dönüp baktığında kapıda duran Axel ve Luka'yı gördü. Yüzlerine bir bakış, her şeyi izlediklerini ve aralarında konuşulan her şeyi duyduklarını gösteriyordu.

Theon'a döndü. "Bugünkü sonuçlarım neydi?"

Ağzını açtı, sonra tekrar kapattı.

İnanamayarak güldü. "Şaka sana yapılmış Theon. Verecek hiçbir şeyim kalmadı. Sahip olduğum azıcık şeyi de sen aldın zaten. Tebrikler. Zaten kazandın."

Eli boynundan kaydı ve kadın ondan bir adım geri çekildi. "Vesayetlere gelince, bunu nasıl yaptığımı bilmiyorum. Beş yaşındayken malikanenin annesi tarafından cezalandırılınca kadar sıra dışı bir şey yaptığımı bile bilmiyordum. Uygunsuz davranışlar için ceza vermekten hoşlandığı için gizli tuttuğu bir şey. Seninle onun arasında ortak bir nokta var gibi görünüyor. Ama en başından beri istediğin şeyin bu olduğunu bilmeliydim. Herkesin benden istediği tek şey bu. Faydalı olduğum tek şey. Herkesin benimle uğraşmasının tek sebebi bu."

Sonra döndü, Luka ve Axel yaklaştığında yana çekilip yatak odasına girebildi. Doğruca banyoya gitti, sırlıslık elbisesini çıkardı. Duşa girdi, suyu o kadar sıcak yaptı ki neredeyse dayanamıyordu. Sonra yere çöktü ve su yüzüne çarparken saçındaki tokaları çıkardı, ruhunun boşluğunu yıkayıp götürebilmesini diledi. Ama geriye kalan tek şey, zihninde lavabodan akan su gibi dönen düşünceleriydi.

Ertesi sabah küçük odadaki yatakta uyumuş, Theon'dan önce uyanmıştı. Theon onunla tartışmamıştı. Hatta yanında uyuması için onu ikna etmeye bile çalışmamıştı. Güneş henüz doğmamıştı ama uyuyamamıştı. Birkaç saat uyuyabildiğine şaşırmıştı. Cumbalı pencerede oturmuş, kahvesini yudumluyor, dışarıda çiseleyen yağmuru izliyor ve Akropolis'te de böyle yağar mı diye düşünüyordu.

Oradaki portalı kullanmadan önce Karanlık Liman'a gideceklerdi. Diğer Periler Akropolis'ten hiç ayrılmamıştı. Son birkaç haftayı yurtlara yerleştirilmek ve Seçim Yılı boyunca neler bekleyeceklerine dair bir oryantasyondan geçmek için kullanmışlardı. Bir Kaynak olarak, diğer Perilerin katılacağı tüm çeşitli derslerden ve sınavlardan geçmek zorunda kalmayacağını biliyordu, ama şimdi orada ne

yapacağından da tam olarak emin değildi. Son birkaç hafta, Theon ve bu lanet bağ arasında çok kaotik geçmişti. Sadece bilmesi gerekenlerin, tam da bu noktada bilmesi gereken zamanda kendisine söyleneceğini varsayıyordu.

Sadece söyleneni yap ve yük olmaktan çık.

Şimdi olmanı istedikleri kişi ol ki, ileride olman gereken kişi olabilesin.

Ama artık umursamayacak kadar cesareti kalmadığında bunun bir önemi var mıydı?

Belki de bu işe yanlış yönden yaklaşıyordu. Belki de bunda bir amaç bulabilirdi. Kendisine verilen kaderde bir tür... memnuniyet. Buna karşı mücadele etmek onu hiçbir yere götürmüyordu.

Ayak seslerini duyunca, Theon'un üstsüz ve sadece eşofman altıyla çıktığını gördü. Pencereden dışarı baktı, onu görünce kalp atışlarının nasıl hızlandığına, kordonun nasıl uzayıp ona uzandığına sinirlenmişti. Kendisi henüz giyinmemişti, ne giymesi gerekeceğinden emin değildi. Seyahat ederken en azından rahat edebilmeyi umuyordu. Bu yüzden saçları dağınık bir topuz halinde toplanmış, Theon'un termal içliği uyuduğu atletinin üzerine geçirilmişti. Uyuyakaldıktan sonra üzerine kalın bir battaniye örtmüştü, böylece üşümemişti.

Mutfakta kahve yaptığını duydu, sonra pencereden kendisine yaklaştığını duymaktan ziyade hissetti.

"Akropolis'teki müstakil evin bahçelere bakan bir cumbalı penceresi olduğuna inanmıyorum," dedi. "Acaba orada nerede konaklayacaksınız?"

Yavaşça dönüp ona baktı.

"Yani yine konuşmamaya mı başladık?" diye sordu, cevap vermeyince.

Kaşlarını çattı. "Hayır. Daha önce hiç müstakil bir eve gitmedim, bu yüzden ne bekleyeceğimi veya nerede... konaklayacağımı bilmiyorum."

"Son Seçim'den sonra güncellendiğinden beri oraya gitmedim ama düzenin aynı olacağını düşünüyorum."

"Her Seçim Yılından sonra bunları güncelliyorlar mı?" diye sordu Tessa.

"Evet öyle."

"Bu biraz aşırı görünüyor."

"Muhtemelen öyledir."

Daha fazla bir şey söylemeyince Tessa, "Yanımda getirmem gereken özel bir şey var mı?" diye sordu.

"Pen her şeyi yoluna koymak için iki gün önce ayrıldı. Vardığımızda yanımızda kıyafet ve ihtiyaç malzemeleri olacak. İhtiyacımız olabilecek başka bir şey varsa, şehirde bulabiliriz," diye yanıtladı Theon.

"Penelope de bizimle olacak mı?"

"İsteğimiz üzerine bizimle birlikte olacak tek personel o," dedi, kahvesinden bir yudum alırken dudaklarında neredeyse sevgi dolu bir gülümseme belirdi. "Neyse, bilgisayarınızı ve tabletinizi çoktan paketledim. Araba kullanırken şifreleri ve diğer şeyleri kontrol edebiliriz. Sadece telefonunuza ve kişisel bilgilerinize ihtiyacınız var..."

Ne söylediğini fark edince sustu.

Boğazını temizledi. "Dün gece de söylediğim gibi, hiçbir şeyim yok, bu yüzden gerekli gördükleriniz dışında yanıma alacak hiçbir şeyim yok."

"Bunların hepsi hakkında konuşabilir miyiz?"

"HAYIR."

"HAYIR?"

Ona tekrar bakmak için döndü. "Anlaşmamız, uyumlu davranıp Kaynağınız olarak yardıma ihtiyacınız olan her konuda size yardımcı olmamdı. Yalnızken böyle bir şeye ihtiyacım yok."

"Artık sorularının cevaplanmasını istemiyor musun?" diye sordu, başını eğerek onu inceledi.

"Hayır."

"Dün gece çok ısrarcıydın."

"Ve haklıydın. Önemli değil. Hiçbir şeyi değiştirmiyor, bu yüzden ilerliyoruz," diye yanıtladı pencere kenarından kalkarak. "Bugün ne giymem gerekiyor?"

Theon bir an sessiz kaldı, hâlâ onu inceliyordu. Sonunda, "Bunun ne olduğundan emin değilim," dedi.

"Neyin ne olduğundan emin değil misin?"

"Bu ilgisizlik hali."

"Ne olursa olsun. Bugün ne giymemi istediğini söyle de hemen hazırlanayım."

Birkaç saniye daha sessiz kaldıktan sonra, "Seyahat için rahat olun. Portaldan geçmeden önce üstümüzü değiştireceğiz." dedi.

Tessa, kahve fincanını soyunma odasına götürdü, adamın kendisi için kıyafet seçmemiş olmasına biraz şaşırdı. Kot pantolon giydi ve üzerine bir atlet geçirdi; bu devasa dolapta rahat bir sweatshirt varsa, onu da giymeyi planlıyordu.

Dişlerini fırçaladı ve hafif bir makyaj yaptıktan sonra saçlarını tarayıp düzgün bir atkuyruğu yaptı. Theon, belinde bir havluyla, görünüşe göre duştan yeni çıkmış halde soyunma odasına girdiğinde spor ayakkabılarını giyiyordu. Aklına hemen dün duşta onu yakaladığı an geldi.

Kahretsin.

Tessa, elindeki penisle ve duş duvarını boyayan boşalmasıyla nasıl görüldüğünden başka bir şeye odaklanmaya çalışarak, "Bir gün bir eşleşme olduğunda, onun kıyafetleri nereye gidecek?" diye sordu.

Theon çekmeceyi parmaklarının üzerine çarparak kapatırken küfretti. "Ne?" diye sordu kısık bir sesle.

Askıları karıştırırken ona temkinli bir şekilde baktı. "Eşiniz. Eğer siz ve Bayan Davers Eşleşirseniz, kıyafetleri nereye gidecek?"

"Gerçekten şu anda tartışmamız gereken bir şey mi bu?"

"Sadece merak etmiştim," dedi omuz silkerek.

"Kendi odaları ve kendi dolapları olacak," dedi Theon gergin bir şekilde.

"Kendi odaları mı? Senin odalarında kalmayacak mı?"

"Sanırım zaman zaman odamızda kalacak. Bazen de kendi alanına ihtiyaç duyabilir."

"Hmm," dedi Tessa sonunda uzun kollu bir tişört giyerken, rahat bir sweatshirt bulamayınca.

Gömleğini giydi ve döndüğünde Theon'un gömleğini ilikleyen onu izlediğini gördü. O da kot pantolon giymişti ve düğmelerini ilikleme işini bitirince kollarını dirseklerine kadar sıvadı. Onu, ihtiyaç duyabileceği diğer eşyaları toplaması için orada bırakıp ana odaya çıktı ve Axel'ı orada buldu. Kaşları şaşkınlıkla kalktı.

"Erken geldin."

"Seni ve Theon'u bir günlük bir yolculukta izlemek için çok heyecanlıyım."

"Komik," dedi ciddi bir tavırla, sonra tezgahta bir pasta kutusu görünce sustu.

"Çörekler," dedi Axel, onun bakışlarını takip ederek sırtarak.

"Theon biliyor mu?"

Axel başını yavaşça salladı, gülümsemesi yaramaz bir hal aldı.

"Dün buraya dönerken beni tuttuğun için hâlâ sinirliyim," dedi temkinli bir şekilde pasta kutusuna doğru yürürken.

"Biliyorum. Bilmelisin."

Kutuyu açmak için uzandığında eli hareketsiz kaldı.

Mutfağa kadar onu takip etmiş, bir tabureye oturmuştu. Kutuyu onun için açtı ve altı farklı çeşit donut görünce ağlayabilirdi. Üzerinde çikolata sosu olan bir tanesini alıp ısırırdı.

"Üzgünüm Tessa," dedi Axel, kapağı kapatırken.

"Sorun değil. Önemli değil."

"Önemli. Birbirimizin yanında olmamızın onlarca, hatta belki de yüzyıllar süreceğini tahmin ediyorum. İstemiyorum..." Düşüncesini nasıl bitireceğini bilemiyormuş gibi sustu.

Tessa ikinci lokmasını yuttuktan sonra, "Dün gece dediğim gibi, hiçbirinin önemi yok, değil mi?" dedi. Axel ağzını açtı ama Tessa devam etti. "Ayrıca, yakında kendi

Kaynağın ve bir Eşleşmen olacak. Arka planda olacağım, Theon'un güce ihtiyacı olduğunda orada olacağım. Amacım bu, değil mi?"

"Tessa, biz öyle olmasını istemiyoruz. Biz asla öyle olmasını istemedik. Biz asla—"

"Kimin ne istediği önemli değil," diye içini çekti. "Yine dün gece de belirtildiği gibi, hiçbir şey değiştirilemez."

Yarısı yenmiş donut'ı eline aldığı peçetenin üzerine bıraktı. Tadı... hiç hoş değildi.

"Onun Kaynağı olman seni hiçbir şey değiştiremez, bu doğru," dedi Axel dikkatle. "Ama bu mutsuz olman gerektiği anlamına gelmiyor, Tessa. O sadece..." Derin bir nefes verdi ve elini yüzünden aşağı doğru sildi. "Eviana'yı gördün. Krallıktan pek ayrılmayız. Arius Krallığı, yakında öğreneceğin çeşitli sebeplerden dolayı özeldir. Konu Kaynaklar olduğunda, babamla Eviana arasındaki ilişkiden başka bir şey göremiyorduk. Theon -aslında hepimiz öyle düşünüyorduk- bunun otomatik olarak böyle olduğunu düşünüyordu."

Tessa sessizdi, parmaklarının altındaki peçeteyle oynuyordu. "Pek çok yönden... bir hayal kırıklığı olduğumun farkındayım, Axel. Öyle olmamak için elimden geleni yapsam da, baş belası olabileceğimi biliyorum."

"Değilsin, Tessa. Sen—"

"Diğer Perilerden farklı olduğumu biliyorum."

"Theon farklı istiyor. O farklı istemiyor—"

"Theon'un ne istediğini biliyorum," diye araya girdi Tessa. "Dün gece bana lanet olası kontrol listesinin tamamını anlattı. Ben de kolay olanı hariç hepsini işaretledim."

"Kolay olanı istemiyor."

"Onun ne istediği umurumda değil. Sizden herhangi birinin ne istediği umurumda değil."

"Tamam, bu adil," dedi Axel, yarısı yenmiş çöreği parmak uçlarıyla öne doğru iterek. "O zaman senin umurunda olan ne, Tessa?"

"Hiçbir şey," diye cevapladı. "Neden herhangi bir şeyle ilgileneyim ki? Bir fark yaratmaz."

"Theon'la yaptığın bu anlaşma ne olacak?" diye karşılık verdi. "Anlaşılan pazarlık yapmak için bir şeye önem veriyorsun."

Tessa parmaklarını, Pazarlık İşareti'nin artık tenini lekelediği kaburgalarında gezdirdi. "Pazarlık dürtüseldi. Bana sık sık öyle olduğum söyleniyor. Anlamsızdı ve beni ona başka bir şekilde bağlıyordu. Ama amacımı yerine getireceğim. Onun mükemmel küçük Kaynağı olacağım. Tanrılar biliyor ki, zaten olduğumdan daha fazla lanetlenmeme gerek yok."

Axel kaşlarını çattı ve tam başka bir şey söyleyecekken ağzını açtı. "Luka bizi araçta bekliyor," dedi ve donutlara bir kez baktı. Tessa'nın kahve kupasını kaptı ve Tessa, kalanını bir seyahat kupasına döküp tencerede kalanla doldurmasını izledi. Kapağını çevirip tek kelime etmeden ona geri verdi. Sonra bir postacı çantası alıp omzuna attı. "Hazır mısın?"

Axel pasta kutusunun kapağını kapatıp açtı. "Buradan aylarca uzakta mı? Kesinlikle."

İkisinin de bakışları ona çevrildi. Kapıdan çıkan St. Orcas kardeşleri takip ederek onlara doğru yürüdü ve yarı yenmiş çöreği tezgahta bıraktı.

İKİNCİ BÖLÜM

ÖLÜM ALMALI

TESSA

Tessa, Axel'in ona verdiği kulaklıkları takmış, Axel'in hazırladığı bir çalma listesini dinliyordu. Sırtı kapıya, pencereye dönüktü. oraplarını ve spor ayakkabılarını çoktan çıkarmıştı ve çıplak ayakları Theon ile kendisi arasındaki koltuktaydı. Theon'un onun için aldığı dizüstü bilgisayarını bükülmüş dizlerine dayamıştı ve çeşitli özellikleriyle oynuyordu. Theon ona tablet ve bilgisayarın temel özelliklerini göstermişti. Sitede temel teknolojiye erişimleri vardı, ancak yeni telefonu gibi bu da piyasadaki en iyisiydi. Corbin kendinden geçmiş olurdu. Teknoloji söz konusu olduğunda genellikle çekingen ve metanetliydi.

Birkaç saattir yolculuk ediyorlardı ki şarkılar arasında bir sessizlik oldu ve Tessa etrafında dönen konuşmalardan birkaç kelime duydu.

Axel, "Sürekli böyle zıplayan ekrana nasıl odaklanabildiğini anlamıyorum," diyordu.

"Giderek daha fazla huzursuzlanmaya başladı," diye yanıtladı Theon.

"Muhtemelen kapalı alanlardan nefret ettiği ve saatlerdir bir araçta mahsur kaldığı içindir," diye mırıldandı Tessa, ayaklarını yere vurmaya anında keserek. Bir sonraki şarkı başlarken, ekrana bakarak parmaklarıyla dizüstü bilgisayarının tuşlarına hafifçe vurmaya başladı. Son bir saattir pek bir şey yapmıyordu. Tek yaptığı, bir araçta mahsur kalmayı unutabilmek için zihnini meşgul tutmaktı. Onu sürekli bir yerden bir yere götürüyorlardı ama artık hayatı böyle olacaktı, diye düşündü. En azından bakacak yeni bir manzara olacaktı. Gördün mü? Ölümlülerin söylediği her neyse, her şeyin bir gümüş astarını ya da her neyse onu bulmuştu.

Parmaklar ayağının üstünde gezindi ve karnı inledi. Tek bir dokunuş ona bunu nasıl yapabilirdi?

Bu lanet bağ.

Öyleyse neden ondan uzaklaşmıyordu? Uzaklaşabilirdi. Artık sadece onlar varken tüm saçma emirlerini yerine getirmek zorunda değildi. Ama tanrılar, o tek dokunuş, huzursuzluğunu katlanılabilir kılacak kadar yatıştırmıştı.

Elini orada tuttu, başparmağıyla küçük daireler çizdi ve kadın başını cama yaslayıp gözlerini kapattı. Birkaç dakika sonra aracın yavaşladığını hissetti ve Luka küçük bir kasabada dururken dışarı bakmak için döndü.

"Neden duruyoruz?" diye sordu Tessa, kulaklıklarını kulağından çıkarırken.

"Bebeğim, bir telefon şarj cihazına ihtiyacım var," dedi Axel araçtan dışarı kaymadan önce.

"Ek şarj cihazın yok mu?" diye sordu Theon'a.

"Hayır, ama buradayken dışarı çıkıp biraz dolaşmak ister misin?"

"Telefon şarj cihazı almak o kadar uzun sürmez," dedi şüpheyle.

"Acelemiz yok. Yarına kadar yapılması gereken bir şey yok," dedi Theon, kapısını açarken. "Hadi."

Gözleri kısıldı ama çoraplarına ve spor ayakkabılarına uzanıp hızla bağcıklarını bağladı ve koltuğun üzerinden kaydı. Hemen yüzünü gökyüzüne çevirip temiz havayı içine çekti. Gözlerini tekrar açtığı anda, Theon'un elleri ceplerinde, araca yaslanmış, onu izlediğini gördü.

"Ne?" diye sordu, kollarını kendine doladığında aniden kendine güveni sarsıldı.

"Hiçbir şey," dedi araçtan inerken. Elini ona uzattı. "Gidelim mi?"

Bunu düşünmesine izin vermeden elini onun eline kaydırıp ve kaldırırda ilerlemesine izin verdi. Birkaç dükkânın yanından geçip küçük bir parka geldiler; arkalarında boş bir Kaosfer tarlası uzanıyordu. Pek iyi durumda değildi. Çimler büyümüş ve sınır çizgileri solmuştu, ama küçük bir topluluktan beklenecek bir şeydi sanırım. Theon bir banka oturdu ve ona beklentiyle baktı.

"Oturmuyorum."

Kaşını kaldırdı. "Neden olmasın?"

"Saatlerdir bir araçta oturuyorum," diye cevapladı, bir ayağından diğerine zıplayarak. "Seninle koşmanın dışında, haftalardır odalarına hapsolmuş durumdayım."

"Ormandaki küçük buluşmanı unuttun."

Ona kuru bir bakış attı.

Dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "Peki küçük fırtına, ne yapmak istersin?"

Arkasındaki boş Kaosfer sahasına baktı. "Bir top alabilir miyiz?"

Bunun üzerine ikisinin de kaşları havaya kalktı. "Chaosphere oynamak ister misin?"

Omuzlarını silkti. "Bana gol atabileceğini mi sanıyorsun?"

"Şüpheliyim," diye geldi Axel'in sesi arkalarından. "Theon hiç Kaosfer çalmazdı. Hep çalışmakla ve araştırmakla meşguldü."

Tessa, Theon'a döndü. "Hiç oynamadın mı?"

"Öyle mi yaptın?"

"Elbette oynardım. Hangi çocuk Kaosfer oynamazdı ki? Çoğunlukla kendi başıma oynardım ama..." Sözünü kesti, sonra boğazını temizledi. "Evet. Oynardım. Dışarıda olmak için her fırsatı değerlendirirdim."

"Ben gidip bir top alayım," dedi Axel, çantayı bankın yanına bırakarak.

Luka yakınlarda duruyordu, Tessa, Luka'nın yüzündeki ifadeyi okuyamadı. Luka, Luka ile Theon arasında bakışıyordu. Ayağını geriye doğru tekmeledi, bileğini tuttu ve gerindi.

"Bu konuda gerçekten ciddisin," dedi Theon, dudaklarında yine o küçük gülümseme belirirken.

"Ben çok rekabetçiyim," diye karşılık verdi Tessa, diğer bacağına geçerek.

"Bu çok ilginç olacak," diye mırıldandı Luka, kollarını göğsünde kavuşturarak.

"Oynadın mı?" diye sordu Tessa.

"Elbette oynadım. Eminim ki Theon hariç herkes çocukken Chaosphere oynamıştır," diye cevapladı Luka ve Theon ona orta parmak gösterdi.

Bir dakika sonra Axel, elinde siyah bir topla ortaya çıktı ve topu elleri arasında ileri geri fırlattı. "Buna hazır mısın bebeğim?"

"Theon oynamayı biliyor mu acaba?" diye takıldı, Axel ona doğru gönderdiği topu kolayca yakalayarak.

"Temelleri biliyorum," dedi Theon öfkeyle ve yanından geçerken topu elinden kaptı.

"Sen ve ben mi, yoksa Theon ve Luka mı?" diye sordu Axel yanına gelerek.

"Anlaştık," diye cevapladı Tessa ve haftalardır hissetmediği bir şey göğsünde çiçek açtı.

"Hangi pozisyonda daha iyisin?" diye sordu Axel.

"Kara hücumu."

"Gerçekten mi?"

"Mhmm," diye mırıldandı, yüzünü gökyüzüne doğru eğerek, güneşin bulutların arasından görünmeye çalıştığını gördü.

Luka, sahanın ortasından, "Sanırım birkaç bonus puan falan almamız gerekiyor. Theon karşısında açık bir dezavantajım var," dedi.

"Defol git," diye mırıldandı Theon. "O kadar da zor değil."

Tessa ve Axel pozisyon almadan önce birbirlerine sırttılar. Top her zaman sadece ayaklarla hareket ettirilebildiği yerden yere inerdi. Bir kez yerden kalkıp birinin elleriyle temas ettiğinde, o tur boyunca bir daha yere inemezdi.

"Ben Luka'yı alayım, sen de Theon'u koru," diye sordu Axel.

Theon topu sahanın ortasına yerleştirdiğinde Tessa başını salladı ve dördü de hazırlandı. Axel geri saydı ve Tessa ileri atılıp Theon daha hareket etmeden topu Axel'a tekmeledi. Hızlı bir koşucu değildi ama bir Chaosphere

topunu çoğundan daha iyi kontrol edebilirdi. Sitelerde eğlence için pek bir şey yoktu ve sürekli bir şeyler yüzünden azarlandığında diğer çocukların çoğu onun etrafında olmak istemezdi. Yanındaki herkes genellikle cezalandırılırdı ve ondan uzak durmanın daha iyi olduğunu çabucak öğrendiler. Chaosphere topuyla saatlerce yalnız kalırdı, genellikle تنها bir alanda. Diğer çocuklar her zaman sahada olduklarından, kendi alanını bulurdu.

Axel topu tekrar ona doğru gönderirken sahada koştu ve Theon, topu çalmak için gördüğü en acınası girişimi yaptığında güldü. Topu havaya, Axel'a doğru tekmeledi, Axel da topu kolayca yakaladı. Luka'dan sıyrılıp sahanın sonuna kadar gitti ve topu kale çukuruna fırlattı.

"Yerden hücum konusunda şaka yapmıyordun bebeğim. Çok şık bir ayak oyunuydu," dedi Axel, belinden kavrayıp onu daire çizerek döndürürken. Boğazından bir kahkaha daha yükseldi. Garip hissettiriyordu. En son ne zaman gerçekten gülmüştü ki?

"Evet, evet," diye homurdandı Luka, topla sahanın ortasına doğru yürürken. "Theon'u takımımda tuttuğum için hâlâ birkaç bonus puan almam gerektiğini düşünüyorum."

"O kadar da kötü değilim," diye itiraz etti Theon.

"Öyle sayılırsın," diye cevapladı Tessa, bir sonraki raunt için pozisyon alarak.

Luka topu aldı ve Theon'a doğru tekmeledi, o da topu yakaladı. Luka, Theon'un yanından hızla sahaya doğru koştu ve Theon ona yan yan baktı.

"Bana karşı mı savunma yapacaksın? Senden çok uzunum," dedi Theon sırtarak. Haklı değildi. Defans oyuncuları genellikle kaslı, top kimdeyse ona müdahale edebilecek yapıda olurdu.

"Sana karşı kendimi savunmam gerekmiyor," diye cevapladı, sahada ilerlerken ona ayak uydurarak. "Sadece kale çukurunu savunmam gerekiyor."

Theon, topu başının üzerinden Luka'ya attı ve Luka, Axel'in topu yakalama girişiminden kıl payı kurtuldu. Theon,

Luka'ya odaklanıp topu izlerken, Tessa kaleye yöneldi ve gol atmaya hazırlandı. Luka, topu Theon'a geri attı ve Theon da topu kale çukuruna doğru fırlattı. Tessa, şutu kolayca bloke ederek topu yakaladı.

"Bu konuda gerçekten berbatsın," dedi gülerek.

"O kadar da kötü değilim," diye homurdandı Theon.

Dokuzuncu rauntta Theon ve Luka bir puan almayı başarmış, o ve Axel ise diğer yedi puanı almışlardı. Axel'in az önce tekmelediği topu almak için sahada hızla ilerlerken, bir kol beline dolanarak onu yerden kaldırdı.

"Theon! Hile yapıyorsun!" diye bağırdı kahkahalar atarak, topu yakalayıp Luka'ya attığında.

"Öyleyim," diye onayladı, onu döndürüp tekrar ayağa kaldırarak topun peşinden gitmesinin yolunu kapattı. "Her turda manevralarla alt edildiğim için kendime biraz güvensiz olmaya başladım, güzelim."

"Bir keresinde neredeyse bir sayı alacaktın."

"Şimdi de benimle dalga mı geçiyorsun?" diye uyardı.

Ona bakarken dudağını ısırıldı.

"Hadi çocuklar," diye bağırdı Axel. "Bir turumuz kaldı!"

Theon'a küçük bir gülümsemeyle döndü ve final turu için sahanın ortasına doğru koştu.

"Hazır mıyız?" diye sordu Luka.

"Bana bakma," dedi. "Theon'un alabileceği tüm yardıma ihtiyacı var."

Luka topu sahanın ortasına attığında Axel kıkırdadı. Axel topu kontrol etmeyi başardı ve Tessa sahada ilerlerken zafer çığlıkları attı. Luka, Axel'a atlayıp topu havaya, Tessa'ya gönderdi, ancak Tessa topu yakalamak için atlادığında, başının üzerinde karanlık bir bulut belirdi. Gölgeler topu sanki ellermiş gibi yakaladı ve Tessa yere düşüp inanmaz bir ifadeyle Theon'a döndü.

"Bu adil değil!" diye itiraz etti, ellerini kalçalarına koyarak.

"Benim adil oynamadığım zaten ortaya çıktı," diye itiraf etti, gölgeleri topu Luka'ya fırlattı, Luka da diğer yöne doğru

kaçtı, Axel de onu kovaladı.

"Çok kötü kaybediyorsun," diye azarladı Tessa, Theon önünde durduğunda.

"Öyleyim," diye onayladı, elini tutup onu kendine doğru çekerek. Diğer eli de uzanıp atkuyruğuna dolandı, nazikçe çekti ve başını geriye yatırdı. "Beni şaşırtmaya devam ediyorsun."

"Çünkü Kaosfer oynayabiliyorum," diye fısıldadı, adamın ateşli gözleri onun gözlerine bakıyordu.

"Çünkü sen... beklediğim gibi değilsin."

"Chaosphere'i oynamak o kadar da zor değil, Theon." Adam ona sadece baktığında, tereddütle sordu, "Neden bana öyle bakıyorsun?"

"Çünkü gülümsüyorsun ve ben bunu nadiren görüyorum."

Oyunun yorucu temposundan sonra nefesi düzene girmişti ama şimdi yine nefesi tıkanıyordu. Buna ne diyeceğini bilemiyordu ama bakışlarını üzerinde tutmaya devam ettikçe, etrafındaki dünyanın geri kalanı yavaş yavaş kayboluyordu. Zümrüt yeşili irislerin ve alnına değen siyah saçların arasında kayboldu. Yüzünde yavaş bir gülümseme belirmeye başladığında beliren o gamzede. Bir ara uzanıp parmaklarını nazikçe gömleğinin içine sokmuştu. Bunu ne zaman yaptığını bilmiyordu.

"Seni öpeceğim, Tessa," dedi Theon, sesi Tessa'nın karnında bir sıcaklık birikmesine neden olacak kadar alçaktı.

"Tamam," diye fısıldadı.

Dudaklarını onunkilere yaklaştırmakta hiç vakit kaybetmedi, sanki her an fikrini değiştirecekmiş gibi. Ama dudakları dudaklarına değdiği anda, ondan uzaklaşmak isteyeceği son şeydi ve o anda, bunun sadece aralarındaki bağ olup olmadığından emin değildi.

Theon son birkaç haftadır onu defalarca öpmüştü. Ateşli öpücükler. Cezalandırıcı öpücükler. Çaresiz öpücükler ve sahiplenme öpücükleri, ama hiçbirisi böyle olmamıştı. Bu öpücük yavaş ve uyuşuktu, dili yavaşça onunkine değiyordu.

Eli hâlâ saçlarının arasındaydı ama öpücüğü derinleştirirken başını biraz daha geriye çekmek için kullandı. Kendini parmak uçlarında yükselip ona yaklaştırmaya çalışırken buldu, diğer eli yanağını kavradı.

Öpücüğü ilk kesen o olduğunda rahatlamış mıydı yoksa hayal kırıklığına mı uğramıştı, nefesi de onunki kadar kesikti. Alnını onunkine yasladı, gözleri kapandı. Pes ederse böyle mi olurdu? Kendini... Şey, mutluluk değil de, onlarla bir tür memnuniyet bulmaya bırakırsa? Onunla mı?

"Küçük fırtına, bunları planladığını düşünmeye başlıyorum."

"Neyi planlıyorsun?" diye sordu, gözleri kapalıyken kirpiklerinin elmacık kemikleri üzerinde uçuşmasıyla dikkati dağılmıştı.

"Sadece halka açık bir yerdeyken veya bir yere gitmemiz gerektiğinde sana bu kadar yaklaştırmama izin veriyorsun," diye cevapladı, gözleri açılıp onunkilerle buluştu. Avucu hâlâ yanağını tutuyordu ve başparmağı alt dudağında geziniyordu. "Bu anı hatırlamanı, şu an nasıl hissettiğini hatırlamanı isterdim ki, şehir evindeyken tekrar hatırlayabilelim, ama biliyorum ki bu istek boşuna olur... değil mi?"

"Doğru," diye fısıldadı, adamın bakışlarını ondan alamayarak.

"Peki, sana başka bir şey sorabilir miyim?"

"Sanırım benden yeterince şey istiyorsun."

Parmakları hâlâ onun gömleğini kavramıştı ve elinin altında onun gerildiğini hissediyordu.

Doğrulurken boğazını temizledi, elleri yüzünden ve saçlarından kaydı. "Yola çıkmalıyız. Araca dönmeden önce başka bir şeye ihtiyacın var mı?"

Tessa başını iki yana salladı, parmaklarını hızla tişörtünden çekip ondan bir adım geri çekildi. Sahada etrafına bakındı ama Luka ve Axel ortalıkta yoktu. Hissettiği hafiflik çoktan kaybolmuştu ve güneş bulutların arkasına tekrar çekilirken kollarını kendine doladı.

Theon gökyüzüne baktı, sonra tekrar ona baktı, kaşları sanki bir şeyi çözemiormuş gibi çatılmıştı.

Sanki onu çözemiyordu.

Yanına doğru yürümeye başladı ve sokağa doğru geri dönerken ikisi de konuşmadı. Theon elini uzatmadı ve onları birbirine bağlayan bağ da bu seferlik umursamıyor gibiydi.

Axel ve Luka araçta onları bekliyordu, ikisi de Theon'a, sonra tekrar ona bakıyorlardı. Axel bir şey söylemek için ağzını açtığında, Theon'un başını hafifçe salladığını gördü ve kardeşi hemen ağzını kapattı.

"Hazır mıyız?" diye sordu Luka, elinde anahtarlarla.

Cevap vermedi, araca geri dönmek zorunda kalmanın verdiği korkuyla dolmuştu. Dışarıda olmanın tadını çıkarmaya çalışıyordu.

Yola geri döndüklerinde, kulaklıkları takılı ve çalma listelerinde gezinirken, Theon'un öpüştükleri süre boyunca onu yanında tutmadığını fark etti. Beline dolanmış bir kol yoktu. İsteddiği zaman uzaklaşabilirdi. Aslında, ona tutunmuştu.

Bunu fark edince irkilerek ona baktı. Telefonunda bir şeye bakıyordu, yüz hatları gergin ve ağzı ince bir çizgi halindeydi. Aralarında mesafe vardı ve hepsi araca bindiğinden beri neredeyse hiç konuşmamıştı. Ona neredeyse hiç bakmamıştı.

Ve dikkatini telefonundaki müziğe geri verdiğinde, adamın kendisinden ne istediğini merak etti.

"Sana bir soru sorabilir miyim?" dedi Tessa, kulağından kulaklığını çıkarırken.

Tüm araç sessizliğe gömüldü, tüm gözler ona çevrildi. Axel uzanıp müziği kıstı ve hepsi bekledi. Oldukça rahatsız ediciydi.

Theon ona başını sallayınca, hafifçe boğazını temizleyip diğer kulaklığını çıkardı. "Koruyucu İşaret nedir?"

"Ne?" dedi Theon, sesindeki şok açıkça belliydi.

"Bilgisayarda bazı şeylere bakıyordum ve eski ders kağıtlarından bazılarını buldum," diye cevapladı, şu anda açık olan kağıdına göz atarak.

Axel, Theon'a bakmak için koltuğunda daha da döndü. "Ciddi misin? Bilgisayarında hâlâ kayıtlı eski ders kağıtları mı var?"

"Dosyalarımı asla temizlemem," diye karşılık verdi Theon. "Tessa'ya tüm ağımlı kullanma izni verdim. Bazı dosyalar şifre korumalı. Belli ki onlar değil." Dikkati tekrar ona döndü. "Zaten neden bunlara bakıyorsun ki?"

Omuzlarını silktilti. "Sıkıldım."

Luka, "Geriye sadece bir saat kadar zamanımız kaldı" dedi.

"Harika," diye yanıtladı Tessa. "Şu Koruyucu meselesine gelince. Theon'un yazdığı bu kağıtta bir tür işaret yazıyor."

"Öyle," diye yavaşça cevapladı Theon.

"Kaynak işaretleri gibi mi?"

"Bir nevi."

"Makalenize göre, Koruyucu İşaret'i bir şekilde Kaynak İşaretler'e dahil etmişler."

"Bu bir teori."

"Doğru. Bir teori..." diye mırıldandı, belgeyi tekrar incelemeye devam ederek. "Ama tam olarak nedir?"

"Arius ve Sargon hakkında ne kadar bilgin var?" diye sordu Theon.

Tessa ona baktı. "Arius sonların tanrısı ve senin soyundan geliyor. Bu arada, bu ne kadar geriye gidiyor? Soy ağacında birkaç nesil yukarı çıksak Arius'u mu buluruz yoksa...?"

Theon kahkaha attı. "Hayır, Tessa. Ailemizin soyundan gelen asıl yarı tanrı, kelimenin tam anlamıyla binlerce yıl önce yaşamış. Bu dünya yaratılmadan önce bile. Bunu anlamaya yaklaşmak için kaç nesil geriye gitmemiz gerektiğini bile bilmiyorum. Muhtemelen yüzlerce."

"Ve Sargon savaş ve cesaret tanrısıdır" dedi.

"Evet," diye yanıtladı Theon, gözleri Axel ve Luka'nın dikkatle dinlediği ön koltuğa kaydı. "Ayrıca, seçkin muhafızları da dahil olmak üzere Arius'un ordularına komuta ediyor."

"Seçkin muhafızlar mı? Arius'un orduları derken neyi kastediyorsun? Sargon, tanrıların hükümdarı olduğu için nihayetinde Achaz'a hesap vermeyecek mi?"

"Neden bu ani ilgi, küçüğüm?" diye sordu Luka ve bunun ondan gelmesine şaşırdı. Luka, Theon ve Axel'in onunla ilgilenmesine izin veriyor, sadece Theon özel bir pislik gibi davrandığında müdahale ediyordu.

"Sadece şu Koruyucu İşaret meselesi..." Okumaya devam ederken durakladı, ayakları tekrar koltuğa vurmaya başladı. "Bunu neden Kaynak İşaretleri'ne dahil ettiklerini anlamıyorum. Nasıl işleyecek bu?"

"Dünyaların her yerinde farklı büyü türleri var, Tessa," dedi Theon, onu dikkatle izleyerek. "Bazıları burada kolayca bulunamıyor çünkü tanrılar dünyamıza müdahale etmiyor, ama bu bizim büyüümüzün çeşitli şekillerde evrimleşmediği anlamına gelmiyor. Biz bunun etrafından dolaşmanın yollarını bulduk."

"Bu ne anlama gelir?"

"Tonikler ve teknoloji alanında ilerlemenin nasıl sağlandığını düşünüyorsunuz?"

"Tanrıların sizi buraya atmadan önce Miraslarına tüm dünyaların en iyisini verdiklerini öğrendik," diye cevapladı, gözleri tekrar ekrana dönerken.

"Çok güzel ifade ettin bebeğim," diye takıldı Axel.

Tessa omuz silkti. "Yani Koruyucu İşaret gerçek miydi?"

"Gerçek bir şey," diye cevapladı Theon.

"Teoride."

Theon, "Koruyucu İşaret'in bir şekilde Kaynak İşaretler'e dahil edildiği bir teoridir, ancak Koruyucu İşaret'in kendisi bir teori değildir" diye açıkladı.

"Nasıl çalıştı?"

"Koruyucular her zaman Sargon soyundan gelir. Genellikle Arius soyundan gelenlere bağlıydılar, ancak Sargon soyunun en güçlüleri onları korumak için tanrılara veya ilahlara bağlıydı."

"Tanrılar mı?" diye sordu Tessa, ona bakarak.

Theon ona yumuşak bir gülümsemeyle baktı. "Tanrılar, bir tanrının büyülu bir kan bağına sahip bir çocuğa sahip olmasının sonucuydu."

"Büyülu bir soy mu? Legacy gibi mi?"

Theon başını iki yana salladı. "Miras'ın hepsi ölümlü kanına sahip. Yarı tanrılardan geliyoruz, bir tanrı ve bir ölümlünün ürünüyüz. Yüzyıllar boyunca eşleştirmeleri dikkatlice ayarlayarak ölümlü kanını olabildiğince önemsiz kılmak için çok çalışmış olabiliriz, ancak bu, şu anda sadece bir damla da olsa, her zaman biraz ölümlü kanımız olacağı gerçeğini ortadan kaldırmaz."

"Peki o zaman ne tür bir büyülu soy hattı?"

"Tanrılar dünyaları yarattı," diye atıldı Luka. "Sadece bu alemde birkaç yaşam formu yarattıklarını mı sanıyorsun?"

"Sanırım mantıklı," diye düşündü. "Başka hangi büyülu soylar var?"

Theon omuz silkti. "Şu anda kim gerçekten söyleyebilir ki? Tanrılar bu dünyaya karışmamayı kabul ettiğine göre, diğer alemlerde olup bitenlerden haberimiz yok. Miras'ın bir zamanlar sadece iradeyle, havada yürür gibi, yerler arasında seyahat edebildiği söylenir. Ama tüm Miras'larını buraya getirdiklerinde bu yeteneği bizden aldılar."

"Mekânlar arası seyahat mi? Mesela krallıklar arası?"

Theon omuz silkti. "Krallıklar arasında. Dünyalar arasında. Sanırım bunu asla bilemeyeceğiz. Tanrıların Kaos'tan ortaya çıkmasından daha fazlasını ima eden metinler buldum."

"Şimdi şu Koruyucu meselesine geri dönelim," dedi Tessa, biraz daha dik oturarak çünkü bu gerçekten büyüleyiciydi. Elbette başka alemlerin de olduğunu biliyordu ama bu konu üzerinde hiç fazla düşünmemiştı. Tek amacı

Miras'a hizmet etmekken ne anlamı kalırdı ki? Ya da tamamen başka soylar ve ırklar? Her ne kadar çok mantıklı olsa da, akli hâlâ almıyordu. "Tanrılar ve ilahlar bir Koruyucu mu seçti? Sonra onlara bu İşaret verildi ve ne oldu? Tam olarak nasıl işliyordu?"

Luka, "Sadece bir Koruyucu seçmediler," dedi. "Bazıları bunu taklit etmeye ve böyle bir şeyi zorlamaya çalıştı, ama hiçbir zaman aynı şekilde işlemedi. Koruyucu İşareti'nin her iki tarafça da onaylanması gerekiyordu, yoksa tasarlandığı gibi işlemezdi."

"Ve bu, ... için mi yaratıldı?"

"Koruyucu ve Vesayet altındakinin hayatları birbirine bağlandı. Koruyucu, Vesayet altındakinin tehlikede olduğunu hissedebiliyordu ve oluşan bağ, Koruyucu'nun Vesayet altındakini korumak için gereken her şeyi yapmasını gerektiriyordu, bu kendi canını vermek anlamına gelse bile," diye yanıtladı Luka. "Bu yüzden zorlandığında işe yaramıyordu. Zorlandığında, Koruyucu, Vesayet altındakine karşı kin duyabiliyordu ve çoğu zaman da duyuyordu. Ama Koruyucu, Koruyucu İşareti'ni ve ardından gelen Koruyucu Bağı'nı seçtiğinde—"

"Bekle, Guardian Bond?" diye araya girdi Tessa. "Şu Kaynak Bond olayı gibi mi?"

"Kaynak bağı meselesi," diye kuru bir şekilde tekrarladı Theon.

Ona yapmacık bir gülümsemeyle baktı. "Duygularının incindiğini iddia etme. Bu Kaynak bağı meselesi hakkında ne hissettiğimi gayet açık bir şekilde belirttim."

Theon çenesini sıktı ama başka bir şey söylemedi.

"Koruyucu İşaret bir tür bağ yaratıyor. Dediğim gibi, Koruyucu, Koruması tehlikede olduğunda bunu hissedebiliyor ve onları korumak için harekete geçiyor," dedi Luka gergin sessizliğe.

"Peki bu Kaynak İşaretleri'ne nasıl dahil edildi?" diye sordu Tessa, belgeyi aşağı kaydırarak.

Kimse konuşmadığında, yukarı baktığında üçünün de birbirlerine baktığını gördü.

"Benim bir sürü sırrım olduğuna inananlar için, sizin de bir sürü sırrınız var gibi görünüyor," dedi rahat bir tavırla.

"Eğer bu bağı kabul edersen, tüm sırlarımı seninle paylaşabilirim, Tessa," dedi Theon.

"Doğru. Bana güvenebilmen için önce benim sana körü körüne güvenmem ve bağı kabul etmem gerekiyor. Anladım."

"Tessa," diye iç çekti Theon, başparmağını ve işaret parmağını alnında gezdirirken.

"Bunun Kaynak İşaretlerine nasıl dahil edildiğine dair teori nedir?" diye sordu.

"Bu-" diye başladı Luka.

"Luka..." diye uyardı Theon, Tessa'nın tekrar yukarı bakmasına neden oldu.

"Bilmeyi hak ediyor, Theon. Bilmesi gerek."

Theon bir şeyler söylemeye başladı ama Tessa sözünü kesti. "Hiçbir şeyi hak etmiyorum Luka. Bunu artık anlamış olmalısın."

"Tessa, burada çabalıyoruz," dedi Theon.

"Hayır Theon. Luka çabılıyor. Axel çabılıyor. Sen sadece talep ediyorsun. Tıpkı baban gibi."

Araç sessizleştii, tüm erkekler hareketsiz kaldı. Uzun ve gergin bir anın ardından Tessa kulaklıklarını tekrar taktı, belgeyi kapattı ve dizüstü bilgisayarını kapattı. Gözlerini kapatıp başını cama yasladığında, kulağından bir kulaklık çıkarıldı. Theon üzerine eğilmişti ama Tessa ona çıkışmadan önce o konuştu.

"Mark'lar hakkında ne kadar bilgin var, Tessa?"

"Ne?"

"Bütün bunlar başladığında, bana diğer Kaynaklar kadar bilgi sahibi olmadığını söyledin. Olanlara onlar gibi hazırlıklı olmadığını söyledin."

"Çünkü gitmedim."

"Peki sen ne biliyorsun?"

"Dört Mark vardır."

"Her birinin ne yaptığını biliyor musun? Onlara hangi emir verildiğini?"

Bilmediği için ona göz kırptı. İşaretlerin ne yapacağını biliyordu ama sırasını veya hangilerinin ne yapacağını bilmiyordu.

Sağ elindeki İşaret'in üzerinde bir parmak gezindi. "Bu, birbirimizin fiziksel varlığını hissetmemizi sağlıyor. Bu yüzden bağımız şu anda yakınlık istiyor. Özlerimiz birbirimizi tanıyor ve bu yüzden..."

"Sen sinir bozucu derecede muhtaç mısın?" diye sordu ve Axel ön koltuktan kıkırdadı.

"Evet," dedi Theon gergin bir sesle. "Aynı şekilde hissetmen gerekiyor ama belli ki hissetmiyorsun."

Tessa ona alaycı bir gülümsemeyle baktı.

Parmağı elinden ayrılıp göğsüne geldi ve kalbine dokundu. "Bir sonraki buraya gelecek. Sonbahar ekinoksunda," diye devam etti yumuşak bir sesle. "Birbirimizin duygularını hissetmemizi sağlayacak."

Bakışları ona çevrilirken yutkundu, midesinde kabul edilemez bir şekilde bir şeyler çırpınıyordu. "Ya hissettiklerimi bilmeni istemiyorsam?" diye fısıldadı.

Cevap vermedi, parmağı köprücük kemiği boyunca yukarı doğru, boynunun etrafında dolaştı ve ensesini okşadı. Kulağına fısıldamak için eğildi. "Ve kış gündönümünde, burada üçüncü İşaret'i alacaksın, böylece birbirimizin düşüncelerini duyabileceğiz."

"Ya seni kafamın içinde istemezsem?" diye fısıldadı.

"O noktada farklı hissedeceğin herhangi bir tanrıya dua ediyorum," diye cevap verdi.

"Tanrıların bu yakarışları duyamaması ne kadar da talihsiz bir durum. Duysalar bile, yapabilecekleri hiçbir şey yok."

Ateşli zümrüt gözler onunkilerle buluştu. Sol elini kaldırdı, başparmağıyla elinin arkasını okşadı. "Son İşaret buraya gelecek. İlkbahar ekinoksunda."

"Ve benden güç almana izin vereceğim."

"Evet," diye onayladı Theon, bakışlarındaki o sıcaklık biraz sönüp yerini Tessa'nın tam olarak anlayamadığı bir şeye bıraktı. "Her İşaret, bağa yeni bir katman ekler, ama son İşaret... Bana karşı herhangi bir tehdide karşı tepki göstermek zorunda hissedeceksin."

Ondan irkilerek geri çekildi. "Ne?"

"Koruyucu İşaret'in bir şekilde Kaynak İşaretler'e dahil edildiği teorisinin kaynağı da budur."

"Öyleyse şunu açıklığa kavuşturayım," dedi Tessa. "Sadece tüm benliğimi, tüm mahremiyetimi, tüm benliğimi kaybetmekle kalmayacağım, aynı zamanda durum gerektiriyorsa senin için hayatımı da vermek zorunda kalacağım, öyle mi?"

Theon ağzını açtı ama sonra tekrar kapattı, hiçbir cevap vermedi.

"Benden kelimenin tam anlamıyla her şeyimi alacaksın," diye fısıldadı gerçeğe.

"Hayır," dedi Theon, başını sallayarak, sol elini hâlâ sıkarak. Elini geri çekmeye çalıştı ama Theon parmaklarını sıktı. "Hayır, Tessa. Bu asla olmayacak."

"Bunun asla olmayacağını mı söylüyorsun? Diğer Mark'ları zorlamayı düşünmüyor musun?"

"Hayır. Yani evet. Kalan İşaretleri alacaksın," diye düzeltti hemen, kaşlarını çatarak. "Ama asla benim hayatım için canını vermen gerekmeyecek."

"Bunu söyleyemezsin Theon. Eğer durum böyleyse-"

"Bu olmayacak, Tessa."

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?" diye sordu sesini yükselterek.

Eli yanağına gitti. "Çünkü zaten bir Koruyucum var, Tessa. Tam bir Koruyucu. Koruyucu İşareti ve Koruyucu Bağı ile."

"Ne? Kim? Nasıl?" diye sordu, adamın az önce söylediklerini hazmetmeye çalışırken kelimeleri geveleyerek.

"Zaten bir Koruyucum var," diye tekrarladı Theon. "Koruyucu Bağı hakkında bu kadar çok şey bilmemizin sebebi bu."

"Kim?" diye tekrarladı.

"Luka."

Tessa'nın başı hızla ön koltuğa doğru döndü. Theon'un yanından geçip orta konsolun üzerine eğildi. "Sen onun Koruyucusu musun?"

"Evet," diye onayladı Luka.

"Nasıl?"

"On altı yaşındayken Koruyucu İşaret'i kendi isteğimle aldım," diye yanıtladı Luka. "İkimizin de bir tane var."

"Nerede?" diye sordu, arkasına yaslanıp Theon'a beklentiyle bakarak.

"İkimizin de sırtında Koruyucu İşaretler var."

"Hiç görmedim," diye itiraz etti Tessa.

"Yapamazsın," dedi Theon. "Koruyucu İşaretler tanrıların büyüsidür, Tessa. Çeşitli metinlerde birçok farklı isimle anılır - Kan Büyüsü, tanrıların büyü, Göksel Dil. Mesele şu ki, içinde tanrıların kanı yoksa onları göremezsiniz. Yine de, tüm Kaynak İşaretlerine sahip olduğunuzda onları görebileceğinizi öne süren bazı metinler var."

Tessa ona bakmakla yetindi. Adam uzanıp bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı.

"Bütün mirasçıların Koruyucuları var mı? Lord St. Orcas?"

Theon başını yavaşça salladı, gözlerini ondan ayırmadı. "Koruyucular Sargon'un soyundan gelmeli."

Luka'ya döndü. "Sen bir Sargon Mirası mısın?"

"Benim."

"Nasıl?"

"Nasıl derken neyi kastediyorsun?" dedi Luka kuru bir sesle. "Ders notlarını gördüm. Sana temel anatomi öğretildiğini biliyorum, Tessa."

Gözlerini devirdi. "Yani hiçbir yerde Sargon soyundan gelen yok. O soy bir Krallığa bile bağlılık sözü vermedi."

"Çünkü Sargon, Arius'a sadık. Buna gerek yoktu," diye yanıtladı Luka.

Tessa sessizdi, her şeyi anlamaya çalışıyordu ama başaramadı. Bu noktada her şey çok uçuktu. Bu yüzden Theon'a dönüp, "Bu, diğer mirasçılarının neden bir Koruyucusu olmadığını açıklamıyor. Ya da babanın neden bir Koruyucusu olmadığını. O, Arius Lordu." dedi.

"Sargon soyundan gelenler çok az ve nadirdir," diye cevapladı Theon.

"Neden?" diye sordu Tessa, kaşlarını çatarak.

"Kimse gerçekten bilmiyor. Bazıları, çocuklarını kimden doğuracağı konusunda çok daha... seçici davrandığına inanıyor, bu yüzden çok fazla torunu yok," diye yanıtladı Theon.

Bunu duyunca burnunu kırıştırdı ama bir bakıma mantıklıydı. Tanrılar ebediydi. Binlerce yıl boyunca sınırsız yaşamının çeşitli... deneyimler için zaman kazandırdığını hayal etti. Yine de. Tanrıların kaç çocuğu vardı? Elbette, çeşitli soylar yaratmışlardı, ama hepsini fiziksel olarak bu şekilde yaratmamışlardı. Değil mi?

"Ne düşünüyorsun?" diye sordu Theon.

"Diğer tanrıların bir nevi... ahlaksız mı olduğunu?"

"Ahlaksız," diye tekrarladı Theon, dudakları seğirerek.

"Saygılı olmaya çalışıyorum."

Kaşları havaya kalktı. "Bu yeni." Kadın ona kuru bir bakış atarken orta parmağını salladı. "Ve bu çok kaba," diye ekledi.

Tam cevap verecekken aklına başka bir şey geldi. "Bir dakika. Sen Sargon'un soyundan mısın?"

"Evet," diye içini çekti Luka.

"Peki senin yeteneklerin neler?"

Üçü tekrar birbirlerine baktılar.

"Gerçekten bilmiyor musun?" diye sordu Axel.

"Nereden bileyim ki? Onun Arius'un Mirası olduğunu sanıyordum. Senin kuzenin falan olduğunu sanıyordum."

"Luka formunu değiştirebilir," dedi Theon yavaşça.

"Anlamıyorum."

"Luka, Arius'un seçkin koruyucularının suretinde yaratıldığına inanılan şeye dönüşebilir."

"Bu ne?"

Axel'in dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. "Luka bir ejderhaya dönüşebilir, bebeğim."

THEON

"Bir ejderha," diye tekrarladı Tessa.

"Gerçekten bilmiyor muydun?" diye sordu Axel.

"Hayır!" dedi Tessa inanmazlıkla. "Luka'nın ejderhaya dönüşebileceğini nasıl bilebilirdim ki? Dur. Hayır. Daha iyi bir soru. Siz pislikler bunu bana daha önce nasıl söylemezsiniz?"

Axel omuz silkti. "Sinirlendiğinde gözleri değişiyor. Gerçekten sinirlendiğinde veya Theon tehdit edildiğinde duman çıkarıyor. Bunu babamızla son görüşmede de yapmıştı. Görmedin mi?"

"Ah, özür dilerim," dedi Tessa ağır ağır. "Theon'un gölgeleriyle, karanlığıyla ya da her ne haltsa onunla birine işkence etmesiyle çok meşguldüm." Axel'in omzuna vurdu. "Hayır, görmedim."

"O zaman pek dikkatli değilsin," diye karşılık verdi Axel.

Theon, Tessa'nın ona attığı bakışa kahkahasını bastırdı. Hâlâ ön koltukların arasındaki orta konsolun üzerine eğilmiş olan Theon, Luka'ya döndü. Luka'nın ejderhaya dönüşebilme olayı, Kaynak İşaretleri'nden ve ondan talep edeceklerinden dikkatini dağıtmış gibiydi. Ama aynı zamanda gerçeği de söylemişti. Luka, ikisi de Tessa'nın onun için kendini tehlikeye atmasına izin vermeden önce onu savunurdu.

Babası ve Eviana'nın tam tersiydi ve Theon, Tessa ile olan bağında bir sorun olup olmadığını ilk kez merak ediyordu. Rahibe İşaret'te bir hata mı yapmıştı? Kelimeleri doğru kullanmamış mıydı? Büyü titizlik isterdi ve titizlikle yapılması gerekirdi.

Hava büyüü vardı. Bundan hiç şüphe yoktu. Dün gece onu balkonlarına ittiğinde, gücünü hissetmişti. Gücünün onu sardığını ve karanlığının ona doğru yükseldiğini hissetmişti. Büyüü aynı hızla dağılmıştı, ama büyülerinin dokunduğu o kısacık anda, hissetmişti... o kadar çok şey hissetmişti ki, hepsini kavrayamamıştı.

Zevk.

Arzu.

Öfori.

O.

Tessa'yı daha önce hiç hissetmediği bir şekilde hissetmişti. Onun gücünü hissetmişti. Onun kudretini hissetmişti.

Gözlerinde sık sık gördüğü fırtınayı hissetmişti ve erişebildiğinde bu gücü kullanmaya hazır olduğundan tam olarak emin değildi. Onu kontrol altına almak için onun yardımına ihtiyacı olacaktı, ama bunun gerçekleşmesi için ona güvenmesi gerekiyordu.

Peki ya hava büyüsü varsa, bahçelerdeki o çatlağı nasıl yaratmıştı? Peki ya içinden çıkanlar? Bunlar hava ve rüzgâr değildi ve değerlendirmesi, güç seviyesi dışında onlara başka bir şey vermemişti. Olasılıkları araştırıyordu ama şimdiye kadar açıklayacak hiçbir şey bulamamıştı. Luka, o şeylerin izlerini bulmak için saatlerce aramıştı ama sanki birdenbire ortadan kaybolmuşlardı.

Tekrar pencereden dışarı baktı. Toplanan bulutlar biraz dağılmış gibiydi, güneş ışığı içeri sızıyordu. Gözleri, hâlâ ön koltuğa yaslanmış olan Tessa'ya kaydı.

"Aslında bu çok şeyi açıklıyor," diyordu.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu Axel.

"Luka her zaman çok düşünceli. Ejderhaların da düşünceli olduğunu hayal ediyorum."

"Ben somurtkan değilim," diye mırıldandı Luka.

"Hı hı," dedi Tessa. "Tarzınız var mı?"

"Evet, Tessa," diye içini çekti Luka.

Theon ona doğru uzandı ve onu koltukların arasından nazikçe çekerek, "Kanatların var mı? Uçabilir misin?" dedi.

"Kanatlarım var ve evet uçabiliyorum" diye cevapladı Luka.

On dakika sonra Tessa hâlâ sorular soruyordu ama Theon'un tarafına geçmişti, bu da onu çok şaşırtmıştı. Bunu

o başlatmamıştı ve Luka ile bu sohbe o kadar dalmıştı ki ne yaptığının farkında bile değildi.

Daha doğrusu, bağın doğal olarak yaptığı şey.

"Lord St. Orcas'ın neden bir Koruyucusu yok?" diye sordu.

"Luka'nın onun olması gerekiyordu," diye cevapladı Theon.

"Siz ikiniz aynı yaşta değil misiniz?"

"Öyleyiz," dedi Luka, dikiz aynasından Theon'a bakarak.

Theon, geçmişinden ne kadarını onunla paylaşacağını merak ederek hafifçe başını salladı. Tessa haklıydı. Somurtkan bir herifti ve genel olarak insanları umursamıyor. Ama en başından beri Tessa'yla farklıydı. Başkalarının fark etmeyeceği şeylerdi bunlar, ama Theon fark etmişti. Ve bunun, Tessa'nın Kaynağı olmasından mı kaynaklandığına, bu yüzden arkadaşının sonsuza dek birbirlerinin hayatlarında olacaklarını bilerek daha fazla çaba sarf edip etmediğine, yoksa başka bir nedenden mi kaynaklandığına karar veremiyordu.

"Annem ve babam ben küçükken öldü," diye yanıtladı Luka. "Onları zar zor hatırlıyorum. Daha beş yaşındaydım."

"Üzgünüm," diye fısıldadı Tessa.

Luka aynaya hızlıca bir göz attı. "Neden? Sen orada değildin."

"Biliyorum ama anne babanı kaybetmene hâlâ üzülüyorum. Yalnız büyümek zorunda kaldın."

"Yalnız değildi," diye araya girdi Theon.

Bakışlarını kucağına indirmeden önce ona baktı. "Evet. Sanırım hayır."

"Söylendiği gibi, Sargon'un soyu nadirdir. Hatta öyle nadirdir ki, ailem vefat ettiğinden, Devram'ın bilinen tek soyundan gelen benim," diye ekledi Luka.

"Ama bu nasıl mümkün olabilir?"

Omuz silkti. "Yıllardır cevaplar aradık ama değerli hiçbir şey bulamadık."

"Bu doğru değil," diye araya girdi Theon.

Axel homurdanarak güldü, ama Theon'un bir şey söylemesine fırsat kalmadan Luka onların sözünü kesti.

"Gerçek soyumu çok az kişi biliyor. Çoğu kişi benim bir Arius Mirası olduğuma inanıyor ve biz onları asla düzeltmiyoruz. Ama asıl sorunuza cevap vermek gerekirse, Valter beni soyum nedeniyle yanına aldı. On altı yaşına girdiğimde onun Koruyucusu olacaktım. Koruyucu Bağı zorla kurulabilir, ancak amaç asla bu değildi. Her iki taraf da seçtiğinde, Koruyucu ilişkisi daha güçlü ve daha etkilidir.

"Theon ve ben, Axel ile birlikte birlikte büyüdük. Hepimiz Arius Krallığı'nı ilerletmek için eğitildik ve büyüdük, ancak Valter'in bu tür şeyleri başarmanın en iyi yolu konusunda farklı görüşleri var. On altıncı doğum günümde, Valter ile aramdaki bağı güçlendirmek için bir tören planlandı."

"Ancak doğum gününün erken saatlerinde töreni kendimiz yapmaya hazırdık," diye ekledi Theon.

"Nasıl?" diye sordu Tessa.

"Küçük Theon tam bir akademisyen," dedi Axel alaycı bir şekilde. "Yıllardır o bağı inceliyordu. Biliyorsun, Kaosfer oynamak gibi normal şeyler yapmak yerine."

"Ama bir Rahibenin İşaret vermesi gerektiğini sanıyordum?" diye sordu Tessa.

"Bunun için kapsamlı bir eğitimden geçiyorlar ve Kaynak İşaretleri için eğitilen tek kişiler onlar. Aslında, daha düşük seviyeli Mirasçıların kendi işaretlerini almasını engellemek için Kaynak İşaretlerini nasıl vereceğini bilen çok az kişi var," diye açıkladı Theon.

"Anlamıyorum," dedi Tessa. "Koruyucu Bağı pek bilinmiyorsa, İşaret'i verecek bir Rahibe'yi nasıl buldun?"

"Biz çok özel bir krallığız, Tessa."

"Değerlendirmemi yapan Rahibe mi?"

Theon başını iki yana salladı. "Hayır. Krallığımızda çalışabilir. Ama diğer tüm Zinta Mirasçıları gibi, o da her şeyden önce kendi soyuna sadıktır ve Zinta soyu da Achaz Krallığı'na sadıktır. Değerlendirmenizle ilgili bir kan yemini

etmişti, ama yine de onlara böyle bir şey için asla güvenmeyiz."

Kaşları çatıldı. "O zaman İşaret'i kim vermiş olabilir?"

"Bir Cadı."

Theon'a bakarken gözleri fal taşı gibi açıldı. "Bir Cadı mı? Ama onlar..." Gri gözleri dehşetle dolarken fısıldadı: "Cadılar Yeraltı'na hapsedildi."

Theon başını salladı. "Öyleler."

"Bu Koruyucu İşaret için Yeraltına gittin."

"Metronun nerede olduğunu biliyor musun, Tessa?"

Başını iki yana salladı. "Metronun nerede olduğunu kimse bilmiyor. Sadece sen öğrenmek istemiyorsun."

Dudaklarında karanlık bir gülümseme belirdi. "Bazıları için durum kesinlikle böyle."

Yutkunurken boğazının titrediğini, ondan en ufak bir miktar uzaklaştığını gördü. "Peki ya diğerleri?"

"Diğerleri içinse ihtiyaç duydukları şeyleri bulabilecekleri bir yer."

Bir sonraki sorusunu tartışırken onu izledi. "Yeraltı nerede, Theon?" diye sormadan önce gözlerinin nasıl kararlılıkla dolduğunu gördü.

"Arius Krallığı'nın kuzey kesiminde. Ozul Dağları'nın altında."

"Arius Krallığı Yeraltını mı kontrol ediyor?"

"Kontrol kelimesinin doğru kelime seçimi olduğunu sanmıyorum ama evet, biz denetliyoruz." diye onayladı Theon.

Tessa sessizleşti, pencereden dışarı bakmak için döndü ama ondan daha fazla uzaklaşmadı. Beklediği gibi değil. Hepsi sessizdi, Tessa'nın bir sonraki sözünü duymayı bekliyordu. Bu, Tessa'nın yakında öğreneceği bir bilgiydi. Tessa hâlâ bağa direnirken böyle olacağını düşünmemişti ama zamanları tükenmişti. Akropolis'te yapacağı her şeyin yanı sıra, onlardan Arius Krallığı hakkında detaylı tarih dersleri de alacaktı. Diğer Periler gibi Seçim sürecinden ve

sınavlardan geçmek zorunda olmayabilirdi, ama en az onlar kadar meşgul olacaktı.

"Sık sık gider misin oraya?" diye sordu sonunda.

"Luka ve Axel kadar değil" diye yanıtladı.

Gözleri diğerlerine kaydı. İki erkek de ileriye bakıyor, Theon'un o an bilmesini istediği şeyi söylemesini bekliyordu.

"Neden oraya gidiyorlar?"

"Bazen babamın iş seyahatine çıkıyorum."

"Peki ya diğer zamanlar?"

"Bizim meselemiz." Tekrar pencereden dışarı bakmak için arkasını döndü, ama adam yüzündeki kabullenme ifadesini görmeden önce değil. Başka bir soru sormayınca, adam kendini eklerken buldu: "Seninle paylaşmam gereken şeyler var - paylaşacağım şeyler - ama bunu bu gece daha sonra yapmayı tercih ederim. Yerleştikten sonra."

Tessa sadece başını salladı, dikkati artık pencereden dışarıya yönelmişti.

Birkaç dakikalık sessizliğin ardından Axel, "Luka ateş püskürtebiliyor." dedi.

"Ne?" Tessa başını ona doğru çevirdi, gözleri kocaman açılmıştı ve bir kez daha ön koltukların arasına yaslanmıştı. "Ateş püskürtebiliyor musun?"

Luka, Axel'a sinirli bir bakış attı ama Axel ona cevap verdi. "Ateş püskürtebiliyorum ama bu, büyü rezervlerimi daha hızlı tüketiyor."

"Rezervlerini doldurmak ne kadar zaman alır?" diye sordu Tessa, Axel'in ona uzattığı çöreği almak için öne doğru uzanırken.

Theon, kardeşinin gözlerine baktı ve ona teşekkür edercesine başını salladı. Tessa bütün gün bir şey yememişti. Teklif etmişlerdi. Hem de defalarca. Bu sabah donuttan aldığı birkaç lokma dışında bütün gün reddetmişti. Tessa artık ne yediğini pek umursamıyordu, sadece yiyor olması önemliydi.

"Elbette birkaç hafta sürer," diye yanıtladı Luka.

"Doğal yollarla değilse, onları nasıl dolduracaksın? Bir Kaynak'ın yok, değil mi?"

"Hayır, Tessa. Ben Kaynak alamıyorum. Sadece iktidardaki Lordlar, Leydiler ve onların mirasçıları Kaynak alıyor. Bunu biliyorsun."

Luka dikiz aynasından Theon'a baktı ve öğrenmek üzere olduğu şeye kendini hazırladı.

"Peri kanı, Miras güç rezervlerini doldurabilir, Tessa," dedi Theon. Kolu hâlâ koltuğun arkasına doğru uzanmıştı ve kız ona doğru döndüğünde onu kendine çekme dürtüsüne direndi.

"Ne demek istiyorsun, Peri kanının Miras büyü rezervlerini doldurabileceğini mi?"

Nefesini dışarı verdi ve diğer elini yüzünden aşağı doğru sildi. "Kaynaklarından yararlanabilecek olanlar hariç tüm Mirasçılara, istedikleri gibi kullanmaları için her hafta bir miktar Fae kanı verilir. Böylece güç rezervlerinin doğal olarak dolmasını beklemelerine gerek kalmaz."

Birkaç ısırik aldığı donut artık elinde unutulmuştu. "Ama bu Peri kanını nereden buluyorlar?"

"Seçimden sonra, Periler krallıklarına atandıklarında, görevlerinin bir parçası olarak haftalık olarak kan bağışında bulunmaları gerekir," diye cevapladı Theon, bakışlarını ayırmadan.

"Bağış yapıyoruz," diye alay etti. "Neden bize bundan bahsedilmiyor?"

"Sen. Seçim yılı sürecinde, Perilere söylenir."

Tessa başını salladı, gözleri kucağına kaydı. Uzun bir sessizlikten sonra Theon uzanıp elindeki yarı yenmiş çöreği aldı. Tessa koltukta kayarak karşı kapıya doğru gitti ve Theon onu bıraktı.

Dün gece onu o lanet olası küçük odada uyutmuş, uykuya daldıktan sonra üzerine kalın bir battaniye örtmüştü. Hiç uyumamıştı, aralarındaki bağ onu tedirgin etmişti ve bütün gece boyunca onun sözlerini tekrar tekrar dinlemek zorunda kalmıştı.

Her şeyimi alıp bana hiçbir şey bırakmadığında ne yapacaksın?

Ben hiç kimseyim, verecek hiçbir şeyim yok.

Tebrikler. Zaten kazandın.

Ve yine, Malikanedeki hayatında neler yaşadığını merak etti. Onu bu noktaya iten neydi? Hiçbir şey olmadığına inanmak mı?

Ona bunun doğru olmadığını söylemeye çalışabilirdi. Onun için güçten öte bir şeydi ama bu sabah bu konuda konuşmayı reddetmişti. Şimdi de reddedeceğini hissediyordu. Bu gece. Yarın. Dün gece kontrolünü kaybetmiş ve çok fazla konuşmuştu.

Peki ya şimdi?

Artık onun söylediği hiçbir şeye inanması için bir sebebi yoktu.

Karanlık Liman'a vardıklarında hepsi uygun kıyafetler giydiler. Luka, Axel ve Theon siyah pantolon ve düğmeli gömlekler giydiler. Tessa, tüm kıvrımlarını saran zümrüt yeşili sade bir elbise giydi. Siyah topuklu ayakkabılarını giydikten sonra, Tessa elini tutup onu portaldan geçirdi ve Akropolis portal istasyonuna çıktılar.

Muhafızların hepsi Celeste Krallığı'ndandı; Seçim Yılları sırasında Akropolis'e getirilen yedek nöbetçilerdi ve hepsi geçerken ona ve Axel'e eğildiler. Diğerlerinin kimlik göstermesi gerekecekti, ancak Arius Varisleri için bu geçerli değildi. Biri Luka'dan evrak isteyecekmiş gibi görünüyordu, ancak Theon'un Tessa'ya evrakları uzatırken attığı sert bakış, adamın bakışlarını kaçırmamasına neden oldu. Tessa'nın evraklarına neredeyse hiç bakmadan, muhafızın eli hafifçe titreyerek evrakları ona geri verdi.

Başka bir araç ve bir şoför onları bekliyordu. Luka ona doğru yaklaşmış ve sadece elini uzatmıştı. Şoför, anahtarları açık avucuna bırakıp geri çekilmeden önce vakit kaybetmedi. Yanlarında bir şoförün bulunmasına asla izin

vermezlerdi. Herkes, onları gözetleyip hareketlerini ve konuşmalarını rapor etmesi için adama para ödeyebilirdi.

Akropolis'in Büyük Bölgesi'ne yolculuk uzun sürmedi. Büyük Bölge, tüm yönetici ailelerin ve üst düzey meclis üyelerinin sıra evlerinin bulunduğu yerdı. Yönetici ailelerin Akropolis'in dış kesimlerinde de malikaneleri vardı, ancak Theon Pantheon'a daha yakın olmak istemişti. Sıra evler on dakikalık yürüme mesafesindeydi. Üstelik babası yıl boyunca ziyarete geldiğinde, aile malikanesinde kalıyordu.

Üç katlı tuğla müstakil evin girişine girdiler. Dürüst olmak gerekirse, gerçekten de müstakil ev olarak kabul edilemezdi. Evrak sahtecisinin iki katlı evinden daha büyüktü. Ana katta, kiler ve şarap mahzeni bulunan tam donanımlı bir mutfak vardı. Ayrıca, katta bir çalışma odasıyla birlikte resmi bir yemek odası, oturma odası ve dinlenme odası da vardı. İkinci katta, her biri kendi banyosu olan iki oda vardı. Ana yatak odası ve banyo, üçüncü katın tamamını kaplıyordu.

Tessa'ya söylediği gibi, beş yıl önce babasıyla burada kaldığından beri tüm ev yenilenmişti. O zaman bile, sadece Seçim törenlerinin bir kısmını gözlemlemek için gelmişti. Yılın tamamında kalmasına izin verilmemişti. Axel'in da katılmasına hiç izin verilmemişti.

Luka bitişik garaja park ettikten sonra Theon, Tessa'nın araçtan inmesine yardım etti ve yan kapıdan küçük bir fuayeye girdiler. Tessa etrafına bakınırken, Luka ve Axel ellerinde bilgisayarlarını ve yanlarında getirdikleri diğer kişisel eşyaların bulunduğu küçük çantalarla yanından geçip gittiler.

"Kalem mi?" diye seslendi Axel, haberci çantasını koridorun hemen içine bırakıp gömleğinin üst düğmesini açarak. Hiçbiri kravat takmamıştı ama bu, kendilerini bu kadar rahat hissettirmeye cesaret edebildikleri bir şeydi.

"Gençler, artık buraya gelmenizın zamanı geldi," diye seslendi Pen ve bir an sonra elinde taze meyve dolu bir tepsiyle belirdi.

Axel bir parça kavun alıp Pen'in yanağına bir öpücük kondurduktan sonra meyveyi ağzına attı. "Kurabiye yok mu?"

Ona sert bir onaylamama bakışı atmaya çalıştı ama bir an sonra bu bakış gülümsemeye dönüştü. "Mutfakta," diye cevapladı ve onu el sallayarak geçiştirdi.

"Beni şımartıyorsun, Pen," dedi Axel ve mutfağı doğru gitmeden önce yanağına bir öpücük daha kondurdu.

Tessa, olan bitenden açıkça emin olamayarak arkasından bakıyordu. Luka öne çıktı, tepsiyi Pen'in elinden alıp evin içine doğru taşıdı. Arkasından gıdıkladı ama almasına izin verdi. Sonra ellerini kalçalarına götürerek Theon ve Tessa'ya döndü.

"Bir sorun mu var Pen?" diye sordu Theon, elini Tessa'nın beline koyup onu öne doğru yönlendirdi.

"Hayır canım," diye cevapladı onu baştan aşağı süzerek. "Daha fazla uyuman gerek."

İçini çekti. "Biliyorum, Pen."

"Ben gittikten sonra hiç uyudun mu?"

"Elbette." Gözleri kısıldı ve adam iç çekti. "Gerektiğı kadar değil."

Onaylamaz bir şekilde mırıldandı. "Akşam yemeğı bir saat içinde hazır olacak. Böylece yoğun haftanızdan önce erken yatabilirsiniz."

"Evet, Pen," dedi sırtarak ve yanından geçerken yanağına yumuşak bir öpücük kondurmak için eğildi.

"Beni yatıştırmaya alışma, Theon St. Orcas."

"Aklımdan bile geçirmem."

"Mmm," diye mırıldandı, dönüp mutfağı doğru yürüdü. "Anahita'ya yemin ederim Axel, eğer o kurabiye tabağının tamamını yediysen, burada kaldığımız süre boyunca daha fazlasını yapmayacağım."

Theon, Tessa'ya döndü. "Tura hazır mısın?"

Yavaşça cevap vermeden önce ona göz kırptı, "Elbette."

Tessa, "Bu neydi?" diye sormadan önce, resmi oturma odasını ve dinlenme salonunu geçebildi.

Salonun girişinde durdu. "Neydi neydi?"

Geldikleri yolu işaret ederek, "Şurada. Penelope ile." dedi.

"Pen'in bana ve Axel'e hizmet etmekle görevlendirildiğini biliyorsun."

"Evet, ama..."

Ellerini ceplerine soktu. "Pen'in bir zamanlar bir sevgilisi vardı. Adı Caris'ti. Sanırım dadımız olarak kabul edilebilecek biriydi. Cressida'dan daha çok annelik yapıyordu bize. Pen mutfakta olmadığına, Caris ve bizimleydi. Biz... zor durumda kalabilirdik."

"Caris'e ne oldu?"

"O öldü."

"Bu yüzden mi Pen sana atandı?"

Theon başını salladı.

"Baban bir Peri'nin senin yetiştirilme tarzın üzerinde bu kadar söz sahibi olmasına izin mi verdi?" diye merakla sordu, ağırlığını başka yöne çevirip yüzünü buruşturarak.

"Kontrolünde tuttuğu Fae'ye, bizi ona karşı kullanmaya çalışabilecek başka bir Miras'a güvendiğinden daha fazla güveniyordu. Şunları çıkar," dedi, ayakkabılarını işaret ederek.

Topuklu ayakkabılarını hızla ayağından çıkarıp rahat bir nefes aldı. "Teşekkür ederim," dedi yumuşak bir sesle.

Başını salladı. "Gel. Akşam yemeğinden önce sana evin geri kalanını göstereyim."

Onu balkonda görünce hiç şaşırmadı.

Araçta kapalı kalmaktan ne kadar nefret ettiğini mırıldandığında onu duymadıklarını sanmıştı. Dar alanlardan ne kadar nefret ettiğini hiç fark etmemişti. Neden hep evdeki balkonda olmak istediğini ya da uzun süre oturması gerektiğinde neden bu kadar huzursuz olduğunu hiç düşünmemişti.

Ona şehir evini gezdirdikten sonra, Luka'yı tekrar buraya çağırmış ve balkondan aşağı inemeyeceğinden emin

olmasını istemişti. Elbette, şehir evinin etrafında korumalar vardı ama bu onun için hiçbir şey ifade etmiyordu. Zaten bu yüzden şimdi buradaydı.

Theon kapı pervazına yaslanmış, Akropolis'e bakan kadını izliyordu. Kapı, etrafındaki güvenlik duvarı ve duvar boyunca konuşlanmış Fae nöbetçileriyle Pantheon'un mükemmel bir manzarasına sahipti. Solda, Seçilme yaşına gelmiş Fae'lerin yatakhanelerde barındırıldığı gökdelenler vardı. Eğer Tessa onu Seçmiş olmasaydı şimdi orada olurdu.

"Küçük bir fırtına," dedi birkaç dakika sonra.

Arkasından geldiğini duymadığı belli olan kadın irkildi. "Dışarıda olmamın sorun olmayacağını düşündüm," dedi telaşla, bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırarak.

Theon başını salladı. "Öyle."

"Sadece biraz hava almam gerekiyordu."

"Bahsetseydin yürüyüşe çıkabilirdik."

"Bir tazı gibi yürüyüşe çıkmayı istemek aşağılayıcı," diye karşılık verdi. "Diğer Perilerin hiçbirinin günün her saniyesinde bir Miras'la birlikte olması gerekmiyor. Onları buraya gelirken gördüm."

Theon iç çekti. "Bir Kaynağın, bağlı Mirası olmadan görülmesi uygunsuz."

Neşesiz bir kahkaha attı. "Üstat diyebilirsin Theon. Sen busun."

"Sen de kendi güvenliğin için yalnız kalamazsın Tessa," dedi, onun küçük öfkesini duymazdan gelerek. "Bir Kaynak'ı kaçırmak, insanı yargılanmak üzere Yeraltı'na gönderen bir suçtur, ama bu olmayacağı anlamına gelmez. Seni bana, aileme ve Arius Krallığı'na karşı kullanmak için alabilirler. Sevilmiyoruz ve seni benden uzakta, bir yerlerde canlı tutmalarını sağlayacaklardır. Ölüm ilkini almadıkça başka bir Kaynak'la bağ kuramayız."

"O zaman efsanevi kaçırıcılarımdan ölümlerini isteyeceğim," diye karşılık verdi. "Belki o zaman daha itaatkâr bir Kaynağın olur."

"Neden her şeyi bir argüman haline getiriyorsun?"

"Sanırım bu, cevap verebilen tazi meselesi."

"Bu ruh hallerine girdiğinde zor bir çocuk gibi oluyorsun."

Sırıttı. "Bir çocuk bunu yapmaz," dedi ve ona orta parmağını kaldırdı.

"Beni çocukken tanıımıyordun," diye alaycı bir gülümsemeye karşılık verdi.

Kahkaha attı. Gerçekten de içten bir kahkahaydı ve sesin göğsünde yarattığı his, tanımadığı türdendi.

"Sanırım Caris ve Pen hepimizi hizaya sokmuş," dedi ve sonunda ona doğru döndü.

"Ellerinden geleni yaptılar," diye onayladı. Sonra boğazını temizledi. "O telefon görüşmesini isteyebileceğini düşündüm."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Şimdi mi?" Adam başını sallayıp cebinden telefonunu çıkardı. "Telefonunda mı?" diye şüpheyle sordu.

"Evet," diye cevapladı, telefonu ona uzatarak. Telefonundan aramasına izin verip o Peri'ye numarasını vermesi mümkün değildi. Eğer onunla iletişime geçmeye çalışırsa, doğrudan Theon'a ulaşacaktı.

"Bunu yapmayı tercih etmem," dedi ve kollarını sıkıca kendine doladı, balkona doğru döndü.

"Anlaşmamız buydu, değil mi?"

"Evet."

"Ve şimdi telefon görüşmesini istemiyor musun?"

"Onları görebilir miyim? Yarın?"

"Hayır." Kadın sadece başını sallayınca, adam ekledi: "Yarın yapacak işlerimiz var." Kadın hiçbir şey söylemedi, saçları rüzgarda uçuşuyordu. Sonbahar havası kendini göstermeye başlamıştı ve bu da sürekli yağan yağmuru daha da tuhaf hale getiriyordu. Daha da tuhafı, yağmurun onları takip etmiş gibi görünmesiydi.

Ya da onu takip etti.

Bu gözlemini henüz Axel ve Luka'ya söylememişti. Daha fazla kanıt elde edene kadar. Sürekli olarak araştırmaları ve

teorileriyle dalga geçiyorlardı. Sürekli alay konusu olmaktan kaçınmak için, söylediklerini tam olarak destekleyene kadar hiçbir şey söylememeyi uzun zaman önce öğrenmişti.

"Tessa mı?"

"Hmm?"

"Onları aramalısın."

"HAYIR."

"Neden?"

"Çünkü istemiyorum" dedi.

"Onları görmek istiyorsun."

"Evet."

"Bu nasıl farklı olurdu?"

Gözlerini yavaşça ona doğru çekti. "Düşüncelerimi duyabildiğinde, sadece bununla mı yetineceksin? Yoksa beni görmekte ısrar mı edeceksin?"

Geçerli bir nokta.

"Onu görüntülü arayabilirsin," diye önerdi Theon.

Gözlerini kırptırdı.

"Telefonda," diye ekledi ve telefonunu tekrar ona uzattı.

Yine de elini uzatmadı. "Neden bu kadar ısrarcısın?"

"Çünkü anlaşmamız buydu. Sen kendi payına düşeni yaptın. Ben de kendi payıma düşeni yapmak istiyorum."

"Kabul edilmiş sayın."

"Sadece onu ara."

"HAYIR."

"O zaman neden anlaşmayı yaptın?"

"Çünkü ben dürtüsel davranıyorum ve bunu iyice düşünmedim."

"Pişman mısın?" diye üsteledi, başını eğerek, daha da sinirlenip biraz daha kontrolünü kaybettiğinde. Böyle olduğunda, her zaman sakladığı küçük parçalarını ortaya çıkarırdı.

"Evet," diye mırıldandı.

"Neden?"

"Çünkü bu, kendimi sana bağlamamın bir yoluydu."

Söylediklerinin farkına varınca pişmanlıkla gözleri kapandı ve tekrar balkona döndü.

Theon yanına gidip telefonunu cebine geri koydu. "Her yönden bana bağlı olacaksın, Tessa. O Pazarlık İşareti bir fark yaratmayacak ve senin olanı almanın da bir farkı olmayacak."

"İstemiyorum."

"Telefon görüşmesi mi?"

"Elbette. Telefon görüşmesiyle gideceğiz."

Kendini tutamayarak uzandı, çenesini başparmağı ve işaret parmağı arasına alıp ona bakmaya zorladı. "Bunun beni bir piç yaptığını biliyorum ama söylediklerimin arkasındayım. Her bir parçanı alacağım. O parçalardan bazılarını vermeye hazır olana kadar bekleyebilirim."

"Peki ya vermeyeceğim parçalar?"

"İstediğimi elde etmenin bir yolunu her zaman bulurum, Tessa."

Dudakları ince bir çizgi halinde birbirine kenetlenmişti ama bakışlarını kaçırmadı. Gözbebeklerinin etrafında hafif bir menekşe rengi parlıyordu ve bu sefer geçici değildi. Durup ona bakmaya devam etti.

"Şu anda ne düşünüyorsun?" diye mırıldandı. Cevap vermeyince, ona doğru yürüdü ve önü onunkine değdi.

"Seninle bir ömür nasıl yaşayacağımı bilmiyorum," diye cevapladı.

"Bir noktayı kanıtlamak için inatçı olmayarak hayatta kalabilirsiniz."

Gri gözleri sertleşti, menekşe rengi biraz daha parladı. "Bu ne anlama geliyor?"

"Bu telefon görüşmesini sadece yapabileceğini kanıtlamak için reddediyorsan, sadece kendine zarar veriyorsun demektir. Önemli olan şeylere inatla odaklan, Tessa. Akıllıca davran," diye cevapladı, etraflarında esen rüzgarla çenesini bırakarak. Uzaklarda gök gürültüsü gürledi ve Theon, morun irislerinin üzerinden bir şimşek gibi geçişini izledi.

Bunu hangi Peri unsuru yaptı? Bu gece biraz araştırma yapacaktı ama ona yardımcı olabilecek tüm metinler Arius Evi'ndeydi.

"Bunu bana neden anlatıyorsun?" diye sordu.

"Sana zaten söyledim. Korkutulmak istiyorum, Tessa. Buradaki derslerin ve eğitimin sadece senin için olmayacak. İnatçı eğilimlerini ne zaman ve nerede kullanacağın konusunda akıllı olmanı istiyorum."

Kadın ona baktı ve adam, kadının kafasının içinde dönen tartışmayı neredeyse duyabiliyordu.

"Bu telefon görüşmesini reddetmek, bana bir şey kanıtladığını düşünmenin ötesinde bir amaca hizmet edecekse -ki sana garanti ederim ki kanıtlamıyorsun- o zaman kesinlikle diren Tessa. Ya da kazandığını al. Sahip olduğun şeyi al."

Bir dakika boyunca aralarında sessizlik oluştuktan sonra telefonunu cebinden tekrar çıkardı. "Sana bir kez daha soracağım. Bundan sonra, vazgeçmiş say. Hak ettiğin telefon görüşmesini yapmak ister misin?"

Zorla yutkundu, sanki onu buna ikna etmesine izin verdiği için nefret ediyormuş gibi kaşlarını çattı ve telefonuna uzandı. "Onları hâlâ görüntülü arayabilir miyim?"

"Evet," dedi zafer gülümsemesini bastırmaya çalışarak.

"Onlarla özel olarak görüşebilir miyim?"

"HAYIR."

"Tamam," diye homurdandı, yanından geçip odaya girdi. Yatak odasındaki küçük oturma alanındaki kanepeye çöktü, şöminenin üzerinde bir televizyon asılıydı.

Bir an sonra, dizlerini göğsüne çekmişti ve yanına çökerken telefonu dizlerinin üzerinde dengede duruyordu. Tüm yol boyunca burada oturmayacaktı. İstediklerini elde edene kadar. Tessa'ya kazandığını almasını söylemiş olabilirdi ve bunu gerçekten de söylemişti, ama aynı zamanda ona karşısına çıkan her fırsatı değerlendirmeyi de öğretecekti. Bu fırsatların bazıları berbat olurdu, ama her zaman bir şeyleri elinden almanın bir yolu olurdu.

Ve Şimdi bu fırsattan istediğini elde edecekti.

Sesli arama duyuldu ve mesajları açarken dudağını ısırdı. Aynı numaraya bir mesaj gönderdi. Sadece iki kelimeydi.

Theon: Benim.

Daha sonra tekrar görüntülü görüşmeyi gönderdi.

Hemen cevap verildi.

Ekranda dağınık koyu kahverengi saçlı ve neredeyse siyah denebilecek kadar koyu kahverengi gözlü bir Peri belirdi.

"Tessie mi?"

Telefonu Theon'un ekranda olmayacağı Şekilde eđmiŐti ve bu Şimdilik sorun değildi.

"Merhaba Dex," dedi, dudaklarında küçük, hüzünlü bir gülümseme belirdi.

"Bana ne diyorsun?" diye sordu, sesinde rahatlama ve Şüphe karışımı bir ton vardı.

Boğazını temizledi ve göz ucuyla Theon'a baktı. "Telefonunu dn alıyorum."

"dn almak mı?" diye tekrarladı Peri Şüpheyle.

Bir koridorda yürüyormuŐ gibi göründü ve bir kapının önünde durup iki kez vurdu.

"Onu kullandığımı biliyor," diye cevapladı Tessa, Theon'a tekrar yan yan bakarak.

Perinin yüzünden anlayış ifadesi geçti. "Ne kadar sürecek?"

"Otuz dakika."

Peri'nin yüzü bir sırtışla doldu. "Bu fazlasıyla yeterli bir zaman."

Tessa'nın kaşları çatıldı. "Ne için?"

Peri'nin çaldığı kapı açıldı, başka bir Peri belirdi ve Tessa'nın yüzü aydınlandı. Dex, Tessa'yı görebilmek için telefonu evirdiğinde Peri'nin gök mavisi gözleri Şaşkınlıkla bir kez kırpıŐtı. Yeni Peri'nin saçları neredeyse beyaza

çalacak kadar sarıydı. Şaşkınlığı bir an sonra yerini alaycı bir gülümsemeye bıraktı.

"Merhaba, Tatlım," diye mırıldandı göz kırparak.

"Merhaba Lange," diye heyecanla soludu ve biraz daha dik oturdu. "Corbin?"

Sarışın Peri'nin omzunun üzerinden başka bir Peri belirdi. Sıcak, esmer bir teni, dağınık kahverengi saçları ve ela gözleri vardı. Sarışın olandan biraz daha kısaydı ve çenesini Lange'nin omzuna yaslamıştı.

"Tessa? İyi misin? Endişelendik," dedi Peri, sarışın Peri'den çok daha ciddi bir tavırla.

Theon, dirseğini kanepenin koluna dayayıp parmağını şakağına geçirerek Tessa'yı izliyordu. Ekranın büyük kısmını hâlâ görebiliyordu ve sözde ailesinin bir görüntüsünü istese de, onu onlarla, onları da onunla birlikte görmek istiyordu.

Tessa, onun sorusuna cevaben, "Hepinizi özledim," dedi.

Theon, kahverengi saçlı adamın -ona Corbin derdi- başka bir şey söylemek üzere olduğunu görebiliyordu ki Dex'in sesi duyuldu.

"Yalnız değil. Birisi Brecken ve Oralia'yı arasın ve hemen buraya gelmelerini söylesin. Sadece otuz dakikası var."

Corbin ortadan kayboldu ve Lange telefonu elinden kaparken Dex odaya girdi. Fae kanepeye doğru yürürken, "Geçen geceki Kaosfer maçını izledin mi?" diye sordu.

Theon gözlerini devirdi. Kahrolası Kaosfer.

Ama Tessa başını sallıyordu. "Ben... dışarıdaydım ve kaçırdım. Beni bilgilendirir misin?"

Theon, Lange'nin maç özetini duymazdan geldi, gözleri Tessa'dan telefona gidip geliyordu. Her geçen dakika Tessa'nın daha da rahatladığını gördü. O gülümsemenin yüzünden hiç silinmediğini gördü. Daha önce hiç görmediği bir yönünün ortaya çıktığını gördü, sadece o günün erken saatlerinde bir Kaosfer sahasında görmüştü.

Corbin, Lange'nin yanına oturmuştu. Lange'nin kolu onu sardı ve kanepenin arkasına yerleşti. Bir çifttiler herhalde. En azından Tessa bu konuda akıllıca davranmıştı. Bu ikisinin

birbirine uzaktan yakından yakın olma ihtimali çok düşüktü. Tessa, krallığına atanana kadar başka Perilerle yatmayacağını söylemişti çünkü böyle bir ilişki istemiyordu. Nasıl ifade etmişti? Hiçbir bağ kurmamış ve hiçbir duyguya gerek duymamıştı.

Lange hala oyundan bahsediyordu, Tessa her kelimeyi dikkatle dinliyor ve onun canlı anlatımına gülüyordu, o sırada arka planda bir hareketlilik vardı.

"Ver şunu bana," dedi bir kadın sesi ve Theon, beliren kadını görmek için hafifçe eğildi. Lange'ninkine benzer soluk sarı saçları olan güzel bir kadındı ama gözleri Dex'inkiler kadar koyuydu. "Tessa?"

"Merhaba Oralia," dedi gülümseyerek.

"Tanrıya şükür. Dex birkaç gece önce aradığını söyledi ama bu seninle konuşmakla aynı şey değil," dedi kadın, Corbin'in dizini dürterek kanepede yanına oturdu. "Geldin mi?"

Tessa, Theon'a baktı, gözlerinde açık bir soru vardı ve o da başını sallayarak ona paylaşma izni verdi.

"Şey, evet," dedi Tessa, saçını kulağının arkasına sıkıştırarak. "Bugün geldi."

Dex ekranda belirdi, Oralia'nın yanındaki kanepenin koluna tünemişti. "Sanırım şehir evlerinde kalıyorsun?"

"Hımm," diye cevapladı Tessa.

"Dex'in senin için neyi düzeltmesi gerekiyor?" diye sordu Oralia ve Theon'un kaşları bu soru karşısında çatıldı. Tessa'nın yanakları hafifçe kızardı ve Theon daha dik oturdu. Lange ve Corbin'le konuşurken içinde bulunduğu o rahat hali kayboldu.

"Dex'in bile bu karmaşayı düzeltebileceğini sanmıyorum," diye cevapladı.

Kadın güldü, Theon'un kulaklarını tırmalayan tiz bir kahkaha attı. "Tatlım, Dex neredeyse beş yıldır senin arkanı temizliyor. Ondan şüphe etmemen gerektiğini bilmelisin."

Tessa'nın dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi ve boğazını temizledi. "Brecken buralarda mı?"

Oralia gözlerini devirdi. "Hâlâ Kat'in peşinde."

"Her zaman ısrarcıydı," diye düşündü Tessa, konunun değişmesinden memnun olmuş gibi.

"Öyle," diye onayladı kadın. Sonra başını eğip Dex'e baktı. "Sanırım geri kalan zamanını tekeline almak istiyorsun?"

Dex sırtarak telefonu aldı. "En iyi arkadaş ayrıcalığı."

"Ne olursa olsun," diye homurdandı Oralia, kanepeye yaslanarak.

Dex'in dikkati tekrar Tessa'ya odaklandı ve Theon ayağa kalktı. Tessa, gözlerinde şaşkınlıkla onu izliyordu, ama adam dolaba doğru ilerledi ve gömleğinin düğmelerini açarak görüş alanından çıktı. Yine de her şeyi duyabiliyordu ve büyük dolaptaki aynalardan biri sayesinde Tessa'yı hâlâ görebiliyordu.

İçini çekti, başını kanepeye yasladı.

"Bunun için yeterince güçlü değilsin, Tessie," diyordu Dex.

"Biliyorum Dex," diye fısıldadı. "Oralia haklıydı. Kendi sorunlarımı asla çözemedim ve bu... sana ihtiyacım var."

"Biliyorum Tessa," diye cevapladı ve Theon artık fazlasıyla meraklanmıştı. Eğer ona yeterince güçlü olmadığını söylüyorsa, bu Peri onu iddia ettiği kadar iyi tanımıyordu.

Gömleği açıkta kalmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, duvara yaslanmış, aynada onu izliyordu.

"Senin için zor olduğunu biliyorum ama o dürtüselliği dizginlemelisin," diyordu Dex. "Bu sadece başını daha fazla belaya sokar."

"Denemeye çalışıyorum, Dex," diye cevapladı.

"Daha çok çabala."

Sessizce başını salladı ve Theon'un çenesi neredeyse düşecekti. Bu uysal yaratık da kimdi?

"Rahatla Dex," dedi diğer erkek Perilerden biri. "Şu anda senin küçümseyici saçmalıklarına ihtiyacı yok."

"Kontrolü kaybettiğinde ne olacağını biliyorsun, Lange," diye karşılık verdi Dex.

Bir kıkırdama duyuldu. "Evet. İşler çok daha heyecanlı hale geliyor."

"Sen buna heyecan diyorsun. Ben buna ilgilenmem gereken başka bir şey diyorum."

Ve Tessa bu sözler karşısında irkildi.

Lanet olası bir yüz buruşturma.

Onu bu çağırışı almaya zorlamıştı, böylece onu onlarla birlikte gözlemleyebilecekti ve irkildiği anda yeterince görmüştü. Dışarı çıkıp o lanet olası çağırışı kendi kendine sonlandırmak üzereydi ama duyduğunda durdu...

"Defol git, Dex. Telefonu bana ver," dedi Lange.

"Tessa, bunu başarabilirsin. Daha kötülerini atlattık," dedi Corbin'in sesi.

"Ama ben hepinizle birlikteydim," diye fısıldadı.

"Her zaman yanındayız," dedi Corbin. "İki yıl önce gibi mi?"

İki yıl önce mi? İki yıl önce ne oldu yahu?

"Bazı günler," diye cevapladı Tessa ve Theon aynada onun yanağından aşağı süzülen bir damla yaşı görebiliyordu.

"Sen bir kurtulansın, Tessa," dedi Corbin.

"Ya artık olmak istemiyorsam?"

Theon bu sözler karşısında kaskatı kesildi. Bu şekilde konuşması ilk kez değildi. Onlara kendi canına kıymaya çalıştığını söylemişti, ama Fae'ler de tıpkı Legacy gibi basit bir hançerle bunu başaramazdı.

"Parçalanabilirsin Tessa," dedi Corbin ciddi bir tavırla. "Her zaman yaptığımız gibi parçaları tekrar birleştireceğiz."

"Ya benden geriye hiçbir şey kalmazsa?" diye sordu, gözyaşları yanaklarından aşağı doğru akıyordu.

"O zaman kendini yeniden bulmana yardım edeceğiz. Tıpkı daha önce olduğu gibi. Tıpkı bizim için yaptığın gibi."

"Bunu başarabilirsin tatlım," diye söze girdi Lange.

"Haklısın, Tessie," dedi Dex'in sesi. "Söylediklerim için özür dilerim. Sadece... Senin için endişeleniyorum."

Theon hareket etti, dolabın kapısında belirdi ve kapı pervazına yaslandı. Tessa ona baktı ve yüzünü hızla sildi.

"Gitmem gerek" dedi.

"Seni bulacağız. En geç daha erken, Çıkış Töreni'nde," dedi Dex. "Konuşamasak bile, seni göreceğiz. Şahsen."

"Brecken'a selam söyle. Kat'a da."

"Yapacağız."

Sonra hızla aramayı kesip Theon'un telefonunu kanepenin minderine fırlattı. Ellerini dizlerinin üzerine koyup telefonunun olduğu yere, dümdüz ileri baktı.

Gecenin geri kalanında başka bir kelime konuşmadı.

THEON

Bu sabah balkondaydı, avuçlarında bir kupa kahve vardı. Duş alıp giyinmişti, rahat, uzun kollu bir elbise ve sade topuklu ayakkabılar giymişti. Pen, Theon'dan toplantılar ve hazırlıklarla dolu bir gün için sade ama şık bir şey seçmesini istediğinde kıyafeti hazırlamıştı.

Tessa dün gece hiç sorun çıkarmadan yatağa girmişti. Theon birkaç saat daha uyanık kalmış, bir kadeh içki yudumlayıp yazışmaları incelemişti. Olayı Tessa'nın gözünden incelemek istemişti ama tabii ki, o buradayken Yeraltı'nda işler karışmıştı. Bohden'dan babasının "ilgilenmesi" için ilettiği üç acil mesaj vardı.

Tıpkı Seçim'i yönetmek için gönderilmiş gibi.

Diğer mirasçıların işlerini yürütmek.

Ve durumlarla başa çıktıktan sonra, artık Peri unsurlarına bakamayacak kadar yorgun düşmüştü.

İç çekerek, gömleğinin kollarını sıvamadan önce kravatını bağlamayı bitirdi. Ceketini daha sonra giymesi gerekecekti ama şimdilik kahvaltı hazırdı ve Tessa'nın yemek yemesi gerekiyordu.

"Tessa?" dedi balkon kapısına yaklaşırken.

Sonbahar esintisinde uçuşan saçlarıyla ona döndü. Bugün açık bırakmıştı saçlarını, sırtından aşağı dökülen uçları hafifçe kıvrılıyordu. Yine de konuşmadı. Sadece ona baktı, isteklerini bekledi.

"Konuşmamız gereken bazı şeyler var."

"Tamam," diye tereddütle cevap verdi ve sesini duyduğunda içine dolan rahatlama, biraz daha rahat nefes almasını sağladı.

"Luka ve Axel aşağıda bizi bekliyorlar."

Gözlerinde temkinli bir teslimiyet ifadesi belirdi. "Yani bu sefer içinüz birden mi bana saldıracaksınız?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Burada geçireceğimiz zamana ilişkin beklentilerinizi ortaya koyacağınızı varsayıyorum."

"Hayır," diye karşılık verdi ve kadın kaşını kaldırdı.

"Hayır mı? Bana burada olmanın tüm kurallarını mı anlatacaksın? Benden ne bekleniyor? Neleri yapıp yapamayacağımı? Nereye gidip gidemeyeceğimi? Her zaman seninle olmam gerektiğini mi?"

Peki bunların hepsine ne diyebilirdi ki?

Yüzünde alaycı bir gülümseme belirdi. "yle düşünmüştüm."

Odaya girdi ve çift kapıyı arkasından kapattı. Adam sessizce onu yatak odasından çıkarıp merdivenlerden aşağı, yemek odasına kadar takip etti.

"Günaydın bebeğim," diye selamladı Axel içeri girdiklerinde sırtarak.

Tessa başını salladı ve nereye oturacağının söylenmesini beklerken durakladı. Axel'in gülümseme si soldu ve sanki buna kendisi sebep olmuş gibi Theon'a sert bir bakış attı. Theon, elini beline koyup onu Axel'in karşısındaki koltuğa oturttu ve ardından kendisi de yanındaki sandalyeye oturdu. Bir an sonra Luka içeri girdi, safir gözleriyle herkesi süzüyordu.

"Bohden'den gelen e-postaları gördün mü?" diye sordu Theon.

Luka başını salladı ve Theon'un karşısına oturmadan önce tabağına pastırma koydu.

"Ve?"

"Peki ne olacak?" diye sordu Luka. "Bundan sonra ne yapacağız?"

"Bir şeyler yapmalıyız" diye savundu Theon.

"Hayır," diye karşılık verdi Luka. "Bohden'a ne yapması gerektiğini söyleyeceğiz ve gerisini ona bırakacağız."

"Bu berbat bir plan."

Luka omuz silkti. "Daha iyisini bulana kadar, planımız bu olacak."

Theon bir küfür mırıldandı ama küfürü bıraktı, Tessa bir bardak meyve suyuna uzanırken tabağına taze meyve koydu.

"Bugünkü planın ne?" diye sordu Axel.

"Diğer mirasçılar ve Pantheon ile toplantılar," diye yanıtladı Theon. "Dagian Jüpiter de bir öğle yemeğı toplantısı talep etti, ama-"

Tessa meyve suyunu devirince masadan geri çekildi.

"Özür dilerim," diye kekeledi, ayağı fırlayıp peçetelere uzandı.

"Sorun değil, Tessa," dedi, meyve suyu masaya yayılırken kahve kupasını kaparak. "Kalem halleder."

"Ben kendi pisliğimi temizleyebilirim," diye cevapladı, peçetesi çoktan suyunun bir kısmını emmişti ve Theon başını sallayarak onun bunu yapmasına izin verdi.

Masa temizlenip sandalyesine yerleşince Theon, "Seçim Yılı boyunca günlerinin nasıl geçeceğini konuşmamız gerek," dedi.

Başını salladı ve çatalıyla meyveleri tabağında gezdirdi.

"Diğer Fae'lerle aynı eğitimlere katılmanıza gerek yok. Elbette, Ortaya Çıkış Töreni'nden sonra element eğitiminizi alacaksınız. Ayrıca, yeni Seçilmiş Kaynaklar için özel bir eğitim de var."

Başını hızla kaldırdı. "Neden?"

"Çünkü mirasçıların hiçbirisi Kaynaklar konusunda diğer Perilere güvenmiyor," diye yanıtladı Theon. "Diğer tüm Perilerin geçtiğı bir eğitim bu. Altınız bunu ayrı ayrı yapacaksınız."

"Hepiniz mi karar verdiniz? Tüm mirasçılar mı?"

"Evet."

"Sadece bir veya iki Kaynağın Seçildiğı yıllarda ne oldu? Altısının aynı anda Seçildiğı yüzyıllar oldu," diye savundu.

"Anladığım kadarıyla kendilerine özel hocalar veriliyordu."

"Bunu şimdi neden yapamıyoruz?"

"Kaynak israfı gibi geldi," diye yanıtladı Theon. "Tek bir eğitimle yetinebilecekken neden altı farklı eğitim bulalım ki?"

"Ancak-"

"Ayrıca, Krallıkların gelecekteki hükümdarları olarak, varislerin hepsinin iyi geçinip birlikte çalışması gerekiyor. Teorik olarak, diğer varisler ve Kaynaklarla epey zaman geçireceğiz. Onlarla rahat etmek iyi olur."

"Teoride," diye kuru bir şekilde tekrarladı.

"Krallık Anlaşmaları'na göre Devram bu şekilde işliyor. Krallığın daha büyük iyiliği için birlikte çalışıyor," diye yanıtladı Theon.

"Ve yine de Arius Krallığı'ndan nadiren haber alınıyor ve son derece gizli bir yer," diye düşündü Tessa.

Theon'un dudakları karanlık bir şekilde kıvrıldı. "Zorunda kaldık."

Pen taze waffle dolu bir tabakla içeri daldığında hepsi sustu. Tessa ona baktı ve Theon başını salladı. Hemen iki tane alıp üzerlerine şurup döktü. Pen'in ilk tercihi değildi ama en azından yiyordu.

Pen odadan çıkarken, "Krallık Anlaşmaları'nın neye dayandığını biliyor musunuz?" diye sordu.

"Elbette," diye cevapladı, bir sonraki gevezeliğine başlayarak. İlkini çoktan yemişti. "Vahiy Kararnamesi."

"Kararname cömert bir terim," diye mırıldandı Theon.

Tessa çatalını ağzına götürüp duraksadı ve ona bakmak için döndü. "Bu ne anlama geliyor?"

"Üç saatlik bir tarih dersi için zaman değil, Theon," diye araya girdi Axel, Theon'un bir şey söylemesine fırsat vermeden.

"Ben yapmayacaktım-"

"Evet, öyleydin," diye karşılık verdi Axel. Dikkatini Tessa'ya çevirdi. "Kararname ve nereden geldiği, özellikle de nasıl yorumlandığı konusunda birçok spekülasyon var. Ama izin verirsen, Theon bunu günlerce anlatıp durur. Aslında,

yakında bunun tadını çıkaracaksın, ama bugün gerçekten vaktimiz yok."

"Mesele şu ki," diye araya girdi Theon, "diğer mirasçılarla dostane ilişkiler kurmamız gerekiyor. Bu, o hedefe doğru atılmış bir adımdı."

"Neden?" diye sordu Tessa, kahvaltısına dönerken sıkılmış bir sesle.

"Çünkü babam Devram'ı devralmak istiyor."

Tessa'nın çatalı masaya çarpıp gürültüyle düştü ve Theon, meyve suyu tekrar dökülmeden önce bardağını kaptı.

"Baban... O... Ne?" diye kekeledi, açıkça söylediklerini anlamaya çalışıyordu ama başaramıyordu.

"Babam, diyarın en ücra köşesine yeterince uzun süre zorlandığımıza inanıyor. Devram'ın kontrolünü ele geçirmek istiyor," diye yanıtladı Theon.

"Diğer krallıkları devirmek konusunda bu kadar pervasızca konuşamazsın Theon," diye tısladı Tessa, sanki duyulmaktan korkuyormuş gibi alçak ve sakın bir sesle. Sonra gözleri fal taşı gibi açıldı ve Theon, elleri masaya konduğunda hâlâ meyve suyu bardağını tuttuğuna sevindi. "Bekle. Yardımına ihtiyacın olan şey bu mu? Babanın krallığı ele geçirmesine yardım etmek mi?"

"Hem evet hem hayır," dedi, meyve suyunu bir kenara bırakıp ellerini peçetesine sildi.

İnanmaz bir kahkaha attı. "Arius Krallığı'nı yönettiğinde, kendi kanadımı kurup senden kurtulabileceğimi söylemiştin, ama baban başarılı olursa Arius Krallığı'nı sen yönetemeyeceksin. Krallığın varisi sen olacaksın." Sandalyesine yaslandı ve Theon'un gözlerindeki öfkeyi okuması için onu tanımasına gerek yoktu. "Benimle oynadın."

Theon hiçbir şey söylemeden kahvesinden bir yudum aldı. Sadece kısmen haklıydı ama bunu henüz bilmesine gerek yoktu. Henüz bilemezdi. Aralarındaki bağ kurulana kadar, tüm planlarını ona tamamen emanet edemezdi.

"Peki ya Vahiy Kararnamesi?" diye sordu. "Ahaz Krallığı'nın hükmetmesi gerektiği açıkça belirtiliyor."

"Axel'in de dediği gibi, Kararname yoruma açık."

"Karanlık eğilmeli, Işık hükmetmeli" ifadesini başka nasıl yorumluyorsunuz?

"Biz, Kararname'nin 'Hayat vermek zorundadır, Ölüm almak zorundadır' kısmına odaklanmayı tercih ediyoruz."

Tessa ona sadece göz kırptı, bir kez olsun ne diyeceğini bilemedi.

"Kararnameyi ve ne anlama gelip gelmediğini tartışmak için bolca vaktimiz olacak," diye ekledi Theon, tabağına kaşlarını çatarak. Sadece bir waffle ve birkaç lokma meyve yemişti. "Daha fazla yemelisin."

"Aç değilim," diye kekeledi ve sandalyesine yaslandı.

"Zamanımız var. Üzerinde durmamız gereken daha çok şey var."

"Daha fazla?"

"Sabah koşularına devam edeceğiz ve sonra her sabah iki saat Luka ile antrenman yapacaksın," dedi Theon sosisini kesip bir ısırık alırken.

Luka'ya hızlıca bir bakış attı. "Luka ile antrenman yapmak ne demek?"

"Fiziksel eğitim. Savaş eğitimi-"

"Savaş eğitimi mi?"

"Kendini korumayı öğrenmelisin, Tessa," dedi Theon. "Metias ve Pavil, bu tür eylemlerin bariz tehditlerine ve sonuçlarına rağmen, senin peşine düşecek son kişiler olmayacaklar. Her zaman yanımızda olman gerekirken, öyle şeyler oluyor ki..."

"Olur böyle şeyler," dedi, bir kez daha sözünü keserek ve çatal bıçak takımını sertçe masaya bırakmasına neden oldu. "Bu ne anlama geliyor?"

Ona doğru eğilmek için döndü ve bu hareket üzerine kadının keskin bir nefes aldığını duydu. "Demek oluyor ki, küçük fırtına, eğer Luka, Axel ve ben birinin Kaynağına özel

erişim sağlayabiliyorsak, o zaman birileri de benimkine erişebilir, tüm önlemler alınmış olsa bile."

Ondan geriye sendeledi. "Sen... Ama Anlaşmalar—"

"Birçok kişi için Anlaşmalar, krallığın güvende ve korunaklı hissetmesini sağlamak için söylenmiş hoş sözlerden ibaret."

"Ama Arius Krallığı'na değil mi?"

Acımasız sırtış geri döndü. "Güzel, Arius Krallığı'nın Anlaşmalar dışında faaliyet gösteren ve gölgelerde anlaşmalar yapan tek krallık olduğunu düşünüyorsan, çok yanılıyorsun. Bazıları diğer krallıkların daha da kurnaz ve acımasız olabileceğini iddia edebilir. şahsen, lanetlilerini hl Yeraltı'na gönderdikleri için kendilerine bir güvenlik hissi verdiklerini düşünüyorum, bu yüzden hangi krallığın en çok korkulduğunu kanıtlıyor."

"Ve sen en kurnaz ve en kötü olmanın övünülecek bir şey olduğunu mu sanıyorsun?" diye meydan okudu, gözlerinde o meydan okuma kıvılcımı parlayarak bir kez daha ona doğru eğilerek.

Theon uzanıp saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdı. "Kötüler diyarında hayatta kalmanın tek yolunun en kurnaz ve en kötü olmak olduğunu yakında öğreneceksin, küçük fırtına."

Birkaç dakika boyunca, erkekler kahvaltılarını bitirirken duyulan tek ses atal bıçak takımı ve çiğneme sesleriydi. Tessa sessizce dalgın dalgın meyve parçaları yerken, Tessa onun düşünceleriyle baş başa kalmasına izin verdi. Aptal değildi. Belki de şeytani kısmını henüz kavrayamamıştı, ama hayatta kalmanın kurnaz kısmını?

Tessa, herkesin fark ettiğinden daha kurnazdı. Onun kurnazlığı en tehlikelisiydi.

Hepsi yemeklerini bitirirken boğazını temizledi. "Başka bilmem gereken bir şey var mı?"

"Bu ifadeyi açıklığa kavuşturman gerekecek," diye cevapladı Theon, peçetesini masaya koyarken.

Tessa ona dik dik baktı. "Beni pazarlık yapmaya ikna etmek için benden sakladığın başka bir bilgi var mı?"

"Pazarlık senin tercihindir, Tessa. Zorla yapmadın."

Alaycı bir tavırla tabağını geriye itti. "Kendine söylemen gereken her şeyi söyle Theon."

Derin bir nefes aldı, onunla bu konuda tartışma isteğini bastırdı ama karanlık gölgelerinin belirmesini engelleyemedi. Kollarına dolandılar ve ona ulaşmaya çalıştıklarında onları tutmak için tüm gücünü kullandı. "Bugün," diye dişlerini gıcırdatarak söyledi, "Bekçi, Seçim Yılı'nın sorunsuz geçmesini sağlamak için diğer mirasçılardan ve benden Pantheon Rahibeleri ve Nöbetçileri ile toplantılar istedi."

"Bekçi orada olacak mı?"

"Elbette hayır," dedi Theon. "Bekçi, Pantheon'un İç Kutsal Alanı'ndan asla ayrılmaz."

"Doğru," dedi Tessa, bir şeyi düşünürken bakışlarını onun omzunun üzerinden bir noktaya sabitledi.

Kararname Bekçisi, Devram'ın en saygı duyulan kişisiydi. Pantheon'un içinde ikamet eden bu kişi, Krallık Lordları ve Leydileri bile ona karşı gelmekten çekinirdi. Bekçi'nin erkek mi kadın mı olduğunu kimse bilmiyordu. Nadiren görülürlerdi ve her zaman tüm yüz hatlarını tamamen gizleyen cüppeler giyerlerdi. Theon onları hayatında iki kez görmüştü. Babasına Bekçi hakkında soru sormaya cesaret ettiği tek seferde, babası sadece "Hak ettiğimiz iktidar koltuğuna oturduğumuzda Bekçi hakkında endişeleniriz," demişti.

Elbette, Theon'un sorduğu bu değildi. Bekçi hakkında bilgi edinmek istiyordu. Akademik başarı da dahil olmak üzere her alanda mükemmellik beklenirken, Theon'un "varis olarak görevlerine" odaklanmak yerine çeşitli şeyleri araştırmak için saatler harcamayı tercih etmesinin babasının canını sıkıldığını çabucak öğrenmişti. Günleri, babasını yatıştırmak için kendisinden bekleneni yaparken aynı zamanda babasının dikkatini Axel'dan uzak tutmakla

geçiyordu. Geceleri ise yakalanmamak için gölgelerinin ışığı kapattığı kütüphanede geçirdiği saatlere dönüşmüştü.

O geç saatlerde birçok şey keşfetmişti: Koruyucu Bağ hakkında metinler, geçmiş Seçimler'in tarihi anlatıları, diğer dünyalardan birkaç söz, tanrılar hakkında notlar, Kaos teorileri. Ama Theon'un en ilgi çekici bulduğu şey, Arius Evi kütüphanelerinde değil, burada, Akropolis'te bulunmuştu. Özellikle de Pantheon'da.

Ve bu, bizzat Muhafız tarafından kendisinden alınmıştı.

Luka ve Axel masadan kalkınca Tessa, "Peki benden ne istenecek?" diye sordu.

"Bugün mü?" diye sordu Theon, kaşlarını kaldırarak.

"Bütün bunlarda..." diye açıkladı. "Sana ve babana yardım etmem için benden ne istenecek?"

"Ben, Tessa," dedi, gölgeleri ona ulaştığında irkilmesine neden olan bir tonla. "Sen bana yardım ediyorsun, babama değil."

"Ama ben ona dolaylı olarak yardım etmiyor muyum? O da dememiş miydi-"

"Ne dediğinin önemi yok."

"Ancak-"

"Bekçi'nin nerede yaşadığını biliyor musun?"

Konunun aniden değişmesi karşısında gözlerini kırıştırdı ve cevap verdi. "Pantheon'da. İç Kutsal Alan'da."

"Peki, neyi bu kadar takıntılı bir şekilde koruyorlar biliyor musun?"

"Onlar, hükmün koruyucularıdır."

"Herkesin hayatının ikinci on yılında öğrendiği ve ezberlediği bir Kararname," diye karşılık verdi Theon. "Bundan daha fazlasını koruyorlar, Tessa."

Kaşlarını çattı. "Ne gibi?"

Omuzlarını silktiler. "Kimse bilmiyor."

Gözleri kısıldı. "Ama fikirlerin var?"

"Ah, kesinlikle onlardan var," dedi Axel gözlerini devirerek.

"Hepsi asılsız değil," diye araya girdi Luka, telefonunda bir Şeyle meşguldü.

"Fikirlerimin hiçbiri asılsız değil," dedi Theon sinirle.

"Doğru." Axel sırttı. "Aynadaki kadın gibi mi?"

Theon kardeşine kaşlarını ęatarak baktı. "O da oradaydı."

Tessa Şaşkınlıkla ona bakıyordu. "Aynada bir kadın mı gördün?"

"Evet."

"Yani öyle diyor," dedi Axel.

"Nasıl görünüyordu?" diye araya girdi Tessa, Theon'un kardeşine cevap vermesine fırsat vermeden.

"İzin ver," diye mırıldandı Axel dramatik bir Şekilde. Theon sandalyesine yaslanıp kollarını kavuŐtururken ona kuru bir bakış attı. "Gümüş saçları ve gümüş gözleri vardı. Sayamayacağı kadar ęok silahı vardı. Gölge yetenekleri vardı ama aynı zamanda yıldızlar kadar parlak bir ateşi de vardı ve Theon, tamamen siyahlar giymiş biri onu öldürmek için yaklaştığında onu kaçınılmaz ölümden kurtardı."

"Onu kaçınılmaz ölümden kurtardım," diye mırıldandı Theon dişlerinin arasından.

"Ve yine de onu başka kimse görmedi," diye karŐılıklı verdi Axel, alaycı bir sırıtışla başını yumruğuna yaslayarak.

"Bu... ayna nerede?" diye araya girdi Tessa, alnında bir kırışıklık belirerek.

"Yeraltı," diye cevapladı Theon.

"Yani bu lanetli bir ayna mı?"

"Yeraltındaki her Şey lanetli değil, Tessa. Hatta bazıları bu tür lanetlerin bir lütuf olduğunu bile iddia edebilir."

"Sözünüze güveniyorum," diye mırıldandı. Sonra ekledi: "Bu aynada özel bir Şey mi var?"

"Evet," diye cevapladı Theon, aynı anda Axel, "Hayır," dedi.

Tessa, Luka'ya dönmeden önce birbirlerine baktı. "Bu aynada özel bir Şey olduğuna inanıyor musun?"

"Her şeyin göründüğü gibi olmadığına inanıyorum," diye cevapladı Luka, sonunda kahrolası telefonundan başını kaldırarak. Safir gözler onunkilerle buluştu ve ekledi: "Aynalar, gelenekler veya insanlar olsun." Tessa bakışlarını ondan ayırmadı ama hiçbir şey söylemedi. Luka'nın gözleri Theon'a kaydı. "Sana ilgini çekebilecek bir şey gönderdim, ama sonra oku. Gitmemiz gerek."

Theon saate bakıp başını salladı. "Bunlarla Pantheon'a yürüyebilir misin?" diye sordu Tessa'ya, giydiği topuklu ayakkabılara hızlıca bir göz atarak. Araba kullanabilirlerdi ama aralarında sadece birkaç blok varken bunun bir anlamı yoktu.

"Yürüyecek miyiz? Dışarı mı?" diye sordu, gözleri parlıyordu ve Theon dudaklarında beliren sırıtışa engel olamadı.

"İçeri girmek yerine mi?" diye sordu, ayağa kalkıp kollarını sıvamaya başladı.

"Beni haftalardır içeride kalmaya zorladın, Theon."

"Yani bunlarla yürümek sorun olmayacak mı?"

"Evet," diye hemen cevap verdi.

Erkekler ceketlerini kaptılar ve birkaç dakika sonra Pantheon'a doğru yola koyuldular. Bulutlar havayı serinletiyordu ama Tessa yürürken yüzünü gökyüzüne çevirerek bunu umursamıyor gibiydi. Hiçbiri pek konuşmuyordu ve on dakika sonra, uygun moda ayarladıklarını göstermek için telefonlarını Pantheon nöbetçilerine gösteriyorlardı.

Tessa hariç herkes.

"Telefonun yanında değil," diye talep etti Theon, dirseğini kavrayıp onu kendine doğru çevirerek.

"Ölmüştü" diye cevap verdi.

"Telefonunuzu her zaman yanınızda bulundurun" ifadesinin hangi kısmı belirsizdi?"

Nöbetçiye bir göz attıktan sonra ona doğru yaklaştı ve tısladı, "Her zaman seninle olmam ne fark eder?"

"Çünkü bugün her an yanımda olmayacaksın. Günün sonunda özel Kaynak eğitmeniyle görüşeceksin."

"Bunu bana söylemedin."

"Sana her şeyi anlatmak zorunda değilim. Ancak, o telefonu her zaman yanında bulundurman gerekiyor. Bunu açıkça belirttim."

"Ben yapmadım—"

"Yeter. Bunu sonra hallederim," diye çıkıştı ve onu nöbetçilerin yanından geçirip Pantheon'a doğru çekti. Luka veya Axel'i telefonunu almaya bile gönderemezdi. Buradayken halletmeleri gereken işleri vardı. Tessa'yı karşı koridordan geçirirken, tam da bunu yapmak üzere ayrılırken onlara başını salladı.

"Nereye gidiyorlar?" diye sordu, omzunun üzerinden geriye bakarak. Adam onu bir girintiye sürükleyip duvara yasladı. "Ne yapıyorsun?"

"Size kamusal alanda olduğumuzu hatırlatıyorum," diye alçak ve sert bir ses tonuyla cevap verdi.

"Biliyorum," diye tersledi.

"Öyle mi? Çünkü şu anda senin görevin soru sormamak. İşte tam da bu noktada rol yapıyorsun, Tessa. İşte tam da bu noktada bana bunu yapabileceğini kanıtlıyorsun, çünkü Tanrı aşkına, bunu halletmenin başka yolları da var."

"Bununla ilgileniyorum," diye tekrarladı.

"Evet, bununla başa çıkıyorum. Ve seninle lanet olası bir pazarlıktan çok daha kolay olurdu."

Dudakları inceldi, tüm yüz hatları gerildi. "Anlıyorum."

"Riskler her zamankinden daha yüksek. Hata yapmaya yer yok. Bu insanların önünde değil. Artık değil."

"Anladım, Theon."

"Umarım öyledir çünkü başarısızlıkların daha ağır sonuçlarına katlanmayı bekleyebilirsin," diye cevapladı geri çekilerek. Gözleri fal taşı gibi açıldı ama zekice dilini tuttu. "Diğer mirasçılar ve onların Kaynaklarıyla dolu bir odaya girmek üzereyiz. İzinsiz konuşma. Senden istediklerimi hatırla."

"Hatırlıyorum," dedi acı acı.

Başparmağı ve işaret parmağıyla çenesini kavradı, çenesini yukarı kaldırdı ve ona bakmasını sağladı. "Söyle bana."

"Senden çok korktukları biri var."

"Birlikte olduğumuz şeyden korkmalarını istiyorum. Bizim bağımızın onlarinkinden farklı olduğuna inanmalarını istiyorum. Her açıdan daha iyi," diye düzeltti. "Babamla görüşmem bir denemeydi. Bunda başarısız olma Tessa."

"Anlıyorum," diye tekrarladı.

Çenesini bıraktı ve saçlarını omzunun üzerinden geriye doğru taradı. "Henüz tam olarak anlamıyorsun ama anlayacaksın."

Bunun ne anlama geldiğini sormak istediğini anlayabiliyordu ama sormadı. Bunun yerine duvardan ayrılıp elbisesini düzeltti. Sonra uzanıp elini tuttu ve parmaklarını birbirine geçirdi. Kaynaklar genellikle Efendilerinin arkasından yürürdü ama o yalan söylememişti. Diğer mirasçıların, ona kendi Kaynaklarına davrandıklarından farklı davrandığı için endişelenmelerini istiyordu. Ondan yürümesini istediği ince bir çizgiydi ve o da bu çizgide kusursuz bir şekilde yürümeliydi.

Adımları uzun ve kararlıydı, topuklularıyla ona yetişmek için çaba sarf etmesini gerektiriyordu ama kadın şikayet etmedi. Geniş kamaraya girdiklerinde tüm konuşmalar kesildi. Tüm gözler onlara döndü ve göz ucuyla kadının çenesinin biraz daha yukarı kalktığını gördü. Herkes çoktan gelmişti. Geç kaldığı düşünülebilirdi ama en son gelen olmak istemişti.

Soğuk bakışları diğerlerini küçümseyerek süzdü ve sonunda Achaz Krallığı'nın varisi Dagian Jüpiter'e odaklandı. Altın rengi saçları geriye taranmış, altın rengi bakışları onunkileri de kaplamıştı, ama Theon Tessa'ya hızlı bakışını kaçırmadı. Dagian'ın Kaynağı, solunda, bir adım gerisinde duruyordu. Güzeldi. Kahverengi saçları ve gözleri vardı. Bronz tenliydi. Sasha Roenya. Tessa gibi rüzgar ve havayla

ortaya çıkacağı tahmin ediliyordu. Yeni Kaynaklar hakkında her Şeyi biliyordu. Kendi seçeneklerini araŐtırdıđı kadar onları da incelemişti.

Dagian'ın yanında, Serafina Krallığı'nın varisi Lealla Isleen duruyordu. Gümüş-mavi bakışları ona doğru kısıldı ve keskin gülümsemesi Theon'a, onun hl tanıdığı gibi kalpsiz olduğunu söyledi. Sonra Celeste Krallığı'nın varisi Mahina Candra geldi. Abanoz saçları güzel bir yüzü ereveliyordu ama yeŐim yeşili gözleri onunla Tessa arasında gidip geliyordu. Gizlemeye çalıştığı gerginliği hissedebiliyordu ve karanlığını kendisi ve Tessa'nın etrafında dolaŐtırdı. Mahina irkildi. Neredeyse fark edilemiyordu ama oradaydı. Yanında, kll kahverengi saçları ve onu merakla izleyen ela gözleriyle Falein Krallığı'nın varisi Prudence Farhan vardı. Ve son olarak Anala Krallığı'nın varisi Tana Aithne vardı. Parlak kırmızı saçları sırtına sıkı bukleler halinde dklyordu ve kehribar gözleri, onun gözleriyle buluştuğunda alevler saçıyordu.

"Varis Aziz Orcas, hoş geldiniz," dedi melodik bir ses ve Theon bakışlarını odanın n tarafındaki Rahibe'ye çevirdi. "Benim adım Sancia, Pantheon'un Baş Rahibelerinden biriyim. Bu da Baş Muhafızımız Evander. Sizi Akropolis'e ve Pantheon'a bekliyoruz."

Theon başını hafifçe eğerek selamladı. "Majesteleri."

"Herkes yerine oturursa başlayabiliriz. Bugün konuşacak çok Şeyimiz var," dedi Sancia, mekana ustaca yerleştirilmiş birkaç sandalye ve kanepeyi işaret ederek. Yakınlarda çok daha sade sandalyeler vardı ve Theon, Tessa'yı birine götürdü. Dudaklarını kulağına götürerek fısıldadı: "İzle. Dinle. Bu odadaki insanlar hakkında öğrenebileceğin her Şeyi ğren. Anlıyor musun?"

Kadın hafifçe başını salladı ve adam geri çekilirken dudaklarının hafifçe Şakağına değmesine izin verdi. Yürürken ceketinin düğmelerini açarak Mahina'nın yanındaki koltuğa oturdu. Kadının yutkunduğunu duydu ama aldırış etmedi. Bakışları, karşısında oturan Dagian'a kaydı. Theon, bir

Peri'nin getirdiği içkiyi aldığında, Dagian da selamlamak için kendi içkisini kaldırdı. Theon bu harekete karşılık vermedi, bunun yerine içkisini dudaklarına götürüp bir yudum aldı ve Dagian'ın yüz hatlarını dolduran üstünlük ifadesine içten içe sırıttı.

Hepsi burada oturup dostça davranmaya zorlanabilirdi, ama bahane sadece buydu. Buradaki her varisin, ister kendinin ister ebeveynlerinin olsun, bir amacı vardı. Muhtemelen ikisinin de. Ama istediği her şeyi alıp gidecek olan sadece o olacaktı. Bir içki daha içerken bu düşünceyle gülümsedi ve Sancia açılış selamını vermeye başladı.

Davanın kurbanı kim olursa olsun umurunda değildi. Tessa'ya da söylediği gibi, başarısızlık bir seçenek değildi.

TESSA

Kaynaklar arasında özel eğitimle görüşen son kişi oydu. Arius Krallığı'nın her zaman en son olduğunu öğrenmişti. Theon, Kaynağını seçen son kişiydi. Varisler arasında içkisini alan son kişi oydu ve şimdi bu özel eğitimle görüşen son kişi oydu. Sonuncu olmayı benimsediği, bugün erken saatlerde o devlet odasına girdiklerinde yaptığı bir açıklamayla sonuncu olmayı kabullendiği, gözünden kaçmamıştı.

Mirasçıların onu nasıl izlediğini görmüştü. Tıpkı ona söylediği gibi, onları ve Kaynaklar'ı gözlemlemişti. Elbette hepsini tanıyordu, ama yalnızca Celeste Mirasçısı Jasper ve Achaz Mirasçısı Sasha, Celeste Malikanesi'nde ikamet ediyordu. Falein Mirasçısı Dade birkaç yıldır oradaydı, ancak Prudence onu daha fazla izlemeye başlayınca, onu Falein Malikanesi'ne taşımıştı.

Saatlerce oturup Baş Rahibe ve Baş Nöbetçi'nin yıl boyunca uygulanacak prosedürleri, her krallıktan beklenenleri, önceki Seçimler'den gelen değişiklikleri ve daha fazlasını tartışmasını dinlemek zorunda kalmıştı. Baş ağrıyordu ama Theon'un her şeyi kolayca özümlediğini de görmüştü. Kaç kez böyle şeylere katlanmak zorunda kalmıştı? Belli ki bu konuda deneyimliydi, neyi ne zaman söyleyeceğini biliyordu. Sancia ve Evander'a, hoş olmasa da kabul edilebilir bir saygıyla yöneltilen sorular.

Theon'u burada izlemek bambaşkaydı. Onun kendisinden bir şeyler sakladığını, onu daha rahat ettirmeye çalıştığını fark etmeye başlıyordu. Onu bir güvenlik duygusuna mı çekmeye çalışıyordu? Bilmiyordu ama bu muydu? Bu, Arius Varisi'ydi. Arius Krallığı'ndan beklediği şey buydu. Kalpsiz. Kurnaz.

Karanlığın, ölümün ve sonların varisi.

Öğle vakti Legacy'ye kamarada güzel bir öğle yemeği servis edilmişti. Sonrasında Sources'a sandviç, elma, havuç

ve su ikram edildi. Theon, telefonundan bir şeyler kontrol edebilmek için onu Pantheon'un dışına yemeğe götürmüştü. Gerçi Tessa'nın umurunda değildi. Tessa bir bankta oturup geçen insanları izlerken onunla neredeyse hiç konuşmamıştı. İçinde küçük bir parça Dex veya Corbin'i görebileceğini ummuştı ama bu umut ona hiçbir şey kazandırmadı.

Mola kısa sürdü, ancak Akropolis'e dönerlerken Theon, öğleden sonra neler bekleyeceği konusunda ona biraz daha bilgi vermişti. Eğitimlerin yapıldığı Akropolis ve çevresinde eşlik edileceklerdi, böylece diğer Perileri istedikleri gibi gözlemleyebileceklerdi. Özel eğitmen ayrıca, nelerin ele alınması gerektiğini daha iyi anlamak için her Kaynak ile bireysel görüşmeler talep etmişti. Öğle yemeğini bitirdikten hemen sonra Sasha önce gitti ve Tessa'nın anladığı kadarıyla, Sasha'nın tekrar ortaya çıkması yaklaşık bir saat sürdü ve Serafina Varisi'nin Kaynağı Maxson da bir saatliğine ortadan kayboldu.

Pantheon'un dışındaki mermer binalardan birine bir nöbetçi eşliğinde götürüldüğünde hava kararmak üzereydi. Theon'un kendisinden ayrı kalmaktan hoşlanmadığını anlayabiliyordu ve Luka ile Axel'in nerede olduğunu kim bilebilirdi ki?

Muhtemelen bu yüzden ona verdiği telefonu ona vermek istemişti.

Bilerek bırakmamıştı ve yalan da söylememişti. Ölüydü. Nadiren kullanıyor ve sık sık unutuyordu. Dex ile yapacağı telefon görüşmesi için kullanmak istediğinde bile, Theon onu kendi telefonunu kullanmaya zorlamıştı. Zaten bir tane olmasının ne anlamı vardı ki?

Bu. Asıl amaç buydu ve bu gece o lanet şeyi şarj etmeyi aklının bir köşesine not etti.

Nöbetçi, karmaşık meşe kapıya bir kez vurduktan sonra kapıyı iterek açtı ve Tessa'ya içeri girmesi için işaret etti. Hafif bir gülümsemeyle, çalışma odası gibi görünen bir odaya girdi.

Ve tamamen hareketsiz kaldı.

Büyük, maun bir masanın arkasında bir Legacy oturuyordu. Sırtı dik, elleri önündeki masanın üzerinde kavuşturulmuş haldeydi. Kirli sarı saçları başının arkasında sıkı bir topuz yapılmıştı. Koyu lacivert gözleri Tessa'ya dikilmişti; keskin yüz hatları, hoşnutsuzluğunu açıkça belli ediyordu.

"Otur, Tessalyn," dedi Miras, masanın önündeki sandalyeye anlamlı bir bakış atarak.

"Burada ne yapıyorsun?" diye patladı Tessa, ayakları olduğu yere çakılı halde.

Rahibe Cordelia burada olamazdı. Haftanın sonundaki Ortaya Çıkış Töreni için geleceğini biliyordu, ama Tessa ne pahasına olursa olsun ondan uzak durmayı planlamıştı. Çok zor olmamalıydı. Tessa, Theon ve diğerleriyle birlikte özel Arius gözlem güvertesinde olacaktı. Rahibe Cordelia ayrı bir gözlem güvertesinde olacaktı. Tessa'nın bir Kaynak olmaktan memnun olduğu tek zaman belki de buydu.

Rahibe Cordelia'nın gözleri nedense daha da kısıldı. "Otur, Tessalyn."

Yıllarca Malikanede kalmanın verdiği bir alışkanlıkla sandalyeye doğru koştuğunda içgüdüsel bir hareket yaptı.

Yıllarca özel çalışma odasına çağırılmıştı. O çalışma odası da neredeyse bu kadar görkemliydi.

Tessa, sırtı dik, elleri kucağında kavuşturulmuş, kıpırdamadan oturuyordu. Dizi hafifçe seğirdi, ayağı zıplamaya çalıştı ama Rahibe Cordelia'nın bakışlarını harekete çevirmesiyle Tessa hareketi durdurdu.

Çok fazla kıpırdanıyorsun. Hiçbir Krallık, bu kadar dikkat çeken bir Peri istemez, Tessalyn.

Rahibe Cordelia böyle söylerdi, toprak büyüsü kullanan bir Peri onu bir sandalyeye sıkıca bağlarken. Öyle sıkı ki, dizini bile oynatamıyordu. Öyle sıkı ki, bir santim bile kıpırdayamadı.

Bu yüzden onun yanında kıpırdamamayı öğrenmişti.

Ama Rahibe Cordelia onu artık cezalandıramazdı, değil mi? Theon'un izni olmadan asla. Bir Kaynağa karşı yetenek

kullanmak, kişiyi doğrudan Yeraltı'na gönderecek bir eylemdi. şimdi düşününce, Rahibe Cordelia için o kadar da kötü olmazdı...

"Seni burada görmeyi beklemiyordum, Tessalyn," diye iç çekti Rahibe Cordelia, önündeki kalın dosyayı açarken. Pantheon dışında teknolojiye izin veriliyordu ama Rahibe Cordelia bilgisayarları ve tabletleri hiç sevmemişti. Tessa'nın neden asla istenmeyeceği veya yeterince iyi olmayacağına dair sürekli genişleyen bir dosyaya dramatik bir şekilde yeni belgeler eklemeyi tercih ediyordu.

" z r dilerim," diye tereddüt etmeden cevap verdi Tessa. Her şeyin sorumluluğunu üstlenmeyi uzun zaman önce öğrenmişti. Onunla tartışmak işleri daha da k t leştiriyordu.

"Evet, peki, eğer Arius Varisi de diğer mirasçılar gibi seçeneklerini gözlemleme zahmetine girseydi, tüm bunlar önlenebilirdi. O Krallık zor olmayı seviyor," diye mırıldandı.

Tessa, kendisine bir şey söylenmedikçe konuşmaması gerektiğini bilerek sessizce oturdu. Rahibe Cordelia sessizlik içinde birkaç sayfa çevirdi. Sonunda dosyayı kapatıp ellerini tekrar kavuşturdu. "Bu Seçim Yılı'nın tarihi koşulları göz önüne alındığında, yeni Kaynaklar'ın eğitimini denetlemem istendi."

Tessa yutkundu, birbirine kenetlenmiş parmakları kucağında sıkılaştı. Elbette Rahibe Cordelia bunu g rm şti. Tessa, bileklerini saran sarmaşıkları neredeyse hissedebiliyordu, dikenler etine batıyordu, çünkü bunu da yapmamayı öğrenmişti.

"Ancak, diğerleri gibi bu role hazır değildiniz," diye devam etti. "Bu nedenle, Heir St. Orcas, eksiklikleri gidermek için her hafta özel ders için ek    saat talep etti."

"Ne yaptı?" diye kekeleydi Tessa. Rahibe Cordelia'nın kaşları öfkeyle kalkınca Tessa, "Neden... bana kendisi talimat veremiyor? Bu, aramızdaki bağı daha da g  lendirirdi-" dedi.

"Bir varisin ilgilenmesi gereken çok daha önemli işleri vardır," diye sözünü kesti Rahibe Cordelia. "Seninle

uğraşmak, özellikle de bir Seçim Yılı sırasında, onun için bir yük değil. Celeste Malikanesi'nde ikamet ettiğin için, eksikliklerini çok iyi bildiğim için eğitmenin olmam gayet mantıklı."

"Haftada üç saat kesinlikle gereksiz," diye itiraz etti Tessa, sesi her kelimedede daha da tizleşerek. Ensesinde ter damlaları birikmişti ve tanrılar, keşke bugün saçlarını toplasaydım diye düşündü. İçgüdüsel olarak odanın etrafına bakındı, tüm küçük girinti ve çıkıntıları fark etti. Köşedeki uzun dolap. Kolayca boşaltılabilen açık kitap dolabı. Masanın altındaki, ayağın ete kolayca değebileceği boşluk.

Daha sonra ilgilenilmek üzere karanlığa itilebilecek tüm alanlar.

"Tam tersine," dedi Rahibe Cordelia sertçe. "Beş saatin daha uygun olacağını savundum ama Üstadınız üç saatin yeterli olacağına karar verdi. Bir saat. Haftada üç gün."

"Üç saati birden yapamaz mıyız?"

"HAYIR."

"Ancak-"

"Yeter," diye çıkıştı Rahibe Cordelia. "Vaktimizi seninle tartışarak harcamayacağım. Böyle saçmalıklara vakit harcayacak kadar geliştirmen gereken çok şey var."

Theon ona söylemiş miydi? Birden fazla kez kaçmaya çalıştığını söylemiş miydi? Sürekli onunla tartıştığını söylemiş miydi? Bir masanın altında ayaklarının dibinde oturmaya zorlandığını söylemiş miydi? Son değerlendirmesini?

Malikanenin annesi, işine gelene kadar ne kadar çok şey bildiğini asla belli etmezdi ve şimdi de farklı değildi. Kalın dosyayı kenara itip bir deste kağıt daha alırken yüzünde her zaman olduğu gibi aynı hafif alaycı ifade vardı.

"Bitirdik mi?" diye bağırdı Tessa, aniden hareket etme ihtiyacı hissederek. Bu sadece huzursuzluk değildi. Ayağa kalkamaz, hareket edemez, koşamaz, temiz hava soluyamazsa gerçekten ölecekmiş gibi hissetmekti.

Gökyüzüne bağlı.

"HAYIR."

"Başka ne yapmamız gerekiyor?"

"Saatin en erken saatine kadar vaktimiz var."

"Ne yapmak için?"

Nefes almak çok zorlaşıyordu ve neden burası bu kadar sıcaaktı? Pencereler vardı ama perdeler sıkı sıkıya kapalıydı.

"Sana söyleneni yapmak," diye karşılık verdi. "Bunu anlamamanın senin için neden bu kadar zor olduğunu anlamıyorum Tessalyn. Senin amacın bu. Miras'ın sana söylediğini yap. Onlara yardım et. İstediklerini ver ve bu konuda sorun çıkarma. şimdi zamanımız dolana kadar otur ve bana son yirmi yılın zamanımın ve emeğimin tamamen boşa gitmediğini kanıtla."

O an hissetti. Ciğerlerinden hızla çekilen hava. Tessa gözlerini kırptıştırdı ve hava gitti. Oksijeni kesmek onu öldürmezdi ama Rahibe Cordelia'nın bir şeyi anlatmak için tercih ettiği yol kesinlikle buydu. Bilincini kaybetmemesi için ona yeteri kadar hava vermek, ama boğuluyormuş gibi hissetmesine yetecek kadarını da kesmek.

Bu yüzden sessizce oturdu, kendini hareket etmemeye zorladı. Ama saymak yerine, kendini Axel'ın o aptalca koşu çalma listelerine koyduğu şarkıların sözlerini okurken buldu. Bir şarkı daha dinleyebilirdi.

Bir saniye daha.

Bir şarkı daha.

Bir gün daha.

Bir yıl daha.

Sonunda pek bir önemi kalmadı.

Gece havasını içine çekerken mermer basamaklardan sendeleyerek indi. Sa dipleri terden ıslanmıştı ve bir saattir hareketsiz ve hareketsiz oturmaktan tüm vücudu titriyordu. Rahibe Cordelia nihayet ona ayrılma izni verdiğinde, neredeyse odadan fırlamıştı. Muhtemelen bir sonraki özel seansında böyle bir hareketinden dolayı cezalandırılacaktı.

Odanın dışında onu bekleyen bir nöbetçi yoktu, tahmin ettiği gibi. Belki de beklemeliydi ama içeride bir saniye daha kalamazdı. Sanki Theon'la bir saat koşmuş gibiydi ve göğsü, içine çekmeye çalıştığı havayı alacak kadar genişlemiyordu.

Dex.

Dex'e ihtiyacı vardı. Bu süreçte ona yardım edebilecek tek kişi oydu. Haklıydı. Bunun için yeterince güçlü değildi. Tek başına değil.

Ama kimse yoktu. Sadece o ve dünyayı karanlığa boğan gece.

Ve burada bile yeterli hava yoktu.

Ve o burada öylece duramazdı.

Topuklarını çıkarıp kaldırımında yürümeye başladı. Onu tuzağa düşüren o yüksek binalardan çıkmaktan başka bir şey düşünemiyordu. Sonra da yürümeyi bırakıp sokaklarda koşmaya başladı. Nereye gittiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Kimse onu durdurmak için seslenmedi. Periler burada serbestçe dolaşabiliyordu ve şu anda çok azı onu Arius Kaynağı olarak tanıyabilirdi. Yakında her şey değişecekti. Çok şey değişmişti ama o aynıydı. Hâlâ hiçliğe itiliyordu. Hâlâ Malikane Annesi ile bir çalışma odasında sıkışıp kalmıştı. Hâlâ sorun çıkarıyordu. Hâlâ bir şekilde kendi kendine halledemediği kaoslar yaratıyordu.

Koştı, koştu, bir an için Theon'u geçebileceğini düşündü. Başının ne kadar belaya gireceğini bir an bile fark etmedi çünkü tek düşünebildiği açık alanlar ve beklentiler ve taleplerle kirlenmemiş temiz havaydı.

Wynfell Nehri kıyısında dizlerinin üzerine çökene kadar ne kadar uzağa koştuğunu fark etmedi.

Ancak o zaman nefes alabildiğini hissetti.

Etrafında ağaçlar vardı ve kendini sırtüstü yatmış, gökyüzüne bakarken buldu. Yıldızlar da ona bakıyor, parıldıyor ve tanrıların unuttuğu bir dünyaya aldırış etmiyorlardı.

Nehir Akropolis'ten geçiyordu ama dış surların bir iki mil kadar dışında olmalıydı. Devriye gezen nöbetçilerden nasıl

kaçtığını tam olarak bilmiyordu ama korumalardan nasıl kaçtığını da bilmiyordu. Ne kadar vakti kaldığını bilmiyordu ama Theon onu bulacaktı. Her zaman bulurdu. Onu şehir evine geri sürükler ve cezasını yağmur gibi yağıdırırdı. Tekrar hata yapana kadar Theon'un kendisinden talep ettiği role bürünürdü. Aslında bu tanıdık bir döngüydü ve bu noktada, her seferinde acı çekse bile hayatındaki her türlü rutini kabul ederdi. Denemeye devam etmeye değer miydi?

İçindeki bağ bir anlığına sustu ve derin bir nefes daha aldı, hava değişti ve tenini serinleten bir esinti duyuldu. Birkaç uzun dakika boyunca tek ses nehrin sesiydi, ta ki alçak bir uğultu onu doğrultana ve bakışları parlayan turuncu gözlerle buluşana kadar. Ayağa kalkarken çığlığını bastırdı. Ama büyük, gümüş grisi bir kurt ağaçların arasından birkaç adım attığında o alçak uğultu tekrar duyuldu.

Yaralandı mı?

Celeste Malikanesi'nin etrafındaki ormanda hiç kurt görmemişti ve Tessa, Akropolis civarında kurtlar olduğunu bilmiyordu. Bu kurt, Theon'unkiler kadar iriydi ve aynı parlayan gözlere sahipti. Bir şey kulağını dikti ve kurdun burnu göğe doğru kalktı. Veda edencesine baktıktan sonra ağaçların arasına geri döndü, ama Tessa tüm bu sahnenin saçmalığını düşünemeden bir kadın sesi duyuldu.

"Tek başına bir Kaynak mı? Miras ne diyecek?"

Tessa döndüğünde baştan aşağı siyahlara bürünmüş bir kadın gördü. Hatta yüzünü gizleyen bir kapüşon bile takmıştı.

"Bunun o olduğundan emin miyiz?" diye sordu başka bir kadın sesi ve Tessa bir kez daha döndü. Bu seferki aynı giyinmişti ve kararlı bir şekilde ona doğru yaklaşıyordu. Siyah eldivenler. Siyah çizmeler. Ve elindeki... bir hançer miydi?

Tessa bir adım geri çekildi, topukları yerde bir yerde unutulmuştu. İki kadın onu nehirle aralarında sıkıştırmıştı.

"Ona benziyor," dedi ilki omuz silkerek.

"Onu daha önce hiç görmemiştik," dedi ikincisi ağır ağır.

"Kesinlikle," dedi ilki. "Ama emin değilsen, önce tadına bakabilirim. Kanı kesinlikle muhteşem olurdu."

"Ölümü mü istiyorsun, Risna?"

"Hayatımıza kesinlikle biraz heyecan katacaktır."

Tessa, ikisinin laf atmasını izlerken ne yapacağını bilemedi. Kaçabilecek gibi değildi. İkisinin gizlilik konusunda yetenekli olduğu belliydi. Kurt bile son ana kadar onları duymamıştı.

"Onu yakalayıp geri götürelim. O olmasa bile, sınırların dışında bir Fae yakaladığımızda ödüllendirileceğiz," dedi ikincisi.

"Hayır, bekle!" diye kekeledi Tessa. "Bana dokunamazsın."

"Peki neden?" diye sordu Risna adındaki adam ve kapüşonu başında olmasına rağmen Tessa, merakla başını eğdiğini anlayabiliyordu.

"Çünkü ben Arius Varisinin Kaynağıyım."

"Teşekkür ederim."

"...Ne için?"

Tessa, Risna'nın "Aradığımız kişinin sen olduğunu doğruladığın için" diye cevap verdiğinde sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordu.

İkisi de ona doğru atıldı ve Tessa çığlık attı. Geriye doğru sendeledi, ayakları Wynfell Nehri'nin buzlu sularına değdi; aynı anda gök gürültüsü duyuldu ve şimşekler geceyi aydınlattı.

Gökyüzünden düşen iki figürü aydınlattı.

Birinin koyu deri kanatları vardı. Bir ejderhanın kanatları.

Diğerinin ise ayakları yere değdiği anda gecenin karanlığında kaybolan, sadece gölgelerden oluşan kanatları vardı.

Luka ve Theon buradaydı ve onlardan mı yoksa onu ele geçirmeye çalışan ikisinden mi daha çok korkması gerektiğinden emin değildi.

Theon öne çıktı. Tessa, gecenin karanlığında bile onun etrafında dolaşan karanlığı görebiliyordu.

Onun etrafında uçuyordu.

Gölgeler bir kalkan gibi ona yapışmıştı.

"Seni onun peşinden kim gönderdi?" diye sordu Theon, sesinde ölümün buz gibi vaadinden başka bir şey yoktu.

"Sana söyleyemeyeceğimizi biliyorsun, Sonların Varisi," diye yanıtladı Risna, avuçlarında iki hançerle. "Öyleyse bizi öldür ve bu işi bitir."

"Gece Kızı, sen ölümden daha kötü birçok şeyin olduğunu herkesten iyi bilirsin," dedi Theon.

"Başka seçeneğimiz yoktu," diye cevap verdi ikinci kadın. "Bunu sen de benim kadar biliyorsun, bizi serbest bırakmayacağını biliyorum."

"Adın ne?" diye sordu Theon.

"Önemi var mı? Tarih beni hatırlamayacak."

"Yanında başka kim var?"

"Kimse. Sadece biz," diye araya girdi Risna.

"Yalanlar," diye hırladı Theon, karanlığı etrafında dalgalanırken.

Kadın acı dolu bir çığlık atarak dizlerinin üzerine çöktü. Elleriyle kollarını, göğsünü ve yüzünü tırmaladı.

"Doğruyu söylüyor," diye haykırdı Tessa, kadının çığlıkları geceyi doldururken. "Sadece onlar."

Theon ona doğru döndü, gölgeleri onu sudan çıkarıp nehir kıyısına doğru çekti. "Tek kelime daha etme," diye tükürdü, karanlığı ellerini arkasına çekip orada bağladı.

Ama Luka öne çıkmıştı, avucunda siyah alevler belirmişti ve ikinci kadın aniden yalvarmaya, yakarmaya başladı. "İki!" diye bağırdı. "Muhtemelen gördüklerini bildirmek için yarı yolda olan iki kişi daha vardır."

Luka, daha konuşmasını bitirmeden gökyüzündeydi, ağaçların tepelerinin üzerinden alçaktan uçuyordu ve Theon da sessizce ilerliyordu. İkinci dişi kaçmaya çalıştı ama gölgeleri onu sararak kendisine doğru sürükledi. Tessa, hançeri nereden bulduğunu bilmiyordu. Belki de dışıninkini

kullanmıştı, ama boğazını kesen bir bıçaktı bu. Ay ışığında fışkıran kandı. Theon bıçağı göğsüne, doğrudan kalbine indiriyordu.

Tessa, kadını bir kenara fırlatırken ona bakmaktan başka bir şey yapamayacak kadar şaşkıındı. Hâlâ kanayan bedenini resmen nehir kıyısına fırlatmıştı. Onu öylece... orada bırakamazdı, değil mi?

Theon yaklaşırken Risna hâlâ yerde kıvranıyor, çığlıklar atıyordu. Başka bir hançer tutuyordu ve Tessa yine bu lanet olası bıçakları nereden bulduğunu merak etti. Karanlığını geri çekerek kadının yanına çömeldi ve homurdandı: "Tessa, buraya gel."

Ama hâlâ inanmaz gözlerle ona bakıyordu. İstese bile bu isteğini anlayamıyordu.

"Tessalyn, buraya gel," dedi tekrar, büyüleyici büyü ayaklarını hareket ettirmeye zorladı ama bilekleri hâlâ bağlıyken yanına diz çökerken tüm vücudu titriyordu. Risna inliyordu ve kollarında, tuniğinin gövdesinde, hatta pantolonunda yırtıklar görebiliyordu. Ay ışığında koyu kumaşta çizgiler parıldıyordu. Kan. Bunu onun karanlığı mı yapmıştı?

"Onun ne olduğunu biliyor musun?" diye sordu Theon.

Başını salladı ve kadına baktı.

"Konuş, Tessalyn."

"H-hayır," diye fısıldadı.

Theon, dişinin başlığını geriye doğru çekti ve yaralarına rağmen, Tessa'nın boğazına doğru hamle yaparken tıslayarak öne doğru sendeledi ve—

Bunlar dişlerdi.

"O bir Gece Çocuğu," dedi Theon, dişinin saçlarını kavrayıp geriye doğru çekerek. Hançerini dişinin boğazına dayadı ve başını daha da geriye yatırdı. Dişlerini tekrar gösterdi, gözlerinde çılgınca bir çılgınlık vardı ve Tessa'ya tekrar ulaşmaya çalıştı, ama Theon'un tutuşu sağlamdı. Dişinin ona dokunmasına izin vermeyecekti. Ama teninden

geçen, yanaklarından aşağı örümcek ağı gibi uzanan, boğazından aşağı inen siyah çizgiler...

"Anlamıyorum," dedi Tessa hırıltılı bir sesle.

"Bir vampir, Tessa. Ona vampir denebilir ve seni götürmek için gönderildi."

"Vampirler gerçek değil."

"Ve sen yine de birine bakıyorsun."

Başını salladı, çünkü adamın söylediklerini kavrayamıyordu.

Ve sonra Theon hançeri kadının boğazına sapladı.

Tessa, yüzüne, boynuna ve göğsüne sıçrayan sıcak kanla geriye doğru sendeledi. Çok tanıdıktı. Ama bu, arkadaşlarının kanı değildi. Büyüsünü yüzeye çıkarmak için işkence gören diğer Perilerin kanı da değildi.

Tıpkı diğer kadın, diğer vampir gibi, Theon da hançeri onun kalbine sapladı.

"Gece Çocukları yalnızca belirli bir malzemedен yapılmış bıçaklarla öldürülebilir. Bu," dedi hançeri çekerek, "gece taşından yapılmış. Kalplerinden geçmeli."

"Gece taşının ne olduğunu bilmiyorum." Kulağa aptalca geliyordu ama söyleyebildiği tek şey buydu.

"Biliyorum ama yakında öğreneceksin," diye cevapladı. İki kişiyi öldürmüş bir erkek için fazlasıyla sakindi.

Hançerini kadının pelerinde temizledi ve Tessa cesedin yanında diz çökerken diğer bıçağını aldı. Gölgeleeri gevşeyip bileklerini serbest bıraktı. İki hançerin de gölgeler arasında kaybolmasını izledi ve sonra adamın önünde durduğunu gördü. Adam başka bir şey söylemedi, eli görüş alanına girdi. Parmaklarını sabırsızlıkla oynattı ve Tessa titreyen elini avucuna koydu.

Ani bir sarsıntıyla ayağa kalktı ve sonra bir kol beline dolanarak onu göğsüne çekti. Arkasında siyah gölge kanatları belirdi ve kadın adamın elinden kurtulmaya çalıştı. Ama adam onu çoktan gökyüzüne doğru çekiyor, bir eliyle ağzını kapatıp çığlığını bastırıyordu.

Dudakları kulağına değdi ve "Şu anda görülmemek için alçaktan uçmalıyız. Evlere yaklaştığımızda, gölgelerimi kullanarak bizi gizleyeceğim. Çığlık atma. Anladın mı Tessa?" dedi.

Başını salladı. Adam ağzını açtı, ancak kolunu dizlerinin altına kaydırđı. Adamın yüzünü adamın göğsüne gömdü, böylece altından geçen toprağı göremeyecekti. Adamın büyüünün etrafında kaydığını hissettiğinde karanlığa doğru eğildi.

Onu sakinleştirelim.

Onu rahatlatmasına izin verin.

Okşamasına izin ver.

Theon'un bir uzantısı olması umurunda değildi. Bağın onu giderek daha fazla kendine çekmek için kullanması umurunda değildi. Son birkaç saatte çok fazla şey olmuştu. Tekrar Ana Cordelia'yı görmek. Bir saat boyunca panik ve anılarla dolu bir halde oturmak. Nehre koşuş. Vampirler. Theon'un onları öldürmesini izlemek. Hâlâ yüzünde ve boynunda yapışkan kanı hissedebiliyordu. İşlenmesi gereken çok fazla duygu ve çözülmesi gereken çok fazla sorunla dolu bir değerlendirmeden sonraymış gibi hissediyordu. Aklında çok fazla soru vardı ama nereden başlayacağını bilmiyordu. Bu kanı üzerinden temizlemesi gerekiyordu ama Theon'un çok sinirli olduğunu da biliyordu. Dürtüselliğinin sonuçları geliyordu ve belki de ona duş alacak, düşünecek veya...

Düşüncelerinin girdabı, şehir evinin arkasındaki bahçeye düştüğünde kesildi ve Theon onu yere bıraktı. Ayaklarının altındaki çimenler soğuktu ve hafif bir yağmur yağıyordu. Çift veranda kapıları ardına kadar açıldı ve Axel oradaydı, onu Theon'un elinden kurtarıyordu. Theon'un ceketini, ardından kravatını ve gömleğini çıkardığını görene kadar nedenini anlamadı.

"Ayakkabıların nerede?" diye sordu Theon, kendi siyah ayakkabılarını çıkarırken Tessa'nın çıplak ayaklarına bakarak.

"Nehir kenarında," dedi hırıltılı bir sesle.

"Nehir mi?" diye tekrarladı Axel, bileğini tutarak. Parmaklarını adamın gömleğine soktuğunu fark etmemişti. "Wynfell Nehri mi? Orada ne halt ediyordun?"

"Luka'yı ara. Henüz tam olarak değişmemiş olmalı, o yüzden cevap vermeli. Cesetlerle ilgileniyor. Ayakkabılarını bulduğundan emin ol," dedi Theon, öne çıkıp onu kardeşinden geri alırken.

Bir ileri bir geri götürüldüğünün neredeyse farkında değildi. O tanıdık uyuşukluk çökerken değil. Kendini kapanmış hissederken değil. Hiçbir şeyi umursamayacak kadar boşluğa doğru kaydığını hissederken değil. Kendini nasıl toparlayacağını bilemezken değil.

Denemek çok yorucuydu.

"Benimle kal küçük fırtına," dedi Theon usulca, onu eve ve çiseleyen yağmurdan dışarı yönlendirirken. Çok fazla değildi ama tenindeki kanla karışacak kadardı. Kan damlalarının yavaşça teninden aşağı kaydığını hissedebiliyordu ve bir anda silmek için parmaklarını kaldırdı.

Kırmızı lekelerle ayrıldılar.

Ve hemen değerlendirmelerin anılarına çekildi.

Onu arkadaşlarını öldürdüğü vizyonlara zorladılar. Var olmayan ailesini öldürdüler.

Arkadaşlarının önünde işkence görürken kendi kanında boğulması.

Arkadaşlarının işkence görmesini izlemekten.

"Lütfen dur!" diye bağırdı küçük bıçak Lange'nin yan tarafına tekrar tekrar saplanırken.

Her darbeye inliyordu, vücudu küçük, derin kesiklerle doluydu. Bu bittiğinde, istismarın tüm izleri kaybolacaktı. Dışarıda hiçbir yara izi kalmayacaktı. Hangi Miras, kusurlarla lekelenmiş Perilerin krallıklarında hizmet etmesini isterdi ki?

"Her şeyi durdurabilirsin, Tessalyn," diye sakince yanıtladı Rahibe. "Bize sadece elementini göster."

"Yapamam!" diye feryat etti. "Denedim, ama yapamadım!" Bir duvara zincirlenmişti, izlemek zorundaydı.

Lange bilincini kaybedince Corbin'i getirdiler.

"Tessa. Tessalyn, bana bak."

Büyüleyici bakışlarını zümrüt yeşili gözlere yöneltti. Theon yüzünü avuçlarının arasına almış, başparmağıyla elmacık kemiğini ileri geri hareket ettiriyor, kan lekelerini siliyordu.

Yüzünde de kan vardı. Hem de ondan daha fazla. Küçük lekeler ve daha büyük lekeler. Ve yorgun görünüyordu. Gözleri eskisi kadar parlak değildi.

"Geri döndün mü, Tessa?"

Sessizce başını salladı, duvara yaslandı.

Duvar mı?

Gözleri etrafta gezindi. Üst kattaki yatak odalarındaydılar, ama bu küçük tanıdıklık bile vücudundaki gerginliği hafifletmeye yetmiyordu. İhtiyacı olan şey...

"Burada."

Theon yine karşısındaydı. Onu ne zaman bırakmıştı ki? Ama eline bir bardak tutuşturuyordu.

Bir bardak kehribar rengi sıvı.

Hepsini yuttu.

"Tanrılar aşkına, Tessa," diye mırıldandı Theon.

Ama içki karnını ısıtıp kollarındaki kasları biraz gevşetince umursamadı.

Daha fazla.

Daha fazlasına ihtiyacı vardı.

Onun içinde boğulması gerekiyordu.

Hayır, boğulması gerekiyordu—

"Ne istediğini biliyorum, Tessa."

Gözlerini ona doğru kaldırdığında, adamın karanlık sesi düşüncelerini böldü.

"Hiçbir şey bilmiyorsun," diye karşılık verdi ama sesi titriyordu.

Gözlerinde rahatlamaya benzer bir ifade belirdi ama hemen kayboldu. Ondan birkaç adım uzaklaşmış, odanın ortasında durmuş, sanki ne yapacağından emin değilmiş gibi duruyordu.

"Bana bu tür şeylerle nasıl başa çıktığını anlatmıştın," dedi.

"Ne gibi şeyler?"

"Değerlendirmeler. Bunun o olmadığını biliyorum ama birçok yönden benzer olduğunu hissediyorum. En azından anıları canlandırdığını tahmin ediyorum," diye ekledi, tartışmak için ağzını açtığı anda.

Ağzını hızla kapattı, anıları bastırdı. Ama faydası yoktu. Anılar, bastırabileceğinden daha hızlı geri geldiler.

Bir içki daha.

Bir içkiye daha ihtiyacı vardı.

Biberona ihtiyacı vardı.

O kadar çok içmesi gerekiyordu ki, kabusları bile onu rahatsız edemiyordu.

Hiçbir şeyin uyuşukluğundan başka bir şey hissetmeye ihtiyacı vardı.

"Sana ihtiyacın olanı vermek için fiziksel olarak sana dokunmama gerek yok, Tessa," dedi Theon, ellerini ceplerine sokup odanın karşısından onu izlerken.

Karanlık büyüünün teninde kaydığını hissetti. Nemli elbisesinin kumaşından sızıyordu. Tüy kadar hafifti, kollarından, gövdesinden ve bacaklarından aşağı doğru süzülürken en ufak bir dokunuş bile yeterliydi. Dizleri neredeyse hiç gevşemedi ve duvara daha da sert yaslandı. Ve tanrılar, bunu istiyordu. O hazzın barındırdığı unutuluşa yuvarlanmak istiyordu, ondan gelse bile. İçindeki bir şey, ona bunu verme düşüncesiyle başını kaldırdı ve bunun ondan gelmesini istediğini kabul etmeyi reddetti. Buna ihtiyacı vardı.

"Tessa, sonunda benimle ilgilenmene izin verecek misin?" diye sordu, sesi alçak ve sertti ve ona doğru tek bir adım attı.

Sonunda pes mi edecekti?

Pes mi ediyordu?

Belki de bu, tıpkı onun gücünü ondan alacağı gibi, onun da ondan ihtiyaç duyduğu bir şeyi almasıydı.

Onun her şeyini elinden nasıl alacağını.

Başını bir kez sallayıp, buna izin verdiği için gözlerini sımsıkı yumarak kendi kendine bunu söyledi.

"Burada sözlü onaya ihtiyacım olacak, güzelim. Bunun senin seçimin olduğunu söylemeni istiyorum."

Başını duvara yasladı. Adamın cevabını beklerken büyüsü durmuştu ve şu anda nefes almaktan çok o karanlığa ihtiyacı vardı.

"Evet," diye hırıltılı bir sesle cevap verdi.

TESSA

H'nin karanlık gölgeleri hemen gövdesinden yukarı kaydı, karanlık parmakları göğüslerinin alt kısımlarını sıyırdı ve hislerin onu aşağı çekmesine izin vermeye hazır bir şekilde keskin bir nefes aldı. Ama yine de onun büyüğü durdu.

"Ve gözlerin. Onlara da ihtiyacım var." Dudaklarında bir fısıltı hissetti. Gözleri aniden açıldı ve Theon'u tam karşısında görünce nefesi kesildi. "Aferin kızım. Gözlerin üzerimde olsun."

Bu kadar yakından, loş ışığın yumuşak parıltısında parıldayan koyu saçlarındaki kan lekelerini görebiliyordu. Kanın keskin kokusunu alabiliyordu ama belki de bu kendi tenindeki kandı. Yanaklarında ve buraya uçarken onu sıkıca sardığı boğazında kırmızı lekeler vardı, bu da saçlarında muhtemelen kan olduğu anlamına geliyordu. Ona dokunmuyordu ama bedeni sadece birkaç santim ötedeydi. Gözlerindeki arzuyu gördüğü kadar sıcaklığını da hissedebiliyordu.

Onun isteğine tekrar başını salladı, sonra onun karanlığı göğüslerini yoğurmadan önce meme uçlarının üzerinden geçtiğinde boğazından gelen bir inilti kaçtı.

"Bir gün sana özlemle beklediğim tüm şekillerde dokunmama izin vereceksin Tessa," dedi, sesi göğüslerini okşamaya, kaburgalarını ve gövdesini sürüklemeye devam eden gölgeler kadar karanlıktı. Bir karanlık kıvrımı boğazında kaydı, bir diğeri alt dudağını okşadı. "Bir gün benden sana dokunmamı isteyeceksin." Küçük bir inilti yükseldi ve Theon'un gözleri bu sesle daha da karardı. Ağız kulağına birkaç santim daha yaklaştı ama yine de söz verdiği gibi ona dokunmadı. "Bunun için bana yalvaracaksın Tessa ve sonunda sahip olduğum her şeyi almadan önce yalvarışının her saniyesinin tadını çıkaracağım. Çünkü bir gün bunun basit bir Kaynak bağından çok daha fazlası olduğunu anlayacaksın."

Karanlığın elleri kalçalarının üzerinden geçip bacaklarına doğru inerken, içinden istek ve korku arasında bir ses geldi. Olan biteni düşünemiyordu. Tek yapabildiği hissetmektir. Sonra o karanlığı tam kalbinin ortasına çekti ve kadın çığlık attı, gerginlik giderek artıp karnının alt kısımlarında birikiyordu.

"Her zaman daha fazlasıydık," diye devam etti. "Çalıntı çikolatalarla o girintiye girdiğini gördüğüm andan itibaren, benim olduğunu anladım. Kader her zaman istediğini yapar, Tessa ve bu da farklı olmayacak."

Onu her yerinde hissedebiliyordu, gölgeleri teninin her santimini kaplıyordu. Hem çok fazlaydı hem de aynı anda yeterli değildi. Ve o karanlık, o hassas sinir demetine baskı yaptığında, tekrar nefesi kesildi.

Theon, sesi ağzıyla yutacakmış gibi hareket etti ama hareketsiz kaldı. Yüz hatları, sanki şu anda dudaklarını onun üzerinde tutamamak ona fiziksel olarak acı veriyormuş gibi buruştu. Başka bir şey söylemedi. Gölgeleri ve karanlığı onu mahvederken, sadece gözlerini ona dikmiş onu izledi. Kadın kıvranıyordu. Gücü onunla oynayıp klitorisine çarparken kalçaları inip kalkıyor ve daha fazlasını arıyordu. Gözleri her kırıştığında, büyüsunü geri çekip başını sallıyor, gözlerini ondan ayırmaması gerektiğini hatırlatıyordu.

Kendini uçurumun kenarında bulması uzun sürmedi ve bitmesini istemiyordu. Bunun ne olduğunu biliyordu. Hayatından geçici bir dikkat dağıtıcıydı ama kahretsin, tüm benliğiyle bu dikkat dağıtıcı şeye tutunacaktı.

Onları birbirine bağlayan bağ giderek güçleniyordu. Karanlık gücünün her darbesi, varlığının her bir sinirini elektriklendiriyordu. Tekrar nefes nefese kalmıştı, büyüyoğunlaştıkça tüm vücudu titremeye başlamıştı. Gölgeler kaburgaları boyunca uzanıyordu. Göğüslerini çalıştırıyordu. Kalbine bastırıyordu. Yanaklarını okşuyordu. Saçlarının arasından geçiyordu. Her yerdeydiler.

Her yerdeydi.

"Ver onu bana, küçük fırtına," diye emretti Theon. Karanlık boğazını sardı, çenesini yukarı kaldırdı. Ellerini başının iki yanına, duvara dayamış, ona dokunmasını bir nefes uzakta tutuyordu. "Zaten hepsi benim."

Kadın, adamın yorumuna inkar edercesine başını salladı ve adamın büyüü bozuldu.

Kaybından dolayı neredeyse hıçkırık hıçkırık ağlıyordu, tüm vücudu istek ve ihtiyaçla titriyordu.

"Beni iyi dinle Tessa. Sahip olduğun her şey benim. Verebileceğin her şeyi, zevkin de dahil, alacağım."

Sonra büyüü ona baskı yaptı, o karanlık buz gibi soğudu, bacaklarının arasındaki sinirleri çalıştırdı ve kendini hazırlayamadan onu uçuşuma fırlattı. Çığlık attı, ama Theon'un ağzını kapatan eliyle sesi hemen boğuldu.

"Şşş, küçük fırtına. Axel hemen altımızda," diye fısıldadı ama kardeşinin onları duyması düşüncesi orgazmı daha da yoğunlaştırdı. Boşalma onu delip geçerken, vücudunun merkezinden tatlı ve keskin bir şekilde yayılan bir hisle hiçliğe doğru düşüyordu. Gözleri sonunda kapandı ve zevk dalgaları onu dibe çekti.

İçinde boğulurken.

Vecd halinden çıktığında, Theon'a yaslanmıştı; kolu beline dolanmış, onu sıkıca kavramıştı, diğer eli ise saçlarının arasındaydı. Uzunluğunun karnına bastırıldığını hissedebiliyordu ve çıplak göğsüne kıvrılmış, tırnakları etine batıyordu. Yavaşça gözlerini onunkilere kaldırdı. Adam, alnındaki saçları düzeltmek için elini kaldırdı. Parmakları ve avucu kıpkırmızıydı, eli öldürdüğü vampirlerden hâlâ kanlıydı. Nedense umurunda değildi. Şimdilik değil. Uzuvarındaki ağırlıksız hisse, ruhundaki ağırlıksız hisse tutunurken değil.

Kulağına tekrar konuşabilmek için başını eğdi. "Gerçekten muhteşemsin, Tessa. Bana gelişini binlerce kez izleyebilirim ve asla bıkmam. Bana tamamen sahip olduğunda neler yapacağımı bir düşün."

Hâlâ nefesini düzenlemeye çalışıyordu ama adamın sözleri boğazında düğümlendi. Acı veren boşluk yine zayıfça kasıldı ve gerçekten aptalca bir şey yapmadan önce derin bir nefes almaya zorladı kendini. Onun kendisini tamamen ele geçirmesine izin veremezdi. Şimdi değil. Asla değil. Çünkü az önce ona gücüyle yaptığı şeye benzer bir şey olsaydı, bunun nasıl bir şey olacağını aklı almıyordu.

Ama bu asla olmayacaktı.

Tahvil bu düşünceyle tısladı, ama o hâlâ o kadar sarhoştur ki, dehşetini hissedemiyordu. Bu sarhoşluk, alkolden bile daha iyiydi. Değerlendirmelerden sonra umutsuzca ölümlüleri aramasının sebebi buydu. Ama ölümlülerle seks hiç böyle olmamıştı. Ve Theon'un ona yaptığı şey seks bile değildi. Bu...

Sadece bu lanet bağ yüzünden böyleydi. İnanana kadar kendine bunu söyleyecekti.

Theon'un elleri kalçalarına kaydı ve bir adım geri çekildi. Hâlâ onu sabit tutuyor, gözleri üzerinde geziniyordu. Gölgelerinin bakışlarını takip ettiğine, son bir kez üzerinde belirdiğine yemin edebilirdi.

Birkaç dakikalık sessizliğin ardından sonunda "Ayakta durabilir misin?" diye sordu. Sesi boğuk ve pürüzlüydü.

"Evet. Evet," dedi hırıltılı bir sesle, boğazını temizleyerek. "Yıkanmam gerek."

Theon başını sallayıp onu elinden kurtardı ve bir adım daha geri çekildi. Neyse ki, arkasındaki duvardan iterken sadece biraz sendeledi.

Banyoya doğru yürüdü, kapıyı kapatmadan önce Theon'un bakışlarının onu takip ettiğini hissetti. Ellerini tezgaha dayayıp başını öne eğdi.

Lanet olsun. Lanet olsun. Lanet olsun.

Aynadaki yansımasına baktı. Yanakları hâlâ kızarmıştı. Uzuvarları hâlâ ağırdı. Bacaklarının onu nasıl taşıdığından tam olarak emin değildi. Yüzüne ve boğazına bulaşmış kandan belliydi. Theon'un dokunduğu yerlerde saçlarında kızıl çizgiler vardı.

Buna nasıl izin vermişti? Neler düşünüyordu acaba?
Ve neden ondan daha fazlasını istemeyi düşünüyordu ki?
Ona ihtiyacı yoktu. Neye ihtiyacı olduğunu bilmiyordu.
Bu, onu kendine bağlamanın bir başka yoluyla sadece. Bu lanet bağı güçlendiriyordu.

Aptal.

Dürtüsel.

Pervasız.

Ama sıcak duşun altına girdiğinde, giderden akan pembe suyu izlerken düşünebildiği tek şey buna değdiydi.

Theon onu mahvederken başka hiçbir şey düşünememek buna değmişti. Bunun kendisi hakkında ne söylediği umurunda değildi. Vecd içinde boğulmak, parçalanmasını engelliyordu ve ruhunun parçalarını nasıl bir arada tuttuğu için özür dilemeye niyeti yoktu.

"Hadi gidelim bebeğim."

Perdeler ardına kadar açılırken Tessa inledi. Battaniyeleri başına çekip sıkıca sarıldı.

Bugün artık siktir olup gidebilir.

Dün gece duşta uzun süre kalmamıştı. Düşünceleri ve anıları tekrar yüzeye çıkmaya başladığı anda, sadece uyumak istemişti. Yorgun veya bitkin olduğu için değil. Günün olaylarından sonra kesinlikle uyumalıydı. Ama işin aslına bakılırsa, uyanık kalmak istemiyordu.

O da şimdi uyanık olmak istemiyordu.

Yaklaşıyordu. Karanlık her an çöküyordu ve umurunda olup olmadığına bile karar veremiyordu.

Dün gece temizliği bitirdiğinde Theon'un gazabıyla karşılaşacağını tahmin etmişti ama banyodan çıktığında onu bekleyen Theon değildi. Axel'di. Anlaşılan Theon, Axel'ı ona göz kulak olması için bırakarak Luka'yla "birkaç işi halletmek" zorunda kalmıştı. Tessa hem rahatlamış hem de hayal kırıklığına uğramıştı. Rahatlamıştı çünkü Theon'la ve başına gelecek her neyse onunla yüzleşmeyi geciktirmişti ama hayal kırıklığına uğramıştı çünkü bağı ihtiyacı vardı.

Bağ. O değil.

Theon'un tam olarak nereye gittiğini sormak istemişti ama sormamıştı. Axel da başka bilgi vermemişti. Sadece bilgisayarı ve bir içkiyle kanepeye yerleşmişti; kardeşine o kadar benziyordu ki, neredeyse rahatlatıcıydı.

Neredeyse.

"Tessa. Hadi gidelim. Seni Luka'ya bırakmadan önce biraz koşmak istiyorum," dedi Axel battanileri çekştirerek.

Axel ile bir koşu mu?

Battanileri üzerinden attı, doğrulurken saçlarını yüzünden çekti. Yatağın diğer tarafına baktığında, Theon'un burada uyumadığını anlayabiliyordu. Acaba geri dönmüş müydü?

Soyunma odasına kaybolan Axel'a, "Theon nerede?" diye seslendi.

"Dışarı," diye seslendi.

"Hala mı?" Tam yataktan çıkıyordu ki Axel, kollarında koşu kıyafetleri ve spor ayakkabılarıyla yeniden belirdi.

"Evet, yine de," diye cevapladı, eşyaları uzatarak. "Gidip üstünü değiştir. Beş dakikaya çıkıyoruz. Bunu da ye," diye ekledi, sehpadan bir muz alıp kıyafetlerin üzerine yığarken.

"Ancak-"

"Git, Tessa. Bugün yapmam gereken işler var."

"Çok iyi bir ruh halindesin," diye homurdandı Tessa, kıyafetleri elinden kaparak.

"Bunu yapma Tessa," diye iç çekti Axel. "Bütün gece hasar kontrolü yaptık ve Theon da—"

Adam aniden konuşmayı kestiğinde gözleri kısıldı. "Ne yapmak zorundaydın?"

"Hiçbir şey. Sadece üstünü değiştir. Luka ile antrenmana geç kalmak istemezsin. Tam bir pislik olacak."

"...nın aksine?"

Axel'in dudaklarının kenarında karanlık bir sırıtış belirdi. "Bebeğim, Luka bir Sargon Mirası. Savaş ve cesaret tanrısı. Unutma, seni o eğitecek."

"Bütün bunları nereden öğrendi?" diye sordu banyoya girerken. Axel'in cevabını duyabilmek için kapıyı açık bıraktı.

"Babam onu birkaç eğitime gönderdi. Aylarca yoktu. Theon tüm bu süre boyunca tam bir pislikti, ama o zamanlar babam Luka'yı Theon'un değil, kendi Koruyucusu olarak hazırlıyordu," diye açıkladı Axel. "Yine de, bunun büyük ölçüde doğal bir içgüdü olduğunu düşünüyorum. Theon ve ben onunla birkaç eğitime katıldık ve olayları o kadar çabuk kavrayamadık."

"Luka'nın ateşi vardı. Ama siyahtı," diye bağırdı Tessa, dişlerini fırçalarken kelimeleri anlaşılabilir bir şekilde.

"Evet, evet. Ejderha ateşiydi," diye karşılık verdi Axel. "Üç dakika, Tessa."

Lavaboya tükürdü, ardından uyuduğu pantolonunu ve atletini hızla çıkarıp kişisel ihtiyaçlarını karşılamak için kapıyı kapattı. Koşu kıyafetlerini ve spor ayakkabılarını giydi ve saçlarını geriye doğru toplarken dışarı çıktığında dişlerinin arasında muz sapını tutuyordu. Axel iç çekerek sapı kaptı, muzı soyup saçını bitirdiğinde ona uzattı.

"Ejderha ateşi nedir?" diye sordu.

"Ejderhanın ateşi," dedi Axel kuru bir sesle, şarjda olan telefonunu alırken. Theon fişe takmış olmalı ki, dün geceki olaylardan sonra aklına bile gelmemişti. "Hadi gidelim."

"Kardeşinin cevapları kadar senin cevapların da faydalı," diye karşılık verdi ve muzdan bir ısırık aldı.

"Theon'la olan derslerinizde ona ejderha ateşini sorun. Eminim saatlerce özelliklerinden bahsedecektir."

"Hangi dersler?"

Axel omzunun üzerinden baktı. "Muhtemelen sana anlatacak vakti olmamıştır, ama derslerinin bir kısmı onunla birlikte olanları da içeriyor. Arius Krallığı'nın detaylı tarihi. Eminim tüm fikir ve teorilerini saatlerce anlatacaktır."

Pen, elinde iki su şişesiyle kapıda duruyordu ve her birine birer şişe uzattı. "Protein içeceğin buzdolabında, Axel."

"Bana karşı çok iyisin, Pen," diye sevgiyle takıldı Axel.

Pen gözlerini devirdi ama kapıyı açıp ona doğru çekerken gülümsedi. "Birazdan görüşürüz."

Bundan sonra konuşmadılar. Axel onu Theon'dan bile daha fazla zorladı ve dün gece Akropolis'te çıplak ayakla koştuktan sonra bacakları ve ayakları çoktan ağrımaya başlamıştı. Axel onu durdurana kadar kusmak istedi ve kasları yanıyordu.

"Senden...nefret...ediyorum," diye soludu, ciğerlerini havayla doldururken yere yığıldı, başı bükülmüş dizlerinin arasına sarkmıştı.

"Sanki ölüyormuşsun gibi davranıyorsun," diye azarladı Axel, gerinmek için ayak bileğini geriye doğru tekmeleyerek.

"Ölüyorum, seni aptal."

"Henüz değil, ama Luka seninle işini bitirdikten sonra olacaksın."

"Yiyecek yemem gerek."

"Senin için bir tane var," diye yanıtladı Axel. "Kalk. Sakinleşmek için oraya yürüyeceğiz."

Axel onu ayağa kaldırırken, "Nereye yürüyeceğim?" diye homurdandı.

"Eğitim alanları."

"Orada mı antrenman yapıyorum?"

"Hı hı."

"Ama savaşçı ve nöbetçi olarak görevlendirilen Fae'leri orada eğitiyorlar."

"Elbette öyle."

"Ben... o değilim."

"Hayır, ama dövüş eğitimi almalısın, Tessa. Bunu sana zaten söylemiştik. O zaman en azından dün gece Theon seni bulana kadar kendini savunabilirdin."

Axel'in sesi sert ve suçlayıcıydı ve Tessa'nın yüzünü buruşturmasına neden oldu. Axel onunla hiç böyle konuşmazdı.

"Ondan kaçmadım," diye savunmacı bir tavırla cevap verdi.

"Umarım öyle olmaz ama bunu Theon'la çözmene izin vereceğim."

"Endişelenmeli miyim?"

"Umurunda mı?" diye karşılık verdi.

Haklısın.

Eğitim alanlarına kadar olan yolun geri kalanında konuşmadılar. Axel onu binadan ve koridorlardan geçirerek özel eğitim odalarından birine getirdi ve kapıyı iterek açtı, içeri girmesi için kenara çekildi.

Ve çenesi düştü.

Luka buradaydı. Üstsüz. Ve tanrılar aşkına. Formda olduğunu biliyordu ama her zaman giydiği takım elbiselerin altında bunun yattığını bilmiyordu. Bol keten pantolonunun beline gizlenen belirgin kasları vardı. Belli ki bir süredir buradaydı. Kahverengi saçları belli belirsiz bir atkuyruğu şeklinde toplanmıştı ve vücudunu ince bir ter tabakası kaplıyordu.

Axel onun yanında kıkırdadı, uzanıp işaret parmağıyla çenesine dokundu ve ağzını kapattı. "Dikkatli ol bebeğim," dedi göz kırparak. "Theon'un ona öyle baktığını görmesine izin verme."

Yutkunmaya çalıştı ama Luka her ne yapıyorsa onu bitirip onlara döndüğünde ağzı kurumuştı. Çenesini duvara doğru sertçe vurarak, "Şunu ye," dedi.

Tessa, üzerinde çeşitli şeyler olan bir masa bulmak için döndü; aralarında küçük bir kase çilekli yoğurt da vardı. Bir yandan açlıktan ölüyor olduğu için, ama daha çok da bunun bir cezası olacağını bildiği için hemen kaptı. Theon'un ona bunu yapmayacağını bilse bile, şu anda olabildiğince çok yemek içgüdüselidi.

Zaten ona bunu yapmazdım herhalde.

"Bunu hallettin mi?" diye sordu Axel, Luka'nın yoğurdu yudumlamasını izlerken. Kaşları çatıldı. "Bu senin son yemeğin değil, Tessa."

Yanaklarının kızardığını hissetti ama bakışları Luka'ya kaydı ve umursamadı.

"Onu yakaladım. Theon birazdan burada olacak."

Tessa kaşığı ağızına götürüp durakladı.

"Bunun için burada olmam gerekiyor mu?" diye sordu Axel, elini saçlarının arasından geçirerek.

"Hayır. İhtiyacımız olan şeyi bulana kadar olmaz."

Axel başını salladı ve aniden Tessa ile göz temasından kaçındı. Kaşığını yoğurduna geri koymuştu ve Luka, "Bitir şunu, Tessa," dedi.

"Aç değilim."

"Günlerin uzun olacak. Özellikle elementin ortaya çıktığında vücuduna enerji vermek gerekecek. Benimle ve büyünle antrenman yapmak enerji depolarını hızla tüketecek. Günde birkaç öğün yemek yemen gerekiyor."

"Sanki hayatım için savaşacakmışım gibi davranıyorsun."

"Dün gece de aynısını yapıyordun. Bitir şunu," diye tekrar emretti, çenesini unutulmuş yoğurda doğrultarak. Kadın homurdandı ama ağızına bir lokma daha attı. Axel'a bir şey söylemek için döndü ama adam çoktan gitmişti.

Luka birkaç mat daha alıp antrenman alanını büyütüyordu. Tessa burada neler olduğunu bilmiyordu ama içinde huzursuz bir his vardı.

"Luka mı?"

"Ne?"

"Theon neredeydi?"

Kısa bir an durakladı. "Gece Çocukları'nın kimin için çalıştığını anlamaya çalışıyorduk."

"Çözebildin mi?"

"HAYIR."

"Axel'e öldürdüğü iki kişinin cesediyle ilgilendiğini söylemiş."

"Yaptım."

"Ne yaptın?"

"Onları yok etti."

Bu ifadeyi atlatması biraz zaman aldı ve "Ben... Çocukken, bizi malikanelerde hizaya sokmak için vampirlerin

uydurulduğunu sanıyordum," dedi ve boş yoğurt kabını kenara koydu.

"Gece Çocukları'nın serbestçe dolaşmasına izin verilmiyor. Çoğu Yeraltı'na kapatılmış durumda," diye cevapladı Luka, hasırların ortasında beklediği yere gelmesini işaret ederek.

"Biri benden içmek istediğini söyledi," dedi Tessa, ona doğru yürürken ayaklarını sürüyerek.

Karanlık bir kahkaha attı. "Eminim öyledir. Peri kanı, Gece Çocukları için bir uyuşturucu gibidir."

"Ancak..."

"Ama ne, Tessa?" diye sordu, ayaklarını, sırtını ve kollarını düzeltmeye başlarken, bitkin bir iç çekişle.

"Miras kan içmez mi? Aralarındaki fark nedir?"

Luka arkasındaydı, ellerini omuzlarına koymuş, omurgasını dikleştirecek şekilde geri çekiyordu. "Miras'ın kanı, Gece Çocukları gibi olmamaları için karneye bağlanmıştır."

"Ne?" diye soludu Tessa, ona doğru dönerek.

Sinirlenerek hırladı -gerçekten de tanrılara yakışır bir hırlamaydı bu.

"Tessa," diye çıkıştı. "Odaklan."

"Neyin üzerine? Ayaklarımı nereye koyacağım?"

"Evet. Doğru antrenman söz konusu olduğunda form her şeydir. Her şey kontrolle ilgili ve sende hiç yok."

"Şekerleme falan yapma," diye homurdandı, adamın pozisyonunu tekrar ayarlamasına izin vererek.

"Bana biraz olsun özdenetimin olduğunu mu söylemeye çalışacaksın?"

"Benim kendimi senin sandığından daha iyi kontrol edebildiğimi sanıyorsun," diye karşılık verdi.

"Ağzını kapalı tutamadığı için masanın altında yemek yiyen kadın bunu söylüyor."

"Siktir git, Luka."

"Hayır, siktir git Tessa," diye çıkıştı, omuzlarını gereğinden fazla sert bir şekilde geriye çekerek. "Theon'un

yaptığı neredeyse her şeyin, seni bir masanın altına oturtmak da dahil, seni korumak için olduğunu nasıl anlamadın?"

"Beni korumak mı? Korunmaya ihtiyacım olan kişi Theon," diye bağırdı, tekrar ona dönerek.

"Arius'a yemin ederim, Tessa. Eğer ben söylemeden önce pozisyonundan çıkarsan, bir daha—"

"Ne yapacaksın? Beni cezalandıracak mısın? Theon'un izni olmadan bunu yapabilir misin? Düşünsene, onun izni olmadan herhangi bir şey yapabilir misin?" diye alay etti.

"Ah, küçüğüm," diye yanıtladı Luka, sesi uyarı doluydu. Gözleri parlıyordu ve gözbebekleri dikey çizgi haline gelmişti. "Bu tavrın her zamanki gibi çok hoş -ve Theon bunu nedense tuhaf bir şekilde sevimli buluyor- ama kendini kontrol edemezsen, Theon en az endişeleneceğin kişi olacak." Ayaklarını tekrar yerine koydu. "Söyle bana Tessa, Theon o gece seni ayaklarının dibine oturmaya zorlamasaydı ne olurdu sence?" Luka cevap vermeyince, küçümseyici bir tonla devam etti: "Hadi ama, Theon'un yaptıklarını açıklamasına hiç izin vermediğine göre, bunu bilmen gerekir."

"Yaptıklarını açıkla. Beni masanın altına itti, Luka!"

Göz açıp kapayıncaya kadar önündeydi, eli çenesini kavramıştı ve kadın irkildi. Onu sıkıca tuttuğu için değil, eli sıcak olduğu için. "Dizlerinin üzerine itilmeyi mi tercih edersin, Tessa? O zeki ağza zorla bir penis sokmayı mı?"

Ondan irkilerek geri çekildi. "Theon bunu yapmaz."

Yüzünü dolduran alaycı gülümseme dehşet vericiydi. "Yıllar boyunca tanık olduğumuz ve katlandığımız davranış düzeltmelerini bir bilsen, Tessa. Seni nasıl şeylerden kurtardığını. Seni bu duruma alıştırmaya, hatta seni korumaya çalıştığı için sana söylemediği şeyler. Babasından. Bizden. Kendisinden. Bir masanın altında oturmak tam bir lükstü. Ama bence kendini açıklamasına izin versen bile, onu yine de kötü adamın olarak görürdün, değil mi?"

Aniden ayak bileklerinin etrafında siyah alev şeritleri belirdi ve dengesini korumak için kollarını iki yana açtı, ayakları tekrar yerine çekildi.

"Eğer bir daha pozisyonundan çıkarsan, o alevler seni yakar."

"Ciddi olamazsın."

Sonra alevler bir anlığına parlayıp tenini ısırdığında çığlık attı.

"İkiniz de inanılmaz derecede sinir bozucusunuz," diye homurdandı, bir kez daha omuzlarını geriye çekerek. "O çok kontrolcü, sen ise yeterince kontrolcü değilsin. Ona bunun bir felaket olacağını defalarca söyledim. Birbirinizi itmesi gereken iki güçsünüz. Ateş ve gölgeler. Işık ve karanlık. Başlangıçlar ve bitişler. Ama birbirinize çekiliyorsunuz."

"Ona çekilmiyorum," diye öfkeyle söylendi, ayaklarını yere sağlam basmaya zorlayarak.

"Bir şeyi kabul etmemek, onu yok etmez."

"Bunu kabul et," diye tükürdü, orta parmağını kaldırarak.

Cevap vermek için ağzını açtı ama kendini tuttu. Uzun bir süre, sanki bir şey arıyormuş gibi, bakışlarını ona dikti.

Sonunda bir adım geri çekildi ve "Bu pozisyonu ezberle. Alışkanlık haline gelmesi gerekiyor. Sana öğrettiğim her şey bu pozisyonundan başlayacak." dedi.

"Bu aptalca. Bana saldırırlarsa, bu görevi üstlenmemi beklemezler."

"Konuşmayı bırak, yoksa ağzında alevler bulursun, küçüğüm."

Gözleri kısıldı. "Yapmazsın."

"Elbette yapardı."

Theon'un sesini duyunca irkildi, neden yaklaştığını hissetmediğini merak etti, ama sonra tekrar pozisyonundan çıktığında ayak bileklerindeki alevler tenini yaktığında bir küfür savurdu.

Ve yanmayı bırakmadılar.

"Luka!" diye bağırdı, alevleri söndürmek için bir ayağından diğerine zıplayarak.

"Tekrar pozisyon alın," dedi ejderha, kollarını göğsünde kavuşturarak, ejderha ateşi yoğunlaşıyordu.

"Yanma hissini düşünemiyorum!" diye tekrar bağırdı, ayaklarını hareket ettirmeye çalışıyordu ama adamın onu sürekli nasıl düzenlediğine dikkat etmemiştir.

"Luka, gözleri," dedi Theon ihtiyatla.

"Görüyorum," diye yanıtladı Luka. "Birkaç dakikadır o uçurumun kenarında."

Neyden bahsettiklerini bilmiyordu ama görünüşe göre doğru ayak pozisyonunu bulmuştu çünkü yanma hissi dinmişti. Ancak yukarı baktığında Luka gözlerini deviriyordu ve Theon'un araya girmesi an meselesiydi.

Luka ayak bileklerindeki alevleri çeker çekmez Theon gözle görülür şekilde rahatladı. Kollarını göğsünde kavuşturup masaya yaslandı ve zümrüt bakışlarını onun üzerinde gezdirdi.

"İşte bu yüzden Theon eğitim sırasında orada olmayacak," dedi Luka, yanında durduğu yerden alçak sesle. "Aşırı korumacı olacak."

"O zaman neden burada?"

Luka bu soru karşısında kaşlarını kaldırdı ama cevap vermek yerine Theon'a dönerek, "Seni en az bir saat daha beklemiyordum," dedi.

"Biliyorum," diye yanıtladı Theon, koyu renk saçlarını eliyle tarayarak. Hâlâ yorgun görünüyordu. Gerçekten uyumamış mıydı? "Axel ihtiyacımız olanı buldu."

"Çoktan?"

Theon başını salladı. "Dönüyor."

"Ekstra malzeme de buldu mu?" diye sordu Luka.

"HAYIR."

"Ne yapacaksın?" diye sordu Luka, Tessa'ya anlamlı anlamlı bakarak.

"Sonrasına kadar değil."

"Vasi'niz olarak-"

"Benim koruyucum, bekçim değil," diye sertçe araya girdi Theon.

"Aman Tanrım, çoğu gün ikisine de ihtiyacın oluyor," diye homurdandı Luka.

Sessizlik çöktüğünde Tessa çekinerek sordu: "Aynı noktada durmaya devam mı etmeliyim, yoksa daha fazla yanmadan hareket edebilir miyim?"

"Kıpırdama," diye çıkıştı Luka.

Sinirle homurdandı ama ayaklarını yere sağlam bastı. Adamın gözleri sonunda geri çekilmişti ve onu tekrar kızdırmak istemiyordu. Dahası, Theon hâlâ onunla konuşmamış veya yanına yaklaşmamıştı ve bundan ne çıkaracağını bilmiyordu. Dengesiz ve gergin hissediyordu, ne bekleyeceğini bilmiyordu ve göğsündeki bağ tuhaf bir şekilde hareketsiz ve sessizdi.

Dakikalar geçip giderken kimse konuşmayınca, artık dayanamadı. "Gece Çocukları'nın Yeraltı'nda kalması gerekiyorsa, neden buradaydılar? Neden..."

"Peşine mi düşecek?" diye bitirdi Luka. "Theon bunu sana zaten açıkladı. Ona ve dolayısıyla Arius Krallığı'na karşı kullanılabilirsin. Sonsuza dek avlanacaksın, Tessa."

"Vampirler tarafından mı?" diye sordu.

Luka umursamazca omuz silkti. "Belirli bir krallığa bağlı vampirler. Paralı askerler. Bir Krallık Lordu veya Leydisi'nin gözüne girmeye çalışan biri. Başka bir Miras tarafından kirli işlerini yapması için tutulan kişi."

"Avlanmayı kabullenmem mi gerekiyor?"

"Hayır. Kendini savunmayı öğreneceksin," diye karşılık verdi Luka. "Elementin ortaya çıktığında onu kontrol etmeyi öğreneceksin. Ve o vahşiliğin bir kısmını dizginleyeceksin."

İşe yaramayacağını söyleme zahmetine bile girmede. Rahibe Cordelia'nın yıllardır ona özdenetim öğretmeye çalıştığını söyleme zahmetine bile girmede. Harcadığı enerjiye, çektiği zahmete değmediğini söyleme zahmetine de girmede. Yakında kendisi de anlayacaktı.

Kapı açıldı ve Tessa, sese dönmek için kendini zorladı, bunun yerine omzunun üzerinden baktığında Axel'in içeri

girdiğini gördü. Hâlâ koşu kıyafetleriyleydi ve elinde yarı dolu bir protein shake'i vardı.

"Hadi bitirelim şu işi," diye homurdandı. "Yapacak işlerim var."

Cidden, bugün onun kışına ne girmişti?

"Sende mi?" diye sordu Theon.

"Söyledim ya," diye karşılık verdi Axel, gölgelerden Tessa'nın ancak bir çubuk olarak tanımlayabileceği bir şey çıkararak. İnce, siyah bir çubuk. "Bundan emin misin?"

"Bu senin fikrindi," diye cevapladı Theon.

Axel irkildi, bakışları Tessa'ya kaydı ve hemen bakışlarını kaçırdı. Sonra sopayı Theon'a uzattı. Efendisi tereddüt etmeden sopayı ondan kaptı ve ona doğru ilerledi. Ve aniden Tessa, Kaynak bağlarının tüm gücünü hissetti. Sanki ayrı kaldıkları saatleri bir anda hissediyordu ve bu çok fazlaydı. Derin bir nefes aldı, dizleri büküldü. Dizlerinin üzerine çöktü. İçindeki bağ çılgına dönmüştü ve teni vızıldıyordu, bir şey ona doğru tırmalamaya çalışıyordu. Dün gecenin anıları canlandı. Büyüsüyle ona dokunması. Vücudunu nasıl mahvedeceğini tam olarak bilmesi.

Luka'nın onu tuttuğunu fark etmedi. Ta ki Theon'un parmakları gövdesi boyunca gezinene ve koşu taytının bel kısmını aşağı çekip kalçasını ortaya çıkarana kadar.

"Theon," diye soludu.

Ona hâlâ hiçbir şey söylemedi. Sadece o sopayı tenine değdirdi. Ama çok geç fark ettiği gibi, bu bir sopa değildi. Bir filizdi. Rahibelerin İşaretler'e verdiği şeyin aynısıydı. Bunu yapmaya yetkili tek kişiler onlardı, ama ona bunun etrafından dolaşmanın bir yolunu bulduklarını çoktan söylemişlerdi. Luka, Theon'un Koruyucusu böyle olmuştu.

"Theon, dur!" diye bağırdı. İşaretler hakkında pek bir şey bilmiyordu ama kusursuz çizilmeleri gerektiğini biliyordu. Tek bir hata, küçük bir kusur, İşaret'in amacını tamamen değiştirebilirdi. "Theon, lütfen. Özür dilerim. Lütfen yapma!"

Ama boğazını, göğsünü ve bacaklarını saran kara alevler onu hareketsiz bıraktı ve bir kez daha çaresiz olduğunu fark

etti. Bunun olmasına izin vermekten başka yapabileceği bir şey yoktu. Kimse onu kurtarmayacaktı. Kimse onu korumayacaktı. Kimse onları durduramayacaktı, tıpkı Rahibe Cordelia'yı durduramadığı gibi. Kimse Rahibeleri durduramayacaktı.

Ve Luka'nın tutuşunda gevşedikçe ruhunun bir parçası daha parçalandı.

Ejderhanın kaşları hemen çatıldı, gözleri ona çevrildi. "Tessa..."

Ama o çoktan şarkı sözlerini okumaya başlamıştı, bitmesini bekliyordu.

Bir saniye daha.

Bir dakika daha.

Bir şarkı daha.

Theon derisine dokunduğunda, filizin yandığını hissettiğinde kendi kendine bunu söyledi. Hiçbir irkilme yoktu. Hiçbir çığlık yoktu. Hiçbir gözyaşı yoktu.

Hiçbir şey yoktu.

Fidanı Axel'e verip kalçasında aynı noktaya bir işaret çizmesine izin verdiğinde hiçbir şey olmadı. Aynı şey Axel ve Luka'ya da yapıldığında hiçbir şey olmadı. Axel, Theon'un ona verdiği işaretle aynı olduğunu varsaydığı üç özdeş işaret.

Theon bir hançer çıkarıp koluna uzandığında hiçbir şey olmadı.

Bıçağı teninde gezdirdiğinde hiçbir şey olmadı ve Luka kanını bir bardağa doldurdu.

Theon'a bardağı uzattığında hiçbir şey yoktu ve hepsini içti, tüm vücudu rahatlamayla titriyor gibiydi.

"Bu bir İzleme İzi, Tessa," dedi Luka, onu hâlâ hareketsiz tutan kara alevleri sonunda söndürerek. "Dün gece seni eğitmenden almaya geldim ama yoktun. Theon'un seni bu bağ sayesinde bulabilmesi için onu takip etmekle vakit kaybetmek zorunda kaldım ve yine de... Bu daha hızlı olacak. Hepimiz için. Axel ve ben de artık seni bulabiliriz."

Bakışları Axel'a kaydı. "Bu senin fikrin miydi?" diye sordu, sesi boştu.

"Seni daha iyi korumak için, Tessa," diye cevapladı çaresizce.

"Bunu benim için güzelleştirmeni ben istemedim Axel. Senin fikrin olup olmadığını sordum."

Yüz hatları gerginleştirdi, gözleri nadiren gördüğü bir maskeyle kapandı.

"Evet" diye cevap verdi.

Sadece sert bir baş sallamayla yetindi.

"Tessa, sakın olmalısın," dedi Luka dikkatlice.

Bakışları buluştuğunda başını eğdi. "Sakinim."

"Biliyorum ama..." Gözleri ellerine kaydı ve kadın da onun bakışlarını takip etti.

Sıkıştırdığı yumruklarının arasından hafif bir ışık parlıyordu. Ellerini yavaşça kaldırıp parmaklarını açtı ve parmak uçlarında ışık çıtırdayıp kıvılcımlar saçıyor gibiydi. Ateş gibi değil, ama...

"Çok sakinsin, küçük fırtına."

Theon'un sesi düşüncelerini böldü ve başını hızla kaldırıp bakışlarıyla buluştu. Yüz hatları daha da renklenmişti ve daha uyanık görünüyordu. Birdenbire, bunun kanından kaynaklandığını fark etti. Legacy'nin büyüsünü yenilemek için Peri kanına ihtiyacı vardı. Dün gece uçma, öldürme ve gölgelerle sikişme yeteneklerinin çoğunu kullanmıştı.

"Birisi sakın olmamı istiyor. Biri çılgın olmamı istiyor. Beklentileriniz imkânsızlaşıyor, Efendim," dedi ayağa kalkarken ve sesi ona bile tuhaf geldi. Karanlık bir şeyle bezeli gibiydi.

Çok güçlü bir şeyle karıştırılmıştı.

Üçü de onu çevrelemişti ama sanki yaklaşmaya korkuyorlarmış gibi hepsi birkaç adım ötedeydi.

Sanki onun bilmediği bir şeyi biliyorlarmış gibi.

Theon'un bakışlarıyla bir kez daha karşılaştı ve "Hangi elementle ortaya çıkacağım?" diye sordu.

"Bilmiyoruz, Tessa. Değerlendirmelerin kesin değildi."

"Ve beni babanın Devram'ı ele geçirmesine yardım etmek için mi kullanacaksın?"

"Hayır, güzelim. Babamı öldürmeme yardım edeceksin."

"Devram'ı alabilir misin?"

Etrafında hafif bir sis gibi karanlık vardı ve "Hayır, Tessa. Böylece Yeraltı'nı ben alabilirim, onlar da Devram'ı." dediğinde karanlığın ona ulaştığına yemin edebilirdi.

TESSA

"Kim bunlar?" diye sordu, parmak uçları hâlâ çıtırdayan ışıkla karıncalanıyordu. "Gece Çocukları mı?"

"Tanrılar, hayır," diye bağırdı Axel. "Birçok Gece Çocuğu birlikte çalışılabilecek kadar iyi olsa da, onlara asla tüm toprakları yönetme yetkisi verilemez."

"Peki kim?"

Theon, "Orada çeşitli krallıklardan gelen çok sayıda Miras var," diye ekledi.

"Devram için bir tehdit oluşturdukları için oraya gönderildiler," dedi Tessa inanmaz bir şekilde.

"Devram'a mı bir tehdit? Yoksa iktidardaki Lordlar ve Leydilere mi?" diye karşılık verdi Theon.

"Önemi var mı? Hükümdar aileler dünya yaratıldığından beri hüküm sürüyor. Hükümdar aileler tanrılar tarafından seçiliyordu."

Theon'un yüzünde karanlık bir ifade belirdi. "Birkaç seçkin kişi neyin hatırlanacağını seçtiğinde çok fazla tarih kayboluyor."

Dikkati tekrar ellerine kaydı. Avuçları, sanki avuçlarında güneş ışığı tutuyormuş gibi parlıyordu. Theon'un gölgelerini, hareketlerini ve girdaplarını hatırlatıyordu; karanlık ve ölüm dolu değil, parlak ve hayat dolu. Peki ya parmak uçlarında çıtırdayan ışık?

Avuçlarını kaldırdığında bakışları Theon'la buluştu ve üç erkek de ondan bir adım geri çekildi.

"Bu ne?" diye sordu.

Üçü birbirlerine baktılar, Luka Theon'a doğru yaklaştı, Theon da "Bilmiyoruz." diye cevap verdi.

"Sana inanmıyorum."

"Sorun değil. Cevabımı değiştirmeyecek."

"Bunu nasıl durdurabilirim?"

"Bana yardım etmeme izin ver."

"Yardımlarını istemiyorum," diye dişlerini sıkı.

"Ve yine de buna ihtiyacın var."

Parmaklarını kıvırdı, yumruklarını sıktı. "Neden şimdi ortaya çıkıyor? Henüz Ortaya Çıkma Töreni'nden geçmemişken?"

"Bilmiyorum," dedi Theon.

"Bilmiyorsun," diye tekrarladı kadın, kesin bir dille. Adam sadece başını sallayınca, kadın soğuk bir şekilde, "Bana en iyi tahminini söyle. Bana teorilerle dolu olduğun söylendi," dedi.

"En iyi tahminim, gücünüzün bağlarını koparacak kadar güçlü olduğunuzdur," diye yanıtladı Theon. "Ama bu sadece bir teori."

"Hangi bağlama?"

"Gücün kontrol altına alınana kadar bunu açıklamayacağım. Sana yardım etmeme izin vermelisin, Tessa," diye ısrar etti Theon.

Luka, "Ya öyle olur ya da o sönene kadar seni engellerim," diye ekledi.

"Nasıl olur da-" diye başladı Tessa.

Axel, "Luka ve benim bir süreliğine onunla ilgileneceğimiz konusunda anlaştığımızı sanıyordum," diye araya girdi.

"Beni mi idare ediyorsun?" diye tekrarladı Tessa, avuçlarındaki güç daha da parlayarak.

"Axel, sus," diye çıkıştı Theon. "Senin yapacak bir işin yok mu?"

Axel ona alaycı bir gülümsemeyle baktı. "Elbette, Lordum."

"Axel—"

Ama o çoktan gitmişti, kapıyı arkasından çarparak kapatmıştı.

Theon derin bir nefes verdi, Luka'nın yanından geçip ona yaklaşmaya çalıştı ama Luka kolunu tuttu. "Axel ve benim bu işi hemen şimdi halletmemiz konusunda anlaşmamızın bir sebebi var."

"Bu şekilde dolaşamaz Luka," dedi Theon, ellerini karanlık sararken kolunu kurtarmaya çalışırken. "Çıkış Töreni'nden sonra bile yeterince kötü olacak zaten."

"Ve buna hazırlanıyoruz ama şu anda ona yaklaşmana izin veremem. Rockmoor'da seni o otoparkın öbür ucuna fırlattığında neredeyse ne olacağını biliyorsun. Dar bir alandayız. Kontrolünü kaybederse yer değiştiririm. Bunu ister misin?"

Tessa, Theon'un yüzündeki yorgunluğu fark ederek elini aşağı doğru sildiğini izledi. Daha önce fark ettiği yorgunluk çoktan geri gelmişti.

"Rockmoor'da ne oldu?" diye sordu, parmak uçlarında çakan şimşeği görmezden gelmeye çalışarak.

"Neredeyse yer değiştirip sana saldıracaktım. Seni ciddi şekilde yaralamaktan, hatta öldürmekten saniyeler uzaktaydım, Tessa," diye çıkıştı Luka.

"Perileri öldürmek kolay değil. Tıpkı Legacy'nin de kolay olmadığı gibi."

"Ejderha ateşine karşı koyabilecek çok az şey vardır ve Devram'da hiçbir şey ona karşı koyamaz."

"Ah," diyebildi sadece, gözleri tekrar ellerine kaydı.

"Büyümüz duygularımızı yansıtır, Tessa," diye araya girdi Theon. "Büyünün kendine has bir kişiliği var. Sen onu kontrol etmediğin sürece o da seni kontrol etmeye çalışacak. Bunlar, elementin ortaya çıktıktan sonra element derslerinde öğrendiğin şeyler, ama..." Tekrar iç çekti. "Bunun için de özel bir eğitmene ihtiyacın olabilir."

"Kimin gibi?" diye sordu.

"Hâlâ bunun üzerinde çalışıyoruz. Şimdilik Luka ile antrenmanlarına odaklanmalı ve kendini kontrol altında tutmaya çalışmalısın."

"Çünkü bu geçmişte çok işe yaradı," diye mırıldandı.

"Dün gece neden nehir kenarındaydın?" diye sordu Luka aniden ve avuçlarındaki ışık parladı.

"Luka!" diye çıkıştı Theon.

"Bilmemiz gerek. Konuştuğumuzda yine böyle davranacaksa onu sakinleştirmenin ne anlamı var?"

Theon ensesini ovuşturdu. "İyiyim." Güzleri tekrar ona döndü, bir cevap bekliyordu.

"Bunu istememiştim."

"Bu ifadeyi açıklığa kavuşturman gerekecek. Doğrudan emirlere itaatsizlik etmek istemedin mi? Akropolis sınırlarını gözetimsiz ve izinsiz mi bırakacaksın? Özel eğitimci işbirliği yapmadığını söyledi," dedi, sesi her kelimedede daha da sertleşiyordu.

"Elbette öyle yaptı," diye mırıldandı Tessa.

"Tessa," diye homurdandı uyarırcasına. "Senden beklentilerimi ve başarısızlığın sonuçlarını açıkça belirttiğimi biliyorum. Anladığını defalarca söyledin."

"Ne dememi istiyorsun Theon? Özel eğitimci, büyüdüğüm malikaneyi yönetiyordu. Orada tarih var."

"Biliyorum. Bu yüzden onun yanında en rahat hissedeceğini düşünüdüm."

"En iyisi ol..." Histerik kahkahasını bastırarak sustu.

"Diğer Kaynaklar gibi bu role hazır olmadığınızı biliyorum," dedi Theon. "Bu zayıflığın giderilmesi gerekiyor ve hiçbirimizin bununla uğraşacak vakti yok."

Çok itaatsiz.

Çok fazla uğraş.

Kimsenin seninle uğraşacak vakti olmayacak.

"Elbette," dedi Tessa, avuçlarındaki ışık sönerken.

"Tessa?" diye sordu Theon, hem kendisi hem de Luka gergin bir şekilde, sanki ona saldırmaya hazırlanıyormuş gibi. Ne? Onlara mı saldıracaklar?

Bu düşünceye neredeyse gülecekti.

Umursaması gerekiyordu ve Theon'un sözleri ona neden umursamadığını hatırlatmıştı.

"Bunların hiçbirisi dün gece nehre kadar neden koştuğunu açıklamıyor," dedi Luka, bir kez daha Theon'un önüne geçerek.

Tessa, yakında kendisinin de böyle olup olmayacağını merak etmeden duramadı. Kendini Theon ile tehlike arasına mı koyacaktı? Ona buna izin vermeyeceklerini söylemişlerdi ama Luka farkında olmasa bile, aralarındaki bağ onun hareketlerini kontrol ediyordu. Ona da aynısını yapmayacağını nereden bilebilirlerdi ki? Eviana'nın Valter'ı savunmaya nasıl atıldığını görmüştü.

"Paniklemiştim," diye cevapladı sonunda. "Anne Cordelia ile aramız pek iyi değil. Onunla vakit geçirmekten hoşlanmıyorum, çünkü genellikle küçük yerlere tıklıp günlerce aç kalıyordum."

"Bunu açıkla," dedi Theon, sözleri çelik gibi sertti.

"Hayır," diye cevapladı, kollarını kendine dolayarak.

"Seni içeride mi tutardı?" diye sordu Luka, delici bakışlarıyla. "Bu yüzden mi dışarıda olmayı tercih ediyorsun?"

"Öyle bir şey işte."

Theon başka bir şey söylemek üzereydi ki telefonu bir bildirimle titredi. Cebinden çıkarıp, "Babam," dedi.

"Git," dedi Luka. "Onu ben aldım ve anlaştığımız gibi bu öğleden sonraki toplantılar için seninle buluşacağız."

Theon, "İyiyim," diye mırıldanmadan önce ona son bir kez baktı.

Antrenman odasından çıkarken telefonu kulağına götürmüştü bile.

"Yerinize dönün," diye emretti Luka.

"Bu kadar mı?" diye sordu, kollarını iki yana açarak.

"Ne demek bu kadar?"

"Başka bir sonuç olacağını düşünmüştüm."

"İzleme işareti sana yetmedi mi?"

Luka yine onun etrafında dönüyor, formunda ufak ayarlamalar yapıyordu.

"Hayır, sadece... daha fazlasının olacağını düşünmüştüm."

Bileklerinin ve ayak bileklerinin etrafında siyah alev şeritleri belirdi.

"Theon'a eğitimle her şeyi halledebileceğimi söyledim," dedi Luka, onun önünde durduğunda göz bebekleri dikey yarıklara dönüşerek.

Ona attığı karanlık sırtış, Tessa'ya her saniyeden nefret edeceğini söylüyordu.

Theon, arka koltuktan kalkmasına yardım etmek için elini uzattı. Luka'nın aracın etrafından dolaşmasını beklerken, takım elbisesinin düğmelerini ilikledi ve Tessa sessizce yanında durup aklından şarkı sözleri geçirdi.

Theon son iki gündür onunla neredeyse hiç konuşmamıştı. Axel'le koşuyordu, Theon'la değil. Axel onu Luka'ya teslim etti ve Luka da ona farklı blokaj teknikleri üzerinde çalışmadan önce bir saat boyunca onu yere sererek "doğru düşmeyi" öğretti. Luka bundan fazlasıyla keyif aldı ve Fae bedeni sonunda onu iyileştirse de, öğleden sonraları Theon'la yaptığı toplantılarda saatlerce kas ağrısıyla oturdu. O zamanlar Theon, şimdi kulağına eğilip konuştuğu şeyi ona da söylerdi:

"İzle. Dinle. Bu odadaki insanlar hakkında öğrenebileceğin her şeyi öğren."

Böylece Devram'ı ele geçirmek için onu kullanabilirdi. İster babası, ister Yeraltı halkı ele geçirsin, sonuç yine aynı olacaktı. Theon ya diyarın varisi olacaktı ya da diyarı ele geçirmesine izin verdiklerini yönetecekti.

Her iki durumda da, bunların olmasını engellemek için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Kaynak İşaretleri yerleşir yerleşmez, istediği zaman ondan istediğini alacaktı. Zaten bu lanet olası İzleme İşareti'ne sahipti ve bu da daha fazla insanın istediği zaman onu bulmasını sağlıyordu. Dahası, Kaynak Bağ'ını kontrol etmenin bir yolunu bulduğundan oldukça emindi. Varlığını eskisi gibi hissedemiyordu. Geceleri odalarına gelirdi ve gün boyunca bağdan en ufak bir çekim hissetmedikten sonra aniden o şeyin tüm ağırlığını hissederdi. Bunu içine çekerti, ruhu onun hala orada

olduğunu bilmeye ihtiyaç duyardı. Sanki o günlük hatırlatıcıya ihtiyacı olduğunu biliyormuş gibi.

Ve tüm bunlardan ne çıkaracağını bilmiyordu.

İzleme İşareti, o gece nehir kenarındaki tek sonucu olamazdı herhalde. Ama adam hiçbir şey söylememiştir. Hiçbir şey yapmamıştır. Sinirleri o kadar yıpranmıştır ki, en ufak bir şey bile onu tedirgin ediyordu. Luka, antrenman sırasında ona sinir oluyordu; sadece acemi olduğu için değil, aynı zamanda odaklanamadığı için de. Axel koşularından sonra ortadan kayboluyor ve akşam yemeğine kadar bir daha görünmüyordu. Sabahleyin Theon'un nereye gittiğini her sorduğunda, ikisi de cevap vermeye tenezzül etmiyordu. Bilmesi gerekenler, bilmesi gereken zamanda kendisine söyleniyordu.

O da oturup izledi.

Oturdu ve dinledi.

Oturup öğrenebileceği her şeyi öğrendi.

Theon'un Anala ve Falein varislerine diğerlerinden daha fazla ilgi göstermesi gibi. Celeste varisini sinirlendirmekten keyif alması ve Achaz ve Serafina varislerini küçümsemeyi adeta bir spor haline getirmesi gibi. Pantheon'dan geçerken sanki çeşitli koridorları ve geçitleri ezberlemeye çalışıyormuş gibi asla aynı yolu kullanmaması gibi.

Diğer varisleri gözlemledi. Achaz ve Serafina varislerinin sürekli birbirleriyle fısıldaşıyor gibi görüldüğünü. Anala varisinin, özellikle Theon'un ekstra ilgisinden rahatsız görüldüğünü ve bunun Tessa'nın içten içe gülümsediğini gördü.

Ama hepsinden çok, diğer mirasçıların Kaynaklarıyla nasıl etkileşim kurduğunu izliyordu. Sasha, tıpkı Eviana gibiydi. Sessiz ve itaatkârdı, her zaman Dagian'ın bir adım gerisindeydi. Toplantılarda bile Miras'a en yakın sandalyede oturuyordu. Erkek Kaynaklar mirasçılarına düşkün görünüyordu ve Tessa bunun gerçek olup olmadığını merak ediyordu. Gerçekten de bir Kaynak olarak bu kadar kusurlu muydu?

Gümüş rengi topuklu ayakkabıları mermer basamaklarda tıkırdadı, koyu kırmızı elbisesinin eteği, sosyal bir etkinliğe katıldıkları salonun ikinci katına çıkarken uyluğundaki yırtmaçtan ayrıldı. Diğer Miras üyelerinin katılacağı ilk etkinlikti. Gün boyunca giderek daha fazla Miras üyesinin geldiğini fark etmişti. Çoğu, krallık konseylerinde görev yapan ve Lordlar ve Leydiler'e danışmanlık yapan Miras üyeleri gibiydi. Neyse ki, Lordlar ve Leydiler'den hiçbiri Ortaya Çıkış Töreni gününe kadar gelmeyecekti; bu da Valter'in üç gün daha burada olmayacağı anlamına geliyordu.

Theon, Axel'le yan yana, onun önünde yürüyordu. İkisi de simsiyah giyinmişlerdi ve uyumlu oniks yüzüklerinden ışıklar parlıyordu. Luka da onunla birlikte yürüyordu. Merdivenlerin tepesine vardıklarında Theon, kolunu beline dolayarak onu yanına çağırırken ona bakmadı bile.

Kulağına doğru eğilip, "Hata yapma şansımız yok, Tessa." dedi.

"Anladım."

Üzerlerinde gözlerin olduğunu hissedebiliyordu ve aniden oluşan gerginliğini yatıştırmaya çalışarak ona biraz daha yaslandı.

"Bu, mirasçıların şımartılmış küçük çevrelerinin dışında nasıl etkileşimde bulunduklarını öğrenmek için bir gece," diye devam etti, odanın karşısındaki bir şeye odaklanırken sesi sertti.

Bir şey değil.

Bakışlarını takip ettiğinde fark ettiği biri vardı.

Dagian Jove, Theon'un tanımadığı iki Legacy'nin yanında duruyordu ama Theon açıkça tanıyordu.

"Sasha nerede?" diye sordu, Efendisinin ona ulaşamayacağını fark ederek.

"Geleneksel olarak, Kaynaklar'a bu tür etkinliklerde biraz daha fazla özgürlük tanınır," diye sertçe yanıtladı Theon. "Periler birinci katta toplanabilir. Miras burada kalır."

Sonunda bakışlarını onunkilerle buluştururken ekledi: "Kaynaklar da öyle."

"Periler neden burada?"

"Bu, Legacy'nin isterlerse onları gözlemleyebilmesine olanak tanıyor, ancak çoğu kişi bu geceyi Seçim etkinlikleri tam olarak başlamadan önce rahatlamak için son bir şans olarak kullanıyor."

"Ah," dedi sadece, Dex ve arkadaşlarının burada sıkışıp kalmışken bu kadar yakın olma fikrini aklından atmaya çalışırken. Son zamanlarda kendisine neredeyse hiç bakmayan zümrüt yeşili gözlere bakarken, "Peki ben nerede olacağım?" diye sordu.

Dudaklarının köşesi kıvrıldı, küçük bir gamze belirdi. "Her zaman görebileceğim bir yerde olacaksın."

"Yanında mı kalayım?"

"Ne kadar istesem de, bu gece sizden bunu talep edersem size güvenmediğim anlaşılabilecek. Diğer Kaynaklara, tahvillerinin yerinde olduğunu göstermeleri için daha fazla özgürlük verilecek."

"Ah."

"Bu gece başarısız olma, Tessa," dedi alçak sesle, gevşek bir bukleyi parmağına dolayarak.

"Yapmayacağım."

Bunun üzerine Theon onu bıraktı ve üç erkek başka bir Miras'a katılmak için odanın karşısına geçti. Tessa, diğer Kaynaklar'ın küçük bir masanın etrafında toplandığını görünce iç çekti ve yanlarına doğru ilerledi. Sasha ona hafifçe gülümseyip yer açmak için yana kaydı. Bu Periler diğerlerinden ayrı tutulmaya alışkındı. Seçilmek üzere işaretlendiklerinden beri ayrılmışlardı. Tessa'yı, özellikle de bir Arius Kaynağı olduğu için, pek hoş karşılamamışlardı ama Sasha yeterince nazikti. Muhtemelen Celeste Malikanesi'nden birbirlerini tanıyor olmaları da yardımcı oldu.

Anala varisi Kaynak Gatlan, ona tepeden tırnağa baktıktan sonra bir kase simit uzattı ve Tessa teşekkür

edercesine başını salladı. Diğer Kaynaklar onu fark etmese de, Gatlan onların da onu, kendisi onları izlediği kadar izlediğini biliyordu.

"Nasılsın?" diye sordu Sasha, kaseden bir simit alarak. Ama yemedi. Sadece parçalara ayırmaya başladı.

"Yorgunum," diye cevapladı Tessa, zayıf bir gülümsemeyle.

Bir kahkaha sesi duyuldu ve Tessa, Jasper'ın bakışlarıyla buluşmak için başını kaldırdı. "Eminim öylesindir," diye alay etti Jasper, ellerini başının arkasına koyup sandalyesini iki ayağı üzerine yaslayarak.

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu Tessa, başını eğerek onu izlerken. Açık kahverengi saçları düzgün kesilmişti ve kahverengi gözleri kısılmıştı.

"Seninle aynı sitedeydim Tessa," diye cevapladı. "Senin ve faaliyetlerinin her şeyini biliyorum."

"Ne tür aktiviteler?" diye sordu Maxson, yüzünde bilmiş bir sırıtışla.

Jasper, "Her zaman malikaneden ayrılıp kendine başka arkadaşlar bulmaya çalışıyordu," diye yanıtladı.

"Onun diğer Peri'yle birlikte olduğunu sanıyordum. Adı neydi? Felix?" diye araya girdi Dade.

"Dex. Onu nereden biliyorsun ki? Falein Krallığı'ndaki Eridis'e nakledilmenden sonra geldi," dedi Tessa dişlerini sıkarak.

"Ona söyledim," dedi Jasper.

"Ama senin hakkında her şeyi biliyorum," diye araya girdi Dade. "Seçildiğin gece, Hanımım senin hakkında öğrenebildiği her şeyi öğrenmeye kararlıydı."

"Büyüleyici bir hayat yaşadım," diye mırıldandı Tessa, Sasha'nın bir simide daha uzanıp onu da ilkinde yaptığı gibi küçük parçalara ayırmasını izlerken.

"Arius Krallığı mahvedene kadar kaderinde olan hayata hazırlanıyordum sadece," dedi Jasper acımasız bir sırıtışla.

"Sus Jasper," diye araya girdi Gatlan.

"Hayır, sorun değil," dedi Tessa, Jasper'ın acımasız sırtışına karşılık vererek. "Jasper sadece biraz kıskanıyor."

"Kıskanç mı?" diye tekrarladı Jasper inanmaz bir şekilde, ellerini masaya koyarken burun delikleri genişledi. "Seni mi?"

Tessa omuz silkti ve sandalyesine yaslandı. "Sen uslu bir çocuk gibi geride dururken, ben dışarı çıkıp biraz yaşayabildim."

Jasper aniden ona doğru eğildi. "Sürekli Rahibe Cordelia'nın ofisinde azarlandığın için seni kıskandığımı mı sanıyorsun? Ölümlülerin içinden bir spormuş gibi geçmeni kıskandığımı mı sanıyorsun?" diye tükürdü.

"Sanırım tanıyacağın tek amın Mahina'nınki olması seni kıskandırıyor," diye sakince karşılık verdi Tessa. "Tanrılar bilir, başka kimseyle yatmana izin verilmiyordu."

"Seni küçük orospu çocuğu," diye hırladı Jasper, Maxson ve Dade ellerini onun omuzlarına koymuşlardı, Sasha ise gergin bir şekilde etrafına bakıyordu.

"Olay çıkarma," diye tısladı Sasha, bir simit daha alırken.

Jasper diğerlerini omuzlarından silkti. Sandalyesinde kaskatı bir şekilde oturup, gömlek paçalarını düzeltirken rahat bir tavırla, "Ne kadar az şey bildiğini unuttum, Tessa. Ne kadar az anladığını. Geri kalanımız yıllar önce krallığın sırlarına vakıf olduk. İşaretlerini taşımamızdan çok önce, Hanımlarımızın sırları bize emanet edildi." dedi.

"Şımartılmış ve şımartılmış," diye alay etti Tessa. "Farkındayım."

"Biz de sizin gibi rollerimize hazırlanıyorduk."

"Seçilmek üzere işaretlenmeseydik hiçbirimizin nerede olacağını kimse bilemez," dedi Gatlan içkisinden bir yudum alırken. Masada varisi tarafından alkole izin verilen tek Kaynak oydu.

"Hiçbirimiz bilmiyoruz çünkü çok erken seçildik, peki ya Tessalyn?" Jasper alaycı bir kahkaha daha attı. "Nereye gideceği bir sır değil." "Sirana soyuna hizmet etmek için," diye eklerken bakışlarını kaçırmadı.

Kafasının karışıklığı yüzünden belli olmalıydı ki Maxson aniden hevesle öne eğildi. "Ah, doğru ya. Ne işe yaradıklarından haberi yok," dedi sahte bir acımayla. "Kıskanmamız gereken şey bu mu? Saflığın mı? Efendin sana hiçbir şey söylemedi mi?"

"O memelerin ve o sikilebilir ağzınla mı?" dedi Jasper, ellerini bir kez daha başının arkasına koyarak. "Miras'ın oynuncağı olurdun. Tabii hamile olmadığın zamanlarda."

"Yapma," dedi Sasha sertçe ve bir simidi daha ikiye böldü.

"Elementi bilindiğinde, o elementin tüm güçlü Perileriyle eşleştirilir ve güçlü, arzu edilen yavrular elde etmeyi umardı," diye devam etti Maxson, ağzına bir simit atarak. "Bunun için ödüllendirildiklerini biliyorsun, değil mi?"

"Neyin ödülü?" diye homurdandı Tessa, ellerini kucağında sıkıca kenetleyerek. Maxson'ın anlattıklarının doğru olmadığını kendine söylemeye çalıştı ama doğru olduğunu biliyordu. Miras, güce her şeyden çok değer veriyordu. Değerlendirmelerin yapılmasının sebebi buydu. Eşleşmelerin yapılmasının sebebi buydu. Neden Perileri de aynısını yapmaya zorlamasınlar ki?

Maxson, onu izlerken yüzünde saf bir eğlence ifadesi vardı, bundan açıkça keyif alıyordu. "Tüm Sirana Mirası, hangi Peri'nin en güçlü şekilde ortaya çıkacağını görmek için Ortaya Çıkış Töreni'nde olacak. En güçlü beş Peri'yi yaratanlar ödüllendirilecek. Para. Statü yükseltme. Kendi güçlü Eşleşmeleri." Sanki bu iğrenç bir uygulama değilmiş gibi omuz silkti. "Bir Sirana Villası'na gönderilir, çocuk doğurana kadar becerilir ve sonra bunu defalarca yapardın, özellikle de yarı güçlüysen. Zaten hangi elementle ortaya çıkman bekleniyor? Belli ki ateş değil," diye ekledi Gatlan'a bakarak. "Anala Krallığı o Perileri sıkıca kilit altında tutuyor."

Tessa, bunun tam olarak ne olduğunu aniden anlayınca tamamen hareketsiz kaldı. Kendisi hakkında bilgi edinme girişimiydi. Diğer varislerden hiçbiri ona ikinci kez bakmamıştı ve Theon onu Seçtiği anda dosyalarının

tamamen gizli hale geleceğinden ve kimsenin erişimine kapalı olacağından emindi. Rahibe Cordelia, Arius Krallığı'nın izni olmadan bilgi paylaşmayacak kadar akıllıydı, bu yüzden onun hakkında tek bilgi kaynakları Celeste Malikanesi'ndeki diğer Periler olacaktı. Dürtüsel ve pervasız olduğu biliniyordu. Jasper, onu sinirlendirmenin, düşünmeden bir şeyler söylemesine daha yatkın hale getireceğini bilirdi.

Ve o tek soru, Hanımlarının bu gece onlardan ne istediğini açıkça ortaya koyuyordu.

Tessa bacak bacak üstüne attı, elbisesinin derin yırtmacı uyluğunu ortaya çıkardı. Tüm erkeklerin gözleri ona çevrildi. Sonra öne eğildi, dirseğini masaya dayadı ve çenesini eline dayadı. "Söyle bana Maxson, bu gece başarısız olursan cezan ne olacak?"

Çelik gözlerindeki kısa panik ifadesi bir anlığına da olsa geçiciydi ama oradaydı ve her şeyi doğruluyordu.

"Ne saçmalıyorsun sen?" diye sordu Maxson, sıkılmış bir sesle.

"İstediği bilgiyi toplayamadığın için Hanımın sana ne yapacak?" diye tekrarladı Tessa.

"Ne dediğini bilmiyorsun."

"Sana rapor verecek bir şeyin olsun diye yanlış bir şey mi söyleyeyim?" diye devam etti. Sonra yüzünü buruşturdu. "Yine de, yanlış bilgi vermenin cezası muhtemelen daha ağır olacaktır, değil mi?"

"Onun hakkında böyle konuşma."

Tessa, alaycı bir sempatiyle dilini şaklattı. "Onun cezalarından hoşlanmıyorsan tabii?"

"Kapa çenenini."

"Bunu yaparsan yargılanmam. Bazen cezalar seni canlı hissettirir, değil mi? Sanki sadece hayatta kalma çabası içinde olmuyormuşsun gibi."

Sasha daha fazla simit kırıyordu. Dade ve Jasper kaskatı kesilmişti. Gatlan içkisine sırtıyordu.

Tessa ayağa kalktı ve masanın üzerinden Maxson'a doğru eğildi. "Testlerim sonuçsuz kaldı. Neyle çıkacağımı

bilmiyoruz."

"Seni yalancı herif. Değerlendirmeler kesin sonuç vermeyebilir," diye tükürdü Maxson, yüzü öfkeden kıpkırmızı olmuştu.

Tessa omuz silkti, Gatlan'ın içkisini elinden alıp son yudumunu içti. Diğer Kaynaklar hareketsiz kaldı. Bardağı yumuşak bir sesle masaya bırakarak, "Yanlış bilgi için daha sert bir ceza tercih ediyorsan, Lealla'ya suyla ve neredeyse hiç elektrik olmadan çıkacağımı söyleyebilirsin," dedi.

"Siktir git, krallığına da siktir git," diye öfkeyle ayağa fırladı.

"Ah, Max, keşke ölümlü olsaydın. O zaman belki bir şansın olurdu," dedi Tessa, doğrulup ellerini elbisesinden aşağı doğru gezdirerek düzeltirken. "Yine de, Serafina'nın ikinci ellerine asla dokunmam."

Maxson'ın cevabını duymadan uzaklaşıyordu, çünkü tüm Legacy'nin önünde olay çıkarmaya cesaret edemeyeceğini biliyordu. Çenesini dik tutarak etrafına bakındı ve Theon ile Luka'nın başka bir Legacy'yle derin bir sohbeta daldığını gördü. Axel yanlarındaydı, dudakları bir sırıtışla kıvrılan bir kadının kulağına fısıldıyordu.

Başka nereye gideceğini bilemeyerek, birinci kata bakan korkuluğa doğru yürüdü. Diğer Periler içeri sızıyor, gülüyor ve mutluydular. Elllerinde içkiler vardı ve odanın öbür ucundan birbirlerine el sallıyorlardı. Hepsini tarayıp Lange veya Dex'i bir anlığına görebilmek için göz gezdirdi, ama aşağıda o kadar çok insan vardı ki, bu imkânsızdı.

"Şuna bak, vahşi öfke. Yine giyinmişsin."

Tessa döndüğünde Tristyn Blackheart'ın dirseklerini korkuluğa dayamış, parmak uçlarında bir içki sarkıyordu.

"Burada ne yapıyorsun?" diye patladı.

"Görünüşe göre sosyal etkinliğe katılıyormuş," diye cevapladı ve Miras'ı işaret etti.

"Ama sen... ölümlü değilsin," dedi farkına vararak.

"Ben değilim."

"Ama sen öyle olduğunu söyledin."

"Aslında bunu hiç söylemedim."

"Beni hiç düzeltmedin. Aynı fark," dedi düz bir sesle, alt kata tekrar bakmak için arkasını dönerek.

"Aynı fark değil," diye savundu Tristyn, dirseğiyle ona çarparak. "Bilgiyi kontrol etmek, gücü kontrol etmektir."

"Sen bir Miras'sın. Yeterince gücün var," diye mırıldandı ve içini çekti. Bir Miras'la böyle konuşamazdı. "Özür dilerim."

"Yapma," dedi içkisinden bir yudum alarak. Kadın birkaç saniye boyunca başka bir şey söylemeyince, o da alt kata bakmak için döndü ve içkisini ona uzattı. "Agave kalbi değil, ama yine de bir barış hediyesi."

"Bu gece içemem" diye cevap verdi.

"Theon yüzünden."

Bu bir açıklamaydı ve onun kim olduğunu en başından beri biliyor olması gerektiğini anlayınca yüzü kızardı. Ama eğer bu doğruysa, Theon'un kim olduğunu da biliyordu ve Arius Varisi'nden bir santim bile geri adım atmamıştı.

"Evet, onun yüzünden," diye cevapladı sertçe.

"Ve sen sadece arkadaşlarınla içki içiyordun."

"Bu... Onlar benim arkadaşım değil."

İçeceğini almayacağını kabul ederek, içkisini dudaklarına götürdü ve bir yudum daha aldıktan sonra, "Çok yazık. Birkaç kişiyi de kaosa dahil etmen gerek," dedi.

"Tahmin edeyim. Senin gibi biri mi?" diye sordu utangaç bir sırıtışla, ona yan yan bakarak. Konuşması çok kolaydı, boş muhabbetlere dalmak çok kolaydı. Bunun ne kadar tehlikeli olduğunu söylemesine gerek yoktu ama hangi kan hattından olduğunu anlayamıyordu.

Güldü. "Benim yeterince kaosum var, öfke."

"Arkadaşlarım var," dedi savunmacı bir tavırla. "Ya da vardı... Var."

Tristyn'in onu incelediğini hissedebiliyordu, sonra çenesini aşağıdaki Peri'ye doğru çevirdi. "Aşağıda mı?"

"Olabilir mi? Henüz görmedim."

"Malikanenizde sizinle birlikte miydiler?" diye sordu ve ona yarı dolu içkisini tekrar uzattı.

Hiç düşünmeden aldı. "Evet. Hemen değil. Aslında sadece son birkaç yıldır."

"İlginç," diye düşündü. "Ve burada değiller mi?"

"Öyle olsalar da fark etmezdi. Oraya inemem."

"Kuralları sadece agave kalbi söz konusu olduğunda mı çiğniyorsun?" diye sordu, kızın başı ona doğru döndüğünde dudakları seğirdi.

"Kuralları yalnızca kendi amaçlarıma uygun olduğunda çiğnerim," diye karşılık verdi. Sonra da kendi küçük sırtışıyla ekledi: "Ve işin içine agave kalbi girdiğinde."

İçeceğinden bir yudum alıp ona geri uzattığında kahkaha attı.

"Dans etmeye gitmeliyiz," dedi, aşağıdaki Perileri bir kez daha tarayarak.

"Sana oraya inemeyeceğimi söyledim."

"Burada bir dans pisti var."

"Biliyorum ama-"

Theon'un onu arka köşedeki dans pistinde göremeyeceğini ona söylemek istemiyordu.

"Ölümlü olmadıysam o kadar çekici olmuyor muyum?" diye takıldı ve yanaklarının tekrar kızardığını hissetti.

"O gece çok sarhoştum. Seni kırdıysam özür dilerim."

"Kırgın mısın? Öfke, gurur duydum," dedi göz kırparak. Sonra korkuluktan inip yavaşça ondan uzaklaştı. "Fikrini değiştirirsen, seni bekliyor olacağım."

Onun, etrafta dolaşan Miras'a doğru kayboluşunu izledi, sonra tekrar dönüp aşağıdaki Perilere baktı, keşke burada değil de aşağıda olsaydım diye düşündü. Keşke Tristyn ile biraz eğlenebilseydim. Keşke başka bir yerde olabilseydim.

Bunun yerine burada kalıp bu odadaki insanları izlemek zorundaydı. Konuşmaları dinlemek. Öğrenebildiği her şeyi öğrenmek. Hakkında daha fazla şey öğrenmek istediği tek kişi Tristyn'di.

Bu düşünceyle doğruldu.

Tristyn hakkında daha fazla şey öğrenmeliydi. Kimdi o? Sadece onu ölümlü olduğuna inandırmakla kalmamış,

Theon, Axel ve Luka da onun ölümlü olduğunu düşünmüştü. Hangi Miras gücü bunu yapabilirdi? Ve onu Theon'dan veya diğer mirasçılardan korkmamaya iten ne yapmıştı? Theon'un ondan istediği tam olarak bu değil miydi? Daha sonra kullanılacak sırlar mı öğrenecekti?

Kararını sorgulamak için kendine zaman tanımadı. Tristyn'in izlediği yolu izleyerek dans pistinin kenarına doğru ilerledi. Tristyn bekleyeceğini söyledi ve bir an sonra sırtarak karşısına çıktı.

"Bu sizin gündeminize uygun mu?" diye sordu ve elini uzattı.

"Belki," diye kabul etti, tam da meşhur bir balad çalmaya başlarken adamın onu dans pistine çekmesine izin vererek. "Buna nasıl dans edileceğini bilmiyorum."

"Sana rehberlik edeyim," dedi Tristyn. "Bu şarkının sözlerini biliyor musun?"

"Bu şarkının sözü yok," dedi gülerek. "Bu sadece dans etmek için bir balad."

"İşte burada yanılıyorsun."

"Bana serenat mı yapacaksın?"

"Ben mükemmel bir şarkıcıyım."

"İspatla."

Tristyn, boğazını dramatik bir şekilde temizledikten sonra onu kolunun altına aldı ve dudaklarını kulağına götürdü. "Her şeyde bir denge olmalı. Başlangıçlar ve bitişler. Işık ve karanlık. Ateş ve gölgeler. Gökyüzü, deniz, alemler."

"Bu bir şarkı değil," diye araya girdi. "Bu, Vahiy Kararnamesi."

"Birçok şey var," diye karşılık verdi.

"Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum," dedi gülerek, adam onu tekrar kolunun altına aldığı anda.

"Şşş," diye fısıldadı. "Dinle. Baladla mükemmel uyum sağlıyor." Kadın onaylarcasına başını salladı ve ardından Tristyn yine kulağına alçak sesle konuşmaya başladı. Tam

olarak şarkı söylemiyordu ama ses tonu yumuşaktı ve Tristyn'in tüm vücudu ona gevşedi.

“Her şeyde denge olmalı.
Başlangıçlar ve Bitişler.
Aydınlık ve Karanlık.
Ateş ve Gölgeler.
Gökyüzü, deniz, alemler.
Ama terazinin kefesi değiştiğinde,
Ve kaos yağar,
Kim savaşıacak?
Peki kim düşecek?
Çünkü Karanlık eğilmeli,
Ve Işık hükmetmeli,
Ama Kaos seçim yapmaz.
Kontrol edilemeyen kontrol et,
Ya da öfkeden ikisi de kaybeder.
Hayat vermeli,
Ve Ölüm almalı,
Ama Kader daha fazlasını gerektirir.
Kader çağırıyor,
Ve fedakarlık gerektirir.
Kim ayakta kalacak,
Kaos hüküm sürmeye başladığında?”

Sonunda, hipnotize olmuş, sesine ve kızıl kahverengi gözlerine biraz yabancılaşmıştı. Tristyn, sırtını eğdiğinde bakışlarını kaçırmadı; son sözler, tıpkı söylediği gibi, baladın son kıtasıyla mükemmel bir şekilde örtüşüyordu.

"Kararnamenin birçok şey olduğunu nereden biliyorsun?" diye sordu Tessa, Tris'in onu başka bir dansa yönlendirmesine izin vererek, etraflarında dans eden Miras'tan tamamen habersiz.

"Bu fermanı vereni tanıyorum."

Kaşları çatıldı. "Karar tanrılardan geldi."

"Yaptın mı?"

"Kafa karıştırıyorsun."

"Biliyorum. İnanılmaz derecede sinir bozucu."

Bir kahkaha daha koptu. "Seni nasıl sinirlendiriyor?"

"Çünkü her zaman kafa karıştırıcı olmak istemiyorum" diye cevapladı.

"Sadece zaman zaman mı?"

"Kesinlikle."

Bir dakika sessizlik oldu ve sonra "Sana bir şey sorabilir miyim?" dedi.

"Seni durdurmayacağım."

"Sen ölümlü değilsin."

"Bu bir soru değil," diye takıldı Tristyn.

"Bana kendini öyle sanmayı nasıl başardın? Onlara kendini öyle sanmalarını nasıl sağladın?"

"İnsanlar görmek istediklerini görüyorlar: öfke."

"Ama sen Arius Varisi'nden korkmuyordun."

Yüz hatları biraz kararmış gibiydi. "Arius'tan o kadar uzak bir Miras'tan çok daha korkutucu şeyler var ki, ona böyle bir isim vermek gülünç. Şu anda Arius'la benim akrabalığımdan daha fazla akraba değil."

"Ama o güçlü," diye kekeledi Tessa, onun kayıtsızlığı karşısında biraz şaşkına dönmüştü.

"Alemlerde çok daha güçlü varlıklar var."

"Sanki diğer alemler bizimle ilgileniyormuş gibi konuşuyorsun."

"Sanki onlar yokmuş gibi konuşuyorsun."

"Yapamazlar" diye savundu.

"Bunu yapmamalılar," diye karşılık verdi.

Tessa dilini şaklattı. "Bu konuşma saçma bir hal alıyor."

Tristyn güldü, parmakları elini hızlıca sıktı. Ne kadar zamandır dans ediyorlardı acaba?

"Sana bir soru sorabilir miyim?" diye sordu.

Alaycı bir tavırla iç çekti. "Sanırım."

"Nasılsın?"

O kadar şaşırmıştı ki, Tristyn onu ayakta tutarken bir sonraki adımını kaçırdı. "Ne?"

"Seni en son gördüğümde pek iyi durumda değildin."

"İyi idim."

"İyi değildin," dedi imayla. "Agave yüreğini ele geçirip şişede boğulmak için ayrıntılı bir plan yaptın."

"Ben yapmadım-" Dudaklarını birbirine bastırdı, aniden dans pistinde yalnız olmadıklarını hatırladı. Yüzüne sahte bir gülümseme yerleştirdi. "Harikayım."

Ona samimi bir bakış attı. "Sen berbat bir yalancısın."

"Ben çok iyi bir yalancıyım."

"Mmm," diye mırıldandı. "Onunla birlikte misin?"

"Ne?" diye kekeledi, konu aniden değişince.

"Theon. Onunla mısın?"

"Bu seni ilgilendirmez."

"Tartışmalı."

"Tartışmalı mı?" diye tekrarladı. "Bunun tartışılacak hiçbir yanı yok. Seni ilgilendirmez."

"Yani bu bir hayır" dedi.

"Ben öyle bir şey söylemedim."

"Bunu yapmak zorunda değilsin," dedi Tristyn hafifçe omuz silkerek. "Ama bunun dışında, bunun için yeterince güçlü olduğunu bilmeni isterim, Tessa."

Boğazında aniden oluşan yumru yüzünden konuşamadı, gözyaşlarını yutmaya çalışırken. "Beni hâlâ tanımıyorsun," diye fısıldadı.

"Eğer bilseydin-" Kendini kestiğinde, öfkeli bir ses çıktı.

"Neyi bilseydim?" diye üsteledi.

"Keşke benim bildiklerimi bilseydin," dedi Tessa, sesindeki özlem ve acı karışımını ancak böyle tanımlayabilirdi. "Bu, içinden geçmeye zorlanana kadar öğrenemeyeceğin bir şey, ama devam edemeyeceğini düşündüğün anlarda gücün arttığını bilirsin, ama yine de devam edersin. Güç, direnmektir. Güç, senin olanı almak için ne gerekiyorsa yapmaktır, başkaları onu almanın sana ait olmadığına seni ikna etmeye çalışsa bile."

"Ya öyle değilsem? Ya bunların hiçbirine yetecek kadar güçlü değilsem?"

"Öylesin, Tessa. Düşecek kadar zayıfsan, tekrar ayağa kalkacak kadar da güçlüsündür. Zayıflık ve güç aynı yerden gelir ve ikisi de gereklidir. İkisi de amaç sağlar ve ikisi de yıkıma ya da kurtuluşa yol açabilir. Tek yapman gereken biraz kaosu kucaklamak," dedi Tristyn, yüzünde bir öfkeyle. "Ve bunun üstesinden geldiğinde, Arius Krallığı'nın Varisi senin için bir kabus olmayacak. Sen olacaksın."

THEON

"Aman Tanrım, çok sinirlisin," diye düşündü Axel.

Theon, bakışlarını üzerinde hissedebiliyordu ve ona orta parmak gösterme dürtüsüne direndi. Bu gece görünüş ve bağlantılar kurmakla ilgiliydi. İki gündür diğer varisler arasında sınırlar çiziyordu ve şimdi onları aşma zamanı gelmişti. Sadece yönetici ailelerle değil, diğer krallıklar içinde de ittifaklar kurulması gerekiyordu. İçeride yerleşik ilişkiler olmasaydı hiçbir plan işe yaramazdı, ama hepsinden önemlisi, Arius Krallığı'nın artık kendi topraklarında kalarak sakinleştirilemeyeceğini duyurmaları gerekiyordu.

Theon sessizliğini korurken Axel devam etti, "Tessa ile aranızın şu anda pek iyi olmadığını biliyorum ama Arius aşkına git ve sevişecek birini bul Theon," diye ekledi Axel, bir yudum daha alarak.

"Sikişecek birini bulmak istemiyorum," diye çıkıştı Theon.

"İyi bir sevişmeye ihtiyacın var," dedi Axel imalı bir şekilde. "Biraz rahatla. Kafanı boşalt ki başkalarının kafasını karıştırmayı bırak. Sürekli bir pislik olarak ilişkiye giremezsin."

Bunu söylemek onun için kolaydı. Bütün gece aynı esmer kadınla sohbet etmişti ve araya giren hiçbir bağ yoktu. Theon bu gece biraz nazik olmaya çalışmıştı ama Axel haklıydı. Sinirliydi ve bunun sebebi, becermek istediği ama beceremediği Peri'ydi.

Daha doğrusu yapmazdı.

Çünkü onu kesinlikle zorlayabilirdi. Birçok sınırı aşmaya hazırdı. Kahretsin, affedilemez birçok şey yapmıştı. İnsanları öldürmüştü. Başkalarının kendi yaptıklarının sorumluluğunu üstlenmesini sağlamıştı. Bilgi edinmek için insanları kandırmıştı. Bunların hiçbirisi onu geceleri uyutmuyordu. İstedikini elde etmek için gerekli eylemlerdi bunlar.

Ama bu? Bunu yapamazdı. Çünkü bir sebepten ötürü, babasına tamamen dönüşmesini engelleyen tek şeyin bu olduğunu düşünüyordu.

"İyi bir sevişme seni bir süreliğine kafandan çıkarırdı," diye düşündü Axel, sesindeki alaycı ton kaybolmuştu. Kafanın içinde olmayı anlayabilecek biri varsa, o da kardeşiydi.

"İstemediğimi mi sanıyorsun?" diye karşılık verdi Theon, yanından geçen bir Peri'ye bir içki daha istemesi için işaret ederek. "Bu lanet olası bağ, şu anda başka birini istememe izin vermiyor. Tanrılar biliyor ki denedim."

Axel kaşlarını kaldırdı. "Ciddi misin?"

"Evet," diye homurdandı Theon. "Bu arada, Tessa bana bir ölümlüyü veya kendi lanet olası elini sikmeyi benim yerime nasıl tercih edeceğini anlatsa da, ben duşta kendimi tatmin etmek zorunda kalıyorum."

Axel homurdanarak güldü ama Theon'un ona attığı bakışlar karşısında hemen öksürdü. "Ama geçen gece demiştin ki-"

"Geçen gece, onun uçurumdan düşmesini engellemek içindi," dedi Theon, Fae'nin uzattığı tepsideki içeceği alırken. "Çöküyordu. Onun hakkında öğrendiğim şeylerden, bir değerlendirmeden sonra olanlara benzer bir şey olduğunu çıkarabildim."

"Ölümlüleri bulmak için malikaneden ayrıldığında," dedi Axel farkına vararak.

Theon başını salladı. O geceden onlara pek bahsetmemişti, sadece sonunda ona yardım etmesine izin verdiğini söylemişti. Ama o geceyi kendine saklamak istemişti çünkü belki de ona verdiği tek şey buydu ve eğer öyleyse, bunu kimseyle paylaşmak istemiyordu.

Son iki gündür onunla olabildiğince az vakit geçirmişti, çünkü onun yanında kendini kontrol edemeyeceğini biliyordu. İyi olduğundan emin olduktan sonra, duş alırken Axel'ı yanında bırakmıştı. Gece Çocukları'nın bakımlarının yapıldığından emin olmak için Luka ile buluşmuştu. Luka

diğer ikisini çoktan bulmuştu ve gecenin geri kalanını ortalığı temizleyerek ve Tessa'nın peşine onları kimin gönderdiğini anlamaya çalışarak geçirmişlerdi.

Gerçekten herhangi biri olabilir. Bir Lord veya Leydi. Bu odadaki, sosyal statüsünü yükseltmek isteyen orospu çocuklarından biri. Arius Krallığı'na karşı kan davası güden biri de olabilir. Tanrılar, bu tür insanlara sahip bir sürü insan olduğunu biliyordu.

Ama tükenmişti. Büyüsünü kullanarak onu bulmak, savunmak ve sonra da onunla sevişmek arasında, uzun zamandır güç seviyelerini bu kadar düşük görmemişti ve kendisine ayrılan Fae kanından dört gün uzaktaydı. Luka, Tessa'dan güç çekmeye başladığı için onu neredeyse ondan kan almaya zorlamıştı. Koruyucu Bağ böyle işliyordu. Theon'un kendi büyüğü tükenince, Luka'dan kan almaya başladı. Axel yanlarında olsa bile, ikisinin de güçlerinin uzun süre düşük olması ideal değildi. Luka, Tessa'dan kan alması için ona öğlene kadar süre vermişti, yoksa kendisi yapacaktı.

Ama tanrılar aşkına, Tessa'nın kanı mı? Tadacağı en ilahi Peri kanıydı. Haftalık olarak verilen kanda hiçbir fark görmemişti. Peri kanı, Peri kanıydı ama bu sefer değil. Bu, tüm benliğini kaotik ve kontrolden çıkmış hissettirmişti. Kaynak Bağ yüzünden olmalıydı. Ya da belki de yetenekleri ortaya çıktığında çok güçlü olacağı için miydi? İkisinin bir karışımı mı? Bilmiyordu ama daha fazlasını almamak için tüm öz kontrolünü kullanması gerekmişti.

Tıpkı onu gölgeleriyle boşaldıktan sonra duşa kadar takip etmemek için tüm öz kontrolünü kullanması gerektiği gibi.

Axel boğazını temizledi. "Malikanede geçirdiği zaman hakkında daha fazla şey öğrendin mi?"

"Hayır," diye kısaca cevapladı Theon.

Bu bir yalandı. Malikânesi Annesi ile olan geçmişini açıklamayı reddetmesinin ardından Theon, Cordelia ile bizzat konuşmaya gitmişti. Sadece bu bilgiyle ne yapacağına henüz karar vermemişti, çünkü şu anda kontrolü kaybetmek

üzereydi. Çok fazla şey kontrolden çıkıyor, onu tehlikeli bir uçurumun kenarında s ur  kl  yordu. Akropolis'ten ayrıldığı için Tessa'ya   fke. Onu almaya çalıştıkları için o lanet olası Gece çocukları'na   fke. Onları peşine kim gönderdiyse ona   fke. Onu incitti ı için Malik nesi Annesi'ne   fke. En ba ından beri bu durumda olmasına   fke.

Ama en çok da kendine   fkeliydi.

Onu bir kez daha güvende tutmayı ba aramadı ın için.

Kendisini kimin istediğini anlayamadı ı için.

Kaynağını kontrol edemedi ı için.

Hiçbir şekilde başarısız olmamak için.

Bir insanın başarısız olabileceğini bilmedi ı bir şeyde başarısız oldu. Bu, ba arısızlı ın   z  olmalıydı. Başarısız olunması imk nsız bir şeyde başarısız olmak.

Bu yüzden son birkaç gün boyunca onunla Axel ve Luka'nın ilgilenmesine izin verecekti çünkü onu kendisinden korumak için tek yol buydu.

Bütün gece onu izlemekten kendini alıkoymaya  alı mı tı. Bu sosyal etkinlikte onunla Luka'nın ilgilenece ı konusunda anla mı lardı ama kendini yine onu ararken buldu. Onu en son g rd    nde, diğer Kaynaklar'la oturuyordu. K r değildi. Belli ki onu kendilerinden biri olarak kabul etmemi lerdi, muhtemelen Kaynak'ın kim olduğu yüzünden. Onlara uyum sa layamıyordu. Diğer Peri'ye uyum sa layamıyordu. Elinde sadece Luka, Axel ve Luka vardı ve bu gece onlarla birlikte bile olamazdı. İstese de olmazdı zaten. H l  hepsine kızgındı.

Hayır, sinirli doğru kelime değildi.

Artık... kayıtsızla mı tı. Sanki aniden hiçbir şeyi umursamıyor, kendisinden bekleneni ve yapılını olduğu gibi kabullenmeye razı olmuş gibiydi. Aniden farkına varınca irkildi. Balkonda yağmur altında ge irdi ı geceden beri farklıydı. Ona çoktan kazandığını söylemişti. Kendi kendine, ba a yavaş yavaş teslim olduğunu söylemişti. Tamamen başarısız olmadığını. Rolüne yeterince hazırlanmadığı için

olduğunu. Bunun neden bu kadar korkunç bir şekilde ters gittiğini haklı çıkarmak için her türlü bahane.

Ama bu daha kötüydü. Umursamamak, bundan nefret etmesinden daha kötüydü ve bu nasıl işe yarıyordu?

Peki o neredeydi?

"Sana anlatacağım birkaç şey var."

Theon, Luka'nın yanındaki sandalyeye kaydığını gördü.

"Tessa'nın olduğu yerde olmalı," diye çıkıştı Theon.

Axel ve Luka arasındaki bakışmayı gördü ve içkisinin kalanını bir dikişte bitirdiğinde Axel, "Bu işe yaramıyor. Bir şeylerin değişmesi gerek." dedi.

Luka elini saçlarından geçirdi ve bu Theon'u durdurdu. Tedirgindi ve Luka nadiren duygu gösterirdi. Theon, "Bana ne söylemen gerekiyor?" diye sorduğunda kendini hazırladı.

"Ona iyi bir seks bulması gerektiğini zaten söyledim," dedi Axel.

"Defol git Axel," dedi Theon, boşalmış bardağını önündeki alçak masaya bırakarak. "Tükür Luka."

Luka, "Axel'in bir noktada haklı olduğunu düşünüyorum ve size söyleyeceğim ilk şey bu konuda yardımcı olabilir. Felicity Davers burada," dedi.

"Bunun ne faydası var?"

Luka omuz silkti. "Uyumlu olup olmadığınızı öğrenebilirsin."

"Onu becererek mi?" diye cevapladı Theon kesin bir dille.

"Başka nasıl bir varis yetiştirmeyi planlıyorsun?" diye sordu Luka ve Theon onun dudaklarının hafifçe kıvrıldığını gördü.

Bu orospu çocuğu onunla dalga geçiyordu.

"İkiniz de siktirip gidin. Tessa nerede?"

Yüzündeki ufak neşe anında kayboldu ve Luka sert bir nefes verip elini tekrar saçlarının arasından geçirdi. "Sana bunu söylemeden önce, sana başka bir şey söylemem gerekiyor. Ve bunu söylemeden önce, zayıflığı gözlemlemek

için ellerinden gelen her Şeyi yapacak düzinelerce Miras üyesiyle birlikte olduğumuzun unutmamanı istiyorum."

"Bu çok uğursuz görünüyor," diye mırıldandı Axel, içkisini bir kenara bırakıp  ne eğildi ve dirseklerini dizlerine dayadı.

"Ne oldu Luka?"

"Tristyn burada."

"Tristyn de kim lan?" diye sordu Axel.

Ama Theon, Tristyn'in tam olarak kim olduğunu biliyordu.

" l ml  burada mı?" diye sordu Theon.

"Ah, kahretsin," diye fısıldadı Axel, Theon da aynısını hissetti. İkisinin de güçleri ona hafifçe baskı yapıyordu. Axel'in gölgeleri fark edilmeyen bir sis gibiydi, Luka'nınki ise salonun loş ıŐıklarıyla karışan, kısık, siyah bir alevdi. İkisi de, eğer kontrolünü kaybederse gücüne karşı koymaya hazırdı.

"Daha fazlası var," dedi Luka.

"Tessa nerede?" diye sordu Theon, karanlığı varlığını bastırıyor ve gölgeler görüşünü bulandırıyor.

"Tristyn bir ölümlü değil."

"Ne?" diye tısladı Theon. "Bunu nasıl tahmin edebiliyorsun?"

" ncelikle, o burada. Bu seviyede. Legacy için bir etkinlikte."

"Ukalalık etme. EĞer o bir Legacy ise, Rockmoor'da onunla karŐılaŐtıĐımızda neden hepimiz onun ölümlü olduğunu varsaydık?"

"Bilmiyorum. Belki Tessa'nın bir fikri vardır. Son on dakikadır onunla dans ediyor," diye yanıtladı Luka.

Theon çoktan ayağa kalkmış, odanın karşısındaki dans pistine doğru yürüyordu. "Bunu bana neden Şimdi söylüyorsun?"

" nk  onunla bir bağlantısı var gibi görünüyor. Belki bize bilgi verir."

"Ondan hiçbir Şey almasını istemiyorum," diye homurdandı Theon, Tristyn'in dans pistinde hızlı tempolu bir

şarkı eşliğinde onu döndürdüğü altın rengi saçlarını çoktan fark etmişti. Gözleri parlıyordu, başını geriye atıp kahkaha atıyordu ve ikili epey kalabalık toplamıştı.

Luka ve Axel kollarından tutup onu durdurmaya çalışıyorlardı.

"Bununla nasıl başa çıkacağımıza karar vermemiz lazım," diye mırıldandı Axel.

"Onu bir Kaynak'la oynadığı için Yeraltı'na sürüklemekten önce karanlıkta boğulmasını sağlayarak halledeceğim," dedi Theon karanlık bir şekilde.

"Ya da mantıklı düşünelim. Hangi soydan geliyor? Hangi krallığa sadık? Onu ikna edebilir miyiz?" diye karşılık verdi Axel.

Kahretsin. Theon haklı olduğunu biliyordu ama görebildiği tek şey, erkeğin kendisine ait olan bir şeye dokunan elleriydi. Duyabildiği tek şey, kendisi olmayan bir erkekle gülüşmesiydi. Hissedebildiği tek şey, üzerindeki baskıyı artıran başarısızlıktı.

"Oraya hücum edip gücümüzü kullanırsak, herkes senin Kaynağın üzerinde kontrolün olmadığını varsaymakla kalmayacak, aynı zamanda güçlerimizin boyutu da ortaya çıkacak," diye mırıldandı Luka alçak sesle. "Baban bundan hiç memnun olmayacak."

"Ve sence bundan memnun olacak mı?" diye sordu Theon, ellerini ceplerinde yumruk yaparak.

"Ben bu konuda akıllı olmamız gerektiğini söylüyorum."

"Gölgeleri kontrol edebildiğimizi biliyorlar," diye mırıldandı Axel ve Theon sesindeki hesaplaşmayı duyabiliyordu. "Bu yüzden iki rolü birden oynuyoruz. Hem sahip olduğumuzu bildikleri gücü görmelerini sağlıyoruz hem de bu olanlara izin vermiş gibi görünüyoruz. Zaten bir ittifak kurmuşuz gibi gösteriyoruz."

"Ya kabul etmezse?" diye sordu Luka.

"Öyle olacak," dedi Theon, öfkesi yarı mantıklı düşünmesine yetecek kadar yükselerek. "Tessa'ya ilgi duyuyor. Bu ilginin ne olduğunu bulmamız gerek."

"Sence onun hakkında... yani, onun hakkında bir şeyler biliyor mu?" diye düşündü Axel, Tristyn'in onu döndürmesini izlerken.

"Bir şeyler biliyor," dedi Theon omuzlarını dikleştirerek. "Ama onunla geçirdiği zaman doldu."

İleri doğru yürüdü, her adımda gölgeler onu takip ediyordu. Karanlığının bir kısmını Tessa'ya gönderdi, sarmaşık gibi etrafını sarmasına izin verdi, onu sahiplenirken kime ait olduğunu da hatırlattı. Tessa, Tristyn'e tekrar alışmadan önce kısa bir anlığına kaskatı kesildi, sonra hareketleri daha akıcı hale geldi, eğer böyle bir şey mümkünse. Bu küçük gösteriyi onlarla yapacağını anlaması için görmesi gereken tek şey buydu.

Şarkı, dans pistinin kenarına vardıkları anda bitti ama kimse kıpırdamaya cesaret edemedi. Diğer Mirasçılar da dahil olmak üzere diğer Mirasçılar ilgiyle izliyorlardı. Dagian içkisini yudumluyor, gözleri Theon'un hoşlanmadığı bir şekilde Tessa'ya dikilmişti. Lealla ise Theon'u sırtarak izliyordu. Tana'nın Kaynağı yanında, kulağına bir şeyler mırıldanıyordu. Mahina ve Prudence ise dans pistinin diğer tarafındaydı; gözleri sanki kendilerini savunmaya hazırlanmış gibi hafifçe parlıyordu.

"Theon St. Orcas," dedi Tristyn ona doğru bir adım atarak.

Tereddüt yok. En ufak bir tedirginlik belirtisi yok. Adamın Rockmoor'da sergilediği kibirin aynısı. En azından Theon şimdi nedenini bir dereceye kadar anlamıştı.

"Tristyn," diye yanıtladı Theon ve keşke erkeğin soyadını bilseydi. Bu ona kan bağı ve burada ne aradığı hakkında bir ipucu verirdi. Erkeğin dudaklarındaki hafif sırıtışa bakılırsa, bunu biliyordu. "Bu akşam Tessa'ya eşlik ettiğin için teşekkür ederim."

"Her zaman bir zevk. Yine de Rockmoor'daki zamanımızı buraya tercih ettiğimi söyleyebilirim," dedi Tessa'ya göz kırparak.

Ona utangaç bir gülümsemeyle baktı. "Ben de aynı Şeyi düşünüyordum. Otel ambiyansının kendine has bir havası var."

"Ve o asansör müziği," diye ekledi Tristyn hüzünle. Tessa içten bir kahkaha attı.

Theon boğazını temizledi, gölgeleri kalınlaŐıp dans pistinde sürünmeye başladı. Luka ve Axel yanına gelince, insanlar keskin bir nefes aldı ve bir adım geri çekildi.

"Gitme zamanı geldi, Tessa," dedi.

"Elbette," diye cevapladı, kusursuz bir Kaynak gibi, Tristyn'e dönüp başını eğdiğinde. "Akşam için teşekkür ederim."

Ancak Tristyn uzanıp çenesini kaldırdı. "Bu saçmalıkları çoktan geride bıraktık," dedi, sesi o kadar kısıktı ki Theon söylenenleri zar zor duyabiliyordu. "Yıkım ya da kurtuluş, vahşi fke. Seçim senin."

Bu veda sözleriyle Tristyn, Theon'a başını salladı ve ardından dönüp dans pistinden ıktı. Kalabalık onun etrafında ikiye ayrıldı. Theon, herkesin gözünün üzerlerinde olduğunu ve ne olacağını görmek için beklediklerini hissedebiliyordu, ama Theon ne yapacağına karar veremedi Tessa harekete geçti.

Ağır adımlarla yanına gitti, kravatını düzeltmek için elini uzattı. Sonra parmak uçlarını karnına değene kadar gövdesinde gezdirdi. Kirpiklerinin altından ona baktı, alt dudağını ısırđı. Adam karanlık bir gülümsemeyle dudaklarını diŐlerinden ayırdı ve eğilip kulağına alçak sesle, "Başarısızlık bir seçenek değildi, Tessa," dedi.

"Hiçbir Şeyde başarısız olmadım," diye karşılık verdi, kendi acımasız gülümsemesi belirirken, ayak parmaklarının üzerinde yükselip elini göğsünden yukarı, ensesine doğru kaydırđı ve tırnaklarını geçirdi. Dudakları enesinde gezinirken devam etti, "Herkes kendi bağından farklı bir bağ görmüyor mu? Benden istediğin bu değil miydi, Efendim? Başka biriyle konuşan başka bir Kaynak görüyor musun?"

Başka bir Miras'la dans edip sohbet etmelerine izin verecek kadar Kaynağına güvenen başka bir varis görüyor musun?"

Son zamanlardaki ilgisizlik dağılmış, yerini yeni bir şeye bırakmış gibiydi. Eğitim odasında, gücünün ortaya çıkıp tutunduğunu gördüğünde gördüğü bir şeye. Ne kadar güçlü olacağına dair bir fikir edindiğinde.

Bir kolunu beline doladı, diğer eli saçlarının arasına kaydı, parmakları altın rengi tutamlara dolandı. Başını geriye çekerek gözlerinin içine baktı. Parıldayan mor bir halka yoktu, ama o tanıdık fırtına oradaydı, yüzeyin hemen altında.

"Sanırım dans etmeliyiz o zaman," dedi ve yukarı bakıp müzikten sorumlu kişiye bir şeyler çalmasını işaret etti.

"Ne?" diye kekeledi, gözleri şaşkınlıkla açılmıştı.

"Başka bir Legacy üyesiyle dans etmene izin veremem, benimle değil. Gösteri yapıyoruz, değil mi?"

"Her bakımdan üstün bir bağ," diye cevapladı, adamın parmak uçlarını omurgası boyunca gezdirip elini kendi ellerine alıp onu önüne doğru çekmesiyle nefesi kesildi.

Kendini, elinin altındaki hissine odakladı. Onu dans pistinde gezdirirken, kendisine doğru nasıl hareket ettiğini hissetti. Hangi dansı yaptıklarını bile fark etmedi. Hepsisi, küçük yaştan itibaren içine işlemiş kas hafızasıydı, ama gizlemek için elinden geleni yapmasına rağmen, her bir keskin nefesini hissediyordu.

Celeste ve Falein varislerinin şaşkın bakışlarına aldırmış etmedi. Dagian veya Lealla'nın asık suratlarını ya da Tana'nın kısık bakışlarını fark etmedi. Theon, Tessa ile bu anı yaşarken, rol bile olsa, odadakilerin onu izlemesine izin verdi. Öyle olmadığını varsayacaktı. Şarkı boyunca, tıpkı Tessa'nın kendisinden beklediği gibi davranması gibi, kendisi de olmadığı gibi davranacaktı.

Bu anı çalardı, şarkının hiç bitmemesini dilerdi, çünkü eve vardıklarında her şey değişecekti.

THEON

Yukarı kattaki odalarına çıkana kadar bekledi.

Bir saat sonra partiden ayrılmışlardı. Axel, esmer kadının kulağına fısıldamaya devam ederek geride kalmıştı. Luka onları eve bırakmıştı ama Luka eve bile girmemişti. Ceketini, kravatını ve gömleğini çoktan çıkarmıştı; belli ki gece karanlığında kaçmayı planlıyordu.

Bu da Theon'u Tessa ile tamamen yalnız bıraktı.

Yeni keşfettiği sertlik gösterisi, koltuğun üzerinden kayarak ona sırtını verip pencereden kısa eve dönüş yolunu izlerken anında yok olmuştu. Tek kelime etmemişti ve şimdi de soyunma odasına doğru yürürken hiçbir şey söylemiyordu.

Theon onu takip etti ve elbisesinin arkasındaki fermuara ulaşmakta zorlandığını gördü. Ellerini yolundan çekti ve kadın hemen gerildi. Yaklaşıp dudakları kulağına değdiğinde, "Onunla ne halt ettiğini söylemeye hazır mısın?" diye sordu.

Parmaklarının tenine değmesine izin verirken fermuarı yavaşça aşağı kaydırdı.

"Bizi gördün. Dans ediyorduk," diye cevapladı, elbisesinin önünü göğsüne bastırırken sesi tizdi.

"Açıklık olsun diye söylüyorum, bir başkasının benim iznim olmadan sana dokunmasına izin verdin. Böyle bir durumda ne olacağını yeterince açık değil miydim?"

"Ve Tristyn hâlâ nefes alıyor," diye karşılık verdi.

"Şimdilik," diye onayladı, kadın ona doğru döndüğünde eli yana düştü.

"Onu öylece öldüremezsin, Theon."

"Wynfell Nehri'ndeki olaylar tam da bunu yapabileceğimi gösteriyor."

"O sıradan bir vampir değil. O da senin gibi bir Miras."

Theon uzanıp saçından bir tutamı okşadı. "Ah, küçük fırtına. Bir Miras'ın kanını dökmediğimi mi sanıyorsun?"

Benim olana dokunmaktan çok daha önemsiz şeyler için mi?"

"Senin değilim," diye homurdandı, yanından geçmek için hareketlendi ama adam kolunu tuttu, onu bir kez daha döndürdü ve duvara yasladı. Onunla birlikte hareket etti, göğsünü sırtına dayayarak nefes nefese kaldı.

"Onunla ne yapıyordun Tessa? Zayıflık arayan onlarca Legacy'nin önünde mi?" diye sordu.

"Tam da benden istediğin şeyi yapıyordum," diye homurdandı. Bir eli duvara dayalıydı, yüzünün duvara değmesini engelliyordu. Diğer eli hâlâ elbisesini önünde tutuyordu.

"Bunu nasıl anladın?"

"İzle. Dinle. Bu odadaki insanlar hakkında öğrenebileceğin her şeyi öğren," diye tısladı. "Ben de Tristyn hakkında öğrenebileceğim her şeyi öğreniyordum."

O kahrolası ukala ağız. Theon'un aklından geçen tek şey buydu ve ona kızgın mı yoksa bir çözüm yolu bulduğu için gurur mu duyduğuna karar veremedi. Ondan beklediği kurnazlık buydu ama ona karşı kullanılmamalıydı.

"Diğer Legacy'ye nasıl görüldüğüne dair bir fikrin var mı?" diye sordu, sesi fazlasıyla sakindi. Onun da aynı şeyi hissettiğini anlayabiliyordu, vücudu daha da kaskatı kesilmişti.

"Yemin ederim Theon. Sadece senin için bilgi edinmeye çalışıyordum."

Cevap vermemesine mırıldandı. "Peki benim için ne öğrendin?" Konuşurken elini omzuna götürdü, kayışı aşağı kaydırıp ve parmaklarını teninde gezdirdi.

"Hiçbirimizin onun Rockmoor'da bir Mirasçı olduğunu fark etmemesi bana tuhaf geldi. Bunun nasıl mümkün olduğunu anlamaya çalışıyordum," diye cevapladı, sesi nefes nefeseydi ve adam diğer kayışa da aynısını yaptı.

"Peki ne öğrendin?" diye tekrarladı.

"Ben-" Sonra, beklemediği bir güç patlamasıyla, onun tutuşundan sıyrılıp ona doğru döndü. "Dur," diye hırladı.

"Sen bunu yaparken ben düşünemiyorum."

"Belki o zamanlar onunla birlikte olduğunu öğrenmenin nasıl bir şey olduğunu az da olsa anlayabilirsin," diye karşılık verdi Theon, ellerini başının yanındaki duvara dayayıp onu kafese kapatarak. "Başka hiçbir şeye odaklanmasını imkansız kılan öfke."

Sırıttı. "Ah, çaresiz öfkeyi gayet iyi anlıyorum, Theon."

"Öyle mi küçük fırtına? Çünkü son zamanlarda sadece kayıtsızlık var." Dudakları büzüldü, bakışları yana kaydı ve adam çenesini kavrayıp kendine doğru çekti. "Luka ve Axel son düzenlemelerin işe yaramadığını söylediler, ben de onlara katılıyorum."

"Bu senin kararın," diye alay etti. "Düzenlemelerde söz hakkım yok. Nereye, ne zaman gideceğim, ne söyleyeceğim ve nasıl söyleyeceğim bana söyleniyor."

"Ve sen sürekli tam tersini yapıyorsun. Ne düşündüğümü biliyor musun Tessa?"

"Ne düşündüğün umurumda değil."

Çenesini bıraktı, parmaklarını boğazından aşağı doğru kaydırды ve ardından hâlâ göğsüne bastırдыğı elbisesinin yakasında gezdirdi. "Sanırım çizgide yürümekten hoşlanıyorsun. İnsana kendini canlı hissettiriyor."

"Hakkımda hiçbir şey bilmiyorsun Theon. Hiçbir şey."

"Çoraplardan nefret ettiğini biliyorum." Dilini şaklatarak tekrar ondan uzaklaştı ama adam devam etti. "Sağlığınıza zararlı yiyecekleri sevdiğinizi biliyorum. Topuklu ayakkabıların ayaklarınızı acıttığını biliyorum."

"Topuklu ayakkabılar herkesin ayağını acıtır. Aksini söyleyen yalancıdır," diye homurdandı.

"İçeride sıkışıp kalmaktansa bir Kaosfer sahasında olmayı tercih edeceğini biliyorum. Geceleri sabahlara tercih ediyorsun. Müziğe olan sevgini keşfettin. Koşmaktan nefret ediyorsun ama aynı zamanda seviyorsun da. Dürtüsel ve pervasızsın ve arkadaşların bunu sana karşı kullanıyor ama sana iyilik yapıyormuş gibi davranıyorlar."

Gözleri aniden ona döndü. "Bunu yapmazlar."

"Hayır, belki de hepsi değil. Bunu kabul ediyorum," diye kabul etti. "Ama bundan daha fazlasını biliyorum."

"Bunu duymak için sabırsızlanıyorum" dedi alaycı bir şekilde.

Yaklaştı, yüzünü onunkinden sadece birkaç santim uzağa getirdi. "Kaynak olarak Seçilmek istemedin ama bir parçan buna seviniyor çünkü bu, sana açıkça söylendiği kadar değersiz olmadığın anlamına geliyor. Birisi sende bir değer görebilir, sen göremesen bile. Tutunmaktan çok korktuğun küçük bir umut parçası, bu yüzden kendini onun yerine batırıyorsun. Ama seni en çok korkutan bu değil. Hayır, seni en çok korkutan şey bu hayatı istemen. Unutulmaktan daha fazlasını istiyorsun. Krallıklarda önemsiz bir göreve atanmış sıradan bir Peri olmaktan daha fazlası olmak istiyorsun. Bunu istediğini kabul etmekten, hele ki sahiplenmekten çok korktuğunu biliyorum. Nasıl yaptım küçük fırtına? Ne kadar yakınım? Seni ne kadar iyi tanımıyorum?"

Kadın ona bakıyordu ve onun hakkında bildiği her şeye rağmen, gözlerindeki duyguların hiçbirini okuyamıyordu. Bunun iki şekilde sonuçlanacağını biliyordu. Ya kendini kapatacaktı ya da savaşıacaktı. Tanrım, umarım onunla kavga ederdi çünkü tüm o öfkeyi, onu tüketmeden önce dışarı vurması gerekiyordu. Bir insan, taşmadan önce bunu ancak bir yere kadar bastırabilirdi.

Ya da Tessa'nın durumunda, kendini lanet olası bir otoparkta bulmadan önce.

Göğsü inip kalkıyordu ve adam her hareketini izleyerek bekliyordu. Biraz geri çekilmişti, ona nefes alabilecek kadar alan bırakmıştı ama hiçbir yere gitmesine izin vermeyecek kadar.

Dudakları aniden kıvrıldı, gülümsemesi o kadar karanlık ve şeytaniydi ki, böyle bir şeye cesaret edebileceğini sanmıyordu. "Bu hayatı istediğimi mi sanıyorsun?" diye sordu ve sesindeki soğukluk aynı şeyi hissettirdi. "Ah,

Theon. Neden hayatımın geri kalanında sana bağılı kalmak isteyeyim ki?"

Dudaklarından inanmaz bir kahkaha döküldü ve Theon bunun vahşetine neredeyse gülümseyecekti.

"Sen, Theon St. Orcas, Seçilmek istemememin sebebisin. Akıllı başında kim, hiçbir kontrolü olmadığı için kontrol isteyen birine zincirlenmek ister ki?" İstemedenden ondan bir adım geri çekildi ve o çılgın gülümsemesi daha da büyüdü, gözlerinde mor halkalar parladı. "Fark etmediğimi mi sanıyorsun? İzlemediğimi mi? Dinlemediğimi mi? Her sefil dakikayı birlikte geçirmek zorunda kaldığım insanlar hakkında öğrenebileceğim her şeyi mi öğrendim? Axel her şeyi savuşturur, istediğini nasıl elde edeceğini anlayana kadar birini yeterince sakinleştirir. Luka somurtkan ve ilgisiz davranır, ama gerçekte? Kendini ve tüm bu boktanlığa nasıl uyduğunu arıyor. Peki ya sen?" İşaret parmağı göğsüne indi, bir tırnak gömleğinin kumaşına battı. "Baban sana öyleymiş gibi bir yanılsama verdiği için kontrolün sende olduğunu sanıyorsun. Herkesi kendi iradene boyun eğmeye zorluyorsun çünkü sen sonsuza dek onun iradesine boyun eğmek zorunda kalıyorsun. Mükemmeliyetçilik talep ediyorsun. Bana başarısızlığın bir seçenek olmadığını söyle, ama sen en büyük başarısızsın, değil mi? Çünkü sen de tıpkı baban gibisin, her türlü çabaya rağmen."

Daha gözünü kırpamadan, daha kendisi göz açıp kapayıncaya kadar eli boğazına dolandı ve onu tekrar duvara doğru itti.

Hiç gözünü bile kırpmadı.

Bunun yerine, gözleri parıldayarak ona sıırtmaya devam etti ve "Nasılsınız, Efendim? Ne kadar yakınıml? Sizi ne kadar iyi tanımıyorum?" dedi.

"Söyle bana, neden hemen Tristyn'i avlayıp, benim olana dokunmasının bedelini ona ödetmemeliyim? Ne kadar kontrolüm olduğunu göstermek için, Tessalyn."

"Buna kontrol mü diyorsun? Elin boğazımda," diye tersledi.

Ve cevap verirken dudaklarında karanlık bir sırıtış belirdi: "Kontrol bende olmasaydı, Tessa, sıkardım. Son birkaç gündür seni Luka ve Axel'e bırakmamın sebebinin bu olduğunu biliyorsun, değil mi? Böylece senin yanındayken kontrolün bende olduğundan emin olabilirdim."

Alaycı bir tavırla, "Sürekli seni kontrol altında tutacak bakıcılara ihtiyaç duyduğunda kontrolün sende olduğunu mu sanıyorsun?" dedi.

"Kalecilere ihtiyacım yok," diye çıkıştı, parmakları hafifçe esniyordu.

"Hiçbir kontrolün yok Theon," diye tekrarladı. "Bana pervasız ve düşüncesiz diyorlar ama tek elimle kontrolü senden alabilirim."

"Öyle mi?" diye karşılık verdi.

"Evet."

"Öyleyse yap."

Ve öyle de yaptı.

Tek eliyle, aynen dediği gibi.

Göğsüne bastırmayı başardığı elbiseyi bıraktı. Kumaş vücudundan su gibi kayarak ayaklarının dibinde birikti, böylece zar zor görünen iç çamaşırları ve on beş santimlik topuklu ayakkabılarıyla karşısında dikildi.

"Tessa." Parmakları tekrar boğazında esnerken ismi bir homurtu gibiydi.

"Bana o kontrolden bir daha bahset Theon," diye alay etti kötü niyetle. "Beni, tüm diyarda tamamen hakimiyet kurman gereken tek kişiyi bile kontrol edemiyorsun."

İçindeki her şey ona ulaşmaya çalışıyordu: büyü, bağı, tüm varlığı ona ihtiyaç duyuyordu... Artık ne yapacağını bilemiyordu. Onu sahiplenmek mi? Ona kimin kontrolde olduğunu göstermek mi? Ona kontrolü vermek mi?

Kendisine gösterilen tüm teni içine çekerken nefesi kesik kesikti. Altın sarısı saçları omuzlarına dökülüyor, göğüslerini gizliyordu ve adam farkında olmadan onları geriye doğru tarıyordu.

Elinin altında titrediğini hissetti, hala boğazını saran parmaklarının altında nabzını hissedebiliyordu. Aralarına koyduğu mesafeyi yeniden kazandı, ön tarafı çıplak gövdesine değdi.

"Şu anda o düşüncesizce hareketinden pişmanlık duyuyorsun, değil mi?" diye fısıldadı, sesinde de aynı alaycılık vardı. Ona değil, ne kadar haklı olduğuna dair.

"Hayatım büyük bir pişmanlık. Bu neden farklı olsun ki?" diye karşılık vermeye çalıştı ama sesi keskinlikten uzak, soluktu.

Birbirlerine baktılar. Sanki hiç bitmeyecekmiş gibi görünen bu irade çatışması.

Ta ki bunu başarıya kadar.

Kimin önce hareket ettiğini bilmiyordu. Belki de boğazındaki tutuşuna karşı koyan oydu. Belki de avucunu boynuna dolayıp onu içine çeken oydu. Ama yumuşak dudakları onun dudaklarının üzerindeydi ve dili ağzındaydı. Bacaklarını neden beline doladığına, topuklarının ayaklarından kaymasına veya neden onu duvara bastırıp kalçalarını ona doğru ittiğine dair hiçbir açıklama yoktu.

Onu böyle tutarken hâlâ tamamen giyinik olmasına aniden öfkelenildi. Geri çekildi, gölgeleri bileklerine dolanıp başının üzerine geldi ve onu yerinde tuttu.

"Kıpırdama," dedi, kravatını çekiştirirken aynı zamanda ceketini çıkarmaya çalışıyordu.

"Theon, ben—"

Ama onun sözleri, gölgelerinin sivri meme uçlarının üzerinden, gövdesinden, uyluklarından aşağı doğru kaymasına izin verdiğinde, kısık bir inlemeye dönüştü; ama asla istediği yerlere değil.

Hayır, ona yalvaracağını söylemişti ve ona söylediği her şeyden sonra tam olarak bunu yapacaktı.

Derin bir nefes aldı ve kadının bir anlığına çaldığı kontrolü geri kazandı. Gömleğinin düğmelerini tek tek açmak yerine, kendini zorladı. Karanlığı onu hâlâ istediği yerde tutuyordu; bacakları birbirine sürtünüyor, elleri

başının üstündeydi. Bir kereliğine - lanet olsun, bir kereliğine - ona dokunmasına izin verdiğinde, hiçbir yerde olamazlardı.

Gömleği yere düşerken ayakkabılarını fırlattı, kemerini çıkarıp pantolonunu çözdü. Daha fazla bekleyemeden öne çıktığında pantolonları hâlâ kalçalarından sarkıyordu. Gücünün altında titrediğini hissedebiliyordu ama parmaklarının altında da hissetmesi gerekiyordu.

Theon, şu kontrol meselesini bana bir daha anlatır mısın?

Onun alaycı sözleri zihninde yankılanıyordu ve boğazından yukarı tırmanan hırıltıyı bastırmaya çalışıyordu.

Kontrol ondaydı.

Bunun.

Onun.

Kendisinden.

Karanlığını geri çekti, sadece bileklerini başının üzerinde tutan gölgeler dışında. Ateşli gözler her hareketini izliyordu ve geçen geceki talebinin ardından istemeden ona sırtıyordu. Ne istediğini biliyordu ve nasıl elde edeceğini biliyordu.

Ama bunu bu kadar kolay yapmayacaktı. Bu sefer değil.

Parmağının ucunu onun boğazına götürdü ve o da derin bir nefes aldı.

"Theon."

"Şşş, Tessa. Bana durmamı söylemeyeceksen, tek kelime etme." Yutkundu ve Tessa, bunu parmak ucunun altında hissetti. Bu hareket, elini tekrar boğazına dolamasına neden oldu. "Tekrar yap."

"Ne?"

"Tekrar yap. Yut."

"Neden?"

Ona doğru eğildi, çıplak göğsü onunkine değdiğinde nefesinin kesildiğini hissetti. "Çünkü aletin ağzındayken nasıl hissedeceğini hayal etmek istiyorum, küçük fırtına." Bilerek ya da bilmeyerek, yutkunduğunu hissetti ve inleyerek geri çekildi. Duvara yaslanmış, kollarını havada tutan gölgeleri

ekiştiriyordu ve adamın ağızının kenarlarında bilmiş bir sırıtış belirdi.

Boğazını serbest bırakarak parmak uçlarını göğüslerinin arasından aşağı doğru kaydırđı. Başparmağının pürüzsüz etin alt kısmını sıyırmasına izin verdi. Bacakları kasılmıştı ve parmak uçlarını diğeri göğsüne kaydırıp sivri uçlu meme ucunun etrafında daireler çizerken, ona hiçbir rahatlama fırsatı vermeden ayaklarını ayırdı.

Dokunuşu göğsünden ayrılıp tekrar gövdesine doğru ilerlediğinde ve karnından aşağı, kalçasının kıvrımına, uyluğunun etrafından dolaşıp yumuşak teni boyunca hafifçe ileri geri hareket ettirmeye başladığında inledi.

"Kontrol eksikliğimi bir kez daha anlat bana, Tessa," diye mırıldandı, gözleri parmaklarının iç uyluğunda yukarı doğru kaydığına dikilmişti. Kalçalarını öne doğru itmesini, parmaklarını aşağı doğru çektiğinde dokunuşunu kovalamasını izledi.

"Bu kontrol değıl," diye hırıltılı bir sesle söyledi. "Beni perişan etmenin başka bir yolu bu."

"Şu anda pek perişan görünmüyorsun," diye cevapladı, küçük parmağını onun ortasında gezdirerek, onu tekrar inletecek kadar. Eğildi, dudakları yanağında gezinirken fısıldadı: "Sırılsıklamsın, küçük fırtına."

"Tahvil meselesi," diye hırıldadı. "Başka bir şey değıl."

Parmakları hareketsiz kaldı, dişleri çenesini kemiriyordu, "O zaman buna devam etmenin bir anlamı yok, değıl mi?" dedi.

"N-ne?" diye kekeledi.

Her şeyini ortaya koydu ama ondan bir adım geri çekildi. Bakışları bağılı bileklerinden inip kalkan göğsüne, oradan da kıvranan kalçalarına kaydı, karanlığı ayaklarını istediğı yerde tutuyordu.

"Bunun sadece lanet bir bağdan ibaret olduğunu kabul edene kadar hiçbir şey olmayacak."

"Öyle değıl."

İleri fırladığında derin bir nefes daha aldı, kolunu başının üzerine koydu ve parmağı karnında hafif daireler çizdi. "Çok inatçı," diye düşündü.

"Sana yalan söylememeye ne oldu? Bunun fiziksel bir ihtiyaçtan daha fazlası olduğunu söylersem yalan söylemiş olurum," diye karşılık verdi. Bu sefer kalçaları öne doğru çıktığında, adam kalçalarını onunkilere bastırdı. Dudaklarından çıkan inilti, adamın penisi ona bastırıldığında kendi iniltisiyle karıştı.

"Öyleyse bana yalan söyle, Tessa. Bana yalan söyle ve daha fazlası olduğunu söyle," diye hırıltılı bir sesle konuştu.

"Şimdi benden yalan söylememi mi istiyorsun?"

"Evet," dedi, çaresiz ve baş döndürücü bir şekilde ona tekrar sürtünürken.

"Bu bir tahvilden daha fazlası," diye soludu.

"Bana dokunmama izin vereceğini söyle."

"Sanki beni durdurumama izin verecekmişsin gibi," diye karşılık verdi, hala ona karşı mücadele ediyordu. Peki bu onu neden daha da sertleştiriyordu?

"Belki de haklısın Tessa," diye mırıldandı, dudakları boynuna doğru ilerlerken, hareket ederken dili onu tattı. "Belki de hiçbir kontrolüm yok ama bu durumda? Durmamı söylersen çizgiyi aşmayacağım tek yer burası. Öyleyse söyle bana. Bağdan başka bir şey değilse durmamı söyle." Ama ona ulaşan tek şey, hırıltılı nefeslerinin sesiydi. "Bekliyorum, küçük fırtına."

Sanki bir dakika gibi gelen bir sürenin ardından fısıldadı: "Lütfen yapma Theon. Lütfen durma."

Dudakları boynuna hafif bir okşamadan öpücüklere dönüştü ve bileklerini bıraktı, ellerini üzerinde hissetme ihtiyacı duydu. Kız onu hayal kırıklığına uğratmadı. Tırnaklarını sırtında gezdirdikten sonra hâlâ kalçalarına yapışan pantolonunu itmeye başladı.

"Beni durdurmaya çalışacaksan bunu yapma," diye hırladı ve kadının üzerindeki kalan kıyafetleri çıkarmasına yardım etti.

"Ben onurumu çoktan feda ettim ve lütfen dedim Theon. En azından buna değsin," diye alay etti, adamın dudakları tekrar boğazına değdiğinde başını geriye atarak.

"Hep böyle mi olacak küçük fırtına? Seninle sürekli bir mücadele mi?" diye sordu, i çamaşırlarını bacaklarından aşağı doğru iterek.

"Evet," diye hırıltılı bir sesle söyledi, adamın parmakları tekrar uyluklarına ulaştığında.

"Güzel," diye cevapladı, sonunda iki parmağını içine daldırmadan önce. Bunda, onlarda yavaş ve şefkatli bir şey yoktu. Hiç olmamıştı. O girintide çikolatasını kaptığı andan itibaren bitmek bilmeyen bir mücadele başlamıştı.

"Tanrılar!" diye soludu.

Omuzları içe doğru kıvrıldı, kaşları adamın omzuna düştü ve bacakları büküldü, ama Theon bacaklarının arasına sıkıştırdığı bir uylukla onu dik tutuyordu. Theon, onu görmenin sonsuza dek en sevdiği şeklinin bu olacağını biliyordu: kıvrılırken ve sadece ona muhtaç halde. Ve daha fazlasına ihtiyaçı vardı.

Başparmağını şişmiş klitorisine bastırdı, parmaklarını içeri ve dışarı pompalarken onun parmaklarını sıkığını hissetti. Nefesleri keskin, kesik kesik sürtünmeli seslerden ibaretti, kalçaları parmaklarının her hareketiyle hareket ediyordu.

"Gözlerini, Tessa. Bana ver," diye emretti ve Tessa başını hızla kaldırdı. Gri gözleri arzu ve istekle donuklaşmıştı ve lanet olsun, onunla işi henüz bitmemişti.

"Benden iste," diye emretti.

"Lütfen Theon," diye haykırdı hayal kırıklığıyla, kalçaları onun parmaklarındaki zevki kovalarken hareketini hiç durdurmuyordu.

"Lütfen ne?" diye üsteledi, başparmağını tekrar onun ortasına bastırarak.

"Kahretsin!"

"Ah, yapacağız Tessa. Bu konuda hiç şüphen olmasın," diye cevapladı, bir eli kalçasına uzanıp onu hareketsiz

kalmaya zorlarken.

Ondan gelen iniltinin yanında göğsünden gelen karanlık bir kıkırdama da duyuluyordu.

"Theon, lütfen."

"Lütfen ne?"

"Lütfen gelmeme izin verin."

Dilencilik.

Düşündüğünden daha fazlasını yaptı.

Parmaklarını bir kez içeri sokup çıkardı. O kadar işkence verici bir yavaşlıkla ki, acı içinde çığlık attı.

"Bana benim olduğunu söyle, Tessa. Söyle de seni boşaltayım. Şimdi. Sonra. Ne zaman istersen."

"Hayır," diye homurdandı, kalçalarını tekrar hareket ettirmeye çalışarak.

Eli hareketsizleşti, parmakları onun ıslak merkezinde derinlere gömüldü.

"Bana her konuda yalan söyleyeceksin ama bu konuda değil mi?"

Ama başını yana çevirip bakışlarını kaçırdı ve bu da işe yaramadı. Hayatında hiç bu kadar cevap istememişti.

"Söyle bana, Tessa," dedi, yanağını avuçlayıp yüzünü kendisine doğru çekerek.

"HAYIR."

"Tessa—"

"Hayır," diye araya girdi. "Senin değilim ama seni, senin beni kullandığın gibi kullanacağım."

"Seni kullanmayacağım."

"Şimdi yalancı kim?" Yine adamın eline karşı kıvranıyor, kalçalarını sallamak için elinden geleni yapıyordu. Adam başparmağını hafifçe klitorisinin üzerinde gezdirdi. "Bana senin diyebilirsin ama bu onu gerçek yapmaz," diye soludu.

Başparmağını sıkı bir daire çizerek daha sıkı bastırdı ve adam aynı hızla geri çekildiğinde kadın haykırdı. "Güzelim, her zaman benim olacaksın. Kabul etmeyi reddetmen, onu sahte yapmaz."

"Ama sen asla benim olmayacaksın!"

Başını geriye attı, gözleri kapandı ve yüzündeki ifadeden bunu söylemek istemediğini anlayabiliyordu. Bunu söylemesinin sebebi, istek ve inkarın bir karışımı olmasıydı.

"Tessa—"

"Tanrılar aşkına, Theon," diye çıkıştı, gözleri tekrar açıldı ve mor çizgilerle parıldadı. "Ya beni becer ve ikimizin de istediğini ver ya da bırak gideyim. Lütfen."

Uzun bir süre ona baktı, acı dolu sözlerinin yankıları kulaklarında çınladı, sonra parmaklarını ondan çekti. Hayal kırıklığının kabullenmeye dönüşmesinden önceki anlık halini gördü. Sonra onu kucaklayıp soyunma odasından çıkardı.

"Theon—"

Ancak adamın onu sertçe yatağa fırlatmasıyla sustu.

Haklıydı. Eve döndüklerinde her şey değişmişti ama beklediği gibi değildi.

Yatakta savrulan saçları ve temkinli ama hâlâ doyurulmamış bir ihtiyaçla donuklaşan gözleriyle çıplak bir şekilde ona bakarken değil.

Üzerine kıvrıldı, bir eliyle kendini desteklerken diğer eliyle çenesini kavradı. "Bir dahaki sefere bunu yaptığımızda bana benim olduğunu söyleyeceksin, Tessa."

"Bir dahaki sefer olmayacak," diye tükürdü, kalçaları çoktan kalkmış ve onu arıyordu.

Kaygan amının uzunluğu boyunca kaydığını hissettiğinde tısladı. "Olacak Tessa, ama sen bunun bir bağdan fazlası olduğuna inanana kadar değil. Benim olduğunu tamamen anlayana kadar değil."

"O zaman bir daha asla olmayacak," diye tekrarladı.

"Göreceğiz," dedi sadece, sonra bacaklarını kavrayıp onu yatağın kenarına çekti. Bacaklarını iyice açıp sonunda içine gömüldü.

TESSA

Theon onu uyarı vermeden doldururken nefesi göğsünde durdu.

Ama tanrılar, haftalardır ihtiyaç duyduğu her şey buradaydı.

Esnemenin verdiği yakıcılık. Doygunluk hissi. Her şeyi bastıran haz.

"Nefes al, küçük fırtına."

Kulağına mırıldanılan sözler, adamın alnındaki saçları geriye itmesiyle derin bir nefes almasına neden oldu. Gözyaşlarının birikmesini engellemek için gözyaşlarını yutmaktan nefret etti. Sonunda ona bunu verdiği için kendinden nefret etti. Bu kadar zayıf olduğu için pes ettiği için. Son iki gündeki olaylardan sonra hiçbir şey hissetmemek için bu kadar çaresiz olduğu için. Anne Cordelia. Nehir ve vampirler. Theon ve onun lanet olası gölgelerinin sürekli suçluluk ve utancı. Koşmak. Antrenman. Theon ile bitmek bilmeyen olaylara katlanmak. Diğer Kaynaklar tarafından onu kullanmaya çalışmadan önce dışlanmak. Tristyn'in ona söyledikleri yüzünden yaşadığı kafa karışıklığı ve kargaşa.

Yıkım ya da kurtuluş. Seçim senin, vahşi öfke.

Bu onu mahvedebilir ya da kurtarabilirdi ve bu gece, bunun kendisini kurtarmasına izin verecekti. Bu gece Theon'dan ders alacaktı ve bittiğinde pişman olmayacaktı.

"İyi misin?" diye sordu, zümrüt yeşili gözlerinde bir endişe ifadesiyle doğrulurken. Hâlâ yatağın ucunda, onun üzerinde dikiliyor, penisi ağrıyan vücudunun derinliklerindeydi.

"Daha önce çok seviştim Theon," diye cevapladı, kalçalarını test edercesine sallayarak.

Kaşlarını çatarak tısladı. "Kıpırdama, Tessa."

"Neden? Bu gece istediğimi alacağımı söyledin."

"Sadece iyi olduğundan emin olmam gerekiyor, önce-"

Ona daha fazla güçle tekrar karşı koydu. "Dediğim gibi, bunu defalarca yaptım."

"Ölümlülerle," diye karşılık verdi, bir eliyle kalçasını kavrayıp onu sabit tutmaya çalışırken. "Mirasla işler farklı."

Gülerek homurdandı. "Bunu sana söyleyen kişi ben olduğum için üzgünüm ama ölümlü ve Legacy'nin horozları tamamen aynıdır. Bir tanrının kanı, horozunu daha özel yapmaz."

Ölümlü biri gibi olduğu söylendiğinde, irislerine sinsice yayılan karanlığa hazırlıklıydı. Ancak, etrafında canlanan, kollarına dolanan, göğüslerini, kalçalarını, uyluklarını okşayan gölgelere hazırlıklı değildi. Theon'un dokunuşu büyüsünü takip ettiğinde hazırlıklı değildi ve derisinin altındaki bir şeyin varlığına baskı yapıp dışarı çıkmaya çalıştığında da hazırlıklı değildi.

Kadın çoktan yataktan doğrulmuştu ve adam henüz hareket bile etmemişti.

"Mirasla işler farklı," diye tekrar mırıldandı, sesi meme ucuyla oynadığı dokunuş kadar şehvetliydi. Sonra onu incelerken başını yana eğdi. "Hissediyorsun, değil mi? Gücünün benimkine ulaşmaya çalıştığını hissediyorsun."

"Ben... Ben ne olduğunu bilmiyorum," diye hırıltılı bir sesle, adamın kendisine olan tutuşuna karşı koyarak. Bağ yüzünden olmalıydı. Başka bir açıklaması yoktu. "Theon, hareket etmeni istiyorum."

"Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum, Tessa," diye cevapladı ve tekrar ona bastırmadan önce bir miktar çıkardı.

"Öyle mi?" diye çıkıştı. "Çünkü bundan daha fazlası var."

Gülerek homurdandı. "Hâlâ benimle mücadele ediyorsun, penisim senin içinde gömülü olsa bile."

"Bununla ne yapacağını biliyor musun diye merak etmeye başlıyorum," diye karşılık verdi.

Adamın küçük gülümsemesi soldu ve sonra ağzı onunkinin üzerindeydi, dili dudaklarının birleşim yerinde geziniyordu. Çok fazla çabalamasına gerek yoktu. Kadın

hemen onu içeri aldı, inleyerek ağzını, her bir parçasını ele geçirmeye çalıştığı gibi ele geçirmeye çalıştı.

Dizlerini bükerek bacaklarını onun beline dolamak için hareket etti, ama sonra adam geri çekilip geri çekiliyordu ve o da öfkeyle küfür ediyordu.

"Kahretsin, Theon!"

"Şşş, Tessa," diye çıkıştı, kalçalarını kavrayıp onu ters çevirip yatakta daha da yukarı fırlatarak. "Neye ihtiyacın olduğunu bildiğimi söylemiştim."

Adam arkasından tırmanırken yatağın çöktüğünü hissetti, dizleri bacaklarını daha da açtı. Sonra tekrar içine girmeden önce kışını yukarı çekti ve kadın yüzünü gömerek battaniyelere doğru inledi.

Alay etmek. Onu ona bunu yapmaya iten şey buydu.

Bunu ileride kullanmak üzere sakladı.

Eli saçlarının arasındaydı, sırtı eğilene kadar çekiyordu ve saç derisindeki keskin acıya tıslıyordu. Adam geri çekilip tekrar ona çarparak homurdandı: "Benden istediğin bu mu, Tessa?"

"Tanrılar aşkına, evet," diye inledi, kollarını önüne uzatmış, parmaklarını battaniyelere dolamıştı. Teninin altındaki vızıltı artıyordu ve her neyse, o da kendisi kadar çaresizce boşalmak istiyordu. İçinden bir sıcaklık fışkırıyor, tüm vücudu ihtiyaçla kıvılcımlanıyordu. Adam, ona istediğini vermek için nasıl hareket edeceğini tam olarak bilerek, ama onu yakalamasına izin vermeyecek kadar, onu hazzın eşiğinde tutmaya devam ederken, gerilim çok fazla artıyordu. Ve o anda, hem ondan nefret ediyor hem de ona ihtiyaç duyuyordu ve bu hiç de adil değildi.

Tekrar içine girdi. Sonra tekrar konuşmak için kıvrıldığında göğsü sırtıyla aynı hizadaydı. "Bunu hissediyor musun, Tessa?" Gölgeleeri teninde dolaşmaya devam ederken kalçalarını bir kez daha ileri iterek sorusunu noktaladı. Bir an var olup bir sonraki an yok olan içindeki şey, karanlığı yakalamaya çalışan bir şimşek gibi her şeyin peşinden koşuyordu. "Sorun bağ değil. Öyle olduğunu

düşündüğünü biliyorum," diye devam etti, kulağına kısık ve karanlık bir sesle. "Ama sorun sensin, Tessa. Biziz. Lanet olası bir bağdan çok daha fazlasıyız."

Sonra onu yatağa bastırdı, eli boynundaydı ve kontrolünü tamamen kaybederken onu yerinde tutuyordu. Açı daha da derine inmesini sağlıyor, penisi her seferinde mükemmel noktaya çarpıyordu. O kadar sıkı sarılmıştı ki, daha fazlasına ihtiyacı yoktu, bu yüzden kendini penisinin içine girip çıkmasının hissine bıraktı. Gölgelele her hamlede klitorisine baskı yapıyordu. Ağır nefeslerini ve hırıltılı soluklarını. Kendini sabitlerken kalçasında esneyen parmaklarını. Alnında biriken ter damllarını.

"Ver onu bana, Tessa. Hemen," diye tekrar sertçe iterek emretti.

Boynundaki tutuşa karşı başını iki yana salladı. "Henüz değil," diye yalvardı, bu her şeyi tüketen zevke biraz daha tutunmak istiyordu.

"Benim. Ne zaman sahip olacağıma ben karar veririm." Sonra hırlayan bir ses duyuldu: "Kahretsin! Gücünü hissedebiliyorum, Tessa. Yüzeyin hemen altında. Serbest bırakıldığında—"

Dinlemeyi bıraktı. Gücünün onun için neler yapacağını bir kez daha duymak istemiyordu. Bir kez daha duymak, listesindeki işaretlediği bir kutucuğu daha andırıyordu.

Gölgelele klitorisine basıp titreştiğinde, içini kaplayan boşalmayla kendini unutulmaya bıraktı. Ancak sarhoşluğun etkisinden kurtulurken ellerinin battaniyeyi o kadar sıkı kavradığını fark etti ki eklem yerleri bembeyazdı. Theon'un elini boynundan çektiğini. Onu göğsüne doğru çektiğini, başına, şakağına, çenesine küçük öpücükler bıraktığını. Kendi coşkusuna kapılmışken geldiğinin farkına bile varmamıştı.

"Mükemmelsin, Tessa," diye mırıldandı.

"Zaten beni becermek zorundasın Theon," diye iç çekti. "Artık uğraşmayı bırakabilirsin."

"Tessa—"

"Lütfen sadece... konuşmayı bırak."

Kadının şaşkınlığına rağmen, adam bunu yaptı. Ama adam onu daha da sıkı kavradı.

Onun haklı olmasını umuyordu.

Buna izin verirse, bu bağa teslim olursa, başka hiçbir şeyin önemi olmayacağını umuyordu. Adam ona sürekli bunu söylüyordu, değil mi? Bağa teslim olduğunda başka hiçbir şey istemeyeceğini. Sadece bunu. Sadece onu. Tüm sorunlarının ortadan kalkacağını. Düşünmek veya hissetmek zorunda kalmadan var olabileceğini. Sadece var olabileceğini ve hiçbir şeyi umursamayabileceğini.

Bunun yerine, adamın nefesinin derinleşip düzene girdiğini hissettiğinde yanağından bir damla yaş süzülüyordu. Bu konuda yanılıyor olabilirdi ama bu gece ona söylediği diğer birçok şeyde haklıydı.

Tutunmaktan çok korktuğunuz küçük bir umuttur bu, bu yüzden kendinizi onun yerine batırırsınız.

Çok güzel umutlar vardı.

Tüm bunlar onun korkularının haklı olduğunu kanıtlamaktan başka bir işe yaramamıştı. Gücü onun için değerliydi. Kendisi için değil.

Battaniyenin üzerinde hâlâ sıkıca tuttuğu parmaklarını dikkatlice açarken düşünebildiği tek şey buydu.

Yavaşça elini kaldırdı ve avucunda parlayan ışığı gördü.

Asla ona değil.

Sadece verebileceği kadarını.

Ertesi sabah ağır ağır gözlerini açtığında, uykusunda kıpırdanmıştı. Başı Theon'un göğsündeydi, parmakları göbeğinin altındaki incecik tüylerin üzerindeydi. İkisi de bir önceki geceden kalma çıplaktı. Neyse ki gücü azalmıştı. Bunu nasıl kontrol etmeyi öğreneceğinden emin değildi.

Parmakları saçlarıyla oynuyordu ve kadın başını kaldırdığında, diğer elinde telefonuyla uyanıktı. Ya uyandığını fark etmemişti ya da bilmiyormuş gibi davranıp o huzurlu anın tadını çıkarmaya çalışıyordu.

Kapı hafifçe çalındı ve içgüdüsel olarak gerildi. Adam bunu fark etmedi, sadece "Girin" diye seslendi.

Pen, elinde kahve, pasta ve meyve dolu bir tepsiyle kapıdan içeri girdi ve Tessa burnunu Theon'un göğsüne gömdüğünde yanaklarının ısındığını hissetti.

"Teşekkür ederim, Pen," dedi sessizce.

"Elbette Theon," dedi. "Axel çoktan kaçıp gitti."

"Farkındayım. Bana bir mesaj gönderdi."

"Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?"

"Hayır. İyiyiz."

Tessa, kapının kapanma sesini duyana kadar göğsünden dışarı bakmadı.

"Beni uyarmalıydın," dedi Tessa, sesi uykudan kısılmıştı.

"Seni Pen konusunda uyardım mı?" diye sordu Theon, elini tekrar saçlarına götürerek.

"Evet. Bizi böyle görmesine gerek yok." Theon cevap vermeyince, tekrar ona baktı. Theon telefonuna dönmüş, özellikle ona bakmıyordu. İçini çekti. "Yatağında bir kadın varken sana kahvaltı getirmesi ilk sefer değil, değil mi?"

"HAYIR."

Cevabı midesinde bir şeylerin burkulmasına neden oldu ve nedenini bilmiyordu. Ama aralarındaki bağ canlandı, ayrıca yatağında başka birinin olması fikrinden de hoşlanmadı.

Bu da harikaydı.

Sadece seksten sonra bu lanet bağı kabul etmemişti, şimdi ise tanımadığı kadınları bile kıskanıyordu.

Theon'un telefonunu kenara bıraktığını duyan genç kız, genç kızın bakışlarını tekrar ona çevirdi ve yavaşça ondan ayrıldı. Nereye gittiğini sormak istedi ama bakışları onun mükemmel kıkına ve tanrılar, o uyluklarına sabitlendiğinde kelimeler aniden kuruyan ağızda düğümlendi.

İki fincan kahve almak için eğildiğini ve adam ona doğru dönmeye başlayınca hızla arkasını döndüğünü izledi. Adamın karanlık kahkahası omurgasında yankılandı ve kadın örtüyü başına çekti.

"Tessa," diye azarladı yorganı çekiştirerek.

"Üzerine bir pantolon giy," diye homurdandı.

"Saçmalıyorsun."

"Sen... aptalca çıplaksın."

Battaniyeyi bir kez daha çekiştirdi. "Tessa, gel. Sana kahve getirdim."

O da elini uzatarak bana ver işareti yaparak karşılık verdi.

"Tessa."

"Theon," diye tekrarladı.

Ayak seslerinden önce bezgin bir iç çekiş duyuldu ve dışarı baktığında adamın gittiğini gördü. Çarşafı göğsüne sıkıca sarıp komodinin üzerindeki kahve kupalarından birine uzandı ve tadından inledi.

"Pantolon giymem gerekiyor ama sen o sesleri çıkarabiliyorsun," dedi Theon kuru bir sesle. Kalçalarına kadar inen bol bir pantolonla dolaptan tekrar çıktı.

"Pantolon pek bir şey saklamıyor aslında," dedi sert bir bakışla.

"Yatağımda çıplaksın Tessa. Sertleşeceğim," diye cevapladı, meyve kasesini alıp yatağa götürürken. Kendi kahvesini aldı, başucuna yaslandı ve zümrüt yeşili gözlerini ona dikerek bir yudum aldı.

Boğazını temizledi. Haftalardır bu adamın yatağında uyuyor olabilirdi ama bu biraz tuhaftı. "Bana öyle bakmayı kes."

"Sana başka türlü bakabileceğimi sanmıyorum."

"Ne olursa olsun," diye homurdandı ve kahvesinden bir yudum daha aldı.

"Luka'ya normalden bir saat sonra antrenman yapacağını söyledim," dedi Theon, kahvesini içerken dizini büküp kolunu dayayarak.

"Harika," diye mırıldandı.

"Bunun neden önemli olduğunu anlıyorsun, değil mi?"

İçini çekti. "Evet, Theon."

"Bu akşam Dagian Jove ile özel bir akşam yemeğımız var."

Tessa kahvesini boğazına kaçırdı ve Theon kaşlarını kaldırdı.

"Sadece biz ve Dagian mı?" diye sordu.

"Luka ve Axel orada olacak. Eminim Dagian'ın yanında bir tane daha vardır, Kaynağı da."

"Onunla neden görüşüyorsun?"

"O istedi," diye cevapladı Theon.

"Ve evet dedin?"

"Hayır demem için bir sebep var mıydı?"

Dizlerini göğsüne çekip çenesini dizlerinin üzerine koydu. "Sanırım hayır. Diyarı ele geçirmeye çalışırken dost canlısı görünmek iyi bir fikir olabilir." Adamın onu incelediğini hissedebiliyordu ve "Ne?" diye sorduğunda ona baktı.

"Bu konuda neden tereddüt ediyorsunuz?"

"Devram'ı ele geçirmeye çalışmanla ilgili mi?"

Ona dik dik baktı. "Hayır. Dagian konusunda endişeli görünüyorsun."

"Değilim."

"Öylesin. Bilmem gereken bir şey mi oldu?"

"HAYIR."

"Tessa..."

Sesindeki uyarı tonu onu gerdi. "Hiçbir şey olmadı Theon."

"Sen berbat bir yalancısın."

"Neden herkes bana bunu söylüyor? Ben çok iyi bir yalancıyım," diye uyardı.

"Bunun seni neden rahatsız ettiğini bana söylemelisin, yoksa zorla kabul ettirmek zorunda kalacağım," dedi. "Bu gece sana hazırlıksız yakalanma lüksüm yok."

"Bu ne anlama geliyor?" diye sordu, doğrularak.

"Yani hazırlıklı olmak istiyorum, ama sen Dagian'la görüşmekten çekiniyorsun. Daha fazla sürpriz istemiyorum."

"Tristyn ve Dagian çok farklılar," dedi, tam olarak ne tür sürprizlerden bahsettiğini bilerek.

"Tristyn'i birazdan konuşacağız ama önce Dagian. Zorlamadan önce bana kendini anlatman için son şansın."

Gözleri avuçlarının arasında tuttuğu kahve fincanına kaydı. "Önemli değil Theon. Gerçekten. Rahibe onu muayene sırasında görüntülere soktu. Bana işkence etti ve..."

Gerçek gibi hissettirmişti. Öyle gerçektir ki, sanki bir parçası gerçekten oradaymış gibi hissediyordu ve onu her gördüğünde ya da onunla aynı odada olmak zorunda kaldığında, gücünün ona çarptığı anı hatırlayarak kalbi hızla çarpıyordu.

"Tessa, onunla yalnız bırakılmayacaksın. Üçümüz de orada olacağız," dedi Theon ve sesindeki rahatsızlığı duyabiliyordu.

"Biliyorum."

Çenesinin altındaki bir parmak yüzünü kendisine doğru kaldırırken ekledi, "Yanımda olmadığın zaman seni korumak için en iyi işi yapmadığımı biliyorum, ama umarım seninle olduğumda kimsenin sana zarar veremeyeceğini biliyorsundur."

Sessizce başını salladı, Luka'nın alaycı sözleri eğitimin ilk gününden beri aklına geliyordu.

Theon'un yaptığı her şeyin, seni bir masanın altına oturtmak da dahil, seni korumak için olduğunu nasıl anlayamadın?

Bu sözler günlerdir ruhunda savaşıyordu ve adam saçlarını kulağının arkasına sıkıştırmak için uzandığında, "Sana bir şey sorabilir miyim?" dedi.

Şaşırmış gibi görünüyordu ama hemen yüzündeki ifadeyi sildi ve devam etmesi için başını salladı.

"Dün gece diğer Kaynaklarla konuşuyordum ve eğer beni Seçmeseydin, Achaz Krallığı'nda Sirana Villaları'nda hizmet etmek üzere görevlendirileceğimi ima ettiler." Theon hiçbir şey söylemedi, sadece bakışlarını sabit tuttu ve

yanaklarının bilinmeyen bir nedenden dolayı kızardığını hissederek bakışlarını kaçırdı. Sözleri birbirine karışarak devam etti: "Baban da eğlence sektöründe hizmet edeceğimi söyledi, sen de beni daha kötü kaderlerden kurtardığına dair yorumlar yaptın ve-"

"Bana ne soruyorsun, Tessa?" diye araya girdi Theon, ses tonu beklediğinden daha sertti.

"Bu doğru mu? Maxson ve Jasper'ın söylediği şey mi? Bazılarının... Perileri yeniden canlandırmakla görevlendirildiği mi?"

"Evet."

Onun bu açık sözlülüğü karşısında irkilerek geriye doğru sendeledi, kahvesi kupasından döküldü ve çarşaf göğsünden birkaç santim aşağı kaydı. Theon kupasını elinden kaparken çarşafı yakaladı.

Parmakları kumaşın kenarına dolandı ve teninin altında vızıltının başladığını hissetti. Çıkış yolu arayan o enerji. Gücünün yüzeye çıkmasından önce her zaman bunun geldiğini fark etmeye başlıyordu.

"Ve sen-" Titrek bir nefes aldı ve Theon'a bakmaya zorlayarak sordu, "Benim oraya atanacağımı mı düşünüyorsun?"

"Babam birçok şey olabilir ama krallıkların iç işleyişini iyi bilir. Onunla tanıştığın gün doğruyu söyledi," diye cevapladı. "Seçilmemiş olsaydın, eminim ki plan seni Achaz Krallığı'na göndermek olurdu. Güzelsin Tessa, Miras'ın hem kişisel zevk hem de çocuk sahibi olmak için Fae'lerinde arzuladığı bir şey."

Tessa, bu düşünceyle yükselen öfkeyi yuttu. Malikanelerdeki Periler tüm bunlardan nasıl bu kadar habersiz tutuluyordu? Kan bağı mı? Temel üreme mi?

"Ancak," diye devam etti Theon, "ortaya çıkışınız bu planları çok iyi değiştirmiş olabilir. Yine de oraya atanabilir ve çocuklarınızın, ortaya çıkmanız beklenen güç seviyelerine sahip olması umuduyla orada kalabilirdiniz. Ama çok daha olası bir alternatif, krallıkların sizin için savaşmış olması."

"Benim için mi kavga ettiler?"

Başını salladı. "Diyarın bildiği en güçlü Peri mi? Tessa, senin için kan dökülmeye devam edecek. Buna hazırlanıyoruz. Arius Krallığı, yeteneklerini ve güç seviyelerini en başından beri bildiği ve bir şekilde sistemi kandırdığımız için suçlanacak."

"Ama bu mümkün değil," diye kekeledi. "Öyle mi?"

Theon omuz silkti. "Önemli değil, ama dediğim gibi, hazırlanıyoruz. Sen hazırlanıyorsun. Antrenman yapma nedenlerinden biri de bu."

"Kendimi korumak için," dedi yavaşça.

"Evet," diye onayladı. "Biri seni tekrar almaya gelirse, ne zaman gelirse gelsin, akıllıca davranacaktır. Bizimle birlikteyken değil. Bir fırsat bekleyecekler ve o fırsatı değerlendirdiklerinde, sana ulaşana kadar karşı koyabilmen gerekecek."

"Benim için savaşmak," dedi ve kelimeler dilinde tuhaf bir tat bıraktı. Daha önce kimse onun için gerçekten savaşmamıştı. Dex bile.

"Evet."

"Çünkü ben senin Kaynağınım," diye açıkladı, göğsünde uyanan hissiyatı sevmeyerek.

Onun sözleri üzerine gözlerinde bir karanlık belirdi. "Çünkü senin uğruna savaşmam gerekiyor."

Bu sözleri daha sonra sindirecekti çünkü tüm bunlar çok fazla gelmeye başlamıştı. Tüm bunlar, Luka'nın gerçeği söylediğini gösteriyordu. Theon'un yaptığı neredeyse her şey onu korumak içindi.

"Hazırlanman gerek. Seni Luka'ya götürmem gerek," dedi Theon bir an sonra. "Yemeğini yediğinden emin ol."

"Doğru," diye mırıldandı. "Ben onlarlayken sen ne yapıyorsun?"

Theon'un kaşları çatıldı. "Beni özledin mi güzelim?"

Alaycı bir tavırla "Hayır, ama seni Luka'nın eğitimine tercih ederim." dedi.

"Peki Axel?"

"Ah, ben onunla koşmayı tercih ederim," diye cevapladı ve yatağın ucunda katlanmış küçük battaniyeye uzandı.

Theon kaşlarını çattı. "Peki neden?"

Yataktan çıkmaya başlamadan önce stratejik bir hamleyle çarşafı battaniyeyle değiştirdi. "Sanırım bunun sebebi onun sen olmaması."

Bileğini kavrayan parmaklar onu hareketsiz bıraktı ve omzunun üzerinden geriye baktı. "Gelecek seçim yılında benim yerimde olacağını biliyorsun."

"Evet, peki, o benim Efendim olmayacak, değil mi?" diye karşılık verdi. "Ve seçtiği Periler muhtemelen bu hayatı isteyecektir."

"nk sen yapmıyorsun."

"Evet, çünkü ben yapmıyorum."

"Söyle bana Tessa. Nasıl bir hayat yaşamak isterdin? Nasıl bir hayat hayal ettin?"

"Nasıl bir hayat hayal ediyordun?" diye karşılık verdi. "Elbette dünya hakimiyetinin yanı sıra."

"Devram'ı sadece onu yönetmek için istediğimi sanıyorsan, gerçekten hiçbir şey bilmıyorsun," dedi, bileğini bırakırken sesi buz gibiydi. "Hazırlan."

Dudaklarını birbirine bastırdı, yataktan çıktı ve spor kıyafetlerini giymek için dolaba gitti, ardından dişlerini fırçalamak ve saçlarını toplamak için banyoya gitti.

Otuz dakika sonra Theon, Luka'yla tek kelime etmeden ayrılıyordu ama ikisinin arasındaki bakışmayı kaçırmamıştı.

Luka, kapı Theon'un arkasından kapanınca i çekti. Tessa çoktan yerini almış, işkenceye başlamasını bekliyordu.

"Dün gece neler olduğunu anlat bana," dedi Luka, kollarını önünde kavuşturarak.

Tessa ne söyleyeceğini bilemeyerek ona baktı.

"Sargon'a yemin ederim ki seni bylerim, Tessa. Theon'un sana bahşettiği sabrın yanına bile yaklaşamam."

"Neden Theon'a sormuyorsun?"

"nk şu anda onun uğraşması gereken yeterince şey var, bu yüzden seninle uğraşıyorum."

"Benimle uğraşıyorsun," dedi ciddi bir tavırla.

Luka'nın dudakları alaycı bir sırıtışla kıvrıldı. "Bu kelime seçimini beğenmedin mi, küçüğüm?"

Cevap vermeyince, ne olduğunu anlamadan önce adam hareket etti. Ayakları altından kaydı ve duyulabilir bir "vızıltı" sesiyle sırtüstü yere düştü.

Luka, kalçalarının iki yanında birer ayakla onun üzerinde duruyordu, saçları öne doğru sarkıyordu ve çenesine değiyordu.

"Dün gece ne olduğunu anlat bana."

"Sen benim efendim değilsin," diye alaycı bir şekilde karşılık verdi.

"Hayır. Seni asla Kaynağım olarak seçmezdim," diye onayladı Luka. "Ama işte buradayım. Sürekli tavrınla başa çıkmak zorundayım. Bu nasıl adil?"

"Adil mi?" diye uyardı Tessa, ellerini iki yanına koyup. "Bana neyin adil olduğundan bahsetme Luka Mors."

"Bana dün geceyi anlat."

"HAYIR."

Sonra bileklerindeki alevler tenini ısırınca tıslamaya başladı.

"Bunu bütün gün yapabilirim ve yapacağım da, Tessa. Sadakatim sana değil, Theon'a. Onu korumak için elimden gelen her şeyi yapacağım."

"Tıpkı benim gibi bir bağın kölesi," diye alay etti.

Luka yere çöktü ve yüzünü yüzüne yaklaştırmak için beline oturdu. "Bağımı seçtim, küçüğüm."

"Seçmek zorunda kaldın," diye karşılık verdi. "Theon ya da Valter'di."

"Bu adil bir ifade, ama beni her gün durumumdan yakınırken görüyor musun?"

"Bu farklı."

"Az önce bunun seninki gibi bir bağ olduğunu söyledin. Hangisi o, Tessa? Sadece senin anlatına uyduğunda aynı şey mi?"

"Sorun ne?" diye çıkıştı, ellerini Luka'nın göğsüne bastırarak. Gerçi Luka bir yere gitmiyordu. Avuçlarının altındaki kaslar katıydı ve ejderha ateşi, tenini sürekli olarak çok sıcak yapıyordu. Ama tanrılar aşkına, Akropolis'e geldiklerinden beri o da farklıydı. Axel de öyle. Tıpkı Theon gibi. Arius Hanesi'nde ona gösterdikleri tüm hafiflik gitmişti.

"Boktan durumlara zorlanan tek kişi sen değilsin, Tessa," diye yanıtladı Luka. "Benimle, Theon'la, Axel'la sandığından çok daha fazla ortak nokta var. Aradaki fark şu ki, üçümüz de öylece oturup olan bitene izin vermiyoruz. Bütün gün oturup pencereden dışarı bakmıyoruz. Bunu istemiyor musun? Karşı koy."

"Haftalardır ne yaptığımı sanıyorsun?"

"Sızlanıyor," diye alay etti, onu iterek ayağa kalktı.

"Sızlanmak mı?" diye neredeyse çığlık attı ve hızla ayağa kalktı.

"Evet. Sızlanma."

"Peki, nasıl karşılık vermemi öneriyorsun?"

"Öncelikle ne için savaştığınızı anlamalısınız. Önce bir şeye önem vermelisiniz," dedi Luka.

"Peki o zaman? Yoluma çıkanın üzerine mi basacağım?" diye sordu, Luka'nın ona doğrulttuğu darbeyi engelleyerek.

Onaylarcasına gülümsedi. Zar zor, ama oradaydı.

Sonra tekrar sırtüstü döndü, adamın takip eden saldırısını tamamen kaçırmıştı.

Piç.

"Fırtına sen olursan, kimse senin gücünü çalamaz," diye cevapladı ve elini ona doğru uzattı. "Lanet olası fırtına sen ol, Tessa."

"Bunu bana neden anlatıyorsun? Senin Theon'u koruman gerekmiyor muydu?"

"Ben de tam olarak aynısını yapıyorum." derken onu ayağa kaldırdı.

THEON

"Bu taraftan," dedi hostes başını eğerek.

Theon, elini Tessa'nın sırtına bastırarak onu salonda takip etti. Giydiği elbise o kadar koyu bir maviydi ki, ışıkta siyah görünüyordu ve sırtı açıktı, bu da avucunun çıplak tenine bastırılmasına neden oluyordu.

Bütün gün dikkatini dağıtan çıplak teni, onun altında olmanın nasıl bir şey olduğunu hatırladığında. Tüylerinin diken diken olduğu o teni hissetmek. Nabzının parmak uçlarının altında attığını hissetmek.

Ama bu bir daha olmayacaktı. Ta ki, sonunda zaten bildiğı şeyi itiraf edene kadar ve o çizgiyi çektiğı için kendinden nefret edene kadar.

Yorgun olduğunu biliyordu. Luka ile neredeyse üç saat süren antrenmandan sonra yorgun düşmüştü. Luka, ona antrenman seanslarından bahsetmeyi reddetti, sadece üzerinde çalıştıkları şeyleri ve nasıl geliştiğini anlattı. Luka, Theon'a söylediklerini asla söylemedi ve bu da Theon'u huzursuz etti. Ama hepsi endişelenmeye başlamıştı. Kaynak Bağ'ının bu noktada sağlam bir şekilde kurulmuş olması gerekiyordu. Tessa'nın artık bir avantaj olması, ittifaklar kurmalarına ve ittifak kuramayanları sindirmelerine yardımcı olması gerekiyordu.

Antrenman yaparken ne yaptığını sormuştu. Adam, Pantheon arşivlerinde kadim metinleri tarayarak vakit geçirdiğini öğrenirse daha fazla soru soracağı için konuyu değiştirmişti. Bu noktada o kadar çok şeyi anlamaya çalışıyordu ki hangi yöne gideceğini bilemiyordu. Gücü. Kusurlu Kaynak bağları. Onu almaya çalışan kimdi? Ama sadece bu değil, Pantheon'daki metinler, birkaç yıl önceki aynadaki kadına veya nereye bakacağını bilse Vahiy Kararnamesi hakkındaki teorilerine ışık tutabilirdi.

Ama yapmadı.

Ve oradayken, bağı, bir şekilde rahatsızlığını hissederek ona geri dönmek için onu çekiyordu. Miras, Fae'lerinin bağı ne kadarını hissettiğini kontrol edebiliyordu. Haftalarca, bağı onu bombardıman etmesine izin vermiş, bunun onu daha erken, daha hızlı kabullenmeye iteceğini düşünmüştü. Son zamanlarda ise tam tersi yöne gitmişti; eğer onu hissetmiyorsa, bağı hissetmiyorsa, onu arzulayacağını umuyordu.

Belki de öyleydi. Sadece birkaç gün içinde iki kez dokunmasına izin vermişti. Belki de başından beri yanlış yoldaydı. Bu onu şaşırtmamalıydı. Başından beri her şey farklıydı.

Ev sahibi, özel bir salona açılan büyük, cilalı ahşap bir kapıyı açtı ve geçmelerine izin vermek için kenara çekildi. Tessa çoktan fark edilmeden ona doğru kayıyordu ve sadece Dagian'ı değil, Lealla'yı da görünce durakladı. Bu ilginç bir olay değil miydi? Achaz ve Serafina mirasçıları.

"Lealla," diye selamladı, Kaynağının Tessa'ya alaycı bir şekilde sırtmasını kaçırmadan. "Ne beklenmedik bir zevk."

Dudakları soğuk bir sırtışla kıvrıldı. "Theon, burada başka kimse yok. Gösterişli oyunlara gerek yok."

"Ne tiyatrosu?" diye sordu Luka ve Axel, Tessa ile birlikte onun önüne otururken. Lealla'nın, nezaket eksikliğinden bir anlığına irkilerek onlara baktığını gördü.

Theon soğuk bir sırtışla bir sandalye çekip "Otur bakalım, güzelim." dedi.

Tessa, Theon yanına oturmadan önce rolünü mükemmel bir şekilde oynayarak tereddüt etmedi. Luka çoktan viski sipariş etmişti ve Tessa, kendi kadehinden bir yudum almadan önce ona bir kadeh uzattı.

"Sanırım bunlar Lealla'nın bahsettiği tiyatro oyunlarıydı," dedi Dagian. Odaya girdiklerinde o piç kurusu ayağa kalkma zahmetine bile girmemişti. Kaynağı itaatkar bir şekilde yanında durmuş, talimat bekliyordu. Eviana'nın bir yansımasıydı.

"Dagian," dedi Theon gergin bir sesle. "Umarım uzun süredir beklemiyorsundur."

"Sorun değil. Arius Krallığı'na her zaman en son hitap edildiği için acele etmemeye alışkınsındır eminim. Ayrıca, maiyetinle birlikte giriş yapmayı tercih ettiğini biliyorum. Tüm o... gösterişli hareketler," dedi içki bardağının üzerinden.

"Kardeşime ve danışmanıma maiyet demem pek mümkün değil," dedi Theon sıkılmış bir ses tonuyla, koltuğuna yaslanıp krallığına yöneltilen sözlü sataşmaları görmezden gelerek.

Dagian sadece gülümsedi ve Theon hemen alarma geçti. Theon, geçen hafta iki görüşme talebini daha reddettikten sonra, Dagian'ın bu akşam yemeği konusunda ısrar etmesinden zaten şüpheleniyordu.

Lealla, Dagian'ın sağındaki yerine oturdu ve Kaynağı'na da oturmasını işaret etti. Hepsi yerleştikten sonra Dagian, "Ortaya Çıkış Töreni'ne hazır mısınız?" diye sordu.

Theon neşesiz bir kahkaha attı. "Doğrudan konuya girelim, öyle mi?"

Dagian omuz silkti. "Senin aksine ben teatrallikten hoşlanmıyorum. Daha doğrudan bir yaklaşımı tercih ediyorum."

Erkek parmaklarını masaya vurarak tempo tutuyordu, bunu yaparken parmak uçlarından hafif bir çıtırtı geliyordu ve Tessa yüzünü buruşturdu.

Dagian bunu fark etti, dudaklarının kenarı bu küçük hareket karşısında kıvrıldı, ama Theon gücüne fazla odaklanmıştı çünkü aynı gücü yakın zamanda o da görmüştü.

Kaynağının parmaklarının ucunda.

"Güç övünmesine gerek olduğunu sanmıyorum," dedi Axel içkisini içerken.

"Nasıl olduğunu bilirsin," diye yanıtladı Dagian. "Zaman zaman o fazladan gücü emmek zorunda kalıyorum."

"Evet, bu kadar genç yaşta gücünün tamamına hakim olmak bir başarıdır, ama zamanla bunu başaracağından eminim," dedi Theon.

Dagian, avucundaki gücün anında sönmesiyle ona baktı. "Hâlâ kibirli bir eşeğin tekisin, anlıyorum."

"Yeteneklerini sonunda kontrol edebileceğine ve bu gücü sömürmene gerek kalmayacağına olan güvenimi ifade ederken, sana isim takmaya gerek yok."

"Biz de seninle aynı yoğun eğitimi aldık Theon," diye araya girdi Lealla.

"Bir şekilde bundan şüphe ediyorum."

"Hadi, hadi, tartışmak için burada değiliz," diye araya girdi Dagian yumuşak bir sesle. "Sonuçta, başarılı bir Seçim yılı için birlikte çalışacağız, değil mi?"

"Elbette," dedi Lealla gergin bir şekilde. Kaynağı, zaten boş olan şarap kadehini tekrar dolduruyordu.

"Ve bu tür şeylerin ruhuna uygun olarak," diye devam etti Dagian, "ben sadece yaklaşan şenlikler hakkında sohbet ediyordum."

"Hepimizin Ortaya Çıkış Töreni'ni dört gözle beklediğimizden eminim," dedi Theon. "Krallıklarımıza katılacak yeni Perileri görmek her zaman heyecan verici bir zamandır."

"Ve tabii ki Kaynaklarımız hakkındaki değerlendirmelerin doğru olduğunu teyit etmek," diye ekledi Dagian, içkisinden bir yudum daha alırken.

"Elbette," diye onayladı Theon.

"Krallıklar arasındaki ilişkilerin daha da güçlenmesine olanak sağlıyor."

"Peki ne tür bir ilişki kurmayı umuyorsun?" diye sordu Theon, erkeğin bunu nereye varmak istediğinden emin olmadan.

"Böyle konuları tartışmak için bütün gece vaktimiz var," dedi Dagian küçümseyerek. Kaynak'ın kendisine uzattığı menüyü, efendisinin ona tek bir bakışını bile atmadan açtı.

İşaretleri olmadan tamamen uyumluydular. Tam da kendisi ve Tessa hakkında yansıtmak istediği şeydi.

Bok.

İster eylemde bulunsunlar ister bulunmasınlar, ikili kesinlikle ikna ediciydi.

Yıllardır asla şaşırmamayı öğrenmemiş olsa bile, uyluğuna dokunan bir el onu neredeyse yerinden sıçratıyordu ve aşağı baktığında Tessa'nın elini orada buldu. Hiç düşünmeden parmaklarını birbirine geçirmişti.

"Menüye ihtiyacın olmayacak," dedi. "Üçünüz Celeste Kingdom'dan gelen teklifi tartışırken ben de buraya arabayla gelirken baktım. En sevdiğin yer oralarda."

"Teşekkür ederim güzelim," diye mırıldandı.

Gülümsemesi yumuşaktı ve yine şaşkınlığını belli etmemek için kendini zor tuttu. Çünkü o gülümseme mi? Gerçektir.

Diğerlerine baktığında Lealla çoktan telefonuyla uğraşıyordu, şüphesiz Celeste varisine ulaşmaya çalışıyordu. Tessa'ya baktığında, Lealla'nın Kaynağı'na kadeh kaldırırken kendi kendine sırtıttığını gördü.

Theon bunun ne olduğunu bilmiyordu ama onun bu yönünü seviyordu.

Belki de onun sandığı kadar yalan söylemede berbat değildi.

Dagian, yemeklerinin ilk lokmalarını aldıktan sonra bu akşam yemeğinin özüne geldi. Dürüst olmak gerekirse, Theon bu kadar uzun sürmesine şaşırmıştı. Achaz Varisi, inceliğiyle tanınmazdı. Krallık dobra ve talepkârdı, her zaman şimdiki zamana odaklanır, asla uzun vadeli düşünmezdi ve Serafina Krallığı'nın da onlarla aynı fikirde olması şaşırtıcı değildi. Sonuçta, Devram yaratıldığında, tanrı ve tanrıçanın Eşleştirilmesi planlanıyordu. Bu tür ittifakların bu dünyada da devam etmesi gayet mantıklıydı.

"Daha önce bahsettiğiniz ilişkiler hakkında," dedi Dagian.

"Hiçbir akrabalıktan bahsetmedim," diye karşılık verdi Theon. "İlişki kurmaktan bahseden sendin."

Dagian düşüncelere dalmış bir şekilde mırıldandı, bardağına uzanıp bir yudum alıyormuş gibi yaptı. Tiyatrodan hoşlanmadığını iddia eden biri için, kesinlikle işi uzatıyordu.

Dagian sonunda devam ettiğinde, etini kesiyordu. "İtiraf etmeliyim ki, Arius Krallığı ile ilişkilerin zaman kaybı olduğunu düşünüyordum. Siz her zaman çok... inatçı görünüyorsunuz."

"Kiminle iş yaptığımız konusunda titiz olmak bizi inatçı yapmaz," diye karşılık verdi Theon. "Bu sadece en kazançlı seçimleri yapmadan önce seçeneklerimizi değerlendirdiğimiz anlamına gelir."

Dagian mırıldandı. "Bu dün gece çok açıktı."

Theon, önce Axel'e, sonra Luka'ya baktı. Yüzlerinde ifadesizlik vardı, ama ikisi de konuşmayınca, Theon'a Dagian'ın ne hakkında konuştuğu hakkında hiçbir fikirleri olmadığı anlaşıldı.

Lealla, "Arius Krallığı hiçbir zaman kendi sınırları dışında paylaşım yapan bir ülke olmadı," diye söze girdi.

"Doğru fiyat karşılığında paylaşmaya fazlasıyla hazırız," diye karşılık verdi Theon.

"Sizin saygıdeğer krallıklarınıza layık görülmeyen herkesi aldığımızı söylememe gerek yok," dedi Axel ve bir içki daha istedi.

Theon, yemekleri gelmeden önce üçüncüsünü sipariş ettikten sonra Axel'in içkilerini saymayı bırakmıştı.

"Sonunda sınırlarınızın dışına çıkıp başka bir krallık hükümdarı ailesiyle değil, tamamen farklı biriyle ittifak kurmanız ilginç geliyor," diye devam etti Dagian. "Babam da bu haberden çok etkilenmişti."

Theon, "Bilgilerinizi nereden aldığınızı bilmiyorum ama sınırlarımız dışında herhangi bir ittifak kurulmadı" dedi.

"Peki bu bilgi kendi gözlerimle şahit olduğum şeyse?" diye sordu Dagian. Yemeğini bırakıp sandalyesine yaslandı.

Altın rengi saçları odanın loş ışığını yansıtıyordu ve Theon'a sırtırken yüz hatları daha da keskin görünüyordu.

"Pekala, Dagian," dedi Theon, kendi yemeğini bir kenara iterek. "Bana hükmetmek istediğin bir şey olduğu açık, o yüzden dinleyelim. Senin bu yapmacık tavırlarından sıkılmaya başladım."

"Sizin üzerinizde hakimiyet kurmak istediğim hiçbir şey yok. Tek isteğim, bu tür ittifaklara bizzat tanık olduğum halde bana yalancı dememeniz."

"Peki bu hangi ittifak?"

"Tristyn Blackheart'ın olduğu."

Kara Kalp.

Erkeğin soyadı Blackheart mıydı?

Lilura Inquest'in gizemli ve sessiz kurucusu Tristyn Blackheart gibi mi?

Theon, erkeğin adını tanıdı, ancak erkeğin kendisi nadiren halk arasında görülüyordu. Arius Krallığı'ndan daha yakalanması zor bir adamdı ve Theon onun kim olduğunu bilse de, Miras'ın birçok üyesi, hele ki Periler ve ölümlüler, bilmiyordu. Devram'da şifa bileşiklerinden izlenemeyen büyülere, koğuş ve işaret çalışmalarına ve hatta teknolojik ilerlemelere kadar sayısız ilerlemeden tek başına sorumlu olan şirketin kurucusuydu. Lilura Inquest, telefonların Pantheon'a girmesini sağlayan teknolojiyi geliştiren şirketti. Blackheart'ın birçok ilerlemeyi bizzat denetlediği ve şirketin büyülerine erişebildiği için Miras, Periler ve ölümlüler arasında fark edilmeden kolayca hareket ettiği söylentileri vardı.

Ta ki Tessa seçilene kadar.

Bunun bir tesadüf olması mümkün değildi.

Çözmesi gereken bir şey daha vardı.

"Tristyn Blackheart ile neden ittifak kurduğumu düşünüyorsun? Sadece dün gece Kaynağımla dans ettiği için mi?" diye sordu Theon, yüzünde yaşadığı şoktan eser yoktu.

Dagian alaycı bir tavırla, tavrındaki nezaketten eser kalmadığını belirtti. "Kaynağınız onunla çok yakın

görünüyordu. Hatta ikisi bir otelde birlikte geçirdikleri zamandan bile bahsettiler."

Göz ucuyla Tessa'nın kaskatı kesildiğini gördü ama şu anda ona bakamazdı.

"Diğer mirasçılar ve ben, ailelerimizle birlikte, Arius Krallığı'nın tekrar sahneye çıkıp hiçbirimizin ikinci kez bakmadığı bir Kaynak seçmesini ve ayrıca herkesten kaçınan bir erkekle oldukça iyi anlaşılan birini seçmesini tuhaf buluyoruz."

"Tam olarak bana ne soruyorsun, Dagian?" diye sordu Theon, içkisini alıp kehribar renkli sıvıyı çalkalayarak.

"Ben sadece şüpheli görünen bir gözlemi dile getiriyorum."

"Gözlem not edildi, ancak bu konuda ne yapmamı istediğinizi bilmiyorum."

"Blackheart'la bir bağlantısı mı var? Onu bu yüzden mi seçtin?"

"Hayır," diye hırladı Theon. "O benim ve sadece benim."

Lealla, "Dün geceki olaylar başka türlü söylüyor" dedi.

"İstedikini düşünebilirsin ama elindeki işaret onun benim olduğunu gösteriyor," dedi Theon, gölgelerini dışarı bırakarak.

Kolları Tessa'ya uzanmadan önce dolandılar ve Tessa onlara yaslanıp karanlığın çenesine ve boğazına dokunmasına izin verdi. Sonra elini kaldırdı ve parmaklarını gölgelerin arasında gezdirirken Lealla'ya anlamlı bir şekilde gülümsedi, parmaklarının eklem yerlerinde dans etmesine izin verdi. Dagian ve Lealla, Tessa'nın gölgelerle oynamasını izlerken birbirlerine baktılar; sanki karanlığı o kadar çok seviyordu ki, ona hükmedebiliyordu.

Sanki sadece ve sadece ona aitmiş gibi.

Sihri hissedebiliyordu. Ona takıntılıydı, onunla etkileşime girdiğinde neredeyse titriyordu. Gölgeler, onlarla oynarken ona yapışıyordu ve dokunuşunu sanki kendisi ona dokunuyormuş gibi hissedebiliyordu. Neredeyse dün geceki davranışlarının onlara nelere mal olduğunu unutturuyordu.

"Her şeyi göz önünde bulundurduğumuzda, Blackheart'la bir ilişkiniz olduğu anlaşılıyor," dedi Dagian, yemeğini yemeye geri döndüğünde.

"Ne demek istiyorsun?"

"Bir tanışma rica ediyorum."

Axel, Theon'un ona sert bakışlar atmasına neden olan bir kahkaha attı.

"Ne?" diye sordu Axel. "Düşünsenize, oldukça saçma. Tristyn Blackheart ile tanıştırmamızı istemek için bu büyük ve gösterişli akşam yemeğini ayarladı. Lilura Inquest'in ana karargahı Akropolis'te, ikinci büyük merkezi ise Faven'da. Her ikisine de sınırsız erişimi olduğu kesin."

"Binalara erişebiliyorum ama bu bana Blackheart'ın kendisine erişim hakkı vermiyor," dedi Dagian gergin bir şekilde.

"O zaman babandan yardım iste," diye cevapladı Axel umursamazca.

Dagian, Axel'e dik dik baktı ve Theon bu bakışı tanıyordu.

"Baban sana bu görevi verdi," dedi Theon, karanlığının daha da derinleşmesine izin vererek. "Kara Kalp'ten ne istiyor?"

Dagian gözlerini devirdi. "Sen bana Arius'un sırlarını söyle, ben de sana Acaz'ın sırlarını söyleyeyim."

Haklısın.

"Keşke yardım edebilseydim Dagian," dedi Theon, aniden gitmeye hazır bir tavırla. "Ama Tristyn ile anlaşmam yeni. Bunu tehlikeye atamam. Anlayacağınıza eminim."

"Elbette," dedi Dagian, Theon'dan önce yerinden kalkarak. "Arius'un sırları eninde sonunda ortaya çıkar zaten." Bakışları Luka'ya kaydı. "Öyle değil mi?"

"Ne ima etmeye çalıştığını anlamıyorum," diye cevapladı Luka, tüm bunlardan sıkılmış ve somurtkan bir tavırla.

"Sargon Mirası'nın akıllıca olacağını düşünmüştüm ama belki de sen sadece savaşlarda iyisindir," diye iç çekti Dagian hayal kırıklığına uğramış gibi.

Lealla da onun gibi davranmış, masadan kalkmıştı. Dudaklarında muzaffer bir sırıtışla çoktan kapının yanında duruyordu. "Diğer krallıklar, Arius Krallığı'nın dağlarında ne sakladığını öğrendiklerinde ne diyecekler?" diye sordu muzipçe.

"Ne saçmalıyorsun sen?" diye sordu Axel. "Yaşayan Sargon Mirası kalmadı. Atalarınız bunu yüzyıllar önce sağladı."

"Uçan, ateş püskürten bir yaratığın raporları aksini söylüyor," diye yanıtladı Dagian, Kaynağı kapıya doğru ilerlerken onun peşinden giderek. "Elbette, bu bilginin diğer krallıklar tarafından nasıl alınacağı müzakere edilebilir. Örneğin, iki krallık böyle bir vahiyden heyecanlanmış gibi görünürse, diğer krallıklar da muhtemelen aynı şeyi yapacaktır. Ancak, iki krallık böyle bir haberi tatsız bir şekilde yansıtırsa... Eh, bu zararlı olabilir."

Theon ayağa kalkma zahmetine girmeden, "Bu oyunu nasıl oynayacağına çok dikkat et, Dagian," dedi.

"İsteğimi yeniden gözden geçirmeni rica ediyorum Theon," diye cevap verdi ve bir an sonra Lealla'yla birlikte gittiler.

"Kahretsin," diye mırıldandı Axel, içkisinin kalanını içerken.

"Arius aşkına, içmeyi bırak," diye çıkıştı Theon, uzanıp boşalmış bardağını kaparak. "Bu gece böyle içmenin nesi yanlış?"

"İyiyim," dedi onu savuşturarak. "Endişelenmemiz gereken şey, Luka'yı nereden bildikleri."

Luka, "Kendisine bildirildiğini söyledi," dedi. "Beni ancak nehir kenarındaki gece görebildiler."

"Ama dördünü de aldığını söylemiştin," dedi Axel.

"Dört kişiden fazla olmadıkları sürece," diye sertçe cevap verdi Luka.

Hepsi sustu. Bu, Theon'un hayal edebileceğinden daha kötüydü. Son iki gününü, tam olarak böyle bir şeyin yaşanmamasını sağlamak için nehirdeki o pisliği

temizleyerek geçirmişti. Gece Çocukları'nı avlayıp tüm kanıtları yok etmişlerdi. Hatta Tessa'nın kaçtığını gören nöbetçileri, hiçbir şey görmediklerine yemin eden ama onun yolundan gittiklerini söyleyen üç Peri'yi bile halletmişlerdi. Theon risk almaya niyetli değildi. Hiçbir şey bunu tehlikeye atamazdı.

Ama o yapmıştı.

Vahşiliğiyle, kontrol eksikliğiyle ve teslim olmayı reddetmesiyle her şeyi tehlikeye atmıştı.

Yavaşça ayağa kalktı ve ceketinin düğmelerini ilikleyerek ona bakmak için döndü. Gerginliğini, korkunun her yerinden aktığını hissedebiliyordu. Bir keresinde ona onu korkutmadığını söylemişti. Başka bir yalandı.

"Tessa," dedi fazlasıyla sakin bir şekilde.

Gölgeleri kalınlaştıkça ve hâlâ dokundukları yerlerde acı hissettikçe, onun yüzünü buruşturduğunu gördü. Luka ve Axel ayakta duruyorlardı, yarı pişmiş yemekler masada unutulmuştu.

"Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum," diye kekeledi. Sandalyesinin kollarına yapışmış, yüzü bembeyaz kesilmişti.

Dudaklarının kenarı kıvrıldı ve yüzünde gördüğü şey karşısında geri çekildi.

"Yemin ederim. Sen de benim kadar biliyorsun. O—"

Saçmalamaya başlamıştı ama bunu burada konuşamazdık. Kimsenin duyabileceği bir yerde değil.

Gölgeleri boynuna ve boğazına doğru dolandığında gözleri fal taşı gibi açıldı. Nefes almasını engellemese de, onu boğmaya yetecek kadar. Ama elleri boğazındaydı, sanki nefes alamıyormuş gibi, gri gözleri panikle doluydu.

Theon elini tutup sertçe ayağa kaldırdı ve kadın topuklarıyla sendeledi. Parmakları sessizce yalvarırcasına onun parmaklarını sıkıyordu ama Theon umursamadı.

Ancak araca binip Luka trafiğe girene kadar gölgelerini geri çekmedi. Tessa öksürdü ve kekeledi, ona dik dik baktı.

"Bu gerekli miydi?" diye hırladı, elini göğsüne koyup derin derin nefesler alırken.

"Bana Blackheart'ı anlat," dedi sadece, soğuk ve mesafeli bir şekilde.

"Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorum."

"Erkekler saatler geçirdin ve onun hakkında hiçbir şey bilmiyor musun? Buna inanmam zor."

"Hatta siz üçünüz bile onun Rockmoor'da bir Miras olduğunu fark etmediniz," diye bağırdı, elini elbisesinin kumaşına götürerek.

"Soyadını biliyor muydun?" diye sordu Axel önden, dönüp ona bakma zahmetine girmeden.

"Evet, ama—"

"Ne zaman? Ne zaman öğrendin?" diye araya girdi Theon.

"Rockmoor'daydım ama ben—"

"Yani seni onunla bulduğum gece, onun kim olduğunu zaten biliyor muydun?"

"Hayır. İsmi bilmiyordum. Yani, bana bir şirket kurduğunu söylemişti ama hangisi olduğunu veya ne yaptığını bilmiyordum. Bana kartını verdiğinde bile—"

"Onunla iletişime geçmenin bir yolu var mı?" diye sordu Theon.

"Ben..." Eli yavaşça göğsünden kaydı ve parmaklarının deriye dolandığı koltuğa indi. Sesli bir şekilde yutkundu. "Evet."

"Peki onunla iletişime geçtin mi? Dün geceki sosyal etkinliğe bu yüzden mi geldi?"

"Onunla nasıl iletişime geçebilirdim ki?" diye çıkıştı. "Telefonumu, tabletimi, her şeyimi takip ediyorsun."

Theon neşesizce gülümsedi. "Benim bilgim olmadan Peri'ni aradın. Bunu da göz ardı etmemeliyim. Onunla temasın oldu mu?"

"Hayır," diye ısrar etti. "Sadece o gece Rockmoor'da ve dün geceki partide. Orada olacağını bilmiyordum. Yemin ederim Theon. Bilmiyordum. Kim olduğunu bilmiyordum. Hâlâ nedenini anlayamıyorum—"

"Anlamak senin işin değil," diye hırladı Theon. "Senin işin hizmet etmek Tessa, benden bir şeyler saklamak değil. Neyi tehlikeye attığının farkında mısın?"

"Üzgünüm-"

"Özürlerine ihtiyacım yok," diye çıkıştı. "İtaatine ihtiyacım var. Sadakatine ihtiyacım var-"

"Bunu hak edecek hiçbir şey yapmadın!"

Bir sonraki nefesinde arka koltuktaydı ve adam ona doğru yaklaşırken kadın bir çığlık attı. Elini yakalayıp kaldırdı ve İşaret'i görebilmesi için çevirdi. "Bu, hiçbir şey kazanmama gerek olmadığını söylüyor, Tessa."

"Ş-"

Ama onun adı dilinde kaldı.

Luka arabayı park etmişti. Axel çoktan araçtan inmiş, garaj kapısına doğru gidiyordu. Luka, Theon'un ne düşündüğünü anlamıştı ve kapının önünde siyah alevler yükselerek Axel'in yolunu kapatmıştı.

"Ne oluyor lan?" dedi Axel, onlara doğru dönerek.

Tessa, onun adını söyleyememişti. Pen'in önünde kullanmasına izin vermişti, yani bu, burada başka birinin daha olduğu anlamına gelebilirdi.

"Koğuşlarda birini hissettin mi?" diye sordu Theon.

Araçtan inmişti. Luka, Tessa'ya yardım ediyordu.

Axel'in gözlerinde bir anlayış ifadesi belirdi. "Hayır," diye homurdandı.

Üçü de kapıya doğru bakıyorlardı. Axel ellerini ceplerine soktu. Tessa arkalarında akıllıca bir sessizlikle duruyordu.

"Yarına kadar gelmeyecek, değil mi?" diye sordu Axel.

"Doğru," diye cevapladı Theon.

Bunu neden söylediğini bilmiyordu. Onları kimin beklediğini çok iyi biliyordu.

Derin bir nefes alarak öne doğru bir adım attı, kapıyı iterek açtı ve fuayeye girdi. Sessizce resmi oturma odasına doğru ilerlediler. Tek ses, Tessa'nın ahşap zeminde çıkardığı topuk sesleriydi.

Onu kanatlı koltuklardan birinde otururken buldular, elinde kehribar rengi bir sıvı vardı.

Theon ondan birkaç adım ötede durdu. Luka yanındaydı, Axel ise Tessa'nın arkasındaydı. Theon, "Merhaba, Baba," dedi.

TESSA

O her şeyi mahvetmişti.

Çok fena batırmıştı.

Ama Arius Lord'u burada bulunca, Theon'un gazabından duyduğu korku bir anlığına unutuldu. Yarına kadar burada olması gerekmiyordu. O ve Cressida, Yükseliş Töreni'nden hemen önce, akşam saatlerinde varacaklardı. Burada değil, kır malikanesinde kalıyorlardı. Burada olmaması gerekiyordu.

"Theon," diye yanıtladı Valter oğlunun selamına soğuk bir şekilde. Lord, Axel veya Luka'yı selamlama zahmetine girmede.

"Bu beklenmedik bir şeydi. Senin ve annemin yarın akşam geleceğini sanıyordum," dedi Theon sakın bir sesle.

"Annen planlandığı gibi yarın akşam gelecek," diye onayladı Valter.

"Anlıyorum."

Anlıyorum?

Theon'un söyleyeceği tek şey buydu. Kabul etmek gerekir ki, babasıyla yalnızca birkaç kez etkileşime girdiğini görmüştü ve bunların çoğu da etrafta başkaları varken gerçekleşmişti. Onu olabildiğince kendisinden uzak tutmaya çalışmıştı.

Şimdi, onu korumaya çalıştığı bir yolun daha olduğunu fark etti.

Anlamamıştı.

Anlamaya çalışmamıştı. Çalışsa bile umursar mıydı?

Anlamak senin işin değil. Senin işin hizmet etmek.

Düşüncelerini bir kenara itti. Burası kontrolden çıkıp kontrolden çıkacağı yer değildi. Herkesin ne düşündüğüne rağmen, kendini kontrol edebiliyordu.

Çoğunlukla.

Odayı yoğun bir gerginlik kaplamıştı ve Eviana neredeydi? Tessa, Valter'i onsuz hiç görmemişti. Kendini

ayağa kalkmaya zorladı. Kıpırdamak yok. Rahibe Cordelia ona bunu öğretmişti ve tanrılar, şu anda neden minnettar hissediyordu ki? Ama ne olduğunu anlamıyordu. Theon ve Valter bir tür karşı karşıya gelmiş gibiydi. Axel ona çok yakındı ve Luka, Theon'dan otuz santim uzaktaydı; kasları gergin ve gözleri çoktan dik gözbebeklerine dönüşmüştü.

"Bekliyorum," dedi Valter bir dakikalık sessizliğin ardından.

"Anlıyorum," diye yanıtladı Theon. "Bu gece geleceğinizi bilmediğim için tam olarak neyi beklediğinizi bilmiyorum."

"Akıllılık yapma," diye alay etti Valter, bardağını sert bir toklukla kenara bırakarak. "Bana neden bütün akşam Akropolis'in dışında bir ejderha görüldüğüne dair mektuplar aldığımı söyle."

Aman Tanrım.

Tessa bu olayı izlerken düşünebildiği tek şey buydu.

"Kaynağıma Gece Çocukları saldırdı," diye yanıtladı Theon. "Luka onlarla ilgileniyordu. Tüm izlerimizi kapattığımızı sanıyorduk ama yeni öğrendik..." Tessa, sözünü bitirmeden önce çenesindeki kasın seğirdiğini gördü. "Görünüşe göre birini kaçırmışız."

"Gece Çocukları'nın lanet olası bir ejderhaya ihtiyacı yok, Theon," diye hırladı Valter, ayağa kalkarken. "Eğer senin huzurunda Kaynağına saldıracak kadar aptalarsa, sen de onlarla başa çıkabilecek kadar güçlü olmalıydın. Bunun böyle olmadığını mı söylüyorsun? Sana ait olanı koruyacak kadar güçlü olmadığını mı? Bunu bile beceremediğini mi?"

"Hayır," diye yanıtladı Theon. "Birkaç tane vardı. Bazıları kaçtı. Ben Kaynağımı korumak için geride kalırken, Luka diğerlerinin peşinden gitti. Karanlıktı. Eğıldik—"

"Biz mi?" diye araya girdi Valter. "'Biz' derken neyi kastediyorsun?"

Theon ağırlığını hafifçe kaydırды. Ama Tessa bunu fark etti.

Valter de aynısını yaptı ve gözleri kısıldı. "Bana yalan söylemeyi aklından bile geçirme Theon."

"Kaynağımı olabildiğince çabuk buraya getirmenin en iyisi olduğunu düşündüm, bu yüzden onu geri uurdum. Ama dediğim gibi, alçaktan utuk," diye yanıtladı Theon.

"Yani bu senin Koruyucunun suçu mu?" diye sordu Valter, bakışlarını Luka'ya çevirerek.

"Hayır," diye hemen atıldı Theon. "Bu, Kaynağımı kaçırmaya çalışan her kimse onun hatası."

"Peki o kimdi?"

"Henüz bilmiyoruz. Şimdiye kadarki çabalarımız sonuçsuz kaldı."

"Yani bana, ittifaklar kurup seni buraya gndermemin sebebini yerine getirmek yerine, günlerini Kaynağını kimin kaçırmaya çalıştığını bulmaya çalışarak mı geçirdin? Üstelik bunu başaramamakla kalmadın, krallığımızın onlarca yıldır sakladığı sırları da açığa mı çıkardın?"

"Pek çok kişi bilmiyor ki-" diye başladı Theon.

"Bir kişinin bilmesi bile çok fazla!" diye kükredi Valter. "Sadece bu da değil, Rordan biliyor. Achaz Lordu'nun onlarca yıldır bir Sargon soyundan gelene ev sahipliği yaptığımızı bilmesinin nasıl sorun olmadığını bana açıkla Theon."

"Biz hallederiz," diye hemen cevap verdi Theon.

"Son dönemdeki başarısızlıklarınız bunun aksini söylüyor."

"Hiçbir şeyde başarısız olmadım," diye karşılık verdi Theon ve yanındaki Axel gerildi. Axel ona yan yan baktı. Yüz hatları hiçbir şey ele vermiyordu ama gözleri neredeyse simsiyahtı, içlerinde yüzen o kadar çok karanlık vardı ki.

"Burada gözlerim olmadığını mı sanıyorsun? nzn burada neler başardığını tam olarak bilmediğimi mi?" diye sordu Valter. Tessa, Valter'in sesi yükselmeye devam ederken hafifçe irkilmesinden kendini alamadı. "Sadece en büyük sırlarımızdan bazılarını açığa çıkarmakla ve onlarca yıl boyunca kurduğum sayısız ilişkiyi tehlikeye atmakla kalmadın, aynı zamanda bizi zayıf gösterdin."

"Bunu nasıl anladın?" diye karşılık verdi Theon. "Onlarca yıl boyunca bir ejderhaya ev sahipliği yapabilmek, hiç de

zayıf bir şey değilmiş gibi görünüyor."

"Hayır, ama bir başkasının Kaynağınızla alenen etkileşime girmesine izin vermek," dedi Valter, dudaklarında zalim bir sırıtış belirirken karanlık bakışları Tessa'ya kaydı.

Yüzündeki kalan kan da çekilmişti. Şu anda bir Öteki Dünya ruhundan daha solgun olduğundan emindi.

"Emirlerim doğrultusunda hareket ediyordu," dedi Theon hızla, Valter'in dikkatini tekrar üzerine çekerek. "Bizim için bilgi edinmeye çalışıyor."

Valter'in kaşları çatıldı. "Yani onu rastgele bir Miras'a ödünç verebilirsin ama kendi krallığına ödünç veremezsin, öyle mi?"

"Onu ödünç vermedim," dedi Theon dişlerini sıkarak.

"O zaman bana bildirilenleri açıkla."

"Ben de öyle yaptım."

"Sizden ve Kaynağınızdan ne beklendiğini yeterince açıklayamadım mı?" diye sordu Valter.

"Evet," diye yanıtladı Theon. "Bu senin taleplerin yüzünden oldu."

Valter alaycı bir tavırla, "Onu eve getirdiğinden beri sorunlardan başka bir şey yaratmadı. Belki de farklı bir seçim yapılması gerekiyor." dedi.

"Başkasının Kaynağını öldürmek ölümle cezalandırılır," diye hırladı Theon, bir adım öne çıkarak. Axel, Tessa'yı kısmen korumak için kıpırdandı.

"Peki bu kararı kim veriyor, Theon?" diye sordu Valter acımasız bir alayla, etrafında karanlık birikmeye başlarken.

"Onu şimdi öldürmek aptallık olur," diye araya girdi Axel. "Theon'un başka bir Kaynak'la yeni bir bağ kurması gerekmesi bir aksilik olur ve planlarımızı sekteye uğratır."

"Şimdi fikrini almak mı istiyorsun?" dedi Valter, Axel'a dönerek. Axel geriye uzanıp Tessa'yı daha da arkasına itti.

"Her zaman fikrim olur, Peder," diye cevapladı. "Sen nadiren bunu sormaya tenezzül ediyorsun."

Rab'den bir homurtu yükseldi, ama cevap veremeden Theon tekrar konuştu. "Bence buradaki akıllıca hareket tarzı,

onun yeteneklerinin Ortaya Çıkış Töreni'nde nasıl tezahür edeceğini görene kadar beklemek. Eğer değerli değillerse, o zaman bu olası hareket tarzını tekrar değerlendirebiliriz."

Ne?

Düşünmeden, bunu sorgulamak için ağzını açtı ama daha ağzını açmadan bir el ağzını kapattı.

"Tessalyn, konuşma," diye fısıldadı Luka'nın kulağına, büyüleyici sesi teninin altından kayıp dilini tuttu. Nereden çıkmıştı?

"Anladığım kadarıyla, aniden karşılaştığımız her sorunun kaynağı o," diye karşılık verdi Valter. "Belki de ondan hemen kurtulmak akıllıca olur."

"Onun çok faydalı olacağını biliyorsun," diye savundu Theon. "Tek başına tahmin edilen güç seviyeleri bile bunu gösteriyor. Eğer yarınki törenden sonra yanılıyorlarsa, sana katılıyorum."

Luka'nın eli, tüm büyüüne rağmen hâlâ ağzının üzerindeydi ve bir kolu beline dolanmıştı. "Sakin ol, Tessa," diye mırıldandı.

Ama tüm vücudu titriyordu. Kontrol edemiyordu. Kontrol edilemezdi. Her zaman böyleydi ve şimdi bu ona hayatına mal olacaktı.

Ve bu düşünceyle birlikte içine yayılan rahatlama hissine engel olamadı.

Bunca yıl ölümü dilemişti ve şimdi nihayet ölmeye bu kadar yaklaşmıştı. Ölme fikri korkutucuydu, ama artık gerçekten umursamamak fikri? İşte bu fikir özgürleştiriciydi.

"Buna razı olmaktan başka çarem yok," diye gönülsüzce onayladı Valter. "Ama yarın Perileri yakından gözlemlemeni öneririm."

"Gerekirse seninle tartışmak için aklımda alternatifler olduğundan emin olacağım," diye cevapladı Theon, omuzlarındaki gerginlik bir nebze olsun hafiflemişti.

Valter sessiz kaldı, sessizce başını salladı ve Tessa işlerin bittiğini düşündü. Valter'in yarınki törenden sonrasına kadar başka bir şey yapmayacağını. Kendini olacak her şeye

hazırlayabileceğini düşündü, ama sonra Valter tekrar konuştu.

"Eviana, getir onu."

Tessa'nın titremesi bir anlığına durmuştu, ama şimdi vücudu o kadar şiddetli titriyordu ki, Eviana diğer odadan Pen'le içeri girerken dışleri birbirine çarptı. Dışı sarmaşıklara bağlıydı ve yaklaştıklarında, Eviana'nın elinde kalın, dikenli bir sarmaşık ipi daha belirdi. Bu evde hiç bitki yoktu. Toprak elementine sahip çoğu Peri, etraflarında bir tür doğaya ihtiyaç duyardı. Sadece elementin en güçlüleri bunu doğrudan yaratabilirdi. Periler için duyulmamış bir şeydi. Bunu yapabilen tek kişi Silas'ın Mirası'ydı.

"Bunun anlamı ne?" diye sordu Theon, Pen'e doğru bir adım atıp sonra durarak.

"Birden fazla başarısızlığının hâlâ sonuçları var Theon," diye cevapladı Valter, içkisini gelişigüzel bir şekilde alıp bir yudum alırken. Dudaklarını birkaç kez şapırdattı, sıvıyı inceledikten sonra, "Önceki hizmetkarının başına gelene benzer bir kader seni de etkiler," dedi.

"Hayır!" Axel ve Theon aynı anda bağırdılar ve Luka'nın belindeki tutuşu, Tessa'nın nefes almasını zorlaştıracak kadar yoğunlaştı. Neler olduğunu anlamıyordu. Önceki bakıcılarının Caris olduğunu ve öldüğünü biliyordu ama...

"Alırım," dedi Theon. "Başarısızlıklar benim. Bu başarısızlığın cezası ne olursa olsun, kabul edeceğim."

Valter gözlerini devirdi, kaşları çatıldı. "Hâlâ en büyük zaafın. Sürekli kahrolası bir şehit olma ihtiyacı duyuyorsun." Eviana ve Pen'e doğru yürüdü, hareket ederken parmaklarını Eviana'nın gövdesinde gezdirdi. "Ama kesinlikle anlatmak istediğimi anlatmayı kolaylaştırıyor."

"Baba, lütfen—"

"Yeter Theon!" diye bağırdı ve Theon sustu.

Tessa yüzünü göremiyordu ama üzerinden yayılan korkuyu hissedebiliyordu. Elbette buna izin vermeyecekti. Bu Pen'di. Ona tapıyorlardı. Bir şeyler yapacaktı.

Ama öyle yapmadı.

Yanında Axel ile birlikte öylece duruyordu.

"Bu sefer ne olacak?" diye düşündü Valter.

Bir an gergin bir sessizlik oldu, sonra Pen bağırdı, bileklerindeki bağların etrafından kanlar aktı, dikenler büyüdü ve etine battı.

Ne Theon ne de Axel kıpırdamadı.

"Bu sefer daha fazla yalvarma veya yakarma yok mu çocuklar?" diye sordu Valter alaycı bir sırtışıla.

İkisi de konuşmadı. Nefes bile almıyor gibiydiler. Neden bir şey yapmadılar? Elbette Luka bir şeyler yapabilirdi. Neden kimse bir şey yapmıyordu?

Ama Eviana tahta bir kazık çıkarıp Pen'in yan tarafına sapladığında kimse kıpırdamadı, kan yere damlıyordu.

Valter onları azarlayıp Theon'a başarısızlığın kendi hatası olduğunu söylerken kimse bir şey söylemedi.

Kadının karnına bir hançer sokulup sürüklenirken kimse bir şey yapmadı.

Eviana elindeki asma dalını Pen'in vücudundan yukarı doğru boğazına doğru uzatıp sıkıca sarana ve her geçişinde dikenler büyüyene ve batana kadar devam edene kadar, sonunda birileri harekete geçmedi.

Axel sinirlendi.

Daha doğrusu karanlığı öyle yaptı.

"Tanrı aşkına, bu kadar yeter." diye hırladığında kırbaçları belirdi.

Tessa'nın çıığı Luka'nın eliyle boğulurken, Axel'in karanlığı Pen'in kafasını alıp çevirdi, çatırtı sesi odada yankılandı ve ardından öne doğru yürüyüp yere düşen hançeri kaptı ve Pen'in kalbine sapladı.

Ve Valter gülümsüyordu.

Oğluyla gurur duyuyormuş gibi kulaktan kulağa sırtıyordu.

"Belki de o kadar da boş bir insan değildir," dedi Valter. Arkasında gölgeler yükseldi, Eviana yanına geldi ve akan karanlığa doğru geri geri adım atarak gözden kayboldu.

"Kahretsin!" diye bağırdı Axel, içinden daha fazla karanlık fışkırıyordu. Luka'nın ejderha ateşinden bir kalkan onu çevreliyor, Luka onu yere iterken onu koruyordu. Axel'in karanlığı sadece patlamakla kalmadı, yok etti. Mobilyalar uçtu, sehpa duvara çarpıp paramparça oldu. Aynalar ve lambalar paramparça oldu, cam parçaları Luka'nın kalkanına çarpıp eridi. Axel'in kontrolünü kaybettiğini hiç görmemişti. Kontrolü kaybetmenin eşiğinde olduğunu hiç düşünmemişti. Şimdi bile, aniden ortaya çıkmıştı. Theon o uçuşunun kenarında olduğunu biliyordu, peki ya Axel?

Çok korkunçtu.

Yerden, karşısındaki Pen'in cansız bedenine bakarken buldu kendini; yüz hatları hâlâ acıyla çarpılmış, donuk mavi gözleri boşluğa bakıyordu. On yıllardır Arius Hanedanı'na sadakatle hizmet etmekten başka bir şey yapmamıştı. Önce mutfaklarda, sonra da Theon ve Axel'in özel hizmetkârı olmuştu. Ve Theon onu öldürmüştü. Hem de hiçbir şey uğruna.

HAYIR.

Boşuna değil.

Onun yüzünden.

"Cesedi yak ve küllerini topla Luka," dedi Theon, sesi tuhaf bir şekilde monotondur. "Çıkış Töreni'nden sonra onları Veda Töreni için Sinvons Gölü'ne götüreceğiz. Caris'in küllerini gömdüğümüz yere serpeceğiz."

Ona bakmadı. Hiçbiri bakmadı. Luka, Pen'in cansız bedenini kucaklarken içindeki ateşi söndürerek ayağa kalktı. Tessa nereye gittiğini bilmiyordu. Axel çoktan kaybolmuştu. Adamın gittiğini fark etmemişti.

Theon dönüp merdivenlerden yukarı çıktı, ne yapması gerektiğinden emin değildi. Haftalardır her hareketi onun adına kararlaştırılmıştı. Derin bir nefes alıp onu takip etti.

Üçüncü kata ulaştığında, Theon'un çoktan giyindiğini gördü. Üzerinde spor şortu ve uzun kollu bir üst vardı. Koşarken giydiği kıyafetlerle aynıydı. İçeri girdiğinde spor

ayakkabılarını bağılıyordu ve ona bakmayı bırakın, durmadı bile.

Ellerini ovuşturarak hafifçe boğazını temizledi ve "Koşuya mı çıkacaksın?" dedi.

"Evet."

"Benimle gelmemi ister misin?"

"HAYIR."

Ve lanet olsun, ne yapması gerektiğini bilmiyordu.

"Özür dilerim Theon," diye fısıldadı. "Pen'in sana... çok düşkün olduğunu biliyorum."

"Bu ilk kez olmuyor. Son da olmayacak," diye kısaca cevapladı ve ayağa kalktı. Telefonunu cebine tıktırdıktan sonra kulaklıklarını aldı. Yüzüklerinden ikisi gitmişti, sadece Axel'inkiyle aynı oniks taşı olanı kalmıştı.

"Theon, bana ne yapmam gerektiğini söylemeni istiyorum," dedi sessizce.

"Neden?" diye alaycı bir şekilde sordu. Zümrüt yeşili gözler ona dikildi, içlerindeki gölgeler o kadar yoğundu ki yeşilden çok siyaha çalıyorlardı. "Ne yapman gerektiğini söylememi neden istiyorsun? Senden istediğim şeyin tam tersini yapmayı sürekli seçiyorsun."

"BENCE..."

Ama Theon ona doğru yavaş adımlar attığında sesi kısıldı ve sırtı duvara çarpana kadar her adımda geri çekildi. Yanılmıştı. Axel'in öngörülemez öfkesi korkutucuydu, peki ya Theon'un soğuk, amansız öfkesi?

Bu çok ürkütücüydü.

Theon'un öfkesi, tıpkı babasınıninki gibi hesaplıydı. Öfkesini belli bir amaçla dışa vuruyordu. Tıpkı Pen'in işkence görmesini izlemeye zorlamanın onları etkilediği gibi, asıl acıyan yerlerini acıtacaktı.

Theon ellerini başının iki yanına koydu, sesi alçak ve fazlasıyla sakindi. "Sana yaptığın her şeyin beni yansıttığını söylemiştim, Tessa. Bu sürpriz olmamalı."

Bunun kendi hatası olduğunu biliyordu ama Theon'un bunu yüksek sesle söylemesini duymak...

"Üzgünüm," diye tekrarladı.

"Daha önce de söylemiştim, özür dilemene ihtiyacım yok, istemiyorum da. Senden ne istiyorum Tessa?"

"İtaat," diye fısıldadı.

"Başarısızlığın sonuçlarının şimdi daha ağır olacağını açıkça belirtmemiş miydin?"

"Yaptın."

Birkaç uzun an boyunca sadece birbirlerine baktılar, gözlerindeki gölgeler giderek koyulaşıyordu.

Ta ki karanlığı ön kollarını sarana ve koyu saçlarının arasından oniks bir hale gibi geçene kadar.

"Her şeyi düzeltmen gerekiyordu," dedi keskin bir tıslamayla. "Her şeyi daha iyi hale getirmen gerekiyordu. Ona karşı durmamıza yardım et. Oysa sen ayak bastığından beri dünyam tam bir kaos ortamına dönüştü."

"Senin dünyanda olmayı ben istemedim!" diye bağırdı, içindeki şey dikkat kesilmişti.

"Sana söyleneni yapamazsın, değil mi?" diye devam etti, onun çıkışını duymazdan gelerek. "Sana her zaman bizimle kalmanı söylüyorum; sen gidiyorsun ve Luka ile benden seni kurtarmamızı istiyorsun. Sana söylüyorum, yaptığım her şey seni korumak için; her fırsatta benimle dövüşüyorsun. Sana bir başkasının sana dokunmasına izin vermemeni söylüyorum. Başkasının bunu yapmasına izin vermekle kalmıyorsun, bunu herkesin görebileceği bir yerde yapıyorsun ve şimdi Pen öldü."

Tessa geriye doğru sendeledi ve duvara daha da gömüldü. "Bunun benim hatam olduğunu biliyorum ama—"

"Tamamen senin suçun," diye hırladı, sözleri Pen'in hayatını almak için kullanılan hançer kadar keskindi. "Ölümü doğrudan senin eylemlerinle bağlantılı."

"Senin için bilgi edinmeye çalışıyordum! Bu tartışmayı zaten yapmıştık Theon. Beni babana karşı savunmuştun—"

"Elbette seni savundum Tessa!" diye bağırdı. "Seni korumak hâlâ bana düşüyor, yarattığın karmaşalarla sürekli uğraşmam gerekse bile."

İster kasıtlı olsun ister olmasın, sözleri hedefine ulaşmıştı ve o anda her türlü düşünceyi ve güvensizliği bastırmıştı.

Bir anda hiçliğe dönüştü.

Bir şeye çok yakın.

Sözleri ruhunun derinliklerine işlerken sessizce başını salladı. Hâlâ ona sözlü hakaretler yağdırıyordu ama kadın onları duyamıyordu.

Çok vahşi.

Çok fazla şeyle uğraşmak gerekiyor.

Uğraşmaya değmez.

Hiç bir şey.

Dirseğindeki morarmış bir pençe onu düşüncelerinden ayırdı. Basamakları çıkarken topuklarını çıkarmıştı ama adamın uzun adımlarına yetişmeye çalışırken hâlâ sendeliyordu.

"Theon, nereye gidiyoruz?" diye sordu, merdivenlerde yine sendeleyerek.

"Koşuya çıkıyorum" diye cevap verdi.

"Koşmak için uygun ayakkabıyı giymiyorum."

"Komik, nehre kadar ayakkabısız koşun. Ben böyle şeylerin önemli olduğunu düşünmezdim."

"Theon, ben—"

Ama ana kata ulaşmışlardı ve adam onu ön kapıya doğru çekmiyordu. Onu mutfığa doğru çekiyordu ve kadın ne olduğunu anlamıyordu.

"Luka ve Axel haklı. Bu iş yürümüyor," diye mırıldandı. "Mantıklı olmaya çalışıyorum; sen bana geri vuruyorsun. Sana alan tanımaya çalışıyorum; sen hâlâ birazcık bile vermeyi reddediyorsun. Ben zorluyorum; sen de karşı koyuyorsun."

"Theon—"

"Artık uğraşmaktan vazgeçtim Tessa," diye çıkıştı, konuştukça sözleri daha da keskinleşiyordu. "Yıllarca üzerinde çalıştığım planları tek başına mahvettin."

"Bilmiyordum—"

"Bunu bilmek senin haddine değil!" diye bağırdı ve kiler kapısını hızla açtı.

"Theon..."

Ama şarap mahzenine inen kapıya ulaştığında, kalp atışları hızlandı. "Theon, bekle. Lütfen. Bekle."

Adam onu mahzenin basamaklarından aşağı çekerken, kadın topuklarını yere vurarak diğer eliyle tutunacak bir şey arıyordu. Taş duvarlı, loş ışıklı, penceresiz küçük bir alandı. Aralarında hareket edecek kadar yer olmayan iki raf dolusu şarap vardı. Mekan, şarabın çıplak ayaklarına soğuk kalmasını sağlayacak kadar serindi.

"Theon, neden buradayız?" Konuşamıyordu, sesinin titremesini engelleyemiyordu.

"Koşmaya gidiyorum. Luka Pen'le ilgileniyor ve Axel gitti. Yalnız bırakılmana güvenilemeyeceğini defalarca kanıtladın."

"Hiçbir yere gitmeyeceğim," diye yalvardı, dirseğindeki elini serbest bırakırken kolunu tırmalayarak. "Lütfen yapma Theon!"

Ama gölgeleri onu üzerinden soyuyor, sürükleyerek uzaklaştırıyor, soğuk zemine itiyordu.

"Theon, yapma." Gözlerinden yaşlar akıyordu ve tek yapabildiği aynı şeyi tekrar tekrar söylemekti. "Lütfen yapma. Lütfen beni burada kalmaya zorlama."

Yavaşça onun önünde çömeldi, zümrüt yeşili gözleri sert taş gibi parlıyordu ve saçlarını yüzünden geriye doğru tarıyordu. Ona baktığında içinde bir umut belirdi, sonra da "Sana daha sert sonuçlar olacağını söylemiştim. Keşke en başından beri yapmam gereken tek şeyin bu olduğunu bilseydim," dediğinde paramparça oldu.

Sonra merdivenleri ikişer ikişer çıkmaya başladı, kapı arkasından çarparak kapandı. Karanlığı da onunla birlikte gitti ve kadın merdivenleri tırmandı. Ama kapı kilitliydi ve kadın kapıyı yumruklarken çığlık atıyordu. Bu duvarların arasında sıkışıp kalmıştı. Pencere yoktu. Çıkış yoktu. Ve neredeyse nefes nefese inemiyordu. Tıpkı Rahibe Cordelia'nın nefesini tuttuğu zamanlar gibi.

Ağlamalarını duyacak kimse yoktu.

Theon gitmişti.

Axel gitmişti.

Luka gitmişti.

Yalnız.

Tamamen yalnız.

İşte bu yüzden umudun bir anlamı yoktu.

Bu yüzden hiçbir şeyle ilgilenmiyordu.

İşte bu yüzden ölümü arzuluyordu.

Merdivenlerden sendeleyerek indi, ellerini yerde gezdirirken dizlerinin üzerine çöktü. İçeride kalmak için yaratılmamıştı. Dışarıda olması gerekiyordu. Gökyüzünü görebilmeli, rüzgarı hissedebilmeliydi.

Bir çıkış yolu olmalıydı, çıkış, çıkış.

Ama öyle olmadı.

Mermer zeminde çatlak yoktu. Taş duvarları tırmalarken tırnakları çatlıyor ve kanıyordu, kazabileceği bir yer arıyordu. Bir şeyler yapabileceğini umuyordu.

Ama hiçbir şey yoktu.

Parmak uçlarında çakan şimşeklerden başka bir şey yoktu.

Avuçlarının parıltısından başka bir şey yoktu.

Etrafında titrek bir sis gibi uçuşan ışıktan başka bir şey yoktu.

Başını geriye atıp çığlık attığında, avuçlarından ışık huzmeleri fışkırıyordu, sadece öfkesi vardı. Kırıldığında şarap şişeleri paramparça oldu, cam parçaları patlarken tenini kesti.

Onları hissetmedi.

Hiçbir şey hissetmeden yere yığıldı, büzüldü ve şarkı sözlerini okumaya başladı.

Bir saniye daha.

Bir dakika daha.

Bir şarkı daha.

THEON

Akropolis'in dışındaki yollarda koşarken ayakları kaldırıma çarpıyordu. Ne kadar süredir koştuğunu bilmiyordu ama fırtına bastırıldığında yavaşlamamıştı. İlk damlalar düştüğünde nefes almak için durmamıştı. Gök gürültüsü çaktığında ve şimşekler gökyüzünde çaktığında sendelememişti.

Pen'in acı dolu çığlıklarını duymamak için koştu, koştu. Buruşmuş bedenini görmemek için koştu. Axel'in, onun acısına son vermesi gerekirken, başarısız olmasından kaçmaya çalıştı. Onları koruması gereken kişi oydu, ama yine de başarısız olmuştu.

Yüzünden aşağı akan yağmurla karışan ter. Koşarken arayanlar kulaklığından telefonu çalmaya devam etti.

Luka.

Luka.

Annesi.

Bilinmeyen arayan.

Luka.

Hepsini görmezden geldi.

Müzik bile çalmıyordu. Sadece sessizlik vardı. Sadece o ve düşünceleri.

O ve başarısızlıkları.

Caris'in başarısızlıkları yüzünden onun işkence görmesini izlemek zorunda kalmasıyla birlikte döktüğü gözyaşları.

Kendisi ve Cienna'nın ona kaçmasını söylediğinde kocaman açılan gözleri.

Eviana'nın karnına bir bıçak saplandığında onun ve Pen'in acı dolu feryatları.

Pen'in hayatına son verirken onun ve Axel'in çaresiz öfke dolu homurtuları.

Onun ve Tessa'nın, onu şarap mahzeninde bırakmaması için yalvarırken attığı çığlıklar.

Çok küçük değildi. İyi olurdu.

Bir başka gök gürültüsü sesi, onun bu son düşüncesini sorgulamasına neden oldu.

Başka seçeneği yoktu. Tüm bu başarısızlığa onun yaptıklarının sebep olduğunu bilerek ona bakmaya dayanamıyordu ve onu yalnız bırakamazdı. Babasının geri dönme ihtimaline karşı, mahzeni koruma altına almış ve ses geçirmez bir işaret çizmişti. Babası şarap mahzenine bakmadığı sürece onu bulamazdı. Şarap mahzenine de bakmazdı. Kendi pis işlerini yapmak ona yakışmazdı.

İşte bu yüzden Eviana işkence etmişti.

İşte bu yüzden Axel cinayeti işlemişti.

Çok fazla başarısızlık.

Yağmur yağmaya devam ederken ayakkabıları su birikintilerine batıyor, soğuk su çoraplarını ve baldırlarını ıslatıyordu ama durmadı. Ancak beş arama geldi, birbiri ardına. Hepsi Luka'dandı. Sonra kulaklığında bir mesaj yankılandı:

Luka: Piç kurusu, telefonu aç.

Tekrar bir çağrı geldiğinde, onu görmezden gelip, şimşekler çakıp gece gökyüzünü aydınlatırken, evin ters yönüne doğru döndü.

Fuayeye adım attığında gece yarısını geçmişti; üstünden sular damlıyor ve yerde birikiyordu. Dışarıda fırtına hâlâ şiddetleniyordu. Şarap mahzenine kilitlediği Peri'nin de aynı şekilde öfkelenildiğini tahmin edebiliyordu.

Başını iki yana salladı, su damlaları etrafa sıçradı. Bitkin düşmüştü ve duş alıp bir şeyler içip uyumaya can atıyordu. Sabah, Tessa'yla başa çıkmak için daha berrak bir kafayla hareket edecekti. Tekrar kontrolü ele geçirecekti.

"Luka?" diye seslendi.

"Burada."

Theon sesini takip ederek mutfağa gitti ve onu adanın başında otururken buldu, önünde bir şişe ve boş bir bardak

vardı.

Sırılsıklam gömleğini çıkarıp yere fırlattı. Luka bardağını doldurmadan önce gömleğe şöyle bir baktı. "Şu anda arkamızı temizleyecek kimsemiz yok, pislik."

Theon irkildi, Pen'in cansız yüzü tekrar aklına geldi.

"Sen... mı yaptın?"

Luka başını salladı. "Küller odamda cam bir kutuda duruyor."

"Güzel," dedi ve şişeyi alıp ağzına götürdü, Luka'nın yanına oturdu.

"Nerede o?" diye sordu Luka.

Theon'un kimden bahsettiğini sormasına gerek yoktu.

"Şarap mahzeninde."

Luka'nın safir gözleri kiler dolabına yöneldi ve ardından tekrar içki bardağına odaklandı. "Onu orada ne kadar süre bırakacaksın?"

"Bu gece ona bakamam."

Luka sadece başını salladı, bu sözlerin doğru olmasının tüm nedenlerini anlamıştı.

İkisi de uzun süre tek kelime etmedi, dakikalar bir saate, sonra iki saate dönüştü. Sırayla şişeden içtiler, Luka bardağını bırakmıştı.

Şişeyi tezgahın üzerinden kaydırırken sonunda sessizliği bozdu. "Bu onu mahvedecek. Bunu asla affetmeyecek."

Theon şişeyi dudaklarına götürdü ve agave kalbinin son damlasını boğazından aşağı döktü. "Biliyorum."

Elinde bir kupa kahveyle kilerde duruyordu. Mark'ın ses yalıtımını sökmüştü ama kapının diğer tarafından hiçbir ses gelmiyordu. Güneş en az bir saattir yükselmişti, gökyüzü ilk kez açıktı ve o burada duruyordu.

Bir kapiya bakıyorum.

Açtığı anda neyle karşılaşacağını anlamaya çalışıyordu.

Ayak seslerini duyunca kapiya doğru baktı ve Luka'nın elinde kendi kahve kupasını tuttuğunu gördü. Kapi pervazına yaslanıp, kapiya tekrar bakmaya başlayan Theon'a baktı.

"Axel'den haber var mı?" diye sordu Theon ona bakmadan.

"Hayır. Ne kadar zamandır burada duruyorsun?"

"On dakika."

Luka kupasından bir yudum aldı.

"Bunu yapmak zorundaydım," dedi Theon.

"Biliyorum."

"Başka seçeneğim yoktu."

"Biliyorum."

"Ortaya Çıkış Töreni'ne hazırlanmamız gerekiyor."

"Biliyorum."

"'Biliyorum' demeyi bırak," diye çıkıştı Theon.

Luka kahvesinden bir yudum daha aldı, sonra Theon'un uzattığı kupayı aldı.

"Bu konuda kendimi suçlu hissetmiyorum," dedi Theon, kapı koluna uzanırken.

"Suçluluk duyma lüksümüz yok."

"Onu ne durumda bulursam bulayım, buna değdi. Durumun ciddiyetini anlayacaktır. Bunu bir daha asla yapmak zorunda kalmayacağım."

Luka bunu söylemedi ama Theon onun ne düşündüğünü biliyordu. En başından beri Tessa'nın bu işin üstesinden gelemeyeceğini söylemişti.

Dün gece, onun ne kadar haklı olduğunu kanıtlamıştı.

Theon, sert bir nefesle kapıyı açtı ve şarap mahzeninin zifiri karanlık olduğunu gördü. Düğmeye bastı ama ışık yanmadı. Birkaç kez daha çevirdi ama hiçbir şey olmadı.

Fırtına bir şey mi yapmıştı? Bu mümkün görünmüyordu. Fırtınalar, evlerini ve binalarını besleyen büyüye müdahale etmiyordu.

"İşte." Luka, üzerlerine siyah alev küreleri fırlattı. Aslında hiçbir şeyi aydınlatmıyordu ama hafif parıltı en azından merdivenleri seçebilmelerini sağlıyordu.

Theon yavaşça aşağı inmeye başladı, duvara yaslanarak. "Tessa?"

Ama cevap yoktu. Sadece güçlü bir şarap kokusu vardı. Eğer burada sarhoş olsaydı...

Aslında onu suçlayamazdı. Onu bir şarap mahzenine kilitlemişti, üstelik bunun onu nasıl bir paniğe sürükleyeceğini bilerek.

"Tessa," diye biraz daha yüksek sesle seslendi. "Tessa, cevap ver—"

Ancak son basamaktan inerken ayakkabılarının altında bir şeyin çıtırdamasıyla sözü kesildi.

"Ne oluyor...?"

Luka, mahzenin tamamını aydınlatmak için daha fazla ejderha ateşi üretirken gözlerini kırıştırdı. Her yerde cam vardı. Kırık şarap şişeleri. Paramparça olmuş ışıklar. Şarap zemini kapladı, alkolün damlayıp yerde biriktiği boş şarap raflarını kırmızı sıvı lekeledi.

Ve tüm bunların merkezinde Tessa vardı.

Yan tarafına kıvrılmış, dizlerini göğsüne çekmiş ve yüzünü dizlerinin arasına gömmüştü. Altın sarısı saçları, sanki onları çekiştirmiş gibi düğüm düğümdü ve şarap raflarıyla aynı renkteydi.

"Tessa," diye soludu Theon, ona bakarken hareket edemiyordu.

Bunun onu kıracağını biliyordu ama yine de bunu beklemiyordu.

Orada olduklarını bildiğine dair hiçbir hareket yapmamış veya hiçbir işaret vermemişti. Ölmüş olamazdı. Kaynak bağlantısının koptuğunu hissedirdi. Ayrıca, Fae'ler ancak belirli sayıda yolla öldürülebilirdi ve kadeh veya şarapla ölmek bunlardan biri değildi.

"Sen ve bağin olması gerekiyor," dedi Luka, yanından gelen sesi kısık ve gergindi.

Theon başını sallayarak yavaşça ona yaklaştı. Yanına vardığında, ayakkabılarını kullanarak camı kenara itti ve yanına eğildi. Ama şarap konusunda yapabileceği hiçbir şey yoktu ve pantolonunun dizinden sızdığını hissetti.

"Tessa mı?"

Hala hiçbir şey olmayınca elini uzatıp omzuna dokundu, sonra elini geri çekti.

"Kahretsin!"

"Ne?" diye sordu Luka, hemen yanına çökerek.

"Ona dokunduğumda... şok oldum."

"Bir şok mu?"

"Evet," diye homurdandı Theon, elini sıkarken. Parmakları hâlâ karıncalanıyordu. Hatta tüm kolu karıncalanıyordu.

"Gücün seni koruyabilir mi?" diye sordu Luka.

Tanrılar, öyle umuyordu.

Elini gölgeler kaplarken, Kaynağından başka bir sarsıntı almadığı için rahat bir nefes alarak tekrar ona uzandı.

"Tessa," dedi yumuşak bir sesle. "Tessa, bana bakmanı istiyorum."

Ellerine uzanıp, bacaklarına dolanmış oldukları yerden çekti. Onu kendinden kurtardıktan sonra sırtüstü yatırdı. Gözleri ağlamaktan şişmişti. Gözyaşları şarabın içinden süzülerek yanaklarını lekeliyordu. Tüm yüzü kesiklerle, şarapla karışan kan lekeleriyle kaplıydı. Ona bakmadı. Aksine, sanki onun içinden bakıyor gibiydi.

"Kahretsin," diye tekrar küfretti Theon, bu sefer alçak sesle. Ona uzandı, yerden kaldırmak için hareket ederken mırıldandı: "Hadi küçük fırtına," ama kadın aniden hareket etti.

Hızlı.

Daha önce hiç hareket etmediği kadar hızlıydı.

Avuçları kırık camlarla kesilirken, kadın tıslayarak ondan uzaklaştı.

"Tessa," dedi Theon şaşkınlıkla. "Bunu yapma. Seni temizlememiz gerek. Ortaya Çıkış Töreni bu gece."

"Bu gece," diye tekrarladı, sesinde hiçbir duygu yoktu.

"Evet. Bu gece."

"Ertesi gün."

Siktir et beni, diye düşündü Theon, elini yüzünde gezdirirken. Ortaya Çıkış Töreni'nden önceki gece bunu

yaparken ne düşünüyordu acaba?

Olmamıştı. Asıl sorun buydu. Kontrolünü tamamen kaybetmişti.

Listeye eklenemeyecek bir başarısızlık daha ve sonuçları da ona geri dönüyor.

"Evet, Tessa. Ertesi sabah."

"Ve Çıkış Töreni bu gece mi?"

"Evet."

"Ah."

Theon, başka ne yapacağını bilemeyerek Luka'ya baktı.

"Tessa, seni taşımamız için birine ihtiyacın var mı?" diye sordu Luka, ayağa kalkıp çekingen bir adım atarak.

"Hayır" diye cevapladı.

"Kalkmanıza yardım etmemize ihtiyacınız var mı?"

"HAYIR."

Ama kendi başına ayakta durmaya yönelik hiçbir hamle yapmadı.

Theon ayağa kalktı ve ellerini ceplerine soktu. "Tessa, ya ayağa kalkmalısın, ya da seni büyülemek zorunda kalacağım."

"Yapma," dedi. Soğukkanlı ve sakindi, ama yaslandığı duvarı tırmalayıp ayağa kalkarken tavırları hiç de öyle değildi.

"Tessa, ayakkabı giymemişsin. En azından seni merdivenlerden yukarı taşımama izin ver," diye denedi.

"HAYIR."

"Bu cam parçaları ayaklarını kesecek. Ellerine bak."

Yüzünün önüne kaldırıp, loş ışıktaki incelerken ters çevirdi. "Kanıyorum."

"Biliyorum, güzelim."

Sessizdi, ejderha ateşinin loş ışığında ellerini incelemeye devam ediyordu. "Beni kanattın," diye mırıldandı.

"Seni merdivenlerden yukarı taşıyacağım. Yukarıya vardığımızda seni aşağı indireceğim, tamam mı?"

Kadın yine itiraz etmeyince, Theon kollarını dikkatlice dizlerinin ve omuzlarının arkasına kaydırıp ve sırtındaki

kesiklerden kaçınmaya çalıştı. Gölgelele, teniyle doğrudan temas etmesini engelliyordu. Açıkta kalan her et kesilmiş, kan ve şarap tenine yapışmıştı. Akşam yemeğinde giydiği elbise, bardaktan kalan küçük yırtıklarla kaplıydı ve alkolden yapış yapış ve ıslaktı.

Burada neler olmuştu?

Merdivenlerin tepesine vardıklarında, söz verdiği gibi onu yere bıraktı, ama bağ içten içe hırladı ve duvara yaslanmışken ona doğru uzandı. Ya da belki de ona tekrar dokunmak isteyen büyüsyüdü bu. Bazen bağ ve yetenekleri o kadar iç içe geçiyordu ki, artık onları birbirinden ayıramıyordu.

"Camı çıkarmamız gerek, sonra sen banyo yapmadan önce olabildiğince iyileşebilirim," dedi Theon.

"Bunu yapabilirim."

"Ayaklarınızdan ve ellerinizden camı çıkarabilir misiniz?"

"Evet."

"Ama yardım etseydik daha hızlı olurdu," dedi Theon.

Tessa omuz silkti ve omzunun üzerinden bir şeye baktı.

"Şu anda yukarı çıkmamıza bile gerek yok," diye devam etti Theon. "Mutfaktaki camları temizleyebiliriz."

Hiçbir şey söylemeden duvardan itildi, mutfak adasına doğru dikkatlice yürüdü ve kendini bir tabureye çekti.

"İhtiyacımız olanı al," diye mırıldandı Luka'ya.

Camı çıkarmak için gücünü kullanabilirdi ama tüm o kesikleri iyileştirmek onu daha da yorardı. Bu gece mükemmel görünmesi gerekiyordu ve ondan kan almaya hiç niyeti yoktu. Hele ki dün gece ona yaptıklarından sonra.

"Bir şeyler yemek ister misin?" diye sordu, karşı tezgaha yaslanarak.

"HAYIR."

"İçecek bir şey?"

"HAYIR."

"Ben..." Elini yüzünden aşağı doğru sildi ve iç çekti. "Akşamdan kalmalığımı iyileştirmem gerekiyor mu?"

Bu, gözlerini ona doğru çekmesine neden oldu. Ona ilk kez doğrudan bakıyordu ve adam derin bir nefes aldı. Sonunda onu ışıktaki net bir şekilde görebiliyordu ve gri gözlerinde mor bir ışık vardı. Eskiden olduğu gibi göz bebeklerinin etrafında değil, irislerinin dış kenarlarındaydı.

Ve solmuyordu.

"Şarap içmedim," diye cevapladı aynı monoton sesle. "Kötü alışkanlıklarım olduğunu biliyorum ama ben bile bir taziye gibi yerden şarap içmeyi tercih etmem."

"Bunu yaptığını ima etmek istemedim," diye cevapladı, parmaklarını arkasındaki tezgaha bastırarak, konuştuğu için minnettar bir şekilde. "Sadece ne olduğunu anlamaya çalışıyorum."

"Beni şarap mahzenine kilitledin."

"BEN-"

"Malikanede bana böyle davranıldığını bilmene rağmen beni bir şarap mahzenine kilitledin. Kapalı alanlardan hoşlanmadığımı bilmene rağmen. Bunun olacağını bilmene rağmen..." Aniden durdu, o mor halkalar daha da parlıyordu. Sesi her kelimedeyi yükselmişti ama tekrar konuştuğunda yine hissizdi. "Beni şarap mahzenine kilitledin."

"Şarap nasıl yere düştü?"

"Şişeler kırıldı."

"Bütün zamanını karanlıkta mı geçirdin?"

"Karanlık mıydı?"

"Işıklar parçalandı, Tessa."

"Fark etmedim."

"Fark etmedin mi?" diye tekrarladı şaşkınlıkla.

"Gölgeler kurnazdır, sence de öyle değil mi? Işık, gölgelerin etrafında döndüğünü, gidecek hiçbir yeri kalmayana kadar fark etmez. Ya gölgelere katılır ya da karanlıkta boğulur."

Buna ne diyeceğini bilemedi.

Tekrar sessizliğe bürünüp kolundaki kesikleri kaşımaya başlamıştı ki Theon öne doğru hareket edip elini parmaklarının etrafına doladı. "Ben hallederim, Tessa."

"Senin yüzünden bir kez daha bakıma ihtiyacım var," diye mırıldandı.

Ve sanki ondan çok kendi kendine konuşuyormuş gibi duyulsa da, kelimeleri varlığının derinliklerinde hissediyordu. Korumaya söz verdiği, ama başaramadığı bir kişi daha.

Elini tuttuğu yere baktı. Tırnakları kırılmış, çatlamış ve kanıyordu.

"Ellerine ne oldu, Tessa?"

"Çıkış yolu bulamadım. Pencere yoktu. Çatlak yoktu. Kazacak yer yoktu..."

Theon, onun bodrumdan çıkmaya çalıştığını fark edince sustu.

Luka, elinde iki pens ve birkaç havluyla yeniden ortaya çıktı, ayrıca üzerinde bir bornoz da vardı.

"Küçüğüm, şu elbiseyi çıkarmalısın," dedi.

Tek kelime etmeden tabureden indi ve elbisenin ince askılarını kollarından aşağı kaydırmaya başladı. Theon itiraz etmeye hazırlandı, ama Luka çoktan odadan çıkmış ve onları bir kez daha yalnız bırakmıştı.

"Onun önünde mi giyinecektin?" diye sordu sıkıca, elbiseyi çıkardığında onu sabit tutarak.

"Beni akla gelebilecek her halimle gördü. Bu noktada çıplaklığın ne önemi var?"

Döndü ve Luka'nın tezgahın üzerine koyduğu cübbeye uzandı.

"Tessa, sırtında cam var. Ona erişmemiz gerekecek."

"Yani bunu takmamalı mıyım?"

"Evet, ama-" Tekrar sert bir nefes verdi. "Belki tersten giyebilirsin?"

Başka bir şey söylemeden kollarını sıvayıp tabureye geri çıktı. Theon, Luka'ya seslendi ve sonraki bir saat boyunca ikisi birlikte etinden cam parçaları çıkardılar. Tek kelime etmedi. Sızlanmadı, bağırmadı. Gözlerini kırpmadı veya irkilmedi.

Hiçbir şey yapmadı.

Hiçbir şeydi o.

İşlerini bitirdiklerinde, Theon merdivenlerden çıkarken bir adım geride kaldı. Luka, arkasında kanlı ayak izleri bırakmasın diye ona terlikler bulmuştu ve Axel'a ulaşmak için aşağıda kaldı. Axel, Yükseliş Töreni'ne gelmezse, dün gece babalarının yapacaklarına kıyasla tam bir parti gibi kalacaktı. Kardeşi bunu biliyordu.

Tessa odaya doğru birkaç adım atmıştı ki aniden durdu, Theon neredeyse ona çarpıyordu.

"Tessa mı?"

"Eğitimim var. Luka ile," dedi ve dönüp dolaba doğru yöneldi.

"Eğitim mi? Hayır, Tessa," diye cevapladı, uzanıp onu durdurmak için dirseğinden nazikçe tutarak.

Ona hırladı ve kolunu onun elinden kurtardı.

Ne oluyor yahu?

Bir adım geri çekildi ve ona göz kırptı, ama o çoktan boşluğa bakmaya başlamıştı.

"Tessa, bugün antrenman yok," dedi dikkatlice.

"Ama kendimi korumayı öğrenmem gerek."

"Bugün değil. Dinlenmen, iyileşmen gerek," dedi, dün gece yaptıklarının tam olarak ne yaptığını fark edince ağzı aniden kurudu.

"Eğitim alabilirim," diye ısrar etti, gözlerindeki menekşe rengi daha da parlıyordu.

"Yapabileceğini biliyorum," dedi hemen. "Ama Luka'nın Yükseliş Töreni'ne hazırlanması gerekiyor. Hepimizin var. Tören günlerinde eğitim yok."

"Bu gelenek mi?" diye sordu, adamın delici bakışlarının ağırlığını hissetmesiyle başını ürkütücü bir şekilde yana eğdi.

"Evet, bu bir gelenek. Herkes dinlenir ve hazırlanır."

"Ah."

"Banyo yapman gerek." demeden önce gergin bir sessizlik oldu.

"Çünkü beni kanattın."

"Hayır, ben..." Boğazını temizledi. "Evet, çünkü seni kanattım."

Bu cevabı kabullenmiş gibiydi, banyoya doğru ilerledi ve bornozu üzerinden çıkardı. Adam da onu takip etti, çünkü ona tek başına güvenmiyordu. Kesinlikle şimdi güvenmiyordu.

"Yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu, duş sıcaklığını ayarlamasını izlerken.

Sadece çıplak omzunun üzerinden ona düz bir bakış attı. Sağ.

Böylece kapıda durup, kadının kurumuş kan ve şarabı hissizce teninden silmesini izledi. Saçlarını özenle yıkarken, durularken şampuanın teninden aşağı akmasına izin verirken. Her hareketinde boşluğa bakmaya devam ederken.

Yaptığı şeyin gerçekliğini kavramaya çalışırken.

O çabalıyordu.

Son haftalarda bağa boyun eğmeye çalışıyordu. Emirlerine itaat etmeye çalışıyordu. Krallıklar, tarihleri ve nasıl yönetildikleri hakkında söylediği her şeye tutunarak çabalıyordu. Başından beri buna hazırlıklı olmadığını biliyordu. Krallıkların politikasını anlamıyordu. İşlerin ne kadar ileri gidebileceğini, başkalarının üstünlük sağlamak için ne kadar alçalabileceğini, istediğini elde etmek için ne kadar ileri gidebileceğini anlamıyordu.

Yemek masasında kıpırdanmamaya, onun emirlerini yerine getirmeye, olmaya hazır olmadığı şey olmaya zorladığında bunu yapmaya çalışıyordu.

Bir pazarlık yapmayı kabul ettiğinde, onun ihtiyacı olan şeymiş gibi davranmayı kabul ettiğinde çabalıyordu çünkü onun ihtiyacı olan şey olup olamayacağını bilmiyordu.

Kendine bir Kaosfer alanında vakit geçirmenin tadını çıkarmaya çalışırken, onlara daha önce deneyimlemedikleri bir yanını gösterme fırsatı verirken, kendine gülme izni verirken ve adamın onu güneşin altında aptalca öpmesine izin verirken denemişti.

Birkaç gece önce nehre neden koştüğünü anlattığında, adamın kendisine de aynısını yapmayacağını umarak çabalamıştı. Anlayacağını umarak. Ona aynı baskıcı tavrı göstermeyeceğine güvenerek.

Uzun zamandır kimse onunla gerçekten ilgilenmezken, o ilgilenmeye çalışıyordu, artık hiçbir şeyi umursamıyordu.

Öğrenmeye, anlamaya, kendisinden bekleneni yapmaya çalışıyordu. Çabalıyordu ve adam ona tek yaptığı, bunun yeterli olmadığını söylemekti. Yeterli olmadığını. Daha çok çabalamasına ihtiyacı olduğunu. Daha fazlası olmasına ihtiyacı olduğunu. Vermesine, vermesine, vermesine ihtiyacı olduğunu.

Ve şimdi bu haldeydi.

Denemeyi bırakmıştı.

Artık tahmin edilemez ve vahşi bir şeyden başka bir şey olmaya çalışmaktan vazgeçmişti.

Onun suçu değildi. Herkes ondan bir şeyler talep etmişti, ama o bunu nasıl ortaya koyacağını bilmiyordu. Ona vahşiliğini dizginlemeyi öğretmek yerine, onunla hayatta kalmayı öğrenmişti.

Onlara defalarca, fark ettiklerinden daha fazla özdenetime sahip olduğunu söylemişti. Şimdiye kadar ne demek istediğini anlamamıştı.

Diğer tüm Perilerden daha güçlü çıkacaktı. Devram'daki Miras'ın çoğundan daha güçlü olacaktı.

Ve kaosu kontrol etmeye çalışmayı bırakmıştı.

THEON

"Axel'dan hala haber yok mu?" diye sordu Theon, mutfakta volta atarak.

"Orada olacak," dedi Luka tezgaha yaslanarak. Boş kapiya baktı. "Doğrusunu söylemek gerekirse, Tessa için daha çok endişeleniyorum."

Dün gece Axel'in yaptığı hata yüzünden salon darmadağın olmuştu, bu yüzden Theon onu yemek odasında oturarak bırakmıştı. Bütün öğleden sonra uyumuştı.

Hayır. Bunu söyleyemezdi. Bütün öğleden sonra yatağında yatmış, boşluğa bakmıştı.

Hazırlanma vaktinin geldiğini söylediğinde, Tessa tek kelime etmeden öyle yapmıştı. Kozmetik. Saç. Diğer Periler sade bej kıyafetler giyecekti; erkekler bol keten pantolon ve gömlek, kadınlar sade elbiseler giyecekti. Ama Kaynaklar öyle değildi. Krallıklarının renginde giyineceklerdi, bu yüzden Tessa siyah bir elbise giymişti. Askılar omuzlarında bağlıydı, yaka kısmı göğüslerinin arasından aşağı inerken, geri kalanı kalçaları boyunca yere kadar iniyordu. Saçlarını yarıya kadar kıvrıp siyah çiçek şeklinde bir tokayla tutturmuştu.

Theon sessizliğini korurken Luka, "Bir şey söyledi mi?" diye sordu.

"Evet, o sadece konuştu," diye karşılık verdi, kolları gayet düzgün olmasına rağmen kollarını düzelterek.

"Peki bir şey söyledi mi?"

Evet. Hayır. Çok fazla ve yetersiz.

Theon, "Bu geceyi atlatacağız ve yarın da bu karmaşayı düzeltmeye başlayacağız." dedi.

"Bu geceye hazır mı?"

"Axel'e her şeyi anlatmadan önce burada olmasını umuyordum."

Luka ona bezgin bir bakış attı. "Axel bizimle Pantheon'da buluşacak. Buraya geri dönmeyecek. Bugün değil."

Theon bunu biliyordu ama yine de umudunu koruyordu.

"Pekala," diye iç çekti ve mutfaktan çıkmadan önce parmak eklemlerini tezgaha vurdu. Tessa'yı bıraktığı yerde buldu ve Luka onu takip ettiğinde gözleri temkinle onları takip etti. Yanındaki bir sandalyeye oturup, "Bu gece konuşmamız gerek," dedi.

Yüz hatları ifadesizdi. Kayıtsız. Rahatsız edici. "Elbette. Beklentiler."

"O değil... o," diye yanıtladı Theon, başparmağı ve işaret parmağıyla alnını ovuşturarak. "Bu gece herkes Perilere odaklanacak. Lordlar ve Leydilere değil. Mirasçılara ve Kaynaklara değil. Periler armağanlarını alırken güç ve kudrete dikkat edecekler. Yardımaınıza ihtiyacım olacak."

"Yardımcım," diye tekrarladı ve Theon onun boş ifadesini ya da sözlerindeki duygu eksikliğini nasıl okuyacağını bilemedi.

"Araştırmamızı yaptık, ama sen hâlâ Perileri benden daha iyi tanıyorsun. Arius Krallığı'na uygun olabilecek birini görürsek, onlar hakkında bana ek bilgi vereceğine güveniyorum."

"Çok yakışmış," diye tekrarladı, başını eğdi ve altın sarısı saçları omzuna düştü.

Geriye doğru fırçalamak için can atıyordu.

"Evet, böylece zamanı geldiğinde bilinçli kararlar alabiliriz," diye yanıtladı Theon.

"Bunlardan herhangi biri hakkında bilgi sahibi olduğumu neden düşünüyorsun?"

"Çünkü sen bir Perisin."

Gözlerini kırıştırdı. "Görünüşe göre düşündüğünün aksine, hepimiz aynı değiliz."

"Biliyorum ki."

"Çok az bilgim olacak," diye devam etti, sanki o konuşmamış gibi. "Sosyal bir dışlanmıştım. Kimse etrafımda olmak istemiyordu çünkü ben... Nasıl demiştin? Gittiğim her yerde kaos yaratıyormuşum gibi. Sanırım bu da iyiydi. Dar alanlarda sadece bir kişiye yer var. Yoksa çok kalabalık oluyor."

"Tessa, konuşmamız gereken bazı şeyler olduğunu biliyorum—"

"Öyle mi?"

Gözlerinde menekşe rengi parladı ve Theon, Luka'ya baktı. O menekşe halkalar artık kalıcı gibi görünüyordu ve bunu nasıl açıklayacağını bilmiyordu. Karşılaştığı menekşe gözlü tek varlık Cienna'ydı ve o kesinlikle bir Peri değildi.

Theon boğazını temizledi. Her seferinde bir şey. Bu gece, Ortaya Çıkış Töreni'ni tamamlayacaklar. Yarın başka şeylere odaklanabilirler.

"Yeni Seçilmiş Kaynaklar, güç ritüellerini gerçekleştirecek son kişiler olacak," dedi Theon, sorusunu duymazdan gelmeyi tercih ederek. "Ve sen bir Arius Kaynağı olduğuna göre—"

"En son ben olacağım," dedi anlayışla.

"Evet, ve elementiniz ortaya çıktığında bir miktar karışıklık çıkmasını bekliyoruz."

"Diğer krallıkların bunu senin planladığına inanacağını söylemiştin."

"Evet."

"Ve şimdi senin Luka'nın gerçek soyunu sakladığın gibi beni de sakladığına inanacaklar."

"Evet," dedi tekrar, durumun ciddiyetini kavramış gibi görünmesinden dolayı rahatlamıştı.

Sonra dudakları korkunç bir sırıtışla kıvrıldı. "Beni zaten kanattın Theon. Biraz daha kan dökmenin nesi var?"

Luka, yakınlarda durduğu yerden öksürdü, içtiği içki neredeyse boğuluyordu.

"Tessa," dedi Theon yavaşça, "bu gece kan dökülmesini önlemeye çalışıyoruz."

"Ah."

Bu ifade onu hayal kırıklığına uğratmış gibiydi ve bu çok sinir bozucuydu.

Theon boğazını temizledi. "Evet, bu gece olabildiğince az drama istiyoruz, ama çeşitli tepkiler bekliyorum. Sadece diğer krallıklardan değil, babamdan da."

"Bu gece yine kan alacak mı?"

"Herkesin önünde değil," diye cevapladı Theon, onu dikkatle inceleyerek.

O da sadece mırıldanarak karşılık verdi.

"Öfkesinin büyük kısmını bana yöneltmesini bekliyorum," diye devam etti, başka bir şey söylemeyince. "Luka benimle kalacak, Axel seni alacak."

"Axel burada değil."

"Pantheon'da olacak. Seni bulacak."

"Ah, İzleme İşareti," dedi, ona mor-gri bakışlarını dikerek.

Theon, bu gecenin nasıl geçeceği konusunda onu kasten gerginleştirip gerginleştirmediğini merak ederek kıpırdandı. Buna izin veremezdi. Bir planın daha suya düşme riskini alamazdı.

Bir başarısızlığı daha bu kadar çabuk kaldıramazdı.

Ayağa kalkıp dikleştirdi, bu yüzden kız başını geriye atıp ona bakmak zorunda kaldı. Hissettiği yanlışı bir kenara iterek elini uzatıp çenesini tuttu. Kız tepki vermedi. En ufak bir irkilme bile yaşamadı. "Bu gece tehlikede olan çok şey var Tessa, ama daha da önemlisi, her zamankinden daha fazla tehlikeydesin. Seni korumak için her türlü önlemi aldım."

"Geçmişte bu nasıl işe yaradı?" diye sordu, sesinde gerçek bir merak vardı.

"Bu gece daha iyi olacak."

Kadın utangaç ve bilmiş bir tavırla gülümsedi ve parmak uçlarında keskin bir karıncalanma hissetti.

Küçük bir enerji kıvılcımı.

Ve sonra bağı çekişini hissetti. Bütün gün sessiz tutmuş, ona alan tanımıştı. Onu... her neyse, bu durumdan kurtarmaya çalışıyordu.

Ama o anda bağı çözen o değildi.

O'ydu.

"Bu taraftan, Lordum," dedi Fae erkeği, dönüp onları özel izleme alanlarına yönlendirirken. Birkaç kat merdiven çıktık,

yönetici ailelerin hepsinin aşağıdaki arenayı çevreleyen özel alanları vardı.

Tessa sessizdi, Luka'yla birlikte bir adım geriden geliyordu. Axel genellikle Luka'nın yanında olurdu, böylece Luka onunla yürüyebilirdi ama Axel hâlâ gelmemiştir. Bütün gün onu aramaya çalışmıştı. Luka ise dün gece telefonlarına cevap vermediği için hak ettiğini söylemişti.

Dick.

Periler seyir terasının kapısını açtığında, Theon ilk gelenler olduklarını görünce rahatladı. Babası yakında burada olacaktı ve Axel ondan önce gelmemişse, Theon bu yokluğu nasıl açıklayacağından henüz tam olarak emin değildi.

"Bu gece ihtiyacın olursa şişelerin dolabın üstünde," dedi Peri eskortu. "Özel servis elemanın yakında gelecek, ama bu arada sana başka bir şey getirebilir miyim?"

"Hayır. Bizi yalnız bırak," dedi Theon kısaca, ondan uzaklaşarak.

"Bu şişeler ne işe yarıyor?" diye sordu Tessa, kapı arkalarından kapandığında.

Balkon korkuluğuna doğru süzülüyor ve ortaya çıkanların gerçekleşeceği arenaya bakıyor gibiydi. Periler beş ayrı istasyondan geçerek sadece Kaynaklar'ı alacaktı. Ardından ortada bir sahne kurulacaktı. Elbisesinin altına düz gümüş sandaletler giymiştir; topuklu ayakkabılarından açıkça daha rahattı. Theon, o gece daha erken saatlerde sandaletleri giydiğinde tek düşünebildiği, siktiğimin parmak arası terliklerine ne kadar benzedikleriydi. Daha süslü ve detaylıydı, elbette, ama temel aynıydı.

Theon odanın köşesindeki dolaba doğru yürüdü ve beş şişeden birini aldı. İçinde siyah, parıldayan bir sıvı dönüyordu.

"Her krallığa beş şişe veriliyor," diye açıkladı. "Seçim Yılı'nın sonundaki resmi Seçim gecesinden önce bir Peri'yi sahiplenmek için bunları yıl boyunca istediğimiz zaman kullanabiliriz."

Omzunun üzerinden geriye baktı. "Bu nasıl işliyor?"

"Eğer bir krallık bir Peri'yi sahiplenmek isterse, bir şişe fırlatırız."

"Ya birden fazla krallık onları isterse?"

"Birden fazla şişe aynı anda atılırsa, hangi krallığa gideceğini belirlemek için bir panel kurulur."

"Bu sık sık oluyor mu?"

"Yeterince güçlü güçler ortaya çıkarsa bu gece birkaç tane olabilir. Ama çoğu zaman, yılın ilerleyen zamanlarına kadar bekler, çeşitli eğitimleri ve denemeleri izleriz."

Başka bir şey söylemeden arenaya bakmak için arkasını döndü. Luka'ya baktı, o da sadece omuz silkti, ceketini çıkarıp bir sandalyenin üzerine örttü. İkisi de bu gece kravat takmakla uğraşmamıştı.

"Bir içki ister misin, Tessa?" diye sordu Theon ve bu, Tessa'nın tamamen ona dönmesine neden oldu. Dirseklerini oniks korkuluğa dayayıp onu inceledi.

Sonra sıırttı. "Şarap harika olurdu."

Theon gözlerini kıstı ama başını salladı. "Bir kadeh," diye uyardı.

"Onu yerden bile yalayıp yutmam," diye karşılık verdi.

"Babam gelmeden önce bunu aklından çıkar," diye cevapladı ama içten içe rahat bir nefes alıyordu. Bu, tüm gün boyunca gösterdiği en alaycı ve duygusal ifadeydi.

"Nasıl davranacağımı biliyorum, Efendim," diye cevapladı ve yumuşak koltuklardan birine doğru yürüyüp içine gömüldü.

"Eğer başkalarının yanında bana başka bir şekilde hitap etmek isterseniz, bunu ayarlayabiliriz."

"Hmmm, ne gibi?"

"Efendim, Majesteleri—"

Gülerek homurdandı. "Hayır. Sen bunların hiçbiri değilsin. Şimdilik Üstat uygun."

"Tessa, şu anda aramızın iyi olmadığını anlıyorum, ama bu gece gerçekten böyle davranamazsın. Lütfen bunu anladığını söyle."

Ayağa kalkıp ağır adımlarla ona doğru yürüdü. Bir eli karnına kondu, sonra da göğsünde okşadı. "Bu güzel şeyler oluyor," diye düşündü.

Theon, parmakları boğazındaki deriye dokunup çenesine doğru ilerlerken zorlukla yutkundu. "Ne şeyi?"

"İnsan sonunda hiçbir şey olmadığını kabul ettiğinde," diye devam etti. "Bu aslında bir özgürlüktür."

"Sen değilsin-"

"Şşş," diye fısıldadı, parmağını dudaklarına koyarak. "Hiçbir şey olduğunu kabul ettiğinde, umursamaktan kurtulursun."

"Tessa—"

"Ve zaten hiçbir şey olduğunuzda, gerçekten her şey olabilirsiniz."

Tam o sırada kapı açıldı ve Axel elinde bir kadeh içkiyle içeri girdi.

"Nerelerdeydin lan?" diye hırladı Theon.

"Ahlaksızlar dışarı," diye cevapladı Axel, gözleri Tessa'da takılıp, karanlık bir şekilde. "Sana ne oldu?"

"Theon beni kanattı," dedi basitçe.

"Ne oluyor yahu?" dedi Axel, sesindeki suçlama ağırdı.

"Ben yapmadım-" diye içini çekti Theon. "Uzun bir hikaye ve bugün hayatta olsaydın bunu bilirdin."

"Halletmem gereken işlerim vardı," diye cevap verdi, korkuluğa doğru yürüyüp elini cebine soktu.

"Ne gibi? Bugün törenden daha önemli ne olabilirdi ki?"

Axel bir yudum aldı, dudaklarını şapırdatarak cebinden aynayı çıkardı. "Cienna temas kurdu."

"Siktir," diye küfretti Luka, öne doğru bir adım atarak.

"Hepinizin gizemli bir şekilde bahsettiği bu Cienna kim?" diye sordu Tessa, bir Fae ona bir kadeh şarap uzatırken. Luka, Axel gelmeden önce siparişlerini vermişti. "Teşekkür ederim," dedi Fae'ye başını sallayarak. Garson adrese şaşırmış görünüyordu.

Theon, sorusunu cevaplamadan önce, o gidene ve kapı tekrar kapanana kadar bekledi. Bu bağı kabul edene kadar

onu karanlıkta tutmak açıkça berbat bir fikirdi. Bunun bir önemi olmayacağını düşünmüştü. Bağ, yerini kabul edeceğini ve günahlarını veya diyarın günahlarını umursamayacak kadar ona güveneceğini. Bağın tüm sorunlarını çözeceğini, nasıl çözeceğini bilmediği daha büyük sorunlar yaratmayacağını düşünmüştü.

İşte buradaydı, sorularını elinden geldiğince yanıtlıyor, oyundaki siyaseti daha iyi anlamasını umuyordu. Babasının. Krallıkların iç işleyişinin. Her şeyin.

"Cienna bir Cadı," dedi Theon. "Luka ve bana Koruyucu Bağ konusunda yardım eden Cadı o. Yeraltı'nda saklanıyor."

"Saklanıyor musun?"

"Tahmin edebileceğiniz gibi, babam Koruyucusu'nu ondan çaldığımda çok üzüldü. Öfkesi yüzünden birçok kişi hayatını kaybetti, ama o Cienna'yı avlamaya ve bize yardım ettiği için ona bedel ödetmeye kararlı."

Tessa şarabından bir yudum aldı. "Yani arzuladığını elde etmek için sürekli başkalarını mı kandırıyorsun?"

Axel ve Luka hareketsiz kaldılar ama Theon gülümsedi. Daha önce ona verdiği aynı karanlık sırıtışla. "Yapılması gerekeni yapıyorum ve pişmanlık duymuyorum."

"Ah, ama hissediyor musun?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

Ona doğru bir adım attı ve çenesini eliyle tuttu. "Dün gece yaptıklarımdan pişman olup olmadığımı soruyorsan, cevabım hayır."

"Çünkü yapılması gerekeni yapıyorsun," dedi bakışlarını ondan ayırmadan.

"Evet."

"Senin olanı talep etmek."

"Evet."

"Yani Pen'e karşı bir pişmanlık yok mu?"

Çenesini kavradığı parmaklarının etrafında gölgeler belirdi. "Dikkatli ol, Tessa."

"Yoksa ne? Beni bir şarap mahzenine mi kilitleyeceksin? Ya da belki bu sefer daha küçük bir şey alırsın? Belki de

doğru düzgün koyacak yeri olmayan bir dolap? Rahibe Cordelia'nın en sevdiği şey buydu."

Ciddi miydi? Malikane Annesi onu lanet olası bir dolapta mı tutacaktı? Cordelia, tartışmaları sırasında bundan bahsetmeyi unutmuştu. Başka neyi de rahatça atlamıştı? Ama Tessa'nın gözlerindeki meydan okuyan bakış, Cordelia'nın dişlerini sıkarak, "Lütfen bu varsayımı test edin ve sonuçları not edin," demesine neden oldu.

Sırıttı, şarap kadehini tekrar dudaklarına götürdü ve hepsini içti.

Onun bu yeni tavrına nasıl tepki vereceğinden emin değildi ama hem aralarındaki bağ hem de büyüsu bunu fark ediyordu. İkisi de gözlerindeki meydan okuma karşısında öfkeyle irkiliyordu.

Ve bir sebepten ötürü, aklından geçen tek şey, ona bunun her zaman böyle mi olacağını, onunla sürekli bir mücadele içinde olup olmayacağını sorduğunda ve onun cevabının evet olmasıydı.

Cevap veremeden kapı tekrar açıldı ve ailesi Eviana ile birlikte içeri girdi. Tessa'nın tüm tavrı anında değişti ve Theon'dan uzaklaştı. Boş şarap kadehini kenara bırakıp babasına başını eğdi. Uysal. Kontrollü.

Kısacası mükemmel Kaynak.

Belki de Theon'un fark ettiğinden daha fazla dikkat ediyordu.

Theon, annesinin yanağına hızlı bir öpücük kondurmadan önce babasına sımsıkı sarıldı, Axel da aynısını yaptı. İçecekler sipariş edildi ve kısa süre sonra Ortaya Çıkış Töreni başladı. Babası pek aldırış etmedi, sürekli olarak başkalarını ziyaret etmek için kutularına girip çıkıyordu. Kaynaklar ortaya çıkana kadar pek umursamayacaktı.

Bu iyiydi. O yokken ortam daha az gergindi. Annesi bir saat önce gitmişti. Theon, Kaynaklar da gelene kadar onu bir daha göremeyeceğinden emindi.

"Onu tanıyor musun?" diye sordu Axel, Tessa'ya.

Luka, Theon'un solunda, ikisinin arasında duruyordu. Çoğunlukla sessizdi, babası tarafından uygunsuz davranışlarda bulunurken yakalanmak istemiyordu. Ama Theon, aşağıda olup bitenlerden çok onu izlemişti. İyi bir güç seviyesiyle ortaya çıkan, açıkça tanıdığı bir Peri'nin hafifçe kaşlarını çatıldığını görmüştü. Güçlü bir toprak elementi sergileyen başka bir Peri'nin hafifçe alay ettiğini duymuştu. Aşağıdaki Peri bir halkaya götürölürken de gerginliğini hissetmişti.

Theon onu telefon görüşmesinden tanıdı. Birlikte hareket eden iki kişiden biriydi.

Tessa boğazını temizledikten sonra, "Evet. O Corbin." dedi.

"Hangi elementin olması bekleniyor?"

"Su, ama teknoloji konusunda harika," diye mırıldandı, gerçekleşen ritüele dalmış bir şekilde.

Elleri korkuluğun etrafına sıkıca kenetlenmişti ve Theon, ellerindeki hafif titremeyi görebiliyordu. Ona dokunmak istiyordu, bu bağın kaygısını hafifleteceğini biliyordu ama bildiği kadarıyla, dokunuşu onu aynı zamanda çileden çıkaracaktı.

Rahibe öne çıktı ve Corbin kolunu kaldırdı. Çocuğu tenine bastırdı ve zaten orada olan bir İşaret'in üzerine çizdi. Damarlarında bir tanrının kanı olmadan, Perilerin göremediğı bir İşaret. Çocuk'u kaldırdığı anda, bir su fıskırdı ve adamın kıyafetleri ıslandı, öksürüp tükürdü. Su elementi. Tessa'ya göre, tam da tahmin ettiğı gibi.

Aşağıya götüröldü ve bileğindeki, miras işaretinin yanındaki kimlik işaretini almak üzere gönderildi. Tessa, yanında rahatlamış, rahat bir nefes almıştı. Neden bu kadar endişelenmişti ki?

Törenler devam etti ve Theon, göz kulak olmak istediğı birkaç Peri'yi fark etti. Birkaç arkadaşının daha ritüeli gerçekleştirmesini izledi. Telefon görüşmesindeki kadın da su çıkarırken, Lange havayla çıktı.

Son birkaç Peri'ye yaklaşıyorlardı ki Axel doğruldu. "Onu tanıyor musun?"

Tessa, gece ilerledikçe giderek daha da huzursuzlanmaya başlamış, bir ileri bir geri yürümeye başlamıştı. Theon, bunun gerginlikten mi yoksa arenadaki pencerelerin yetersizliğinden mi kaynaklandığına karar veremiyordu. Duraksayıp, esmer tenli bir kadının ringe götürüldüğü yere baktı. Theon, parlak kehribar gözleri ve sıkı bukleler halinde kıvrılan gür siyah saçlarıyla, buradan bile onun ne kadar güzel olduğunu anlayabiliyordu.

"Adı Kat," diye cevapladı Tessa, volta atmaya devam ederek.

"Hayvanı beğendin mi?" diye sordu Axel, aşağıdaki dişiyi izlerken başını eğerek.

"Hayır," dedi Tessa, canı çok sıkkın bir şekilde. "Tam adı Katya. Biz ona Kat deriz."

"Hangi elementle ortaya çıkacağının tahmin edildiğini biliyor musunuz?"

"Hayır, ama eminim her an öğreneceğiz."

Axel içkisinden bir yudum aldı. "Açıklık olsun diye soruyorum, hâlâ bana kızgın mısın bebeğim?"

"Öfkeli," diye cevapladı, hiç de öyle değilmiş gibi. Kelime neşeliydi ve bu neden Theon'un endişesini daha da artırıyordu?

Axel, aşağıdaki Peri'nin sandaletlerini çıkarıp platforma adım atmasını izlerken bir onay mırıltısı çıkardı. "Onu sahiplenmemiz gerek," dedi aniden.

"Tekrarla," diye cevapladı Theon, tamamen şaşkına dönmüş bir halde.

"Onu hemen alın. Hemen," dedi Axel, gözleri aşağıdaki manzaraya dikilmişti.

"Onu sahiplenemeyiz. Hangi elemente ait olduğunu bile bilmiyoruz," diye savundu Theon.

"Sana onu almanı söylüyorum. Luka, bir şişe al."

"Aklını mı kaçırdın sen?" diye sordu Theon. "Babam öfkeden kuduracak."

"Ben hallederim," diye yanıtladı Axel, elleriyle tırabzanı tutarak. "Acele et."

"Hayır," dedi Theon inanmazlıkla. "Hepimizin dün geceki olaylarla uğraştığını biliyorum ama..."

"Hayır!" diye homurdanıyordu Luka, sanki bir şey yakalamak istercesine elini uzatmıştı.

Ama çok geçti. Axel'in gölgeleri korkuluğun üzerinden bir şişe fırlattığında yapabilecekleri hiçbir şey yoktu. Şişe havada parçalandı ve Axel, onu alması için Peri'ye işaret ettiğinde içinden siyah bir sis çıktı.

"Az önce ne yaptın?" diye sordu Theon.

"Ben de bu sorunun cevabını bilmek isterim."

Hepsi dönüp babasını kapıda buldular. Etrafında gölgeler dönüyordu ve Eviana'nın gözleri şaşkınlıktan fal taşı gibi açılmıştı.

"Ben..." Axel kekeledi, sanki yaptıklarının büyüklüğünü yeni fark etmiş gibi omzunun üzerinden geriye baktı.

Theon'un kalbi hızla çarpıyor, midesi bulanıyordu. Eğer bu Peri bir nebze olsun değer göstermezse, Axel için sonuçlar vahim olurdu. Buradan bile, sıradan bir Peri'nin gelişigüzel bir şekilde sahiplenmesi karşısında diğer Miras'ın mırıltılarını duyabiliyordu.

Ta ki Luka, "Bu mümkün değil." diyene kadar.

Hepsi arenaya döndüklerinde onun elementinin ortaya çıktığını gördüler.

Ve ateş oldu.

Parmak uçlarında turuncu, kırmızı, mavi ve sarı alevler dans ediyordu. Kadın, emriyle yanan ateşin arasında donup kalmış, kendisini ele geçiren krallığın balkonuna bakıyordu. Gözleri şaşkınlıkla fal taşı gibi açılmıştı.

"Ateş elementi mi?" diye soludu babası, sesindeki heyecan ağır basıyordu.

Arenadaki karışık mırıltılar, Arius Krallığı'nın bir ateş elementalini ele geçirmesine öfkeye dönüşmüştü. Panel olmayacaktı. Başka hiçbir krallık, Axel ile aynı anda şişelerini

fırlatmamıştı. Anlaşmalar uyarınca Axel haklı olarak ele geçirilmişti.

"Nasıl?" diye sordu Theon şaşkınlıkla. "Anala Krallığı asla birinin diğerine gitmesine izin vermez."

"Önemli değil," diye yanıtladı babası. "O zaten bizim. Axel, git ve öyle kalmasını sağla."

Axel hiçbir şey söylemeden kapıdan çıktı. Babası korkuluğa doğru ilerledi, gözlerini geniş alana dikti.

"Bu bizim için iyi bir şey" dedi.

"Öyle," diye onayladı Theon, hâlâ böyle bir şeyin nasıl gerçekleştiğini anlamaya çalışıyordu.

Babası, "Bu senin için iyi bir şey" diye ekledi.

"Krallığımızın tamamı için."

"Ama özellikle senin için. Mevcut Kaynağın bu gece yetersiz kalırsa, Peri uygun bir yedek olacaktır."

Theon kaskatı kesildi, ama yanındaki Tessa hiçbir tepki göstermedi. Pen'in ölümünün ardından yaşadığı girdapta, babasıyla yaptığı anlaşmayı tamamen unutmuştu. Endişelenmiyordu. Sadece güç seviyeleri bile yeterli olacaktı, hele ki gücü tamamen ortaya çıktığında. Ama bunu fark etmiş miydi? Onu rahatlatmalıydı. Neden böyle bir şeyi kabul ettiğini açıklamalıydı ama Tessa endişeli görünmüyordu. Hayır, duygusuz görünüyordu. Her şey hakkında.

Kapı açılmadan önce bir tık sesi duyuldu, diğer tarafta bir Pantheon nöbetçisi vardı.

"Lordlarım," diye başını eğerek selamladı. "Kaynağınızı ritüeli için aşağıya götürmek üzere buradayım."

Tessa doğruldu, Theon'a baktı ve onunla gitmek için izin bekledi.

"Sana eşlik edeceğim," dedi Theon.

Nöbetçinin kaşları çatıldı. "Sana temin ederim ki buna gerek yok. Doğrudan arenanın dışındaki bekleme odalarına gidiyoruz."

"Bu hafta geldiğimizden beri bir kez saldırıya uğradı. Ona eşlik edeceğim ve bu tartışmaya açık değil."

"Elbette efendim," diye teslim oldu nöbetçi, yana çekilerek.

Theon'un eli Tessa'nın beline gitti ve babasının dudaklarında beliren o küçük sırıtışı kaçırmadı.

Nöbetçiyi merdivenlerden aşağı ve bir koridor boyunca takip ettiler, ta ki cam bir kapının önünde durana kadar. "Her Kaynağın kendine ait korunaklı bir bekleme alanı vardır. O çıkamaz ve yalnızca bir rahibe veya Pantheon nöbetçisi girebilir."

Theon, Tessa'yı kontrol altında tutma fikrine neredeyse gülecekti.

"Onunla baş başa kalacağım," diye yanıtladı Theon, Tessa'yı odaya sokarken. Kapı kapandı ve camı örten bir gölge örtüsü gönderdi.

Odanın ortasına doğru ilerledi, ellerini önünde kavuşturdu.

"İyi misin?" diye sordu.

Başını yana eğdi. "Neden olmayayım ki?"

"Gergin olduğunuzu tahmin etmiştim, ayrıca bu oda oldukça küçük."

Neşesizce gülümsedi. "Bazı şarap mahzenlerinden bile daha büyük."

Ona ters ters bakmamak için yanağının içini ısırdı. Derin bir nefes alarak, "Babamla dün geceki durumu yatıştırmaya çalışmak için yaptığımız anlaşmayı biliyorsun, değil mi? Bu olmayacak. Güç seviyen fazlasıyla yeterli olacak." dedi.

Omuz silkti. "Değerimin nerede olduğunu biliyorum ama öyle olmasa bile, yaşayıp yaşamayacağımı ya da ölümle yüzleşip yüzleşmeyeceğimi umursamıyorum."

Theon, onun sözleri karşısında kalbinin kısa bir anlığına durduğundan oldukça emindi ve kendini tam karşısında, yüzünü ellerinin arasına almış halde buldu. "Şu anda umursamıyor olabilirsin ama ben umursuyorum."

"Elbette öyle," diye sakince cevapladı. "Tüm güce sahip olan sensin."

"Bu değil-"

"Buraya gelirken oynadığımız Chaosphere maçını hatırlıyor musun?" diye sordu aniden.

Birkaç kez gözlerini kırptırdıktan sonra, "Elbette," dedi.

"Beni orada öptüğünü hatırlıyor musun?"

"Her gün."

"Benden bir şey isteyecektin."

"Öyleydin," diye onayladı, başparmağı onun yanağında geziniyordu.

"Ne oldu?"

O büyüleyici güzellikteki yeni gözlere baktı, avuçlarının altındaki yumuşak teninin hissini ezberledi. "Bunun bir bağdan daha fazlası olduğunu kabul edene kadar seni bir daha öpmeme izin vermeni isteyecektim. Çünkü biliyordum..." Kadın ona bakarken yutkundu, gözlerinde hiçbir duygu yoktu. "Çünkü seni bir daha öptüğümde yeterli olmayacağını biliyordum. Daha fazlasını isteyeceğimi. Her şeyi isteyeceğimi. Çünkü sen bir ihtiyaca dönüştün, küçük fırtına." dediğinde sesinde bir yenilgi izi vardı.

Bekledi. Tepki vermesini bekledi. Bir şey söylemesini bekledi. Az önce söylediklerini bir şekilde kabul etmesini bekledi.

Parmak uçlarında yükseleceğini beklemiyordu ama eğilip dudaklarına dokunmaktan çekinmedi. Öpücük baş döndürücüydü, dili onunkine hafifçe değdi ve aralarındaki bağ rahatlayarak sarsıldı.

Ya da belki de onun ruhu buydu.

Önce geri çekildi ve hâlâ sırlarıyla karanlık olan mor-gri gözlerine baktı. Başparmağını alt dudağında gezdirerek, "Senin için geleceğim. Sonra." dedi.

Başını salladı, yüzü öpücüğün etkisiyle hafifçe kızarmıştı.

"Bunu bilmek bir şeyi değiştirir mi?" diye sordu.

Ondan geri çekildi, adamın elleri yüzünden kaydı. Parmaklarını bir kez daha önünde kenetledi ve "Hayır," diye cevap verdi.

TESSA

Oda küçük değildi. Aslında, muhtemelen Arius Evi'ndeki Theon'un süitindeki küçük odaya benziyordu. Pencere yoktu ama kapı, ona kapana kısılmış gibi hissettiriyordu. Çıkış yolu yoktu. Buradaki her şey pürüzsüz bej mermerdendi. Düz. Sıkıcı. Zihnini meşgul edecek hiçbir şey yoktu.

Sadece onun düşünceleri.

Theon az önce gitmişti ve şimdi odanın ortasında duruyordu. Yalnız. Tıpkı dün geceki gibi. Tıpkı neredeyse tüm hayatı boyunca olduğu gibi. Ama belki de sorun yoktu. Belki de yalnızlık iyiydi. Yalnızken, kimseye güvenmek için bir sebep yoktu. Birinin sana zarar vermesine izin verme fırsatı yoktu.

İçeriye kimseyi sokacak yer yok, sadece bir bodruma tıklamak.

Yavaşça duvara doğru yürüdü ve parmaklarını serin alanda gezdirmeye başladı, Axel'ın çalma listesindeki aptalca şarkılardan birini mırıldanıyordu. Sandaletlerini çıkardı, odanın içinde dönüp dururken çıplak ayaklarında soğuk zemini hissetmek istiyordu.

Parmaklar sürükleniyor.

Boğaz uğultusu.

Theon'la öpüşmenin ardından dudaklar hala titriyor.

Senden, bunun bir bağdan daha fazlası olduğunu kabul edene kadar beni bir daha öpmemeni isteyecektim.

Haklıydı.

Bu bir bağdan daha fazlasıydı; sadece bunun ne anlama geldiğini henüz tam olarak kavrayamamıştı.

Bunu şarap mahzeninin zemininde yatarken fark etmişti. Onlar Kaynak ve Efendi, Peri ve Miras'tan daha fazlasıydı. Bir pazarlık ve bağla birbirine bağlı iki kişiden daha fazlasıydılar. Daha fazlasıydılar, ama neyden daha fazlasıydılar?

Kapı açıldı ve bir nöbetçi sert bir şekilde, "Kaynaklar için hazırlar," dedi.

Tüm nöbetçiler Legacy'ydi. Tanrı korusun, bu kutsal yeri korumakla bir Peri görevlendirilmişti. Hayır, onlar sadece üreyip kan akıtacak kadar iyidiler.

Kanama.

Theon onu kanatmıştı.

Eli yana düştü ve kapıya doğru bir adım attı, ancak nöbetçi boğazını temizledi. "Ayakkabıların."

Sağ.

Ayakkabı.

Ayakkabılardan nefret ediyordu.

Mırıldanmayı bırakmıştı ama nöbetçiyi koridorda takip ederken hâlâ şarkı sözlerini aklından geçiriyordu. Ama Axel'in şarkılarından biri değildi.

Kontrol edilemeyi kontrol et; Ya da öfkelen, ikisi de kaybeder. Hayat vermeli; Ve Ölüm almalı. Ama Kader daha fazlasını gerektirir.

Ağır ahşap kapılardan geçip arenaya adım attıklarında düşüncelerinden sıyrıldı; gürültü diğer tüm sesleri bastırıyordu. Heyecanlı Periler bir kat yukarıda, yeni uyanan güçlerini tartışıyorlardı. Elbette, hepsine bileklerine takmaları için siyah bantlar verilmişti, böylece bu gücü kontrol etmeyi öğrenene kadar sessiz kalmaları sağlanmıştı.

KontROLSÜZ güç tehlikeliydi.

Sıradan Miras sonraki seviyeleri doldurdu, ardından daha seçkin seviyeler geldi. En üstte, arenayı çevreleyen altı özel loca vardı. Bakışları hemen Theon'un kiyle buluştu. Her bakımdan, kaderinde olduğu gibi, Sonların Varisi gibi soğuk görünüyordu.

Bir şeyin sonu olmuştu.

Ama elleri tırabzana yaslanmıştı ve duruşu, her zamanki gibi sergilediği o rahat kayıtsızlıktan uzak, kaskatıydı. Luka bir yanında, babası diğer yanında, başını salladı. Cressida oradaydı ve Axel de dönmüştü.

Kat neredeydi? Axel onun güvende olduğundan emin olmak için gitmemiş miydi? Aslında, umursamadıkları için iyi

durumda değildi ama diğer krallıklardan güvende olduğundan emin olmak için gitmemiş miydi?

Artık bunu düşünmeye vakti yoktu. Kaynaklar'ın güçlerinin ortaya çıkışının dramatik sahneleri, Sasha'nın coşkuyla arenanın merkezine götürülmesiyle başladı.

Tessa, onun havayla ortaya çıkışını izledi. Jasper da aynı şeyi ortaya çıkarırken, Maxson da su ortaya çıkardı. Dade'in etrafında kum ve yapraklar uçuşuyordu, bu da beklenen toprak elementini doğruluyordu ve Gatlan da tıpkı Hanımı gibi ateş üretiyordu. Kimse bundan daha azını beklemiyordu.

Ta ki ona kadar.

Orta platforma götürölüp narin sandaletlerini çıkarıp platforma adım attığında tüm arena sessizliğe gömüldü. Siyah elbisesi ayak bileklerinin etrafında dönüyordu, kumaşı aşırı ısınmış teninde hafif ve serinleticiydi. Hızlıca yukarı baktığında, Axel'in çıkışa doğru küçük adımlarla ilerlediğini gördü. Çünkü onu koruması gerekiyordu. Valter'in gözlerini kısarak hevesle öne eğildiğini gördü. Luka'yı, tüm hafta boyunca saatlerce onu ayakta tuttuğu savunma pozisyonunda buldu.

Ve yüzünde beklenti ve korku karışımı bir ifadeyle Theon'u buldu. Göğsündeki bağın ona doğru uzandığını, teselli aradığını hissetti, ama ruhundaki şeyin de ona doğru uzandığını, çok daha karanlık bir şey istediğini hissetti.

Rahibe öne çıktı ve Tessa kolunu kaldırmaya başladı. Ancak art arda gelen nefes sesleri hem rahibeyi hem de rahibeyi döndürdü. Arenanın etrafında duran diğer rahibeler başlarını eğmişlerdi. Nöbetçiler hazır ol pozisyonundaydı ve kapüşonlu bir figür ona doğru geliyordu. Yanlarında iki büyük kurt vardı. Biri koyu kömür grisiydi. Diğeri ise neredeyse gümüş gibi görünen açık bir gri tonundaydı. Parlak gözleri ona dikildiğinde onu tanıdı. Vampirler ona saldırmadan hemen önce ağaçların arasından çıkan kurttu.

"Majesteleri," dedi rahibe, figür yaklaştığında. "Bu geceki törenlere katılacağınızı bilmiyordum."

Figür hiçbir şey söylemedi, sadece kolunu kaldırdı. Rahibe kara filizi uzatırken, elleri bile pelerininin uzun koluna gizlenmişti. Figür filizi aldıktan sonra, platformdan inip diğer rahibelerin yanına çekilmeden önce bir kez daha eğildi ve Tessa'yı onlarla yalnız bıraktı.

Yaklaştılar ve bir adım geri çekildi. Gözleri, korkuluğa tutunmuş şaşkınlıkla bakan Theon'a kaydı. Bu kişinin kim olduğunu biliyor muydu?

Sonra bakışları arena zemininin hemen üzerindeki Dex'e takıldı. Adamın ifadesi karanlıktı, gözleri kısılmıştı ve adamın önünde durduğunu gördü.

Figürün başlığı derin ve o kadar aşağı çekilmişti ki, yüzünü görmek imkânsızdı. Başlığının karanlığında tamamen gizlenmişti. Uzandıklarında, kolundan eldivenli bir el çıktı. Küçük ve narin değildi, bu da kızın kolunu nazikçe kavrayan bir erkek olduğunu tahmin etmesine neden oldu. Adam hiçbir şey söylemedi ve kolunu uzun süre inceledikten sonra hafifçe çevirerek elinin arkasındaki işaret'e baktı.

"Ne kadar aptalca," diye mırıldandılar ve ses kesinlikle erkeksiydi ve bir şekilde tanıdıktı.

Başka bir şey söylemeden, kalemin ucunu kızın ön koluna götürüp bir işaret çizmeye başladı. Kız, adamın ters üçgen çizmesini hayranlıkla izledi.

Ve içindeki şey heyecanla doğruldu.

Esneme.

Esneme.

Arayış.

Sonra üçgenin altına bir yıldız çizmeye başladı ve teni, dışarı atılması gereken enerjiyle vızıldıyordu. Hem sıcak hem soğuktu ve hareketsiz kalmaya çalışırken tüm vücudu titriyordu. Böyle mi olması gerekiyordu? Kimse ona söylememişti. Kimse onu hazırlamamıştı. Sadece bir sürü lanet olası şeyi bilmesi bekleniyordu ve o hiçbir şey bilmiyordu.

Erkek, kadının kıpırdanmaya, bir ayağından diğerine geçmeye başladığını fark etmemiş gibiydi. Diğer

Kaynaklardan hiçbirinin bu kadar uzun süre beklemediğinden oldukça emindi.

"Fırtınaları neden sevdiğimi biliyor musun?" dediğinde tenine ikinci bir yıldız daha çiziyordu.

Soru o kadar rastgeleydi ki, ruhunda olup biten her neyse dikkatini dağıttı. Ama konuşması gerekip gerekmediğini bilmiyordu. Diğer Perilerden hiçbiri ritüelleri sırasında konuşmamıştı.

Üçüncü yıldızla geçerken cevap verip vermediğini umursamıyor gibiydi. "Çünkü bize kaosu bile bazen çığlık atması gerektiğini hatırlatıyor. Diyarlar ve yıldızlar arasındaki tüm sihir ve güce, hatta elimizdeki tüm teknolojiye ve araçlara rağmen, bazı şeylerin aslında kontrol edilemez olduğunu."

Tanrım, sesi. Nereden duymuştu?

İki yanında duran kurtlar sızlanmaya ve ona yaklaşmaya başladılar. Erkek kurt yine kayıtsız görünüyordu.

Üçüncü yıldızın son çizgisini çizerken başını kaldırdı. "Fırtına geliyor," derken kaputun altından bakışlarını hissedebiliyordu.

Ve filizi derisinden kaldırdığında, ışık parladı. Derisinden, güneş ışığı gibi parlayan, göz kamaştırıcı derecede parlak bir ışık yayıldı. Ama tüm arenayı ayağa kaldıran bu değildi.

Parmak uçlarında çıtırdayan ışık, parlayarak üzerinde durduğu platformda çatlaklar oluşturuyordu. Yıldırımlar balkonlara çarpıyor ve mermer parçalarının parçalanıp düşmesine neden oluyordu.

Yukarıdan yağan su, Pantheon'un içine yağan sağanak yağmurdu.

Kapüşonlu erkek kurt kalabalığın arasında kaybolurken, etrafında uluyan ve daireler çizen iki kurt olmalıydı.

İşte onun büyüğü bu olurdu.

Aniden gelen bir vuruş, ardından bir çatlak daha yarattı.

Yağmur tenine çarparken pervasızdı.

Arenada fırtına gibi esen vahşi bir hava dalgası vardı.

Bu, diyara onun hiç de bir Fae olmadığını söyleyen güç olacaktı.

"Tessa!"

Adı haykırılıyor ve fırtınanın kaosu tarafından sürükleniyordu. Büyüsü sarmal halinde dönerken, canının istediğini yutarken, özgür bırakılmış olmanın özgürlüğünün tadını çıkarırken, sadece orada durabiliyordu.

"Tessa!"

Kirpiklerine yağmur damlaları yapışmışken gözlerini kırptırdı ve Axel karşısında duruyordu. Siyah saçları başına yapışmış, kıyafeti vücuduna yapışmıştı. Gölgeler de ona yapışmış, onu açıkça koruyup kollamışlardı ama sarmaşıklar ona doğru uzanıyordu. Elini kaldırdı, parmak uçlarında ışık kıvrılmış, Axel'in büyüsüne çekinerek uzanırken mor enerji çizgileriyle kıvılcımlanıyordu.

Ama Axel aniden karanlığını geri çekti. "Hayır, Tessa. Deney yapmanın zamanı değil." Başını eğdi ve Axel elini yüzünde gezdirdi. "Siktir et, Tessa. Benimle kal bebeğim. Sihrinin seni çağırdığını biliyorum. Bu kadar güç karşısında kaybolmanın nasıl bir his olduğunu biliyorum ama seni güvenli bir yere götürmemiz gerekiyor. Odaklanabilir misin Tessa? Sadece birazcık. Ta ki Theon seni almaya gelene kadar."

Theon.

Adı onu göz kırptırdı, göğsündeki bağ sanki boğuluyormuş gibi inliyordu. Tessa, ellerini incelerken düşüncelerini temizlemeye çalışarak başını salladı.

"İşte bu, Tessa," diye ikna etmeye çalıştı Axel, gölgeli bir el ona uzanırken. "Elimi tut. Hadi buradan çıkalım."

"Nereye gidiyoruz?" Sesi, birkaç gün önce eğitim odasındakiyle aynı karanlık tondaydı.

"Bir yer biliyorum. Hadi bebeğim."

"Kat nerede?" diye sordu aniden.

"O güvende. Tessa, yapmamız gereken—"

Ancak dört nöbetçinin yaklaşmasıyla yolu kesildi ve ondan gelen bir hava akımıyla arenanın öbür ucuna

savruldu.

"Bu sefer onlar olduğuna sevindim," diye mırıldandı Axel, ama sonra zümrüt yeşili bakışları tekrar onunkilere döndü. "Tessa, büyün bana güveniyor. Görmüyor musun? Beni yaklaşıtırıyor ama diğerlerini uzak tutuyor. Bana güvenebilirsin, Tessa."

"Sana kızgınlm."

"Biliyorum ama çözeceğiz. Her şeyi çözeceğiz."

Elini tekrar uzattı ve kadın parmaklarını yavaşça bekleyen avucuna yerleştirdi. Hemen onu kavradı, arkasına doğru çekti; gölgeler onları karanlık bir perde gibi çevreleyip hareket ettikçe görmelerini sağladı. Mor ışık çizgileri, fırtınadaki şimşek gibi aralarında parladı.

Aydınlık ve karanlık.

Ve aniden arenanın dışındaki salondaydık, ama burada da aynı kargaşa vardı. İnsanlar çeşitli panik halleriyle koşuyorlardı ve bu, Axel'ın karanlığı ortaya çıktığında daha da arttı. Çığlıklar etrafında yankılanıyordu ve büyüü bundan hoşlanmış gibiydi.

Korkulmak fikri hoşuna gidiyordu.

Korkulmak fikri hoşuna gidiyordu.

"Bu taraftan," diyordu Axel, koridorda ilerlerken ıslak ayakkabıları mermer zeminde gıcırdıyordu.

"İşte bu yüzden ayakkabılardan nefret ediyorum," dedi basitçe.

Axel ona baktı. "Ne?"

Islak ayakkabılarına başını salladı. "Ayakkabılar hantal. Kaçmayı engelliyorlar."

Anladı ve onu arkasından sürüklemek yerine, elinden çekerek yanına çekti. "Ayakkabılar, malikanede istenmeyen durumlara gizlice girip çıkarken seni yavaşlatıyordu."

"Ayakkabılar can sıkıcı. Topuklu ayakkabılar da kullanışsız," diye ekledi sonradan aklına gelen bir fikirle.

Axel, Pantheon'da gezinirken görünüşte normal bir konuşma yapıyor olmalarını garip bulduysa da bunu belli etmedi.

"Topuklu ayakkabı giyme konusunda deneyimim olduğunu söyleyemem," diye yanıtladı. "Ama popoyu güzel gösteriyorlar, bu yüzden onları tercih ediyorum."

"Kıçıma bakmaman gerekiyor," diye cevapladı. "Ben Theon'unum, unuttun mu?"

"Bebeğim, giydiğin elbise ve pantolonla, kıçına bakmadan edemiyorum."

"Kıyafetlerimi Theon seçiyor."

"Gösteriş yapmayı seviyor-"

"Eşyalar mı? Eşyalarıyla gösteriş yapmayı mı seviyor?"

"Hayır," dedi Axel hızla başını sallayarak, ama daha fazlasını söyleyemeden onu duvara doğru itti. "Kıpırdama!"

Tessa, gölgelerin koridorda hızla ilerlemesini ilgiyle izledi. Yükselen bir dalga gibi, arenadan koşarak gelen bir grubun üzerine çöktüler. Ancak bunlar sadece nöbetçiler değil, çeşitli krallıklardan gelen Fae muhafızlarıydı. Arenadan giderek daha fazla insan akın ediyordu, hepsinin elinde gece kadar kara bıçaklı silahlar vardı. Hem Fae'leri hem de Legacy'yi öldürmek için tasarlanmış silahlar. Etraflarında güç parlıyordu ve onunla onu avlayanlar arasında sadece Axel duruyordu.

Ona doğru geri geri gidiyordu, gölgeleri Legacy ve Fae'yi alt etmeye devam ediyordu. "Tessa!" diye seslendi. "Hareket etmeye devam etmeliyiz!"

"Ama bizi takip edecekler," diye cevapladı, göğsünde bir panik dalgası kabarıyordu.

Gücü parladı, saf ışıktan oluşan bir şelale Legacy grubuna çarptı ve onları yere serdi.

"Sakin olmalısın, Tessa."

"Elbette Axel. Öyle yaparım," diye karşılık verdi, duvardan ayrılıp dar bir daire çizerek volta atarken.

"Yürümeye devam et, Tessa. Arkana bakma. Bırak da seni takip edenlerle ben ilgileneyim."

"Sürekli geliyorlar," diye savundu. "Hepsini durduramazsın. Sen ve onlarcası karşı karşıyasınız."

"O zaman varış noktamıza varsak iyi olur," dedi ve beş kişinin daha üzerine bir karanlık dalgası daha çöktü. Çığlıklar duyuldu, sonra hiçbir şey olmadı.

"Onlara ne yapıyorsun?" diye sordu, gölgeleri yavaş yavaş dağılmaya başlamıştı ki yerde siyah damarları olan bir erkek görebiliyordu.

"Zamanı değil, Tessa," diye homurdandı Axel, bileğini yakalayıp onu tekrar sürükleyerek. "Seni yakalarlarsa öldüreceklerini anlamıyor musun?"

"Yapacaklar mı?"

"Sanırım bu haklı bir nokta," diye cevapladı ve köşeyi döndü.

Ve sonra artık bileğini tutmuyordu. Yerdeydi, bir ışık huzmesi ona çarptığında vücudu sarsılıyordu.

"Axel!" diye bağırdı Tessa, kendi büyüğü de sarsılırken, o da kendisi kadar şaşkıındı. Arkasını döndüğünde kendini Rordan Jove ile yüz yüze buldu.

Achaz Efendisi.

Omuz hizasındaki altın rengi saçları arkaya doğru toplanmıştı ve lacivert takım elbisesiyle göz kamaştırıcı görünüyordu. Parlak mavi gözleri, gücünün bir göstergesi olan altın rengi halkalarla çevriliydi. Parmak uçlarında ışık çıtırdıyordu ve Tessa, mor ve altın rengi ışıkların kendi ellerine yansıdığı ellerine baktı.

Yavaşça başını kaldırdı ve Achaz Lord'un bakışlarıyla karşılaştı.

"Tessa," diye hırıltılı bir sesle bağırdı Axel, elleri ve dizleri üzerinde doğrulmaya çalışırken, Rordan ona daha güçlü bir şekilde tekrar vurunca yere yığıldı.

Sadece Rordan'a baktı.

Altın saçlara.

Avucunda tuttuğu ışığa.

Işık ve başlangıç tanrısı Achaz'ın soyundan geliyor.

"Oldukça büyük bir heyecan yarattın, Tessalyn," dedi Rordan, dudaklarında küçük ve bilgili bir gülümsemeye. "Bu

toplantıyı tam olarak hayal ettiğim gibi olmasa da, biraz doğaçlama yapmak gerekiyordu."

"Anlamıyorum," diye mırıldandı.

"Henüz değil, ama yapacaksın. O zamana kadar özür dilerim."

Başını hızla kaldırdı. "Özür mü dilemek? Ne için?"

Ama bir güç ok gibi ona çarptı ve tanrılar, canını acıttı. Dagian'ın büyüünün değerlendirme görüşünde olduğundan çok daha güçlüydü, ama öyle olacaktı. Rordan, kendi Kaynağının gücüne erişip kendi gücünü daha güçlü hale getirebilirdi.

İçindeki büyüü uluyor, etrafını saran güce karşı öylesine şiddetle çarpıyordu ki hareket edemiyordu. Çığlık atıyordu, canı yandığı için değil, kapana kısıldığı için.

"Tessa," diye hırıltılı bir sesle bağırdı Axel ve gözleri ona kaydı, onu kendisine doğru sürünürken buldu. Burnundan kan damlıyordu ve kendini öne doğru sürüklemek için ön kollarını kullanıyordu. "Savaş, Tessa. Senin için geliyor."

Buna karşı koyamadı.

O Achaz Lord'du. Daha güçlü. Daha kudretli.

Ve onun hakkında bir şeyler biliyor gibiydi.

Theon'un ondan sakladığı şeyleri biliyordu.

Başka bir güç patlaması onu vurana ve karanlığa doğru kaymadan önce son düşüncesi buydu.

"Bana defalarca her şeyin kontrol altında olduğunu söyledin. Bu gecenin hangi kısmı kontrol altındaydı?" diye sordu Rordan Jove gergin bir sesle.

"Her şeyi planlamıştık. Rahibe ne yapacağını biliyordu. Bekçi'nin ritüelini gerçekleştirmek için ortaya çıkacağını bilmiyorduk," diye yanıtladı bir erkek sesi.

Tanıdığı bir erkek sesi.

Tessa gözlerini açmaya çalıştı ama göz kapakları ağırlaşmıştı ve midesi bulanıyordu. Kusacak mı, kusmayacak mı karar veremiyordu.

"Peki şimdi ne yapacağız?" diye sordu Rordan.

"Ben bu işi hallettim."

"Öyle mi? Çünkü yirmi yıl önce buraya gelip bana planlarını anlattığında tedirgindim."

"Beni buraya gönderdiler," diye hırladı adam. "Onu mu sorguluyorsun?"

"Hayır, ama yüksek ödül vaat eden bir göreve gönderildiğimde tedirgin oluyorum. İnsanlar, çok şey tehlikedeyken epey fedakarlık yapmaya istekli oluyorlar," diye sakince yanıtladı Rordan. "Valter'e ve onun gülünç krallığına bakın."

"Beni asla ölüm tanrısının soyundan gelen biriyle kıyaslama," diye tükürdü erkek.

"Ve bana senden aşağıymış gibi konuşma." Rordan'ın sesi alçak ve ölümcül bir tona bürünmüştü. "Umursamadığım bir dünyada kendine bir yer edinebileceğini biliyorum, ama beni sömürerek o dünyada prens olamazsın."

"Ve son yirmi yılımı bu unutulmuş alemde geçirip şimdi başarısız olmadım. Başarısızlık bir seçenek değil."

Başarısızlık bir seçenek değil, Tessa.

Theon'un sesi kafasının içinde yankılanıyor, onu yüzeye daha da yakınlaştırıyordu. Oda etrafında dönerken gözlerini tekrar açmaya çalıştı. Başının altında bir yastıkla, yumuşak bir kanepede oturuyordu.

"Burada ortak bir hedefimiz var," dedi Rordan, daha sakin ve rahat bir sesle. "Aslında birkaç ortak hedefimiz var. Birbirimize yardım etmeyi kabul ettik. Sadece bunun hâlâ geçerli olduğunu teyit etmek istiyorum, Dexter."

Dexter.

Dex buradaydı. Ona yardım edecekti. Her zaman yaptığı gibi bu karmaşayı düzeltecekti.

Başını çevirince gözleri yaşardı, iki damla yaş saç diplerine doğru süzüldü. Tüm vücudu ağrıyor, kasları gergin ve ağrılıydı. Baş zonkluyordu, boynunda ve göğsünde ter birikmişti. Ve içinde bir şey çığlık atıyordu, kapana kısılmış ve ölüyor gibiydi.

Dex orada duruyordu ve etrafında kıvrılan bir şey olduğu için birkaç kez gözlerini kırptırdı. Yumuşak. Tüy gibi. Kirli beyaz renkte.

Ama bu doğru değildi. Saçları koyu kahverengiydi ve kısaydı, etrafına kıvrılmıyordu.

Gözlerini sıkıca kapattı, ellerini kaldırmaya çalışırken hafifçe inledi.

"Uyanıyor," dedi Rordan basitçe.

Telaşlı ayak sesleri duyuldu, sonra parmaklar alnındaki saçları geriye doğru tarıyordu. "Tessie mi? Tessie, uyan."

Tekrar gözlerini kırptırdı, Dex'in koyu gözleri ona bakıyordu. Saçları normal rengine dönmüştü.

"Dex?" Oturma pozisyonuna geçmeye çalıştı.

Ama elleri omuzlarındaydı, onu yere bastırıyordu. "Kıpırdama," diye yatıştırdı onu. "Yavaş ol."

"Anlamıyorum. Burada ne yapıyorsun?" diye hırıltılı bir sesle sordu.

Dex kolunu kaldırdı, bileğinin iç kısmına üç sembol işlenmişti. Biri Celeste Malikanesi'ni, biri yeni ortaya çıkan hava elementini, biri de Achaz Krallığı'na hizmet ettiğini gösteriyordu.

"Sen...erken mi seçildin?"

"Evet" diye cevap verdi.

Ellerini tekrar kaldırıp yüzünü ovuşturdu ama bileklerinde siyahlık parıldıyordu. İki bant.

"Gücünüzü kontrol etmek için," diye açıkladı Dex onlara bakmaya devam ederken.

Haklısın. Onun kontrol edilemez gücü.

"Oldukça heyecan verici bir Çıkış Töreniydi," diye devam etti. "Ama sen bunu hep yapıyorsun, değil mi?"

"Özür dilerim," dedi yüzünü buruşturarak. Başındaki ağrıya mı yoksa onun sözlerine mi tepki verdiğini bilmiyordu.

"Bir yolunu buluruz, Tessie," dedi. "Her zaman buluruz. Ben hallederim."

O halleder.

Ben bu işi hallettim.

İşte öyle demişti.

Bu.

O.

Gücü, teninin altında kıpırdandı, dışarı çıkmak için kükredi. O kadar yüksekti ki, aniden çığlık atmak istedi.

"Tessie?" diye sordu Dex, yanağını avuçlayarak. "İyisin, Tessa."

"Arius Mirası'na bağlıyken ve Achaz Lord'un huzurunda otururken nasıl iyi olabilirim?" Bu bir tıslama gibi çıktı ve Dex'in gözleri bu hitap karşısında fal taşı gibi açıldı.

"Sanırım bu konuya biraz ışık tutabilirim," dedi Rordan, Dex'in arkasından gelerek. Avucunu kaldırırken kendi kendine kıkırdadı, avucunun üzerinde bir ışık topu süzülüyordu. "Kasıtlı bir kelime oyunu değil."

"Benim o gücüm var," dedi hırıltılı bir sesle, bakışları elinde tuttuğu ışığa odaklanmıştı.

"Evet," diye onayladı.

"Nasıl?"

Rordan yumruğunu sıktı, ışık söndü. "Damarlarında biraz Achaz kanı olması gayet mantıklı."

"Ama bu mümkün değil."

"Elbette mümkün."

"Ama ben..." Bakışları Dex'e, sonra tekrar Rordan'a kaydı. "Ben Peri değilim."

"Değilsin. Yarı Peri bile değilsin," diye onayladı Rordan. "İçecek bir şey ister misin?"

"Neyi... ister miydim?" diye sordu, kafası tamamen karışmış bir şekilde.

"Su? Çay? Daha sert bir şey teklif ederdim ama elimdeki güç göz önüne alındığında buna kötü tepki verebileceğinden korkuyorum. Tekrar özür dilerim," dedi ve odanın karşısındaki küçük bir içecek arabasına doğru yürüdü.

Dex'in ellerini iterek oturma pozisyonuna geçti ve ortamı inceledi. Sade ama zarif bir salondtu. Makul büyüklükteydi, aşırı büyük değildi ve perdeleri çekilmiş birkaç penceresi

vardı. Duvarlar ve mobilyalar yumuşak beyazdı. Her şey altın ve açık gri tonlarıyla vurgulanmış, ışık tam isabet ettiğinde yumuşak bir parıltı izlenimi veriyordu.

"Neredeyiz?" diye sordu, Dex de onun yanına oturmak için hareket etmişti.

"Akropolis'teki malikanem. Gece geç saatler olmasaydı, Wynfell Nehri'ne bakan manzara muhteşem olurdu," diye cevapladı Rordan, elinde bir bardak suyla geri dönerken. "Bu uygun mu?" diye sordu, bardağı ona uzatarak.

"Evet. Teşekkür ederim," dedi titreyen eliyle bardağı alarak. Bir yudum aldıktan sonra kucağına bıraktı. "Özür dilerim. Neden buradayım?"

Achaz Lord, Dex'le onun karşısındaki kanepeye oturdu ve bacak bacak üstüne attı. Dirseğini kol dayanağına dayayıp parmağını şakağına dayadı. "Bu soruyu yorumlamanın birçok yolu var, Tessalyn. Muhteşem gücünü bastırmak zorunda kaldığım için evimdesin. Sana bakmam ve düzgün bir şekilde iyileşmeni sağlamam gerektiğini düşündüm. Ama düşünmeni istediğim soru bu değil."

"Öyle değil?"

Nazik ve sabırlı bir gülümsemeydi bu. Devram'ı gayri resmi olarak yöneten Tanrı'dan beklediği şey bu değildi.

"Hayır, çocuğum," diye yanıtladı. "Asıl sorman gereken soru şu: Devram'da olma sebebin ne?"

THEON

"Ne yaptın?" diye homurdandı babası, karanlık Theon'a çarpıp onu özel izleme kulübelerinin duvarına fırlatırken. Theon yere kaydı, beklenmedik darbeye içinden küfrederek, keskin bir acıyla yan tarafına saplandı. "Neyi tehlikeye attığının farkında mısın?"

Theon ayağa kalkarken etrafında siyah alevler yükseliyordu, Luka dirseğini tutup kalkmasına yardım etti.

"Özür dilerim," dedi Luka. "Bitkicisine bakıyordum."

"Yani görev dışı mı kaldı?" diye sordu Theon, kollarını düzeltmek için otomatik olarak manşetlerini çekiştirirken.

"Eğer hareket ederse amını yakmak zorunda kalacak."

"Bugün çok keyiflisin," diye mırıldandı Theon, gölgelerinin onu ekstra koruma için örtmesine izin vererek. Bu, babasının büyüsunu durdurmazdı ama darbeleri hafifletirdi.

Luka, "Onunla sevişmek bana iyi bir ruh hali veriyor," diye yanıtladı.

Theon kıkırdadı. Keyifliydi. Ama babasıyla yüzleşmeye hazırlanırken neşesi hemen azaldı.

"Hazır mısın?" diye sordu Luka.

Başını salladı, siyah alevler yavaşça çekilirken vücudu gerildi.

"Sorunlarınla yüzleşmek yerine hâlâ ateşin arkasına saklanıyorsun," dedi babası, dudaklarında iğrenme dolu bir sırıtışla.

"Şu anki tek sorunum Kaynağımı geri almamın önünde engel olman," diye karşılık verdi Theon.

"Kaynağın mı?" diye tekrarlardı babası. "O bir Peri bile değil."

"O hâlâ benim," dedi Theon, Axel'ın ortalıkta görünmemesine minnettar bir şekilde. Planladıkları gibi Tessa'ya ulaşmayı başarmıştı.

"Kaynaklardan biri Peri olmalı," diye tükürdü babası.

"Kim diyor?"

"İşler böyle yapılır."

"Belki de işlerin yapılış biçiminin değişme zamanı gelmiştir," diye karşılık verdi Theon, babasının daha gençken planlarını sorguladığında söylediği sözleri tekrarlayarak.

Ta ki babası sorgulanmaktan bıkip onu susturmanın başka yollarını bulana kadar.

Babasının burun delikleri genişledi, ela gözlerinde gölgeler uçuştı. "Diğer krallıklarla kurduğumuz güven duygusunun artık yok olduğunun farkındasın. Ateş Perileri yüzünden zaten üzgündüler, şimdi de bizi daha büyük bir skandalla suçlayacaklar. Fırsatımız varken dişiyi öldürmeliydik."

"Ona parmağını bile sürtmeyeceksin," diye homurdandı Theon.

Babası saçlarını eliyle düzelterek alaycı bir tavır takındı. Bu, onun nadiren gösterdiği bir hayal kırıklığıydı ve bu tavır Theon'u duraksattı. Babasının öfkeli olmasını bekliyordu. Çok öfkeliydi. Ama bu...

Bu bir tedirginlikti.

Bu korkuydu.

"Cressida, git," diye aniden tükürdü, karısına bakmaya bile tenezzül etmemişti.

Annesi hiçbir şey sormadan elinde şarap kadehiyle odadan çıktı.

"Baba," diye söze başladı Theon, kapı arkasından kapanır kapanmaz. "Bunun bizim için nasıl olumlu bir şey olmadığını anlayamıyorum. Tessa açıkça büyük bir güce sahip. Onu kontrol ediyorum, dolayısıyla o gücü de kontrol ediyorum. Bu gece bizim için kazançlı geçti."

"Bunu kontrol edebileceğini mi sanıyorsun?" diye mırıldandı Valter. "Bu bir Peri element gücü değil. Bu kadar saf olamazsın. Lanet olası Koruyucu onun yeteneklerini uyandırdı. Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun."

Özel locanın içinde volta atıyor, ellerini sürekli saçlarının arasından geçiriyordu. Theon, tamamen şaşkın bir halde

Luka'ya baktı. Sanki Tessa ile aynı odadaymış gibi hissediyordu, karşısındaki öngörülemez adamla nasıl başa çıkacağını bilemiyordu. Babası her zaman kontrolü elinde tutuyor, etrafındaki herkesten de aynı mükemmelliği bekliyordu.

"Baba, Tessa'yı çağırayım. Şehir evine veya kır malikanesine geri dönüp oradan nasıl devam edeceğimizi düşünebiliriz."

"Evet," diye mırıldandı Valter, aniden durup doğrulurken. Gömleğinin paçalarını çekiştirip kollarını düzeltti. "Bu mantıklı bir hareket. Luka, Eviana'yı bırak."

Eviana'yı kapının yanında bağlı tutan kara alevler söndü ve Eviana, Efendisi'nin yanına koştu. Theon çoktan kapıya doğru ilerliyordu ama kapıyı açtığı anda hareketsiz kaldı.

Diğer tarafta ise Serafina ve Celeste Hanımları ile mirasçıları duruyordu.

"Bunu yapmana izin vereceğimizi mi sandın gerçekten?" diye sordu Serafina Hanım, Theon'u itip odaya girerken. "Doğrusu Valter, son zamanlardaki tüm iş birliğimizden sonra, bize borcunu böyle mi ödüyorsun?"

İşbirliği mi? Theon, Leydi'nin ne dediğini anlamamıştı. Hem babası ne ara Serafina Krallığı'yla ilk ismiyle konuşmaya başlamıştı ki?

Tek netleşen şey, babasının Theon'un fark ettiğinden çok daha fazla sırrı olduğuydu.

"Maya, ne demek istediğini anlamıyorum," dedi babası.

"Hiçbir fikrin yok mu?" diye alay etti Serafina Hanım. "Oğlunun rastgele seçtiği Kaynak'la başlayalım. Ateş Perisi'ni Kyra'ya bırakacağım. Çok öfkeli."

"Kyra her zaman bir şeye öfkelenir," diye mırıldandı babası.

"Doğru, ama bir ateş perisini sahiplenen başka bir krallık mı? Sırada kapın var."

"Umarım en azından özel bir görüşmeyi bekler. Bu çok aleni Maya. Bunu biliyorsun."

Serafina'nın gümüş bakışları Theon'a kaydı. "Sanırım seninle değil, varisinle konuşmalıyım. Kimsenin tahmin edilen elementini toplayamaması aniden çok mantıklı geldi."

"Kaynağımın havayla birlikte ortaya çıkacağı tahmin ediliyordu. Değerlendirme kayıtlarından herhangi birini inceleyebilirsiniz," dedi Theon soğuk bir şekilde.

"Ve yine de Kaynağıma suyla ve neredeyse hiç elektrik olmadan çıkacağının tahmin edildiğini söyledi," diye alaycı bir şekilde araya girdi Lealla.

Öyle miydi?

Theon dudaklarındaki sırtışı bastırmak için çabalamak zorunda kaldı. Bunun yerine, kayıtsızlık maskesini takarak omuz silkti. "Her iki durumda da, değerlendirmelerinin yanlış olduğu açık."

"Ne kadar da uygun," diye araya girdi Serafina Hanım.

"Uygun kelimesini kullanacağımı sanmıyorum. Bazen oldukça çılgın oluyor," dedi Theon, çenesini kaşıyarak. "Ama olan oldu sanırım."

"Buna cevabın bu mu?" diye sordu Celeste Hanım. Babasıyla yüzleşmek için döndü. "Bunun ne kadar bölünmeye yol açacağını biliyorsun. Yüzyıllardır dışlanan krallığa geri dönmek mi istiyorsun?"

Karanlık belirdi, babasının ayaklarının dibinde birikti. "Beni tehdit etme Luna," dedi karanlık bir sesle, yanında gergin bir Eviana vardı. Hanımların Kaynakları, Hanımlarının önüne çıkıyorlardı, ama kimse bir hamle daha yapamadan kapı hızla açıldı.

Herkes sese doğru döndü, Axel odaya sendeleyerek girerken parmak uçlarında ve havada sihir belirdi. Burnundan kan damlıyordu ve şakağında bir kesik vardı. Theon, yere yığılmadan önce onu yakalamak için öne atıldı.

"Ne oldu? Tessa nerede?" diye sordu Theon alçak sesle, diğerlerinin duymasını engellemeye çalışarak.

"Saldırıya uğradım," diye güçlükle söyledi Axel. "Elimden geldiğince çabuk geri döndüm."

"Size saldırdılar mı?" diye sordu babaları. "Kim tarafından?"

"Birçok. Hem Miras hem de Peri," diye yanıtladı Axel, Theon ve Luka ona bir sandalyeye oturmasında yardım ederken. Başını kaldırıp Theon'un bakışlarıyla buluştu. "Ama sonunda onu kaçıranlar onlar olmadı."

"Kim? Kimin elinde?" diye sordu Theon, görüşünü gölgeler doldururken.

"Rordan. Rordan Jove ikimize de saldırdı. Achaz Lord onu yakaladı."

Ve onu öldürdü, tamamen mahvetti, ama Theon babasına döndü ve "Yardıma ihtiyacım var." dedi.

Babası Jüpiter'in malikanesinin kapısını çaldığı anda kapıyı bir Peri açtı.

"Lordlarım," dedi başını eğerek. "Majesteleri sizi bekliyor."

"Bahse girerim öyledir," diye alay etti Theon, fuayeye girerken.

"Sus Theon," diye çıkıştı babası, yanından geçip soldaki koridorda yürümeye başlayan Peri'yi takip ederek. Kısa süreli belirsizlik kaybolmuştu. Arius Lordu kontrolü yeniden ele geçirmişti, her adımda gölgeler takip ediyordu.

Bir dakika içinde bir salona alındılar. Beklediğinden daha küçük ve gösterişsizdi. Babasının ısrarla istediği abartılı gösterilerle kıyaslanamazdı.

Hemen, avuçlarının arasında bir bardak suyla kanepede oturan Tessa'yı buldu. Her zamankinden daha solgundu, ama bunun dışında incinmiş gibi görünmüyordu. Ya da incinmişse, yeni açığa çıkan gücü onu çoktan iyileştiriyordu.

Bakışları, yeni bir İşaret'in belirttiği ön koluna kaydı. Elinin arkasındaki Kaynak İşareti gibi siyah değildi, ama soluk gümüş rengindeydi. On yaşındayken kendi yeteneklerini uyandırmak için kendi ön koluna aldığı İşaret'le aynıydı. Babası, Arius'un güçlerini ortaya çıkardığı diğer krallıklara haber verilmemesi için Yeraltı'nda bir tanesini

ödemiş, bir Cadı ona İşaret'i vermişti. Ama lanet olası Koruyucu, Tessa için belirmişti.

"Valter," diye selamladı Rordan, Tessa'nın karşısındaki koltuğundan kalkmaya bile tenezzül etmeden. "Seni her zamanki gibi görmek çok güzel."

Theon, Tessa'nın yanında kimin oturduğunu ancak o zaman fark etti.

O Peri. Aşık olmayan.

Ona sürekli gereksiz kaos yarattığını söyleyen kişi.

Onu küçük, penceresiz bir bodruma tıkmadan önce de aynı şeyi söylemişti.

"Rordan," dedi babası kısaca. "Sanırım sende krallığıma ait bir şey var."

Rordan gülümsedi. "İçecek bir şey ister misin? Tessalyn su yudumluyor. Etkileyici güç gösterisini bastırmak zorunda kaldıktan sonra alkolün vücuduna iyi gelmeyebileceği konusunda anlaştık."

"Panthemon'da değil de burada olmasının bir sebebi var mı?" diye sordu Valter.

"Aslında var," diye yanıtladı Rordan. Sonra Dagian'a döndü. Theon, varisin odada olduğunun farkında bile değildi. "Misafirlerimiz için Frederick'e içecek hazırlamada yardım et, Dagian."

Theon'un çenesi neredeyse düşecekti. Babası, başka bir Miras üyesinden birine hizmet etmesini, hele ki oğlundan bunu yapmasını asla istemezdi. Bu, bir Peri'nin işiydi, bir Miras üyesinin çok altındaydı. Yine de Dagian bunu sorgulamadan, onları içeri getiren Peri'nin bardakları doldurduğu içecek arabasına doğru ilerledi. Achaz Kaynakları adlı iki kadın, karşı duvarın yanında sessiz ve tetikte duruyordu.

"Lütfen oturun," dedi Rordan, etrafındaki boş koltukları işaret ederek.

"Bu bir sosyal ziyaret değil," diye çıkıştı babası. "Bizim olanı geri almaya geldik ve yolumuza devam edeceğiz."

"Ama o senin mi?" diye karşılık verdi Rordan, soruyu duyunca başını eğerek.

"Elbette öyle," diye araya girdi Theon. "Benim İşaretimi taşıyor. Tessa, buraya gel."

Tessa zaten gergindi, şimdi de kendisine hitap edilmesi onu daha da germiştir. Ama ona itaat etmek zorundaydı. Her şeyden önce Efendisine itaat etmek yemininin bir parçasıydı.

Derin bir nefes verip yavaşça ayağa kalktı, Dex ayağa kalkmasına yardım etmek için ayağa kalktı ve suyu elinden aldı. Theon'a doğru yürüdü ve bir kol mesafesine ulaştığında, Theon onu yanına çekti. Bitkin bir halde ona yaslandı.

"İyi misin?" diye sordu Theon alçak sesle, çenesini kaldırıp ona bakarak.

Sadece başını salladı, gözleri yana doğru kaydı.

"Artık gidiyoruz," dedi babası topuklarının üzerinde dönerek.

Ama Rordan ayağa kalkmaya çalışıyordu. "Korkarım bu konuları daha detaylı tartışmamız gerekiyor."

Valter ona döndü. "Tartışılacak ne var ki? Seçildi. Bitti. Bunu ancak ölüm bozabilir."

"Peri olmayan bir varlık gerçekten Kaynak olarak Seçilebilir mi?" diye düşündü Rordan, içki bardağını dudaklarına götürürken elini cebine attı.

"Görünüşe göre yapabilirler," diye alay etti Valter.

"Ve yine de o buraya, bana ait."

"Tam olarak ne zaman bu sonuca vardın?" diye araya girdi Theon.

"Achaz'ın gücünü sergilediği an." Rordan'ın sesi alçak ve karanlıktı, kadehini tutan parmaklarında ışık titreşiyordu. "Elbette, tüm yetenekleri benimkiler gibi değil ve bu ilginç değil mi?"

Theon onu kendine doğru çekti, nefesi kesiliyordu.

"Ne ima ediyorsun?" diye sordu Valter, etrafını saran karanlıkla.

"Tam olarak ne olduđu anlaşıłana kadar Pantheon'da tutulmasını öneriyorum."

"Hayır," diye hırladı Theon. "O bana ait."

Rordan, söylenenleri anlayamayan bir çocukmuş gibi gülümsedi. Sonra dikkatini tekrar Valter'e çevirdi. "Sanırım onun her şeyin anahtarı olabileceğini çoktan düşünmüşsündür?"

"Elbette anladım," dedi babası dişlerini sıkarak ve Theon söylenenlerden hiçbir şey anlamadı.

Rordan içkisinden bir yudum daha aldı, tadını çıkarıyormuş gibi göründü ve "O zaman nereye ait olduğunu zaten biliyorsun." dedi.

Valter, "Hiçbir kanıt yok" diye savundu.

"Henüz değil," diye onayladı Rordan. "Ama ortaya çıktığında, bunun nelere yol açacağını anlıyor musun?"

"Yapıyor musun?"

Rordan bardağını uzattı, Peri hemen ortaya çıktı ve hâlâ yarı dolu olan bardağı elinden aldı. "Bu konuda daha fazla görüşmeyi dört gözle bekliyorum."

Onları...kovuyor muydu?

"Bu iş bitmedi, Rordan," diye öfkeyle söylendi Valter.

"Hayır, öyle değil," diye onayladı Rordan. "Ama insan merak ediyor: Kaos hüküm sürmeye başladığında kim ayakta kalacak?"

Tessa banyodan çıktığında ayağa kalktı. Bol bir pantolon ve dar bir atlet giymiş, ıslak saçlarını omzuna atmıştı. Babası bu gece kır malikanesinde kalmalarını ısrarla önermişti, bu yüzden buradaydılar. Theon, sırf babasından uzak kalmak için şehir evine dönmeyi çok tercih ederdi, ama şimdiden babasından yardım istemek zorunda kalmıştı. Bu gece ona karşı çıkmak akıllıca olmazdı.

Bu oda, şehir evindeki odalarından en az yarı yarıya daha küçüktü. Yine de, şehir evindeki odaları üçüncü katın tamamıydı. Yine de burada kalmaktan nefret ediyordu. Arius

Evi'nin daha küçük bir versiyonu gibiydi. Aynı karanlık dekor. Aynı boğucu, bayat hava.

Axel ve Luka da oradaydı, hâlâ küçük oturma alanındaki kanepede oturuyorlardı. İkisinin de koridorun sonunda odaları vardı. Luka, Axel'a temizlenmesi için yardım etmeye gitmişti ve ellerinde içkilerle yeni yeni yerleşmişlerdi. Axel daha iyi günler görmüş gibi görünüyordu ve zonklayan bir baş ağrısı olduğunu itiraf etmişti. Bu durum Theon'un Tessa'nın da aynı şeyden muzdarip olup olmadığını merak etmesine neden olmuştu ama itiraf etmiyordu.

Hepsini görünce adımını yarıda kesti, kollarını kendine dolayarak sordu, "Ne?"

Theon aralarındaki mesafeyi kapattı ama ona uzanmak için uzandığında duraksadı. Her şeyden sonra nerede durduklarını bilmiyordu.

"Nasıl hissediyorsun?"

"Yorgunum," diye cevapladı, gözleri yana kaydı. Kollarını çözüp bileklerindeki bantlarla oynadı. "Bunlar rahatsız edici."

Buraya vardıklarında Theon, Rordan'ın ona taktığı büyüleri hemen kendi büyüleriyle değiştirmişti. Diğerlerinde kim bilir ne tür büyüler vardı. Luka onları ejderha ateşiyle yakmaya çalışmıştı ama dayanmışlardı. Theon'un araştırması gereken bir şey daha vardı. Şimdilik, büyüler bir cep aleminde saklanıyordu.

Luka, babasının üçüne de şüpheli bir şekilde ikram ettiği fazladan kanı içiyordu. Bunu almaktan başka çareleri yoktu, özellikle de Tessa'yı korumak için kullandığı tüm güce sahip Axel'ın.

"Rahatsız edici olduklarını biliyorum, güzelim," dedi Theon, uzanıp örgüsünün ucuyla oynamaktan kendini alamayarak. "Ama şimdilik neden onları takman gerektiğini anlıyorsun, değil mi? Gücün, kontrol etmeyi öğrenene kadar değişken."

"Peki bunu nasıl öğreneceğim?"

"Dersler alacaksın. Bu, tüm Fae'lerin geçtiği derslerin bir parçası."

"Evet, ama ben Peri değilim," diye cevapladı, sesinde bodrumdan sonra da var olan ürkütücü bir tını vardı. Kaybolmuştu ve Theon da öyle kalmasını umuyordu, ama görünüşe göre durum böyle değildi.

Derin bir iç çekti. "Hayır, Tessa. Sen Peri değilsin."

"Sence ben bir Peri miyim? Rordan buna inanmıyor."

Rordan mı?

"Rordan başka neye inanıyor?" diye sordu Theon, sesindeki burukluğu gizlemeye çalışarak ama başaramayarak.

"Benim de onun gibi bir büyüüm var," dedi. "Achaz'ın büyüü."

"Evet," diye onayladı Theon.

"Ama daha fazlası da var."

"Gücünüzün ne kadar büyük olduğunu bilmiyoruz. Her şeyi çözmek zaman alacak."

"Bu?"

"Sen. Gücün. Kaynak bağıını nasıl etkileyecek?"

"Doğru," diye mırıldandı, sanki birdenbire hareketsiz duramıyormuş gibi ayak uçlarında sallanarak.

"Aç mısın, Tessa?"

"Sence kana ihtiyacım olacak mı?"

"Ne?" diye sordu Theon.

"Kan," diye tekrarladı. "Tıpkı içtiğin gibi."

"Hayır," dedi Theon hemen.

"Adil bir soru," dedi Luka kanepeden. "Eğer o Legacy ise-"

"O Legacy değil," diye araya girdi Theon.

"Aptal olma Theon," diye iç çekti Axel. "Achaz gücüne sahip, yani biraz Achaz kanı taşıyor. Ve bu geceki gücüne bakılırsa, ben çok fazla diyeceğim."

"Onun işaretinin bizimkiyle aynı olduğunu söylememe bile gerek yok," dedi Luka, ön kolunu kaldırarak Tessa'nın ön kolundaki işaretle aynı olan işareti gösterdi.

Theon ona döndü. "Bekçi sana bir şey söyledi mi?"

"Pek sayılmaz," diye cevapladı, çıplak ayak parmaklarının ucunda sallanarak. "Dışarı çıkabilir miyiz?"

"Gece yarısı."

"Karanlığı severim. Işığı daha parlak hale getirir."

"Dinlenmek daha iyi olmaz mı sence? Ya da yemek yemek? Ya da..." Kadın bir koltuğa doğru yürüyüp oturdu ve dışarı çıkma çabalarından vazgeçmiş gibi göründü.

"Hepinizin bir sürü İşareti var. Neden daha önce göremedim? Tanrı kanına sahip olanlar tarafından görülebileceklerini söylemiştin."

Bunu söylemişti ve şimdi söylediğine göre haklıydı. Onları en başından beri görebilmeliydi. Aklına gelen tek açıklama, gücünü bağlayan kişinin bir şekilde soyunun tüm büyüsunü etkisiz hale getirmiş olmasıydı. Duyguları yükseldiğinde gücünün parçaları ortaya çıkmıştı ve dürüst olmak gerekirse Theon, bantlar yerinde olsa bile aynı şeyin olacağından biraz endişeliydi.

Theon cevap vermeyince, "Hepsi farklı bir anlama mı geliyor?" diye sordu.

"Evet."

"Bana bunlardan bahseder misin?"

Ellerini bol pantolonunun ceplerine sokarken kaşları çatıldı. "Marklar hakkında bilgi edinmek ister misin?"

"Evet, lütfen."

Bu nezaket, her iki kaşının da yukarı kalkmasına neden oldu. "Sana Mark'lardan bahsedebilirim."

"Peki ya derslerim? Onlar ne zaman başlayacak?"

Theon, Luka ve Axel'e baktı, ikisi de sadece omuz silkti.

"Periler üç gün içinde derslere başlayacak. Sen de o zaman başlayacaksın."

"Seninle mi?"

"Bazıları," diye yanıtladı başını sallayarak.

"Peki Rahibe Cordelia?"

"Sanırım bu konuyu yeniden değerlendirmemiz gerekebilir, ama bu gece değil."

"Ve g¼c¼mle eğitim?"

"Tessa," diye iç çekti Theon. "Bunu yarın konuşabilir miyiz? Hepimiz biraz dinlendikten sonra?"

"Elbette," diye mırıldandı, parmakları kol dayanağının kumaşını tekrar tekrar okşuyordu.

Sessizlik ökt¼, ancak Axel'in onu doldurması sadece birkaç saniye sürdü.

"Yatağa gidiyorum," dedi, sendeleyerek ayağa kalkarken. "O piin g¼c¼n¼n yarattığı hayalet şokları hââ hissedebildiğime yemin edebilirim." Tessa'ya dönd¼. "İyi misin bebeğim?"

Parmak hareketlerini durdurdu, sonra bileklerini kaldırdı. "Bunları çıkarsan iyi olur."

G¼lerek homurdandı. "Yakında onlara ihtiyacın kalmayacak," diye cevapladı ve eğilip yanağına bir öp¼c¼k kondurdu. "Biraz uyu."

"Sen de," diye mırıldandı, ellerini kucağına bırakarak. Luka ayağa kalkınca umutla başını kaldırdı. "Yarın antrenman yapacak mıyız?"

Luka onu uzun uzun inceledi ve Theon o bakışı tanıdı. Bir şeyleri anlamaya çalışıyordu. Sonunda, "Sabah nasıl hissettiğine bakalım, tamam mı?" dedi.

İkisi de onun sabah antrenmana gelmeyeceğini biliyordu.

Tessa cevap vermedi ve Luka ile Axel odadan çıkıp kapıyı arkalarından yavaşça kapattıklarında, Theon ona yaklaştı. Koltuğun önüne çömeldi ve Tessa'nın mor-gri gözlerine baktı. "Bana gerçeği söyle Tessa. Nasılsın?"

Başını yana eğdi. "Bana yalan söylememi söyledin."

"Ama şimdi gerçeğe ihtiyacım var."

"Yalan ve gerçek. İkisine birden sahip olamazsın. Tıpki ışık ve karanlığın, başlangıçlar ve sonların olamayacağı gibi."

Theon uzanıp yanağını avuçladı. "K¼¼k fırtına, bitkinsin. şafak yaklaşıyor. Hadi yatağa gidelim, yarın her şeyi konuşabiliriz."

Mırıldandı ve parmaklarını tekrar kol dayanağının üzerinde gezdirmeye başladı. Adam yavaşça elini yanağından indirip parmaklarının üzerine koydu. "Başın ağrıyor mu? Axel'in şiddetli bir baş ağrısı olduğunu söyledi. Senin için iyileştirmeye çalışabilirim."

"Beni iyileştiremezsin Theon."

"Sen benim Kaynağımsın. Elbette yapabilirim."

Dudakları ürkütücü bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Ruhumun tüm parçalarını bulman gerekecek ve bir araya getirilemeyecek kadar parçalanmış durumda."

Hiçbir şey söylemiyordu, günün yorgunluğunu üzerinden atmış olmalıydı.

Ayağa kalktı, elini tuttu ve ayağa kaldırdı, sonra da yatağa götürdü. Arkasından yatağa girdiğinde, ona sokulup başını göğsüne yaslayınca bir anlığına şok oldu. Ama hemen kolunu ona doladı, kokusunu içine çekti ve çıplak gövdesine bastırılmış hissinin tadını çıkardı.

Parmağıyla onun izlerini takip etmeye başladı.

"Artık bende bu var," dedi, adamın kolunda kendisinininkine benzeyeni gezdirerek. Nefesi, adamın aniden ısınan teninde dans ediyordu.

"Evet," diye onayladı.

"Ve bu da," dedi, parmağını kaburgaları boyunca uzanan Pazarlık İşareti'nin üzerinde gezdirirken.

"Evet," dedi onun dokunuşuyla gergin bir şekilde.

Lanet olası bir parmak ve ona parçalarını verdiği gecelerin anıları birikmeye başladı.

Dokunuşu, gövdesi boyunca kaburgalarının diğer tarafına kaydı. İçinden üç yatay çizgi geçen, Pazarlık İşareti'nin karşısındaki ters üçgeni takip etti. "Bu bende yok."

"Asla yapamayacaksın."

"Bu ne anlama geliyor?"

Alnına bir öpücük kondurdu, elini saçlarında gezdirdi. "Yarın, Tessa."

Tekrar konuşmadı ve adam, aniden sorduğu tüm sorulara nasıl cevap vereceğini bilemediği için minnettardı. Her şeyi çözmek ve bazı teoriler araştırmak için biraz zamana ihtiyacı vardı. Ama yarın bile ona o Mark'ın ne olduğunu söylemeyecekti.

Babasının yardımı karşılığında onunla yaptığı pazarlıktan ona bahsetmeyecekti.

TESSA

"Onu yerinde tut," dedi Theon, elindeki siyah hançeri döndürerek.

"Theon, hayır! Lütfen yapma!" diye hıçkırdı.

"Şşş, küçüğüm," diye yatıştırdı Luka. "Yakında her şey bitecek."

Ejderha başının yakınındaydı, omuzlarını yere bastırıyordu. Axel yanındaydı, gölgeleri bacaklarının etrafına dolanmış ve onları hareketsiz tutuyordu.

"Başka seçeneğimiz yok güzelim," dedi Theon, hâlâ onun başında dururken, saçları rüzgarda uçuşuyordu.

Hafif bir yağmur yağıyordu, uzaktan gök gürültüsü duyuluyordu.

"Ben hala bunun başka bir şekilde yorumlanabileceğini düşünüyorum."

Tessa'nın başı yana doğru döndüğünde uzun boylu bir erkek gördü. Adam bir şekilde tanıdık geliyordu ama Tessa onunla hiç tanışmadığından emindi. Sırtında bir kılıç vardı, yanında duran kadının da öyle. Kızıl-altın saçları omzunda örülmüş, gözlerinde alevler parlıyordu.

"Hayat vermeli, ölüm almalı," dedi Theon. "Bunu başka türlü yorumlamak mümkün değil. Dünyamızı kurtarmak istiyorsak, hayır."

Tessa uzun zamandır ölümü arzuluyordu ve şimdi, şu anda, istemiyordu. Sonunda uğruna savaşabileceği bir şey bulmuştu ve bu da elinden alınacaktı.

"Theon, yapma!" diye tekrar bağırdı. "Bu bir bağdan daha fazlası! Bunu artık biliyorum."

Zümrüt gözler ona dikildi. "Haklısın ve artık bunun ne anlama geldiğini anladığıma göre, bunu yapabilecek tek kişi benim."

Yerde kıvranıyor, Luka ve Axel'den kurtulmaya çalışıyordu ama nafile. Onlar çok güçlüydü ve parmağındaki yüzük onu hediyelerinden uzak tutuyordu.

"Theon, lütfen!"

"Bu yanlış," diyordu ateşli dişi diğer erkeğe. "Bu her şeyi değiştirecek."

"Karışamayız," diye cevapladı erkek, ona doğru uzanarak. "Bu, onu üzer-"

"Dengeyi siktir et," diye öfkelenildi kadın, ellerini iterek.

"Hadi, Theon," diye emretti Luka, gözbebekleri dik ve gözleri parıldayarak. Axel ikisine de bakmayı reddediyordu ama gözleri onun gözleriyle buluştuğunda pişmanlık parlıyordu.

"Özür dilerim bebeğim," diye mırıldandı ve ondan uzaklaştı.

"Buraya gelebilir," dedi kadın, sesinde panik vardı. "Bunu durdurabilir."

"O bile yeterince hızlı olamaz," diye cevapladı Theon.

Tessa'nın yanına çöküp alnındaki saçları düzeltti. "Sonsuza dek benim olacaksın Tessa. İster bu hayatta ister ahirette."

"Lütfen beni tek başıma karanlığa gönderme," diye fısıldadı. Artık mücadele etmeyi bırakmıştı ama vücudu titriyordu.

Erkek ve kadın tartışıyordu ama Tessa onları duyamıyordu. Koyu zümrüt yeşili gözlerinde ve siyah saçlarında kaybolmuştu. Küçük bir gamzesi ve sayısını bile bilmediği kadar çok öptüğü dudakları vardı.

"Seni hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm küçük fırtına," dedi Theon, gözlerinde keder parlayarak.

"Seni çok geç sevdiğim için özür dilerim. Ama ben seninim. Her parçamla."

Theon başka bir kelime söylemedi.

Sadece hançeri göğsünün üzerinden kaldırıp kalbine sapladı.

Tessa gözlerini kırpıştırarak açtı, son değerlendirmesinin son görüntüsü hâlâ aklındaydı.

Şu lanet olası rahibeler.

Yeteneklerinin ortaya çıkmasını sağlamak için akıllarına gelen her Şeyi denediler. Etrafındaki erkeği sevebileceğine onu inandırmaya çalıştılar.

Theon'un nefesi derindi ama ona olan tutuşu azalmamıştı. Bu iyiydi. Gsnde vızıldayan bağ rahatlatıcıydı. Bunca zamandır o Şeyle savaşıyor olması, onu tüm bu zaman boyunca kullanabileceği halde komik geldi.

Ayağa kalkıp hareket etmesi gerektiğini hissederek kıpırdandı, ama Theon mırıldandı, "Nereye gidiyorsun?"

"Bir içki almaya," diye fısıldadı, kolunu nazikçe üzerinden çekerken.

Adam homurdandı ama bir daha kıpırdamadı, kadın da yataktan kayarak adamın hl onun için bıraktığı termal tişörtü giydi. Küçük oturma alanına doğru yürürken bir şişe alkol bulmayı umuyordu ama hiçbir Şey yoktu ve bu da onu çok hayal kırıklığına uğratmadı.

Omuz silkerek odanın diğer tarafına, büyük bir pencereye doğru yürüdü. Ağır perdeyi araladı ve şafak vaktinin loş işığında, uzakta Gölge Ovası'nın karanlık topraklarını zar zor seebildi. Hükümdar ailelerin her birinin kır malikanelerinin aslında kendi krallıklarında, Akropolis sınırlarının hemen dışında olduğunu fark etmişti.

Yatağa geri dönemeyecek kadar huzursuzdu, giyinme odasından bir sandalye çekip pencerenin yanına oturdu. Çenesini eline yasladı, dirseğini pencere pervazına dayadı ve keşke bu odada balkon olsaydı diye düşündü. Hangi malikanede balkonlu oda olmazdı ki?

Tahmin etmesi gerekirse, Achaz Lord'un malikanesinin tüm sitleri balkonlu olacaktı. Bu balkonlar Wynfell Nehri'ne bakacaktı, çorak gölgelik arazilere değil.

içini çekerek sonunda Rordan Jove'un kendisine söylediği bazı Şeyleri düşünmeye başladı.

Peri değil. Yarı Peri bile değil.

Peki neydi o?

Tanrı'ya bunu sormuştu. Açıkça Achaz yetenekleri vardı. Kendisinin bir Achaz Mirası olduğunu varsaymıştı, ancak

Rordan ikna olmuş gibi görünmüyordu. Nedenini sorduğunda, yeteneklerinin gücünün aksini göstermesinin yanı sıra, yeteneklerinin Achaz ile sınırlı olmadığını söylemişti.

Achaz içeride fırtına koparamazdı.

Daha fazla soru sormuştu -bazıları basit, bazıları daha karmaşık- ve o da hepsini tek tek cevaplamıştı. Tam olarak cevaplayamadığı sorulara bile, düşüncelerini ve neden böyle teoriler geliştirdiğini anlatmıştı.

Hiçbir sır yok.

Ondan hiçbir şey saklanmadı.

Dürüst ve samimi cevaplar.

Ya da öyle görünüyordu.

Mirasçılar asla dürüst ve samimi olmadılar. Her zaman bir şeyler istediler. Her zaman onlara ne verebileceğini düşündüler.

Örgüsünün ucundaki bandı çekip örgüyü açtı ve hâlâ nemli olan saçlarını omuzlarına bıraktı. Kollarını pencere pervazına koyup çenesini kollarına yaslayana kadar mırıldanmaya başladığını fark etmedi. Şarkının sözleri, yumuşak mırıldanmasının melodisiyle uyum içinde zihninde dönüp duruyordu.

Her şeyde bir denge olmalı. Başlangıçlar ve Bitişler. Işık ve Karanlık. Ateş ve Gölgeler. Gökyüzü, deniz, alemler.

Düşünceleri bir şeyden diğerine geçerken şarkıyı tekrar tekrar mırıldandı. Artık kime güveneceğini bilmiyordu, bu yüzden kimseye güvenmeyecekti. Ta ki kendilerini kanıtlayıp, her söz ve hareketin arkasında gizli bir amaç olmadığına inanması için bir sebep verene kadar.

Peki kefeler değişip kaos yağdığında, kim savaştacak? Ve kim düşecek?

Dex oradaydı, Achaz Krallığı'na bağlıydı. Bembeyaz saçları omuzlarına kadar kıvrılıyordu, yumuşak ve tüylü. Durun, hayır. Bu doğru değildi. O kısım yanlıştı ama oradaydı. Yine de tuhaftı. Erken sahiplenilmiş olsa bile, Achaz Lordu'nun özel malikanesinde ne işi vardı?

Son yirmi yılımı bu unutulmuş alemde geçirip şimdi başarısızlığa uğramadım.

Unutulmuş.

Diyar unutulmuştu.

O unutulmuştu.

Çünkü Karanlık boyun eğmeli; Ve Işık hükmetmeli. Ama Kaos seçmez. Kontrol edilemeyeni kontrol et; Ya da öfkelenerek ikisi de kaybeder.

Bağ, ruhunun içinde sızlıyor, Theon'un dokunuşunu bir kez daha arıyor gibiydi. Bu aptalca, aptalca bağ. Ama onlar bundan daha fazlasıydı. Theon bunu söyleyip duruyordu. Theon'un inkâr ettiği şey buydu. Efendi ve Kaynak'tan daha fazlası. Luka ne demişti? Birbirlerini itmesi gereken iki güçtüler. Oysa sürekli birbirlerine çekiliyorlardı. Çarpıştıklarında kaos yaratan zıtlıklar.

Hayat vermek zorundadır, Ölüm ise almak. Ama Kader daha fazlasını gerektirir.

Daha fazlası. Her zaman daha fazlasını istemek. Asla yeterli değil. Rahibe Cordelia için değil. Dex için değil. Axel, Luka veya Theon için değil. Onu sürekli zorluyor, daha çok çabalamasını, daha çok, daha çok, daha çok vermesini söylüyor. Kendini kontrol edebilse, bu kadar çılgın olmasa, hayatındaki her şeyin daha kolay olacağını söylüyor.

Hepsi yalancıydı.

Aniden doğrulup bileklerindeki bantlardan birini çekiştirdi ve eline geçirdi. Diğerini bıraktı. Theon, Rordan'ın taktığı bantları çıkarınca rahatlamıştı. Sonra yeni bir bant seti çıkarınca paniklemişti. Ama bunlar? Bunlar Rordan'ınkilere benzemiyordu. Achaz Lordu'nun onu bağladığı bantlar, büyüünü yavaş yavaş ondan akıtıyor gibiydi. Bunlar... Şey, bunlar gücünü içindeki bir hapsolmuş gibiydi ve istediği zaman çıkaramayacağını düşünüyor gibiydiler.

Bu yüzden nedenini anlayana kadar onların böyle düşünmesine izin verecekti. Kendisi nasıl yapacağını

öğrenene kadar büyüünü kontrol altında tutmaları gerekecekti ama işleri ilerledikçe çözmeye alışkındı.

Anlık planlar yapmak.

Sonuçta o, olağanüstü bir yalancıydı.

Kader çağırıyor ve fedakarlık gerektiriyor. Kaos hüküm sürmeye başladığında kim ayakta kalacak?

Tekrar tekrar o şarkıyı mırıldanıyordu.

Defalarca kendisinden saklanan tüm sırları düşündü.

Onları bulacaktı. Her birini çözecekti. Ve sadece kendisi hakkında değil. Theon, Luka ve Axel hakkında da.

Achaz Lord ve Arius Lord hakkında.

Hemen hemen her krallıkta.

Devram'ın tamamı hakkında.

Tüm sırlarını öğrenecek ve sonra onlarla ne yapacağına karar verecekti. Sonra da Achaz Lord'un söylediklerinin doğru olup olmadığına karar verecekti.

Burada bir amaç uğruna unutulmuştu.

Her şeyde bir denge olmalı. Başlangıçlar ve Bitişler. Işık ve Karanlık. Ateş ve Gölgeler. Gökyüzü, deniz, alemler.

Theon'un uyuyan bedenine baktı, dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi.

Başarmıştı. Onu kırmış, kanatmıştı. Ruhunu öyle bir parçalamıştı ki, bir daha asla toparlayamayacaktı.

Bu yüzden kendine yeni bir tane inşa edecekti. Kimsenin dokunamayacağı, kimsenin kıramayacağı bir tane. Pişmanlık duymadan yapılması gerekeni yapan bir tane. Adam ona bunu söylememiş miydi?

Tekrar ayağa kalkacaktı.

O lanet olası fırtına olurdu.

Çünkü ışık meselesi?

Yeterince güçlendiğinde karanlığı yok edebilir.

VAHŞİ VE EVCİLLEŞMEMİŞ

Tanrı, ormandaki uçurumların üzerine inşa edilmiş kalede hızla ilerledi. Uzun siyah saçları ensesinde toplanmıştı, çam yeşili gözleri kısılmış, hedefine odaklanmıştı. Belinde çift kılıç, alnında yaldızlı yapraklar ve tüylerden oluşan bir taç vardı.

Merdivenlerden çıkarken ayakları sessizdi, omzunda kara bir kartal tünemişti. Geçtiği her pencereden ötesindeki kalın ağaçları görebiliyor, onun külleri ve dumanı arasında uçuştüğünü hissedebiliyordu. Bu ormanın derinliklerinde, korunuyorlardı. Gizliydiler. Burası, varoluşunun uzun zamandır olduğu kadar bir sırdı. Ormanın içinden kıvrılarak geçen bir nehir, kaleyi ikiye bölüyordu. Çeşitli uçurumlardan aşağı akan şelaleler, özgürce dolaşan hayvanlar, ağaçların arasında öten kuşlar. Her yer büyülüydü, vahşi maceralarla doluydu. Yüzyıllar boyunca yetiştirip yarattığı bir vaha.

Bir zamanlar başka biriyle paylaşacağını düşündüğü bir yer.

Bir oturma odasından geçip balkona açılan kapıları açtığında, şezlongda uzanmış bir dişiyle karşılaştı. Kapıların sesiyle başını kaldıran kara panter, gümüş gözlerini ona dikti, kuyruğunu bir ileri bir geri oynattı. Dişinin gümüş saçları omuzlarına doğru dökülüyordu; gümüş gözleri, kedininkiyle aynıydı.

"Devram'a birini sokmam lazım," dedi erkek.

Kadın bir kez göz kırptı. İki kez. Sonra yavaşça kitabını kapattı.

"Devram'a gidemeyiz, Kardeş. Hiçbir tanrı Devram'a giremez," dedi yavaşça, onu dikkatle izleyerek. "Dahası, o âlem bizim varlığımızı bile bilmiyor."

"Oraya gitmem gerektiğini söylemedim," diye karşılık verdi. "Devram'a birini sokmam gerektiğini söyledim."

Kitabını kenara koyarken kaşları kalktı. Başının tepesindeki taç yıldızlarla doluydu, gölgeler sanki gece

göğündeymiş gibi etraflarında uçuşuyordu.

Kız kardeşi.

Gece ve gölgelerin tanrıçasıydı, aynı zamanda vahşi ve evcilleştirilmemiş olanın tanrısıydı.

Arius ve Serafina'nın gizli çocukları.

"Devram'a bir tane daha mı göndermeyi düşünüyorsun? Orada ne işin olabilir ki?" diye sordu Saylah.

"Bu senin işin değil."

"O zaman benim yardımım sana olmayacak."

"Sormuyorum Saylah," diye hırladı.

"Çocuklarımdan yardımını istiyorsan, Temural, Devram'daki işini bana anlatacaksın." Tartışmak için ağzını açtı ama kadın elini kaldırıp onu susturdu. "Bu şartları kabul etmezsen, isteğin reddedilmiş sayılır."

Temural kız kardeşine dik dik baktı. "Auryon'u göndermem gerek."

Tanrıça yavaşça ayağa kalktı. "Daha önce sadece iki kez Avcı gönderdin."

"Bildiğin kadarıyla."

"Bana amacını söyle."

"Birini eğitmesi gerekiyor."

"Eğer Auryon birini eğitiyorsa, sen de ona ölümü avlamayı ve beslemeyi öğretiyorsun demektir," diye karşılık verdi kız kardeşi.

Temural alaycı bir şekilde, "Onu kendini koruyabilmesi ve hayatta kalabilmesi için eğitiyorum," dedi.

"Onu mu? Bir sevgiliyi mi?"

"Hayır," diye dişlerini sıkarak söyledi. "Başka bir tane daha olmayacağını biliyorsun. Sadece Akira."

Kız kardeşi başını salladı. "Bu onun için mi?"

"Hem evet hem hayır."

"Bundan daha fazlasına ihtiyacım olacak Temural. Çocuklarım zaten kendilerine ait olmayan bir savaşta savaştılar. Eğer onlardan başka bir savaşa girmelerini istememi istiyorsan, daha ikna edici olman gerekecek."

"Onlardan savaşı katılmalarını istemiyorum," diye karşılık verdi. "Sadece Devram'a girmenin bir yolunu bulmam gerekiyor."

"Haklı bir sebep olmadan bunu yapmayacaktır ve ben de aynı sebep olmadan ondan bir şey daha istemem."

"Saylah," diye iç çekti Temural, omzundaki kartal tüylerini hışırdatarak. Kız kardeşinin bakışlarını kaçırmadı ama kız kardeşi bundan geri adım atmayacaktı. Çocuklarını ne pahasına olursa olsun koruyacak, onları kendisinden bile üstün tutacaktı. Ebeveynlerine ettikleri yeminlerin önüne koyacaktı.

Ama aynısını çocuğu için de yapacaktı.

"Bu kızım için."

Saylah nefes nefese kaldı. "Bir kızınız mı?"

Başını salladı.

Saylah ağzını birkaç kez açıp kapattıktan sonra sonunda kekeledi: "Devram'da ne işi var? Devram yaratılıp kendi refahına ya da yıkımına terk edildiğinde biz henüz ortada yoktuk."

"Onu oraya Akira gönderdi."

"Neden?" dedi Saylah şaşkınlıkla.

"Başka bir zamana anlatılacak bir hikaye, Saylah. Kendisinden önce yardım gönderdi. Taika ona yardım etti. Nerede olduğunu öğrendikten sonra, büyük bir bedel ödeyerek daha fazla koruma gönderdim, ama bunun yeterli olmadığı ortaya çıkıyor."

Kız kardeşinin gözlerinde bir aydınlanma belirdi. "Xan orada. Koruyucunu Devram'a gönderdin."

"Onu kızıma götürmesi için oraya gönderdim ama buradan ayrıldığından beri kendisinden haber alamadım."

"Xan'ın başka bir çocuğu mu var?"

"Evet, kızımın koruyucusu olacaktı ama korkarım işler istediğim gibi gitmedi. Diyarlar huzursuz."

"Ben de hissediyorum," diye mırıldandı Saylah, parmak uçlarındaki gölgelerle oynayarak.

Küller uçuşuyordu, bir kadın onların arasından çıktı. Her zamanki deri kıyafetlerini giymemişti ama kolçakları hâlâ kollarını süslüyordu ve fiyonku hâlâ sırtına asılıydı. Gece yarısı saçları omzunun üzerinden örülmüş, siyah pantolonu ve tuniğiyle bütünleşmişti. Saylah'a sert bir bakışla bakarken gözleri dönüyordu.

Temural, Avcı'ya işaret etti. "Auryon onu görmüş. Yardıma ihtiyacı olduğunu bu şekilde anlıyorum."

"Nasıl?"

"Serafina'nın yardımıyla."

Bir el göğsüne doğru uçu. "Annemizi buna sen mi bulaştırdın?"

"Auryon'u bir rüya düzlemine sokmama yardım etti. Achaz Mirası tarafından saldırıya uğruyordu."

Saylah'ın dudakları inceldi. Achaz'ın Arius ve Serafina'nın tüm soyundan gelenleri avlamak için nasıl bir kan davası güttüğünü biliyordu. Onlardan gelen her bir yaşam zerresinin yok olmasını istiyordu. Kendi tehlikeli savaşını yeni bitirmiş ve neredeyse her şeyini kaybetmişti.

"Auryon'u Devram'a götürmem gerek. Bana yardım edebilir misin, edemez misin?" dedi Temural sonunda.

Buna harcayacak vakti yoktu. Saylah yardım etmezse, Avcılarının yardımıyla başka bir yol bulacaktı.

Saylah doğruldu, avuçları siyah elbisesinin yanlarından aşağı doğru kaydı. Panter Shirina şezlongdan atladı, gerindi ve esnedi. Saylah'ın yanına gitti, kız kardeşi parmaklarını ipeksi tüylerinin arasından geçirdi.

"Benim yardımına ihtiyacın yok, Temural," diye cevapladı sonunda.

"Bunu yapacak mı?"

"Oraya gitmek isteyecektir."

"Tanrıyla pazarlık mı yapacak?" diye alay etti.

Saylah'ın gümüş gözlerinde bir neşe parıltısı belirdi. "Senin bir tanrı olmanı zerre kadar umursamayacak çünkü o birden fazla tanrı. Bunun dışında, seçim onun, ama isteğini reddedeceğinden şüpheliyim." Pantere baktı ve kedinin

tüylerini bir kez daha okşadı. "Bir dünya gezgini yeterli olmayacak." Sonra başını kaldırdı ve Timural'ın bakışlarıyla bir kez daha karşılaştı. "Dünya Gezginlerinin Yüce Kraliçesi'ne ihtiyacın var."

Rain of Shadow ve Endings'i okuduğunuz için çok teşekkür ederim.

Axel'ın, Ortaya Çıkış Töreni'nde Katya'yı ele geçirirken aklından neler geçtiğini merak ediyor musunuz? Axel'ın özel bonus bölümünü kaçırmayın!

Bunu burada veya <https://www.melissakroehrich.com> adresindeki web sitemde bulabilirsiniz.

Miras Kitabı #2 29 Şubat 2024'te çıkıyor.

Legacy 2'ye kadar sizi idare edecek düşmandan sevgiliye, kurulmuş aileye, güçlü suikastçılara ve ahlaki açıdan karanlık karakterlere mi ihtiyacınız var? Karanlığın Leydisi serisine hemen başlayın. Yetişkinlere yönelik, karanlık fantastik bir aşk romanı serisi ve tamamlandı!

AYRICA MELISSA K. ROEHRICH TARAFINDAN

KARANLIĞIN LADY'Sİ SERİSİ (TAMAMLANDI)

Karanlığın Hanımı

Gölgelerin Hanımı

Küllerin Hanımı

Kül Hanımı

Biçici (Karanlığın Leydisi Novella)

Yıldız Ateşi Hanımı

MİRAS SERİSİ

Gölge Yağmuru ve Sonlar

MELISSA'DAN BİR NOT

Bu kitabın ilk yarısını Gölgelelerin Hanımı ve Küllerin Hanımı arasında yazdım. Sonra bir kenara bıraktım. Bir yıldan fazla bir süre bu seri bir kenara bıraktı ve demlendi. Dünya büyüdü. Theon ve Tessa büyüdü. Birbirimizi biraz daha tanıdık. Hikâye biraz değişti. Sonra tekrar değişti. Ve tekrar. Ta ki şu anki haline gelene kadar. Dürüst olmak gerekirse, asla yayınlamayı düşünmediğim bir şeydi. Sadece benim için yazılmış, dışarı çıkarmam gereken bir hikâyeydi.

Ta ki çok daha fazlası olana kadar.

Karanlık serisini okuduysanız, ruh sağlığının benim için ne kadar önemli olduğunu biliyorsunuzdur. Karakterlerim mükemmel değil ve büyülü varlıklardan geliyor olsalar da, travmaya verdikleri tepkiler inanılmaz derecede insani. Herkes travmaya farklı tepki verir. Keder ve travma, süreç ve iyileşme her birimiz için benzersiz bir yolculuktur. Bu karakterler de bir istisna değil. Bu yüzden, bazı eylemleri nasıl affedebileceğinizi veya belirli motivasyonlardan nasıl kurtulabileceğinizi merak ettiğinizden eminim, ancak her zaman olduğu gibi, sürece güvenin. Geçmişteki yıldızlardan çok farklı görünseler bile, uğruna savaşılacak yıldızlar olduğuna söz veriyorum.

Anlamadan Devram'a geri döneceğiz. O zamana kadar, kurtuluş ya da yıkım, seçim senin. Sadece ayağa kalkmayı unutma.

XO- Melissa

TEŐEKKÖRLER

Beni Karanlık'la bulan ve bu yeni seriyi vahőı kűçük hayaletler gibi heyecanla bekleyenlere, ruhumun derinliklerinden teőekkűr ederim. Yazma sűrecini çok eęlenceli hale getiriyorsunuz ve pes etmenin daha kolay olacaęını hissettięim zor gűnlerde bana moral veriyorsunuz. Bunların hiçbiri, bir kitap alıp sayfaya dűkűlen kelimeleri okumaya gűnűllű olmadan műmkűn deęil. Kulaęa çok basit geliyor ama okumanızın yarattıęı dalga etkisini asla tam olarak anlayamazsınız. Ailemin geçimini saęlamama yardım ediyorsunuz. Oęullarıma hayallerinin peőinden koőmaya deęer olduęunu gűstermeme yardım ediyorsunuz. Umut anlamsız gűrűnse bile, yıldızların her zaman uęruna savaőmaya deęer olduęunu hatırlatıyorsunuz. Teőekkűr ederim.

Kitap Sűrtűk Dostlarım... Baőardık. Baőka bir serinin baőlangıcı. Bu... zorluydu. Kaygım beni birden fazla kez alt etti ve sen beni defalarca ikna edip vazgeirdin. Her zaman yanımda olduęun için teőekkűr ederim. DEHB'me katlandıęın ve beni doęru yolda tuttuęun için. Gűlűőlerin ve iőleri sana bırakmama izin verdięin için teőekkűr ederim. Kendin olduęun için teőekkűr ederim.

Beta okuyucularım ve editűr ekibim Megan Visger, Ashley Nolan, Rachel Betancourt ve Dana Schmit Curren, bu kitabı daha iyi hale getirdiğiniz için teőekkűr ederim. Sizi kelimelerle anlatamayacağım kadar takdir ediyorum. Covers by Jules, kapaklarınıza sonsuza dek hayran kalacağım. Sesli kitap anlatıcılarım Laura Horowitz ve Christian Leatherman, ikinize de bayılıyorum ve karakterleri nasıl canlandırdığınıza bayılıyorum.

ARC/Sokak Ekibime, hepiniz gerçekten harikasınız. Beni desteklediğiniz, çatılardan bağırdığınız ve bu kitapları bu kadar çok sevdiğiniz için teşekkür ederim.

Oğullarıma— Annem yazıp düzenleme ihtiyacı duyduğunda gösterdiğiniz anlayış için teşekkür ederim. Bilgisayar ekranının başında fazladan saatler geçirmem gerektiğinde gösterdiğiniz sabır için teşekkür ederim. Umarım hayallerin emek gerektirdiğini ve sıkı çalışmanın karşılığının her gece geç saatlere kadar çalışıp döktüğünüz gözyaşına değdiğini görürsünüz.

Kocama, ben seninim. Her parçamla.

İçindekiler

Başlık Sayfası

İçindekiler

Telif hakkı

Birkaç Şey ve İçerik Uyarıları

Adanmışlık

Referans Kılavuzu Bölüm I

Referans Kılavuzu Bölüm II

Referans Kılavuzu Bölüm III

Dünya Haritası

Başlangıç

Bölüm I

1. Tessa

2. Tessa

3. Tessa

4. Tessa

5. Theon

6. Tessa

7. Theon

8. Tessa

9. Tessa

10. Theon

11. Tessa

12. Tessa

13. Theon

14. Tessa

15. Tessa

16. Theon

17. Theon

18. Tessa

19. Tessa

20. Tessa

21. Tessa

22. Theon

23. Theon
24. Theon
25. Tessa
26. Tessa
27. Tessa
28. Theon
29. Tessa

Bölüm II

30. Tessa
31. Theon
32. Theon
33. Tessa
34. Tessa
35. Tessa
36. Theon
37. Theon
38. Tessa
39. Theon
40. Tessa
41. Theon
42. Theon
43. Tessa
44. Theon
45. Tessa

Vahşi ve Evcilleştirilmemiş

Melissa K. Roehrich'in de yazısı

Melissa'dan Bir Not

Teşekkürler

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

